

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I (Tiedonantoja)	
EUROOPAN PARLAMENTTI		
KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET		
(2002/C 205 E/001)	P-0391/00 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Rakennerahastojen käyttö Italiassa vuosina 1994–1999 (Täydentävä vastaus)	1
(2002/C 205 E/002)	E-3760/00 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Lainojen perimistöiminnan säätely (Täydentävä vastaus)	1
(2002/C 205 E/003)	E-2027/01 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kolmansien osapuolten hyväksi perittävät verot Kreikassa	2
(2002/C 205 E/004)	E-2096/01 esittäjä: Pat Gallagher komissiolle Aihe: Pitkän aikavälin hallintosuunnitelmat merkittäviä yhteisön kalakantoja varten	3
(2002/C 205 E/005)	E-2271/01 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Lapsikauppa Moldovan ja Italian välillä	4
(2002/C 205 E/006)	E-2330/01 esittäjä: Concepción Ferrer komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Kiinan lähentyminen yritystoiminnan ja kulttuurin aloilla	6
(2002/C 205 E/007)	E-2456/01 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Espanjan valtiovarainministerin lausunnot Espanjan autonomisten alueiden oikeudesta määrätä veroista	7
(2002/C 205 E/008)	E-2750/01 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Ruotsin ja Suomen rajalla takavarikoidut autot	8
(2002/C 205 E/009)	E-2827/01 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Naisten oikeuksien suojeleminen	9
(2002/C 205 E/010)	E-2866/01 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Ruotsin kalastuslinkeinein uhka	10
(2002/C 205 E/011)	E-2882/01 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: Tullikiintiön myöntäminen ruohonleikkuukoneiden moottoreiden tullivapaalle tuonnille	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2002/C 205 E/012)	E-2916/01 esittäjä: Pere Esteve komissiolle Aihe: Lentopetroliveron käyttöönotto	12
(2002/C 205 E/013)	E-2927/01 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: 27.–28. syyskuuta 2001 Brysselissä järjestetyn biotieteitä ja -teknologiaa sekä niiden strategista näkemystä käsittelevän konferenssin kustannukset	14
(2002/C 205 E/014)	E-2936/01 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Euroopan unionin tunnuksen sijoittaminen lentokoneisiin	14
(2002/C 205 E/015)	E-2960/01 esittäjä: Samuli Pohjamo ja Mikko Pesälä komissiolle Aihe: Vammaisten aseman kehittäminen	15
(2002/C 205 E/016)	E-2966/01 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Jäsenvaltiosta toiseen siirrettävästä henkilökohtaisesta omaisuudesta perittävä vero	17
(2002/C 205 E/017)	P-2980/01 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Neuvoston asetuksen (EY) N:o 925/1999 yhteensovittaminen	18
(2002/C 205 E/018)	E-2986/01 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: Panorama Latvii -julkaisun rahoittaminen Phare-varoilla	18
(2002/C 205 E/019)	P-2997/01 esittäjä: Toine Manders komissiolle Aihe: Jalkapallo: uuden siirtojärjestelmän ei-toivotut vaikutukset	19
(2002/C 205 E/020)	E-3016/01 esittäjä: Feleknas Uca komissiolle Aihe: Turkin perustuslain muuttaminen	21
(2002/C 205 E/021)	E-3055/01 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Uskonnolliset levottomuudet Nigeriassa	22
(2002/C 205 E/022)	E-3089/01 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: HIV/aidin ja trooppisten tautien vastaisen taistelun saattaminen samalle tasolle pernaruton vastaisen taistelun kanssa tuomalla lääkkeitä kaikkien ulottuville	23
(2002/C 205 E/023)	E-3100/01 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Lisäveron määrääminen metsätuotteille Kreikassa	24
(2002/C 205 E/024)	E-3147/01 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: "Euroon siirtyminen helpoksi" -aineisto	24
(2002/C 205 E/025)	E-3156/01 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Tulliviranomaisten takavarikoimat epäillyt salakuljetustavarat Britannian maahantuloaikkakunnilla	25
(2002/C 205 E/026)	E-3160/01 esittäjä: Jannis Sakellariou neuvostolle Aihe: Moottoriajoneuvovero	26
(2002/C 205 E/027)	E-3278/01 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Killinin kylpylän rakentamisbudjettiin liittyvät ongelmat Kreikassa	26
(2002/C 205 E/028)	E-3335/01 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Parlamentin jäsen Mohamed Nasheed in pidätys Malediiveilla 8. lokakuuta 2001 (Täydentävä vastaus)	27
(2002/C 205 E/029)	E-3338/01 esittäjä: Olivier Dupuis neuvostolle Aihe: Nigeria	28
(2002/C 205 E/030)	E-3366/01 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Julkisia hankintoja koskevat sopimukset Italiassa ja mafia	29
(2002/C 205 E/031)	E-3372/01 esittäjä: Inger Schörling neuvostolle Aihe: Karjankasvatuksen tukeminen	30
(2002/C 205 E/032)	E-3382/01 esittäjä: Cristiana Muscardini neuvostolle Aihe: Neljän toimittajan murha Afganistanissa	31
(2002/C 205 E/033)	E-3397/01 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal neuvostolle Aihe: Gibraltar	32

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2002/C 205 E/034)	P-3408/01 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Antisemiittiset merkit	33
(2002/C 205 E/035)	E-3412/01 esittäjä: Anna Karamanou neuvostolle Aihe: Humanitaarinen kriisi Afganistanissa – pakolaiset	33
(2002/C 205 E/036)	E-3413/01 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Humanitaarinen kriisi Afganistanissa – pakolaiset	34
(2002/C 205 E/037)	E-3425/01 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Kaasutuslaitos Saguntossa (Valencia)	35
(2002/C 205 E/038)	E-3468/01 esittäjä: Marialiese Flemming neuvostolle Aihe: Ydinvoimaloiden turvallisuusstandardit	36
(2002/C 205 E/039)	E-3482/01 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Komission jäsenten erityisneuvonantajat	37
(2002/C 205 E/040)	E-3484/01 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Hankintasopimukset	38
(2002/C 205 E/041)	E-3537/01 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Sardellin kalastus	39
(2002/C 205 E/042)	E-3541/01 esittäjä: Gérard Caudron komissiolle Aihe: Esikouluopetus	39
(2002/C 205 E/043)	E-3543/01 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Yksityisyyden suoja ja sähköinen kaupankäynti	40
(2002/C 205 E/044)	E-3544/01 esittäjä: Cristiana Muscardini neuvostolle Aihe: Islamilaisen fundamentalistijärjestön organisaatio Somaliassa	41
(2002/C 205 E/045)	P-3556/01 esittäjä: Arlette Laguiller komissiolle Aihe: Portugalin Lanhelasissa 2. kesäkuuta 2000 tapahtunut ilotulitetehtaan räjähdys	42
(2002/C 205 E/046)	P-3564/01 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Elintarviketurvallisuus	44
(2002/C 205 E/047)	E-3576/01 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Espanjan hallituksen ilmoitus vähentää 90 % hullunlehmäntaudin torjumiseen suunnatuista yhteisrahoitus- varoista	45
(2002/C 205 E/048)	E-3584/01 esittäjä: Anna Karamanou neuvostolle Aihe: Työssäkäyvien naisten pukeutumissäännöt Turkissa	46
(2002/C 205 E/049)	E-3589/01 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Sisämarkkinat	46
(2002/C 205 E/050)	E-3601/01 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Suunnitelma, jolla helpotetaan Malagan alueen pk-yritysten pääsyä sähköiseen kauppaan	47
(2002/C 205 E/051)	E-3615/01 esittäjä: Béatrice Patrie komissiolle Aihe: BSE:n torjunta, erikseen määritelty riskiaines	48
(2002/C 205 E/052)	P-3631/01 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Nuclear Research- en Consultancygroup (NRG) Pettenissä	49
(2002/C 205 E/053)	P-3642/01 esittäjä: Geoffrey Van Orden neuvostolle Aihe: Terrorismi	50
(2002/C 205 E/054)	E-3663/01 esittäjä: Alexandros Alavanos neuvostolle Aihe: Vangittujen nälkälakkolaisten teloittaminen Turkissa	51
(2002/C 205 E/055)	E-3674/01 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Jätevesien käsittelylaitokset	52
(2002/C 205 E/056)	E-3676/01 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kiertotie Thermin Pirgoin alueella Lesbos-saarella	53

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2002/C 205 E/057)	E-3698/01 esittäjä: Jonas Sjöstedt neuvostolle Aihe: Demokratian kehitys Valko-Venäjällä	54
(2002/C 205 E/058)	E-3701/01 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: EU:n ja Pakistanin yhteistyösopimuksen herättäminen henkiin	55
(2002/C 205 E/059)	E-3713/01 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Komission entisten virkamiesten konsulttitehtävät	56
(2002/C 205 E/060)	E-0012/02 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou neuvostolle Aihe: Meda-ohjelman rahoitus ja kulttuuri	57
(2002/C 205 E/061)	E-0014/02 esittäjä: Graham Watson neuvostolle Aihe: Genovan tapahtumat	58
(2002/C 205 E/062)	E-0021/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Eläinten lääkintään tarkoitetut terveystuotteet	59
(2002/C 205 E/063)	P-0027/02 esittäjä: Francesco Speroni komissiolle Aihe: Euroa koskevat epätarkat lausunnot	60
(2002/C 205 E/064)	E-0038/02 esittäjä: Luciano Caveri komissiolle Aihe: Valgrisenchen pato	60
(2002/C 205 E/065)	E-0042/02 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: Hautojen ylläpidon verotus	61
(2002/C 205 E/066)	P-0052/02 esittäjä: Dana Scallon neuvostolle Aihe: Alkiotutkimus	62
(2002/C 205 E/067)	E-0053/02 esittäjä: Wolfgang Kreissl-Dörfler neuvostolle Aihe: Deutsche Orden -veljeskunnan Hospitalwerk-hyväntekeväisyysjärjestön (DOH) puitesopimus Euroopan komission kanssa	63
(2002/C 205 E/068)	E-0060/02 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Puheenjohtajavaltio Espanjan kanta Laekenin julistuksessa esitettyyn perussopimusten tarkistamiseen ja niiden muuttamiseen perustuslain muotoon	63
(2002/C 205 E/069)	E-0061/02 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Sisäiset perustuslailliset poliittiset yhteisöt ja Laekenin julistus	64
(2002/C 205 E/070)	E-0063/02 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Espanjan puheenjohtajakausi ja Euroopan unionin työkielet	64
(2002/C 205 E/071)	E-0064/02 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Puheenjohtajavaltio Espanjan kanta suhteissa Mercosuliin ja erityisesti Argentiinaan	65
(2002/C 205 E/072)	E-0068/02 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Espanjan puheenjohtajakauden prioriteetit ja entisen Espanjan Saharan itsemääräämisoikeutta koskeva ongelma	66
(2002/C 205 E/073)	E-0069/02 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Barcelonan prosessi ja Marokon kanssa tehtävät kalastussopimukset	67
(2002/C 205 E/074)	E-0082/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Jääkaappien hävittäminen – asetus (EY) 2037/2000	67
(2002/C 205 E/075)	E-0086/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Geneettisesti muuntamattomien viljelysten saastuminen geneettisesti muunnettujen organismien (GMO) välityksellä	69
(2002/C 205 E/076)	P-0094/02 esittäjä: Glenys Kinnock neuvostolle Aihe: Eurooppa-koulut	70
(2002/C 205 E/077)	P-0112/02 esittäjä: Emilio Menéndez del Valle neuvostolle Aihe: Ministerineuvoston puheenjohtajan lausunnot palestiinalaisten infrastruktuurin tuhoamisen johdosta Israelissa	71
(2002/C 205 E/078)	E-0114/02 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: "European Dialogue" -lehden julkaiseminen	71
(2002/C 205 E/079)	E-0120/02 esittäjä: Eurig Wyn neuvostolle Aihe: Elintarvikkeiden turvallisuuden varmistavien toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset tuottajalle	72

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2002/C 205 E/080)	E-0121/02 esittäjä: Eurig Wyn komissiolle Aihe: Ruuan turvallisuuden varmistavien toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset tuottajalle	73
(2002/C 205 E/081)	E-0123/02 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Komissio ja kansainväliset kalastussopimukset	74
(2002/C 205 E/082)	E-0130/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Huumevieroitusohjelmien todennäköinen keskeytyminen	75
(2002/C 205 E/083)	P-0134/02 esittäjä: Albert Maat komissiolle Aihe: Töyhtöhyypän munien keräämisen perinteen säilyttäminen Frieslandissa	76
(2002/C 205 E/084)	E-0138/02 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Rantojen kunnostus Málaga rannikolla	77
(2002/C 205 E/085)	P-0142/02 esittäjä: Giuseppe Di Lello Finuoli neuvostolle Aihe: Niin sanottujen antiglobalisaatioyksikköjen ja mielenosoittajia koskevan tietokannan perustaminen	77
(2002/C 205 E/086)	P-0152/02 esittäjä: Salvador Jové Peres neuvostolle Aihe: Espanjan hallituksen toimet globalisaatiota vastustavia liikkeitä kohtaan	78
(2002/C 205 E/087)	P-0157/02 esittäjä: Fodé Sylla neuvostolle Aihe: Espanja: antiglobalisaatioyksikköjen ja tietokannan perustaminen	78
(2002/C 205 E/088)	P-0180/02 esittäjä: Alain Krivine neuvostolle Aihe: Espanja: antiglobalisaatioyksikköjen ja tietokannan perustaminen	79
(2002/C 205 E/089)	P-0191/02 esittäjä: Ilda Figueiredo neuvostolle Aihe: Espanja: antiglobalisaatioyksikköiden ja mielenosoittajia koskevien tiedostojen muodostaminen	79
(2002/C 205 E/090)	P-0205/02 esittäjä: Luisa Morgantini neuvostolle Aihe: Antiglobalisaatioyksikköiden ja mielenosoittajia koskevien tiedostojen muodostaminen	80
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-0142/02, P-0152/02, P-0157/02, P-0180/02, P-0191/02 ja P-0205/02	80
(2002/C 205 E/091)	E-0144/02 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Avoimet työpaikat komissiossa	81
(2002/C 205 E/092)	E-0145/02 esittäjä: Christine De Veyrac neuvostolle Aihe: Uskonnonvapaus Vietnamissa	82
(2002/C 205 E/093)	P-0153/02 esittäjä: Franz Turchi neuvostolle Aihe: Euroopan parlamentin jäsenen Francesco Turchin 19. lokakuuta 2001 esittämä kysymys	83
(2002/C 205 E/094)	P-0154/02 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Casertan ympäristöongelma	83
(2002/C 205 E/095)	P-0163/02 esittäjä: Werner Langen komissiolle Aihe: Kuohuviinin tuotanto Italiassa ja Itävallassa (Täydentävä vastaus)	85
(2002/C 205 E/096)	E-0169/02 esittäjä: Raffaele Costa neuvostolle Aihe: Kuolemantuomioiden täytäntöönpano Kiinassa	86
(2002/C 205 E/097)	E-0173/02 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Yhteisön toimielimissä vierailevien henkilöiden vastaanotossa käytetty kieli	87
(2002/C 205 E/098)	E-0185/02 esittäjä: Carlos Carnero González neuvostolle Aihe: Kolmen homoseksuaalin (Saudi Arabian kansalaisia) teloitus	88
(2002/C 205 E/099)	E-0186/02 esittäjä: María Valenciano Martínez-Orozco komissiolle Aihe: Espanjan esittämät hankkeet, joiden rahoituksesta osa tulisi koheesiorahastosta	89
(2002/C 205 E/100)	E-0188/02 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Direktiivin 79/409/ETY noudattaminen ja direktiivin 92/43/ETY (luontotyyppidirektiivi) soveltaminen	89
(2002/C 205 E/101)	E-0189/02 esittäjä: Massimo Carraro komissiolle Aihe: Työlääketiede	91

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2002/C 205 E/102)	E-0190/02 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: Direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpano (nitraattidirektiivi)	91
(2002/C 205 E/103)	E-0208/02 esittäjä: Carlos Carnero González neuvostolle Aihe: Ihmisoikeudet Länsi-Saharassa	93
(2002/C 205 E/104)	P-0410/02 esittäjä: Jorge Hernández Mollar neuvostolle Aihe: Yhteisön välitystoiminta ja Saharan konfliktiin liittyvä vankien vapauttaminen	93
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0208/02 ja P-0410/02	93
(2002/C 205 E/105)	E-0209/02 esittäjä: Ulpu Iivari neuvostolle Aihe: Vainajien kotiuttaminen EU:n sisällä	94
(2002/C 205 E/106)	E-0343/02 esittäjä: Eija-Riitta Korhola neuvostolle Aihe: Vainajien kuljetukset EU:n sisällä	94
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0209/02 ja E-0343/02	95
(2002/C 205 E/107)	E-0211/02 esittäjä: Erik Meijer neuvostolle Aihe: Yhteisön laajentumista käsittelevän toimikunnan puheenjohtajaksi pyrkivän ehdokkaan odottamattomat ja kohtuuttomat taloudelliset vaatimukset	95
(2002/C 205 E/108)	E-0230/02 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Lisäeläkejärjestelmien aiheuttamat vapaan liikkuvuuden rajoitukset	96
(2002/C 205 E/109)	E-0231/02 esittäjä: Arlindo Cunha komissiolle Aihe: Yhteisön tukikehysten toteuttaminen Portugalin metsäalalla	97
(2002/C 205 E/110)	P-0232/02 esittäjä: Karla Peijs komissiolle Aihe: Arvonlisäveroasiat	98
(2002/C 205 E/111)	E-0238/02 esittäjä: Antonios Trakatellis ja Christos Folias komissiolle Aihe: Yhteisön maataloustuen maksujen viivästyminen ja pidättäminen Kreikassa sekä yhteisön oikeuden rikkominen	99
(2002/C 205 E/112)	E-0241/02 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Banaanidirektiivit	100
(2002/C 205 E/113)	E-0253/02 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Clophenvuoto Kreikan sähkölaitoksen Kozanissa sijaitsevassa Agios Dimitriosin höyryvoimalassa	101
(2002/C 205 E/114)	E-0262/02 esittäjä: Lord Inglewood neuvostolle Aihe: Neuvosto	102
(2002/C 205 E/115)	E-0264/02 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Kuolemantapaukset, kidutukset ja katoamiset Tsetseniassa	102
(2002/C 205 E/116)	E-0276/02 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Kansanterveyden vaarantava myrkyllisten aineiden vuoto DE:n laitoksella	103
(2002/C 205 E/117)	E-0282/02 esittäjä: Theresa Villiers neuvostolle Aihe: Railtrack	106
(2002/C 205 E/118)	E-0283/02 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Railtrack	106
(2002/C 205 E/119)	E-0286/02 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Komissiota koskevat ennustukset	107
(2002/C 205 E/120)	E-0288/02 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Suurnopeusradan ympäristövaikutukset Toscanassa: yhteisön tärkeänä pitämällä alueella n:o 37 (Moscheta) sijaitsevien lähteiden kuivattaminen	108
(2002/C 205 E/121)	E-0289/02 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Lisävakuumuskassan aiheuttama kilpailun vääristyminen Saksan rakennusalalla	109
(2002/C 205 E/122)	E-0295/02 esittäjä: Bartho Pronk ja Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Belgian lain mukaisten taattujen perhe-etuuskassien aiheuttamat vapaan liikkuvuuden rajoitukset	109

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2002/C 205 E/123)	E-0310/02 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten ja Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Piiskaniskuvamman eli niin sanotun niskan retkahdusvamman ennaltaehkäisy	111
(2002/C 205 E/124)	E-0312/02 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Mercedes de Solan kirje "Tukholman skandaalin" todistajalle	112
(2002/C 205 E/125)	E-0315/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus otsonikerrosta heikentävistä aineista	113
(2002/C 205 E/126)	E-0320/02 esittäjä: Christopher Beazley komissiolle Aihe: Eurooppa-neuvoston Barcelonan kokouksen valmistelut	115
(2002/C 205 E/127)	P-0324/02 esittäjä: Hans-Peter Martin neuvostolle Aihe: Kokouksiin, päätöksiin ja asiakirjoihin liittyvä avoimuus	116
(2002/C 205 E/128)	E-0329/02 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Puutteet yhteisön kolmannen tukikehyksen hallintoviranomaisten toiminnassa	117
(2002/C 205 E/129)	E-0332/02 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Kreikan rautatieinfrastruktuuri	118
(2002/C 205 E/130)	E-0334/02 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Ydinvoima	120
(2002/C 205 E/131)	E-0338/02 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Tupakkatuet	122
(2002/C 205 E/132)	E-0342/02 esittäjä: Pierre Jonckheer komissiolle Aihe: Tuet ja hiilivavouhokset Alto Carriónin alueella, Palenciassa (Espanja)	122
(2002/C 205 E/133)	E-0353/02 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Rajat ylittävien työsuoritusten ja toimitusten verotuksen muuttaminen Saksassa	123
(2002/C 205 E/134)	E-0359/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Vesipula Kreikassa	124
(2002/C 205 E/135)	E-0373/02 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Julkiset tarjouskilpailut, mafia ja komissio	125
(2002/C 205 E/136)	E-0375/02 esittäjä: Hartmut Nassauer komissiolle Aihe: Jätteistä annetut direktiivit 91/156/ETY ja 94/31/EY – Euroopan jätteiden nykyinen hyödyntäminen ja kierrätys	126
(2002/C 205 E/137)	E-0383/02 esittäjä: Bernard Poignant komissiolle Aihe: Ajoverkot	128
(2002/C 205 E/138)	E-0385/02 esittäjä: Bernard Poignant komissiolle Aihe: Virkistyskalastus	129
(2002/C 205 E/139)	E-0393/02 esittäjä: Piia-Noora Kauppi komissiolle Aihe: Tasapuoliset kilpailumahdollisuudet julkisten hankintojen yhteydessä	130
(2002/C 205 E/140)	P-0397/02 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Pettenin korkean vuon reaktorin sulkeminen Alankomaissa	131
(2002/C 205 E/141)	E-0400/02 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou neuvostolle Aihe: Ikaroksen myytti ja eurooppalainen kulttuuripolitiikka	132
(2002/C 205 E/142)	E-0401/02 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm komissiolle Aihe: Klementiiniongelmia	133
(2002/C 205 E/143)	E-0402/02 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Kaivamisjätteet ja louhosten täyttäminen	133
(2002/C 205 E/144)	E-0416/02 esittäjä: Sérgio Marques komissiolle Aihe: Galileo	135
(2002/C 205 E/145)	E-0418/02 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Eläinten viennistä kolmansiin maihin maksettava tuki	136

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2002/C 205 E/146)	E-0420/02 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Toimet elävien eläinten maastaviennin vähentämiseksi	137
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0418/02 ja E-0420/02	137
(2002/C 205 E/147)	E-0424/02 esittäjä: Jonas Sjöstedt neuvostolle Aihe: Vahingonkorvaus Israelilta tuhotuista EU-hankkeista	137
(2002/C 205 E/148)	E-0429/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Teknisten oppilaitosten aseman korottaminen	138
(2002/C 205 E/149)	E-0430/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikan maatalousosuuskunnat pidättävät maanviljelijöiltä laittomasti yhteisön tukea	138
(2002/C 205 E/150)	E-0431/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Huvivenesatamien rakennusohjelman epäonnistuminen – Ongelmat yhteisön toiseen tukikehykseen sisältyvän alaojelman "Matkailu" toteutuksessa	139
(2002/C 205 E/151)	E-0433/02 esittäjä: Rijk van Dam ja Albert Maat komissiolle Aihe: Belgian lipun alla purjehtivilta kalastusaluksilta vaadittava taloudellinen yhteys	140
(2002/C 205 E/152)	P-0442/02 esittäjä: Samuli Pohjamo komissiolle Aihe: Selvitys arktisten alueiden aluepolitiikasta	141
(2002/C 205 E/153)	E-0444/02 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Uusi tekosyy vuoden 1991 paristodirektiivin välttämättömän tarkistamisen lykkäämiselle	142
(2002/C 205 E/154)	E-0448/02 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Kansalaisjärjestöt	143
(2002/C 205 E/155)	E-0449/02 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Naisten eurooppalainen eturyhmä	144
(2002/C 205 E/156)	E-0464/02 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 98/35/EY sisällyttäminen Kreikan kansalliseen lainsäädäntöön	145
(2002/C 205 E/157)	E-0465/02 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Neljän puuvillan laadunvalvontakeskuksen perustaminen Kreikkaan	146
(2002/C 205 E/158)	E-0477/02 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Rikkomisesta johtuva menettely nro 1999/4715, joka koskee Teramon ja Giulianovan välistä, valtatie nro 80:n vaihtoehtoista tieosuutta eli ns. Lotto Zero -tiehanketta	146
(2002/C 205 E/159)	P-0478/02 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Kiinteiden yhdyskuntajätteiden käsittelylaitos Salamancan Gomacellosa Espanjassa	147
(2002/C 205 E/160)	E-0482/02 esittäjä: Adriana Poli Bortone, Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Sergio Berlato, Roberto Bigliardo, Antonio Mussa, Sebastiano Musumeci, Mauro Nobilia ja Franz Turchi komissiolle Aihe: Kansallisjärjestöjä koskeva tutkimus	148
(2002/C 205 E/161)	E-0485/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Ison-Britannian E-111 -lomakkeet	150
(2002/C 205 E/162)	E-0495/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Vuoden 1991 nitraattidirektiivi	151
(2002/C 205 E/163)	E-0496/02 esittäjä: Manuel Medina Ortega komissiolle Aihe: Vesiviljelyn vaikutukset Kanariansaarten rannikkokalastukseen	152
(2002/C 205 E/164)	E-0504/02 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Sukklaamunien aiheuttamat tapaturmat	153
(2002/C 205 E/165)	E-0548/02 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Sukklaamunissa olevien pienten esineiden lapsille aiheuttamat tapaturmat	153
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0504/02 ja E-0548/02	153

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2002/C 205 E/166)	E-0507/02 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Alankomaiden tilintarkastustuomioistuimen kertomus ministeriöistä, jotka käyttivät vuosina 1994–1999 Euroopan sosiaalirahaston tavoite 3 -ohjelman rahoitusta	154
(2002/C 205 E/167)	E-0509/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Sähkölaiteromun käsittely	155
(2002/C 205 E/168)	E-0517/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Vakiintuneiden lentoyhtiöiden jääminen toiseksi uusien halpalentoyhtiöiden esiinmarssin johdosta ja sen kielteiset seuraukset matkustajille, henkilöstölle ja ympäristölle	156
(2002/C 205 E/169)	E-0518/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Ulkomaisiin määränpäihin tarvittavien rautatielippujen rajoitetusta saatavuudesta johtuva Alankomaista lähtevän rajat ylittävän rautatieliikenteen vaikeutuminen	158
(2002/C 205 E/170)	E-0520/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Rajat ylittävän rautatieliikenteen edistäminen laajentamalla ulkomaiden määränpäihin ostettavien rautatielippujen saatavuutta . . . . . Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0518/02 ja E-0520/02	158 159
(2002/C 205 E/171)	P-0523/02 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Yksityiset audiovisuaalisen alan tiedotusvälineet Euroopan unionissa	160
(2002/C 205 E/172)	P-0525/02 esittäjä: Gian Gobbo komissiolle Aihe: Tupakan viljelyn tulevaisuus Euroopassa ja Veneton alueella	160
(2002/C 205 E/173)	E-0536/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Kullanlouhinnan aiheuttamat ympäristötuhot	161
(2002/C 205 E/174)	E-0542/02 esittäjä: Gilles Savary komissiolle Aihe: Yhdistetyt kuljetukset ja ajoneuvojen suurin sallittu paino	162
(2002/C 205 E/175)	E-0544/02 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta annetun direktiivin 98/44/EY täytäntöönpano	163
(2002/C 205 E/176)	E-0551/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Karjautien tarttuminen uusien jäsenvaltioiden mahdollisista tautipesäkkeistä vanhojen jäsenvaltioiden karjaan	164
(2002/C 205 E/177)	E-0577/02 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Kotieläinten laiton maahantuonti Euroopan unionissa	166
(2002/C 205 E/178)	E-0578/02 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Hintojen kaksoismerkintöjen valvonta	167
(2002/C 205 E/179)	P-0595/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun asetuksen 2037/2000/EY täytäntöönpano	168
(2002/C 205 E/180)	E-0596/02 esittäjä: Hans Modrow komissiolle Aihe: Tyhjillään olevien asuintilojen käyttö rajaseuduilla	169
(2002/C 205 E/181)	E-0604/02 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalan selkäfileet, Meksiko	169
(2002/C 205 E/182)	E-0605/02 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Chilen satamien avaaminen eurooppalaisten laivojen kalasaaliiden purkamiselle	170
(2002/C 205 E/183)	E-0612/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Kestävä kalastuspolitiikka ja Atlantic Dawn -alus	171
(2002/C 205 E/184)	E-0614/02 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Kalastusalan työntekijöiden koulutus	172
(2002/C 205 E/185)	E-0617/02 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Alueelliset innovaatio-ohjelmat	174
(2002/C 205 E/186)	E-0618/02 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Corrubedon kosteikko Cousossa (La Coruña, Espanja)	174

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2002/C 205 E/187)	E-0619/02 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Espanjan hallituksen lämpövoimalaitoksiin liittyvän politiikan ja Kioton sitoumusten yhteensopimattomuus	175
(2002/C 205 E/188)	E-0621/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Lourinhässä sijaitseva jurakauden museo	176
(2002/C 205 E/189)	E-0625/02 esittäjä: Stavros Xarchakos ja Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Cedefopin käytännöt	177
(2002/C 205 E/190)	E-0626/02 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Sähkömarkkinat	178
(2002/C 205 E/191)	E-0628/02 esittäjä: Raina Echerer komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin täytäntöönpano Itävallassa	179
(2002/C 205 E/192)	E-0629/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Eläinkokeista saadut tiedot ja Euroopan unionin kemikaaleja koskeva politiikka	180
(2002/C 205 E/193)	P-0633/02 esittäjä: Reinhold Messner komissiolle Aihe: Brescia—Padova-moottoritietä hoitavan yhtiön toimiluvan uusiminen ja Pedemontana—Veneta—Ovest-tien rakentaminen (Montebellosta Thieneen)	181
(2002/C 205 E/194)	P-0642/02 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Australian kanta turvapaikkaoikeuteen	182
(2002/C 205 E/195)	E-0645/02 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Lamyn kuulustelu petostentorjunnan koordinoituyksikössä	183
(2002/C 205 E/196)	E-0647/02 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Televisio ilman rajoja	184
(2002/C 205 E/197)	E-0648/02 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Radioaktiivisen jätteen laskeminen Atlantin valtameren	185
(2002/C 205 E/198)	E-0652/02 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Carime-pankin työntekijöiden oikeuksien loukkaaminen	185
(2002/C 205 E/199)	P-0662/02 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Acerrassa sijaitseva Montefibren teollisuuslaitos	186
(2002/C 205 E/200)	E-0668/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Sähköautomarkkinoiden tukeminen	187
(2002/C 205 E/201)	P-0676/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Thessalonikin metron rakentamista koskevan tarjouskilpailun peruuttaminen	188
(2002/C 205 E/202)	P-0677/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Tuki alkuperäisrotuiselle nautakarjalle	189
(2002/C 205 E/203)	E-0680/02 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Metsänriistan säteilypitoisuus	191
(2002/C 205 E/204)	E-0683/02 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Algerian välinen kauppa	192
(2002/C 205 E/205)	P-0693/02 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Telecom Italian liittymämaksut	193
(2002/C 205 E/206)	E-0694/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Viivästymiset luonnonmukaisen maatalouden kehittämisessä Kreikassa	194
(2002/C 205 E/207)	E-0695/02 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: EU:n ulkopuolisten kalastusalueiden käytön kustannukset	196
(2002/C 205 E/208)	E-0697/02 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: EU:n tavoitteet ILO:n maailmankomissiossa	196
(2002/C 205 E/209)	E-0708/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Autojen mainostettu suorituskyky	197

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2002/C 205 E/210)	E-0715/02 esittäjä: Guido Podestà ja Raffaele Lombardo komissiolle Aihe: Lapsen oikeudet ja homoparit	198
(2002/C 205 E/211)	E-0716/02 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten ja Bartho Pronk komissiolle Aihe: Flanderin alueen hoitovakuutus	199
(2002/C 205 E/212)	E-0718/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Microsoft ".NET Passport" -ohjelman käyttäjiä koskevien tietojen pyytämättä tapahtuva keräys ja toimenpiteet käyttäjien yksityisyyden suojaamiseksi	200
(2002/C 205 E/213)	E-0719/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Maksamattomat ympäristölle aiheutetut vauriot ja hyvitys huonosta kilpailuasemasta maataloustuottajille, jotka ovat käyttäneet paljon luontoa säästäviä keinoja	202
(2002/C 205 E/214)	E-0722/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Van der Valk -konsernin eri yhteisön jäsenvaltioihin rakennettujen motellien ja ravintoloiden poikkeuksellisesti rakennustavasta johtuva romahdusvaara	203
(2002/C 205 E/215)	E-0728/02 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Isyysloma	204
(2002/C 205 E/216)	E-0731/02 esittäjä: Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Yhteisön lait	205
(2002/C 205 E/217)	E-0732/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Kap Verde	206
(2002/C 205 E/218)	E-0733/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Kap Verde	206
(2002/C 205 E/219)	E-0734/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Kamerun	206
(2002/C 205 E/220)	E-0735/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Kamerun	207
(2002/C 205 E/221)	E-0736/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Komorit	207
(2002/C 205 E/222)	E-0737/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Komorit	207
(2002/C 205 E/223)	E-0738/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Kongo	207
(2002/C 205 E/224)	E-0739/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Kongo	207
(2002/C 205 E/225)	E-0740/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Norsunluurannikko	208
(2002/C 205 E/226)	E-0741/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Norsunluurannikko . . . . . Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0732/02, E-0733/02, E-0734/02, E-0735/02, E-0736/02, E-0737/02, E-0738/02, E-0739/02, E-0740/02 ja E-0741/02	208
(2002/C 205 E/227)	E-0742/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Padon rakentaminen Mouro-jokeen	208
(2002/C 205 E/228)	P-0743/02 esittäjä: Francesco Speroni komissiolle Aihe: Syrjintä hinnoittelussa	209
(2002/C 205 E/229)	P-0744/02 esittäjä: Pernille Frahm komissiolle Aihe: Maatalouden valtiontuki	210
(2002/C 205 E/230)	P-0746/02 esittäjä: Wolfgang Ilgenfritz komissiolle Aihe: Elintarvikkeiden merkinnät	210

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2002/C 205 E/231)	E-0753/02 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n liittyminen Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomissioon (IATTC)	211
(2002/C 205 E/232)	E-0759/02 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: Yhden verkon sääntö	212
(2002/C 205 E/233)	E-0765/02 esittäjä: Alexander de Roo ja Inger Schörling komissiolle Aihe: Eläinkokeettoman strategian edistäminen	213
(2002/C 205 E/234)	E-0781/02 esittäjä: Brian Simpson komissiolle Aihe: Eläkeläisten alennuskortti	214
(2002/C 205 E/235)	E-0783/02 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Energiansaanti	215
(2002/C 205 E/236)	E-0784/02 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Syövän seulonta	216
(2002/C 205 E/237)	E-0793/02 esittäjä: Peter Skinner, Torben Lund ja Helle Thorning-Schmidt komissiolle Aihe: Direktiivin 89/48/ETY noudattaminen ja ulkomaalaisiin kohdistuva syrjintä	217
(2002/C 205 E/238)	E-0798/02 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Lannan vienti	218
(2002/C 205 E/239)	P-0799/02 esittäjä: Niels Busk komissiolle Aihe: Newcastlen tauti merimetsöissä	219
(2002/C 205 E/240)	E-0805/02 esittäjä: Eurig Wyn komissiolle Aihe: Virkistyskalastus merellä ja yhteisen kalastuspolitiikan tarkistus	220
(2002/C 205 E/241)	E-0823/02 esittäjä: Karl von Wogau komissiolle Aihe: Kasvinsuojeluaineiden turvallisuuden tutkiminen	221
(2002/C 205 E/242)	P-0825/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Jim Currie	221
(2002/C 205 E/243)	E-0828/02 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Yrittäjyyden edistäminen kouluopetuksessa	222
(2002/C 205 E/244)	E-0830/02 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Vaihtoehtoiseen riitojenratkaisumenettelyyn kuuluvien yhteisön yritysten lukumäärä	224
(2002/C 205 E/245)	E-0834/02 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Kalastuslaivastojen romuttamisesta	224
(2002/C 205 E/246)	E-0838/02 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: EY:n perustamissopimuksen 151 artikla ja kulttuuriperintö – talousarvionäkökohdat	225
(2002/C 205 E/247)	E-0845/02 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Kielto tehdä mediayritysten kanssa julkisia hankintoja koskevia sopimuksia	226
(2002/C 205 E/248)	E-0864/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Ksantiinioksideasin mahdollisesti aiheuttamat terveyshaitat	227
(2002/C 205 E/249)	E-0866/02 esittäjä: Francis Decourrière komissiolle Aihe: Omistaja-yrittäjien luopuminen yrityksistään – Ranskan lainsäädäntö	227
(2002/C 205 E/250)	E-0867/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Opiskelijoiden houkutteleminen muista jäsenvaltioista keinona lisätä rahoitusta kotimaisille opetuslaitoksille	229
(2002/C 205 E/251)	E-0869/02 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Torjunta-aineet pohjavesissä	230
(2002/C 205 E/252)	E-0871/02 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Syklamaatti – terveysriski?	230

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2002/C 205 E/253)	P-0878/02 esittäjä: Marit Paulsen komissiolle Aihe: Päätöksen 2000/766/EY (prosessoitujen eläinperäisten proteiinien kieltäminen) rikkominen	231
(2002/C 205 E/254)	E-0883/02 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Komission toimet yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-1/00 13. joulukuuta 2001 antaman tuomion johdosta	232
(2002/C 205 E/255)	E-0887/02 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Italian virallinen kieli	232
(2002/C 205 E/256)	E-0889/02 esittäjä: Antonio Mussa komissiolle Aihe: Kansanterveyden tulevaisuus jäsenvaltioissa Euroopan unionin laajentumisen jälkeen	233
(2002/C 205 E/257)	E-0896/02 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: OBD-direktiivi 98/69/EY	234
(2002/C 205 E/258)	E-0911/02 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Noni-tuotteiden markkinointi	235
(2002/C 205 E/259)	E-0912/02 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Yhteinen sairausvakuutuskortti	236
(2002/C 205 E/260)	E-0914/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Taxis-järjestelmän kautta sähköisesti tehtävien veroilmoitusten jättämisessä ilmenneet ongelmat	237
(2002/C 205 E/261)	P-0919/02 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Lough Sheelin -järven saastuminen Cavanin kreivikunnassa Irlannissa	238
(2002/C 205 E/262)	E-0939/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Tavaramerkkioikeudet	239
(2002/C 205 E/263)	E-0965/02 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Euroopan komission kuulemisasiakirja uuden lähestymistavan tarkastelusta	239
(2002/C 205 E/264)	P-0976/02 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Ranskan asettama kiello brittiläisen naudanlihan tuonnille	240
(2002/C 205 E/265)	E-0983/02 esittäjä: Geneviève Fraisse komissiolle Aihe: Sukupuoli-indikaattoreiden sisällyttäminen komission arviointikertomuksiin pienyrityksiä koskevasta euroop- palaisesta peruskirjasta	241
(2002/C 205 E/266)	E-0990/02 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: ILO:n maailmankomissio	241
(2002/C 205 E/267)	E-0992/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Palvelut	242
(2002/C 205 E/268)	E-0993/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Kaupankäynti	243
(2002/C 205 E/269)	E-0994/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Tuotteiden ja palvelujen kauppa	243
(2002/C 205 E/270)	E-1106/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Tavaroiden ja palvelujen vienti	243
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0992/02, E-0993/02, E-0994/02 ja E-1106/02	244
(2002/C 205 E/271)	E-1008/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Elintarvikkeiden mukana tarjottavat lahjat	245
(2002/C 205 E/272)	E-1218/02 esittäjä: Arlindo Cunha komissiolle Aihe: Elintarvikkeiden mukana tarjottavat lahjat	245
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1008/02 ja E-1218/02	245
(2002/C 205 E/273)	P-1010/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Ystävyyskaupunkiohjelman huono hallinto	246

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2002/C 205 E/274)	P-1011/02 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Valtionapua saaneen Tipopiitiria Thivas -yrityksen toiminta	247
(2002/C 205 E/275)	P-1016/02 esittäjä: Dirk Sterckx komissiolle Aihe: Nk. mansikka-asetuksen soveltaminen Ranskan toimiin, joilla se pyrkii estämään tavaroiden rautatiekuljetukset kanaalitunnelin kautta	247
(2002/C 205 E/276)	P-1044/02 esittäjä: Theresa Zabell komissiolle Aihe: Urheilulisenssit	249
(2002/C 205 E/277)	E-1063/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: EU:n toimielinten kotipaikka	249
(2002/C 205 E/278)	E-1085/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Yhteisön tukikehyksen piiriin kuuluvien ohjelmien rahoitus Kreikassa	250
(2002/C 205 E/279)	E-1087/02 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikan alueellisten toimintaohjelmien edistyminen	251
(2002/C 205 E/280)	E-1090/02 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden vieminen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen direktiivin 98/84/EY täytäntöönpanematta jättämisen vuoksi	251
(2002/C 205 E/281)	E-1098/02 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Työntekijöiden suojeleminen vaaroilta, jotka liittyvät asbestialistukseen työssä	252
(2002/C 205 E/282)	E-1114/02 esittäjä: Luigi Cocilovo komissiolle Aihe: Komission Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 15. tammikuuta 2002 antaman ratkaisun (tapaus C-55/2000) johdosta suunnittelemaat lainsäädäntötoimet	253
(2002/C 205 E/283)	P-1119/02 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Asetuksen 1408/71 10 artiklan a kohdan liite II a	254
(2002/C 205 E/284)	P-1132/02 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: STAR 21 -ryhmän keskustelujen avoimuus	255
(2002/C 205 E/285)	P-1145/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Komission virkamiesten oman äidinkielen käyttämättä jättäminen	256
(2002/C 205 E/286)	E-1211/02 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Mirko Tremaglia	257
(2002/C 205 E/287)	E-1291/02 esittäjä: Alejandro Cercas komissiolle Aihe: Aguilar de Campoossa (Palencia, Espanja) sijaitsevan Fontanedan keksitehtaan sulkeminen	257

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2002/C 205 E/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0391/00

esittäjä(t): Maurizio Turco (TDI) komissiolle

(8. helmikuuta 2000)

Aihe: Rakennerahastojen käyttö Italiassa vuosina 1994–1999

Italian tilintarkastustuomioistuimen äskettäiset lausunnot ovat käynnistäneet Italiassa uudelleen keskustelun rakennerahastojen järkevästä käytöstä.

Tilintarkastustuomioistuimen tietojen mukaan Italia on jälleen erittäin paljon myöhässä vuosille 1994–1999 ohjelmoitujen varojen täytäntöönpanossa.

Ovatko nämä lausunnot todenperäisiä?

Voiko Euroopan komissio ilmoittaa mahdollisimman pian viimeisimmät hallussaan olevat tiedot alue- ja tavoitekohtaisista sitoumuksista ja maksuista?

**Michel Barnier'n komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(21. tammikuuta 2002)

Komissio toimittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle Italian viranomaisilta saamansa viimeisimmät tiedot, joista käy ilmi maksusitoumusten ja maksujen tilanne 30. kesäkuuta 2001 kunkin Italian alueen ja rakennarahastojen tavoitteen osalta ohjelmakaudella 1994–1999. Nämä tiedot saatiin Italian valtiovarainministeriön valvontajärjestelmän avulla, ja ne ovat saatavilla myös Internet-osoitteessa www.tesoro.it.

Komissio muistuttaa, että ohjelmakauden 1994–1999 maksujen määräaika on 31. joulukuuta 2001, jollei ole kyseessä poikkeuksellinen määräajan pidennys. Kansallisten viranomaisten on tämän jälkeen esitettävä kunkin ohjelman osalta 30. kesäkuuta 2002 mennessä toteutusta koskeva loppukertomus sekä loppuosan maksamista koskeva pyyntö. Komissio voi vasta tuolloin täsmentää, missä määrin kuhunkin ohjelmaan varatut määrärahat on käytetty.

(2002/C 205 E/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3760/00

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Lainojen perimistoiminnan säätely

Italiassa lainojen perimistoiminnan harjoittamista säädellään nykyisin yleistä turvallisuutta koskevan säädöksen (TULPS) 115 pykälällä, joka on hyväksytty 18. kesäkuuta 1931 annetulla kuninkaan asetuksella nro 773.

Italian sisäministeriö antoi 2. heinäkuuta 1996 ministeriön kiertokirjeen 559/C 22103, jolla perintätoimistojen toiminta rajattiin sen maakunnan alueelle, jossa niille on myönnetty lupa ja jossa niiden pääkonttori sijaitsee.

Voisiko komissio ilmoittaa, onko kyseinen rajoitus yhdenmukainen niiden yhteisön sopimusten ja normien kanssa, joiden kautta jäsenvaltiot ovat sitoutuneet olemaan asettamatta esteitä vapaalle palvelujen tarjoamiselle, mistä on konkreettisesti kyse myös lainojen perinnässä kolmannen osapuolen laskuun?

**Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(18. joulukuuta 2001)

Aiheena olevaan kirjalliseen kysymykseen antamansa ensimmäisen vastauksen mukaisesti komissio on pyytänyt Italian kansallisilta viranomaisilta tietoja sääntelystä tuomioistuinten ulkopuolisen lainojen perimistoiminnan alalla Italiassa.

Tähän helmikuussa 2001 toimitettuun kyselyyn ei ole vielä saatu vastausta.

Komission arvion mukaan on yhä epäselvää, onko Italian sääntely yhdenmukainen EY:n perustamis-sopimuksen 43 artiklan (entinen 52 artikla) ja 49 artiklan (entinen 59 artikla) kanssa. Näissä artikloissa vahvistetaan niiden rajoitusten poistaminen, jotka haittaavat sijoittautumista ja sisämarkkinoilla tapahtuvaa palveluiden vapaata tarjontaa koskevia perusvapauksia.

Italian lainsäädännössä itse asiassa säädetään yleisestä ennakkoluvasta tällaista toimintaa varten, samoin kuin luvan voimassaolon rajoittamisesta siihen maakuntaan, jonka poliisiviranomainen on luvan myöntänyt.

Asiaa koskevien säädösten perusteella ja muiden tietojen puuttuessa vaikuttaa siltä, että tätä järjestelmää sovelletaan kaikki toimijoihin – sekä Italiaan sijoittautuneihin että siellä palveluja tarjoaviin – ja ettei siinä millään tavoin oteta huomioon velvoitteita, jotka toimija on jo täyttänyt kotivaltiossaan.

Komissio kirjaa arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen virallisesti kantelurekisteriin ja päättää piakkoin mahdollisuudesta toimittaa Italialle virallinen ilmoitus osana EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (entinen 169 artikla) määrättyä rikkomisesta johtuvaa menettelyä.

(2002/C 205 E/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2027/01

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(13. heinäkuuta 2001)

Aihe: Kolmansien osapuolten hyväksi perittävät verot Kreikassa

Niiden ponnistelujen puitteissa, joita komissio tekee verotuksen yhdenmukaistamiseksi Euroopan unionin jäsenvaltioissa, se on viemässä Kreikkaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, koska Kreikka ei ole kumonnut niin kutsuttuja kolmansien osapuolten hyväksi perittäviä veroja. Nämä ovat lakisääteisiä taloudellisia velvoitteita, joita määrätään verovelvollisille tai kauppa käyville henkilöille ja yrityksille ”kolmansien osapuolten” taloudellista tukemista varten.

Kun otetaan huomioon, että kolmansien osapuolten hyväksi perittävät verot ovat tulonlähde useille vakuutusyhtiöille, esimerkiksi maatalousalan vakuutuslaitokselle, urheiluseuroille ja kulttuuriyhdistyksille, komissiolta kysytään:

1. Millä tavoin aiotaan tukea niitä tahoja, joilta riistetään niiden kolmansien osapuolten hyväksi perittävistä veroista saamat tulot?
2. Mitä ehdotuksia komissio on tehnyt kyseisen tilanteen hoitamiseksi?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2001)

1. Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys viittaa nähtävästi Kreikkaa koskevaan oikeusasiaan (asia C-426/98), joka on parhaillaan vireillä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Asia koskee lakimiesten sosiaaliturvarahastoon maksettavia maksuja siltä osin kuin niitä peritään yrityksen perustamisen tai yrityksen pääoman kasvattamisen yhteydessä. Komissio katsoo, että kyseiset maksut ovat yrityksen osakepääomaa koskevista välillisistä veroista annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ 10 artiklan säännösten vastaisia.

Edellä mainittua koko yhteisön tasolla yhdenmukaistettua verotussääntöä lukuun ottamatta jäsenvaltiot voivat vapaasti soveltaa sellaista veropolitiikkaa, jota ne pitävät tarkoituksenmukaisimpana. Tämä koskee myös organisaatioiden rahoittamista veroluonteisilla maksuilla. Veropolitiikan on kuitenkin oltava yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden mukaista.

2. Komissio ei aio tehdä ehdotuksia tällä alalla.

⁽¹⁾ EYVL L 249, 3.10.1969.

(2002/C 205 E/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2096/01

esittäjä(t): Pat Gallagher (UEN) komissiolle

(13. heinäkuuta 2001)

Aihe: Pitkän aikavälin hallintosuunnitelmat merkittäviä yhteisön kalakantoja varten

Kalatalousneuvosto kehotti 18. kesäkuuta 2001 pitämänsä kokouksen johtopäätöksissä komissiota kehittämään pitkän aikavälin hallintosuunnitelmia merkittäviä yhteisön kalakantoja varten. Voisiko komissio kertoa, miten se on noudattanut tätä neuvoston esittämää pyyntöä, ja voisiko se myös ilmoittaa, mitä yhteyksiä sillä on ollut tässä asiassa kalastusteollisuuden edustajiin jäsenvaltioissa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. syyskuuta 2001)

Joitakin pitkän aikavälin hoitosuunnitelmia on jo valmiina. Erityisesti Norjan kanssa on sovittu suunnitelmista, jotka koskevat Pohjanmeren turska-, kolja-, seiti-, punakampela- ja sillikantoja sekä Koillis-Atlantin makrillikantoja. Vastaavasti kansainvälisen Itämeren kalastuskomission puitteissa on kehitetty Itämeren turskaa, kilohailia ja lohta koskevia pitkän aikavälin hoitosuunnitelmia. Silakkaa koskevasta hoitosuunnitelmasta keskustellaan parhaillaan.

Oleellisena osana kaikkia näitä suunnitelmia on tehdä päätöksiä asianmukaisesta pitkän aikavälin kalakuolleisuuden tasosta, joka vastaa pitkän aikavälin kestävästä kalastuksesta. Kaikkina tulevina vuosina valitaan tämän jälkeen suurin sallittu saalis (TAC), joka vastaa tätä kalakuolleisuutta.

Komissio haluaa, että tätä toimintatapaa sovelletaan myös muihin tärkeimpiin yhteisön kalakantoihin, mukaan lukien turska- ja kummeliturskakannat, joita pitkän aikavälin elvytysuunnitelmat koskevat.

Komissio on hiljattain antanut turska- ja kummeliturskakantojen elvyttämistä koskevan tiedonannon, jonka on tarkoitus toimia perustana keskustelulle sekä kalastusteollisuuden että jäsenvaltioiden kanssa ennen kuin komissio viimeistelee ehdotuksensa tämän vuoden lopulla.

Lisäksi on syytä huomauttaa, että hiljattain käynnistetyt yhteisön vesien turskaa ja kummeliturskaa koskevat hätätoimenpiteet ja muut vastaavat toimenpiteet on toteutettu läheisessä yhteistyössä teollisuuden kanssa. Komissio aikoo jatkaa vastaavaa läheistä yhteydenpitoa.

Syventääkseen tämän aiheen tietämystä komissio on käynnistänyt tieteellisiä lisätutkimuksia, joiden tulokset ovat saatavilla lähitulevaisuudessa.

(2002/C 205 E/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2271/01

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(31. heinäkuuta 2001)

Aihe: Lapsikauppa Moldovan ja Italian välillä

Italialainen Panoram-aikakauslehti paljasti 2. marraskuuta 2000 ilmestyneessä numerossaan tietoja häpeällisestä naiskaupasta. Tuhansia Moldovasta ja Ukrainasta kotoisin olevia naisia salakuljetetaan päivittäin Italiaan. Nämä nuoret naiset pakotetaan prostituutioon ja tulemaan raskaiksi sekä synnytettyään lapsensa luopumaan heistä. Ihmiskaupasta hyötyvät italialaiset perheet, joilla on varaa siihen. Tämän ihmiskaupan arvon on laskettu olevan 8 biljoonaa liiraa vuodessa. Se, että kansainvälisiä adoptioita koskevassa laissa on paljon rajoituksia ja mahdollisilta adoptiovanhemmilta edellytetään usein pitkiä odotusaikoja, ei tee tätä kauppaa oikeutetuksi. Kyse on erittäin vakavasta asiasta, joka on häpeäksi koko läntiselle maailmalle.

1. Onko komissio tietoinen tästä likaisesta kaupasta?
2. Aikooko komissio kehottaa jäsenvaltioiden asiasta vastaavia viranomaisia puuttumaan jyrkemmin tähän ilmiöön, tarvittaessa Europolin avulla, silloin kun tällaiset kauheat rikokset kuuluvat niiden toimivallan piiriin?
3. Mitä poliittisia toimia komissio aikoo toteuttaa saadakseen Itä-Euroopan maat, tässä tapauksessa Moldovan – vaikka valitettavasti samoja ongelmia esiintyy myös muissa valtioissa – torjumaan tehokkaammin järjestäytyntä rikollisuutta, jolla näyttää olevan parempi yhteysverkosto kuin eurooppalaisilla poliisivoimilla?
4. Eikö komissio pidä toivottavana, että jäsenvaltiot toimivat yhdessä tällaisen epäinhimillisen kohtelun uhreiksi joutuneiden naisten auttamiseksi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2001)

Euroopan unioni on laatinut kattavan toimintalinjan ihmiskaupan ja erityisesti naisten ja lasten kaupan torjumiseksi. Toiminnassa otetaan huomioon erityisesti kaupan uhrin, ja siihen pyritään saamaan mukaan kaikki ne henkilöt, jotka vastaavat ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa loukkaavan toiminnan torjunnasta. Tampereen (15.–16. lokakuuta 1999) ja Feiran (19.–20. kesäkuuta 2000) Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostetaan ulkoisen ulottuvuuden merkitystä unionin oikeus- ja sisäasioiden alan toimissa vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen luomiseksi.

Valko-Venäjä, Moldova, Venäjä ja Ukraina ovat ihmiskaupan uhreiksi joutuvien naisten lähtö- ja kauttakulkumaita. Varsinkin Moldova vie naisia maasta myös seksiteollisuuteen. Ihmiskaupassa hyödynnetään naisten toiveita paremmasta elämästä ja heitä houkuttelee väärillä lupauksilla. Paikalliset, ystävät ja sukulaiset houkuttelevat naisia jättämään kotinsa ja etsimään parempia mahdollisuuksia. Sanomalehdissä ja Internetissä on monenlaisten laillisten yritysten ilmoituksia. Laillisen toiminnan käyttö laittoman toiminnan kullassa on tyypillistä järjestäytyneelle rikollisuudelle.

Komissio on tietoinen näistä ongelmista ja on alkanut torjua niitä yhdessä edellä mainittujen Tacis-maiden kanssa käyttäen alueellista lähestymistapaa. Ensin on laadittu strategia ihmisoikeusrikkomusten torjumiseksi. Olennaista strategialle on: 1) ennaltaehkäisevät toimenpiteet, kuten mahdollisille uhreille kohdistetut tiedotuskampanjat, lainvalvontaviranomaisten ja kansalaisjärjestöjen jäsenten koulutus jne., 2) uhrien suojeleminen, kuntoutus ja tukeminen, jotta he sopeutuisivat uudelleen yhteiskuntaan; tämä käsittää tilapäistä majoitusta, oikeusapua jne., 3) toiminnan tukahduttaminen lähtömaassa eli tuen antaminen kyseisille maille, jotta ne säätävät asianmukaisia lakeja ihmiskauppiain ja heidän tukijoidensa asettamiseksi syytteeseen, sekä tuomioistuinten ja muiden lainvalvontaviranomaisten koulutus- ja materiaalituki.

Toiminta keskittyy laaja-alaisiin monivuotisiin hankkeisiin, joilla pyritään saavuttamaan seuraavat tavoitteet:

- asiaa koskevan lainsäädännön parantaminen niin, että se vastaa kansainvälisiä standardeja; tämä on olennaista pitkän aikavälin vaikutusten kannalta,
- koulutuksen antaminen tuomioistuimille ja muille lainvalvontaviranomaisille, jotka vastaavat naisten ja lasten kaupan torjunnasta, sekä kansalaisjärjestöille, jotka auttavat kaupan uhreja, tiiviissä yhteistyössä kansallisten viranomaisten kanssa, jotta henkilöstö oppii toteuttamaan tehtävänsä ammattimaisesti ja tehokkaasti,
- laitteiden ja muun materiaalin toimittaminen lainvalvonta- ja muille viranomaisille sekä kansalaisjärjestöille pyrkimyksenä perustaa sähköisiä tietokantoja (tietojen kokoamista ja hakuja varten) sekä kyseisen henkilöstön kouluttaminen hoitamaan tehtävänsä.

Vuoden 2000 lopussa komissio aloitti hankkeita koskevat toteutettavuustutkimukset Valko-Venäjällä ja Moldovassa. Arviointi on jo tehty ja tutkimusraportit toimitettu. Hankkeen toteutuksessa keskitytään kaikkiin kolmeen edellä mainittuun yhteistyöalueeseen ja toteutus voi alkaa loppusyksystä 2001, jos mitään yllättäviä viivytyksiä ei ilmaannu.

Lisäksi komissio valmistelee asiaa koskevaa toteutettavuustutkimusta Venäjällä. Hanke on osa transatlanttisen toimintaohjelman puitteissa toteutettavaa EU:n, Venäjän ja Yhdysvaltojen yhteistä toimintaa.

Pisimmällä on tammikuussa 2001 Ukrainassa aloitettu hanke, jota toteuttaa Kansainvälinen siirtolaisjärjestö (IOM). Tiivistä yhteistyötä tehdään myös Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) ja Demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston kanssa. Nämä toteuttavat parhaillaan Ukrainan oikeus-asiamiehen toimiston kanssa hanketta, jonka puitteissa on perustettu ihmiskaupan torjuntaa koordinoiva kansallinen elin naiskaupan torjunnan helpottamiseksi.

Europolilla on jo valtuudet torjua ihmiskauppaa 26. heinäkuuta 1995 tehdyn Europol-yleissopimuksen ja siihen sisältyvää ihmiskaupan määritelmää täydentävän yhteisen toiminnan nojalla. Ihmiskaupan torjunta on yksi Europolin tärkeimmistä tehtävistä, ja se on tehnyt asiaa koskevan yhteistyösopimuksen Interpolin kanssa. Lisäksi EU:n poliisipäälliköiden operatiivinen toimintaryhmä käsitteli aihetta 8.–9. maaliskuuta 2001 pitämässään kokouksessa ja kehotti Europolia järjestämään asiantuntijakokouksia, arvioimaan uhkaa ja laatimaan analyyseja. Se myös kehotti perustamaan erityistutkintaryhmiä ja yhteisiä tutkintaryhmiä yhteistyössä Europolin kanssa.

Ihmiskaupan torjumista koskevien hankkeiden tukemista voidaan jatkaa myös 28. kesäkuuta 2001 hyväksytyin STOP II -ohjelman kautta. Järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemistä käsittelevän eurooppalaisen foorumin yhteydessä kokoontuva ihmiskaupan ehkäisemistä koskeva työryhmä jatkaa toimintaansa vuoden 2001 jälkipuoliskolla. Lisäksi on toiveita siitä, että lähiaikoina annetaan puitepäätos ihmiskauppaan liittyvien kansallisten rikoslakien mukaisten rikostunnusmerkistöjen ja rangaitusten lähentämisestä.

Uhrien suojelelusta voidaan todeta, että komissio aikoo tehdä lainsäädäntöesityksen toimenpiteistä tilapäisten oleskelulupien myöntämiseksi niille ihmiskaupan uhreille, jotka ovat valmiita tekemään yhteistyötä hyväksikäyttäjään koskevissa tutkimuksissa ja oikeudenkäynneissä. Italia on jo säätänyt uudessa ulkomaalaislaissaan ihmiskaupan uhrien suojelelusta siitä riippumatta, ovatko he valmiita tekemään yhteistyötä tutkimuksissa ja oikeudenkäynneissä. Italiassa laaditaan myös ohjelmia uhrien kuntouttamiseksi niin, että he sopeutuvat yhteiskuntaan ja selviytyvät taloudellisesti. Italia käyttää näihin ohjelmiin sekä kansallista että Euroopan sosiaalirahastolta saatua rahoitusta.

(2002/C 205 E/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2330/01**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE-DE) komissiolle***(31. heinäkuuta 2001)*

Aihe: Euroopan unionin ja Kiinan lähentyminen yritystoiminnan ja kulttuurin aloilla

Kiinan talous kasvoi 7,9 prosenttia tämän vuoden kuuden ensimmäisen kuukauden aikana. Tänä vuonna Kiinan BKTL:n kasvuvauhti on neljä kertaa suurempi kuin muun maailman. Sen ansiosta tuo Aasian jättiläinen on ainoa suuri talous, joka on nykyisissä oloissa onnistunut välttämään taloudellisen toiminnan hidastumisen, joka raastaa muuta maailmaa. Kiinan jäljessä tulee Intia, jonka kasvuvauhti oli 3,8 prosenttia vuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana ja joka luultavasti säilyttää saman tason vuoden 2001 loppuun.

Kiinan todennäköisesti liittyessä Maailman kauppajärjestöön (WTO) lähikuukausina, aikooko komissio edistää lähentymistä yritystoiminnan ja kulttuurin aloilla, jotta vältettäisiin taloudellinen ja kulttuurillinen shokki, jonka Kiinan mukaan tulo saattaa tuoda tullessaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(3. lokakuuta 2001)*

Viimeaikaiset tapahtumat sekä unionissa että Kiinassa ovat luoneet uudet puitteet unionin ja Kiinan välisille suhteille. Kiinan uudistamisprosessi, sen kasvava taloudellinen painoarvo ja sen lähestyvä liittyminen Maailman kauppajärjestöön (WTO) ovat kaikki tärkeitä tekijöitä tässä yhteydessä.

Komission hiljattaisessa tiedonannossa neuvostolle ja parlamentille ”EU:n Kiinan-strategia: vuoden 1998 tiedonannon täytäntöönpano ja toimet EU:n Kiinan-politiikan tehostamiseksi tulevaisuudessa”⁽¹⁾ tarkastellaan näitä uusia puitteita. Tiedonannossa ehdotetaan useita tarkistuksia unionin Kiinan-politiikkaan pyrkimyksenä tukea Kiinan progressiivista, positiivista ja rakentavaa kansainvälistä sitoutumista siten, että tämä olisi sopusoinnussa Kiinan kasvavan maailmanlaajuisen painoarvon kanssa. Neuvosto antoi tukensa kyseiselle tiedonannolle yleisten asioiden neuvoston päätelmissä 25. kesäkuuta 2001.

Mitä talousalaa tulee, tiedonannossa Kiinaa kehoitetaan integroitumaan lähemmin maailmantalouteen. Tiedonannossa ehdotetaan, että unionin tulisi edistää tätä päämäärää lähestymällä asiaa monitahoisesti, mihin kuuluisi Kiinan WTO:ta koskevien sitoumusten täytäntöönpanon läheinen seuranta, mutta myös kahdenväliseen kaupankäyntiin liittyvien kysymysten hoitamiseen tarkoitettujen mekanismien samoin kuin vuoropuhelun vahvistaminen ja laajentaminen tai kahdenvälisten sopimusten solmiminen tietyillä ydinsektoreilla tai -aloilla kuten tietoyhteiskunta, ympäristö, energia, tiede ja teknologia, yrityspolitiikka ja yritystoiminnan sääntely, meriliikenne ja tulli. Tiedonannossa vahvistetaan myös unionin olevan valmis toteuttamaan avustusohjelmia, jotka voivat auttaa tekemään Kiinan liittymisestä WTO:hon, samoin kuin Kiinan taloudellisesta ja sosiaalisesta uudistamisprosessista, menestyksen.

Lisäksi tiedonannossa luodaan pohjaa eurooppalaisten ja kiinalaisten yksityishenkilöiden ja yritysten välisen yhteyksien vahvistamiselle koulutusvaihto-ohjelmien sekä kiinalaisten ja eurooppalaisten yritysten välisen vuoropuhelun edistämisen kautta.

⁽¹⁾ KOM(2001) 265 lopullinen.

(2002/C 205 E/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2456/01**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(11. syyskuuta 2001)

Aihe: Espanjan valtiovarainministerin lausunnot Espanjan autonomisten alueiden oikeudesta määrätä veroista

Heinäkuun 27. päivänä 2001 Espanjan hallitus ja autonomisten alueiden hallitukset allekirjoittivat autonomisten alueiden rahoitusta koskeva sopimuksen, jolla uudistetaan ja muutetaan viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana voimassa ollutta sopimusta. Sopimuksella korotetaan uusien valtiollisten verojen osalta autonomisille alueille myönnettävää osuutta kultakin alueelta kerätyistä veroista. Käytännössä osuutta fyysisiltä henkilöiltä kerätyistä veroista nostetaan 30 prosentista 33 prosenttiin. Alv:sta myönnetään 35 prosenttia ja valmisteveroista osuudet, jotka ovat 40 prosentista (polttoaineet, tupakka ja alkoholi) 100 prosenttiin (sähkö ja leimavero). Sopimusta voidaan oikeutetusti arvostella siitä, että se suosii ja hyödyttää erityisesti rikkaimpia autonomisia alueita. Niiden osuudet verotuloista kasvavat enemmän ja ne saavat suuremmat rahavarannot, jopa niin, että rikkaimmat saavat kaksinkertaisen varannon vähiten kehittyneisiin verrattuna.

Sopimus on arvostelun kohteena myös siksi, että sillä estetään tietynlaiset autonomioiden oikeudet määrätä veroista, pääasiassa uusista myönnetystä valtiollisten verojen osuuksista, erityisesti alv:sta ja polttoaineiden valmisteverosta. Viimeisimmän arvostelun takia valtiovarainministeri Cristóbal Montoro sanoi, että hallitus ei voi myöntää suurempia valtuuksia määrätä veroista, koska se on EU:n säädösten vastaista ja komissio on kieltänyt sen. Ministerin lausunnot tuntuvat jättävän huomiotta mielenkiintoisella tavalla sen, että perussopimusten mukaan on totta, että EU:n vastuulla on pitää voimassa kilpailumääräyksiä yhteismarkkinoilla ja siksi sen täytyy estää verotuksellisten etuoikeuksien olemassaolo, mutta on myös totta, että unionin yhteiset toimet eivät määrää, toisin kuin ministeri väittää, millä valtiollisella tasolla, keskuhallituksella tai autonomisella alueella on oikeuksia määrätä veroista. Tämä asia on jokaisen valtion itse päätettävissä. Voiko komissio selvittää tätä vakavaa kysymystä niin, että autonomiset alueet, erityisesti Galicia, jonka edustaja olen, voisivat toimia autonomisen alueen perustuslain mukaisesti EU:n säädöksiä noudattaen?

Fritz Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(31. lokakuuta 2001)

Autonomisten alueiden rahoitusjärjestelmän uudistuksen yhteydessä Espanjan viranomaiset ovat ottaneet käyttöön erilaisia verotuksellisia toimenpiteitä.

Yksi toimenpiteistä koskee arvonlisäverona (ALV) ja hiilivedyille määrättyä erillisverona saatavasta tulosta osan siirtämistä kyseisille alueille. Kyseisillä verotuksen aloilla yhteisön säännökset eivät aseta rajoituksia: valtiot voivat käyttää vapaasti verotulojaan ja jakaa niitä uudelleen tarpeittensa mukaisesti.

Kyseiset verot on yhdenmukaistettu verotuksellisten elementtiensä suhteen suurimmalta osin. Todellinen mahdollisuus myöntää autonomisille alueille normatiivisia oikeuksia olisi se, että kyseiset alueet voisivat säätää lakeja, joilla säädettäisiin muutoksia verokantaan. Tällä hetkellä voimassa olevien arvonlisäverokoskevien yhteisön säännöksiä nojalla autonomiset alueet eivät voi säätää erisuuruisia arvonlisäverokantoja. Kuudennen direktiivin⁽¹⁾ 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, että kukin jäsenvaltio voi vahvistaa vain yhden yleisen verokannan. Jäsenvaltiot voivat myös soveltaa joko yhtä tai kahta alennettua verokantaa. Tämän lisäksi noudatetaan arvonlisäverokantojen yhtäläisyyden periaatetta, jonka mukaisesti keskenään täysin samanlaiseen tuotteeseen tai palveluun ei voida kohdistaa erilaisia verokantoja saman jäsenvaltion sisällä. Ainoan poikkeuksen näihin periaatteisiin muodostavat neuvoston yksimielisesti hyväksymät kuudennen direktiivin⁽²⁾ 28 artiklassa säädetyt, tarkkaan määrätty siirtymäkauden aikana sovellettavat poikkeukset.

Valmisteveron alaisiin tuotteisiin sovellettavat direktiivit samoin kuin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö vahvistavat, että jäsenvaltioiden on sovellettava samaa kansallista verokantaa, jonka on oltava korkeampi kuin asianomaisessa direktiivissä säädetty vähimmäisarvo, kaikkiin tuotteisiin, jotka kuuluvat yhteisön tasolla yhdenmukaistettuun valmisteverojärjestelmään. Neuvosto voi antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön lisävapautuksia tai -alennuksia⁽³⁾, jos ne perustuvat poliittisiin, sosiaalisiin, ympäristöllisiin tai liikenteeseen liittyviin syihin.

Yleisemmällä tasolla on aiheellista huomauttaa, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön⁽⁴⁾ mukaisesti yhteisön lainsäädännön valossa jäsenvaltio on yksin vastuussa maa-alueittensa tekemistä toimista. Näin ollen jäsenvaltion tehtävänä on säännellä asiaan liittyvän lainsäädäntövallan käyttöä yhteisön lainsäädännön ja erityisesti yhteisön valtioneukia koskevien säädösten noudattamisen takaamiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston kuudes direktiivi 77/388/CEE, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – EYVL L 145, 13.6.1977, viimeksi muutettu neuvoston direktiivillä 2001/4/EY, annettu 19 päivänä tammikuuta 2001, yleisen verokannan vähimmäistason soveltamisajan osalta – EYVL L 22, 24.1.2001, ja oikaisu EYVL L 26, 27.1.2001.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/77/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämisestä ja direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta (ALV-kantojen lähentäminen) – EYVL L 316, 31.10.1992.

⁽³⁾ Vrt. neuvoston direktiivin 92/81/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta, 8 artiklan 4 kohtaa – EYVL L 316, 31.10.1992, direktiivi viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 94/74/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994, valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta annetun direktiivin 92/12/ETY, kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta annetun direktiivin 92/81/ETY ja kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä annetun direktiivin 92/82/ETY muuttamisesta – EYVL L 365, 31.12.1994.

⁽⁴⁾ Tuomiot, annettu 14. lokakuuta 1987, asiassa C-248/84, Saksa vs. komissio, oikeustapauskokoelma s. 4013, ja 8. maaliskuuta 1988, asiassa C-62/87 ja 72/87, *Exécutif régional wallon ja SA Glaverbel vs. komissio*, oikeustapauskokoelma s. 1573.

(2002/C 205 E/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2750/01

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(9. lokakuuta 2001)

Aihe: Ruotsin ja Suomen rajalla takavarikoidut autot

Suomen tullit takavarikoivat vuonna 1997 monen Ruotsin kansalaisen auton. Erään ruotsalaisen auto takavarikoitiin siitä syystä, että hän oli vuoden aikana viettänyt yli 185 yötä suomalaisen morsiamensa luona. Ruotsalainen oli ajanut autollaan Haaparannasta, jossa hän asuu ja työskentelee, rajan yli Tornioon. Suomen tullit katsoi hänen näin ollen asuvan Suomessa ja vaati, että hänen olisi maksettava autoveroa Suomessa. Tulliviranomaiset viittasivat EU:n direktiiviin 83/1827/ETY⁽¹⁾.

Asiasta syntyi tulkintakiista, ja silloinen Euroopan parlamentin jäsen Birgitta Ahlqvist (s) pyysi tammikuussa 1998 neuvoston tuolloiselta puheenjohtajalta Isolta-Britannialta tulkintaa asiasta. Neuvoston puheenjohtaja viittasi lähes samanlaiseen Saksan ja Ruotsin rajalla sattuneeseen tapaukseen. Tässä tapauksessa annetun päätöksen mukaan henkilön, joka asuu ja työskentelee jossakin maassa, ei katsota asuvan toisessa maassa vain siksi, että hän viettää öitä jonkun henkilön luona tässä toisessa maassa. Neuvosto totesi, että komission tehtävänä on valvoa, että tuomioistuimen päätöksiä noudatetaan EU:ssa ja sen olisi siksi tutkittava tämä tapaus.

Mihin tulokseen komissio on päätenyt tutkimuksissaan?

⁽¹⁾ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 59.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2001)

Komissio on tietoinen eräistä kiistanalaisista tapauksista, joissa ajoneuvoja on käytetty väliaikaisesti Ruotsin ja Suomen välillä sekä muiden rajanaapurimaiden välillä. Tapaukset käsitellään toisaalta yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/182/ETY⁽¹⁾ perusteella ja toisaalta henkilöiden vapaata liikkuvuutta unionissa koskevien säännösten perusteella. Komission Tanskaa vastaan EY:n perustamissopimuksen 226 (ent. 169 artiklan) perusteella aloittama määräysten rikkomisesta johtuva menettely on jo tullut vireille yhteisöjen tuomioistuimessa. Komissio päätti asian vireillepanosta maaliskuussa 2001, ja nyt komissio harkitsee toisen rikkomismenettelyn aloittamista Suomea vastaan.

Mitä tulee komission tietoon saatettuun erityistapaukseen – jossa henkilö asuu ja työskentelee Ruotsissa ja viettää yönsä morsiamensa luona Suomessa – komissio on samaa mieltä parlamentin jäsenen kanssa edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat tosiasiat, jotta varmistetaan, että kyseessä on samanlainen tapaus kuin Ryborgin tapaus, jonka yhteisöjen tuomioistuin ratkaisi asiassa C-297/89 antamallaan tuomiolla⁽²⁾. Ruotsin viranomaiset ottavat yhteyttä Suomen viranomaisiin sopivan ratkaisun löytämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 105, 23.4.1983.

⁽²⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 23 päivänä huhtikuuta 1991, Rigsadvokaten vastaan Nicolai Christian Ryborg, Oikeustapauskokoelma 1991 sivut I-1943.

(2002/C 205 E/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2827/01

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(11. lokakuuta 2001)

Aihe: Naisten oikeuksien suojele

Huolimatta monista kehitysmaiden naisten tilanteesta annetuista kannanotoista, erityisesti Pekingin maailmankonferenssin ja kehitysyhteistyöneuvoston 20. joulukuuta 1995 antaman julkilausuman ”kehitys ja sukupuolikysymykset” jälkeen, naisten tilanne kehitysmaissa on yhä vaikea.

Naisten aseman parantaminen on keskeinen osa kehitysmaiden yleistä kehitysstrategiaa. Mihin erityis-toimiin komissio aikoo ryhtyä parantaakseen naisten oikeudellista, terveydellistä ja koulutuksellista asemaa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(26. marraskuuta 2001)

Komissio on samaa mieltä sukupuolten välisen tasa-arvon merkityksestä kehitysyhteistyössä. Vaikka naiset ovatkin viime vuosikymmenien aikana enemmän itsenäisyyttä ja toimintavapautta kuin koskaan ennen, on totta, että sukupuolten välistä eriarvoisuutta esiintyy vielä eri puolilla maailmaa, erityisesti köyhimmissä maissa ja köyhimmän väestön keskuudessa. Tämän vuoksi sukupuolten välinen tasa-arvo ja Pekingin maailmankonferenssin jälkeen omaksuttu sukupuoleen liittyvien seikkojen ottaminen huomioon kaikessa toiminnassa ovatkin useiden vuosien ajan olleet korkealla sijalla yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan asialistalla.

Komissio esitti jokin aika sitten parlamentille ja neuvostolle tiedonannon⁽¹⁾ toimintaohjelmasta, jossa ehdotetaan konkreettisia toimia ja toimenpiteitä sukupuolten tasa-arvon huomioon ottamiseksi.

Ohjelmaan, joka on suunniteltu viideksi vuodeksi, sisältyy erityisesti terveydelliseen, koulutukselliseen ja oikeudelliseen asemaan sisältyviä toimenpiteitä EY:n kehitysyhteistyön kuudella tärkeimmällä alueella.

Komission tärkeimmät tehtävät sen pannessa ohjelmaa täytäntöön ovat:

- analysoida ja sisällyttää sukupuoleen liittyvät seikat yhteisön kehitysyhteistyön kuuteen tärkeimpään osa-alueeseen,
- ottaa sukupuoleen liittyvät seikat huomioon kansallisella tai alueellisella tasolla suunnitelluissa hankkeissa ja ohjelmissa ja
- rakentaa sisäistä sukupuoleen liittyvät seikat huomioon ottavaa kapasiteettia.

Komissio odottaa, että kehitysyhteistyöneuvosto hyväksyy kokouksessaan 8. marraskuuta 2001 toimenpideohjelman koskevia päätelmiä ja odottaa tiedonannosta parlamentin kanssa käytävää keskustelua.

(¹) KOM(2001) 295 lopullinen.

(2002/C 205 E/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2866/01

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(17. lokakuuta 2001)

Aihe: Ruotsin kalastuselinkeinon uhka

Dioksiinin raja-arvoja koskeva komission ehdotus voi muodostua kuoliniskuksi Ruotsin kalastuselinkeinolle. Ruotsin kalastusviranomaisten mukaan ehdotuksesta seuraa todennäköisesti täydellinen myyntikielto Itämerestä pyydetyille lohelle ja ankeriaalle.

Vaaravyöhykkeessä on myös Itämerestä pyydetyn sillin ja silakan myynti kuluttajille. Pahimmassa tapauksessa pari tuhatta kalastajaa voi menettää työpaikkansa.

Ruotsin kanta asiassa on, että raja-arvoja voidaan tuki ottaa käyttöön, mutta ne tulevat liian aikaisin. Asialle ei ole vielä riittäviä tieteellisiä perusteita, eikä asiassa pidä toimia hätiköidysti.

Onko komissio arvioinut, miten kalojen sisältämän dioksiinin raja-arvoja koskeva ehdotus vaikuttaa Ruotsin työllisyystilanteeseen?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2002)

Komissio on tietoinen siitä, millaisia vaikutuksia kalojen sisältämiä enimmäismääriä koskevilla toimilla voi olla kalastusalaan. Ongelmaa on kuitenkin pohdittava mahdollisten taloudellisten vaikutusten lisäksi myös muista näkökohdista, kuten kansanterveyden kannalta.

Komissio ehdotti 28. elokuuta 2001 dioksiinin enimmäismääriä koskevia toimenpiteitä (¹) osana yleisstrategiaa, jolla pyritään vähentämään dioksiinien esiintymistä ympäristössä, elintarvikkeissa ja rehuissa. Komission tärkein tavoite on suojella kansanterveyttä vähentämällä ihmisten altistumista dioksiineille ja dioksiinin kaltaisille polyklooribifenyyyleille (PCB-yhdisteille).

Toimenpiteet, joilla vähennetään ihmisten altistumista elintarvikkeiden kautta, ovat perusteltuja siksi, että huomattava osa Euroopan väestöstä nauttii dioksiineja enemmän kuin elintarvikealan tiedekomitean asettaman siedettävän viikkosaannin määrän. Ehdotusten sosioekonominen vaikutus on myös otettu huomioon, mutta on selvää, että se ei voi olla etusijalla tieteellisiin lausuntoihin perustuvaan ihmisten terveyden suojelun tarvittavaan tasoon nähden.

Neuvosto antoi 29. marraskuuta 2001 neuvoston asetuksen (EY) N:o 2375/2001⁽¹⁾ tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta. Tässä asetuksessa vahvistetaan dioksiinien ja furaanien enimmäismäärät useille elintarvikkeille, kuten kaloille ja kalataloustuotteille ja niistä valmistetuille tuotteille.

Neuvosto myönsi Suomelle ja Ruotsille vuoden 2006 loppuun asti määräaikaisen poikkeuksen enimmäismäärien soveltamisesta kaloihin, jotka ovat peräisin Itämeren alueelta ja jotka on tarkoitettu kulutettaviksi kyseisellä alueella.

Komissio hyväksyi tämän poikkeuksen seuraavien seikkojen perusteella:

- Erittäin monet Itämeren rasvaisista kaloista ylittävät dioksiinille asetetun enimmäismäärän, mistä syystä ne jouduttaisiin poistamaan ruotsalaisten ja suomalaisten ruokavaliosta.
- Kalan poistamisella ruokavaliosta saattaa olla kielteisiä terveysvaikutuksia Ruotsissa ja Suomessa, sillä
  - Itämereltä pyydetävät kalat ovat kyseisten maiden ikääntyneiden suurin D-vitamiinin lähde; D-vitamiinin saanti on erityisen tärkeää pohjoisilla alueilla, joilla on vain vähän auringonvaloa;
  - Itämereltä pyydetävät kalat jouduttaisiin korvaamaan halvoilla lihapaloilla, jotka sisältävät suuria määriä kovaa rasvaa, joka lisää sydän- ja verisuonitautiriskiä;
  - suomalaiset ja ruotsalaiset eivät yleensä ottaen altistu korkeammille dioksiinimäärille kuin muut eurooppalaiset;
  - Suomessa ja Ruotsissa on käytössä järjestelmä sen varmistamiseksi, että kuluttajat saavat yksityiskohtaista tietoa ruokavaliosuosituksista, jotka koskevat Itämereltä pyydettyjen kalojen kulutukselle asetettuja rajoituksia; siten alttiit väestöryhmät voivat välttää mahdolliset terveysriskit;
  - Suomi ja Ruotsi valvovat tehokkaasti dioksiinin esiintymistä Itämereltä pyydetävissä kaloissa ja raportoivat vuosittain asiaa koskevista tuloksista ja toimista, jotta ihmiset altistuisivat mahdollisimman vähän kyseisen alueen kaloissa esiintyvälle dioksiinille.

⁽¹⁾ KOM(2001) 495 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 321, 6.12.2001.

(2002/C 205 E/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2882/01

esittäjä(t): Markus Ferber (PPE-DE) komissiolle

(22. lokakuuta 2001)

Aihe: Tullikiintiön myöntäminen ruohonleikkuukoneiden moottoreiden tullivapaalle tuonnille

Eurooppalaisilla ruohonleikkuukoneiden valmistajilla oli vuonna 2000 ja on vuonna 2001 tullikiintiö 1 200 000 moottorin tullivapaalle tuonnille valmistajaa kohti (tullikiintiönumero 09.2976). Komissio ei aio tehdä neuvostolle tullikiintiön myöntämistä koskevaa ehdotusta vuodeksi 2002, koska yksi jäsenvaltio, Italia, vastustaa sitä.

Tämä kanta perustuu lausuntoon, jonka mukaan Torinossa toimivan, moottoreita valmistavan Fa. Tecumseh Europe -yrityksen moottorituotanto kattaa eurooppalaisten ruohonleikkuukoneiden valmistajien moottoreiden tarpeen. Omien tietojensa mukaan Tecumseh on myynyt tähän mennessä 900 000 moottoria. Määräpäivään 19. syyskuuta 2001 mennessä unionin ulkopuolisista maista oli tuotu 1 117 291 moottoria. Kokonaistarpeen lasketaan vuoden loppuun mennessä nousevan 2 400 000 kappaleeseen.

Valmiita ruohonleikkuukoneita saa tuoda maahan tullivapaasti. Näin ollen eurooppalaiset ruohonleikkuukoneiden valmistajat joutuvat epäsuotuisaan kilpailuasemaan ellei moottoreiden tullivapaa tuonti ole mahdollista.

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen saksalaisille ruohonleikkuukoneiden valmistajille aiheutuvat haitat?
2. Mikä on komission kanta edellä esitetystä asiasta?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2002)

Komission hallinnoitavana on nykyisin 64 autonomista tariffikiintiötä ja 980 yksipuolista tullisuspensiota. Nämä kiintiöt ja suspensiot on avattu komission ehdotusten pohjalta neuvoston asetuksilla EY:n perustamissopimuksen 26 artiklan (ent. 28 artiklan) ja yksipuolisia tullisuspensioita ja autonomisia tariffikiintiötä koskevan komission tiedonannon⁽¹⁾ mukaisesti. Tiedonannossa esitetään periaatteet, joita komissio tavallisesti noudattaa valmistellessaan ehdotusta yksipuolisen tullisuspension tai autonomisen tariffikiintiön hyväksymiseksi.

1. Huhtikuussa 2001 yksi jäsenvaltio ilmoitti vastustavansa ruohonleikkuukoneiden valmistajille myönnetyn sylinteritilavuudeltaan enintään 250 cm³ :n nelitahtipolttomootoreita koskevan autonomisen tariffikiintiön nro 09.2976 uusimista. Perusteiksi jäsenvaltio ilmoitti, että yhteisössä toimivalle kyseisen tuotteen valmistajalle on aiheutunut suurta taloudellista vahinkoa vastaavien tuotteiden tullivapaan tuonnin vuoksi. Punnittuaan kyseisen jäsenvaltion esittämiä perusteluita ja todistelua tariffikiintiön uusimisen puolesta ja sitä vastaan komissio katsoi, että tariffikiintiön nro 09.2976 uusiminen ei ole yhteisön edun mukaista.

Komission tiedonannossa esitettyjen periaatteiden mukaisesti komissio näin ollen katsoi, ettei neuvostolle ollut asianmukaista ehdottaa tariffikiintiön nro 09.2976 uusimista vuodeksi 2002.

2. Komissio katsoo, että yhteisen tullitariffin tullien soveltaminen on normaali toimintatapa tuotteita yhteisöön tuotaessa. Kaikkien näihin tulleihin autonomisten tullitariffien ja yksipuolisten tariffikiintiöiden muodossa tehtävien helpotusten on oltava poikkeuksia tähän sääntöön. Poikkeukset on niin muodoin rajoitettava tapauksiin, joissa yhteisön omien voimavarojen menetys ja tuonnista yhteisön teollisuudelle aiheutuvan kilpailun kasvu painavat vaa'assa vähemmän kuin yhteisön alueella harjoitettavan taloudellisen toiminnan mahdollinen stimulointi, tuotavia tavaroita käyttävän yrityksen kilpailukyvyyn parantaminen ja erityisesti sen kapasiteetin kasvu työpaikkojen luomisessa, yrityksen rakenteen uudenaikaistamisessa jne. Koska komission käytettävissä olevista tiedoista ei voi päätellä, että tällaisia myönteisiä tuloksia olisi saatu aikaan sen jälkeen, kun kiintiö ensimmäisen kerran avattiin vuonna 2000, komissio on katsonut asianmukaiseksi palauttaa yhteisön tuotteita ja tuontituotteita käyttävien yritysten välisen kilpailutilanteen ennen tariffikiintiön avaamista valliinneelle tasolle.

Komissio aikoo kuitenkin tarkistaa tilanearvionsa vuoden 2002 ensimmäisellä neljänneksellä.

⁽¹⁾ EYVL C 128, 25.4.1998.

(2002/C 205 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2916/01

esittäjä(t): Pere Esteve (ELDR) komissiolle

(17. lokakuuta 2001)

Aihe: Lentopetroliveron käyttöönotto

Liikennettä koskevan komission valkoisen kirjan yhtenä tavoitteena on, ettei Euroopan ilmatilassa sallittaisi saastuttavia ilma-aluksia.

Komissio tutkii yhtenä vaihtoehtona lentoliikenteessä käytettävän polttoaineen, lentopetrolin verottamista. Tämän veron avulla lentoyhtiöitä kannustettaisiin uudistamaan lentokalustoaan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi.

Tätä komission ehdotusta, jolla pyritään ympäristöä säästävän liikennemuodon käyttöön EU:ssa, on pidettävä myönteisenä.

Baleaarien saarille lentoliikenne on kuitenkin välttämättömyys. Muita liikennevaihtoehtoja ei juuri ole. Maaliikennettä ei ole, meriliikenneyhteydet ovat vähäisiä ja ulottuvat Espanjan mantereelle ainoastaan Denian, Valencian ja Barcelonan satamaan.

Sitä paitsi, jos kyseistä lentopetroliveroa alettaisiin soveltaa laajasti, voisi se olla ristiriidassa Baleaarien saariin sovellettavaan erityisjärjestelyyn kuuluvien toimien kanssa, joilla pyritään vähentämään saaristo- asemasta matkustaja- ja tavaraliikenteelle aiheutuvia ylimääräisiä kuluja.

1. Onko komissio tietoinen niistä kielteisistä vaikutuksista, joita kyseisen veron käyttöön otolla voisi olla sellaisille alueille kuin Baleaareille, joilla ei ole vaihtoehtoja lentoliikenteelle?
2. Aikooko komissio toteuttaa erityistoimia tämänkaltaisissa tapauksissa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2002)

1. Valkoisessa kirjassa "Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika" ⁽¹⁾ käsitellään lentopetroliveroon liittyviä kysymyksiä. Siinä todetaan, että Ecofin-neuvosto on jo hyväksynyt suosituksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden pitäisi työskennellä tiiviimmin yhdessä Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön kanssa lentopetroliveron ja vaikutukseltaan vastaavien välineiden käyttöönottamiseksi. Lisäksi valkoisessa kirjassa todetaan, että lentopetroliverolla ei saisi syrjiä liikenteenharjoittajia niiden kansallisuuden tai aseman perusteella. Euroopassa tämä merkitsisi sitä, että veroa olisi sovellettava kaikkiin yhteisön sisäisiä reittejä liikennöiviin yhtiöihin, mukaan lukien yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneet liikenteenharjoittajat. Tämä merkitsisi kaiken polttoaineen verottamista samansuuruisesti alueesta tai palvelusta riippumatta.

Valkoisessa kirjassa ehdotetaan, että jos asiasta ei sovi kansainvälisesti ja jos yhteisö haluaa ottaa käyttöön lentopetroliveron, toisena vaihtoehtona voisi olla ainoastaan niiden reittien verottaminen, joille on olemassa vaihtoehtoinen liikennemuoto, kuten suurnopeusjuna. Tällaista järjestelmää sovelletaan jo Ruotsissa. Järjestelmä merkitsisi, ettei veroa sovellettaisi reitteihin, joille ei ole kilpailevia muita liikennemuotoja.

Jos yleinen vero otetaan kuitenkin käyttöön, Espanjan viranomaiset voisivat halutessaan tasapainottaa verosta Baleaarien asukkaille aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia asettamalla julkisen palvelun velvoitteen yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 ⁽²⁾ 4 artiklan mukaisesti. Vaihtoehtoisesti ja pelkästään matkustajaliikenteen osalta viranomaiset voisivat päättää, että reiteillä on sosiaalista merkitystä, ja myöntää tukea suoraan matkustajille edellyttäen, että EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan a alakohdan (entisen 92 artiklan) vaatimukset täyttyvät (tämä koskee erityisesti palveluntarjoajien syrjimätöntä kohtelua).

2. Komissio tarkastelee parhaillaan myös muita markkinapohjaisia ja teknisiä toimenpiteitä, joiden avulla lentoliikenteen päästöjä voidaan vähentää, ja aikoo varmistaa, että syrjäisten alueiden edut pidetään mielessä laadittaessa ehdotuksia tämän työn pohjalta.

⁽¹⁾ KOM(2001) 370 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 240, 24.8.1992.

(2002/C 205 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2927/01**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle**

(24. lokakuuta 2001)

Aihe: 27.–28. syyskuuta 2001 Brysselissä järjestetyn biotieteitä ja -teknologiaa sekä niiden strategista näkemystä käsittelevän konferenssin kustannukset

Komissio järjesti 27.–28. syyskuuta 2001 Brysselissä konferenssin, jonka aiheena oli biotieteet ja -teknologia sekä niiden strateginen näkemys.

Voiko komissio antaa tapahtuman kustannus selvityksen?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(28. marraskuuta 2001)

Komission sidosryhmien kokous ”Biotieteet ja biotekniikka – strateginen näkemys” oli olennainen osa komission poliittisen asiakirjan valmistelua vuoden 2001 loppuun mennessä, kuten komissio ilmoitti maaliskuussa 2001 kertomuksessaan Tukholman Eurooppa-neuvostolle (23.–24. maaliskuuta 2001). Komissio käynnisti 4. syyskuuta 2001 asiasta laajan julkisen kuulemismenettelyn julkaisemalla kattavan ja yksityiskohtaisen kuulemisasiakirjan⁽¹⁾.

Kokous pidettiin kahden päivän aikana 27.–28. syyskuuta 2001, ja se oli järjestetty kuudeksi erilliseksi kokousistunnoksi (niihin kuului neljä rinnakkaista valikoitua aiheita käsittelevää työryhmää), jotka kattoivat laajasti oleelliset aiheet. Lähes 40 henkilöä, joihin kuului useita Euroopan parlamentin ja eri maiden parlamenttien edustajia, antoi aktiivisen panoksensa eri istuntojen puheenjohtajina tai paneelikeskustelujen osanottajina. Kokoukseen osallistui noin 320 henkilöä, jotka edustivat hyvinkin erilaisia näkemyksiä. Mukana oli eri tieteenalojen asiantuntijoita, kuluttaja- ja ympäristöryhmien edustajia, teknologian tarjoajia ja muiden toimialojen edustajia, terveydenhuoltoalan edustajia, tieteestä tiedottavien tahojen ja median edustajia, asiantuntijoita ja poliitikkoja yhteisön eri toimielimistä ja jäsenvaltioista sekä asiantuntijoita kolmansista maista, myös kehitysmaista.

Syntyneet työryhmien raportit ja kuulemisasiakirja on julkaistu biotekniikan uudella verkkosivustolla EUROPA-palvelimella (<http://europa.eu.int/comm/biotechnology>). Se tarjoaa myös mahdollisuuden yleisön kommenttien antamiseen ja julkaisemiseen.

Kokouksen välittömät kokonaiskustannukset olivat noin 104 000 euroa, josta matkakulut ja päivärahat yksityisille asiantuntijoille EU:n alueelta ja kolmansista maista olivat 78 000 euroa, jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden hallitusten asiantuntijoiden osallistuminen 16 000 euroa sekä kokouksen logistiikka 10 000 euroa. Kokouksen kustannukset ovat varsin vertailukelpoisia komission aikaisemmin järjestämien vastaavien tilaisuuksien kanssa.

⁽¹⁾ KOM(2001) 0454 lopullinen.

(2002/C 205 E/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2936/01**esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle**

(24. lokakuuta 2001)

Aihe: Euroopan unionin tunnuksen sijoittaminen lentokoneisiin

Joidenkin jäsenvaltioiden lentoyhtiöt ovat sijoittaneet lentokoneisiinsa Euroopan unionin tunnuksen, vaikka suurin osa niistä vielä jättää huomiotta tämän tunnusmerkin, jonka apu identiteettimme levittämisessä on suunnaton.

Näyttää kuitenkin ilmeiseltä, että kaikki eivät sijoita tunnuksia koneisiin niin kauan kuin lentoyhtiöt pitävät niitä vapaaehtoisina. Siksi olisi suositeltavaa, että harkittaisiin muita keinoja, joilla kaikki unionin lentoyhtiöt saataisiin käyttämään yhteisön lippua koneissaan.

Katsooko komissio, että sen pitäisi tehdä aloite siitä, että yhteisön lentokoneissa on käytettävä unionin lippua silloin, kun lentoyhtiöt hyväksyvät muut vastaavat yhteisön toimivaltaisen viranomaisen määräämät pakolliset toimenpiteet?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(29. marraskuuta 2001)

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin tunnus (keltaiset tähdet sinisessä lipussa) edistää monissa eri yhteyksissä eurooppalaisen identiteetin tunnettuutta maailmassa. Komissio on tyytyväinen siitä, että osa lentoyhtiöistä käyttää tunnusta lentokoneissaan.

Komissio ei kuitenkaan katso, että Euroopan unionin lentoyhtiöt pitäisi velvoittaa käyttämään tunnusta, minkä se on myös useissa yhteyksissä tuonut esille.

Komissio muistuttaa, että tunnuksen käyttöön aina haettava etukäteen lupa, kuten Euroopan yhteisön ja Euroopan neuvoston, joka on tunnuksen laillinen omistaja, välisessä sopimuksessa määrätään.

(2002/C 205 E/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2960/01

esittäjä(t): **Samuli Pohjamo (ELDR) ja Mikko Pesälä (ELDR) komissiolle**

(25. lokakuuta 2001)

Aihe: Vammaisten aseman kehittäminen

Neuvoston 27 päivänä marraskuuta 2000 antaman direktiivin 2000/78/EY⁽¹⁾ 1 artiklassa todetaan seuraavasti: "Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda yleiset puitteet uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiselle työssä ja ammatissa ...". Lisäksi saman direktiivin 5 artiklassa (Vammaisia koskevat kohtuulliset mukautukset) todetaan: "Sen varmistamiseksi, että yhdenvertaista kohtelua koskevaa periaatetta noudatetaan vammaisten osalta, on tehtävä kohtuullisia mukautuksia. Tämä merkitsee, että työnantajan on toteutettava asianmukaiset ja kulloistenkin tarpeiden mukaiset toimenpiteet, jotta vammaiset voivat päästä johonkin toimeen, harjoittaa sitä ja edetä urallaan tai saada koulutusta, jollei näistä toimenpiteistä aiheudu työnantajalle kohtuutonta rasitetta ...". Direktiivin täytäntöönpano on ensiarvoisen tärkeää, koska vammaiset kohtaavat yhä negatiivisia asenteita sekä työelämässä että yhteiskunnassa ylipäätään. Neuvosto on ottanut asiaan kantaa 17. kesäkuuta 1999 antamassaan päätöslauselemassa⁽²⁾, jossa se on kehottanut jäsenvaltioita asettamaan vammaisten työllistymismahdollisuuksien edistämisen erityiseksi painopistealueeksi.

1. Miten tämän direktiivin täytäntöönpano varmistetaan? Tässä kohdin olemme kiinnostuneita erityisesti vammaisiin työssä ja ammatissa kohdistuvan syrjinnän torjunnasta ja 5 artiklassa mainituista kohtuullisista sopeutustoimista.

2. Mitä 5 artiklassa täsmällisesti tarkoitetaan sanottaessa "jollei näistä toimenpiteistä aiheudu työnantajalle kohtuutonta rasitetta"? Jos työnantajalla on yksipuolinen oikeus arvioida, mistä hänelle aiheutuu kohtuutonta rasitetta, miten voidaan ehkäistä se, ettei vammaista henkilöä tällä perusteella aiheettomasti syrjäytetä esimerkiksi työhönottotilanteessa?

3. Mitä ovat perusoikeuskirjan 26 artiklassa mainitut Euroopan unionin toimenpiteet vammaisten itsenäisen elämän, yhteiskunnallisen ja ammatillisen sopeutumisen, sekä yhteiskuntaelämään osallistumisen edistämiseksi? Miten niitä on tähän mennessä toteutettu ja olisiko toteutuksessa parantamisen varaa?

4. Onko edellä kuvatun kaltaisia erityisesti vammaisen aseman parantamiseen tähtäviä hankkeita suunnitteilla lähitulevaisuudessa, ja jos on, minkälaisia ne ovat?

⁽¹⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽²⁾ EYVL C 186, 2.7.1999, s. 3.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2001)

1. Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 18 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 2. joulukuuta 2003. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tarvittaessa erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi hyödyntää 2. joulukuuta 2003 alkavaa kolmen vuoden lisäaikaa ikään tai vammaisuuteen perustuvaan syrjintään liittyvien tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi.

Komissio on perustanut työryhmän, joka muodostuu direktiivin täytäntöönpanosta vastaavista jäsenvaltioiden virkamiehistä. Ryhmän pääasiallisena tarkoituksena on edistää direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä järjestämällä keskustelua, tiedonvaihtoa ja työn koordinoitua suunnittelun foorumin.

Direktiivin saattamisella osaksi kansallista lainsäädäntöä luodaan suoraan täytäntöön pantavia oikeuksia, joilla voidaan suojautua vammaisuuteen perustuvalta syrjinnältä. Oikeuksiin sisältyy kanteen nostaminen tuomioistuimessa, jos tapauksessa on kyse epäoikeudenmukaisesta syrjinnästä.

Sellainen työtilanteeseen liittyvä ominaisuus, joka estää vammaisten yhdenvertaisen osallistumisen, voi olla tasavertaisten mahdollisuuksien, työhön osallistumisen tai siinä suoriutumisen pääasiallinen este monelle vammaiselle.

On mahdotonta laatia täydellistä luetteloa toimenpiteistä, jotka tarvittaisiin vammaisten työelämässä tapahtuvan syrjinnän lopettamiseksi. Kunkin tapauksen edellytykset ja hyödyt on arvioitava erikseen. Direktiivin johdanto-osan 20 kappaleen sanamuoto on suuntaa-antava: "Olisi säädettävä tarkoituksenmukaisista eli tehokkaista ja käytännöllisistä toimenpiteistä, joiden tavoitteena on mukauttaa työolosuhteet vammaisten tarpeisiin, esimerkiksi tekemällä muutoksia toimitiloihin sekä laitteisiin, työn jaksotukseen, tehtäväjakoon ja koulutusmahdollisuuksien tai ohjauksen tarjoamiseen."

2. Direktiivin 5 artiklassa säädetään, että mikäli työnantaja pystyy osoittamaan, että ehdotettu toimenpide aiheuttaa kohtuutonta rasitusta työnantajan liiketoimelle, toimenpiteen toteuttamatta jättämistä ei pidetä syrjintänä. Todistustaakka on työnantajalla, toisin sanoen työnantajan on osoitettava, että kyseessä oleva mukautus aiheuttaisi kohtuutonta rasitusta. Vammaisilla on puolestaan oikeus kiistää mukautuksen kohtuuttomuus. Johdanto-osan 21 kappaleessa todetaan: "Ratkaistaessa, aiheutuuko kyseisistä toimenpiteistä kohtuutonta rasitetta, olisi otettava erityisesti huomioon niistä aiheutuvat rahoitus- ja muut kustannukset, organisaation tai yrityksen koko ja rahoitusvarat sekä julkisten varojen tai muun tuen saatavuus." Päätös siitä, mitä voidaan pitää kohtuuttomana rasitteena, on tehtävä kustakin yksittäistapauksesta koituvien hyötyjen perusteella.

3. Edellä mainittujen syrjinnän torjuntatoimenpiteiden ohella yhteisöllä on käytössään useita keinoja, joilla voidaan edistää vammaisten yhteiskunta- ja työelämään sopeutumista. Myös Euroopan sosiaalirahasto, joka on yhteisön tärkein väline vammaisten taloudellisessa avustamisessa, tukee lukuisia toimia, joihin kuuluu työelämään perehdyttämisohjelmat, määräaikaiset suojatyöpaikat ja muut välitavoitteet, palkaton työllistäminen sekä osuuskuntien perustaminen psyykkisesti vammaisille tai fyysisesti vaikeavammaisille.

Equal-yhteisöaloitteen kautta annetaan myös merkittävää tukea. Aloitteen tavoitteena on kansainvälinen yhteistyö, jolla edistetään uusia tapoja torjua kaikkia työmarkkinoilla esiintyviä syrjinnän ja eriarvoisuuden muotoja. Monia vammaisten tarpeisiin suunnattuja hankkeita tuetaan myös yhteisön tutkimus- tai muista yleisohjelmista, joista voidaan mainita Sokrates, Leonardo da Vinci, terveyden edistämishjelma, Daphne, Phare, Tacis, jne.

On myös tehty lukuisia aloitteita, joilla pyritään edistämään infrastruktuurin, liikennevälineiden ja uuden tekniikan soveltuvuutta vammaisille. Nämä aloitteet on koottu 12. toukokuuta 2000 päivättyyn komission tiedonantoon "Esteetön Eurooppa vammaisille" (!).

4. Syrjinnän torjumista koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa (vuosiksi 2001–2006) (27. marraskuuta 2000 tehty neuvoston päätös N:o 2000/750/EY)⁽²⁾ säädetään toimenpiteistä, joilla tuetaan ja täydennetään jäsenvaltioiden ja yhteisön pyrkimyksiä kehittää vuoteen 2006 mennessä tehokkaita syrjinnän vastaisia säädöksiä ja toimintatapoja. Toimenpiteisiin sisältyy vammaisjärjestöjen toimintakyvyn vahvistaminen sekä vammaisten omien valmiuksien kehittäminen, jotta he osaisivat oikealla tavalla vastustaa syrjintää joutuessaan sen kohteeksi.

Jotta vammaisia ymmärrettäisiin paremmin ja jotta kaikki toimijat saataisiin liikkeelle, komissio on ehdottanut, että vuosi 2003 julistetaan ”Euroopan vammaisten teemavuodeksi”⁽³⁾. Euroopan teemavuoden pyrkimyksenä on luoda pohja kestäväälle kehitykselle, joka toteutetaan yleisön tiedottamisella ja valistamisella, sekä tasoittaa tietä uusille lainsäädäntö- ja toiminta-aloitteille.

⁽¹⁾ KOM(2000) 284 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 303, 2.12.2000.

⁽³⁾ EYVL C 240 E, 28.8.2001.

(2002/C 205 E/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2966/01

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(25. lokakuuta 2001)

Aihe: Jäsenvaltiosta toiseen siirrettävästä henkilökohtaisesta omaisuudesta perittävä vero

Oikeus henkilöiden ja tavaroiden rajoittamattomaan liikkuvuuteen jäsenvaltioiden välillä kuuluu Euroopan unionin peruseriaatteisiin.

Aikooko komissio tutkia jäsenvaltiosta toiseen siirrettävää henkilökohtaisesta omaisuudesta perittävien verojen maksamista tapauksissa, joissa eurooppalaiset päättävät muuttaa unionin sisällä?

Olisiko mahdollista selvittää tarkasti, kuinka paljon tällä tavoin perittyjä veroja on maksettu Espanjan viranomaisille?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. joulukuuta 2001)

Jäsenvaltiosta toiseen muuttavien Euroopan kansalaisten henkilökohtaisen omaisuuden ”tuontiin” sovellettavat verot on suurelta osin poistettu yhteisön lainsäädännöllä, erityisesti yhdenmukaistetulla alv- ja valmisteverojärjestelmällä sekä muiden kulutusta koskevien verojen osalta neuvoston direktiivillä 83/183/ETY⁽¹⁾.

Komissio ei ole tietoinen Espanjan perimistä ”tuontiveroista”. Jäsenvaltiot itse pystyvät parhaiten toimittamaan arvoisan parlamentin jäsenen pyytämää tietoa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 83/183/ETY, annettu 28. maaliskuuta 1983, luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista (EYVL L 105, 23.4.1983), sellaisena kuin se on muutettuna 25. helmikuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/12/ETY, EYVL L 76, 23.3.1992.

(2002/C 205 E/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2980/01**esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle**

(19. lokakuuta 2001)

Aihe: Neuvoston asetuksen (EY) N:o 925/1999 yhteensovittaminen

Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön ICAO:n Montrealissa Kanadassa äskettäin (25. syyskuuta – 5. lokakuuta) pidetyssä kokouksessa tehtiin siviilikäytössä olevien lentokoneiden aiheuttamaa melua ja ympäristösaasteita koskeva kompromissi.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta neuvoston asetus (EY) N:o 925/1999⁽¹⁾ yhteensovitettaisiin tämän kompromissipäätöksen kanssa? Voiko komissio myös ilmoittaa, poistaako ICAO:n päätös eurooppalaisten kansalaisten tuntemaan huolestuneisuuden lentokoneiden aiheuttamasta ympäristön saastumisesta ja melusta?

(¹) EYVL L 115, 4.5.1999, s. 1.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2001)

Komissio on tyytyväinen siitä, että Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) 33. yleiskokouksessa päästiin yhteisymmärrykseen päätöslauselmasta A 33/7, joka on yhteinen lausunto ICAO:n jatkuvista politiikasta ja käytännöistä ympäristönsuojelun alalla. Liikenneministerien neuvoston päätelmissä 16. lokakuuta 2001 korostettiin, että päätöslauselma antaa mahdollisuuden korvata 29. huhtikuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 925/1999 (sellaisten tietuentyyppisten siviilikäytössä olevien, ääntä hitaammin lentävien suihkukoneiden rekisteröinnistä ja käytöstä yhteisössä, joita on muutettu ja jotka on uudelleen hyväksytty kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen (kolmas painos, heinäkuu 1993) liitteessä 16 olevan I niteen II osan 3 luvussa mainitut standardit täyttävinä) lähiaikoina uudella melunhallintaa ja meluisten ilma-alusten liikennöintirajoituksia koskevalla säädöksellä.

Komissio antaa mahdollisimman pian päätöslauselman A 33/7 kanssa linjassa olevan säädösehdotuksen, jossa vahvistetaan puitteet toimintarajoitusten käyttöönotolle yhteisön lentoasemilla ja taataan lentoasemien läheisyydessä asuvien ihmisten riittävä ja tarpeellinen suojelu lisääntyviä meluhaittoja vastaan – käyttäen samalla mahdollisimman tehokkaasti hyödyksi päätöslauselman tarjoamaa joustavuutta.

(2002/C 205 E/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2986/01**esittäjä(t): Markus Ferber (PPE-DE) komissiolle**

(29. lokakuuta 2001)

Aihe: Panorama Latvii -julkaisun rahoittaminen Phare-varoilla

Latvian lehdistössä on kerrottu, että komissio on rahoittanut Phare-varoilla (demokratiaohjelmasta) Panorama Latvii -julkaisua (entinen Sovjetskaja Latvija -julkaisu). Pitääkö tämä paikkansa?

Tietääkö komissio, että sen julkaisija on Alfreds Rubiks, joka oli Latvian kommunistisen puolueen ensimmäinen sihteeri ja joka oli mukana elokuun 1991 vallankaappausyrityksessä?

Onko komission tapana tukea ehdokasvaltioissa ilmestyviä Neuvostoliittoon nostalgisesti suhtautuvia ja stalinistisia julkaisuja?

Mitä johtopäätöksiä komissio aikoo tehdä estääkseen vastaavat tapaukset tulevaisuudessa?

Kuka viranomainen oli vastuussa määrärahojen jakamisesta?

Miksi poliittinen valvonta petti tässä tapauksessa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2001)

Kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen (talousarvion kohta B7-700) nojalla komissio on antanut valtiosta riippumattomalle järjestölle (NGO) "Latvian ihmisoikeuskomitea" tukea mikrohankkeeseen nimeltään "Siirtolaiskysymyksiä koskeva tietopalvelu". Hankkeen kokonaiskustannusarvio oli 4 300 euroa ja yhteisön enimmäisrahoitus 3 850 euroa.

Valtiosta riippumaton järjestö "Latvian ihmisoikeuskomitea" pyrkii puolustamaan Latvian venäjänkielisen väestön etuja, ja se keskittyy erityisesti kansalaisuuskytymyksiin. Edellä mainitun hankkeen tarkoituksena oli antaa tietoja ja oikeudellista neuvontaa maahanmuuttolainsäädännöstä, jotta vähennettäisiin niiden määrää, jotka elävät Latviassa ilman oikeudellista asemaa tai ilman päteviä henkilöllisyysasiakirjoja.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi suoritettiin erilaisia toimia mukaan lukien artikkeleiden julkaiseminen sanomalehdissä, joita "Latvian ihmisoikeuskomitea" arveli kohderyhmän lukevan. Yksi näistä julkaisuista oli "Panorama Latvii". On syytä huomata, että Alfreds Rubiksilla ei ole tässä sanomalehdessä julkaisijan asemaa, vaikka sanomalehti onkin toisinaan kannattanut hänen näkemyksiään.

Hanke toteutettiin läheisessä yhteistyössä Latvian sisäministeriön kansalaisuus- ja maahanmuutto-osaston kanssa.

(2002/C 205 E/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2997/01

esittäjä(t): Toine Manders (ELDR) komissiolle

(22. lokakuuta 2001)

Aihe: Jalkapallo: uuden siirtojärjestelmän ei-toivotut vaikutukset

Kuten tunnettua merkitsi Bosman-päätös loppua ammattijalkapalloilijoiden vanhalle siirtojärjestelmälle, koska se oli vastoin sisämarkkinoilla vallitsevaa vapaan liikkuvuuden periaatetta. Sen jälkeen on osoittautunut vaikeaksi löytää kelvollinen vaihtoehtoinen järjestelmä sille, miten kalliista pelaajien kasvattamisesta maksettavat taloudelliset korvaukset järjestetään.

FIFA on yhdessä komission kanssa ottanut viime syyskuusta lähtien käyttöön uudet pelaajasiirtoja koskevat ohjeet, joilla on jo nyt havaittu olevan arvaamattomia ja ei-toivottuja seurauksia.

Pelaaja, jonka sopimus on päättynyt, voi nyt monissa tapauksissa vaihtaa työnantajaa ilman seuralle maksettavaa korvausta, lukuun ottamatta pientä hyvitystä pelaajan kasvattamisesta. Tämä merkitsee sitä, että seura, joka panostaa nuorten lahjakkaiden pelaajien kasvattamiseen, on vaarassa jäädä melkein kokonaan ilman korvausta, kun pelaaja vaihtaa seuraa. Investoimisesta pelaajien kasvattamiseen ja pelaajien kehittämisestä näiden markkina-arvon lisäämiseksi on muodostunut olennainen osa seurojen kyvystä selviytyä taloudellisesti. Etenkin pienten maiden seurojen, joiden on UEFA:n sääntöjen mukaisesti pelattava kansallisissa sarjoissaan, kannalta mediatulot jakaantuvat epäoikeudenmukaisesti suurten maiden eduksi ja ne eivät siksi kykene taloudellisten syiden vuoksi enää kilpailemaan urheilullisella tasolla muiden eurooppalaisten seurojen kanssa.

Uusi siirtojärjestelmä on jo nyt johtanut väärinkäyttöihin eri valtioissa. Sen seurauksena on esimerkiksi Alankomaissa jalkapalloseura Ajax lopettanut Arveladze-nimisen pelaajansa peluuttamisen vuosi ennen tämän sopimuksen päättymistä painostaakseen pelaajaa pidentämään sopimustaan. Sopimuksen ollessa voimassa on seuran saama taloudellinen korvaus nimittäin merkittävästi suurempi. Ajaxin kannalta katsoen on kyseinen toimenpide eittämättä ymmärrettävissä, koska kyseinen pelaaja olisi sopimuksensa päätyttyä vapaa lähtemään, ilman että Ajax saisi korvausta tekemälleen sijoitukselle.

Kuitenkin inhimillisestä ja työoikeudellisesta näkökulmasta katsoen kyse on kaikkea muuta kuin myönteisestä kehityksestä. Käsitkseni mukaan tämä ei voi olla uusien sääntöjen tarkoitus, sillä nehan luotiin nimenomaan pelaajien ja seurojen suojaksi?

Onko komissio tietoinen tästä tapauksesta?

Onko komissio valmis selvittämään lyhyellä aikavälillä voidaanko uutta siirtojärjestelmää parantaa, ja jos se toteaa tämän olevan mahdollista, myös toteuttamaan muutokset?

Olisiko hyvä lähtökohta se, että luodaan eurooppalaisten seurojen rankinglista, jonka perusteella ne maksavat korvauksia palvelukseensa ottamistaan pelaajista?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. marraskuuta 2001)

Sovittuaan asiasta Euroopan jalkapalloliiton (UEFA) kanssa kansainvälinen jalkapalloliitto (FIFA) päätti 5. maaliskuuta 2001 muuttaa vuonna 1997 vahvistettuja pelaajien asemaa ja siirtoja koskevia sääntöjä komission kanssa määriteltyjen periaatteiden mukaisesti. Nämä periaatteet on myös julkistettu.

Buenos Airesissa kokoontunut FIFAn hallitus hyväksyi kansainvälisiä pelaajasiirtoja koskevat uudet säännöt 5. heinäkuuta 2001. FIFAn ja jalkapallon kansainvälisen pelaajayhdistyksen (FIFPro) 31. elokuuta 2001 antamassa yhteisessä tiedonannossa vahvistettiin, että FIFPro osallistuu uusien sääntöjen laatimiseen sekä FIFAn välityselinten ja jalkapallon välitystuomioistuimen työhön.

Asiassa Bosman annettu tuomio ei poistanut vanhaa siirtojärjestelmää kokonaan käytöstä. Tuomio koski Euroopan talousalueen sisäisistä kansainvälisistä siirroista sopimuksen päätyttyä maksettavia korvauksia. Käytäntönä on kuitenkin ollut, että sopimukset on tehty yhä pidemmiksi ja FIFA on kieltänyt siirrot pelaajan irtisanoessa yksipuolisesti sopimuksen. Näin on voitu estää siirrot sopimuksen päätyttyä ja siten kiertää Bosman-tuomiota.

Tilanteesta on päästy eroon niiden periaatteiden ansiosta, joita FIFA noudatti laatiessaan 1. syyskuuta 2001 voimaan tulleet uudet siirtosäännöt. Komission käsityksen mukaan kyseisillä periaatteilla voidaan sekä edistää pelaajien kasvattamista erityisesti pienissä jalkapalloseuroissa että turvata yhteisön lainsäädännön noudattaminen. Sopimukset voidaan nyt tehdä enintään viideksi vuodeksi. Vaikka siirto tapahtuisi sopimuksen päätyttyä, pelaajan kasvattamisesta voidaan edelleen maksaa korvauksia edellyttäen, että ne on suhteutettu todellisiin kustannuksiin. Uudesta järjestelmästä hyötyvät erityisesti pienet seurat ja harrastajaseurat, sillä osa siirtokorvauksista jaetaan kasvattajaseurojen kesken. Sopimuksen yksipuolinen irtisanominen on mahdollista kauden päätyttyä. Irtisanominen voi johtaa asianmukaiseen taloudelliseen korvaukseen ja, jos irtisanominen tapahtuu sopimuskaudella, lyhytaikaisiin seuraamuksiin, jotka on suhteutettu joukkueiden tasapainon ja säännöllisen kilpailun turvaamista koskeviin tavoitteisiin. Irtisanominen asianmukaisista urheiluun liittyvistä syistä tai muutoin asianmukaisesti perusteltu irtisanominen on aina mahdollista. Välimiesmenettely on vapaaehtoinen, ja molemmilla osapuolilla on yhtäläinen edustus välityselimissä.

Komissio katsoo, että oikein sovellettuina edellä tarkoitetut periaatteet riittävät estämään asianomaisen parlamentin jäsenen esiin tuoman kaltainen sääntöjen kiertäminen, joka näyttää olleen tavallista ennen FIFAn uusien sääntöjen hyväksymistä.

Komission mielestä seurojen luokittelu pystytään toteuttamaan parhaiten urheilujärjestöissä käyttäen sellaisia puolueettomia kriteeriä, joilla pyritään varmistamaan 5. maaliskuuta 2001 pidetyssä kokouksessa päätettyjen periaatteiden tarkka noudattaminen.

Komissio katsoo, että muutettaessa kansainvälisiä pelaajasiirtoja koskevia sääntöjä ennalta hyväksytyjen periaatteiden mukaisesti on suojeltu yleistä etua ja yksilön vapautta ottaen samalla huomioon lajiin liittyvät erityispiirteet. Uuden järjestelmän väärinkäyttöä tai sen sääntöjen kiertämistä koskevista yksittäisistä tapauksista voidaan ilmoittaa tavallisille tuomioistuimille.

(2002/C 205 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3016/01**esittäjä(t): Felekna Uca (GUE/NGL) komissiolle**

(29. lokakuuta 2001)

Aihe: Turkin perustuslain muuttaminen

Turkin kansalliskokouksen jäsenet hyväksyivät suuren enemmistön turvin muutokset sotilaiden vuonna 1982 sanelemaan perustuslakiin. Uudistettuun perustuslakiin kirjataan sukupuolten tasa-arvo ja sillä hankaloitetaan poliittisten puolueiden toiminnan kieltämistä. Tulevaisuudessa sallitaan kurdinkieliset radio- ja televisiolähetykset sekä kirjat ja sanomalehdet, mutta yksittäiset lähetykset voidaan kieltää jatkossakin kansallisen turvallisuuden perusteella. Kenraalien poliittinen vaikutusvalta vähenee, koska kansallisen turvallisuusneuvoston päätökset ovat jatkossa luonteeltaan ainoastaan suositusten kaltaisia. Kuolemanrangaistuksesta ei luovuttu kokonaan, vaikka sen soveltamista rajoitetaan. Terroristeille ja sotarikollisille voidaan siis edelleen langettaa kuolemanrangaistus.

Mitä mieltä komissio on Turkin perustuslain muuttamisesta?

Vastaako perustuslain uudistaminen komission odotuksia?

Miten Turkin perustuslain muuttaminen vaikuttaa maan liittymisprosessiin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(13. joulukuuta 2001)

Komissio tervehtii ilolla Turkin kansalliskokouksen 3. lokakuuta 2001 hyväksymää perustuslain uudistamispakettia. Sen mielestä tämä uudistuspaketti on merkittävä askel kansanvallan lujittamiseksi ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemiseksi.

Muutoksilla vähennetään mahdollisuutta rajoittaa muun muassa ilmaisuvapauden ja sananvapauden, lehdistön vapauden ja yhdistymisvapauden kaltaisia perusvapauksia.

Jotta perustuslain uudistus olisi tehokas, tarvitaan tärkeitä lainsäädäntöuudistuksia. Näin on etenkin sellaisissa kysymyksissä kuin ilmaisuvapaus ja kulttuuriset oikeudet mukaan lukien radio- ja televisiolähetykset muilla kuin turkin kielellä.

Turkin hallitus viimeistelee uusia lainsäädäntöluonnoksia, joiden tarkoituksena on saattaa voimaan joukko perustuslain muutoksia erityisesti ilmaisu- ja sananvapauden osalta. Tämän pitäisi edistää liittymiskumppanuuden ensisijaisten tavoitteiden saavuttamista.

Näistä muutoksista huolimatta perusvapauksien käytössä on yhä useita rajoituksia. Se, missä määrin yksityiset henkilöt voivat Turkissa todella nauttia perusvapauksien käytön paranemisesta, riippuu täytäntöönpanolainsäädännön yksityiskohdista ja lain soveltamisesta käytäntöön. Erityisen rohkaisevaa on, että suhteellisuusperiaate on otettu käyttöön ja että uudistuksen yleisesti todettuna tavoitteena on toteuttaa tehokkaasti ihmisoikeuksien kunnioitus ja oikeusvaltioperiaate.

Perustuslain uudistetussa 38 artiklassa rajoitetaan kuolemanrangaistus terroritekoihin ja sota-aikaan tai sodan välittömään uhkaan. Terroritekoja koskeva poikkeus ei ole sopusoinnussa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen kuudennen lisäpöytäkirjan kanssa (jossa ei sallita varauksia), kun sitä vastoin sotarikoksia koskeva poikkeus on sallittu kuudennen lisäpöytäkirjan nojalla.

Taloudellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia oikeuksia koskeviin uudistuksiin sisältyy useita myönteisiä seikkoja. Vieraiden kielten käyttöä koskevat 26 ja 28 artiklaan sisältyneet säännökset on nyt kumottu. Tämä voi edistää muiden kielten kuin turkin kielen käyttöä, ja se on myönteistä kehitystä.

Olemassa olevaa rajoittavaa lainsäädäntöä ja rajoittavia käytäntöjä on muutettava tämän perustuslain uudistuksen täytäntöönpanemiseksi, kuten Turkin viranomaiset ovat todenneet.

Kun nämä uudistukset toteutetaan, ne auttavat selvästi Turkin kansaa, ja ne auttavat maata valmistautumaan unionin jäsenyyteen.

Lisätietoja tästä asiasta on saatavissa komission säännöllisestä Turkia koskevasta kertomuksesta, joka on hyväksytty 13. marraskuuta 2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SEC(2001)1756.

(2002/C 205 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3055/01

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(5. marraskuuta 2001)

Aihe: Uskonnolliset levottomuudet Nigeriassa

Ainakin kaksisataa ihmistä on tapettu amerikkalaisten Afganistaniin tekemien ilmaiskujen verukkeella Pohjois-Nigeriassa viime päivinä puhjenneissa uskonnollisissa levottomuuksissa. Tuhannet ihmiset, jotka ovat uskonnoltaan kristittyjä, lähtevät alueelta muslimitaistelijoiden muodostamien joukkojen toiminnan vuoksi.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta siviilien tappaminen uskonnon perusteella lakkaisi? Aikooko komissio tarjota tukea Nigerian hallitukselle tämän kriisin torjumiseksi sekä humanitaarista apua siviileille, jotka on pakotettu lähtemään kodeistaan?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2002)

Köyhyys yhdessä nuoremman sukupolven toteutumatta jääneiden odotusten kanssa nähdään tärkeimmäksi Nigeriassa esiintyneiden väkivalta-aaltojen syntytekijäksi. Häikäilemättömät vanhemmat poliittiset ja uskonnolliset toimijat saattavat myös käyttää hyväkseen nuorien turhautuneisuutta. Tätä näkemystä näyttäisivät edustavan myös Nigerian viranomaiset, joiden edustajat ottivat kyseiset näkökohdat esille Brysselissä 19.–20. marraskuuta 2001 järjestetyssä avunantajatapaamisessa pitäen niitä avunantajien kannalta keskeisimpinä huomioon otettavina seikkoina.

Komissiolla on käynnissä tai valmisteilla ohjelmia köyhyyden vähentämiseksi lyhyellä ja pitkällä aikavälillä. Yksi köyhyyden vähentämiseen lyhyellä aikavälillä tähtäävä ohjelma on täytäntöönpanovaiheessa, ja sen puitteissa noin 65 miljoonaa euroa on kohdennettu pienhankkeisiin ja työpaikkojen luontiin Niger-joen suistoalueella olevassa Delta-osavaltiossa, joka on yksi kyseisen kriisin pahimmin runtelemista alueista. Lisäksi yksi pienhanke on käynnissä toimielinten valmiuksien vahvistamiseksi sekä kansalaisyhteiskunnan kehittämisen ja mediakoulutuksen tukemiseksi Pohjois-Nigeriassa. Pidemmällä aikavälillä maan lähiaikoina valmiiksi saatavan tukistrategian tärkeimpänä tavoitteena on köyhyyden vähentäminen kuudessa köyhyyden kannalta keskeisimmässä osavaltiossa. Seikkaperäisellä ohjelmalla pyritään köyhyyden perimmäisten syiden poistamiseen, mukaan luettuina toimet palvelujen ja voimavarojen hyödyntämisen helpottamiseksi sekä työpaikkojen luomiseksi, ja varoja ohjelmaan suunnataan 552 miljoonaa euroa. Suunnitteilla on myös lyhyen aikavälin hanke luottamuksen aikaansaamiseksi tarvittavien keinojen tunnistamiseksi turvattomuuden pahoin vaivaamilla alueilla.

Komissio toimii yleensä Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) välityksellä ainoastaan maissa, joissa kansalliset ja alueelliset viranomaiset eivät kykene selviytymään omin avuin luonnonkatastrofeista tai ihmisen aiheuttamista tuhoista ja joiden paikalliset viranomaiset pyytävät ulkopuolista apua. Tähän mennessä näin ei asian laita ole ollut Nigeriassa, jossa paikalliset viranomaiset ovat enemmän tai vähemmän menestyksekkäästi selviytyneet maan sisäisten pakolaisten kasvavan määrän mukanaan tuomista ongelmista.

Samanaikaisesti monia Nigerian ongelmia voidaan pitää rakenteellisina, joiden ratkaisemiseksi lyhyen aikavälin humanitaarinen apu ei ole paras väline. Komissio kuitenkin katsoo tärkeäksi seurata viimeaikaisten tapahtumien kehitystä suoraan paikan päällä, ja näin ollen se suunnittelee lähettävänsä ECHO:n edustajat Nigeriaan riskikartoituksen suorittamiseksi.

(2002/C 205 E/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3089/01**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(13. marraskuuta 2001)

Aihe: Hiv/aidsin ja trooppisten tautien vastaisen taistelun saattaminen samalle tasolle pernaruton vastaisen taistelun kanssa tuomalla lääkkeet kaikkien ulottuville

1. Onko komissio tietoinen alankomaalaisessa "Trouw"-päivälehdessä 20. lokakuuta 2001 otsikon "Pernarutto pakottaa Yhdysvallat rikkomaan patentin" alla ilmestyneestä uutisesta, jossa kerrotaan, että sekä Yhdysvalloissa että Kanadassa on esitetty näkemyksiä, joiden mukaan Bayer-yhtiön patenttioikeutta "ciproflaxin"-nimiseen pernaruttolääkkeeseen olisi rikottava?
2. Voiko komissio vahvistaa, että kysymyksessä 1 tarkoitetun politiikan muutoksen tavoitteena on sallia tosiasiallisesti se, että esimerkiksi Ranbaxy-yhtiö Intiassa tai eräs kanadalainen yritys valmistaa "ciproflaxinin" veroista lääkettä, ja että Kanadan hallitus on tällä välin jo tilannut kanadalaiselta valmistajalta 900 000 tabletin erän kyseisen lääkkeen halvempaa versiota?
3. Onko komissio kansani yhtä mieltä siitä, että on pidettävä myönteisenä kehityksenä sitä, että Yhdysvaltojen ja Kanadan väestön terveysnäkökohtia pidetään painavampina kuin lääketeollisuuden taloudellisia etuja ja että tämä mahdollistaa nyt lääketeollisuuden tekijänoikeudet suojaavan Trips-sopimuksen sivuuttamisen, kun on kyse kansallisesta hätätilasta, kuten Yhdysvaltojen ja Kanadan hallitukset ovat todenneet?
4. Yhtyykö komissio myös näkemykseeni, jonka mukaan tämä oikeutettu patentin rikkominen voitaisiin nähdä kyynisessä valossa, jossa samalla ei olla kyllin laajasydämissä sallimaan kehitysmaille se, että ne saavat niissä pysyvästi vallitsevien hätätilojen, jotka aiheutuvat sekä Hiv/aids-epidemiasta että perinteisten hengenvaarallisten trooppisten tautien laajasta leviämisestä, perusteella oikeuden jättää noudattamatta Trips-sopimukseen sisältyvää patenttilainsäädäntöä voidakseen hankkia mahdollisimman nopeasti edullisia lääkkeitä kansalaisilleen?
5. Onko komissio valmis, Euroopan parlamentin 4. lokakuuta 2001 hyväksymän köyhyyden vähentämistä koskevan Khanbhain mietinnön mukaisesti, tulevassa WTO:n neljännessä ministerikonferenssissa Qatarissa läsnä olevien edustajiensa kautta tukemaan painokkaasti kehitysmaiden kansalaisten oikeutta hyvään terveyteen ja terveydenhuoltoon ja lääkkeiden saatavuuteen?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2002)

Komissio on tietoinen Yhdysvaltojen ja Kanadan sekä Ciproflaxin-nimisen lääkkeen patenttioikeuden haltijan Bayerin välillä käydyistä keskustelusta koskien kyseisen lääkkeen myyntiä. Komission tietojen mukaan asia on molemmissa kyseisissä tapauksissa ratkaistu patentinhaltijan ja asianomaisten ostajien välillä patentinhaltijan oikeutta rikkomatta, mutta komissio ei ole tietoinen intialaisilta tai muunmaalaisilta rinnakaistuottajilta ostetuista kyseistä lääkevalmistetta vastaavista lääkkeistä.

Komission tietojen mukaan pernaruttotapauksen yhteydessä teollis- ja tekijänoikeuksia ei ole rikottu eikä Yhdysvallat tai Kanada ole turvautunut pakkolisensseihin.

Komissio korostaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan liittyvistä näkökohdista tehdyssä Trips-sopimuksessa määrätään mahdollisuudesta myöntää pakkolisenssejä. Kuten Maailman kauppajärjestön (WTO) Dohassa järjestetyssä neljännessä ministerikokouksessa annetussa Trips-sopimusta ja kansanterveyttä koskevassa julistuksessa vahvistettiin, jokaisella WTO:n jäsenellä on oikeus myöntää pakkolisenssejä ja vapaus päättää, millä perustein tällaisia lisenssejä myönnetään. Samoin jokaisella WTO:n jäsenellä on oikeus määritellä, mitä pidetään kansallisena hätätilanteena tai muina äärimmäisen nopeita toimia edellyttävinä olosuhteina. Viimeksi mainittu seikka on tärkeä, sillä WTO:n jäsenet voivat myöntää pakkolisenssejä nopeutettua menettelyä käyttäen kansallisessa hätätilanteessa tai äärimmäisen nopeita toimia edellyttävissä olosuhteissa.

Yllä mainittu Trips-sopimusta ja kansanterveyttä koskeva julistus, joka on yhteisön ennen kyseistä konferenssia omaksuman kannan mukainen, on merkittävä edistysaskel lääkevalmisteiden saatavuudesta käytävässä keskustelussa. Se selkeyttää Trips-sopimuksen ja WTO:n jäsenten kansanterveyttä koskevien toimenpiteiden käyttöönottoon liittyvien oikeuksien välistä suhdetta, minkä lisäksi se heijastelee useissa Trips-sopimuksen asiaan kuuluvissa määräyksissä esiintyvän jouston käsitteen määrittelyssä saavutettua yksimielisyyttä.

(2002/C 205 E/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3100/01

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(13. marraskuuta 2001)

Aihe: Lisäveron määrääminen metsätuotteille Kreikassa

Kotimaisille metsätuotteille on Kreikassa määrätty esikäsittelyvaiheessa (puita kaadettaessa) tavanomaisen arvonlisäveron lisäksi maksettava toinenkin lisävero. Maatalousministeriö laskee tämän veron vuosittain ja tällä hetkellä se on yhdessä arvonlisäveron kanssa 17 prosenttia markkinahinnasta.

Tämä lisävero suosii tuontipuuta kotimaisten metsätuotteiden kustannuksella ja aiheuttaa vakavia taloudellisia ja yhteiskunnallisia ongelmia metsäyöntekijöille, heidän osuuskunnilleen sekä Kreikan epäsuotuisien alueiden ja vuoristoalueiden paikalliselle elinkeinoelämälle. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa tämän Kreikan kotimaisille esikäsittelyvaiheen metsätuotteille määräämän, tervettä kilpailua vääristävän ja EU:n kilpailupolitiikan vastaisen lisäveron poistamiseksi?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(21. joulukuuta 2001)

Joitakin verotusta koskevia asioita on yhdenmukaistettu yhteisön tasolla. Näin on esimerkiksi tupakasta, alkoholista ja mineraaliöljyistä perittävien arvonlisä- ja valmisteverojen kohdalla. Metsätuotteita koskevia veroja ei ole kuitenkaan yhdenmukaistettu. Jäsenvaltiot voivat näin ollen periä vapaasti aiheelliseksi katsomiaan veroja näistä tuotteista, kunhan verot ovat EY:n perustamissopimuksen yleisten periaatteiden mukaisia.

EY:n perustamissopimuksen 90 artiklassa (entinen 95 artikla) kielletään syrjivä verotus, jolla jäsenvaltio suosii kotimaisia tuotteita suhteessa muiden jäsenvaltioiden tuotteisiin. Kyseinen artikla ei kuitenkaan estä verotuksellisia toimenpiteitä, joilla suositaan muiden jäsenvaltioiden tuotteita maan omiin tuotteisiin nähden.

Komissiolla ei ole aikomusta puuttua metsätuotteiden verotukseen Kreikassa.

(2002/C 205 E/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3147/01

esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle

(14. marraskuuta 2001)

Aihe: "Euroon siirtyminen helpoksi" -aineisto

Saavatko Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset "Euroon siirtyminen helpoksi" -aineiston, jolla annetaan tietoa yhteisestä valuutasta? Jos eivät saa, miksi eivät?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus*(11. tammikuuta 2002)*

Ei ole mitään syytä siihen, miksi Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset eivät voisi saada kaikille EU:n kansalaisille tarkoitettua "Euroon siirtyminen helpoksi" -aineistoa, jos he sitä pyytävät. Se, miksi näin ei ole tapahtunut, johtuu siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisjärjestöt eivät ole tähän mennessä ottaneet yhteyttä komissioon aineiston saamiseksi. Vaikka aineistoa koskevat pyynnöt tehtäisiin euroon siirtymisen jälkeen, komissio auttaa mielellään sikäli kuin aineistoa on saatavilla.

*(2002/C 205 E/025)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-3156/01****esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle***(14. marraskuuta 2001)*

Aihe: Tulliviranomaisten takavarikoimat epäillyt salakuljetustavarat Britannian maahantulopaikkakunnilla

Onko komissiolla huomauttamista sen suhteen, että Britannian tulliviranomaiset takavarikoivat huomattavia määriä alkoholia ja tupakkaa maahantulopaikkakunnilla henkilöiltä, joiden epäillään tuovan näitä tuotteita henkilökohtaisen käytön sijasta myyntitarkoituksiin, sillä perusteella, että tulliviranomaisten toiminta rikkoo syyttömyysolettamaa, ja jos komissiolla on huomauttamista, vastustaako se ajatusta, jonka mukaan Britannian tulliviranomaiset takavarikoimisen sijasta voisivat merkitä ne pullot, pakkaukset ja korit, joiden ne epäilevät menevän myyntitarkoituksiin, näkyvillä tai näkymättömillä merkinnöillä, joita voitaisiin aikanaan käyttää mahdollisten oikeustoimien perustana?

Olisiko komissio mielestä hyödyllistä, jos Ison-Britannian valtionvarainministeriö alentaisi näiden tuotteiden valmisteveroa lähemmäksi Manner-Euroopan tasoa, koska se vähentäisi henkilöiden ja järjestäytyneen rikollisuuden halua tuoda mainittuja tuotteita Isoon-Britanniaan pimeän myynnin tarkoituksessa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(21. joulukuuta 2001)*

Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ nojalla jäsenvaltiot ovat velvollisia erottelemaan valmisteveron alaiset tuotteet (esimerkiksi tupakkatuotteet) silloin, kun yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen luovutetut valmisteveron alaiset tuotteet ovat yksityisten hallussa toisessa jäsenvaltiossa. Jos yksityiset pitävät kyseisiä tuotteita hallussaan omiin tarpeisiinsa, valmistevero maksetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotteet hankitaan. Jos taas tuotteita pidetään hallussa kaupallisiin tarkoituksiin, valmistevero maksetaan toisessa jäsenvaltiossa. Yksityiseen ja kaupalliseen tarkoitukseen hallussa pidettävien tuotteiden välisen eron tekemiseksi jäsenvaltioiden on seurattava direktiivin 92/12/ETY 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjä ohjeita. Jos valmisteveroa koskevia säännöksiä rikotaan, jäsenvaltioilla on oikeus asettaa tarkoituksenmukaisiksi katsomiaan seuraamuksia edellyttäen, että seuraamukset ovat tarpeellisia ja tavoitteisiin suhteutettuja.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen epäilemättä tietää, komissio päätti hiljattain aloittaa menettelyn Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan (entisen 169 artiklan) nojalla. Komissio on toimittanut Yhdistyneelle kuningaskunnalle virallisen ilmoituksen koskien yllä mainittujen yhdenmukaistettuja valmisteverosääntöjä koskevien näkökohtien soveltamista ja eräiden Yhdistyneen kuningaskunnan asettamien seuraamusten suhteellisuutta, ja se odottaa nyt Yhdistyneen kuningaskunnan vastausta kyseiseen ilmoitukseen.

Mitä arvoisan parlamentin jäsenen ehdottamiin valmisteveron alaisten tuotteiden merkitsemistöimiin tulee, komissio huomauttaa, että direktiivin 92/12/ETY yhdenmukaistetut säännöt eivät sisällä nimenomaista mainintaa tällaisten toimien käyttöönnotosta. Jäsenvaltiot voivat periaatteessa vapaasti päättää, mitkä toimet sopivat parhaiten direktiivien täytäntöönpanemiseksi. On kuitenkin korostettava, että jäsenvaltiot eivät voi ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka nostaisivat jäsenvaltioiden rajojen ylittämiseen liittyvien muodollisuuksien määrää.

Valmisteverokantoihin liittyen komissio katsoo edelleen, että pidemmällä aikavälillä verokantojen lähentyminen olisi edullista sisämarkkinoiden häiriöttömän toiminnan kannalta. Voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä säädetään kuitenkin vain vähimmäisverokannoista, ja jäsenvaltiot päättävät, määrittävätkö ne kansallisen valmisteverokantansa yhteisön vähimmäiskantaa korkeammaksi alkoholi- ja tupakkatuotteiden osalta.

(¹) EYVL L 76, 23.3.1992.

(2002/C 205 E/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3160/01

esittäjä(t): Jannis Sakellariou (PSE) neuvostolle

(23. marraskuuta 2001)

Aihe: Moottoriajoneuvovero

Saksalainen Münchenissä työskentelevä ja Unkarissa asuva henkilö kulkee säännöllisesti autollaan näiden kahden maan välillä.

Kyseisissä maissa kuten kauttakulkumaassa Itävallassa pätevät toisistaan poikkeavat, osaksi ristiriitaiset ajoneuvojen rekisteröintiä koskevat hallintomääräykset sekä vero- ja tullimääräykset, jotka aiheuttavat asianomaiselle henkilölle paitsi järjestelyvaikeuksia myös lisäkustannuksia.

Aikooko neuvosto tehdä lähitulevaisuudessa niin jäsenvaltioita kuin ehdokasvaltioitakin sitovia sopimuksia, joissa määrätään kansallisten säännösten tunnustamisesta?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Neuvosto haluaa muistuttaa parlamentin jäsenelle, että direktiiveillä 83/182/ETY ja 82/183/ETY säännellään voimassa olevan yhteisön oikeuden mukaan lopullisesti toiseen jäsenvaltioon siirrettyjen tai väliaikaisesti muussa kuin niiden rekisteröintijäsenvaltiossa käytettävien yksityisten moottoriajoneuvojen verokohtelua.

Ehdokasvaltioiden kanssa parhaillaan käytävien neuvottelujen tavoitteena on, että kyseiset valtiot soveltavat yhteisön säännöstöä, joihin edellä mainitut kaksi direktiiviä sisältyvät, liittytyään yhteisöön.

(2002/C 205 E/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3278/01

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(26. marraskuuta 2001)

Aihe: Killinin kylpylän rakentamisbudjettiin liittyvät ongelmat Kreikassa

Komissio mainitsee 10. kesäkuuta 1998 päivätyssä, pääosasto XVI:n Kreikan valtion matkailutoimiston pääsihteerille osoittamassa asiakirjassa Killinin kylpylän rakentamisbudjettiin liittyvät ongelmat. Kyseistä hanketta alettiin rahoittaa vuonna 1988 Peloponnesoksen integroidusta Välimeren-ohjelmasta. Rahoittamista jatkettiin kaudella 1989–1993 matkailun toimintaohjelmasta ja kaudella 1994–1999 matkailun ja kulttuurin toimintaohjelmasta. Vaikka kyseinen hanke on rakennettu valmiiksi, kylpylä ei ole toiminnassa.

Kuten komissio korostaa edellä mainitussa kirjeessään, kyseiseen hankkeeseen liittyvät tilit ovat monimutkaisia ja vaikeasti ymmärrettäviä. Tästä syystä komissio aikoi ryhtyä tutkimaan hankkeeseen liittyviä menoja rahoituksen alkamisajankohdasta lähtien. Tietojeni mukaan komissio ei ole kuitenkaan ryhtynyt tätä asiaa vielä tutkimaan.

1. Minkälaisia mutkikkauksia kyseisen hankkeen rakentamisbudjetin tileissä esiintyy?
2. Miksi komissio ei ole ryhtynyt tutkimaan menoja kuten se aluksi aikoi tehdä?
3. Mitkä ovat syyt siihen, ettei kylpylä ole vielä aloittanut toimintaansa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(11. tammikuuta 2002)

Killin kylpylän rakentamishanke käynnistettiin Kreikassa 1970-luvulla kansallisten määrärahojen turvin Kreikan valtion matkailutoimiston (EOT) aloitteesta. EOT aloitti pääurakan eli kylpylärakennuksen rakentamistyöt sekä jätevesien poistoputkiston rakentamistyöt.

Hanketta koskevaan yhteisön yhteisrahoitukseen liittyvien kustannusten monimutkaisuus johtuu siitä, että tukia on maksettu useista eri lähteistä useiden ohjelmakausien kuluessa.

Ajanjaksolla 1986–1992 komissio hyväksyi integroiduista Välimeren-ohjelmista myönnettävän 1 028 071 979 Kreikan drakman suuruisen yhteisön yhteisrahoituksen, jotta kylpylää koskevat työt saataisiin päätökseen. Lisäksi hanketta varten myönnettiin 733 337 205 Kreikan drakman suuruinen tuki rakennuksen perustan lujittamiseksi aluetta ravistelleen maanjäristyksen jälkeen.

Ohjelmakaudella 1989–1993 myönnettiin 1 040 000 000 Kreikan drakman suuruinen osarahoitus yhteisön tukikehyksen toimintalinjan 4 (yhdyshankkeet) nojalla kylpylän saattamiseksi toimintakuntoon.

Tämän jälkeen hanke sai 2 368 833 076 Kreikan drakmaa osarahoitusta ohjelmakautta 1994–1999 koskevan yhteisön tukikehyksen mukaisesta matkailun ja kulttuurin toimintaohjelmasta kylpylää koskevien töiden saattamiseksi päätökseen kokonaisuudessaan. Rakennuksen kokonaispinta-ala on 12 748 m², ja rakennuksen kävijämäärä voi olla 6 500 henkeä vuorokaudessa.

Komissio päätti odottaa viimekertaisen osarahoituksen hyväksymisen perustana olleen toimintaohjelman päättämistä saadakseen kokonaiskäsityksen kaikista myönnettyistä tuista. Kreikan viranomaisten on toimitettava komissiolle kyseistä toimintaohjelmaa koskeva kertomus 31. kesäkuuta 2002 mennessä. Kertomusta tarkastaessaan komissio tutkii sekä hankkeen rahoitusta että taloudellisia perustekijöitä koskevat tiedot ja päättää tarvittavista toimista, mikäli kylpylä ei edelleenkaan ole toimintavalmis.

(2002/C 205 E/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3335/01

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(30. marraskuuta 2001)

Aihe: Parlamentin jäsen Mohamed Nasheedin pidätys Malediiveilla 8. lokakuuta 2001

Onko komissio tietoinen raporteista, joiden mukaan ihmisoikeusaktivisti ja Maléssa toimivan Malediivien parlamentin jäsen Mohamed Nasheed pidätettiin 8. lokakuuta 2001 ilman, että pidätykselle ilmoitettiin erityistä syytä?

Aikooko komissio pyytää Malediivien hallitusta esittämään tarkan syyn sille, miksi Mohamed Nasheed pidätettiin, sekä häntä vastaan mahdollisesti nostetut syytteet?

**Christopher Pattenin komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(1. maaliskuuta 2002)

Jatkoksi arvoisalle parlamentin jäsenelle 21. joulukuuta 2001 annettuun vastaukseen komissio on saanut tietoonsa Colombossa toimivan lähetystönsä kautta, että sen lisäksi, että Mohamed Nasheed on maan parlamentin jäsen, hän on myös toimittaja. Vaikuttaa siltä, että hänet pidätettiin toimittajantyöhön liittyvän tutkinnan yhteydessä, ja häntä on syytetty asiakirjojen katoamisesta Malediivien entisen presidentin toimistosta.

Hänet asetettiin syytteeseen näillä perustein, hänet todettiin syylliseksi ja karkotettiin erälle ulkosaarelle kahdeksi vuodeksi.

(2002/C 205 E/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3338/01

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) neuvostolle

(3. joulukuuta 2001)

Aihe: Nigeria

Pohjois-Nigeriassa Sokoton osavaltiossa sijaitseva islamilainen tuomioistuim tuomitsi 9. lokakuuta 2001 raskaana olevan naisen kuolemaan kivittämällä. Syynä oli esiaviollinen suhde. 30-vuotias Safiya Hussaini Tungar Dudu on ensimmäinen kuolemaantuomittu vuonna 2000 käyttöön otetun ankaran islamilaisen lain nojalla. Gwadamawan korkeimman islamilaisen tuomioistuimen tuomari Mohammed Bello Sanyinnawal tuomitsi naisen kuolemaan sen jälkeen, kun tämä oli tunnustanut esiaviollisen suhteen. Tuomioistuim ei kuitenkaan tuominnut miestä, jonka Safiya oli nimennyt rakastajakseen, todeten, että todisteita ei ollut tarpeeksi. Safiyalle annettiin 30 päivää aikaa valittaa tuomiosta. Hänen puolustusasianajajansa valitti tuomiosta 25. lokakuuta 2001 ja pyysi tuomion täytäntöönpanon lykkäämistä odottaessa sharian vetoomustuomioistuimen päätöstä. Nigerian senaatin puhemies Anyim Pius Anyim ilmoitti 1. marraskuuta 2001, ettei hän hyväksynyt islamilaisen tuomioistuimen antamaa tuomiota, koska nainen sai tuomion mutta mies ei, ja Nigerian hallitus tuki yksimielisesti valitusta.

Nigeriassa on ollut muitakin tapauksia, joissa shariaa on sovellettu esiaviollisiin suhteisiin sen jälkeen, kun kymmenisen osavaltiota otti kaksi vuotta sitten käyttöön tiukan islamilaisen lain. Viime tammikuussa Zamfaran osavaltiossa 17-vuotias tyttö, Bariya Mugazu, sai rangaistukseksi 100 ruoskaniskua, koska hänellä oli ollut esiaviollinen suhde. Tuomioistuim hylkäsi Bariyan järkyttävän todistuksen siitä, että kolme miestä oli raiskannut hänet, minkä jälkeen hän oli tehnyt heistä ilmoituksen poliisille, mutta miehiä ei rangaistu todisteiden puuttuessa.

Mitä neuvosto on tehnyt tai mitä se aikoo tehdä tai mitä toimia se aikoo tukea sekä kahden- että monenvälisesti, jotta estetään Safiya Hussaini Tungar Dudun tuomitseminen ja jotta rohkaistaan Nigerian viranomaisia kumoamaan sharia ja vahvistamaan oikeusvaltion periaatetta maassa? Miten neuvosto aikoo toimia kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan ratkaista monessa islamilaisessa maassa yleinen ongelma, joka on teloitusten ja muiden rangaistusten, kuten ruoskinnan, järjestäminen julkisilla paikoilla? Näitä rangaistuksia annetaan usein rikoksista, joihin ei liity väkivaltaa, ennen kaikkea naisille, eivätkä ne ole kansainvälisten ihmisoikeussopimusten mukaisia.

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Neuvosto muistuttaa, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 5 artiklan ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 7 artiklan mukaan ketään ei saa kiduttaa eikä kohdella tai rangaista julmalla, epäinhimillisellä tai halventavalla tavalla. Tähän perustuen Euroopan unioni pyrkii sekä kansainvälisissä yhteyksissä että kahdensivälisissä suhteissaan vaikuttamaan mainittujen käytäntöjen lopettamiseen sekä siihen, että kuolemanrangaistusta ei enää käytettäisi.

Nigerian osalta neuvosto haluaa muistuttaa, että Euroopan unioni käy Nigeriaa koskevan yhteisen kantansa⁽¹⁾ pohjalta vuoropuhelua Nigerian viranomaisten kanssa tukeakseen maassa käynnissä olevaa demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen lujittamisprosessia. Tässä yhteydessä neuvosto pitää myönteisenä Nigerian liittohallituksen pyrkimyksiä sen varmistamiseksi, että maan oikeuskäytäntö on ihmisoikeusasioissa kansainvälisten asiakirjojen mukaista. Neuvoston mielestä nigerialaisten islaminuskoisten ja kristittyjen ryhmien rauhanomainen toiminta ihmisoikeuksien puolesta on rohkaisevaa. Unioni on seurannut tarkasti Safiyathu Husseinin tapausta ja toteaa sen olevan tällä hetkellä käsiteltävänä Sokoton islamilaisessa vetoomustuomioistuimessa.

Euroopan unionin jäsenvaltiot ja Euroopan komissio ovatkin voimakkaasti kannattaneet koordinoituja kansainvälisiä pyrkimyksiä Safiyathu Husseinin tukemiseksi. Euroopan unioni harkitsee virallista yhteydenottoa, jos Sokoton islamilainen vetoomustuomioistuin pitää tuomion voimassa.

⁽¹⁾ Yhteinen kanta 2001/373/YUTP, EYVL L 132, 15.5.2001.

(2002/C 205 E/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3366/01

esittäjä(t): **Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle**

(6. joulukuuta 2001)

Aihe: Julkisia hankintoja koskevat sopimukset Italiassa ja mafia

Kysymys E-2663/01⁽¹⁾ koski Italian julkisten töiden ministerin Pietro Lunardin vakavaa lausuntoa, jonka mukaan julkisten hankintojen osalta "mafian kanssa on elettävä". Komissio ei vastauksessaan käsitellyt tätä äskettäin esiin tullutta asiaa.

1. Kuinka komissio voi todeta, että Italian hallitus on aina osoittanut täysipainoista sitoutumista petosten vastaisiin toimiin, jos komission oma sitoutuminen on vielä ehdotuksen asteella (43 artiklan 1 kohta) ja jos Italian hallitus on asiasta vastaavan ministerin johdolla ilmaissut nimenomaisesti, että "mafian kanssa on elettävä"? Vaikuttaako tämä italialaisen ministerin lausunto perusteettomalta, ja jos vaikuttaa, millä perusteella?
2. Kuinka komissio voi tällaisten olosuhteiden vallitessa taata hankintasopimusten myöntämisessä tehokkaan valvonnan?
3. Kuinka ja millä välineillä komissio voi taata EU:n yrityksille, että ne ovat Italiassa tasa-arvoisessa asemassa hankintasopimuksia tehtäessä, jos nykyisen hallituksen mielestä "mafian kanssa on elettävä"?

⁽¹⁾ EYVL C 115 E, 16.5.2002, s. 142.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2002)

1. Komissio muistutti arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2663/01⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa esittäneensä julkisia tavarantoimitus- ja palveluhankintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien menettelyjen yhteensovittamista koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviehdotuksen 46 artiklan 1 kohdassa, että tarjouspyyntöön osallistumisen ulkopuolelle jätetään taloudellinen toimija, joka on tuomittu päätöksellä, johon ei voi hakea muutosta, rikollisjärjestön toimintaan osallistumisesta, lahjuksen antamisesta tai yhteisön taloudellisiin etuihin kohdistuneista petoksista.

Tässä yhteydessä komissio huomautti myös, että Italian hallitus on aina osoittanut pyrkivänsä noudattamaan kyseisessä ehdotuksessa tarkoitettuja tavoitteita. Tämän vuoksi komissio toteaa, että Italian hallitus on tähän asti ollut yhtä mieltä komission kanssa sen edellä mainitusta asiasta laatimista ehdotuksista ja tukenut niitä direktiiviehdotuksesta käydyissä keskusteluissa.

2. Komissio muistuttaa myös, että yhteisön voimassa olevissa direktiiveissä säädettyjen menettelyiden sekä niiden edistämisen avoimuuden tarkoituksena on torjua lahjusmenettelyitä ja petoksia julkisissa hankinnoissa. Näiden menettelyjen noudattamista valvovat muun muassa komissio sekä kansalliset tuomioistuimet, ja valvonta edistää osaltaan näiden ilmiöiden torjumista.

Komissio on vakuuttunut siitä, että tultuaan hyväksytyksi ja astuttuaan voimaan uusi säädös edistää julkisten hankintamenettelyjen valvonnan tehostamista. Sopimusviranomaisilla on tällä hetkellä oikeus jättää tarjouspyyntöön osallistumisen ulkopuolelle taloudellinen toimija, joka on syyllistynyt edellä mainittuihin rikkomuksiin. Säädöksen myötä tämä oikeus muuttuu velvollisuudeksi.

3. Jos parlamentin jäsenen tietoon tulee julkisia hankintamenettelytapauksia, joissa Italian viranomaiset ovat suosineet rikollisjärjestöön yhteydessä olevia yrittäjiä ja jotka rikkovat tervettä kilpailua vastaan yhteisön tasolla, voi hän ilmoittaa niistä komissiolle. Tässä tapauksessa komissio tutkii saamansa tiedot ja pyytää tarpeen mukaan selvityksiä Italian viranomaisilta, tutkiakseen, onko syytä aloittaa EY:n perustamis-sopimuksen 226 artiklan (entisen 169 artiklan) mukainen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely.

(¹) EYVL C 115 E, 16.5.2002, s. 142.

(2002/C 205 E/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3372/01

esittäjä(t): **Inger Schörling (Verts/ALE) neuvostolle**

(7. joulukuuta 2001)

Aihe: Karjankasvatuksen tukeminen

Ruotsissa ja luultavasti myös muissa maissa on ilmennyt tapauksia, joissa karjankasvattajat ovat hakeneet ja saaneet EU-tukea, mutta eivät tämän jälkeen ole hoitaneet eläimiä voimassa olevien säästöjen ja määräysten mukaisesti. Tukea on myönnetty jopa henkilöille, joilta tämän toiminnan jatkaminen on kielletty, koska he ovat aikaisemmin laiminlyöneet eläinten hoidon.

Karjankasvatukseen tarkoitettuja EU-tukia myönnetään riippumatta siitä, hoidetaanko eläimiä hyvin ja onko omistajalla lupa pitää eläimiä vai ei. Tukea maksetaan niin kauan kuin eläimet ovat omistajallaan.

Onko neuvosto kiinnittänyt huomiota tähän ongelmaan, ja jos on, mitä se siinä tapauksessa aikoo tehdä ratkaistakseen sen?

Onko neuvosto tutkinut, kuinka suuri osa karjankasvatukseen tarkoitettusta vuosittaisesta EU-tuesta päättyy karjankasvattajille, jotka hoitavat eläimiä huonosti?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

1. Karjankasvattajille myönnettävää tukea säännellään seuraavilla kolmella neuvoston asetuksella:
  - naudanliha-alan markkinajärjestelystä annettu asetus (EY) N:o 1254/1999 (¹);
  - lampaan- ja vuohenliha-alan markkinajärjestelystä annettu asetus (EY) N:o 2467/1998 (²). Tämä asetus on kuitenkin korvattu 1. tammikuuta 2002 alkaen 19 päivänä joulukuuta 2001 annetulla asetuksella (EY) N:o 2529/2001 (³);
  - Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu asetus (EY) N:o 1257/1999 (⁴).

Näissä kolmessa neuvoston säädöksessä vahvistetaan nautaeläimistä, lampaista ja vuohista kasvattajille maksettavien erilaisten palkkioiden myöntämisen edellytykset sekä ne mahdolliset lisätuet, joita karjankasvattajille voidaan myöntää, sekä määritetään tuottajien kelpoisuusvaatimukset. Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt näiden säädösten täytäntöön panemiseksi vahvistetaan komissiossa hallintokomiteamenettelyä noudattaen.

2. Arvoisa parlamentin jäsen tietänee, että neuvosto on antanut paljon lainsäädäntöä tuotantoeläinten hyvinvoinnista [kts. erityisesti tuotantoeläinten suojelusta annettu direktiivi 98/58/EY⁽⁵⁾]. Lisäksi edellä mainitussa naudanliha-alan keskeisessä asetuksessa vahvistetaan erityisesti vientitukien osalta suora yhteys tukien saamisen ja eläinten hyvinvointia koskevien säännösten noudattamisen välillä.

Kyseisen naudanliha-alan asetuksen 33 artiklan 9 kohdan viimeisessä alakohdassa säädetään, että "Eläviä eläimiä koskevien vientitukien maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen säännösten noudattamista."

3. Neuvostolle ei kuulu valvoa omien säädöstensä noudattamista jäsenvaltioissa, sillä tämä toimivalta on perustamissopimuksen mukaisesti komissiolla. Komissio on sen lisäksi oikeutettu tekemään neuvostolle ja Euroopan parlamentille tarpeellisiksi katsomansa ehdotukset niiden oletettujen puutteiden korjaamiseksi, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

4. Tämän lisäksi ammatinharjoitusoikeus on jäsenvaltion yksinomaisessa toimivallassa ja jäsenvaltion on näin ollen valvottava niiden asiaa koskevien säännösten soveltamista, jotka ne ovat tässä tarkoituksessa antaneet, ja tarvittaessa rangaistava kaikista toteamistaan puutteista.

Sitä paitsi tässä vaiheessa ei ole tilastoja sellaisille karjankasvattajille Euroopan unionissa maksetuista tuista, jotka ovat saattaneet kohdella huonosti eläimiään.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

(²) EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.

(³) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.

(⁴) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

(⁵) EYVL L 221, 8.8.1998.

(2002/C 205 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3382/01

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (UEN) neuvostolle**

(7. joulukuuta 2001)

Aihe: Neljän toimittajan murha Afganistanissa

Jalalabadista Kabuliin johtavalla tiellä Afganistanissa surmattiin 19. marraskuuta 2001 neljä toimittajaa, joiden joukossa oli Corriere della Seran kirjeenvaihtaja Maria Grazia Cutuli. Toimittajat olivat saattueen autoista ensimmäisessä – ainoassa, joka joutui järkyttävän väijytysmurhan kohteeksi ja eristyksiin muusta saattueesta. Cutulin viimeinen artikkeli oli tehty yhteistyössä espanjalaisen El Mundon toimittajan kanssa, ja se koski Al Qaidan joukkojen hallussa olleen hermokaasukapselin löytymistä. Neljän toimittajan mukana matkanneet kuljettaja ja tulkki laskettiin pakoon, ja he kertoivat tapahtumien kulusta ja käskivät saattueen muiden autojen palata takaisin. Tämä asia, samoin kuin se, ettei mitään varastettu, antaa olettaa, että kyseessä ei ollut ryöstö eikä mielenosoituksellinen teko ulkomaalaisia toimittajia (joista yksi itse asiassa oli afgaani) kohtaan, vaan aito teloitus.

Onko neuvoston tiedossa muita kuin lehdistön julkaisemia tietoja?

Aikooko se suorittaa tutkimuksen hallitusten käytössä olevilla keinoilla sen selvittämiseksi, oliko murha suunniteltu ja määrätty niiden toimesta, joille olisi voinut olla etua niiden henkilöiden vaientamisesta, jotka tiesivät Al Qaidalla olevan kemiallisia aseita?

Eikö kemiallisten aseiden tuotannon ja kaupan osalta pitäisi syventää tutkimuksia mahdollisista yhteyksistä muihin terroristiryhmiin tai muiden maiden hallituksiin, jotta ajoissa vältettäisiin se, että näitä aseita voidaan käyttää?

Eikö neuvosto katso, että on tarpeen järjestää aseelliset saattajat toimittajille, jotka hoitavat tärkeää ja välttämätöntä tiedonvälitystehtävää sotaa käyvillä alueilla?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

1. Neuvosto on hyvin pahoillaan Afganistanissa 19. marraskuuta 2001 tapahtuneesta neljän toimittajan murhasta, ja se muistutti päätelmissään 10. joulukuuta 2001, että tiedonvälityksen turvallisuutta on kiireesti parannettava. Neuvoston tiedossa ei kuitenkaan ole muita kuin tiedotusvälineiden julkaisemia tietoja tästä tapahtumasta.

2. Ottaen huomioon Afganistanissa vallitsevan turvattomuuden ja erityisen poliittisen ja sotilaallisen tilanteen neuvosto ei pidä mahdollisena perusteellista paikalla tehtävää EU:n tutkintaa sen selvittämiseksi, oliko toimittajien hengen vienyt väijytys ennalta suunniteltu ja määrätty. Joka tapauksessa EU ponnistelee yhteistyössä jäsenvaltioiden Kabulissa olevien diplomaattiedustustojen kanssa saadakseen tarkempia tietoja tästä murhasta.

3. Tilanteen kehitys tulevina viikkoina osoittaa, voiko Kabulin uusi väliaikainen hallinto taata toimittajien turvallisuuden koko Afganistanin alueella edes sotilassaattueiden avulla. Ei ole itsestäänselvää, että jatkuva sotilaallinen suojeleminen on eduksi lehdistön vapaudelle.

(2002/C 205 E/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3397/01

esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) neuvostolle

(13. joulukuuta 2001)

Aihe: Gibraltar

Ison-Britannian ja Espanjan ulkoasiainministerit ovat sopineet niin kutsutun Brysselin prosessin nojalla, että Gibraltarista päästään kokonaisvaltaiseen sopimukseen kesään 2002 mennessä. Alueen väestön vaaleilla valitut edustajat ovat kuitenkin kieltäytyneet osallistumasta neuvotteluihin, sillä he vaativat ensin itsemääräämisoikeutensa tunnustamista. Vaikka ministerikokouksen päätteeksi julkistetussa yhteisessä julkilausumassa mainitaankin toivomus gibraltarlaisien näkemysten kuulemisesta, itsemääräämisoikeuden harjoittamista ei mainita lainkaan.

Yhdistyneet kansakunnat tunnustaa Gibraltarin nykyisin siirtomaa-alueeksi. Asiaa otettiin Yhdistyneissä kansakunnissa esille jälleen 10. lokakuuta 2001 siirtomaavallan purkamista käsittelevässä neljännessä komiteassa.

Voiko Euroopan unioni hyväksyä alueellaan siirtomaa-alueen piittaamatta sen asukkaiden tahdosta, vaikka ainoastaan heillä on legitiimi oikeus suvereniteettiin?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Neuvosto kehottaa kysyjää tutustumaan vastaukseen, joka on annettu Nirj Devan esittämään kysymykseen E-3257/01.

(2002/C 205 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3408/01**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(5. joulukuuta 2001)

Aihe: Antisemiittiset merkit

Eräs lounaisen vaalipiirini asukas poikkesi Kreetan-matkallaan erääseen liikkeeseen, jossa myytiin erilaisia antisemiittisiä merkkejä. Esimerkkinä mainittakoon kyseisen henkilön ostama merkki, jonka hän lähetti toimistooni. Merkin teksti kuuluu: "Chelsea Football Club: Up Chelsea, Fuck the yids".

Onko komissio tietoinen siitä, että Kreetalla myydään tällaisia loukkaavia merkkejä?

Jos on, aikooko komissio keskustella asiasta Kreikan hallituksen kanssa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2002)

Rasismilla ja muukalaisvihalla rikotaan vapauden, kansanvallan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista sekä oikeusvaltion periaatteita, joihin Euroopan unioni perustuu ja jotka ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa todetaan.

Komissio on äskettäin esittänyt ehdotuksen puitepäätökseksi⁽¹⁾, joka on rikoslain alaa koskeva lainsäädäntöväline. Puitepäätöksellä on kaksi tavoitetta: ensiksikin varmistaa, että saman rasismiin ja muukalaisvihaan perustuvan käyttäytymisen seuraamusten on oltava samat kaikissa jäsenvaltioissa, ja toisaalta pyrkiä parantamaan ja kannustamaan oikeudellista yhteistyötä mahdollisia esteitä poistamalla.

Yksilöihin tai ihmisryhmiin kohdistetut rasistisiin tai muukalaisvihamielisiin tavoitteisiin perustuvat julkiset loukkaukset, samoin kuin rasistisen aineiston levittäminen, tapahtuipa se millä keinoin hyvänsä, kuuluvat rikosoikeudellisesti rangaistavaan käyttäytymiseen kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ KOM(2001) 664 lopullinen.

(2002/C 205 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3412/01**esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) neuvostolle**

(13. joulukuuta 2001)

Aihe: Humanitaarinen kriisi Afganistanissa – pakolaiset

Amnesty Internationalin ja muiden valtioista riippumattomien järjestöjen päätelmien mukaan afganistanilaisten pakolaisten tilanne ulkomailla ja kotimaahan loukkuun jääneiden, lähinnä pommitusten takia liikkeelle lähteneiden afganistanilaisten tilanne, on lähellä inhimillistä tragediaa.

Mitä toimia neuvosto aikoo toteuttaa, jotta sotilaallista väliintuloa tukevat maat ottaisivat kantaakseen suuremman vastuun Afganistanin joukoittain taakseen jättävistä pakolaisista huolehtimisesta? Aiotaanko avata käytäviä humanitaarisen avun lähettämiseksi Afganistaniin, aiotaanko pakolaisasema tunnustaa kaikille muihin maihin saapuville afganistanilaisille ja aiotaanko luoda asianmukaisia pakolaisleirejä, jotka ovat turvallisella etäisyydellä konfliktialueista? Kuinka neuvosto aikoo jakaa pakolaistaakan eri maiden välillä? Onko yhteistyössä humanitaaristen järjestöjen kanssa laadittu kotiuttamisohjelma niille pakolaisille, jotka haluavat palata vihollisuuksien päätyttyä?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

1. Neuvosto on arvoisan parlamentin edustajan lailla huolissaan afgaanipakolaisten ja maan sisällä siirtymään joutuneiden henkilöiden tilanteesta. Neuvosto uskoo kuitenkin, että paikan päällä tapahtuneen tilanteen nopean kehityksen johdosta useisiin kysymyksen osiin on jo saatu vastaus. Joulukuun alussa afgaaniryhmittymät tekivät YK:n avulla Petersbergin sopimuksen, jolla lopetettiin vuosia kestänyt sisällissota ja valmistettiin tietä pysyväälle poliittiselle ratkaisulle. Yhdysvaltojen johdolla Afganistanin terroristiverkostoja vastaan toteutetuilla sotatoimilla talebanit on ajettu pois viimeisistä tukikohdistaan Kandaharin lähistöllä. Afganistanin uusi väliaikainen hallitus astui virkaansa 22. joulukuuta, ja kansainvälinen turvallisuusjoukko (ISAF) on perustettu YK:n turvallisuusneuvoston 20. joulukuuta 2001 antaman päätöslauselman 1386 perusteella. Humanitaarisia käytäviä on avattu, ja YK:n virastojen ja kansalaisjärjestöjen muunmaalaiset työntekijät ovat alkaneet palata Afganistaniin.
2. Tämän seurauksena Afganistanista pakenevien henkilöiden määrä on pienentynyt merkittävästi, ja monet paenneet ja maan sisällä siirtymään joutuneet henkilöt ovat alkaneet palata kotiseuduilleen Afganistanissa. Tämä liikehdintä luultavasti kiihtyy talven jälkeen, mikä asettaa uusia haasteita Afganistanin väliaikaiselle hallinnolle ja kansainvälistä apua antavalle yhteisölle.
3. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot jatkavat näin ollen humanitaarisen avun toimittamista (yli 350 miljoonan euron sitoumukset 11. syyskuuta 2001 jälkeen). Samaan aikaan ne pitävät tiiviisti yhteyttä asianomaisiin YK:n järjestöihin, valtiosta riippumattomiin järjestöihin ja kansainvälisiin tuenantajien, jotta Afganistania voitaisiin parhaiten auttaa erittäin tärkeillä kunnostustoimien ja jälleenrakentamisen aloilla, edellisten vallanpitäjien aikana paenneiden henkilöiden paluuta helpottavat toimenpiteet mukaan lukien. Afganistanin jälleenrakentamisen johtoryhmä, jonka rinnakkaispuheenjohtaja EU on, edistyi huomattavasti Brysselissä 20. ja 21. joulukuuta pidetyssä kokouksessaan. Maailmanpankin ja YK:n kehitysohjelman (UNDP) yhteisessä tarvearvioinnissa kartoitetaan parhaillaan tilannetta kentällä, ja sen pohjalta annetaan myöhemmin eri aloja koskevia yksityiskohtaisia suosituksia. Tämän arvioinnin tulosten perusteella EU yhdessä Yhdysvaltojen, Japanin, arabimaiden ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa laati jälleenrakennusta koskevat toimintalinjat Tokiossa 21.–22. tammikuuta 2002 pidetyssä tuenantajien konferenssissa. Siellä Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat antamaan 550 miljoonaa euroa käytettäväksi Afganistanin jälleenrakentamiseen vuonna 2002 ja säilyttämään avustustason merkittävänä sitä seuraavinkin vuosina.
4. EU on myös tietoinen siitä, että useilla Afganistanin naapurimailla – erityisesti Pakistanilla ja Iranilla – on tulevinakin vuosina edessään afgaanipakolaisten ongelma. EU jatkaa näin ollen näiden maiden avustamista.

(2002/C 205 E/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3413/01

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(21. joulukuuta 2001)

Aihe: Humanitaarinen kriisi Afganistanissa – pakolaiset

Amnesty Internationalin ja muiden valtioista riippumattomien järjestöjen päätelmien mukaan afgaanipakolaisten tilanne ulkomailla ja kotimaahan loukkuun jääneiden, lähinnä pommitusten takia liikkeelle lähteneiden afgaanien tilanne, on lähellä inhimillistä tragediia.

Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa, jotta sotilaallista väliintuloa tukevat maat ottaisivat kantaakseen suuremman vastuun Afganistanin joukoittain taakseen jättävistä pakolaisista huolehtimisesta. Aiotaanko avata käytäviä humanitaarisen avun lähettämiseksi Afganistaniin, aiotaanko pakolaisasema tunnustaa kaikille muihin maihin saapuville afgaaneille ja aiotaanko luoda asianmukaisia pakolaisleirejä, jotka ovat turvallisella etäisyydellä konfliktialueista?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2002)

Sellainen inhimillinen tragedia, jota monet tarkkailijat pelkäsivät viime syksynä, ei onneksi toteutunut Afganistanissa. Talebanien hallinnon kaatuminen ja pommitusten asteittainen lopettaminen ovat mahdollistaneet laajamittaisen humanitaarisen avun aloittamisen uudestaan ja hädänalaisimpien väestönsien tavoittamisen. Kaiken kaikkiaan Afganistanista 11. syyskuuta 2001 jälkeen paenneiden pakolaisten määrä on kohtalaisen pieni verrattuna ulkomaille jo sitä ennen paenneiden määrään.

Komissio jatkaa taloudellista tukeaan antamalla humanitaarista hätäapua Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) kautta ja siirtymään joutuneille Aasian väestöryhmille tarkoitettua YK:n pakolaisiain päävaltuutetun (UNHCR) avustusvälineen välityksellä. Samoin monia kansalaisjärjestöjä toimii afgaanipakolaisten avustamiseksi Pakistanissa ja Iranissa. Lisäksi, kuten ulkosuhteista vastaava komission jäsen äskettäin julisti Afganistanin jälleenrakentamisen tukemista käsitelleessä konferenssissa Tokiossa, komissio sitoutuu nyt pitkäaikaiseen prosessiin maan jälleenrakentamiseksi. Tällä tavoin pakolaisiksi lähteneet tai muuten siirtymään joutuneet afganistanilaiset voivat palata kotiseudulleen mahdollisimman pian.

(2002/C 205 E/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3425/01

esittäjä(t): **Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle**

(21. joulukuuta 2001)

Aihe: Kaasutuslaitos Saguntossa (Valencia)

Valencian itsehallintoyhteisössä on ollut vireillä kaksi kaasutuslaitoksen rakennushanketta. Ensisijaisesti laitokset palvelisivat lähes yksinomaan Castellónin provinssin kaakelialan tarpeita. Ensimmäinen hanke toteutetaan Saguntossa (Valencia), ja sitä hoitaa Unión Fenosa -yhtiö. Toisen hankkeen toteutuspaikkana olisi Castellónin satama, ja Iberdrola-yhtiö olisi vastuussa siitä. Tosin hankkeeseen osallistuisivat kaakelialan yrittäjien yhdistys ASCER ja Valencian aluehallitus. Myös Endesa-yhtiö on neuvotellut mukaantulosta.

Kahden hankkeen tilanteessa talousasioista vastaava valtiosihteeri Folgado ilmoitti, että Valencian yhteisössä olisi tilaa vain yhdelle kaasutuslaitokselle. Tätä kantaa Valencian aluehallitus on sokeasti noudattanut.

Toimivaltaisten viranomaisten pitäessä tässä tilanteessa alueellista monopolia vapaata kilpailua parempana ja koska Unión Fenosan hanke on edennyt pidemmälle, Iberdrola on päättänyt liittyä Sagunton hankkeeseen. Todennäköisesti Endesa liittyy mukaan, joten kolme tärkeintä Espanjassa toimivaa sähköalan yritystä, jotka ovat jakaneet markkinat keskenään lähes kokonaan, olisi mukana monopolissa.

Kaasutuslaitoksista ei aiheudu erityisiä ympäristövaikutuksia, joten ei tunnu oikeutetulta, että Espanjan ja Valencian viranomaiset puuttuvat asiaan ja valitsevat yhden laitoksen vaihtoehdon useiden kilpailevien hankkeiden sijaan.

- Katsooko komissio, että vain yhden kaasutuslaitoksen sallivalla vaihtoehdolla Valencian yhteisössä suositaan kilpailua vai merkitseekö se perusteettoman monopolin muodostumista?
- Katsooko komissio, että markkinoita lähes kokonaan hallitsevan kolmen suurimman sähköalan yrityksen menettely perustaa yhteinen tytäryhtiö on kilpailun vastaista?
- Katsooko komissio, että sen on syytä ryhtyä toimiin näiden seikkojen takia?
- Pysykö komissio tässä yhteydessä perinteisessä kannassaan, että yritykset, joilla on määräävä markkina-asema, eivät saa perustaa yhteisiä tytäryhtiöitä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(19. helmikuuta 2002)*

Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/30/EY⁽¹⁾ on avannut maakaasumarkkinat Euroopassa. Direktiivin mukaan maakaasuasiakkaat, joiden kulutus ylittää tietyn määrän, voivat vapaasti valita kaasuntoimittajansa.

Näin ollen komissio ei ymmärrä, miksi uuden kaasutuslaitoksen perustaminen Saguntoon estäisi vaatimukset täyttäviä asiakkaita (joihin oletettavasti kuuluu kaakelialan asiakkaita) hankkimasta tarvitsemaansa kaasua valitsemaltaan toimittajalta. Espanjassa on tällä hetkellä yli 20 valtuutettua maakaasuntoimittajaa. Sagunton kaasutuslaitos ei ole myöskään ainoa laatuaan Espanjassa. Espanja on EU:n jäsenvaltioista se, jolla on suurin määrä kaasutuslaitoksia: kolme on jo toiminnassa ja vähintään kolme muuta on suunnitteluvaiheessa.

Arvoisa parlamentin jäsen kysyy lisäksi, rajoittaako Espanjan kolmen suurimman sähköyhtiön päätös perustaa tytäryhtiö kaasutuslaitoksen rakentamiseksi ja sen toiminnan harjoittamiseksi kilpailua ja aikooko komissio ryhtyä asiassa joihinkin toimenpiteisiin.

Kun otetaan huomioon hanketta koskevien yksityiskohtaisten tietojen puuttuminen näin varhaisessa vaiheessa, komissio ei voi arvioida, onko asiassa syytä ryhtyä toimenpiteisiin EY:n kilpailusääntöjen nojalla.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998.

(2002/C 205 E/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3468/01**esittäjä(t): Marialiese Flemming (PPE-DE) neuvostolle***(18. joulukuuta 2001)*

Aihe: Ydinvoimaloiden turvallisuusstandardit

1. Onko neuvosto valmis ryhtymään toimiin kaikkien unionin ydinvoimaloiden turvallisuusstandardien tarkistamiseksi?
2. Onko neuvosto valmis laajentamaan Kansainvälisen atomienergiajärjestön valtuuksia turvallisuustarkastusten tekemiseksi?
3. Onko neuvosto valmis julkistamaan tarkkoja tietoja tarkastusten tuloksista?
4. Onko neuvosto valmis puoltamaan Euratom-sopimuksen muutosta, joka vahvistaisi demokratisoitumista ja parantaisi parlamentin osallistumista asian käsittelyyn?

Vastaus*(13. toukokuuta 2002)*

Aluksi neuvosto haluaa korostaa, että ydinturvallisuutta yleensä ja ydinvoimaloiden turvallisuutta koskevat säännöt on selvästi erotettava toisistaan.

Yleisellä tasolla Laekenin Eurooppa-neuvosto sitoutui säilyttämään korkean ydinturvallisuustason unionissa. Se tähdensi, että ydinlaitosten turvallisuutta ja varmuutta on tarpeen valvoa. Eurooppa-neuvosto pyysi säännöllisiä raportteja jäsenvaltioiden ydinenergia-alan asiantuntijoilta, jotka pitävät tiiviisti yhteyttä komissioon.

Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 7 luvussa on määräykset turvavalvonnasta.

Neuvosto haluaa huomauttaa, että sitä vastoin ydinvoimaloiden turvallisuus ei kuulu yhteisön vaan jäsenvaltioiden toimivaltaan, sillä Euratom-sopimuksessa ei ole erityisiä määräyksiä, joilla yhteisölle annetaan siltä osin toimivaltaa.

Tämän vuoksi EU:n tasolla ei ole kehitetty erityistä ydinlaitosten yhteisiä turvallisuusstandardeja koskevaa lainsäädäntöä. Vastuu ydinlaitosten turvallisuudesta on laitoksen haltijalla, joka toimii jäsenvaltion viranomaisten valvonnassa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Ydinturvallisuutta koskevan yleissopimuksen, jonka osapuolia kaikki jäsenvaltiot sekä Euratom ovat, sekä turvallisuussuosituksia antavan Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) puitteissa jäsenvaltioiden turvajärjestelyjä valvotaan kuitenkin jo perusteellisesti.

Euratom-sopimuksen tarkistaminen ei kuulu neuvostolle vaan hallitustenväliselle konferenssille. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan mukaisesti jäsenvaltion hallitus tai komissio voi tehdä neuvostolle ehdotuksia sopimusten tarkistamiseksi; toistaiseksi neuvostolle ei ole toimitettu tällaisia ehdotuksia.

(2002/C 205 E/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3482/01

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: Komission jäsenten erityisneuvonantajat

Komission jäsenten menettelysääntöjen mukaan komission jäsenet voivat käyttää palkattomien tai palkattujen erityisneuvonantajien palveluja, ja komissio hyväksyy luettelon neuvonantajista erillisen, tarkkaan rajatun talousarvion puitteissa ja avoimen menettelyn perusteella. Asiantuntijoiden täytyy olla omalla alallaan tunnustettuja, ja heidän ei katsota kuuluvan komission henkilökuntaan.

Voisiko komissio laatia luettelon kaikista kunkin komission jäsenen Romano Prodin puheenjohtajakauden alusta ja uuden komission nimittämisestä (vuonna 1999) lähtien palkkaamista erityisneuvonantajista ja ilmoittaa lisäksi, kuinka pitkään he ovat palvelleet, minkä alojen asiantuntijoita he ovat, ja paljonko heille on maksettu palkkaa?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 2002)

Komissiota sitovat työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 89/655/ETY (toinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) muuttamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/45/EY⁽¹⁾ tietosuojaa koskevat määräykset, joten komissio ei voi antaa parlamentin jäsenelle tietoja yksittäisten erityisneuvonantajien sopimuksista tai heidän palkoistaan.

Komissio voi kuitenkin vahvistaa, että aloitettuaan toimikautensa vuonna 1999 se on käyttänyt 48 erityisneuvonantajan palveluja. Parlamentin jäsenelle ja Euroopan parlamentin sihteeristölle lähetetään aakkosellinen luettelo heidän nimistään, ja sen ohessa toimitetaan luettelo, josta käy ilmi, ketkä komission jäsenet ovat ajoittain käyttäneet näitä erityisneuvonantajien palveluja.

Näistä 48 erityisneuvonantajasta 17 on eläkkeellä olevia ylempiä komission virkamiehiä, joilla on merkittävää kokemusta ja tunnustettua asiantuntemusta aloiltaan. Näille erityisneuvonantajille ei makseta palkkaa.

Useat 31:stä palkkaa saavasta erityisasiantuntijasta ovat akateemisia henkilöitä, jotka saavat palkkaa 260 euroa, 315 euroa tai 375 euroa päivältä, jonka he työskentelevät komission palveluksessa. Erityisneuvonantajille on yhteensä maksettu palkkaa seuraavasti: 15 200 euroa 76 päivästä vuonna 1999, 93 855 euroa 289 päivästä vuonna 2000 ja 96 415 euroa 295 päivästä vuonna 2001.

(¹) EYVL L 195, 19.7.2001.

(2002/C 205 E/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3484/01

esittäjä(t): **Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: Hankintasopimukset

Mikä on komission noudattama menettely laitteiston hankinnassa? Onko komission henkilökunnalla valtuudet tehdä hankintoja vai käyttääkö komissio ulkopuolista ostajaa? Kuinka suuri osuus rahoista on saatu takaisin siinä tapauksessa, että tavaran toimittaja ei noudata sopimusehtoja osaltaan? Katsooko komissio, että takaisin saatu osuus on riittävä? Jos ei, mihin toimiin se on ryhtynyt varmistaakseen, että veronmaksajien rahoja käytetään tehokkaasti?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(22. helmikuuta 2002)

Komissio hankkii laitteistoja käyttäen ulkoisia hankintoja koskevia sopimuksia.

Sopimukset tehdään tarjouspyyntömenettelyillä, joista määrätään varainhoitoasetuksessa. Erityiset hallinnolliset menettelyt riippuvat tehtävän tilauksen tai sopimuksen arvosta. Tarjouskilpailuista ilmoitetaan EY:n virallisessa lehdessä, mitä seuraa tekninen ja taloudellinen arviointiprosessi. Yli 50 000 euron arvoiset sopimukset tehdään vasta sen jälkeen, kun on saatu virallinen ilmoitus komission hankintoja ja sopimuksia käsittelevältä komitealta, jota johtaa komission budjettipääosaston varapääjohtaja ja joka koostuu yhdeksän muun yksikön, kuten esimerkiksi henkilöstön ja hallinnon pääosaston, oikeudellisen yksikön sekä varainhoidon valvonnan, edustajista.

Hankinnat tekee aina hallinto, eikä niitä koskaan tehdä yksittäisten henkilöiden aloitteesta.

Jos sopimusosapuoli ei täytä sopimusveloitteitaan, jopa 10 prosenttia sopimuksen arvioidusta kokonaissummasta voidaan saada takaisin (katettu vakuuskirjeellä) erityismääräysten mukaisesti ja riippuen sopimustyyppistä. Tarkka prosenttiosuus määrätään ennen tarjouspyyntömenettelyä, ja sitä muutetaan sopimuksen tai tilauksen tärkeyden mukaan. Tämän vakuuden lisäksi kaiken tyyppiin sopimukseen sisällytetään erityisiä seuraamuksia riippuen hankittavan tuotteen käytöstä.

Viimeisten viiden vuoden aikana henkilöstön ja hallinnon pääosaston keskushankintayksikölle ei ole sattunut ainoatakaan sellaista tapausta, että sopimusosapuoli ei olisi täyttänyt sopimusveloitteitaan laitteistojen toimittamisessa.

Parantaakseen edelleen toiminnan tehokkuutta komissio kehittää nykyisin sähköisen kaupankäynnin puitteita. Tällaista järjestelmää käytetään nykyisin hankittaessa toimistotarvikkeita, ja lähitulevaisuudessa sitä on tarkoitus käyttää myös kalusteisiin ja teknisiin laitteistoihin.

Toimitussopimuksia koskevien tietojen lisäksi parlamentin jäsentä saattaa kiinnostaa sellainen tieto, että budjettipääosasto on nyt perustamassa uudistusstrategiaa koskevan valkoisen kirjan (maaliskuulta 2000) toimessa 74 ehdotettua keskitettyä sopimustietokantaa. Siihen kootaan yhteen kaikki komission tekemät alihankinta- ja rahoitus sopimukset, mukaan lukien hankintasopimukset. Tämä mahdollistaa järjestelmällisemmän ja keskitetymmän seurannan kuin tähän saakka on ollut mahdollista.

(2002/C 205 E/041)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3537/01**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE-DE) komissiolle**

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: Sardellin kalastus

Lioninlahden alueen sardellikannan biomassaa koskevat tutkimukset ovat peräisin 90-luvun ensimmäiseltä puoliskolta, joten niiden johtopäätökset voivat olla jo vanhentuneita.

Onko komissioilla käytettävissään viimeaikaista tietoa Lioninlahden sardellikannan biomassasta ja mahdollisesta sardellin liikakalastuksesta kyseisellä alueella?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2002)

Komission käytettävissä olevat tiedot kalakantojen tilasta perustuvat tieteellisen neuvoo-antavan komitean ja sen alaisuuteen kuuluvien elinten sekä Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) tekemään työhön. Pienten pelagisten lajien työryhmä (Kavala, Kreikka, 27.–30. maaliskuuta 2001) totesi Ranskan merentutkimuslaitoksen laboratoriodien (Ifremer) tutkimusten perusteella, että sardellikanta on Lioninlahdella kohtuullisesti hyödynnetty ja että sen biomassassa on viime vuosina ollut lisääntymään päin.

(2002/C 205 E/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3541/01**esittäjä(t): Gérard Caudron (PSE) komissiolle**

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: Esikouluopetus

Nyt kun keskustellaan Euroopan tulevaisuudesta ja tulevista toimitelmista, unionin jäsenvaltioiden koulujärjestelmiin olisi ehdottomasti sisällytettävä opetusta Euroopan kehittämisestä, jotta kehittyisi todellinen Euroopan kansalaisuus.

Tämä opetus olisi syytä aloittaa sopivassa muodossa jo esikoulussa, ja sitä tulisi jatkaa kaikilla aloilla korkeakouluopintoihin saakka.

Opetuksen tulisi ennen kaikkea olla pakollista ja jatkuvaa kunkin koulujärjestelmän eri tasoilla, ja siinä edettäisiin annetun opetuksen tasoon mukautetusti.

Voiko komissio teettää ensin selvityksen asian tilasta eri jäsenvaltioissa ja ehdokasvaltioissa?

Voisiko komissio selvityksen perusteella kehottaa hallituksia ryhtymään toimenpiteisiin haluttujen tavoitteiden saavuttamiseksi?

Yhtyykö komissio käsitykseen, että kyseessä on perustavaa laatua oleva haaste demokraattisen unionin tulevaisuudelle eli todellisen sisällön antaminen Euroopan kansalaisuudelle tämän päivän ja huomisen nuorten keskuudessa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2002)

Koulutusalan Sokrates-toimintaohjelma tarjoaa mahdollisuuden saada rahoitusta useisiin hankkeisiin, jotka liittyvät Euroopan kansalaisuuteen, erityisesti esikoulusta keskiasteen loppuun suunnattujen Comenius 1- ja 2 -toimintojen yhteydessä. Aihealue on yksi kolmestatoista painopisteeihteestä vuoden 2002 ehdotuspyynnössä Comenius-verkkojen luomiseksi (Comenius 3 -toiminta).

Koulutusohjelmat kuuluvat kuitenkin yksinomaan jäsenvaltioiden, ei komission toimivaltaan. Komissio ei siis suunnittele ensisijaisissa toimissaan mahdollisen selvityksen teettämistä. Komissio jatkaa päättäväisesti Euroopan kansalaisuuden kehittämiseen sekä koulutuksessa että muilla aloilla suunnattuja toimia toimivaltansa mukaisesti.

(2002/C 205 E/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3543/01

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: Yksityisyyden suoja ja sähköinen kaupankäynti

Yhä useammin internetissä on tarjouksia tietotekniikkaa käyttäville. Viimeksi tällaisen tarjouksen on tehnyt verkkotunnuksia rekisteröivä yritys. Tarjouksen perusteella on mahdollisuus saada lahjaksi henkilökohtainen sähköpostiosoite, jos kuluttaja rekisteröi tietyn verkkotunnuksen (tässä tapauksessa: www.nimi.sukunimi.nimi).

Minulla ei luonnollisestikaan ole mitään monimuotoista mielikuvituksen käyttöä vastaan uusien lahjaideoiden keksimiseksi, mutta tiedustelin, onko laillista rekisteröidä internetiin jokin nimi kyseisen henkilön tietämättä, jolloin kella tahansa olisi pääsy tämän henkilön sähköpostiin.

1. Katsooko komissio, että tällaiset tarjoukset loukkaavat yksityisyyden periaatetta?
2. Onko olemassa sähköpostia koskevia sääntöjä?
3. Jos ei ole, mitä komissio aikoo tehdä suojellakseen yksityisyyttä tällä alalla?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2002)

Uusi .name-alueen tunnus tarjoaa yksityishenkilöille mahdollisuuden rekisteröidä verkkotunnuksiksi oman nimensä. Verkkotunnuksista vastaavaa rekisteriä ylläpitää yhtiö, jonka toimipaikka on Yhdistynyt kuningaskunta ja jota sitoo Yhdistyneen kuningaskunnan tietosuojalaki (Data Protection Act) vuodelta 1998. Rekisteri hallinnoi .name-tunnusta Internet-osoitteiden ja verkkotunnusten hallintoa hoitavan ICANN-järjestön kanssa tehdyn sopimuksen nojalla. Tunnuksen voi rekisteröidä rekisterin valtuuttaman rekisterinpitäjän välityksellä (. name-organisaation niin sanottu virallinen rekisterinpitäjä eli "official provider"). Verkkotunnuksia säädelään tietyillä kelpoisuusvaatimuksilla, jotka löytyvät osoitteesta <http://www.nic.name>.

Mainittujen vaatimusten mukaan "kuka tahansa voi rekisteröidä oman nimensä", "kuvitteellisen henkilön nimen edellyttäen, että rekisteröijä voi osoittaa olevansa kyseisen nimen tavaramerkki- ja palvelutunnus-oikeuden haltija" tai oman nimensä, johon on lisätty numeroita erotukseksi muiden henkilöiden nimistä. Rekisteröidyn nimen on oltava rekisteröijän laillinen nimi tai sellainen nimi, jolla hänet yleisesti tunnetaan (esimerkiksi pseudonyymi). Mikäli kelpoisuusvaatimusten noudattamisen suhteen syntyy epäselvyyksiä, voidaan noudattaa domain-nimien varaukseen ja käyttöön liittyvien kiistojen ratkaisuperiaatteita (UDRP).

Rekisteröitävä verkkotunnus voi olla muotoa "etunimi.sukunimi.name" tai "sukunimi.etunimi.name". Lisäpalveluna on saatavissa verkkotunnusta vastaava sähköpostiosoite, ja tähän palveluun sisältyy myös automaattinen .name-osoitteeseen lähetetyn sähköpostin lähettäminen edelleen jonkin toisen yhtiön ylläpitämään sähköpostiosoitteeseen. Mainittu automaattinen edelleenlähetyt ei sinänsä vaikuta valitun sähköpostiosoitteen tietosuojaan. Kun otetaan huomioon rekisteröintiin liittyvä sopimussuhde, voidaan todeta, että .name-osoitteen tietosuoja on eräiden hyvin suosittujen ilmaisten sähköpostiosoitteiden tietosuoja korkeampi.

Verkkotunnusten rekisteröinti lahjana näyttäisi kuuluvan ainakin yhden rekisterinpitäjän tarjoamiin palveluihin. Tämänhetkisten tietojen perusteella voitaisiin pohtia, onko kyseisen tyyppinen palvelu yhdenmukainen .name-alue-tunnuksen kelpoisuusvaatimusten kanssa.

Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ (tietosuojadirektiivi) perusteella nimensä tai pseudonyyminsä rekisteröivällä henkilöllä on oikeus saada tiettyjä tietoja häntä koskevien henkilötietojen käsittelystä. Henkilötietoja on käsiteltävä laillisesti ja oikeudenmukaisella tavalla, ja tietojen käsittelyn on oltava perusteltua (rekisteröidyn selvä suostumus, sopimuksen tekeminen, laillisen veloitteen noudattaminen jne.). Rekisteröidyllä on oltava oikeus tutustua häntä koskeviin tietoihin sekä oikeus muuttaa tai poistaa tietojaan. Lisäksi hänellä on oltava oikeus vastustaa niin laajaa henkilötietojen käsittelyä, että hänet voitaisiin selvästi tunnistaa tietojen perusteella.

Kysymyksen 1 vastaukseen vaikuttaa käytännössä se, millä tavalla kyseistä palvelua tarjotaan ja käytetään. Tällaisen palvelun järjestämistä ja käyttämistä voidaan pitää yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa koskevan oikeuden mukaisena, mikäli palvelun käyttäjä voi määrätä henkilötietojensa käsittelystä rekisteröidessään nimensä verkkotunnukseksi, ja mikäli hän voi luottaa siihen, että tietoja ei käytetä väärin rekisteröitymisen aikana eikä sen jälkeen. Olisi esimerkiksi tarpeellista varmistaa, ettei henkilötietoja käytetä markkinointitarkoitukseen ennen kuin asianomainen henkilö on saanut mahdollisuuden ilmaista suostumuksensa tai vastaavasti kieltää tietojensa käytön verkkotunnuksena ja/tai markkinointia varten.

Vastaus myöskin kysymykseen 2 riippuu sähköpostiosoitteen käytöstä: mikäli sähköpostiosoite luodaan ainoastaan verkkotunnuksen rekisteröijän käyttöön, mikä tietenkin edellyttää asianomaisen suostumusta, ei sovelleta mitään erityistä rekisteröitymistä koskevaa sääntelyä edellä mainitun direktiivin 95/46/EY määräysten lisäksi.

Kiistatilanteessa olisi odotettavissa, että henkilö, jolla on ollut rekisteröitymiseen liittyviä ongelmia, harkitsee vakavasti turvautumista yhteisön tietosuojadirektiiville vaihtoehtoisiin verkkotunnusten varaukseen ja käyttöön liittyvien kiistojen ratkaisumenetelmiin.

Komissio seuraa jatkossa alalla tapahtuvaa kehitystä.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995.

(2002/C 205 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3544/01

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) neuvostolle

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: Islamilaisen fundamentalistijärjestön organisaatio Somaliassa

Olen saanut Puntlandin autonomisen alueen sisäisistä lähteistä luettelon henkilöistä, joiden katsotaan kuuluvan Al-Ittihadin ja Al-Islahin fundamentalistiin järjestöihin, joita Yhdysvaltain ja muiden länsimaiden hallitukset pitävät terroristijärjestöinä. Luettelon perusteella voisi olettaa, että näillä järjestöillä on yhteys Somalian siirtymäajan hallitukseen.

Kyseinen asiakirja, al-Barakaat-nimisen rahoitusalan yhtiön tilien jäädyttämisten lisäksi, on selvä osoitus siitä, että on tarpeen selvittää Somalian tilanne ja siirtymäajan hallituksen mahdolliset yhteydet sekä islamilaisen fundamentalistien ääriryhmien yhteydet Somaliassa.

Toimielimet eivät ole vielä antaneet asiaa koskevaa vastaustaan, mutta kansainvälisestä lehdistöstä saamieni tietojen mukaan esittämiäni asioiden vakavuus ja paikkansapitävyys on vahvistettavissa. Tiedotusvälineet kaikkialla maailmassa vahvistavat myös, että Somalia olisi jatkossa seuraava terrorismin torjunnan kohde.

- Voiko neuvosto tarkistaa jäsenvaltioiden turvallisuuspalvelujen kautta asiakirjan sisällön oikeellisuuden ja antaa vastauksen sekä minulle että suurelle yleisölle mahdollisimman pian?
- Onko neuvosto jo asiasta tietoinen? Jos on, mitä toimia se on jo toteuttanut?
- Ovatko hallitukset, jotka ovat sitoutuneet terrorismin torjuntaan Afganistanissa, ymmärtäneet, miten vaarallinen tilanne Somaliassa on?
- Tutkitaanko parhaillaan mahdollisuutta puuttua asiaan Somalian opposition tukemiseksi nykyistä hallitusta vastaan, sillä tämä oppositio on jo pitkään taistellut terrorismia vastaan omassa maassaan ja taistelee kansallisen yhtenäisyshallituksen puolesta liittovaltion luomiseksi?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Neuvosto ei voi vastata kysymyksiin, jotka liittyvät asiakirjaan, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, koska neuvostolla ei ole hallussaan kyseistä asiakirjaa.

Neuvosto arvioi parhaillaan erityisesti EU:n lähetystöjen päälliköiden raporttien pohjalta kolmansien maiden, myös Somalian, sitoutumista ja yhteistyötä terrorismin torjunnan alalla.

EU on esittänyt Somaliaa ja sen nykyistä hallitusta koskevan kantansa 25. elokuuta 2000, 8. syyskuuta 2001 ja 10. elokuuta 2001 antamissaan julkilausumissa. Näissä julkilausumissa EU kehotti Somalimaan ja Puntlandin viranomaisia luomaan rakentavat suhteet Artan prosessiin perustuviin instituutioihin ja se rohkaisi tulevaa siirtymäkauden hallitusta käynnistämään mahdollisimman pian rakentavan vuoropuhelun kyseisten viranomaisten kanssa kansallisen yhtenäisyyden aikaansaamiseksi rauhan ja vakaudessa jo saavutetun edistyksen pohjalta.

Tämän kannan mukaisesti EU antoi Khartumissa 11. tammikuuta 2002 pidetyn yhdeksännen IGAD:n (Intergovernmental Authority on Development) huippukokouksen yhteydessä 1. helmikuuta 2002 päivätyn julkilausuman, jossa se ilmaisi tyytyväisyytensä Somalian hyväksymään päätöslauselmaan ja sen sisältämiin suosituksiin. Erityisesti EU suhtautuu myönteisesti IGAD:n suositukseen, jossa kehoitetaan kansallista siirtymähallitusta ja kaikkia muita osapuolia sitoutumaan terrorismin torjuntaan sen kaikissa muodoissa, sekä IGAD:n kehotuksiin kolmen etulinjan valtion (Kenian, Etiopian ja Djiboutin) välisestä yhteistyöstä. Tämä antaa toivoa sille, että rauhan ja kansallisen sovinnon prosessi saa uutta pontta. Lisäksi EU kehotti kaikkia osapuolia unohtamaan erimielisyytensä ja osallistumaan IGAD:n avulla käytävään vuoropuheluun ilman ennakkoehtoja ja aidolla päättäväisyydellä laajentaa kansallista sovitteluprosessia ja saattaa se päätökseen. EU korostaa olevansa valmis tarkastelemaan tapoja ja keinoja tukea IGAD:n pyrkimyksiä.

(2002/C 205 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3556/01

esittäjä(t): Arlette Laguiller (GUE/NGL) komissiolle

(4. tammikuuta 2002)

Aihe: Portugalin Lanhelasissa 2. kesäkuuta 2000 tapahtunut ilotulitetehtaan räjähdys

Komissaari Wallström lupasi kyselytunnilla 5. heinäkuuta 2000, että komissio tarkastelisi pyrotekniikkaan ja vaarallisten aineiden kuljetuksiin liittyviä asioita, ja totesi, että "ehdotuksen Seveso II -direktiiviin tehtävistä tarkistuksista pitäisi valmistua ensi vuoden eli vuoden 2001 alkuun mennessä. Tähän päästään

vasta sen jälkeen, kun olemme arvioineet Enscheden samoin kuin Romanian onnettomuudesta saamamme kokemukset. Tämä prosessi toteutetaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja muiden asianosaisten kanssa” (vastaus kysymykseen H-0548/00).

Sittemmin muualla Portugalissa on tapahtunut useita muita räjähdysonnettomuksia:

- Ilotulitteiden asiaton käsittely aiheutti Ponte de Limassa pääsiäismaanantaina 16. huhtikuuta 2001 onnettomuuden, jossa kuoli yksi ihminen ja loukkaantui useita ja joka aiheutti suurta aineellista vahinkoa.
- Heinäkuussa 2001 Taipasin lähellä sijaitsevassa ilotulitetehtaassa tapahtui onnettomuus, jossa viisi tehtaan työntekijää sai surmansa ja useat muut saivat vakavia vammoja.
- Lisäksi on tapahtunut muitakin pyroteknisiä onnettomuuksia, esimerkiksi kesällä 2000, jolloin huviveneellä syttyi tulipalo. Onnettomuus ei vakavuudestaan huolimatta vaatinut onneksi ihmisuhreja.

Lanhelasissa 2. kesäkuuta 2000 tapahtuneen onnettomuuden uhrin, joista lähes kaikki ovat vaatimattomissa oloissa eläviä ihmisiä, eivät ole saaneet korvauksia.

Mitä komissio aikoo tehdä tämän alan toimintojen sääntelemiseksi ja sekä alan työntekijöiden että tehtaiden lähialueiden asukkaiden turvallisuuden takaamiseksi? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta onnettomuuksien uhrin saisivat viipymättä asianmukaiset korvaukset?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(24. tammikuuta 2002)

Komissio antoi 10. joulukuuta 2001 ehdotuksen Seveso II -direktiivin muuttamisesta⁽¹⁾. Ehdotus oli tulos intensiivisistä neuvotteluista, joita käytiin erityisesti räjähteitä koskevien muutosehdotusten osalta.

Enschede onnettomuuden jälkeen komissio järjesti kaksi seminaaria räjähteistä ja pyroteknisistä aineista. Ensimmäinen niistä järjestettiin Marseillessa 27. syyskuuta 2000 ja toinen Isprassa komission Yhteisessä tutkimuskeskuksessa 28. ja 29. maaliskuuta 2001. Seminaarien raportit ovat saatavissa suuronnettomuuksien riskejä tutkivan toimiston (MAHB) Internet-sivulla (<http://mahbsrv.jrc.it>).

Komissio myös järjesti 31. toukokuuta 2001 Brysselissä julkisen kuulemistilaisuuden kerätäkseen mielipiteitä ja kommentteja Seveso II -direktiivin muutosehdotuksen luonnoksesta.

On syytä muistaa, että ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena oli Baia Maren ja Enscheden onnettomuuksiin vastaaminen sekä syöpää aiheuttavien ja ympäristölle vahingollisten aineiden alalla tapahtuneen tieteellisen edistymisen ottaminen huomioon.

Brysselissä järjestetyssä tilaisuudessa käytiin julkista keskustelua ehdotusluonnoksesta sekä kyseisiin asioihin perehtyneiden eri seminaarien ja työryhmien johtopäätöksistä.

Keskustelun jälkeen osoitettiin aiheelliseksi laajentaa Seveso II -direktiivin soveltamisalaa ehdottamalla pyroteknisten ja räjähtävien aineiden tarkempaa määritelmää ja alentamalla samalla aineiden vähimmäismääriä.

Käytännössä muutosehdotuksella pyritään olennaisesti mukauttamaan luokitteluperusteita, jotta otettaisiin paremmin huomioon tiettyjen pyroteknisten aineiden käyttöön liittyvät mahdolliset vaarat. Jos muutosehdotukselle saadaan parlamentin ja neuvoston tuki, sen avulla voidaan huomattavasti parantaa työntekijöiden ja asukkaiden turvallisuutta kyseisten teollisuuslaitosten riskeihin nähden.

Mitä tulee korvausten maksamiseen uhreille, komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä kiinnittämään huomiota siihen, että asia kuuluu kansallisen rikos- ja yksityisoikeuden piiriin.

⁽¹⁾ KOM(2001) 624 lopullinen.

(2002/C 205 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3564/01**esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle***(4. tammikuuta 2002)**Aihe: Elintarviketurvallisuus*

Kolmansista maista peräisin olevan tuoreen kalan, jota on käsitelty ennen kuljetusta, tuontia koskevat mikrobiologisiin standardeihin liittyvät vaatimukset vaihtelevat suuresti Euroopan unionin eri rajatarkastus- asemilla tehtävissä tarkastuksissa.

Tämän vuoksi eurooppalaiset tuojat valitsevat järjestelmällisesti kalantuontiväyläkseen ne Euroopan unionin lentoasemat, joiden rajatarkastuksissa elintarviketurvallisuuteen liittyvät vaatimukset ovat lievem- mät, ja kuljettavat sitten tuotteet maitse määränpäähensä.

Täten loppukäyttäjä saa huonolaatuisia tuotteita, koska kuljetusketjun vaiheita lisätään jatkuvasti, mikä merkitsee tuotteen mikrobiologisten ominaisuuksien huonontumista.

Mitä pikaisia toimia komissio aikoo toteuttaa tämän tilanteen korjaamiseksi?

Mitä toimia aiotaan toteuttaa kaikkien Euroopan unionin rajatarkastusasemien mikrobiologisten tarkastus- ten yhdenmukaistamiseksi? Mikä on näiden toimien toteuttamisen aikataulu?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(19. helmikuuta 2002)*

Kolmansista maista peräisin olevien kalastustuotteiden tuonnin yhteydessä on noudatettava terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22. heinäkuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä (91/493/ETY) (1). Siinä säädetään yhteisön markkinoille saatettavia kalastustuotteita koskevista hygieniavaatimuksista ja tarkastuksista, jotka on suoritettava riippumatta siitä, ovatko kalastustuotteet peräisin yhteisöstä vai kolmansista maista. Direktiivissä mainitaan erityisesti, että kolmansista maista peräisin olevien kalastustuotteiden tuontiin sovellettavien säännösten on oltava ainakin yhteisön tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia säännöksiä vastaavat.

Tähän mennessä on yhdenmukaistettu keitettyjen äyriäisten ja nilviäisten tuotantoa koskevat mikro- biologiset perusteet, jotka sisältyvät 15. joulukuuta 1992 annettuun komission päätökseen (93/51/ETY) (2). Asiasta vastaava tiedekomitea arvioi parhaillaan käytettävissä olevaa tieteellistä tietoa, jotta myös muille kalastustuotteille, kuten simpukoille, voidaan vahvistaa yhdenmukaiset mikrobiologiset perusteet.

Vastaavat lainsäädäntöehdotukset on tarkoitus laatia sen jälkeen, kun tiedekomitea on antanut asiasta lausuntonsa. Eläintuotteita koskevista tuontimenettelyistä säädetään kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18. joulukuuta 1997 annetussa neuvoston direktiivissä 97/78/EY (3). Rajatarkastusasemilla tehtävistä laboratoriokokeista puoles- taan säädetään 22. joulukuuta 1992 annetun komission päätöksen 93/13/ETY liitteessä D (4).

Liitteen D 1 kohdassa mainitaan:

odottaessaan yhteisön valvontasuunnitelmien hyväksymistä jokainen jäsenvaltio saattaa tuontia varten esitettyjen tuotteiden erät valvontasuunnitelman alaiseksi yhteisön lainsäädännön, tai sen puutteessa kyseisen kansallisen lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi, erityisesti jäämien, tautia aiheutta- via tekijöiden tai muiden ihmiselle, eläimille tai ympäristölle vaarallisten aineiden havaitsemiseksi.

Tästä syystä tarkastustiheyden määrittäminen kuuluu asiaa koskevan rajatarkastusaseman toimivaltaisen virkamiehen tehtäviin.

Joulukuussa 2001 kutsuttiin koolle jäsenvaltioista koostuva komission työryhmä, jonka tavoitteena oli keskustella ongelmista, jotka liittyvät katkarapujen kloramfenikolipitoisuuksien todentamiseen käytettäviin laboratoriokokeisiin. Työryhmä ei voinut tehdä näytteenottomenettelyistä lopullisia johtopäätöksiä, koska käytettävissä ei ollut tarvittavia tietoja. Se esitti kuitenkin suosituksia, jotka koskivat näytteenoton muita näkökohtia. Näistä suosituksista ilmoitettiin pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa toimiville jäsenvaltioille. Vasta muutamien jäsenvaltioiden ovat toimittaneet tietoja soveltamistaan näytteenottomenettelyistä.

Komissio ei ole vielä saanut valmiiksi direktiivin 97/78/EY soveltamissääntöjä.

(¹) EYVL L 268, 24.9.1991.

(²) EYVL L 13, 21.1.1993.

(³) EYVL L 24, 30.1.1998.

(⁴) EYVL L 9, 15.1.1993.

(2002/C 205 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3576/01

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(9. tammikuuta 2002)

Aihe: Espanjan hallituksen ilmoitus vähentää 90 % hullunlehmätaudin torjumiseen suunnatuista yhteisrahoitusvaroista

Espanjan maatalousministeriö on ilmoittanut aikeestaan vähentää vuonna 2002 90 % hullunlehmätaudin torjuntatoimiin kohdistetuista yhteisrahoitusvaroista, mikä jättää näiden toimien korkeat kustannukset itsehallintoalueiden ja maanviljelijöiden itsensä kannettaviksi. BSE on koetellut voimakkaasti Galiciata. Taudin torjunnan erikoisasiantuntijat, kuten professori José Badiola ja Galician maanviljelijäyhdistykset, ovat protestoineet hallituksen aikomusta vastaan ja sanoneet, että ensinnäkin ongelmaa ei ole ratkaistu ja että EU:n täytyy taudin leviämistä vastuullisena myöntää enemmän varoja, koska se antoi Ison-Britannian viedä maasta lihaluujauhoa. Maanviljelijäyhdistykset ovat sitä mieltä, että maanviljelijät eivät missään tapauksessa ole vastuussa BSE:n leviämisestä, ja siksi EU:n toimielinten on yritettävä ratkaista ongelma. Onko Espanjan hallituksen aikomus neuvoston mielestä oikeudenmukainen? Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä taatakseen tarpeelliset varat naudan spongiformisen enkefalopatian torjumiseen?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Määrärahojen myöntäminen kansallisten toimenpiteiden rahoittamiseen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan perustamissopimusten asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

Arvoisa parlamentin jäsen myöntäneen näin ollen, ettei neuvoston tehtävänä ole puuttua erityisalueeseen, joka on kansallisten säännösten voimaan saattaminen tai niiden toimeenpaneminen jäsenvaltioiden toimesta.

Neuvosto muistuttaa asian osalta, että komissio on 19. joulukuuta 2001 pidetyn Euroopan unionin neuvoston 2402. istunnon (maatalous) yhteydessä antanut jäsenvaltioiden käyttöön, jäsenvaltioiden suostumuksella, yhteenvedon vastauksista kyselyyn, joka oli toimitettu jäsenvaltioille teurasjätteiden hävittämistä (varsinkin erikseen määritellyn riskiaineksen) sekä kuollutta karjaa (fallen stock) koskevien valtiontukien osalta.

(2002/C 205 E/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3584/01**esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) neuvostolle***(9. tammikuuta 2002)**Aihe:* Työssäkävien naisten pukeutumissäännöt Turkissa

Joulukuun 7. päivänä 2001 ammattiyhdistys kehotti naispuolisia julkishallinnon virkamiehiä tulemaan työpaikalleen housuihin pukeutuneina vastalauseena vuonna 1982 voimaan tulleelle lainsäädännölle, joka kieltää julkishallinnon palveluksessa työskenteleviä naisia käyttämästä housuja työpaikallaan. Tämä kehoitus sai valtavaa vastakaikua naispuolisten julkishallinnon virkamiesten keskuudessa. Protestin aikana ilmeni ongelmia Izmirissä, missä esimiehet estivät housuihin pukeutuneita naisia pääsemästä työhuoneisiinsa.

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä liittymistä valmistelevan menettelyn puitteissa, jotta Turkki veloitettaisiin tarkistamaan vanhanaikaista lainsäädäntöään ja nykyaikaistamaan aikansa eläneitä asenteita, mukautumaan yhteisön säännöstöön ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia sekä naisten demokraattisia vapauksia?

Vastaus*(13. toukokuuta 2002)*

Perusvapauksien ja ihmisoikeuksien turvaaminen ilman muun muassa sukupuoleen perustuvaa syrjintää tai erottelua on yksi Turkin liittymiskumppanuuden ensisijaisista keskipitkän aikavälin tavoitteista.

Turkissa hyväksyttiin tammikuun puolessavälissä uudistus, jonka pohjalta siviilioikeudessa säädetään selkeästi miesten ja naisten tasa-arvosta. Neuvosto aikoo liittymiskumppanuuden täytäntöönpanon seurannassa valvoa, että uudet säädökset pannaan täytäntöön syrjimättömyysperiaatetta noudattaen.

(2002/C 205 E/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3589/01**esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle***(8. tammikuuta 2002)**Aihe:* Sisämarkkinat

Kolmansista maista tuotavalle käsitellylle tuoreelle kalalle tehtävät mikrobiologiset rajatarkastukset vaihtelevat huomattavasti Euroopan unionin maiden eri tarkastuspisteissä.

Tämä aiheuttaa sen, että eurooppalaiset tuojat valitsevat systemaattisesti tuontipisteikseen ne unionin lentokentät, joiden vaatimukset ovat lievimmät, ja kuljettavat tämän jälkeen tuotteet maanteitse lopulliseen kohteeseen.

Epäsuorana seurauksena on lentorahdin sisämarkkinoiden selvä häiriintyminen, koska lennot suunnataan tietyille lentokentille tiettyjen kenttien kilpailukykyyn, maantieteellisen läheisyyteen jne. liittyvistä syistä. Tämän ristiriitaisena seurauksena kuluttajiansa terveyttä parhaiten valvovien maiden lentorahtikeskukset kärsivät suunnattomia tappioita.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?

Mihin toimiin aiotaan ryhtyä ongelman ratkaisemiseksi? Milloin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2002)

Eläinperäisten tuotteiden tuontia koskevat tarkastukset on yhdenmukaistettu, ja niistä säädetään selkeästi yhteisön lainsäädännössä, jossa täsmennetään ne tunnistustarkastukset sekä asiakirjojen ja fyysiset tarkastukset, jotka rajatarkastusasemilla on tehtävä.

Suojatoimenpiteitä koskevien päätösten piiriin kuuluville erityisen riskialttiille tuotteille, kuten kalalle, tehtävien mikrobiologisten testien yksityiskohdista säädetään tavallisesti päätöksessä itsessään. Jäsenvaltioiden edellytetään tekemän mikrobiologiset testit kansallisten sääntöjensä mukaisesti kaikille muille eläinperäisille tuotteille, jotka eivät kuulu suojatoimenpiteiden piiriin ja jotka tarkastetaan rutiiniluonteisesti rajatarkastuspisteissä.

Komission henkilöstö tarkistaa säännöllisesti kaikki jäsenvaltioiden rajatarkastuspisteet sen varmistamiseksi, että niissä sovelletaan asianmukaisesti välineitä, henkilöstöä ja menettelyjä koskevia yhteisön standardeja. Mikäli komission tietoon tulee, että ne poikkeaisivat huomattavasti yhteisön lainsäädännöstä, asia otetaan tutkittavaksi ja ryhdytään lisätoimiin.

(2002/C 205 E/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3601/01

esittäjä(t): **Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle**

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: Suunnitelma, jolla helpotetaan Malagan alueen pk-yritysten pääsyä sähköiseen kauppaan

Noin 30 prosentilla Malagan provinssin pk-yrityksistä on Internet-yhteys, mutta suurin osa niistä käyttää Internetiä vain markkinoiden tarjousten tutkimiseen tai ostamiseen ja vain harvat myymiseen.

Malagan kaupunki ja Espanjan tiede- ja teknologiaministeriö ovat käynnistäneet Andalusiassa pilotti-hankkeen, jonka avulla pk-yritykset voivat nousta sähköisen kaupan junaan. Aloitteelle on suunniteltu 180 000 euron alkurahoitusta.

Voiko komissio ilmoittaa, miten se voi osallistua mainittuun hankkeeseen, jotta se saavuttaisi mahdollisimman suuren menestyksen?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2002)

Komissio on käynnistänyt GoDigital-aloitteen osana erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) suunnatun tiedotus- ja koulutushankesarjan, jonka järjestämisestä kansalliset ja alueelliset viranomaiset sekä muut tahot vastaavat. Se aikoo käynnistää toisen samanlaisen tapahtumasarjan vuoden 2002 kuluessa.

Malagan kaupungin ja Espanjan tiede- ja teknologiaministeriön käynnistämä aloite vaikuttaa erittäin kiinnostavalta, sillä sen avulla pyritään vakavasti ratkaisemaan pk-yritysten täysin esteettömän sähköisen kaupankäynnin hyödyntämiseen liittyviä ongelmia. Komission politiikkaan ei kuulu avustaa taloudellisesti hankkeita, joilla tuetaan suoraan pk-yritysten mahdollisuuksia hyödyntää sähköistä kaupankäyntiä. Kuitenkin kaikki hankkeet, jotka liittyvät jollain tapaa tiedottamiseen tai koulutukseen, voisivat kuulua komission myöhemmin tänä vuonna käynnistämän tukipyynnön teemoihin. Espanjan viranomaisia kehoitetaankin toimitamaan tukihakemus edellä mainitussa haussa heti sen julkaisemisen jälkeen.

Muiden mahdollisuuksien osalta komissio on valmis tutkimaan, voisiko se osallistua Espanjan viranomaisten suunnittelemiin hankkeen edistämistöimiin, jos nämä niin esittävät.

(2002/C 205 E/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3615/01**esittäjä(t): Béatrice Patrie (PSE) komissiolle**

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: BSE:n torjunta, erikseen määritelty riskiaines

Eri tahoilta saamieni tietojen mukaan komissio aikoo muuttaa 14. maaliskuuta 2001 tekemänsä päätöstä (2001/233/EY⁽¹⁾) luulihasta ja nautaeläinten selkärangan leikkaamista.

Muutokset olisivat seuraavanlaisia:

- niiden nautaeläinten, joiden selkäranka on poistettava, ikäraja nostettaisiin 12 kuukaudesta 30 kuukauteen;
- yli 30 kuukauden ikäisten nautaeläinten selkärangan poistamista ei saisi tehdä lihakaupassa.

Pitävätkö nämä tiedot paikkansa? Jos pitävät, mitkä ovat tieteelliset perusteet tällaiselle päätökselle kansanterveyden kannalta? Eikö olisi syytä pyytää tieteellistä ohjauskomiteaa arvioimaan tämä asia?

Ennen kaikkea on selvitetävä, onko aiottu kielto oikeutettu, kun ne lihakaupan ja liha- ja leikkelealan ammattilaiset, jotka haluavat vastaanottaa nautaeläinten ruhot selkärangoineen, ovat sitoutuneet noudattamaan määräyksiä, joiden noudattamista valvovat riippumattomat elimet normin 45011 mukaisesti, ja kun myös toimivaltaiset viranomaiset valvovat heitä.

Eikö edellä mainittu kielto merkitsisi lihakaupan lihanleikkaamistaidon häviämistä ja vaarantaisi myös koko lihakauppa-alan tulevaisuuden? Euroopassa on yli 150 000 liha-alan yritystä, jotka työllistävät yli miljoona henkilöä.

Eikö tällainen päätös haittaa myös niiden lihan tuottamiseen erikoistuneiden karjankasvattajien toimintaa, jotka pienimuotoisen lihakaupan kautta ja useista kriiseistä huolimatta saattavat parhaimmat elämänsä kaupan ja takaavat siten myös kuluttajien tyytyväisyyden.

⁽¹⁾ EYVL L 84, 23.3.2001, s. 59.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2002)

Komissio on käynyt jäsenvaltioiden kanssa neuvotteluita ehdotuksesta tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22. toukokuuta 2001 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001⁽¹⁾ muuttamiseksi siltä osin, kuin asetus koskee siirtymäkauden toimia, joilla nautaeläimiltä poistetaan selkäranka, joka sisältää erikseen määriteltyä riskiaainesta. Riskiaineksen poistamisesta on säädetty myös tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi riskin aiheuttavan aineksen käytöstä ja päätöksen 94/474/EY muuttamisesta 29. kesäkuuta 2000 annetussa komission päätöksessä 2000/418/EY⁽²⁾. Edellä mainitussa asetuksessa säädetään jo sen ikärajan tarkistamisesta, joka koskee erikseen määriteltyä riskiaainesta sisältävän selkärangan poistamista nautaeläimiltä.

Komissio otti jäsenvaltioiden eläinlääkintäalan asiantuntijoiden kanssa käydyissä neuvotteluissa esille selkärangan poistamista koskevan ikärajan ja tilat, joissa poistaminen tapahtuu. Ehdotuksen jälkimmäisessä osassa on tarkoitus ratkaista lihakaupoissa tapahtuvaan selkärangan poistamiseen liittyvät lukuisat valvontaongelmat, joista elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto sekä useat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet. Käytyään laajaa keskustelua komissio päätti siirtää tieteellisen ohjauskomitean arvioitavaksi sen, pitäisikö selkärangan poistamista koskevaa ikärajaa muuttaa. Lisäksi komissio ehdottaa tiukempien säännösten käyttöönottoa lihakaupoissa tapahtuvan selkärangan poistamisen valvomiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001.

⁽²⁾ EYVL L 158, 30.6.2000.

(2002/C 205 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3631/01**esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle***(8. tammikuuta 2002)**Aihe: Nuclear Research- en Consultancygroup (NRG) Pettenissä*

Alankomaiden Pettenissä toimivan Nuclear Research- en Consultancygroupin, NRG:n (ydinvoiman tutkimus- ja konsultointiryhmän) työntekijä sanottiin irti toimestaan sen jälkeen kun hän oli tuonut julki sen, että yritys vähät välitti turvallisuusmääräyksistä (katso NRC Handelsblad -päivälehti 10. joulukuuta 2001). Alankomaiden ydinfysiikan keskus (Kern Fysische Dienst) on sittemmin aloittanut NRG:n operoimaa suurvuoreaktorin koskevat tutkimukset. Yritys toteaa, että kyseinen työntekijä oli aiheuttanut levottomuutta henkilöstön keskuudessa julkistamalla paikkansa pitämättömiä tietoja.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?

Onko kyseinen henkilö Euroopan komission virkamies, ja jos vastaus on myönteinen, mistä syystä hänet erotettiin toimestaan?

Onko komissio kanssani samaa mieltä siitä, että ydinvoimaloiden hallinnon puutteista on välittömästi tiedotettava asiasta vastaavalle yksikölle, ja jos vastaus on myönteinen, millaisiin toimiin työntekijällä on oikeus turvautua, jos kyseinen yksikkö ei reagoi asianmukaisella tavalla?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus*(14. helmikuuta 2002)*

Komissio on tietoinen suurvuoreaktorin tilanteesta. Henkilö, joka otti suoraan yhteyttä Alankomaiden ydinfysiikan keskuksen (Kernfysische Dienst, KFD), eli Alankomaiden lupaviranomaiseen, ei ole komission virkamies, vaan kuuluu NRG:n henkilökuntaan. NRG on alankomaalainen yritys, joka – sopimussuhteessa komission kanssa – on vastuussa suurvuoreaktorin toiminnasta. Komissio on suurvuoreaktorin lisenssinhaltija. Komissiolle on kerrottu, että NRG:n ylin johto on siirtänyt kyseisen työntekijän muihin tehtäviin, ja komissio katsoo, että kyseessä on NRG:n sisäinen henkilöstöpoliittinen asia.

Komission mielestä kaikista ydinvoimaloiden hallinnassa tapahtuvista säännönvastaisuuksista pitäisi ilmoittaa välittömästi toimivaltaisille viranomaisille. Näiden erityisten väitteiden takia Alankomaiden lupaviranomainen käynnisti tutkimuksen suurvuoreaktorin turvallisuudesta ja toiminnasta. Lisenssinhaltijana komissio teki yhteistyötä tutkimuksessa lupaviranomaisen kanssa. Tutkimuksessa päädyttiin siihen, että vaikka suurvuoreaktorin johto oli täysin noudattanut lupaehtoja, NRG:n soveltamat käyttöohjeet ja turvallisuutta koskevat tekniset eritelmat eivät vastaa täysin toisiaan. Tämän seurauksena joidenkin menettelyjen soveltamista voitiin tulkita monella tavalla. Komissio uskoo, että tämä tutkimustulos korostaa tarvetta parantaa turvallisuuskulttuuria suurvuoreaktorin toiminnassa.

Paikallisessa sanomalehdessä 1. helmikuuta 2002 julkaistussa artikkelissa tuotiin esiin, että suurvuoreaktorissa on halkeama (tosiasiassa epäsäännöllinen hitsaussauma). Se on ollut reaktorissa siitä lähtien, kun nykyinen ydinreaktorin astia asennettiin vuonna 1983. Halkeamasta on tehty tarvittavat ilmoitukset ja sääntelyviranomaiset ovat hyväksyneet sen. Halkeamaa on seurattu ja mitattu jatkuvasti vuosien ajan käyttötarkastuksissa. Elokuussa 2001 tarkastuksen tulokset ja sisäisen halkeaman mittaus herättivät julkisuudessa huolen siitä, että halkeama on kasvanut. Testit suorittaneet tieteelliset asiantuntijat ja NRG väittävät, että halkeaman selkeä suureneminen johtuu mittauksissa käytettävien välineiden vaihtumisesta ja ettei ihmisille aiheudu vaaraa. Keskustelujen ja teknisten yksityiskohtien tarkastelun jälkeen KFD salli reaktorin jatkaa toimintaansa, mutta vaati, että se on tarkastettava uudelleen kesällä 2002.

Komissio on vakuuttunut siitä, ettei Pettenissä (Alankomaissa) sijaitsevan suurvuoreaktorin turvallinen toiminta ole vaarantunut. Viimeaikaisen kehityksen valossa komissio on kuitenkin suositellut, että reaktori suljettaisiin halkeaman (epäsäännöllisen hitsaussauman) uudelleenmittaamista varten. Reaktori tulisi sulkea

niin pian kuin mahdollista. Aikaa, jolloin reaktori on suljettuna, käytetään myös nopeuttamaan koulutuksen toteutusta ja muita toimia, joilla tehostetaan turvallisuuskulttuuria. Ydinfysiikan keskuksen (KFD), eli Alankomaiden lupaviranomaisen, näkemyksen mukaan reaktori olisi järkevää sulkea viimeistään 10. helmikuuta 2002. NRG:n vt. johtaja ilmaisi lehdistötilaisuudessa 4. helmikuuta 2002 olevansa samaa mieltä asiasta komission kanssa.

(2002/C 205 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3642/01

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) neuvostolle

(8. tammikuuta 2002)

Aihe: Terrorismi

Viittaa neuvoston asetukseen tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä pakkotoimenpiteistä kansainvälisen terrorismin torjumiseksi⁽¹⁾ sekä Euroopan parlamentin suositukseen, jonka mukaan asetuksen ajankohtaisia ryhmiä ja henkilöitä sisältävä liite olisi laadittava komission tai jäsenvaltion ehdotuksesta. Kysyn näin ollen, mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt varmistaakseen, että aktiivisesti EU:n jäsenvaltioita tai ehdokasvaltioita vastustavat terroristiryhmät (kuten IRA, UFF, DHKP-C, N17 ja ETA) sisällytetään kiellettyjen järjestöjen luetteloon?

⁽¹⁾ KOM(2001) 569 – C5-0665/2001 – 2001/0228(CNS).

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

1. YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1373(2001) noudattaen neuvosto on hyväksynyt 27. joulukuuta 2001 seuraavat välineet, jotka luovat EU:lle lainsäädännölliset puitteet terroritekoihin osallistuneisiin henkilöihin, ryhmiin ja yhteisöihin kohdistuville seuraamuksille, mukaan lukien varojen jäädyttäminen:

- a) Neuvoston yhteinen kanta terrorismin torjumisesta (2001/930/YUTP), jossa otetaan huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman mukaiset 1373(2001) velvoitteet.
- b) Neuvoston yhteinen kanta erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi (2001/931/YUTP). Sen lisäksi, että yhteisessä kannassa määritellään objektiiviset perusteet niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen nimien ottamisesta luetteloon, joihin kohdistetaan poliisi- tai oikeudellisia yhteistyötoimia ja/tai joiden varoja jäädytetään, siihen kuuluvassa liitteessä on ensimmäinen luettelo kyseisistä nimistä.
- c) Neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001 tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi, jossa säädetään erityisesti yhteisön toimista, joita tarvitaan edellä b kohdassa mainitun yhteisen kannan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevien osa-alueiden toteuttamiseksi.
- d) Neuvoston päätös edellä c kohdassa mainitun neuvoston asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa säädetyn luettelon laatimisesta (2001/927/EY).

2. Kysyjän mainitsemat Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters (UDA/UFF), Revolutionary Organisation 17 November ja ETA on jo otettu ensimmäiseen luetteloon, joka on edellä 1 kohdan b alakohdassa mainitun yhteisen kannan liitteenä. Näin ollen jäsenvaltioiden välillä toteutetaan kyseisiin ryhmiin kohdistuvaa poliisi- ja oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa.

3. Terroritekoihin osallistuneita henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevaa ensimmäistä luetteloa on määrä tarkistaa vähintään puolivuositain 1 kohdan b alakohdassa mainitun yhteisen kannan 1 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tarkistuksen yhteydessä asiantuntijat analysoivat perusteellisesti kustakin ryhmästä saatavilla olevia tietoja varmistaakseen, että niitä koskevat tiedot vastaavat luotettavalla tavalla 1 kohdan b alakohdassa mainitun yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdassa säädettyjä objektiivisia perusteita. Kyseisissä objektiivisissa perusteissa edellytetään mainintaa siitä, että toimivaltainen viranomainen on tehnyt kyseisiä henkilöitä, ryhmiä tai yhteisöjä koskeva päätöksen, joka perustuu (i) terroritekojen tutkimiseen tai niitä koskeviin syytteisiin tai (ii) luotettaviin todisteisiin tai vihjeisiin aikeista suorittaa tai edistää kyseisiä terroritekoja taikka osallistua niihin tai (iii) kyseisten terroritekojen tuomitsemiseen.

(2002/C 205 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3663/01

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) neuvostolle

(15. tammikuuta 2002)

Aihe: Vangittujen nälkälakkolaisten teloittaminen Turkissa

Turvallisuusjoukkojen Istanbulin esikaupungissa toimeenpaneman ratsian yhteydessä surmattiin kuusi nälkälakkolaista, joiden ruumiista löytyi Turkin lehdistön paljastaman oikeuslääketieteellisen raportin mukaan lyöntien jälkiä ja luoteja. Vuoden sisällä nälkälakkolaisia on kuollut 80 ja heistä 36 on saanut surmansa turvallisuusviranomaisten operaatioiden yhteydessä. Kansainvälisten tietotoimistojen välittämien tietojen mukaan Turkin hallitus valmisteleo lakiehdotusta, jolla säädetään, että nälkälakkoon yllyttämisestä ja nälkälakkolaisten rohkaisemisesta tai tukemisesta tuomitaan vankeusrangaistukseen. Tätä taustaa vasten kysyn neuvostolta: Mitä se on tehnyt tuomitukseen käytännössä nämä murhat?

Aikooko se jäädyttää EU:n ja ehdokasvaltio Turkin väliset neuvottelut, kunnes asiasta vastaava turkkilainen ministeri ottaa kantaakseen vastuunsa eroamalla virastaan ja kunnes edellytykset ihmisoikeuksien ja Turkin vankiloissa olevien poliittisten vankien elämän ja ihmisarvon kunnioittamiselle saadaan luotua? Kun Euroopan unionin neuvoston julkilausuman mukaan olojen parantamisesta turkkilaisissa vankiloissa on tehty yksi kumppanuussuhteen lyhyen aikavälin ensisijaisista tavoitteista, kysyn, missä ajassa nämä lyhyen aikavälin veloitteet on täytettävä?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Sen jälkeen, kun Istanbulissa oli 5. marraskuuta 2001 tehty poliisioperaatio uudentyyppisten vankiloiden käyttöönottoa vastustaneita nälkälakkolaisia vastaan, neuvosto ilmaisi Ankaran-edustustojen päälliköiden välityksellä sekä sittemmin EU:n ja Turkin poliittisten johtajien troikan kokouksessa Madridissa 8. tammikuuta 2002 huolensa kohtuuttomasta voimankäytöstä ja kehotti Turkin viranomaisia toimittamaan selvityksen operaatioissa sattuneista kuolemantapauksista.

Turkin vankilalojen kohentaminen on puolestaan yksi maaliskuussa 2001 voimaan tulleen Turkin liittymiskumppanuuden keskipitkän aikavälin ensisijaisista tavoitteista. Liittymiskumppanuuden mukaan keskipitkän aikavälin ensisijaisten tavoitteiden toteutuminen veisi yli vuoden. Neuvosto muistuttaa lisäksi, että Laekenissa 14. ja 15. joulukuuta 2002 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kannusti Turkia kunnioittamaan entistä enemmän taloudellisia ja poliittisia etuja erityisesti ihmisoikeuksien osalta.

Muiden kysymyksessä mainittujen seikkojen osalta kysyjää pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka neuvosto on antanut Hristos Zaharakisin kirjalliseen kysymykseen nro E-3180/01 ja joka myös koskee 5. tammikuuta 2001 Istanbulissa toteutettua nälkälakkolaisten vastaista poliisioperaatiota.

(2002/C 205 E/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3674/01**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle***(17. tammikuuta 2002)**Aihe: Jätevesien käsittelylaitokset*

Komission kysymykseen E-3646/00⁽¹⁾ antaman vastauksen mukaan "lähes yksikään niistä Kreikan 40 taajamasta, jotka laskevat jätevetensä haavoittumiselle alttiille alueille ja joilla olisi pitänyt olla asianmukaiset keräys- ja käsittelyjärjestelmät 31. joulukuuta 1998 mennessä, ei ollut noudattanut direktiivin 91/271/ETY⁽²⁾ vaatimuksia tuohon ajankohtaan mennessä".

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Monillako ja millä nimienomaisilla alueilla Kreikassa on havaittavissa ongelmia jätevesien käsittelylaitosten olemassaolon ja toiminnan suhteen?
2. Ovatko toimivaltaiset kreikkalaiset viranomaiset toimittaneet hakemuksia, jotka koskevat jätevesien käsittelylaitoksilla esiintyvien ongelmien ratkaisemiseksi tehtävien töiden yhteisrahoitusta? Aikooko komissio suhtautua myönteisesti mahdollisiin hakemuksiin?
3. Aikooko komissio aloittaa rikkomismenettelyn Kreikkaa vastaan kaikkien niiden taajamien osalta, jotka eivät ole täyttäneet mainitusta direktiivistä johtuvia velvoitteitaan?

⁽¹⁾ EYVL C 261 E, 18.9.2001, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(7. maaliskuuta 2002)*

1. Komissio antoi 21. marraskuuta 2001 toisen kertomuksen "yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21. toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 27. helmikuuta 1998 annetulla komission direktiivillä 98/15/EY, täytäntöönpanosta"⁽¹⁾. Kertomus käsittelee määräajan 31. joulukuuta 1998 noudattamista. Kertomuksessa on otettu huomioon jäsenvaltioiden 15. helmikuuta 2001 mennessä toimittamat tiedot, ja se sisältää tietoa haavoittumiselle alttiiden alueiden määrittelystä, tällaisille alueille jätevesiään päästävistä taajamista sekä jätevesien käsittelystä suurkaupungeissa.

Kreikan viranomaisten kesäkuussa 2000 toimittaman ensimmäisen kirjeen mukaan haavoittumiselle alttiiden alueiden valuma-alueilla sijaitsi 31. joulukuuta 1998 kaikkiaan 33 taajamaa, joiden asukastieluku on suurempi kuin 10 000 ja joissa biologinen käsittely oli välttämätöntä. Tammikuussa 2001 päivättyssä toisessa kirjeessä Kreikan viranomaiset ilmoittivat, että vain 16 taajamaa olisi tarkasteltava. Määräaikana 31. joulukuuta 1998 vain neljä näistä 16 (33) kaupungista toimi direktiivissä säädetyllä tavalla.

Yksityiskohtaiset tiedot alueista ja kaupungeista, jotka ovat direktiivin mukaisia, ja niistä, jotka ovat sen vastaisia, julkaistaan komission kertomuksessa neuvoston direktiivin 91/271/ETY täytäntöönpanosta piakkoin (todennäköisesti maaliskuussa 2002).

2. Kreikan viranomaiset esittivät vuonna 2001 useita pyyntöjä, jotka koskivat koheesiorahastosta jätevedenpuhdistamoille myönnettävää yhteisrahoitusta. Komissio on tehnyt päätöksen useimmista pyynnöistä.

Samankaltaisia mutta suppeampia hakkeita voidaan rahoittaa Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) alueellisina ohjelmina. Tällaisista hankkeista ei esitetä komissiolle erillistä hakemusta, vaan niitä hallinnoidaan kansallisesti.

Komissio on sopinut Kreikan viranomaisten kanssa niiden ympäristöalan hankkeiden suunnittelun tarkastamisesta, joita rahoitetaan molemmista rahastoista, kiireellisimpien hankkeiden toteutuksen nopeuttamiseksi.

3. Komissio on jo aloittanut Kreikkaa vastaan kolme yksittäistä rikkomista koskevaa menettelyä, jotka koskevat laiminlyöntejä neuvoston direktiivin 91/271/ETY noudattamisessa. Nämä koskevat Ateenan, Elefsinan ja Thessalonikin kaupunkeja.

Komissio seuraa edelleen täytäntöönpanoprosessia kaikissa jäsenvaltioissa, myös Kreikassa. Varmistaakseen, että direktiivin 91/271/ETY säännöksiä noudatetaan, komissio ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, myös EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisiin toimiin.

(¹) KOM(2001) 685 lopullinen.

(2002/C 205 E/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3676/01

esittäjä(t): **Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(17. tammikuuta 2002)

Aihe: Kiertotie Thermin Pirgoin alueella Lesbos-saarella

Lesbos-saarella Thermin Pirgoin maaseutualueella on avattu uusi kiertotie, joka yhdistyy ”vanhaan” tien valtavan suuren liittymän kautta, lukuisten, alkuperäiseen suunnitelmaan improvisoiden tehtyjen muutosten tuloksena. Liittymän ja tien rakentamiseen on liittynyt valtavia kaivaustöitä – maaperän tasolla – ja tuhansia kuorma-autolasteja maata on kuljetettu pois, jonka jälkeen muuta maata on tuotu kaukaisilta alueilta aivan samojen kuoppien täyttämiseen. Lisäksi liittymä ja tie on nostettu jopa 1,60 metrin korkeudelle alueen maanpinnasta ja myös sen vanhan tien tasosta, johon kiertotie liittyy ja jonka jatkeen se muodostaa, ja näin on jouduttu rakentamaan seinämät, jotka nekin on täytetty kalliilla kuljetuksilla paikalle tuodulla uudella maalla. Rakennelma näyttää tietenkin linnoituksen muurilta, ja se on paikallisen väestön pilan ja paheksunnan kohteena. Koska näin on myös tuhottu luonnon- ja asuinympäristö sekä historiallinen ympäristö yleensä, rakennelma vaikuttaa täysin omavaltaiselta ja ajattelemattomalta.

Kun otetaan huomioon, että näitä hankkeita rahoitetaan yhteisön tukikehyksestä, kysyn komissiolta:

1. Onko alueella todellisia tieyhteyksien tarpeita, joiden pohjalta näiden hankkeiden aiheuttamat suunnattomat menot ovat perusteltuja?
2. Onko alkuperäisten suunnitelmien muutokset sekä (todennäköisesti omavaltaiset) poikkeamiset näistä suunnitelmista tarkastettu ja hyväksytty?
3. Onko lopullinen ympäristövaikutusten arviointi, johon sisältyy arvio valaistuksesta ja sadevesien virtaamisesta tämän linnoitusmuuria muistuttavan tien rakentamisen jälkeen, luovutettu?
4. Onko komissiolle tiedotettu kansallisen ja yhteisön lainsäädännön noudattamisesta hankkeen aloittamisesta sen valmistumiseen asti?
5. Aiotaanko hankkeet tarkastaa, ja nimenomaan paikan päällä, ennen niiden luovuttamista?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2002)

Euroopan aluekehitysrahasto osallistui arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman hankkeen rahoitukseen Interreg-yhteisöaloitteen puitteissa ohjelmakaudella 1994–1999.

Kreikan viranomaisilta on saatu seuraavat tiedot:

1. Hanke-ehdotus, johon sisältyivät sen koko, kustannukset ja tiedot Kreikan viranomaisten kaikkia tarvittavia tutkimuksia (kuten ympäristövaikutusten arviointia ja hyväksytyjen ympäristönäkökohtien arviointia) koskevista hyväksynnöistä, toimitettiin menettelystä annettujen sääntöjen mukaisesti yhteisöaloitteen seurantakomitealle.

Seurantakomitea tarkasteli mm. hankkeen kustannuksia ja hankkeen kohteena olevan alueen kehittämistarpeita ja hyväksyi ehdotuksen virallisesti ensimmäisessä kokouksessaan 8. joulukuuta 1995. Talousarvioksi hyväksyttiin tuolloin 5 664 miljoonaa euroa. Kolmannessa kokouksessaan 15. syyskuuta 1999 seurantakomitea kuultuaan asianmukaisesti eri tahoja ja tarkasteltuaan kaikkia näkökohtia ja hanketta tukevia asiakirjoja hyväksyi ehdotuksen lopulliseksi talousarvioksi 7 769 miljoonaa euroa. Hankkeen kokoa ei pienennetty. Yhteisön rahoitusosuus hankkeen kokonaiskustannuksista on 75 prosenttia.

2. Kreikan viranomaiset tekivät koko joukon tarkastuksia julkisia rakennusurakoita koskevan Kreikan lainsäädännön mukaisesti.
3. Komissio ei tarkastele ympäristötutkimuksia ja ympäristönäkökohtia kuin erityistapauksissa (eli jos on esitetty valitus). Tässä nimenomaisessa tapauksessa ei ole näin ollen tarkasteltu ympäristötutkimuksen yksityiskohtia eikä täydentävää ympäristötutkimusta ole toimitettu. Mikäli saadaan näyttöä siitä, että hanke ei vastaa ympäristösääntöjä tai hankkeen laajentuessa ympäristöä ei suojella riittävästi, komissio saattaa tarkastella tapausta yksityiskohtaisemmin.
4. Komissio oli jäsenenä yhteisöaloitteen seurantakomiteassa ja osallistui sen työskentelyyn. Se sai virallisten kokousten aikana tietoa hankkeiden toteutuksen edistymisestä. Näiden tietojen mukaan hankkeen valmistelussa ja toteutuksessa noudatettiin yhteisön ja jäsenvaltion lainsäädäntöä.
5. Hankkeen lopullista luovuttamista edeltävät tarkastukset kuuluvat jäsenvaltioiden viranomaisten toimivaltaan ja vastuulle. Yhteisö toteuttaa yhteisrahoitettujen hankkeiden rahoitustarkastukset ja paikan päällä tehtävät tarkastukset rakennerahastoasetuksissa ⁽¹⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

⁽¹⁾ Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 4253/88 muuttamisesta 20. heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/93, EYVL L 193, 31.7.1993; asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 4254/88 muuttamisesta Euroopan aluekehitysrahaston osalta 20. heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2083/93, EYVL L 193, 31.7.1993.

(2002/C 205 E/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3698/01

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) neuvostolle

(17. tammikuuta 2002)

Aihe: Demokratian kehitys Valko-Venäjällä

Valko-Venäjän poliittisen demokratian tilaa ei syyskuussa 2001 pidettyjen presidentinvaalien jälkeen voi pitää muuna kuin katastrofaalisena. Valko-Venäjä on nykyisin ainoa valkoinen läiskä Euroopan kartalla: ainoa maa ilman poliittista demokratiaa, vapaita vaaleja sekä ilmaisu- ja painovapautta.

Miten neuvosto arvioi Valko-Venäjän nykyistä tilaa, ja miten Euroopan unioni voi tukea Valko-Venäjän opposition demokraattisen toiminnan kehitystä maan yleisen mielipiteen muokkaamiseksi?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

1. Neuvosto on edelleen erittäin huolissaan Valko-Venäjän tilanteesta. Viime syyskuussa pidettyjä presidentinvaaleja ei järjestetty ETYJin sääntöjen mukaisesti. Opposition, riippumattomien tiedotusvälineiden ja kansalaisjärjestöjen kohtelussa havaittiin useita sääntöjenvastaisuuksia. Lisäksi presidentti Lukašenko on lisännyt opposition kohdistuvaa painostusta vaalien jälkeen, ja useita Valko-Venäjän johtohahmoja on vangittu.

2. Neuvosto katsoo tämän vuoksi, että syyskuussa 1997 annetuissa yleisten asioiden neuvoston päätelmissä määrätty EU:n ja Valko-Venäjän välisten suhteiden rajoitteet ovat edelleen täysin perusteltuja. Ministeritason yhteydenpito rajoittuu puheenjohtajavaltioon ja troikkaan. EU:n tuki on keskeytetty, paitsi humanitaaristen ja alueellisten hankkeiden ja demokratiakehitystä tukevien hankkeiden osalta.

3. EU on käyttänyt yhteyksiään viranomaisiin vaatiakseen niitä edistämään ihmisoikeuksia mm. professori Bandaževskin ja Andrei Klimovin tapauksessa ja helpottamaan opposition pääsyä joukkotiedotusvälineisiin. EU on myös vaatinut ratkaisemaan nopeasti ETYJin Valko-Venäjän neuvoo-antavan seurantaryhmän toimeksiantoa ja uuden johtajan nimitystä koskevan kysymyksen. EU on lisäksi korostanut, että oikeusasiamiestä ja parlamentin vallan lisäämistä koskevat uudet lait on hyväksyttävä kiireellisesti. Viranomaisten kanssa pidettyjen kokousten lisäksi EU on ollut suorassa yhteydessä Valko-Venäjän opposition edustajiin.

4. EU tukee demokratiakehitystä esimerkiksi TACIS-ohjelman ja rajat ylittävää yhteistyötä koskevan ohjelman kautta. Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaan eurooppalaiseen aloitteeseen on otettu useita hankkeita. EU:n tuen pääkohteena on kansalaisyhteiskunta; sen lisäksi tuetaan myös ETYJin toimintaa Valko-Venäjällä.

5. Neuvosto pohtii parhaillaan EU:n Valko-Venäjän-politiikkaa, myös sitä, miten tehostettaisiin demokratiakehitykselle annettavaa tukea.

(2002/C 205 E/058)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3701/01

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(17. tammikuuta 2002)

Aihe: EU:n ja Pakistanin yhteistyösopimuksen herättäminen henkiin

Saksan liittokansleri Schröder vieraili Pakistanissa vuoden 2001 lokakuun lopulla ja lupasi, että EU:n ja Pakistanin välinen yhteistyösopimus herätetään uudelleen henkiin (sopimus jäädytettiin kun Musharraf kaappasi vallan maassa). Erään ehdotuksen mukaan Pakistan saa ilmeisesti jo nyt ryhtyä viemään tekstiilituotteita EU:n alueelle ilman kiintiöitä.

Voiko komissio selvittää, mikä on Pakistanin kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen nykytila ja mitä muutoksia unionin ja Pakistanin välisessä kaupassa tulee tapahtumaan?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(15. helmikuuta 2002)

Pakistanin presidentti Musharraf, Belgian pääministeri Verhofstadt ja komission puheenjohtaja Prodi allekirjoittivat yhteisön ja Pakistanin islamilaisen tasavallan välisen kolmannen sukupolven yhteistyösopimuksen Islamabadissa 24. marraskuuta 2001. Uuden yhteistyösopimuksen myötä yhteisön ja Pakistanin välistä yhteistyötä voidaan tiivistää huomattavasti perinteisillä yhteistyön aloilla, joita ovat kauppa-, talous- ja kehitysyhteistyö. Lisäksi uusi yhteistyösopimus mahdollistaa yhteistyön laajentamisen uusille tärkeille aloille, joita ovat ympäristö, teollisuus ja palvelut, tiede- ja teknologia, alueellinen yhteistyö sekä huumeiden ja rahanpesun torjunta. Yhteistyösopimukseen ei liity rahoituspöytäkirjaa.

Yhteistyösopimus tulee voimaan vasta muutaman viikon päästä, koska osapuolten on vielä saatettava loppuun asianmukaiset menettelyt. Yhteistyösopimuksen allekirjoittamisella ja kauppapoliittisilla toimilla, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ei ole suoraa yhteyttä. Neuvosto hyväksyi kyseiset toimet komission ehdotuksesta vastauksena Afganistania ympäröivän alueen kriisiin.

Yleisten asioiden neuvosto käsitteli 8. lokakuuta 2001 pitämässään kokouksessa tarvetta tarjota Pakistanille apua. Komissio tarttui tähän asiaan välittömästi ja ehdotti kahdenlaisia kauppapoliittisia toimia, joista toinen koski tullitariffeja (vaatteiden tullittomuus sisällyttämällä Pakistan yleiseen tullietuusjärjestelmään kuuluvan huumausaineiden vastaisen järjestelyn edunsaajamaiden luetteloon, joka on voimassa 1. tammikuuta 2002 alkaen) ja toinen kiintiötä (15 prosentin korotus 15. lokakuuta 2001 parafoidun kahdenvälisen sopimuksen puitteissa).

Huumausaineiden vastaisessa järjestelyssä myönnetään tulliton pääsy kaikille GSP-järjestelmän yleisiin järjestelmiin⁽¹⁾ kuuluville teollisuustuotteille sekä monille maataloustuotteille, joista jotkin eivät sisälly yleisiin järjestelmiin. Etuuskohtelu ei koske kuitenkaan aloja, joiden etuuksia vähennetään asteittain. Pakistanin osalta tällaisia aloja ovat nahka- ja tekstiiliteollisuus. Vaatetusteollisuus muodostaa poikkeuksen.

Yhteisö korotti yhteisymmärryspöytäkirjana tehdyn sopimuksen⁽²⁾ mukaisesti 15 prosentilla kaikkia Pakistania koskevia kiintiötä vuodelle 2001. Kiintiöt vuosille 2002–2004 määritetään uuden korotetun perustason mukaan. Pakistan puolestaan satoi 17. joulukuuta 2001 tekstiilejä ja vaatteita koskevat tullitariffinsa Maailmankauppajärjestöön tasolla, joka on kautta linjan 10 prosenttiyksikköä alhaisempi kuin tullitariffit, joita sovellettiin vuoden 2001 alussa, jolloin neuvottelut käynnistyivät. Lisäksi Pakistan on antanut sitoumuksen olla soveltamatta tullien ulkopuolisia kaupan esteitä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2501/2001, annettu 10. joulukuuta 2001, yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004, EYVL L 346, 31.12.2001.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2001/935/EY, tehty 17. joulukuuta 2001, Euroopan yhteisön ja Pakistanin islamilaisen tasavallan siirtymäjärjestelyistä tekstiili- ja vaatetustuotteiden markkinoille pääsyn alalla yhteisymmärryspöytäkirjana tehdyn sopimuksen allekirjoittamisesta yhteisön puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta, EYVL L 345, 29.12.2001.

(2002/C 205 E/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3713/01

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(17. tammikuuta 2002)

Aihe: Komission entisten virkamiesten konsulttitehtävät

Komission entinen jäsen Martin Bangemann siirtyi yksityiselle sektorille espanjalaisen teleyhtiön Telefonican palvelukseen suuripalkkaiseksi konsultiksi ja hallituksen jäseneksi. Bangemannin komissaarikaudellaan hankkimaa kontaktiverkkoa ja tietoja pidetään hyvin arvokkaina, mikä tietenkin hyödyttää Telefonicaa. Asiasta syntyneessä keskustelussa pohdittiin, millaiset tehtävät sopivat entisille komission jäsenille komissaarikauden jälkeen.

Mutta ainakin yhtä usein komission entiset pääjohtajat ja apulaispääjohtajat siirtyvät heti virkakautensa päätyttyä elinkeinoelämän palvelukseen suuripalkkaisiksi konsulteiksi, ja joissakin tapauksissa on tapahtunut suoranainen vaihtokauppa komission ja elinkeinoelämän välillä. Entinen komission virkamies ei tietenkään saa olla entisen toimensa kahlitsema. Samalla on kuitenkin vaadittava, että kyseiset henkilöt eivät virkauransa jälkeen käytä komissiokautensa aikana saamiaan luottamuksellisia tietoja tavalla, joka vääristää kilpailua sisämarkkinoilla.

Onko komissiossa kehitetty eettisiä normeja sille, millaisissa tehtävissä entiset pääjohtajat ja apulaispääjohtajat voivat toimia komissiossa työskentelyn jälkeen?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2002)

Henkilöstösääntöjen 16 ja 17 artiklassa määrätään selvästi entisten virkamiesten ja muiden toimihenkilöiden kunniallisuuteen ja pidättyvyyteen liittyvistä velvollisuuksista palvelussuhteen päätyttyä. Kyseisissä artikloissa määritellään keskeiset eettiset periaatteet, joita entisen henkilöstön on noudatettava.

Eläkkeelle siirtyvälle henkilöstölle muistutetaan kyseisistä periaatteista eläkejärjestelmää esittelevässä oppaassa, jossa erikseen vaaditaan, että virkamiehet tai muut toimihenkilöt eivät saa ottaa vastaan asemaa tai tehtävää, joka on ristiriidassa Euroopan unionin etujen kanssa. Jos eläkkeelle siirtynyt virkamies tai muu toimihenkilö epäilee palvelussuhteen päättymistä seuraavien kolmen vuoden aikana, että jokin suunniteltu toiminta ei ehkä ole kyseisten sääntöjen mukaista, hänen on ilmoitettava asiasta komissiolle. Tällaisia ilmoituksia käsitellään tapauskohtaisesti, ja käsittelyyn osallistuvat oikeudellinen yksikkö, pääsihteeristö ja asiaankuuluvat pääosastot, erityisesti se pääosasto, jossa kyseinen henkilö viimeksi työskenteli. Komissio hyväksyy, että entinen virkamies tai muu toimihenkilö ottaa tehtävän vastaan vain, jos se on todennut, ettei se ole ristiriidassa komission etujen kanssa.

Komissio on henkilöstösääntöjen uudistamisen yhteydessä todennut, että nykyistä järjestelmää ei ole aina käytännössä helppoa soveltaa ja että henkilöstösääntöjen 16 artiklaa olisi näin ollen tarkistettava merkittävällä tavalla. Komissio hyväksyi 20. joulukuuta 2001 ehdotusluonnoksen henkilöstösääntöjen muuttamista koskevaksi neuvoston asetukseksi⁽¹⁾, ja luonnoksessa ehdotetaan muutoksia 16 artiklaan. Ehdotuksen mukaan virkamiehille luotaisiin yleinen velvollisuus ilmoittaa toimielimelle toiminnasta tai työtehtävästä, johon he aikovat ryhtyä palvelussuhteen päätyttyä. Lisäksi sen mukaan määriteltäisiin kriteerejä, joiden perusteella arvioitaisiin, liittyykö aiottuun toimintaan eturistiriitä.

Komissio toimitti ehdotusluonnoksen lain mukaisesti toimielinten yhteiselle henkilöstösääntökomitealle 1. helmikuuta 2002 ja pyysi komitealta lausuntoa maaliskuun 2002 loppuun mennessä. Komissio ottaa lausunnon huomioon, ennen kuin se toimittaa ehdotuksen – tarvittaessa tarkistettuna – virallisesti neuvostolle ja parlamentille.

⁽¹⁾ Teksti on luettavissa (EN, FR, DE) komission uudistusta koskevalla verkkosivulla (<http://www.cc.cec/home/admref/en/index.html>).

(2002/C 205 E/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0012/02

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) neuvostolle

(23. tammikuuta 2002)

Aihe: Meda-ohjelman rahoitus ja kulttuuri

Meda I -asetukseen ja Meda II -asetukseen sisältyy selkeä ehto kulttuurialan yhteistyön edistämisestä osana Euro–Välimeri-yhteistyökumppanuutta. Tähän mennessä tätä politiikkaa on toteutettu Heritage-ohjelman kautta, joka keskittyy etupäässä kumppanien kulttuuri- ja arkkitehtuuriperintöön.

Kun otetaan huomioon vallitseva poliittinen tilanne, jossa korostetaan EU:n jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden kansojen keskinäistä ymmärtämystä ja niiden välisten suhteiden lujittamista, katsooko neuvosto, että olisi laadittava ja pantava täytäntöön kulttuurialan yhteistyötä (taiteeseen, historiaan, filosofiaan ja uskontoon liittyvän tiedon levittämistä) koskeva uusi ohjelma? Jos katsoo, olisiko neuvoston mielestä luotava uusia rakenteita mahdollisuuksia, jotta kulttuurien välinen Euro–Välimeri-vuoropuhelu ja -yhteistyö saisi uutta tuulta purjeisiin ja kimmokkeita sekä edistäisi alueen lähentymistä, keskinäistä luottamusta ja vakautta?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

1. Neuvosto yhtyy täysin arvoisan edustajan näkemyksiin. Brysselissä 5. ja 6. marraskuuta 2001 pidetyssä Euro–Välimeri-ministerikokouksessa todettiin Barcelonan prosessin merkitys asiaankuuluvana ja tunnustettuna välineenä, joka mahdollistaa tasapuolisen vuoropuhelun eri kulttuurien ja sivilisaatioiden välillä. Ministerit sopivat työskentelyn jatkumisesta kaikkien rasmin muotojen, uskontoon liittyvien ennakkoluulojen ja stereotyyppien vastustamiseksi sekä kulttuurien ja sivilisaatioiden välisen vuoropuhelun vahvistamiseksi kiinnittämällä erityistä huomiota nuorisoon, koulutukseen ja tiedotusvälineisiin.

Ministerit panivat merkille Heritage-ohjelman puiteissa tapahtuneen edistymisen ja ohjelman toiseen vaiheen käynnistämisen vuoden 2001 alussa. Vuoden 2001 joulukuun loppuun mennessä oli päätetty kahdeksasta, yhteensä noin 17 miljoonaa euroa maksavasta hankkeesta, joiden toteuttamisen on määrä alkaa välittömästi. Kyseiset hankkeet kattavat hyvin laajan alan; niihin liittyy esimerkiksi kulttuuriperinnön, yhteisen kulttuurimuistin, taitotietoverkoston, yhteisen musiikkiperinnön ja erityisesti esihistoriallisen kulttuuriperinnön arvostuksen lisääminen, tietoisuuden levittäminen kulttuuriperinnön yhtenäisyydestä sekä uuden tieto- ja viestintäteknologian käyttöönotto.

2. Kulttuuriyhteistyö on yksi Espanjan puheenjohtajakauden painopistealueista. Puheenjohtajavaltion suunnitelmiin kuuluu, että Valencian ministerikokous hyväksyisi puiteohjelman, jonka tavoitteena on nuorisoon, koulutukseen ja tiedotusvälineisiin keskittyvän kulttuurien ja sivilisaatioiden välisen vuoropuhelun tukeminen.

Tarkemmin ottaen ohjelman painopisteet ovat seuraavat:

- nuorisoon liittyen tuetaan komissiota alueellisen nuoriso-ohjelman toisen vaiheen käynnistämässä;
- koulutuksen osalta tehostetaan Välimeren alueen yliopistojen välistä yhteistyötä ulottamalla Tempus-ohjelma Välimeren kumppaneihin, avustamalla yliopistojen opinto-ohjelmien ajantasaistamisessa sekä tukemalla opettajien koulutusta ja vaihtoa;

Tähän tarkoitukseen tulisi perustaa Euro–Välimeri-säätiö, joka keskittyisi pääosin perus- ja keskiasteen koulutukseen ja jolla olisi itsenäinen, etenkin uuden teknologian käytön edistämiseen suunnattu rakenne.
- tiedotusvälineiden osalta käynnistetään alueellinen ohjelma tiedottamisesta ja viestinnästä Barcelonan prosessin näkyvyyden lisäämiseksi.

Lisäksi 3. kesäkuuta 2002 Wienissä järjestetään Euro–Välimeri-maiden tiedotusvälineiden asemaa käsittelevä seminaari, jonka tarkoituksena on tarkastella kumppaneista molemmiin puoliin vallitsevia käsityksiä ja tuoda esille mahdollisia toimia, joita voitaisiin sisällyttää edellä mainittuun tulevaan viestintää ja tiedottamista koskevaan alueelliseen ohjelmaan.

(2002/C 205 E/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0014/02

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) neuvostolle

(22. tammikuuta 2002)

Aihe: Genovan tapahtumat

Viitataan neuvoston vastaukseen kirjallisiin kysymyksiin E-2379/01 ja E-2454/01⁽¹⁾. Miksi neuvosto kieltää vastuunsa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisesta?

⁽¹⁾ EYVL C 81 E, 4.4.2002, s. 165.

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

SEU:n 6 artiklassa viitataan tiettyihin periaatteisiin, joihin unioni perustuu. Näiden periaatteiden soveltamisesta vastaavat ensi sijassa jäsenvaltiot, tämän kuitenkin rajoittamatta neuvostolle SEU:n 7 artiklassa esitettyjen menettelyjen mukaisesti annettua tehtävää.

(2002/C 205 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0021/02**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(21. tammikuuta 2002)

Aihe: Eläinten lääkintään tarkoitetut terveystuotteet

Eläinten lääkintään tarkoitetuista terveystuotteista annettuun EU-direktiiviin 2001/82/EC⁽¹⁾ 67 artiklaan ehdotetun muutoksen mukaan kaikki karjalle ja hevosille tarkoitetut lääkkeet saisi vain eläinlääkärin kirjoittamalla reseptillä.

Onko komissiolle mitään todisteita siitä, että Yhdistyneiden kuningaskuntien nykyinen lääkkeiden jakelua koskeva säännöstelyjärjestelmä olisi tehoton?

Onko komissiolle todisteita siitäkään, että nykyisen lainsäädännön muuttamisesta olisi todellista hyötyä?

⁽¹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(21. helmikuuta 2002)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka se on antanut kirjallisiin kysymyksiin E-2913/01⁽¹⁾ (esittäjä David Bowe) ja E-3323/01⁽²⁾ (esittäjä Eurig Wyn).

Komissio toteaa uudelleen, että sen ehdotukset eläinlääkkeitä koskevan lainsäädännön muuttamiseksi koskevat muun muassa lääkemääräyksiin liittyviä mutta eivät jakeluun liittyviä säännöksiä. Tässä yhteydessä ei ole tarkasteltu kysymystä siitä, onko jokin tietty kansallinen jakelujärjestelmä tehokas vai ei. Komissio arvioi kuitenkin parhaillaan, onko Yhdistyneen kuningaskunnan nykyinen järjestelmä, jonka mukaan useat eläinlääkkeet voivat olla saatavilla ilman lääkemääräystä, yhteensopiva yhteisön voimassa olevan lainsäädännön ja erityisesti eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY 67 artiklan kanssa.

Korvaamalla edellä mainitun artiklan nykyinen lääkemääräystä koskeva vaatimus, jonka mukaan "valmisteet, joiden suhteen eläinlääkärin tulee suorittaa erityisiä varotoimia kaikkien tarpeettomien vaarojen välttämiseksi, jotka kohdistuvat ... hoidetusta eläimestä saatujen elintarvikkeiden kuluttajaan", lääkemääräystä koskevalla vaatimuksella, jonka mukaan sitä edellytetään elintarvikkeiden tuotantoon käytettäville eläimille annettavilta eläinlääkkeiltä, pyritään yhdenmukaistamaan täydellisesti näiden eläinlääkkeiden oikeudellinen asema jäsenvaltioissa. Lisäksi näin täydennetään yhteisön oikeudellista kehystä ja toteutetaan kattava järjestelmä, joka koskee elintarvikkeiden tuotantoon käytettäville eläimille annettavien lääkkeiden jäljitettävyyttä ja kirjanpitoa lääkemääräysten, jakelun ja käytön osalta. Tämä vastaa elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽³⁾ nykyisiä säännöksiä, ja erityisesti sen 10 artiklaa. Lisäksi se sopii yhteen eri vastualueiden kanssa tapauksissa, joissa lääkkeitä käytetään asiattomasti. Tämän muutoksen pääasiallinen tavoite on taata kuluttajansuoja sekä mahdollisimman suuri hyöty eläinten terveydelle ja hyvinvoinnille.

⁽¹⁾ EYVL C 93 E, 18.4.2002, s. 209.

⁽²⁾ EYVL C 115 E, 16.5.2002, s. 253.

⁽³⁾ EYVL L 125, 23.5.1996.

(2002/C 205 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0027/02**esittäjä(t): Francesco Speroni (NI) komissiolle**

(15. tammikuuta 2002)

Aihe: Euroa koskevat epätarkat lausunnot

Eräiden tiedotusvälineiden, kuten RAI:n tekstitelevision, mukaan komission puheenjohtaja on euron käyttöönoton yhteydessä korostanut sen vakautta ja todennut, että sen arvo on pysynyt muuttumattomana eri mantereilla esiintyneistä toistuvista talous- ja rahoituskriiseistä huolimatta.

Jos kuitenkin verrataan euroa koskevia noteerauksia sen rahoitusmarkkinoille tulon jälkeen, euro näyttäisi heikentyneen merkittävästi moniin muihin valuuttoihin, kuten Yhdysvaltain dollariin, Ison-Britannian puntaan ja Sveitsin frangiin, nähden.

Tiedustelin komissiolta, onko totta, että tällaisia lausuntoja on annettu? Ja jos on, miksi puheenjohtaja on esittänyt paikkaansa pitämättömiä väitteitä?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2002)

Komission puheenjohtaja on toistanut monissa yhteyksissä, että euro on 1. tammikuuta 2002 tapahtuneen käteiseuron käyttöönoton jälkeen osoittanut toimivansa vakauttavana tekijänä epävarmoina aikoina. Kuten puheenjohtaja korosti parlamentille Strasburgissa unionin tilanteesta pitämässään puheessa 11. joulukuuta 2001, voidaan vain kuvitella, miten 11. syyskuuta 2001 olisi vaikuttanut, jos euroa ei olisi ollut. Euroopan valuuttakurssit olisivat varmasti olleet hyvin epävakait. Seuraukset olisivat olleet kohtalokkaat sekä yhtenäismarkkinoille että kasvulle ja työllisyydelle koko unionissa, kuten tapahtui 1990-luvun alussa, jolloin Euroopan valuutat olivat hyvin epävakaita.

Euro on tuonut Euroopan kansalaisille myös hintavakautta. Vuosina 1999–2001 kuluttajahinnat nousivat euroalueella alle 2 prosenttia vuodessa. Kehitys oli paljon suotuisampi kuin vuosina 1990–1998, jolloin kuluttajahinnat alueella nousivat 3,5 prosenttia vuodessa. Euro on vakauttanut hintoja varsinkin sellaisissa jäsenvaltioissa kuin Italia, jossa inflaatio vuoteen 1995 asti oli vuodessa selvästi yli 5 prosenttia. Euron käyttöönottoon valmistauduttaessa saavutettu julkisen talouden vakautus hidasti Italian inflaatiota selvästi.

(2002/C 205 E/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0038/02**esittäjä(t): Luciano Caveri (ELDR) komissiolle**

(23. tammikuuta 2002)

Aihe: Valgrisenchen pato

Aostanlaakson autonomisen alueen vastustuksesta huolimatta 1950-luvulla Valgrisenchen laaksossa Aostanlaaksossa otettiin käyttöön valtavan suuri pato, vaikka alue oli varoittanut hankkeen vaarallisuudesta joidenkin tekojärveä ympäröivien vuorten maanvyörymäherkkyiden vuoksi. Pato on kaarevan muotoinen, 394 metriä korkea ja viisi metriä leveä.

Venetossa 9. lokakuuta 1963 sattuneen Vajontin katastrofin jälkeen, jossa kuoli 1 909 ihmistä padon veden purkautuessa maanvyörymän vuoksi, sähköyhtiö päätti muuttaa Valgrisenchen padon tuloputkikäyttöiseksi, ja vesiallas tyhjennettiin.

Jäljellä on kuitenkin pienen maalaiskylän maisemaa hallitseva valtava seinämä, jolla on huomattavia ympäristö- ja maisemavaikutuksia. Jokin aika sitten alettiin tutkia mahdollisuutta purkaa nykyisin hyödytön pato kyseisen vuoristoalueen saattamiseksi uudelleen "luonnolliseen" tilaan ja säilyttää ainoastaan tuloputki.

Voisiko komissio ilmoittaa, onko tarpeen vaatiessa mahdollista käynnistää edellä mainittua tarkoitusta varten erityinen yhteisön hanke tai saada rahoitusta nykyisistä rahastoista?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus*(7. maaliskuuta 2002)*

Aostanlaakso on rakennerahastojen tavoitteen 2 mukainen tukikelpoinen alue. Aluetta koskevassa yhtenäisessä ohjelma-asiakirjassa (YOA) vuosiksi 2000–2006 keskitytään sosiaalista ja taloudellista uudelleenjärjestelyä koskeviin toimiin, joilla pyritään parantamaan yritysten kilpailukykyä varsinkin matkailualalla. Yhtenäisen ohjelma-asiakirjan kaksi painopistettä ovat tuotantoteollisuuden parantaminen ja monipuolistaminen sekä tekninen apu. Näiden painopisteiden puitteissa ei voitane yhteisrahoittaa Valgrisenchen laakson patorakennelman purkamista.

Lisäksi arvoisan parlamentin jäsenen pyyntö ei kuulu kyseisen rahoitusvälineen soveltamisalaan ympäristöalan rahoitusvälineestä (LIFE) 17. heinäkuuta 2000 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1655/2000⁽¹⁾ nojalla. Laakso ei sijaitse Natura 2000 -alueella eikä siis täytä luonnon LIFE-tuen kelpoisuusehtoa. Hanke ei myöskään voi saada rahoitusta ympäristön LIFE-tuesta, koska kyse ei ole innovatiivisesta hankkeesta.

⁽¹⁾ EYVL L 192, 28.7.2000.

(2002/C 205 E/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0042/02**esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle***(23. tammikuuta 2002)*

Aihe: Hautojen ylläpidon verotus

Voiko komissio ilmoittaa, onko EU:ssa nykyisin lainsäädäntöä hautojen ylläpidosta maksettavasta arvonlisäverosta? Voiko komissio myös ilmoittaa, onko se aikeissa muuttaa hautojen ylläpidosta maksettavaa arvonlisäveroa koskevaa lainsäädäntöä ja onko nykyisen lainsäädännön nojalla mahdollista lakkauttaa tällaiset maksut?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(18. helmikuuta 2002)*

Yhteisön arvonlisäverolainsäädännössä kuudennen alv-direktiivin (kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste⁽¹⁾) 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa direktiivin liitteessä H mainittuihin tavaroihin ja palveluihin. Liitteen H kohta 15 kattaa ”hautausoimistoyritysten ja polttohautausyritysten suorittamat palvelut sekä niihin liittyvät tavaroiden luovutukset”. Näin ollen jäsenvaltiot voivat soveltaa näihin palveluihin alennettua arvonlisäverokantaa, jonka on kuitenkin oltava vähintään 5 prosenttia. Jotkin jäsenvaltiot voivat lisäksi vapauttaa tietyt samankaltaisia palveluja kyseisen direktiivin 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan siirtymäsäännösten nojalla. Näihin palveluihin olisi kuitenkin sovellettava tavanomaista arvonlisäverokantaa, jollei hautojen ylläpidosta vastaa hautausoimistoyritys. Tietynlainen paikallisviranomaisten suorittama hautojen ylläpito voidaan jättää arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle, jos kyseiset viranomaiset eivät kilpaile yksityisten yrittäjien kanssa.

Osana uutta alv-strategiaansa komissio aikoo tarkastella liitteen H soveltamisalaa sekä siihen liittyviä lukuisia poikkeuksia ja vapautuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 20. joulukuuta 2001 annetulla direktiivillä 2001/115/EY – EYVL L 15, 17.1.2002.

(2002/C 205 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0052/02**esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) neuvostolle**

(22. tammikuuta 2002)

Aihe: Alkiotutkimus

Neljä jäsenvaltiota (Italia, Saksa, Itävalta ja Irlanti) vastusti neuvostossa eurooppalaisen rahoituksen myöntämistä tutkimukseen, jossa käytetään ihmisalkioita. Tällainen tutkimus on kiellettyä myös Ranskassa. Kun otetaan huomioon Euroopan unionin kuudes tutkimuksen puiteohjelma (2001–2006), miten neuvosto suhtautuu Euroopan parlamentin 14. marraskuuta 2001 antamaan lainsäädäntöpäätöslauselmaan⁽¹⁾, jolla rahoitus laajennetaan hankkeisiin, jotka kolmasosa EU:n jäsenvaltioista on kieltänyt?

Euroopan komission tutkimuspääosasto, jonka pitäisi nostaa kaikki alkiotutkimusta koskevat kysymykset esille, väittää edistävänsä tasapainoista näkemystä alkiotutkimuksen mahdollisuuksista ja ongelmista⁽²⁾. Miten neuvosto suhtautuu siihen, että edistäessään vakaasti alkiotutkimusta tutkimuspääosasto on yksinkertaisesti jättänyt huomioimatta kansalliset lait ja vähätellessään niiden merkitystä toimii samalla tavoin kuin Taleban⁽³⁾?

⁽¹⁾ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista tukevasta Euroopan yhteisön monivuotisesta tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn puiteohjelmasta 2002–2006 (KOM(2001) 94 – C5-0087/2001 – 2001/0053(COD)).

⁽²⁾ Komissaari Busquin'n kirje Euroopan parlamentin jäsenelle 21. joulukuuta 2001.

⁽³⁾ Busquin'n lehdistötilaisuus 18. joulukuuta 2001.

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Arvoisa parlamentin jäsen on tietoinen siitä, että noudattaen neuvoston kantaa Euroopan parlamentin 14. marraskuuta 2002 antamaan lainsäädäntöpäätöslauselmaan, joka koskee komission ehdotusta kuudenneksi tutkimuksen puiteohjelmaksi (EY) ihmistalkioita käyttävän tutkimuksen rahoittamisen osalta, 28. tammikuuta 2002 vahvistetussa yhteisessä kannassa ja erityisesti siihen liittyvissä neuvoston perusteluissa todetaan, että:

- neuvosto on sopinut Euroopan parlamentin kanssa viittausten sisällyttämisestä joihinkin asiaa koskeviin kansainvälisiin välineisiin, joita käytetään pohjana puiteohjelmaan liittyvän toiminnan eettisessä arvioinnissa, myös sellaisen toiminnan, joka liittyy ihmisalkioita käyttävään tutkimukseen;
- näiden periaatteiden tulkitsemiseksi, erityisesti bioteknologian alalla viime aikoina tapahtuneen nopean kehityksen ja myös Euroopan parlamentissa ja kansallisella tasolla jatkuvasti käytävän keskustelun vuoksi neuvosto ei kuitenkaan katso olevan aihetta laatia tässä vaiheessa luetteloa tutkimusaiheista, jotka olisi jätettävä yhteisön rahoituksen ulkopuolelle. Neuvosto aikoo kuitenkin perehtyä tarvittaessa tarkemmin tähän asiaan yhdessä Euroopan parlamentin kanssa.

Vahvistettaessa neuvoston yhteistä kantaa eräät valtuuskunnat, mukaan lukien arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat valtuuskunnat, ilmaisivat kantansa ihmisalkioita käyttävän tutkimukseen. Nämä kannat ovat neuvoston 10. joulukuuta 2001 päivätysssä pöytäkirjassa. Neuvosto puolestaan harkitsee kantaansa perusteellisesti keskustelujen kuluessa kuudetta tutkimuksen puiteohjelmaa koskevan ehdotuksen toisessa käsittelyvaiheessa.

Neuvosto ei voi kommentoida komission yksiköiden tähän asiaan ottamaa kantaa. Ehdotetaan, että arvoisa parlamentin jäsen kääntyy asiassa suoraan komission puoleen.

(2002/C 205 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0053/02**esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE) neuvostolle***(25. tammikuuta 2002)*

Aihe: Deutsche Orden -veljeskunnan Hospitalwerk-hyvänkeveysjärjestön (DOH) puitesopimus Euroopan komission kanssa

Saksalaisen Deutsche Orden -veljeskunnan Hospitalwerk-hyvänkeveysjärjestö (Deutsch-Ordens Hospitalwerk GmbH, kansainvälinen osasto) ja Euroopan komissio tekivät ensimmäisen, 2,95 miljoonan euron puitesopimuksen useissa Aasian maissa käynnistettyjen apuohjelmien tukemiseksi. Näin kirjoittaa "DO aktuell", saksalaisen veljesmaakunnan lehti numerossa 4/1999. Der Deutsche Orden on julkisoikeudellinen yhteisö (rekisteröity toimipaikka: Weyarn/Etelä-Baijeri), ja se on ollut maksuvaikeuksissa marraskuusta 2000 lähtien.

1. Mikä oli edellä mainitun sopimuksen sisältö ja tavoite?
2. Minkä edellytysten ja velvoitteiden tuli täytyä EU-rahoituksen saamiseksi?
3. Kuinka paljon varoja maksettiin?
4. Mitä tulosraportteja DOH:n kehitystyöstä on saatavana?
5. Onko varojen käytöstä tositteita? Millaisia?
6. Tekivätkö komissio ja DOH muita sopimuksia? Mitä?
7. Jatkuuko komission ja DOH:n yhteistyö vai onko se jo loppunut?

Vastaus*(13. toukokuuta 2002)*

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kääntymään suoraan Euroopan komission puoleen, joka ainoana pystyy vastaamaan näihin kysymyksiin.

(2002/C 205 E/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0060/02**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle***(25. tammikuuta 2002)*

Aihe: Puheenjohtajavaltio Espanjan kanta Laekenin julistuksessa esitettyyn perussopimusten tarkistamiseen ja niiden muuttamiseen perustuslain muotoon

Mikä on puheenjohtajavaltio Espanjan kanta Laekenin julistuksessa esitettyyn perussopimusten tarkistamiseen ja niiden muuttamiseen perustuslain muotoon? Onko Espanja sitä mieltä, että uudistuksessa on syytä mennä niin pitkälle, että Euroopan unionille luodaan perustuslaki?

Vastaus*(13. toukokuuta 2002)*

Puheenjohtajavaltio vastaa kysymyksiin neuvoston puolesta. Neuvoston ei ole asianmukaista ilmoittaa näkemystään minkään jäsenvaltion kannasta perussopimusten tarkistamiseen ja niiden muuttamiseen perustuslain muotoon.

(2002/C 205 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0061/02**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle**

(25. tammikuuta 2002)

Aihe: Sisäiset perustuslailliset poliittiset yhteisöt ja Laekenin julistus

Espanjan pääministeri ja ulkoministeri ovat antaneet neuvoston puheenjohtajuuden vastaanottamisen yhteydessä useita julkilausumia, joissa ne kiistävät Espanjan valtion autonomisten yhteisöjen oikeuden osallistua neuvoston kokouksiin, joissa käsitellään niiden poliittiseen toimivaltaan kuuluvia asioita.

Espanjan hallituksen vastuulliset tahot ovat sitä mieltä, että koska Espanjan perustuslain mukaan valtiolla on suvereniteetti kansainvälisissä suhteissa, autonomisen alueen ministeri ei voi edustaa valtiota, vaikka mukana olisi keskushallituksen ministeri.

Laekenin julistuksessa todetaan, että perustuslailliset sisäiset alueelliset yhteisöt ja niiden poliittiset toimivaltuudet (maissa, joissa niitä on) on tunnustettava perussopimusten uudistamisen ja perustuslain muotoon muuttamisen yhteydessä; lisäksi Saksan, Belgian, Itävallan ja Ison-Britannian sisäiset perustuslailliset alueelliset yksiköt (osavaltiot, perustuslailliset alueet, liittovaltiot, alueet) ovat edustettuina neuvoston kokouksissa. Mikä on se ero näiden valtioiden perustuslakien ja Espanjan perustuslain välillä, joka antaa Espanjan pääministerille oikeuden kohdella syrjivästi Espanjan autonomisia alueellisia yhteisöjä?

Miksi Espanjan pääministeri ottaa tällaisen kannan nimenomaan nyt, kun Espanja on neuvoston puheenjohtajavaltio ja Laekenin julistusta kehittämään perustettu valmistelukunta aloittaa työnsä?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 203 artiklan mukaan neuvosto muodostuu jäsenvaltioiden ministeritason edustajista, joilla on jäsenvaltionsa hallitusta sitovat valtuudet. Tämän määräyksen rajoissa kukin jäsenvaltio päättää itse, miten se on edustettuna.

Neuvosto ei näin ollen ota kantaa eikä sen ole syytäkään ottaa kantaa tähän asiaan. Myöskään puheenjohtajavaltion ei ole syytä ottaa kantaa Espanjan hallituksen toimivaltaan kuuluviin asioihin.

(2002/C 205 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0063/02**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle**

(25. tammikuuta 2002)

Aihe: Espanjan puheenjohtajakausi ja Euroopan unionin työkielet

Euroopan unionin uusien jäsenvaltioiden viralliset kielet tulevat saamaan samanlaisen tunnustetun aseman kuin nykyiset 15 jäsenvaltion unionin viralliset kielet. Uusien jäsenvaltioiden liittyminen Euroopan unioniin voi vahvistaa suuntausta, jolle on ominaista, että osa kielistä, kuten tällä hetkellä englanti ja ranska, saa tosiasiasa ensisijaisten työkielten aseman huolimatta siitä, että kaikkien jäsenvaltioiden kielet ovat tunnustettuja.

Eräät jäsenvaltiot vaativat omille kielilleen samaa asemaa kuin englannilla ja ranskalla ja perustelevat tätä kielen puhujien lukumäärällä EU:ssa. Unionissa on kieliä, kuten espanja ja portugali (sekä samaan lingvistiseen järjestelmään kuuluva galego, joka on yksi Espanjan valtion kielistä), joita puhuvat sadat miljoonat ihmiset neljällä mantereella ja jotka ovat luonteeltaan universaaleja, mikä on otettava huomioon asiasta keskusteltaessa.

Olisi absurdia, jos Euroopan unioni, jolla on tärkeä rooli maailmanlaajuisena poliittisena ja taloudellisena toimijana, väheksyisi näitä kahta kieltä ensisijaisina työkielinä EU:n nykyisten ja tulevien virallisten kielten joukossa, kun ne kerran lukeutuvat maailman kolmen puhutuimman kielen joukkoon. Millaisen kannan puheenjohtajavaltio Espanja aikoo ottaa asiassa?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

EY:n perustamissopimuksen 290 artiklassa määrätään, että neuvosto vahvistaa yksimielisesti yhteisön toimielimissä käytettäviä kieliä koskevan sääntelyn. Neuvoston kanta tähän asiaan on esitetty vuonna 1958 annetussa asetuksessa N:o 1 sellaisena kuin se on myöhemmin uusien jäsenvaltioiden liittymisen yhteydessä mukautettuna. Siinä säädetään, että yhteisön virallisia työkieliä on tällä hetkellä 11.

(2002/C 205 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0064/02

esittäjä(t): **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle**

(25. tammikuuta 2002)

Aihe: Puheenjohtajavaltio Espanjan kanta suhteissa Mercosuliin ja erityisesti Argentiinaan

Espanjan ulkoministerin Josep Piquén esittelemät Latinalaista Amerikkaa koskevat prioriteetit sisältävät toissijaisina – vähemmän huomioituna kuin suhteet Chileen – suhteet Mercosuliin, joilla kuitenkin pitäisi olla ensisijainen luonne, koska ne ovat osa suurempaa kokonaisuutta, johon kuuluvat tärkeät maat kuten Brasilia, Argentiina, Uruguay ja Paraguay. Argentiinalla on hyvin vakavia ongelmia, ja maa tarvitsee välttämätöntä tukea Euroopan unionilta. Miksi asia on näin?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

1. Neuvosto korostaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että EU:n suhteet Mercosuriin ovat yhtä tärkeitä kuin EU:n suhteet Chileen. Neuvosto palauttaa mieliin, että EU:n ja Mercosurin välinen huippukokous on tarkoitus pitää Madridissa 18. toukokuuta 2002 (EU:n sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen välisen huippukokouksen yhteydessä). "Nämä kokoukset voisivat olla hyvä tilaisuus saada päätökseen neuvottelut Chilen kanssa ja edistää huomattavasti neuvotteluja Mercosurin kanssa, jotta päästäisiin sopimukseen siitä, että Euroopan unioni sitoutuu pitämään yllä ja kehittämään suosituimmuusuhteita tämän alueen kanssa", kuten puheenjohtajavaltion Espanjan ohjelmassa todetaan. Tästä lausumasta ilmenee Chilen ja Mercosurin kanssa meneillään olevien neuvottelujen tämänhetkinen tilanne.

2. Palautettakoon myös mieliin, että 28. tammikuuta 2002 pidetyssä neuvostossa (yleiset asiat) hyväksyttiin Mercosuria koskevat päätelmät. Niissä neuvosto korostaa, että Argentiinan tämänhetkistä kriisiä ajatellen neuvosto suhtautuu myönteisesti Mercosur-valtioiden ulkoasiainministerien Buenos Airesissa 11. tammikuuta 2002 antamassa yhteisessä julistuksessaan esittämään tahdonilmaukseen vahvistaa maiden välistä integraatioprosessia. Neuvosto uskoo lisäksi, että vahvempi Mercosur on alueen kehittymisen keskeinen tekijä. Neuvosto toistaa, että on tärkeää tehdä EU:n ja Mercosurin välinen assosiaatiosopimus. Se panee merkille edistymisen, jota neuvotteluissa on tähän mennessä saavutettu, ja toistaa EU:n halukkuuden saattaa ne päätökseen mahdollisimman pian.

3. Argentiinan kriisin osalta Ecofin-neuvosto tarkasteli maan tilannetta laajasti 22. tammikuuta 2002. Tässä yhteydessä hyväksyttiin ja julkistettiin päätelmät, joissa korostetaan tämän kriisin talous- ja rahoitusnäkökohtia. Maan tilannetta tarkasteltiin uudelleen ulkoasiainministerien lounaalla 28. tammikuuta 2002.

4. Lopuksi puheenjohtajavaltio Espanja toteaa uudelleen pitävänsä suhteita Mercosuriin tärkeinä. Se tekee kaikkensa, jotta neuvotteluissa edistytään ja EU:n ja Mercosurin välinen assosiaatiosopimus voidaan tehdä mahdollisimman pian. Lisäksi se aikoo jatkaa Argentiinan tilanteen ja sen mahdollisten Latinalaiseen Amerikkaan kohdistuvien seurausten seuraamista tiiviisti.

(2002/C 205 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0068/02

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(25. tammikuuta 2002)

Aihe: Espanjan puheenjohtajakauden prioriteetit ja entisen Espanjan Saharan itsemääräämisoikeutta koskeva ongelma

Espanjan ulkoministerin Josep Piquén esittelemien maan puheenjohtajakauden prioriteettien joukosta ei löydy entisen Espanjan Saharan itsemääräämisoikeutta koskevaa ongelmaa, vaikka niihin sisältyykin kaikenlaisia muita ongelmia ja vaikka YK on tunnustanut itsemääräämisoikeuden ja kansa sekä Saharan tasavalta sitä vaativat.

Mikä on neuvoston kanta tähän tärkeään kysymykseen, joka liittyy siirtomaavallan päättymiseen Afrikan mantereella?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Vakaa ja kestävä ratkaisu Länsi-Saharan konfliktiin on ehdottomasti alueen vakauden kannalta keskeinen asia, samoin kuin Maghrebin sisäisessä yhteistyössä, jota EU on aina tukenut. Neuvoston puheenjohtajavaltiot ovat kukin vuorollaan säännöllisesti yhteydessä James Bakeriin ratkaisun löytämiseksi Länsi-Saharan konfliktiin ja ovat käytettävissä edistääkseen tällaista molempien osapuolten kannalta hyväksyttävissä olevaa ratkaisua helpottavan luottamuksellisen ilmapiirin luomista. On kuitenkin selvää, että YK:lla on tärkein roolin ratkaisua haettaessa, ja se on myös puheenjohtajavaltio Espanjan lähestymistapa.

Neuvosto antaa näin ollen täyden tukensa YK:n pääsihteerin ja hänen henkilökohtaisen edustajansa James Bakerin ponnisteluille. Turvallisuusneuvosto antoi selkeät suuntaviivat antamassaan päätöslauselmassa 1359 (2001), jossa kannustetaan kaikkia osapuolia kokoontumaan pääsihteerin henkilökohtaisen edustajan johdolla tarkastellakseen puitesopimusta koskevaa ehdotusta ja neuvotellakseen muutoksista, joita ne haluaisivat siihen esittää, sekä poliittista ratkaisua koskevia ehdotuksia, joita osapuolet saattavat esittää molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi.

Päätöslauselmassa 1359 (2001) kehoitetaan myös neuvottelujen jatkuessa tarkastelemaan Polisariion virallisesti toimittamia ehdotuksia rauhansuunnitelman soveltamisen esteiden voittamiseksi.

Neuvosto toivoo, että osapuolten välinen yhteydenpito mahdollistaa merkittävän kehityksen kohti vakaata ja oikeudenmukaista ratkaisua, joka on kaikkien osapuolten etujen mukainen ja vahvistaa Maghrebin sisäistä yhteistyötä. Tässä yhteydessä otettiin tyytyväisinä vastaan Minurson toimeksiannon jatkaminen päätöslauselmassa 1380 (2001), jotta meneillään olevaa työtä voitaisiin jatkaa, sekä 10. tammikuuta 2002 annettu YK:n pääsihteerin väliselvitys, jonka mukaan hän aikoo tehdä asiasta yhteenedon ennen ... 28. helmikuuta 2002 ja antaa tarvittaessa Minurson tehtävää ja koostumusta koskevia suosituksia.

Neuvoston mielestä ei kuitenkaan voida odottaa neuvottelujen päättymistä tiettyjen kiireellisten humanitaaristen kysymysten kuten perhevierailujen vaihdon ratkaisemiseksi. Neuvosto on edelleen hyvin huolissaan siitä, mitä tapahtuu yli 1 350 sotavangille, joista suurin osa on ollut vankina jo 20 vuotta, ja neuvosto katsoo, että ongelma on ratkaistava kiireellisesti Geneven yleissopimuksen mukaisesti. EU on tyytyväinen 115 sotavangin äskettäiseen vapauttamiseen mutta joutuu valittaen toteamaan, ettei muuta merkittävämpää edistystä ole tapahtunut. Saharalaisten pakolaisten tilanne Tindoufin leireissä huolestuttaa yhä enemmän. Neuvosto jatkaa tässä yhteydessä Länsi-Saharan konfliktiin liittyviä humanitaarisia ponnistelujaan.

Neuvosto palauttaa arvoisan parlamentin jäsenen mieleen, että Euroopan unioni on Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston kautta tärkein pakolaisille annettavan humanitaarisen avun toimittaja; Tindoufin leirien pakolaisille annettiin vuosina 1996–2001 humanitaarista apua 56,4 miljoonan euron arvosta.

(2002/C 205 E/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0069/02

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(25. tammikuuta 2002)

Aihe: Barcelonan prosessi ja Marokon kanssa tehtävät kalastussopimukset

EU:n ja Välimeren alueen suhteet ovat Espanjan puheenjohtajakauden prioriteettien joukossa 1995 aloitetun Barcelonan prosessin pohjalta. Barcelonan kokouksessa Marokon ja Euroopan unionin tuolloin juuri allekirjoittamaa kalastussopimusta pidettiin yhtenä merkinä Välimeren kahden rannan välisestä paremmasta yhteistyöstä. Onko neuvoston puheenjohtajavaltio Espanja valmis aloittamaan yhteistyön samansuuntaisesti uudelleen mahdollistaakseen uuden kalastussopimuksen allekirjoittamisen Euroopan unionin ja Marokon välillä?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, Barcelonan kokouksessa 1995 luotiin uudet puitteet Euroopan unionin ja Välimeren maiden väliselle yleiselle yhteistyölle, jonka perustana on poliittinen vuoropuhelu, yhteistyön kehittäminen talous- ja rahoitusasioissa sekä yhteiskunnallisen, kulttuurisen ja inhimillisen ulottuvuuden huomioon ottaminen.

Tämän tavoitteen mukaisesti neuvosto, joka on aina kiinnittänyt Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisiin kalastussuhteisiin erityistä huomiota, aikoo tehdä kaikkensa näiden tiiviiden suhteiden ylläpitämiseksi molempien osapuolten kannalta tuloksekkaan yhteistyön puitteissa.

(2002/C 205 E/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0082/02

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(25. tammikuuta 2002)

Aihe: Jääkaappien hävittäminen – asetus (EY) 2037/2000

Ylähuoneessa 20. joulukuuta 2001 käydyssä keskustelussa todettiin, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus hyväksyi helmikuussa 1999 pidetyn ympäristöasioiden neuvoston kannan, jonka mukaan jäsenvaltioilla oli erilaisia näkemyksiä jääkaappien eristyksessä käytettävien täysin halogenoitujen kloori-fluorihiihivetyjen (CFC-yhdisteet) ja osittain halogenoitujen kloorifluorihiihivetyjen (HCFC-yhdisteet) talteen ottamisesta, ja että vuosien 1999 ja 2001 puolivälin aikana Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus pyysi komissiolta lopullista laintulkintaa.

Lisäksi hallitus väitti, että komissio antoi vasta kesäkuussa 2001 lopullisen tulkinnan asetuksesta (EY) 2037/2000⁽¹⁾, missä tarkennettiin, että asetus edellyttää valvottujen aineiden talteen ottamista kotitalouksien käyttämien jääkaappien eristysmateriaalista.

Millä tavoin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus kuvasi komissiolle tammikuuta 2002 edeltävänä aikana niitä vaikeuksia, joita Britannia kohtaisi yrittäessään täyttää asetuksen vaatimukset, koska kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole jääkaappien CFC-yhdisteiden poistamiseen erikoistunutta laitosta?

⁽¹⁾ EYVL L 244, 29.9.2000, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2002)

Otsonikerrosta heikentävistä aineista 29. kesäkuuta 2000 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 2037/2000 päästiin yhteisymmärrykseen kesäkuussa 2000. Eräässä asetuksen säännöksessä, 16 artiklan 2 kohdassa, todetaan, että kotijääkaappeihin ja -pakastimiin sisältyvät täysin halogenoidut kloorifluorihiilivedyt (CFC-yhdisteet) on otettava talteen. Samalla säädettiin myös tämän säännöksen soveltamisesta vasta 31. joulukuuta 2001 alkaen, jotta jäsenvaltioilla olisi aikaa toteuttaa asianmukaiset järjestelyt CFC-yhdisteiden ottamiseksi talteen käytetyistä jääkaapeista.

Parlamentin jäsenelle tiedotettiin asetuksen (EY) N:o 2037/2000 mukaista kotijääkaappien hävittämistä koskevasta yhteydenpidosta komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen välillä vastauksessa kirjalliseen kysymykseen E-0005/02 ⁽¹⁾.

Yhteydenpidossa, joka koski CFC-yhdisteiden talteenottoa kotijääkaapeista, Yhdistynyt kuningaskunta esitti joukon perusteita erityisesti 11. syyskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ja hallintokomitean kokouksissa, joita järjestetään yleensä puolivuositain asetukseen liittyvien toimien edistämiseksi. Kirjeessään Yhdistynyt kuningaskunta totesi, että asianmukaisen teknologian puuttumisen vuoksi otsonikerrosta heikentävien aineiden poistaminen ei tällä hetkellä ole mahdollista ennen hävittämistä ja ettei maassa ole kaupallisia laitoksia, jotka ovat erikoistuneet CFC-yhdisteiden poistamiseen kotijääkaappien eristykseen käytetystä solumuovista. Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti tämän aiheuttavan vaikeuksia, jos CFC-yhdisteet on otettava talteen kotijääkaappien solumuovista. Yhdistynyt kuningaskunta käytti tätä väitettä tukemaan tulkintaansa, jonka mukaan asetuksessa ei ehkä edellytetäisi CFC-yhdisteiden talteenottamista solumuovista.

Uuden asetuksen mukaisen hallintokomitean ensimmäisessä kokouksessa 4. lokakuuta 2000 useat jäsenvaltiot selvittivät, että ne ovat harjoittaneet CFC-yhdisteiden talteenottoa kotijääkaappien solumuovista jo useita vuosia. Ne kertoivat, että CFC-yhdisteitä otetaan talteen sekä kotijääkaappien eristykseen käytetystä solumuovista että niiden jäähdytysjärjestelmistä. 75 prosenttia CFC-yhdisteistä on solumuovissa ja 25 prosenttia jäähdytysjärjestelmässä. Komission myöhemmin eli vuoden 2001 alussa tekemien tutkimusten mukaan vähintään kahdeksalla jäsenvaltiolla oli kaupallisia laitoksia, joissa otetaan talteen CFC-yhdisteitä kotijääkaapeista, myös niiden solumuovista.

Yhdistynyt kuningaskunta toisti 8. tammikuuta 2001 päivätyssä kirjeessä näkökantansa, jonka mukaan vain yhdellä tai kahdella jäsenvaltiolla on laitoksia, joissa CFC-yhdisteet voidaan ottaa talteen eristykseen käytetystä solumuovista jääkaapin hävittämisen yhteydessä. Komissio tapasi 24. tammikuuta 2001 Yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen edustajia yhdessä viiden muun jäsenvaltion hallituksen edustajien kanssa. Yhdistynyt kuningaskunta totesi pääasialliseksi ongelmaksi omalta kannaltaan sen, että koska CFC-yhdisteitä sisältävien jääkaappien vienti on kielletty, sillä ei ole mahdollisuutta siirtymäaikaan, jona jääkaappien vienti lopetettaisiin suunnitellusti. Lisäksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei ole CFC-yhdisteiden talteenottolaitoksia lukuun ottamatta pientä esittelylaitosta, joka ei kykenisi huolehtimaan sellaisesta määrästä jääkaappeja, jotka ehkä olisi käsiteltävä. Kolmannessa, 30. tammikuuta 2001 päivätyssä kirjeessä Yhdistynyt kuningaskunta palasi kotijääkaapeissa ja -pakastimissa oleviin valvottuihin aineisiin ja toi esiin kysymyksen 16 artiklan 3 kohdassa olevien sanojen ”mikäli mahdollista” tulkinnasta suhteessa CFC-yhdisteiden talteenottoon kotijääkaapeista ja -pakastimista ja siitä, koskeeko ilmaisu 16 artiklan 2 kohtaa. Hallintokomitean kokouksessa lokakuussa 2000 oli jo sovittu, että 16 artiklan 3 kohta koskee solumuovia ja että CFC-yhdisteiden ottaminen talteen kotijääkaappien solumuovista on mahdollista.

Helmikuussa 2001 komissio vieraili yhdessä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa brittiläisyrityksessä, joka kehittää kotijääkaappien solumuovissa olevien CFC-yhdisteiden talteenottojärjestelmän prototyyppejä. Tämä osoitti molempien pitävän tärkeänä, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa kehitetään talteenottoteknologiaa.

⁽¹⁾ EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 121.

(2002/C 205 E/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0086/02**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(25. tammikuuta 2002)

Aihe: Geneettisesti muuntamattomien viljelysten saastuminen geneettisesti muunnettujen organismien (GMO) välityksellä

1. Onko komissio tietoinen New Scientist -lehdessä 24. marraskuuta 2001 julkaistun tutkimuksen tuloksista? Tutkimus osoittaa, että geneettisesti muunnetun rapsin aiheuttama saastuminen on niin laajalle levinnyttä, että on vaikeaa kasvattaa lajikkeita, joiden voidaan taata olevan geneettisesti muuntamattomia.
2. Kanadan liittohallituksen Saskatoon-tutkimuskeskuksessa suoritettu tutkimus kesti yli kuusi vuotta. Onko komissio samaa mieltä tutkimuskeskuksen kanssa siitä, että tutkimus antaa arvokkaan opetuksen maailman muille alueille, kuten Euroopalle, joissa kaupallinen tuotanto ei ole vielä sallittua?
3. Tutkimuksesta kävi ilmi, että rapsisiitepöly voi levitä jopa 800 metrin päähän kasvupaikastaan, ja tutkimuskeskus ehdottaakin, että tietyt lajikkeet olisi pidettävä erillään tai jopa kasvatettava erillisillä, niille määrätyillä alueilla. Onko komissio samaa mieltä tästä ehdotuksesta tutkimuskeskuksen kanssa?
4. Uskooko komissio, että direktiivin 2001/18⁽¹⁾ muuttaminen olisi tarpeen näiden uusien tutkimustulosten vuoksi?
5. Myöntääkö komissio lisäksi, että asiaa koskevaa päätöksentekoa olisi lykättävä, kunnes muutos hyväksytään ja pannaan täytäntöön?

⁽¹⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 2002)

Komissio on tietoinen New Scientist -lehdessä 24. marraskuuta 2001 uutisoidusta tutkimuksesta, joka koskee muuntogeenisen rapsin siitepölyn ja siementen leviämistä. Tutkimus on parhaillaan käynnissä Kanadassa.

Muuntogeenisten rapsinsiementen käyttö jalostuksessa ja tuonti yhteisöön on hyväksytty geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23. huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY⁽¹⁾ nojalla. Tämän direktiivin nojalla annettu hyväksyntä pysyy voimassa myös 17. lokakuuta 2002 jälkeen, johon mennessä geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12. maaliskuuta 2001 annettu uusi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Koska geenisiirrosta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia koskevat säännökset ovat jo olennainen osa direktiiviä 2001/18/EY, komissio katsoo, ettei kyseisen direktiivin muuttaminen näiden ”uusien tutkimustulosten” valossa ole tarkoituksenmukaista.

Direktiivin 2001/18/EY yleisenä tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä, kun muuntogeenisiä organismeja levitetään ympäristöön tarkoituksellisesti. Osana tätä tavoitetta jäsenvaltioiden ja tarvittaessa komission on varmistettava, että mahdolliset ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvat haittavaikutukset, jotka voivat ilmetä suoraan tai välillisesti muuntogeenisistä organismeista muihin organismeihin tapahtuvan geenisiirron välityksellä, arvioidaan tarkoin tapaus kerrallaan.

Direktiivin mukaisessa riskinarvioinnissa arvioidaan muun muassa mahdollisuus geenien siirtymiseen samaan kasvilajiin tai lisääntymisen kannalta yhteensopiviin muihin kasvilajeihin muuntogeenisen organismin kasvuolosuhteissa sekä valintaedut tai haitat, jotka kyseiset kasvilajit saavat.

Riskinarviointia varten vaadittuihin tietoihin sisältyy myös leviämistavan ja -tehokkuuden arviointi (esim. arvio elinkelpoisen siitepölyn ja/tai elinkelpoisten siementen vähenemisestä etäisyyden kasvaessa) sekä mahdollisesti leviämiseen vaikuttavien erityisten tekijöiden arviointi. Lisäksi huomioon on otettava luonnonvaraisten, lisääntymisen kannalta yhteensopivien sukulaislajien tai viljeltyjen kasvilajien olemassaolo sekä sellaisten virallisesti tunnustettujen biotyypin tai suojelualueiden läheisyys, joihin levitys voi vaikuttaa.

Valvonnan ja seurannan osalta tietoja on annettava toteutetuista varotoimenpiteistä, kuten etäisyydestä muista lisääntymisen kannalta yhteensopivista kasvilajeista, niin luonnonvaraisista sukulaislajeista kuin viljelykasveista, sekä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on minimoida/estää muuntogeenisten korkeampien kasvien leviämisen (esim. siitepölyn, siementen tai mukuloiden) leviäminen.

Riskinarvioinnin perusteella muuntogeenisten organismien markkinoille saattaminen sallitaan ainoastaan, jos ei ole mitään syytä olettaa, että lupaehtojen mukaisesti tapahtuvalla levittämisellä on haitallisia vaikutuksia ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

Ristipölytteisten kasvien siemenviljelmien vähimmäisetäisyydet epäsuotavista siitepölylähteistä on määriteltävä siemeniä koskevassa lainsäädännössä. Nämä etäisyydet vaihtelevat lajista, lajikkeesta ja siementen luokasta riippuen. Kasveja käsittelevä tiedekomitea totesi muuntogeenisten siementen satunnaisesta esiintymisestä tavanomaisten siementen joukossa 7. maaliskuuta 2001 antamassaan lausunnossa⁽²⁾, että yksi toimenpide, jolla voitaisiin saavuttaa muuntogeenisen materiaalin satunnaista esiintymistä koskeva 0,3 prosentin raja-arvo rapsin muuntogeenittömässä hybrideissä, olisi nykyisen eristysvyöhykkeen laajentaminen 3 000 metriin.

⁽¹⁾ EYVL L 117, 8.5.1990.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scp/out93_gmo_en.pdf.

(2002/C 205 E/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0094/02

esittäjä(t): **Glenys Kinnock (PSE) neuvostolle**

(22. tammikuuta 2002)

Aihe: Eurooppa-koulut

Vanhempien osallistuminen koulujen johtamiseen on yhä yleisempää yhteisön jäsenvaltioissa. Tämä on tervetullutta kehitystä sekä oppilaiden, perheiden ja opettajien edun että koulujen viihtyvyyden kannalta ja se on myös eri yhteisöjen voimavara. Poikkeuksena näyttävät olevan Eurooppa-koulut Belgiassa, Luxemburgissa, Italiassa, Espanjassa ja muissa maissa, joissa vanhemmilla on vain vähän tai ei ollenkaan oikeuksia osallistua lastensa käymien koulujen johtamiseen. Kun otetaan huomioon, että kansalliset virkamiehet edustavat kaikkia jäsenvaltioita Eurooppa-koulujen hallintoelimissä, mihin järjestelyihin he ovat valmiita ryhtymään taatakseen että näissä hallintoelimissä olisi demokratian ja yhtäläisen osallistumisen nimissä tarkoituksenmukainen vanhempainedustus?

Eurooppa-kouluja rahoitetaan — aivan oikein — jäsenvaltioiden varoin, minkä vuoksi Euroopan parlamentilla on niiden suhteen välitön intressi. Katsooko neuvosto, että nykyisten järjestelyiden vallitessa Eurooppa-koulujen opettajien ja avustajien määrä ja asiantuntemus vastaa EU:n jäsenvaltioiden ensi- ja keskiasteen valtion koulujen tasoa?

Onko neuvosto tietoinen, että ne edustajat, jotka jäsenvaltiot nimittävät Eurooppa-koulujen hallintoeliimiin, ovat tyypillisesti virkamiehiä, jotka eivät asu niissä maissa, jossa koulut sijaitsevat, ja että he eivät ole selkeästi ja yhteisesti vastuussa päätöksistään millekään selvästi määritellylle hallintoelimelle tai ryhmälle? Kyseisillä virkamiehillä voi olla omassa maassaan hankittua ammattitaitoa ja kokemusta ja he ovat todennäköisesti hyvin motivoituneita. Miten jäsenvaltiot voivat kuitenkin taata, että heidän Eurooppa-koulujen hallintoelimissä olevat edustajansa ovat kunnolla perillä päivittäisistä ja strategisista opetus- ja resurssitapaista, sekä koulujen varuste- ja tulostasosta?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Vaikka neuvosto panee merkille ja ymmärtää kysyjän huolen Eurooppa-koulujen tehokkaasta hallinnosta, se muistuttaa, että Eurooppa-koulut on perustettu Eurooppa-koulujen säännöistä vuonna 1957 tehdyn yleissopimuksen pohjalta, ja sen sopimuspuolina ovat pelkästään jäsenvaltiot (ei Euroopan yhteisö). Yhteisön ja jäsenvaltioiden 21. kesäkuuta 1994 allekirjoittaman uuden yleissopimuksen, jolla muun muassa muutetaan koulujen elinten päätöksentekomenettelyä, on tähän mennessä ratifioinut vasta yksitoista kahdestatoista sopimuksen allekirjoittaneesta jäsenvaltiosta, eikä se ole näin ollen vielä tullut voimaan. Kysymys ei tämän vuoksi kuulu neuvoston institutionaaliseen toimivaltaan, vaan se on osoitettava jäsenvaltioille, joiden tehtävänä on Eurooppa-koulujen johtokunnan jäsenten nimeäminen.

(2002/C 205 E/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0112/02

esittäjä(t): Emilio Menéndez del Valle (PSE) neuvostolle

(22. tammikuuta 2002)

Aihe: Ministerineuvoston puheenjohtajan lausunnot palestiinalaisten infrastruktuurin tuhoamisen johdosta Israelissa

Lehtitietojen mukaan Lähi-idän kiertomatalla oleva Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja Piqué on lausunut, että EU on arvioimassa Israelin armeijan hyökkäyksissä palestiinalaisalueille aiheutuneita vahinkoja.

Nämä vahingot ovat kohdistuneet yhteisön tai jäsenvaltioiden tuella rakennettuun palestiinalaishallinnon infrastruktuuriin, esimerkiksi Gazan lentokenttään, joka maksoi 42,6 miljoonaa euroa, joista Espanja rahoitti 28,2 miljoonaa euroa.

Mikä on puheenjohtajavaltiona toimivan Espanjan kanta siihen, onko mahdollista ja kannatettavaa vaatia Israelilta vahingonkorvauksia Euroopan ja Espanjan veronmaksajien rahoilla rakennettujen ja Palestiinan yhteiskunnan kehitykselle välttämättömien rakenteiden tuhoamisesta?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Neuvosto on ilmaissut vakavan huolensa siitä, että palestiinalaisalueilla on tuhottu infrastruktuureja ja muita rakenteita, joiden tarkoituksena on edistää Palestiinan taloudellista, sosiaalista ja humanitaarista kehitystä ja joiden rahoitukseen myös Euroopan unioni ja muut tuenantajat ovat osallistuneet. Euroopan unioni on kehottanut Israelin hallitusta lopettamaan tällaiset toimet ja katsoo oikeudekseen vaatia korvauksia sopivissa yhteyksissä.

EU:n Palestiinan kehityshankkeisiin antaman tuen tarkoitus on helpottaa palestiinalaisten vaikeaa sosioekonomista tilannetta ja edistää näin Lähi-Idän rauhanprosessia. Tilanteen kärjistäminen tai palestiinalaishallinnon edellytysten heikentäminen terrorismin torjunnassa ei voi olla Israelin etujen mukaista.

(2002/C 205 E/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0114/02

esittäjä(t): Markus Ferber (PPE-DE) komissiolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: "European Dialogue" -lehden julkaiseminen

Vuoteen 1999 asti tuolloinen pääosasto IA julkaisi neljännesvuosittain ilmestyvää "European Dialogue" -aikakauslehteä, joka käännettiin kaikille Itä-Euroopan kielille ja jolla pyrittiin tiedottamaan Itä-Euroopan

maiden suurelle yleisölle EU-jäsenyyden eduista. Komission jäsen Verheugenin astuttua virkaansa lehden julkaiseminen lopetettiin yhtäkkiä. Komissio rikkoi voimassa olleen sopimuksen, ja se joutui maksamaan lehden julkaisijalle suuren kuusinumeroisen korvauksen lehden lakkauttamisesta.

Kuinka suuri korvaus oli?

Kuinka suuret olivat aikanaan lehden julkaisemisesta aiheutuneet kustannukset? Miksi lehden laatua tai linjaa ei yritetty millään tavoin parantaa tai muuttaa?

Jos lehti ja sen toimitus olivat niin huonoja tai parannuskelvottomia, että julkaisusopimus oli sanottava irti ennen aikojaan, jolloin oli samalla maksettava suuret korvaukset, miksi lehti ilmestyi niin kauan esteettömästi niin suurin kuluin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

Keski- ja Itä-Euroopan kielillä neljännesvuosittain julkaistu "European Dialogue" -aikakauslehti perustettiin vuonna 1995 tuolloisen tiedotuksen, kulttuurin ja viestinnän pääosaston vastuulla Phare-ohjelmasta saadun rahoituksen avulla. Sen tavoitteena oli tarjota tuoreet perustiedot todellisesta tilanteesta Euroopan unionissa. Sen julkaisemista jatkettiin neljän vuoden ajan noin 600 000 euron vuotuisin kustannuksin. Tämä ensimmäinen sopimus toteutettiin tuottamalla määrättyjen tavoitteiden mukaista aineistoa, jonka katsottiin täyttävän laatuvaatimukset tyydyttävästi.

Alkuperäisen nelivuotiskauden päätteeksi julkistettiin elokuussa 1998 tarjouskilpailu, jonka oli tarkoitus johtaa uuteen sopimukseen. Koska tehtävään valittu yritys peruutti tarjouksensa sisäisen uudelleenjärjestelynsä takia, voimassa olevan menettelytavan mukaisesti hyväksyttiin toiseksi paras tarjous, ja sopimus allekirjoitettiin vuonna 1999. Lehden uuden version ensimmäinen, vuoden 1999 lopussa jonkin verran myöhässä julkaistu numero osoittautui laadultaan edellistä versiota heikommaksi. Siksi uusi laajentumisasioiden pääosasto, joka komission yksiköiden uudelleenjärjestelyn jälkeen vastaa tästedes kyseisestä julkaisusta, pyrki selvittämään julkaisijan kanssa, miten julkaisun laatua ja toimituksellista linjaa voitaisiin parantaa. Useiden vastaavien yritysten jälkeen kävi selväksi, ettei uusi yhteistyökumppani kyennyt täyttämään palveluillaan hakijamaita koskevan uuden viestintäpolitiikan tavoitteita, jotka perustuivat siihen, että komission edustustot laativat itse tiedotusmateriaalinsa, jolla on tarkoitus valmistella unionin laajentumista. Kyseisillä hakijamaissa jo toimivilla edustustoilla olikin kielellinen ulottuvuus mukaan luettuna paremmat valmiudet valmistella kunkin hakijamaan tarpeisiin mukautettuja tiedotusmateriaaleja.

Näin ollen ja tiedotusstrategian uuden suuntauksen huomioon ottaen komission laajentumisasioiden pääosasto päätti tulojen ja menojen hyväksyjänä sanoa irti sopimuksen, joka sitoi pääosastoa kyseiseen sopimuspuoleen. Sopimusta purettaessa säädettiin 136 250 euron korvauksista.

(2002/C 205 E/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0120/02

esittäjä(t): Eurig Wyn (Verts/ALE) neuvostolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Elintarvikkeiden turvallisuuden varmistavien toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset tuottajalle

Kuluttajien terveyden suojaamiseksi Euroopan yhteisössä toteutettavat toimenpiteet (erikseen määriteltyjä riskiaineiksi koskevat testit ja lihaluujauhotestit) aiheuttavat huomattavia kustannuksia. Eikö neuvosto katso, että näiden toimenpiteiden aiheuttamia kustannuksia koskevien säännösten yhtenäistämättä jättäminen johtaa kilpailun vääristymiseen yhtenäismarkkinoilla?

Onko neuvosto näin ollen samaa mieltä siitä, että yhteisön on velvoitettava maksamaan nämä kustannukset julkisista varoista hätäapuna, jotta kustannukset eivät lankeaisi tuottajien maksettaviksi ja jotta kilpailun vääristyminen voitaisiin ehkäistä?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001 säädetään selkeästi testien tekemisestä kaikissa jäsenvaltioissa. Asetuksessa ei kuitenkaan säädetä yhdestäkään yhteisön talousarvioon kuuluvasta rahoitustoimenpiteestä. Tätä aiemmin on kuitenkin päätetty, että komission ja pysyvän eläinlääkintäkomitean menettelyn mukaisesti BSE:tä koskevien erityistoimenpiteiden puitteissa maksetaan 15 euron suuruinen yhteisön rahoitusosuus testiä kohden. Kyseisen, eläinlääkintärahastosta saatavan rahoitusosuuden tarkoituksena on kattaa testauspakkausten hankkimisesta aiheutuvat kustannukset. Lisäksi jäsenvaltiot antavat säännöksiä, jotka ne katsovat oman hallinnollisen rakenteensa ja yhteisön lainsäädännön noudattamisen kannalta aiheelliseksi.

Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 40 artiklassa säädetään selkeästi, että ellei asetuksessa toisin säädetä, kyseisen alan tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan niitä EY:n perustamissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat kilpailua varten myönnettäviä kansallisia tukia (87, 88 ja 89 artikla). Tämä erityisesti velvoittaa jäsenvaltiot tiedottamaan komissiolle kaikista alalla myönnettävistä tuista, ja komission on annettava lausunto tällaisten tukien yhdenmukaisuudesta yhteismarkkinoiden kanssa.

Esitellessään tammikuun alussa puheenjohtajavaltion keskeiset tavoitteet Euroopan parlamentin maatalousvaliokunnalle neuvoston puheenjohtaja korosti kuitenkin, että BSE:n vaikutusten torjumiseksi jäsenvaltioissa toteutettavien erilaisten tukitoimien suurempi yhdenmukaistaminen edesauttaisi sisämarkkinoiden sääntöjen tiukkaa noudattamista. Neuvostolla ei kuitenkaan ole tässä vaiheessa ollut tilaisuutta ottaa kantaa asiaan, koska komissio ei ole esittänyt sitä koskevaa ehdotusta.

(2002/C 205 E/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0121/02

esittäjä(t): Eurig Wyn (Verts/ALE) komissiolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Ruuan turvallisuuden varmistavien toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset tuottajalle

Kuluttajien terveyden suojaamiseksi Euroopan yhteisössä toteutettavat toimenpiteet (erikseen määriteltyjä riskiaineita koskevat testit ja lihaluujauhoteetit) aiheuttavat huomattavia kustannuksia. Eikö komissio katso, että terveyden suojaamiseksi Euroopan yhteisössä toteutettavien toimenpiteiden aiheuttamia kustannuksia koskevan säännösten yhtenäistämättä jättäminen johtaa kilpailun vääristymiseen yhtenäismarkkinoilla?

Yhtyykö komissio näin ollen näkemykseen, että on tarpeen yhtenäistää yhteisön säännöstö koskien näiden kustannusten maksamista julkisista varoista hätäapuna, jotta kustannukset eivät lankeaisi tuottajien maksettaviksi ja jotta kilpailun vääristyminen voitaisiin ehkäistä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2002)

Erot julkisista varoista annettavan tuen tasossa lainsäädännöstä johtuvien huomattavien kustannusten korvaamiseksi voivat johtaa kilpailun vääristymiseen. Tällaisten vääristymien välttämiseksi on luotava yhteiset pelisäännöt käyttäen jonkinlaista yhtenäistämistä. Tuen antaminen julkisista varoista näiden kustannusten kattamiseksi on kuitenkin ainoastaan yksi tie kohti tällaisia yhteisiä pelisääntöjä. Määrä-

rahojen niukkuuden vuoksi on vaikea kuvitella, että yhteisön varoista annettaisiin ylimääräistä rahoitusta. Myöskään jäsenvaltiot eivät välttämättä kykene antamaan ylimääräistä julkista rahoitusta. Naudanliha-alan avustamiseksi annettavan nykyisen yhteisön tuen osalta on syytä todeta, että yhteisö antaa tällä hetkellä tukea 15 euroa naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) testausarjoista koituvien kustannusten kattamiseksi.

Komissio on ottanut yhteyttä kaikkiin jäsenvaltioihin saadakseen kustannusarviot BSE:n torjuntaan liittyvän nykyisen ja tulevan lainsäädännön mukanaan tuomista kustannuksista sekä saadakseen tietoja julkisista varoista annettavan tuen tasosta. Näitä tietoja arvioidaan parhaillaan, jotta voitaisiin selvittää tarkemmin, missä tarvitaan pitemmälle menevää yhdenmukaistamista.

(2002/C 205 E/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0123/02

esittäjä(t): **Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle**

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Komissio ja kansainväliset kalastussopimukset

Yhteisön kalastusala kärsii kalastusmahdollisuuksien asteittaisesta menettämisestä kolmansien maiden kalavesillä. Laivanvarustajat ja kalastajat yhdistävät tämän seikan ja tietyt epäonnistumiset alueellisten kalastusjärjestöjen kanssa käydyissä neuvotteluissa komission heikkouteen ja siihen, että komissio ei huomioi kalastusalaa.

Toisaalta eräs kalastuksen pääosaston vastuuhenkilö totesi Valentín Paz-Andraden kunniaksi nimetyssä kalastusfoorumissa 5. joulukuuta 2001, että käsitys, joka joillakin laivanvarustajilla on kaupallisesta kalastussopimuksesta, on kulunut.

Mikä on komission käsitys kansainvälisistä kalastussopimuksista? Eikö se pidä pätevinä 30. lokakuuta 1997 Luxemburgissa kokoontuneen kalastusneuvoston niitä päätelmiä kolmansien maiden kanssa tehtyjä kalastussopimuksia koskevasta politiikasta, joiden mukaan sopimukset ovat luonteeltaan kaupallisia? Voisiko komissio rauhoittaa kalastusalaa lupautumalla työskentelemään nykyisten sopimusten uusimiseksi ja uusien kalastusmahdollisuuksien etsimiseksi yhteisön laivastolle?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. helmikuuta 2002)

Komissio on määritellyt yhteisön ulkosuhteet kalastusalalla yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuutta koskevassa vihreässä kirjassa⁽¹⁾. Viimeaikaiset neuvottelut näyttävät tukevan komission arviota siitä, että kalastusoikeuksien myyminen yhteisön ulkopuolisten maiden vesillä kalastaville yhteisön aluksille alkaa olla 25 vuoden jälkeen yksinkertaisesti aikansa elänyt käytäntö.

Koska komissio haluaa kuitenkin puolustaa yhteisön kalatalousalan etuja, se ehdottaa, että yhteisö osallistuu dynaamisesti poliittiseen, institutionaaliseen, juridiseen, taloudelliseen ja sosiaaliseen vuoropuheluun, jonka avulla se voi osaltaan edistää eräiden rannikkovaltioiden vesillä harjoitettavan kalastuksen kestävyttä sekä kehittää samanaikaisesti yhteistyössä kyseisten valtioiden viranomaisten kanssa keskipitkän tai jopa pitkän aikavälin suunnitelmia, jotka ovat kummankin osapuolen etujen mukaisia ja tyydyttävät kumpaakin osapuolta. Vaikka solmittavilla kumppanuussuhteilla on taloudellisia ulottuvuuksia, yhteistyösopimuksia olisi kuitenkin solmittava soveltuvalla kansallisella ja/tai alueellisella tasolla yhteistyökumppaneiden aseman ja tehtävien määrittämiseksi. Lisäksi yhteisön ja sen yhteistyökumppaneiden olisi sovittava välineistä ja edellytyksistä, joilla ne aikovat kehittää kalastusalan suhteitaan kestäväen kehityksen mukaisesti keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä.

Neuvoston lokakuussa 1997 tekemät päätelmät muodostavat edelleen viitekehyksen yhteisön toiminnalle kalatalousalalla kolmansissa maissa. Komission arvion mukaan päätelmiä on kuitenkin tarkistettava, jos vallitsevia suuntauksia muutetaan. On erittäin tärkeää, että yhteisön kalatalousalaa koskevien poliittisten suuntausten muutoksista ilmoitetaan yksityiskohtaisesti kaikille sidosryhmille sekä yhteisön sisällä että sen ulkopuolella.

Meneillään olevissa neuvotteluissa ei aseteta kyseenalaiseksi yhteisön toimintaa voimassa olevien erääntyvien sopimusten tarkistamiseksi eikä myöskään kalastuksen uusien mahdollisuuksien tutkimiseksi. Koska neuvottelijat ovat viime aikoina törmänneet yhä uusiin vaikeuksiin, yhteisön pyrkimyksiä, käytäntöjä ja toimintaa olisi kuitenkin syytä tarkistaa. Komissio esittää pian lukuisia aloitteita vastauksena avomerikalastuksen uusiin haasteisiin.

(¹) KOM(2001) 135 lopullinen.

(2002/C 205 E/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0130/02

esittäjä(t): **Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle**

(1. helmikuuta 2002)

Aihe: Huumevieroitusohjelmien todennäköinen keskeytyminen

Kreikan lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan Pohjois-Kreikan Ithaki-hoitoyhteisön huumevieroitusohjelmat, joita Euroopan unioni rahoittaa, ovat vaarassa keskeytyä. Syynä tähän on ilmeisesti hoitoyhteisön henkilökunnan työsopimusten päättyminen, eikä uutta henkilökuntaa voida palkata huumeita koskevan lain muuttamisen yhteydessä erehdyksessä sattuneen laiminlyönnin vuoksi.

Ovatko edellä mainitut seikat komission tiedossa? Ovatko ohjelmat todella vaarassa keskeytyä? Mitä komissio aikoo tehdä, jotta vältetään tällainen tilanne? Minkä verran Euroopan unioni on myöntänyt varoja suoraan ja välillisesti ja mille kreikkalaisille huumevieroitushoitoyhteisöille?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

Komissio ei ole kuullut tästä asiasta. Hoito ja hoitoyhteisöt kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan, eikä niitä käsitellä huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemistä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa. Kyseinen ohjelma kattaa lähinnä ennaltaehkäisyohjelmia, mutta se on kattanut myös hoitotyötä, jos siihen on liittynyt huumausaineiden käytön ehkäisyä.

Tämän alan toimia voidaan rahoittaa myös useista muista yhteisön ohjelmista, jotka eivät nimenomaisesti keskity huumausaineisiin (Equal, Urban, Integra jne.). Jäsenvaltiot hallinnoivat niiden rahavaroja.

Itaca (Ithaci) on huumausainealalla työskentelevien eurooppalainen yhdistys. Sen pääpaikka on Italiassa, mutta Kreikka on yksi sen toimintaan osallistuvista jäsenvaltioista.

Itaca on viime vuosina saanut tukea huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemistä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta. Tätä vuotta koskevia tukipäätöksiä ei ole vielä tehty, koska osa menettelyistä on kesken.

(2002/C 205 E/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0134/02**esittäjä(t): Albert Maat (PPE-DE) komissiolle**

(25. tammikuuta 2002)

Aihe: Töyhtöhyypän munien keräämisen perinteen säilyttäminen Frieslandissa

Töyhtöhyypän munien etsiminen ja kerääminen tiettyinä aikana vuodessa on vanha Frieslandin perinne. Se on tiukkojen sääntöjen alainen: munia voi kerätä vain 1. maaliskuuta – 1. huhtikuuta ja lupaa ei myönnetä kuin niille munien kerääjille, jotka voivat osoittaa, että he huolehtivat linnuista jälkepäin (etenkin linnunpesän suojelusta 1. huhtikuuta jälkeen). Se tapa, millä munien poimimista valvotaan voidaan pitää jopa nykyaikaisena luonnon suojelemisena. Tämä perinne on vaarassa, sillä komissio ei aio myöntää Frieslandille poikkeusta Alankomaissa sovellettavasta lintudirektiivistä. Vaikka töyhtöhyypää suojellaan Frieslandissa, niin sitä metsästetään Ranskassa. Lintudirektiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan munien kerääminen on mahdollista noudatettaessa tiukkoja ehtoja. Frieslandin maakunta on tällä hetkellä yhteistyössä maatalous, luonnonsuojelu- ja kalastusministeriön kanssa tiukentamassa ministeriön uuden määräyksen mukaisesti poikkeusten valintaan liittyviä vaatimuksia, joka sisältää myös suojeluohjelman koskevan ehdon.

Tällä vanhalla Frieslandin perinteellä on maakunnassa vankka suosio.

Onko komissio tietoinen tiettyinä aikana vuodessa tapahtuvan Frieslandin maakunnan töyhtöhyppien munien keruun perinteen erityispiirteestä?

Onko komissio valmis myöntämään poikkeuksen 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan, jos Alankomaiden viranomaiset (maatalous-, luonnonsuojelu- ja kalastusministeriö ja Frieslandin maakunnan hallinto) täyttävät asetetut ehdot?

Jos komissio ei tätä myönnä, niin miksi se ei myönnä poikkeuslupaa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2002)

Komissio on tietoinen perinteisestä töyhtöhyypän munien keräämisestä Frieslandin maakunnassa Alankomaissa.

Töyhtöhyypä, kuten kaikki Euroopassa luonnonvaraisina elävät lintulajit, kuuluvat luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (1) (jäljempänä "direktiivi") soveltamisalaan.

Direktiivin 5 artiklassa kielletään ankarasti mm. munien ottaminen luonnosta.

Direktiivin 5 artiklan yleiseen kieltoon voidaan myöntää poikkeuksia vain direktiivin 9 artiklan ankan poikkeusjärjestelmän nojalla, edellyttäen ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, vain seuraavin perustein:

- kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamiseksi, – lentoturvallisuuden turvaamiseksi, – viljelmille, kotieläimille, metsille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi, – kasviston ja eläimistön suojelemiseksi;
- tutkimus- ja opetustarkoituksessa, kannan lisäämis- ja uudelleenistutustarkoituksessa sekä tehdäkseen mahdolliseksi näitä varten tapahtuvan kasvatuksen;
- salliakseen tiukasti valvotuissa oloissa ja valikoivasti tiettyjen lintujen pienien määrien pyydystämisen, hallussapitämisen tai muuten asiallisen hyötykäytön.

Komissio tutkii parhaillaan tapausta, joka koskee munien keräämistä luonnosta Frieslandin maakunnassa Alankomaissa. Tutkimuksen yhteydessä komissio on käynnistänyt jäsenvelvoitteiden rikkomismenettelyn, koska sillä on merkkejä siitä, että tapauksessa ei ole noudatettu direktiivin 9 artiklan säännöksiä. Tämän

meneillään olevan tapauksen puitteissa komissio on antanut EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen perustellun lausunnon. Kun vastausta perusteltuun lausuntoon ei saatu, komissio päätti viedä asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen. Hieman myöhemmin Alankomaiden viranomaiset vastasivat perusteltuun lausuntoon. Vastausta arvioidaan parhaillaan. Jos arviointi osoittaa, että Alankomaiden viranomaiset ovat toimineet direktiivin 9 artiklan säännösten mukaisesti, asian käsittely lopetetaan. Muussa tapauksessa komissio voi toteuttaa aikaisemman päätöksensä viedä asia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen.

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979.

(2002/C 205 E/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0138/02

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(1. helmikuuta 2002)

Aihe: Rantojen kunnostus Málagan rannikolla

Matkailuala Málagan provinssissa Espanjassa on ensimmäisenä ryhtynyt toimiin Costa del Solin rantojen surkean tilan takia. Äskettäiset itärannikon myrskyt ovat monin paikoin aiheuttaneet huomattavaa tuhoa rannoille.

Alueen matkailualasta pääasiassa vastuussa olevat tahot ovat kaikilla tasoilla olleet syvästi huolestuneita tästä asiasta. Nimittäin jos rantoja ei saada kuntoon lähikuukausina, vaikutukset Costa del Solin matkailuelinkeinolle ovat hyvin kielteisiä.

Voiko komissio ilmoittaa, mitä yhteisön tukia on mahdollista ottaa pikaisesti käyttöön myrskytuhojen korjaamiseksi Málagan alueen rannoilla?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2002)

Komissio ei voi myöntää poikkeuksellista tukea, sillä parlamentti poisti vuonna 1997 erityisen budjettikohdan "häätäpu", joka oli tarkoitettu luonnonmullistusten aiheuttamien tuhojen korjaamiseen jäsenvaltioissa. Tähän budjettikohtaan oli varattu talousarviossa vuosittain noin viisi miljoonaa euroa. Näin ollen komissio voi tukea luonnonmullistusten koettelemien seutujen jälleenrakennusta vain voimassa olevin, erityisesti aluepoliittisin välinein.

Málagan provinssi kuuluu Andalusian toimenpideohjelman perusteella kulumassa olevalla kaudella 2000–2006 rakennerahastojen tavoite 1 -alueisiin. Espanjan viranomaiset ovat vastuussa eri toimenpideohjelmien hallinnoinnista ja voivat näin ollen päättää vahinkoja kärsineitä tuotannonaloja koskevien infrastruktuuri- ja kehittämishankkeiden yhteisrahoituksesta edellyttäen, että hankkeet ovat ohjelman tavoitteiden mukaisia, tukikelpoisia rakennerahastoista toteutettavaan rahoitukseen ja noudattavat voimassa olevia säännöksiä.

Komissio haluaa korostaa, että se tutkii mahdollisimman ripeästi Espanjan viranomaisten mahdollisesti tekemät ilmoitukset. Tuen myöntämistä koskeva päätöksenteko kuuluu kuitenkin Espanjan viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan.

(2002/C 205 E/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0142/02

esittäjä(t): Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL) neuvostolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Niin sanottujen antiglobalisaatioyksikköjen ja mielenosoittajia koskevan tietokannan perustaminen

Monien tiedotusvälineiden mukaan Espanjan sisäministeriö on kuulemma perustanut "antiglobalisaatioyksiköitä".

Sisäministeriö on perustanut nopean toiminnan yksikköjä, joiden on tarkoitus toimia eri tapahtumissa, joita Espanjan puheenjohtajakaudella järjestetään vuoden 2002 ensimmäisellä puoliskolla. Niiden tarkoituksena on erityisesti estää globalisaatiota vastustavissa mielenosoituksissa mahdollisesti syntyvät ongelmat.

Lisäksi sisäministeriö kuulemma valmistelee tietokantaa, joka sisältää henkilötiedot monista Göteborgin, Genovan ja Barcelonan huippukokouksien aikana mielenosoituksiin osallistuneista henkilöistä. Tietokanta käsittäisi Euroopan poliisiviranomaisten toimittamat tiedot, jotka koskevat edellä mainituissa kaupungeissa järjestettyjä mielenosoituksia.

Tässä samassa yhteydessä Espanjan tiedustelupalvelu ilmoitti, että se on valvonut globalisaatiota vastustavien kansanliikkeiden Internet-sivustoja viime joulukuusta lähtien.

Onko neuvosto tietoinen näistä Espanjan hallituksen aloitteista ja voiko se vahvistaa ne?

Miten neuvosto – varsinkin tietokannan tapauksessa – aikoo suojella oikeutta päästä käsiksi mielenosoittajien henkilökohtaisiin tietoihin?

(2002/C 205 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0152/02

esittäjä(t): Salvador Jové Peres (GUE/NGL) neuvostolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Espanjan hallituksen toimet globalisaatiota vastustavia liikkeitä kohtaan

Useiden lähteiden mukaan Espanjan sisäministeriö on perustanut niin kutsuttuja "anti-globalisaatio-yksiköitä."

Sisäministeriön kerrotaan luoneen kriisinhallintayksikköjä, jotka pystyvät tarvittaessa puuttumaan tilaisuuksiin, joita järjestetään Espanjan puheenjohtajuuskaudella vuoden 2002 ensimmäisen puoliskon aikana, ja erityisesti estämään mahdollisia konflikteja globalisaatiota vastustavien mielenosoitusten aikana.

Sen lisäksi sisäministeriö olisi tietojen mukaan päivittämässä tietokantaa Göteborgin, Genovan ja Barcelonan mielenosoituksiin osallistuneiden lukuisten henkilöiden henkilötiedoista. Tämä tietokanta sisältäisi eri eurooppalaisten poliisilaitosten antamaa tietoa edellä mainituissa kaupungeissa järjestetyistä protestoinneista.

Espanjan tiedustelupalvelu on lisäksi ilmoittanut, että he ovat viime joulukuusta lähtien pitäneet silmällä globalisaatiota vastustavien liikkeiden Internet-sivuja.

Onko Espanjan hallitus antanut neuvostolle tietoa näistä toimistaan?

Katsooko neuvosto, että edellä kuvatun tietokannan luominen on yksityisyyden suojasta ja henkilötietosuojasta annettujen yhteisön säännösten mukaista?

(2002/C 205 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0157/02

esittäjä(t): Fodé Sylla (GUE/NGL) neuvostolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Espanja: antiglobalisaatioyksiköiden ja tietokannan perustaminen

Useista eri lähteistä kantautuneiden tietojen mukaan Espanjan sisäministeriö olisi perustanut niin sanottuja antiglobalisaatioyksiköitä, joita on tarkoitus käyttää eri tapahtumissa Espanjan puheenjohtajakaudella vuoden 2002 ensimmäisellä puoliskolla. Erityisesti niiden tehtävänä on estää globalisaation vastaisissa mielenosoituksissa mahdollisesti syntyvät ongelmat.

Lisäksi sisäministeriö kuulemma valmistelee tietokantaa, joka sisältäisi tiedot useista henkilöistä, jotka osallistuivat Göteborgin, Genovan ja Barcelonan huippukokousten yhteydessä järjestettyihin mielenosoituksiin. Tietokanta sisältäisi Euroopan eri poliisiviranomaisten toimittamia tietoja, jotka koskevat edellä mainituissa kaupungeissa toteutetuista protestitoimista.

Espanjan tiedustelupalvelu on ilmoittanut seuranneensa viime joulukuusta lähtien globalisaatiota vastustavien liikkeiden Internet-sivustoja.

Pitääkö neuvosto edellä kuvatun tietokannan perustamista yksityisyyden suojaa koskevien yhteisön normien mukaisena?

Voiko neuvosto taata, että tietokantaan rekisteröidyt mielenosoittajat saavat tutustua henkilötietoihinsa? Miten tämä tutustuminen järjestettäisiin?

(2002/C 205 E/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0180/02

esittäjä(t): Alain Krivine (GUE/NGL) neuvostolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Espanja: antiglobalisaatioyksikköjen ja tietokannan perustaminen

Useista eri lähteistä kantautuneiden tietojen mukaan Espanjan sisäministeriö olisi perustanut niin sanottuja antiglobalisaatioyksiköitä, joita on tarkoitus käyttää eri tapahtumissa Espanjan puheenjohtajakaudella vuoden 2002 ensimmäisellä neljänneksellä. Erityisesti niiden tehtävänä on estää globalisaation vastaisissa mielenosoituksissa mahdollisesti syntyvät ongelmat.

Lisäksi sisäministeriö kuulemma valmistelee tietokantaa, joka sisältäisi tiedot useista henkilöistä, jotka osallistuivat Göteborgin, Genovan ja Barcelonan huippukokousten yhteydessä järjestettyihin mielenosoituksiin. Tietokanta sisältäisi Euroopan eri poliisiviranomaisten toimittamia tietoja, jotka koskevat edellä mainituissa kaupungeissa toteutettuja protestitoimia.

Espanjan tiedustelupalvelu on ilmoittanut valvoneensa viime joulukuusta lähtien globalisaatiota vastustavien liikkeiden Internet-sivustoja.

Pitääkö neuvosto edellä kuvatun tietokannan perustamista yhteisön yksityisyyden suojaa koskevien sopimusten mukaisena?

Minkä kriteerien mukaisesti ja millaisissa puitteissa edellä mainitut tiedostot muodostetaan?

(2002/C 205 E/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0191/02

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) neuvostolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Espanja: antiglobalisaatioyksiköiden ja mielenosoittajia koskevien tiedostojen muodostaminen

Useista lähteistä saatujen tietojen mukaan Espanjan sisäministeriö on perustanut nk. antiglobalisaatioyksiköitä vuoden 2002 alusta käynnistynyttä Espanjan puheenjohtajakautta varten. Yksiköiden on erityisesti tarkoitus estää hankaluudet, joita saattaa ilmetä globalisaatiota vastustavien mielenosoitusten yhteydessä.

Sisäministeriö pyrkii myös luomaan tiedostoja, joihin koottaisiin useiden Göteborgin, Genovan ja Barcelonan huippukokousten yhteydessä mieltään osoittaneiden henkilötiedot. Tähän tiedostoon sisällytettäisiin eri maiden poliisivoimien hankkimat tiedot edellä mainituissa kaupungeissa järjestetyistä protesteista.

Espanjan tiedustelupalvelu on ilmoittanut tässä yhteydessä, että se on tarkkaillut globalisaatiota vastustavien järjestöjen Internet-sivustoja jo viime joulukuusta lähtien.

Onko Espanjan hallitus ilmoittanut neuvostolle edellä mainituista asioista?

Katsooko neuvosto, että edellä mainitun kaltaisen tiedoston luominen on yksityisyyden suojaan sovellettavan eurooppalaisen käytännön mukainen?

Voiko neuvosto taata, että mielenosoittajat voivat perehtyä heistä koottuihin tietoihin? Millä tavoin tämä voidaan varmistaa?

(2002/C 205 E/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0205/02

esittäjä(t): Luisa Morgantini (GUE/NGL) neuvostolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Antiglobalisaatioyksiköiden ja mielenosoittajia koskevien tiedostojen muodostaminen

Useista lähteistä saatujen tietojen mukaan Espanjan sisäministeriö on perustanut nk. antiglobalisaatioyksiköitä vuoden 2002 alusta käynnistynyttä Espanjan puheenjohtajakautta varten. Yksiköiden on erityisesti tarkoitus estää hankaluudet, joita saattaa ilmetä globalisaatiota vastustavien mielenosoitusten yhteydessä.

Sisäministeriö pyrkii myös luomaan tiedostoja, joihin koottaisiin useiden Göteborgin, Genovan ja Barcelonan huippukokousten yhteydessä mieltään osoittaneiden henkilötiedot. Tähän tiedostoon sisällytettäisiin eri maiden poliisivoimien hankkimat tiedot edellä mainituissa kaupungeissa järjestetyistä protesteista. Espanjan tiedustelupalvelu on ilmoittanut tässä yhteydessä, että se on tarkkaillut globalisaatiota vastustavien järjestöjen Internet-sivustoja jo viime joulukuusta lähtien.

Onko Espanjan hallitus ilmoittanut neuvostolle edellä mainituista asioista?

Katsooko neuvosto, että edellä mainitun kaltaisen tiedoston luominen on yksityisyyden suojaan sovellettavan eurooppalaisen käytännön mukainen?

Voiko neuvosto taata, että mielenosoittajat voivat perehtyä heistä koottuihin tietoihin? Millä tavoin tämä voidaan varmistaa?

Yhteinen vastaus

**kirjallisiin kysymyksiin P-0142/02, P-0152/02, P-0157/02, P-0180/02,
P-0191/02 ja P-0205/02**

(21. toukokuuta 2002)

1. Neuvosto kehottaa kiinnittämään huomiota Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklaan, jonka mukaan:

Tämän osaston (VI osasto: Määräykset poliisiyhteistyöstä ja oikeudellisesta yhteistyöstä rikosasioissa) määräyksillä ei rajoiteta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi sekä sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.

2. Tietosuojan osalta todetaan, että kaikki 15 jäsenvaltiota ovat ratifioineet Euroopan neuvoston yleissopimuksen vuodelta 1981 yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä.

3. Neuvoston ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 13. heinäkuuta 2001 antamissa päätelmissä Eurooppa-neuvoston kokousten ja muiden vastaavien tilaisuuksien turvallisuudesta palautettiin mieleen Euroopan unionille asetettu tavoite pitää yllä ja kehittää unionia vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvana alueena. Tällaisella alueella kansalaisilla on oltava oikeus ilmaista vapaasti mielipiteensä ja kokoontua rauhanomaisesti, eli oikeudet, jotka tunnustetaan Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksessa ja näitä oikeuksia on voitava käyttää olosuhteissa, joissa heidän oma turvallisuutensa tai muiden kansalaisten tai omaisuuden turvallisuus ei ole uhattuna.

Samoissa päätelmissä korostettiin, että on tärkeää käydä rakentavaa vuoropuhelua yleisten mielenosoitusten järjestäjien ja isäntämaan viranomaisten välillä ja pitää yllä tiiviitä kansainvälisiä yhteyksiä erityisesti jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten kesken, sen varmistamiseksi, että tällaisia laillisia mielenosoituksia eivät hyödynnä tai käytä väärin muut tahot, joiden tarkoituksena on syölistyä yksin tai yhdessä väkivallantekoihin.

(2002/C 205 E/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0144/02**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(1. helmikuuta 2002)

Aihe: Avoimet työpaikat komissiossa

Kuinka paljon komissiossa on avoimia työpaikkoja?

Voiko komissio antaa tiedot pääosastoittain?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2002)

Vuoden 2000 lopussa komissiossa oli 480 avointa virkaa. Osuus oli 2,8 prosenttia kaikista vakituisista ja määräaikaisista viroista toimielimen toimintatalousarvioon sisältyvässä henkilöstötaulukossa. Osuus oli pienin kuuteen vuoteen, ja se oli selvästi lähellä kahta prosenttia, jonka komissio katsoo pienimmäksi mahdolliseksi vapaiden virkojen osuudeksi nykyisten rekrytointimenettelyjen perusteella.

Komissaarien erityisryhmän tekemään laajaan katsaukseen, jonka tarkoituksena oli selvittää, miten komissio voi sovittaa tehokkaammin yhteen tehtävät ja henkilöstöresurssit, sisältyvien päätelmien mukaisesti budjettivallan käyttäjä myönsi komissiolle 400 uutta virkaa vuonna 2001 ja 317 uutta virkaa vuonna 2002. Pelkästään tästä syystä komissiossa on ollut avoimia virkoja epätavallisen runsaasti vuonna 2001, ja tilanne on tällainen vielä vuonna 2002. Koska varallaolueluetteloissa ei ole riittävästi menestyneitä ehdokkaita näiden virkojen täyttämiseksi välittömästi, vuonna 2001 käynnistettiin runsaasti kilpailumenettelyjä.

Vuonna 2001 avointen virkojen määrä väheni merkittävästi: 1. tammikuuta 2001 avoimia virkoja oli 1 062 ja 31. joulukuuta 2001 enää 660. Tämä osuus on 3,7 prosenttia kaikista vakituisista ja määräaikaisista viroista toimielimen toimintatalousarvioon sisältyvässä henkilöstötaulukossa, ja samalla osuus on pienempi kuin komission vuoden 2001 asettama tavoite (695 avointa virkaa).

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, vuonna 2002 budjettivallan käyttäjä hyväksyi komissiolle 317 uutta virkaa sekä myös 60 määräaikaisen viran muuttamisen vakituisiksi viroiksi. Lisäksi 25 ylimääräistä virkaa saatiin käyttöön muuttamalla määrärahoja viroiksi. Tämän kaiken seurauksena henkilöstötaulukon sisältyvien virkojen määrä kasvoi 302:lla vakituisella ura-alueen A viralla ja 100 vakituisella ura-alueen B viralla.

Uusien virkojen myöntäminen johti avointen virkojen määrän huomattavaan kasvuun pääasiassa ura-alueilla A ja B.

Avoimet virat toimintatalousarvioon sisältyvässä henkilöstötaulukossa

Hyväksytyt virat vuoden 2002 talousarviossa	17 906	100%
Avoimet virat 4. helmikuuta 2002	1 017	5,7%

Komissio käynnisti vuoden 2001 aikana 16 kilpailumenettelyä avointen virkojen täyttämiseksi ja erityisesti valitakseen ehdokkaita, joilla on komissaarien erityisryhmän⁽¹⁾ kuvaamia erityisominaisuuksia ja -pätevyyksiä. 6–10 muuta kilpailua on tällä hetkellä kesken tai valmisteluvaiheessa.

Ura-alueella A saadaan vuoden 2002 ensimmäisellä puoliskolla näiden kilpailujen kautta 225 uutta ehdokasta verotuksen, tulliasioiden ja henkilöstöhallinnon alalla. Marraskuun 2002 ja tammikuun 2003 välisenä aikana kilpailujen toinen aalto tuottaa 960 ehdokasta seuraavilla aloilla: ulkosuhteet ja kolmansille maille annettava apu, tilintarkastus, oikeus- ja sisäasiat, siviili- ja rikosoikeus, rakennuspolitiikka, logistinen ja operatiivinen hallinto, taloustiede, tilastotiede ja oikeusasiat.

Ura-alueella B saatiin äskettäisten kilpailujen kautta noin 410 ehdokasta varallaololuetteloon kirjanpidon, taloushallinnon, tilintarkastuksen ja tietotekniikan alalla. Vuoden 2002 ensimmäisen puoliskon aikana tullialalla on 65 ehdokasta. Vuoden 2002 lopussa ja vuoden 2003 alussa uudet kilpailut tuottavat 500 ehdokasta henkilöstöhallinnon ja taloushallinnon alalla sekä myös arkistotyöntekijän/dokumentoijan ja oikolukijan virkoja varten.

Koska suurin osa kilpailuista saadaan päätökseen vuonna 2002, on mahdollista lisätä merkittävästi täytettyjen virkojen määrää henkilöstötaulukossa vuoden 2002 loppuun mennessä. Komissio on asettanut tavoitteekseen, että avoimia virkoja olisi ainoastaan 400, kun näistä kilpailuista saadut ehdokkaat on otettu palvelukseen (vuoden 2002 loppupuolella ja vuoden 2003 alkupuolella). Siirtymäkauden toimenpiteenä komissio palkkaa määrääikaista henkilöstöä avoimiin vakituisiin virkoihin, kunnes kilpailujen kautta saadut pätevät ehdokkaat ovat käytettävissä.

Avointen virkojen yksityiskohtainen erittely pääosastoittain 4. helmikuuta 2002 lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(¹) Komission tiedonanto, 26. heinäkuuta 2000.

(2002/C 205 E/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0145/02

esittäjä(t): **Christine De Veyrac (PPE-DE) neuvostolle**

(5. helmikuuta 2002)

Aihe: Uskonnonvapaus Vietnamissa

Euroopan parlamentti hyväksyi 5. heinäkuuta 2001 päätöslauselman uskonnonvapaudesta Vietnamissa. Päätöslauselmassaan Euroopan parlamentti kehotti Vietnamin hallitusta "takaamaan kaikille Vietnamin kansalaisille oikeuden harjoittaa valitsemaansa uskontoa, mukaan lukien oikeus järjestää jumalanpalveluksia ja kokoontua vapaasti".

Isä Nguyen Van Ly tuomittiin 19. lokakuuta 2001 suljetuin ovin ja ilman oikeudenkäyntiä ja asianajajaa 15 vuodeksi vankeuteen harjoitettuaan uskontoaan Vietnamin viranomaisten antamasta kiellosta huolimatta. Vietnamin yhdistyneen buddhalaiskirkon ylin johtaja, Kunnianarvoisa Thich Huyên Quang, pidätettiin ja määrättiin kotiarestiin vuonna 1994, ja häntä pidettiin eristettynä poliisivalvonnassa. Hän oli vakavasti sairas, mutta hän ei voinut hakeutua hoitoon. Ollessaan matkalla hakemaan Thich Huyên Quangia viedäkseen tämän lääkäriin Saigoniin 31. toukokuuta 2001 Vietnamin yhdistyneen buddhalaiskirkon pääsihteerin, Kunnianarvoisa Thich Quang Dô, pidätettiin, ja hän joutui kotiarestiin.

On pahoiteltavaa, että Vietnamin viranomaiset ovat ryhtyneet edellä mainittuihin toimiin kyseisiä kunnioitettuja ja tunnustettuja uskonnollisia johtajia vastaan sekä useita muita henkilöitä vastaan siksi, että nämä ovat harjoittaneet uskontoaan. Edellä mainitut toimet ovat vastoin ihmisoikeuksia, Euroopan parlamentin 5. heinäkuuta 2001 antamaa päätöslauselmaa ja lukuisia Euroopan unionin ja kansainvälisen yhteisön Isä Nguyen Van Lyn, Kunnianarvoisten Thich Huyên Quangin ja Thich Quang Dôn puolesta esittämiä vetoomuksia.

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä, jotta Euroopan parlamentin 5. heinäkuuta 2001 antamaa päätöslauselmaa kunnioitettaisiin?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto on tietoinen siitä, että Euroopan parlamentti on huolissaan tästä sekä muista Vietnamin ihmisoikeusasioista. Se on välittänyt kyseiset huolet Vietnamin viranomaisille EY–Vietnam-yhteistyö-sekakomitean kokouksien puitteissa sekä yhteyksien kautta, jotka EU:n Hanoissa olevat edustustot ovat solmineet ulkoasianministeriön ja muiden asiaankuuluvien ministeriöiden ja elinten kanssa.

(2002/C 205 E/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0153/02

esittäjä(t): Franz Turchi (UEN) neuvostolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Euroopan parlamentin jäsenen Francesco Turchin 19. lokakuuta 2001 esittämä kysymys

- Prioritaire-merkinnällä varustettuun kirjalliseen kysymykseen vastaamisen aikarajaksi on vahvistettu kolme viikkoa siitä, kun kysymyksestä on ilmoitettu virallisesti.
- Kysymyksen esittäjä esitti neuvostolle 19. lokakuuta 2001 prioritaire-merkinnällä varustetun kirjallisen kysymyksen (P-3036/01), joka koski afganistanilaisen sotilaskomentajan Ahmad Shah Massoudin murhaa.
- Neuvosto ei ole vielä tähän mennessä (22. tammikuuta 2002) antanut kysymykseen vastausta.
- On syytä ottaa huomioon, että kansainvälinen tilanne on edelleen erittäin huolestuttava ja epävakaa.

Voisivatko neuvosto ja erityisesti Belgian kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ilmoittaa, mikseivät ne ole vielä antaneet vastausta edellä mainittuun kysymykseen? Antaako tällainen asenne niiden mielestä aihetta epäillä joko vähättelevää suhtautumista Euroopan parlamentin jäseniä kohtaan tai kyvyttömyyttä antaa uskottavia vastauksia mahdollisten virheiden selittämiseksi?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto palauttaa arvoisan parlamentin jäsenen mieleen esille otettuja menettelykysymyksiä koskevat aiemmin antamansa vastaukset (ks. vastaukset kysymyksiin E-1299/01, E-1300/01, P-1541/01 ja E-2384/01).

Kysymyksen P-3036/01 osalta neuvosto ilmoittaa, että siihen on vastattu 12. helmikuuta 2002.

(2002/C 205 E/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0154/02

esittäjä(t): Roberto Bigliardo (UEN) komissiolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Casertan ympäristöongelma

Kysymyksemme koskee Casertan kaupungin tilaa. Caserta tunnetaan kaikkialla Euroopassa Reggia Vanvitellianan palatsista ja puistosta, joka kilpailee hienoudessa Versaillesin kanssa samassa sarjassa mutta jossa on nykyään todettu vakavia ympäristöongelmia.

Puiston voidaan syystäkin katsoa kuuluvan Euroopan ja koko maailman taideperintöön ja siitä on häikäilemättömästi kiistely 50 vuoden ajan, minkä vuoksi 700 vuoden ikäistä palatsia ympäröivä maisema on pilaantunut.

Casertaa ympäröi kasvi- ja eläinlajistoltaan rikas vuoristo, jolla on huomattava historiallinen ja taiteellinen arvo ja joita kutsutaan Tifatini-vuoriksi.

Vuoristo on kärsinyt harkitsemattoman kaivostoiminnan seuraamuksista, sillä Casertan kunnan alueelle on perustettu yli 30 kalkki- ja tuffikivilouhosta, joista kuusi on vielä toiminnassa.

Louhinta historiallisesti arvokkaiden kohteiden, kuten palatsin, S. Leucion alueen, Casertan vanhan-kaupungin keskiaikaisen osan ja Maddalonin laakson monumentaalisten siltojen lähetyvillä on aiheuttanut maisemahaitan, jolla on niin suuria vaikutuksia, että ne ovat vähällä vaarantaa peruttamattomasti luonnonympäristön ja Casertan taideperinnön.

Samalla kun kokonaisten vuorten räjäyttäminen jatkuu kenenkään puuttumatta asiaan, hylätyt louhokset luovat lohduttoman kuumaisen Reggia Vanvitellianan lähistölle, yhdelle Euroopan suosituimmista matkailukohteista. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edellä mainitun hävityksen lopettamiseksi? Katsooko komissio, että sen olisi aiheellista teettää toteutettavuustutkimus sen selvittämiseksi, onko Bourbon-suvun palatsin Goethen välityksellä kuuluisaksi tekemä maisema mahdollista palauttaa ennalleen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2002)

Parlamentin jäsenen esittämiä kysymyksiä on tarkasteltava kahdesta eri näkökulmasta: uusien louhosten mahdollinen avaaminen ja entisten louhosalueiden palauttaminen ennalleen.

Mitä tulee uusiin louhoksiin, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY⁽²⁾, säädetään, että sellaisten hankkeiden, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, vaikutukset arvioidaan (ympäristövaikutusten arviointi (YVA)). Direktiivin alaiset hankeluokat on lueteltu kahdessa liitteessä. Liitteessä I luetellut hankkeet edellyttävät YVA-menettelyä. Direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaan liitteessä II mainittuihin luokkiin kuuluville hankkeille on tehtävä YVA-menettely, jos jäsenvaltiot toteavat niiden laadun sitä vaativan.

Joillakin parlamentin jäsenen mainitsemista louhostoiminnoista voi olla merkittävä vaikutus "Monte Tifatan" (IT8010016) alueeseen, jota Italia ehdottaa luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/EY⁽³⁾ mukaiseksi "yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi".

Mitä tulee yhteisön tärkeinä pitämiin alueisiin ja erityisten suojelutoimien alueisiin, jotka valitaan direktiivissä 92/43/EY säädettyä menettelyä noudattaen, direktiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaan kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät suoranaisesti liity alueen käyttöön tai ole sen hallinnan kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin.

Tämä säännös ei ole vielä täysin sitova. Mainittua menettelyä, jonka mukaan yhteisön tärkeinä pitämät alueet valitaan ehdotettujen alueiden luettelosta ja osoitetaan sen jälkeen erityisten suojelutoimien alueiksi, ei ole vielä saatettu päätökseen. Direktiivin kattamat alueet ovat edelleen ehdotuksia. Ehdotettujen alueiden suhteen jäsenvaltioilla on tiettyjä veloitteita toimia siten, että direktiivin tavoitteet eivät vaarannu. Niitä erityisesti kehoitetaan pidättäytymään kaikista toimista, jotka voivat aiheuttaa ehdotetun alueen heikentymisen.

Jos komission tietoon tulee, että yhteisön oikeutta jossakin tapauksessa rikotaan, se ei epäröi EY:n perustamissopimuksen valvojan ominaisuudessa ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin, mukaan luettuina perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen jäsenveloitteiden rikkomismenettely, varmistaakseen, että yhteisön oikeutta noudatetaan.

Mitä tulee entisten louhosalueiden palauttamiseen ennalleen ja toteutettavuustutkimuksen tekemiseen, aloitteen on tultava jäsenvaltioilta, eikä toteutettavuustutkimuksen aloittaminen kuulu komission toimivaltaan. Tällaisia toimia voidaan rahoittaa rakennerahastoista, jos ne sisältyvät alueelliseen toimintasuunnitelmaan. Ympäristöalan rahoitusväline LIFE⁽⁴⁾ ja erityisesti LIFE-Nature on tarkoitettu Natura 2000-verkoston toteuttamiseen. Jos louhos sijaitsee yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetun alueen sisäpuolella, LIFE-varoja voitaisiin käyttää alueen ekologisen arvon palauttamiseen.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985.

(²) EYVL L 73, 14.3.1997.

(³) EYVL L 206, 22.7.1992.

(⁴) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1655/2000, annettu 17. heinäkuuta 2000, ympäristöalan rahoitusvälineestä (LIFE), EYVL L 192, 28.7.2000.

(2002/C 205 E/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0163/02

esittäjä(t): Werner Langen (PPE-DE) komissiolle

(29. tammikuuta 2002)

Aihe: Kuohuviinin tuotanto Italiassa ja Itävallassa

Italialaisten yritysten markkinoima Prosecco-kuohuviini ylittää selkeät EU-normit, jotka koskevat EU:n viinilainsäädännön mukaista kuohuviinin enimmäispainetta (enintään 2,5 baaria). Rikkomus todettiin Saksassa, ja asiasta on valitettu Italiaan. Italiassa saksalaisia mittausmenetelmiä on ilmeisesti epäilty, ja asia on jätetty sikseen. Näin italialaiset yritykset voivat edelleen myydä Prosecco-kuohuviiniä, jonka paine ylittää 2,5 baaria.

Kultahiutaleiden lisääminen kuohuviiniin on kielletty koko EU:ssa. Silti itävaltalaiset kuohuviinin tuottajat ovat saaneet erikoisluvan suuren mittaluokan kokeeseen. Näin itävaltalaiset yritykset voivat nyt markkinoida kultahiutaleita sisältävää kuohuviiniä ilman kilpailua.

Onko komissio tietoinen näistä tapauksista?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sallitun enimmäispaineen ylittävän italialaisen kuohuviinin kieltämiseksi?

Kuka antoi erikoisluvan suuren mittaluokan kokeeseen kultahiutaleita sisältävällä kuohuviinillä Itävallassa, ja pitääkö komissio koetta Euroopan unionin kilpailusäännösten vastaisena?

**Franz Fischlerin komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(25. maaliskuuta 2002)

Komissio voi kansallisilta viranomaisilta saamiensa tietojen perusteella täsmentää arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään esittämiä seikkoja seuraavasti:

Saksan valvontaviranomaiset ovat ilmoittaneet havainneensa Prosecco del Veneto -kuohuviinin yhdessä erässä hiilidioksidin liukenemisesta johtuvaa ylipainetta, joka ylitti 2,5 baaria, ja ulkosyntyistä hiilidioksidia. Asia kävi ilmi, kun etiketeissä ilmoitettujen tietojen ja mukaan liitettyjen asiakirjojen yhdenmukaisuutta todennettiin. Nimitys "kuohuviini" ei vastannut viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽¹⁾ liitteen I 17 kohdassa annettua määritelmää, minkä vuoksi kyseisen viinin saattaminen markkinoille kiellettiin. Saksan viranomaiset ilmoittivat asiasta viinialan tarkastusten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 14 päivänä joulukuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2729/2000⁽²⁾ 8 artiklan mukaisesti Italian valvontaviranomaisille ja komissiolle. Italian viranomaiset eivät ole kiistäneet asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 kuohuviineille vahvistettua hiilidioksidin liukenemisestä johtuvan ylipaineen 2,5 baarin enimmäismäärää, jonka noudattamista toimivaltaiset viranomaiset valvovat edelleen samoin kuin muiden tämän tyyppiselle viinille ominaisten parametrien noudattamista.

Kultahiutaleiden lisääminen kuohuviineihin ei kuulu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä V lueteltuihin viinivalmistusmenetelmiin eikä se näin ollen ole sallittua.

Itävallan viranomaiset ovat ilmoittaneet viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä viinivalmistusmenetelmiä ja -käsittelyjä koskevista yhteisön säännöistä 24 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1622/2000⁽³⁾ 41 artiklan mukaisesti komissiolle tämän uuden viinivalmistusmenetelmän koeluonteisesta käytöstä. Lupa on myönnetty 7 000 hehtolitrin vuotuiselle määrälle, ja tarkoituksena on tuotteen kehittäminen ja markkinoiden reaktioiden tarkasteleminen. Kokeen tulokset ilmoitetaan komissiolle. Näin tuotettuja viinejä ei saa viedä Itävallan ulkopuolelle. Näin ollen tämän kokeilun edellytykset, sellaisina kuin Itävallan viranomaiset ovat ne tiedoksi saattaneet ja siltä osin kuin ne koskevat kuohuviiniä, ovat asetuksen (EY) N:o 1622/2000 mukaiset.

Lisäksi Itävallassa tuotetaan toistakin kultahiukkasia sisältävää juomaa nimeltä "maustettu kuohuviinipohjainen juoma". Tämä tuote poikkeaa kuohuviineistä ja on yhteisön lainsäädännön mukainen ja erityisesti maustettujen viinien, maustettujen viinipohjaisten juomien ja maustettujen viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91⁽⁴⁾ mukainen.

(¹) EYVL L 179, 14.7.1999.

(²) EYVL L 316, 15.12.2000.

(³) EYVL L 194, 31.7.2000.

(⁴) EYVL L 149, 14.6.1991.

(2002/C 205 E/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0169/02

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) neuvostolle

(5. helmikuuta 2002)

Aihe: Kuolemantuomioiden täytäntöönpano Kiinassa

Kiinalla on arveluttava maailmanennätys kuolemantuomioiden määrässä, ja siellä annettiin jo yksistään vuoden 2001 aikana noin 2 000 kuolemantuomiota. Kiinan kansantasavallan laissa säädetään kuolemantuomion käytöstä useissa eri rikoksissa, kuten esimerkiksi joissakin tapauksissa luvattomassa haltuunotossa, kavalluksissa ja laittomien lahkojen perustamisessa. Tällaisia rikoksia käytetään yleisesti poliittisena aseena kansalaisten vapauden rajoittamiseksi.

Katsooko neuvosto, joka puolustaa ihmisoikeuksia Euroopan unionin nimissä, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden osallistumista Kiinassa vuonna 2008 järjestettäviin olympialaisiin pitäisi harkita uudelleen?

Katsooko neuvosto, ettei Euroopan unionin jäsenvaltioiden pidä tukea Kiinassa 2008 järjestettäviä olympialaisia, jos toimielimissä ei heti ryhdytä asianmukaisiin toimiin?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto on kysyjän tavoin huolissaan kuolemanrangaistuksen soveltamisen laajuudesta Kiinassa. Euroopan unioni on ilmaissut useasti huolensa Kiinan viranomaisille. Neuvosto on myös yrittänyt saada Kiinan hallitukselta selkeitä tilastoja kuolemaan tuomittujen ja teloitettujen henkilöiden määristä, mutta toistaiseksi valitettavasti turhaan.

Neuvosto ei ole harkinnut mahdollisuutta kehottaa jäsenvaltioita boikotoimaan vuoden 2008 olympiakisoja keinona painostaa Kiinaa luopumaan kuolemanrangaistuksesta.

(2002/C 205 E/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0173/02

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Yhteisön toimielimissä vierailevien henkilöiden vastaanotossa käytetty kieli

Entiselle Euroopan parlamentin jäsenelle André Monteynelle lähettämässään kirjeessä henkilöstöstä ja hallinnosta vastaavan pääosaston protokolla- ja turvallisuusyksikkö myöntää, että Bryssel on virallisesti kaksikielinen. Kyseisestä vastauksesta käy ilmi myös, että budjettisyistä ja käytännön näkökohtien huomioon ottamiseksi useimmat Euroopan komission vastaanottotiskeistä on lopetettu, koska useimmilla vierailijoilla on etukäteen sovittu tapaamisaika. Toisaalta komissio on kuitenkin panostanut vartiointiin.

1. Mihin käytännön näkökohtiin perustuu päätös supistaa vastaanottotiskien määrää? Entä mitä budjettisyitä on päätöksen takana?
2. Myöntääkö komissio, että se ei voi nyt taata, että Brysselissä sijaitseviin toimielimiin saapuvia vieraita palvellaan myös joko hollanniksi tai ranskaksi?
3. Aikooko komissio vaatia vähintään hollannin ja ranskan kielen taitoa henkilöstöltä, jonka tehtäviin kuuluu vieraiden vastaanottaminen, joko vastaanottopisteessä tai muualla? Jos vastaus on kielteinen, miten komissio perustelee sen, että se ei edellytä kyseisen kaksikielisyyden noudattamista?
4. Aikooko komissio vaatia myös vartiointiyrityksiltä, että Euroopan unionin Brysselin toimipisteiden vartiointista vastaavan henkilöstön on osattava sekä hollantia että ranskaa? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei aio edellyttää sitä? Jos vastaus on myönteinen, miten komissio aikoo toteuttaa kyseisen kaksikielisyyden vaatimuksen?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

Arvoisa parlamentin jäsen lienee tietoinen siitä, että komissio on EU:n toimielin, jossa toimii 15 jäsenvaltiota ja jossa on 11 virallista kieltä. Arvoisa parlamentin jäsen on varmaankin tietoinen myös siitä, että toimielimenä komission isäntämaa on Belgia (ja muissa toimipaikoissa muu jäsenvaltio), jossa on kolme virallista kieltä: ranska, hollanti ja saksa.

Viimeisten kahden vuoden aikana on suljettu tai yhdistetty ainoastaan neljä vastaanottotiskiä. Käytännön syynä vastaanottotiskien vähentämiseen oli se, että ehdottomasti suurin osa vierailijoista otetaan vastaan rakennuksissa, joissa työskentelevät Euroopan komission jäsenet, ja että toimiessaan selvästi niukoilla määrärahoilla ja kustannuspaineiden alaisena komission oli löydettävä tehokkaita keinoja varmistaa turvallisuuden ylläpito ja vierailijoiden asianmukainen vastaanotto. Lisäksi arvoisa parlamentin jäsen varmaankin tietää, että komissio on tarkastellut kaikkia toimintojaan sellaisten toimintojen ulkoistamiseksi, joista virkamiesten ei ole välttämättä tarpeen huolehtia.

Tämän vuoden toiselta puoliskolta lähtien komissio pyrkii varmistamaan, että kaikissa rakennuksissa, joissa työskentelee komission jäseniä, olisi vähintään yksi vastaanottovirkailija turvallisuushenkilöstön lisäksi.

Pääsyyn kaikkiin komission rakennuksiin valvova turvapalvelu on hoidettu monien vuosien ajan alihankintana. Alihankkijan toimittaman henkilöstön vaaditaan kykenevän opastamaan vierailijoita vähintään kahdella toimitilien kielellä, joista yhden on oltava työkieli.

Komissiolla on nykyisin Brysselissä käytössään yli 60 rakennusta. Komission tärkeimmissä rakennuksissa työskentelee vastaanottovirkailijoita virkamiehinä. Nämä virkamiehet on erityisesti koulutettu ottamaan vastaan vierailijoita. He puhuvat useita yhteisön kieliä ja vähintään ranskaa ja englantia. Yleisesti ottaen komission rakennuksissa kuitenkin on turvavalvontatiski, jonka ääressä kirjataan vierailijat mutta joka ei varsinaisesti ole vastaanottotiski. Näihin rakennuksiin tulevat vierailijat saapuvat komissioon pääasiassa sovittuihin tapaamisiin, ja heitä tulee kaikista 15 jäsenvaltiosta ja yhä useammin unionin ehdokasvaltioista sekä myös muista maista kaikkialta maailmasta.

Komissiolla on Brysselissä edustusto osoitteessa Rue Archimede 73 sekä Info Point Europe -tiedotuspiste osoitteessa Rue de la Loi 242, mistä vierailijat voivat saada materiaalia kaikilla virallisilla kielillä. Lisäksi neuvontaa voidaan antaa monilla kielillä, myös Belgian virallisilla kielillä.

(2002/C 205 E/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0185/02

esittäjä(t): Carlos Carnero González (PSE) neuvostolle

(5. helmikuuta 2002)

Aihe: Kolmen homoseksuaalin (Saudi Arabian kansalaisia) teloitus

Tiedotusvälineissä oli ollut äskettäin uutinen, jonka mukaan kolme saudiarabialaista (Ali ben Hatan ben Saad, Mohamed ben Suleimaan ben Mohamed ja Mohamed ben Jalil ben Abdalá) on teloitettu pään katkaisulla. Kyseiset henkilöt tuomittiin kuolemaan "syyllystymisestä" homoseksuaalisuuteen.

Uutinen osoittaa jälleen järkyttävästi, että Saudi Arabia rikkoo systemaattisesti perustavia ihmisoikeuksia, tässä tapauksessa vapautta valita sukupuolinen suuntautuminen, ja käyttää edelleen kuolemanrangaistusta.

Nämä molemmat ovat täysin niiden arvojen vastaisia, jotka Euroopan unioni on määritellyt yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa.

Miten neuvosto on reagoinut mainittuihin tapahtumiin? Mitä toimenpiteitä se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa saadakseen Saudi Arabian hallituksen kunnioittamaan ihmisoikeuksia, mukaan luettuna homoseksuaalisten kansalaisten oikeudet, ja poistamaan kuolemanrangaistuksen?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

EU toimii aktiivisesti kuolemanrangaistuksen poistamiseksi kaikkialla maailmassa. Ihmisoikeusasioita, kuten kuolemanrangaistukseen liittyviä kysymyksiä, käsitellään Saudi-Arabian kanssa sekä kahdenvälisissä yhteyksissä että Persianlahden yhteistyöneuvoston kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun puitteissa, sillä Saudi-Arabia on sen jäsen.

(2002/C 205 E/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0186/02**esittäjä(t): María Valenciano Martínez-Orozco (PSE) komissiolle**

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Espanjan esittämät hankkeet, joiden rahoituksesta osa tulisi koheesiorahastosta

Mitä hankkeita Espanjan kuningaskunta on esittänyt rahoitettavaksi osittain koheesiorahastosta?

Mitkä niistä komissio on hyväksynyt ja mitkä toteutetaan Madridin yhteisössä?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2002)

Komissio toimittaa suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle luettelon Espanjan esittämistä hankkeista, jotka on hyväksytty vuonna 2001. Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vuosina 1994–2000 hyväksytyjen hankkeiden osalta koheesiorahaston eri vuosikertomuksiin, jotka löytyvät kohdasta "Asiakirjat" www-sivuilla: <http://www.inforegio.cec.eu.int>.

Tästä luettelosta käy ilmi, että Madridin itsehallintoyhteisössä toteutetaan seuraavat hankkeet:

- Tajon vesistöalueen huoltotyöt;
- Tajon vesistöalueen kunnostus- ja puhdistustyöt (ryhmä 2);
- Tajon vesistöalueen kunnostustyöt (ryhmä 3);
- Pinton biomekanisointi- ja kompostointitehdas;
- lajitteleva jätteiden keräys Zarzaquemadassa (eteläosissa) ja keräilyjärjestelmän laajentaminen Zarzaquemadassa (pohjoisosissa).

(2002/C 205 E/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0188/02**esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (NI) komissiolle**

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Direktiivin 79/409/ETY noudattaminen ja direktiivin 92/43/ETY (luontotyyppidirektiivi) soveltaminen

Onko komissio tietoinen siitä, että Italian viranomaiset ovat rikkoneet direktiivin 79/409/ETY (1) 9 artiklaa? Jos komissio on asiasta tietoinen, niin mitkä viranomaiset ovat rikkoneet mainittua direktiiviä, alueet, kunnat, maakunnat tai muut?

Onko komissio tietoinen siitä, että vuosina 2000 ja 2001 Italian maakunnat tiedottivat metsästysajoista direktiivin 79/409/ETY vastaisesti?

Mitä rikkomismenettelyjä ja kuinka monta rikkomismenettelyä Italian valtiota vastaan on aloitettu direktiivin voimaantulumisesta lähtien näihin päiviin asti, ja mitä hallinnollisia tai muita ratkaisuja asiassa on sovellettu?

Mihin taloudellisiin toimiin komissio on ryhtynyt ja mitä aloitteita se on tehnyt tai aikoo tehdä, jotta direktiiviä 79/409/ETY noudatettaisiin jatkossa myös direktiivissä 92/43/ETY (2) määrättyjen tavoitteiden mukaisesti? Kuuluuko Natura 2000 -verkosto edelleen komission tavoitteisiin?

Voisiko komissio ilmoittaa, mitkä Euroopan unionin jäsenvaltiot rikkovat jollakin erityisellä tavalla ja jatkuvasti edellä mainittuja direktiivejä?

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2002)

Parlamentin jäsen tuo esiin luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 9 artiklan mahdollisen rikkomisen Italiassa. Asiaa koskee EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen rikkomisesta johtuva menettely. EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaan "jos komissio katsoo, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille tämän sopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, komissio antaa asiasta lausunnon perusteluineen varattuaan ensin sille valtiolle, jota asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa. Jos valtio, jota asia koskee, ei noudata lausuntoa komission asettamassa määräajassa, komissio voi saattaa asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi." Rikkomisesta johtuvien menettelyjen sisältö on luottamuksellinen.

Metsästysaikaosien osalta komissio ei voi olla tietoinen kaikista tilanteista, joissa jäsenvaltioiden voitaisiin katsoa soveltaneen yhteisön ympäristölainsäädäntöä puutteellisesti. Komissio saa yleensä tietää tällaisista tilanteista valituksien, parlamentin jäsenten esittämien kirjallisten kysymysten ja parlamentin vetoamusvaliokunnalle osoitettujen vetoamusten kautta. Asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön vastaisiksi väitetyt tilanteet on kuitenkin kuvailtava yksityiskohtaisesti, jotta komissio voisi arvioida ne suhteessa asiaan sovellettavaan yhteisön ympäristölainsäädäntöön. Parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella ei näin ollen voida tässä vaiheessa todeta, että direktiiviä olisi rikottu.

Komissio on aloittanut Italiaa vastaan noin kaksikymmentä EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista rikkomisesta johtuvaa menettelyä sen johdosta, että Italia ei ole täyttänyt direktiivin 79/409/ETY mukaisia velvoitteitaan direktiivin tultua lainvoimaiseksi. EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan perusteella menettelyt on joko saatettu päätökseen tai annettu yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Neljä rikkomisesta johtuvaa menettelyä on edelleen vireillä. Yhteisöjen tuomioistuin on antanut EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla neljä tuomiota, jotka koskevat Italialle direktiivin 79/409/ETY perusteella kuuluvien velvoitteiden noudattamatta jättämistä: tuomiot asioissa C-1985/262, C-1989/157, C-1989/334 ja C-1999/159. Tuomiot on julkaistu vuosittaisissa oikeustapauskokoelmissa.

Natura 2000 -verkoston täysimääräinen toteuttaminen on eräs komission prioriteeteista, mikä todetaan selkeästi kuudennessa ympäristöohjelmassa. Komissio hyväksyi 28. joulukuuta 2001 ensimmäisen luettelon yhteisön tärkeinä pitämistä alueista. Luettelo koskee Makronesian luonnonmaantieteellistä vyöhykettä. Muiden vyöhykkeiden osalta ollaan arvioimassa kunkin jäsenvaltion ehdottamia kansallisia luetteloita. Jäsenvaltioiden direktiivin 79/409/ETY mukaisesti nimeämät erityiset suojelualueet sisältyvät automaattisesti Natura 2000 -verkostoon. Tämän vuoksi niiden hoito- ja suojeluhankkeita voidaan rahoittaa Life-rahoitusvälineellä. Alueiden asianmukaiseen hoitoon, jossa otetaan huomioon neuvoston direktiivissä 79/409/ETY ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY mainittu suojelutavoite, voi saada yhteisön osarahoitusta myös maaseudun kehittämissuunnitelmista tai rakennerahastoista. Komissio on myös äskettäin perustanut työryhmän, johon jäsenvaltiot ja tärkeimmät sidosryhmät osallistuvat, tarkastelemaan direktiivin 92/43/ETY 8 artiklan mukaisesti mahdollisuuksia myöntää yhteisön osarahoitusta kaikkien Natura 2000 -alueiden hoitoon.

Parlamentille annetaan säännöllisesti tietoja kaikkien vireillä olevien rikkomisesta johtuvien menettelyjen vaiheista. Yksityiskohtaisia tietoja kaikkia jäsenvaltioita vastaan aloitettujen rikkomisesta johtuvien menettelyjen vaiheesta, jos menettelyssä on annettu vähintään perusteltu lausunto, saa komission vuosittain julkaisemista "Kertomuksista yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta".

Tietoja rikkomisesta johtuvista menettelyistä julkaistaan ja päivitetään myös komission Europa-palvelimella olevassa Internet-sivustossa (http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_en.htm#infractions).

(2002/C 205 E/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0189/02**esittäjä(t): Massimo Carraro (PSE) komissiolle**

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Työlääketiede

Italian tasavallan senaatti hyväksyi 12. joulukuuta 2001 säädöksen n:o 824, jolla sallitaan 12. marraskuuta 2001 annetun, terveydenhuoltoalan työntekijöitä koskevia kiireellisiä säännöksiä sisältävän asetuksen n:o 402 muuttaminen laiksi.

Edellä mainitun säädöksen 1 a pykälässä ulotetaan mahdollisuus toimia työterveyteen ja -turvallisuuteen liittyvissä tehtävissä ("toimivaltainen lääkäri") koskemaan ehkäisevän terveydenhuollon, oikeuslääketieteen ja vakuutuslääketieteen asiantuntijoita.

Katsooko komissio, että kyseinen laki on selvästi ristiriidassa työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien direktiivien kanssa, joissa kyseiset valtuudet myönnetään nimenomaan työlääketieteen asiantuntijoille?

Katsooko komissio myös, että ehkäisevän terveydenhuollon, oikeuslääketieteen ja vakuutuslääketieteen asiantuntijat voivat harjoittaa ammattiaan ainoastaan kotimaassaan, koska heidän koulutustaan ei ole tunnustettu Euroopan laajuisesti, toisin kuin on työlääketieteen asiantuntijoiden laita?

Ottaen lisäksi huomioon, että ehkäisevän terveydenhuollon ja oikeuslääketieteen asiantuntijoiden koulutuksessa käsitellään vähän työterveyttä ja -turvallisuutta koskevia asioita, katsooko Euroopan komissio, että edellä mainitun 1 a pykälän soveltaminen voisi olla vaarallista työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden kannalta?

Mitä komissio aikoo tehdä estääkseen yhteisön oikeuden rikkomisen edellä mainitussa asiassa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 2002)

Komissiolle toimitettiin äskettäin kantelu, jonka mukaan Italian senaatin asetus N:o 824 on ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa.

Komissio aikoo tehdä asiaa koskevista säädöksistä yksityiskohtaisen tutkimuksen ja antaa arvoisalle parlamentin jäsenelle täydentävän vastauksen tutkimustuloksista.

(2002/C 205 E/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0190/02**esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle**

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpano (nitraattidirektiivi)

Euroopan parlamentti hyväksyi 17. tammikuuta 2001 päätöslauselman (2000/2110/INI) ⁽¹⁾ nitraattidirektiivin (91/676/ETY) ⁽²⁾ täytäntöönpanosta. Kyseisessä päätöslauselmassa pyydetään komissiolta tietoja tämän direktiivin tehottomuudesta. Sen lisäksi siinä annetaan neuvoja direktiivin täytäntöönpanon kehittämiseksi.

1. Euroopan parlamentin mukaan jäsenvaltioiden tulisi saada tieteellisesti todistettujen syiden perusteella poiketa 170 kg N/ha:n rajasta sillä edellytyksellä, että 50 mg nitraatin määrä litrassa pohjavettä ei ylitä millään ehdolla. Mitä komissio on tehnyt tämän parlamentin nitraatteja koskevassa päätöslauselmassa mainitun ehdon suhteen?

2. Parlamentti kehotti päätöslauselmassaan komissiota tutkimaan muusta kuin maataloudesta peräisin olevia pohjaveden nitraattipitoisuuden lähteitä. Onko tutkimus jo tehty? Jos se on tehty, mitkä ovat sen tulokset?

3. Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni P-1725/99⁽³⁾ komissio ilmoitti, että jäsenvaltioille annetaan uudet suuntaviivat pohjaveden nitraatin määrän mittaamisen ja seurannan yhdenmukaistamiseen. Mitä nämä suuntaviivat pitävät sisällään ja ovatko ne jo tulleet voimaan? Määritelläänkö näissä suuntaviivoissa missä syvyydessä pohjaveden nitraattipitoisuutta tulisi mitata? Katsooko komissio, että kaikki jäsenvaltiot antavat tällä hetkellä objektiivisesti vertailukelpoista tietoa, niin että on mahdollista suoraan vertailla eri jäsenvaltioita?

(¹) EYVL C 262, 18.9.2001, s. 128.

(²) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

(³) EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 14.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2002)

1. Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY (jäljempänä "nitraattidirektiivi") liitteessä III olevan 2 kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltioilla on jo nyt mahdollisuus poiketa rajarvosta 170 kg N/ha/vuosi sillä ehdolla, ettei toimenpide vaikuta direktiivin tavoitteiden saavuttamiseen. Tämä merkitsee, että pohjaveden nitraattipitoisuus ei missään olosuhteissa ylitä arvoa 50 mg/l. Edellä mainittujen säännösten perusteella poikkeaminen on kuitenkin perusteltava objektiivisin perustein, joita ovat esimerkiksi pitkät kasvuajat, suuria typpimääriä kuluttavat kasvustot, pilaantumisalttiin alueen suuri nettosademäärä sekä maaperät, joiden denitrifikaatiokapasiteetti on poikkeuksellisen suuri. Lisäksi asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava poikkeuslupapyyynnöstä komissiolle, jonka on tarkasteltava esitetyt perustelut ja päätettävä asiasta direktiivin 9 artiklalla perustetun komitean (nitraattikomitean) lausunnon perusteella. Tähän mennessä kaksi jäsenvaltiota on ilmoittanut komissiolle poikkeuslupapyyynnöstä: Tanska ja Alankomaat. Nitraattikomitea antoi äskettäin myönteisen lausunnon ehdotuksesta komission päätökseksi Tanskan pyynnöstä, ja ehdotusta koskeva kirjallinen menettely on käynnissä. Alankomaiden pyynnön osalta kaudella 2000–2001 perustettiin riippumaton asiantuntijaryhmä, jonka tarkoituksena on avustaa komissiota Alankomaiden viranomaisten esittämien teknisten perustelujen arvioinnissa. Asiantuntijaryhmä antoi syyskuussa 2001 tieteellisiä neuvoja ja suosituksia, joiden tarkoituksena on välttää liiallista riskiä, että nitraatteja huuhtoutuu pohjaveteen tai jätevesiin Alankomaissa. Asiantuntijaryhmän päätelmiä ja suosituksia käytetään pohjana laadittaessa asiaa koskevaa komission päätöstä, joka toimitetaan nitraattikomitealle lausuntoa varten heti, kun Alankomaiden kanssa päästään yhteisymmärryksen suositusten soveltamisesta.

2. Typen eri lähteiden arviointi (kotitalous-, teollisuus- ja maatalouslähteet) on tehtävä kunkin pääasiallisen vesiesiintymän tasolla (pohjavesiesiintymä, järvi tai joen vesialue), ja se edellyttää merkittäviä analyysi- ja mallintamismenetelmiä sekä paikallista seuranta- ja tilastoja. Nitraattidirektiivin 5 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaan kunkin jäsenvaltion on tehtävä arviointi, jotta pilaantumisalttiiksi nimetyille alueille voidaan laatia toimintaohjelmat. Joidenkin jäsenvaltioiden jo tekemän yleisarvion mukaan maatalouden osuus veteen joutuvasta typestä vaihtelee 50 prosentista (Belgia, Ranska) 70–80 prosenttiin (Saksa, Irlanti). Laadittavina olevissa "seuranta- ja suositusohjelmissa", joita käsitellään kohdassa 3, määritetään, mitä välineitä alemmalla tasolla voidaan käyttää arvioinnin tarkentamiseksi.

3. Pohjaveden tilan seuranta on niin ikään monimutkainen asia, ja sitä koskevia täydentäviä ehdotuksia esitetään seuraavassa nitraattikomitean kokouksessa kesäkuussa 2002.

Jäsenvaltioiden vuotta 2000 koskevista raporteista ja tieteellisestä keskustelusta voidaan päätellä, että pääasiallisissa vesistöissä tarvitaan yleensä kaksitasoista seuranta-

- näytteenotto siinä syvyydessä, jossa pohjavesi valuu luonnollisesti pintaveden tai josta sitä pumpataan ihmisten käyttöön, jolloin sen "yleinen" laatu ja suuntaukset voidaan määrittää;
- näytteenotto ylemmissä kerroksissa (hapettuneet ensimmäiset metrit kyllästysvyöhykkeellä), jolloin voidaan nopeammin todeta maanviljelyskäytäntöjen vaikutus ja ehkäisevien toimenpiteiden vaikutus.

Tämänsuuntainen ehdotus sisällytetään seurantaan koskeviin suuntaviivoihin ja esitetään seuraavalle nitraattikomitean kokoukselle. Tilastojen luotettavuuden ja vertailtavuuden varmistamiseksi ehdotuksessa täsmennetään myös näytteenottovälejä, hydrogeologiset olosuhteet huomioon ottaen (esimerkiksi tiheämpi näytteenottoväli "karstisessa" maaperässä, jossa veden kiertäminen on nopeampaa).

(2002/C 205 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0208/02

esittäjä(t): Carlos Carnero González (PSE) neuvostolle

(5. helmikuuta 2002)

Aihe: Ihmisoikeudet Länsi-Saharassa

Tiedotusvälineiden mukaan kymmeniä saharalaisia vankeja El Aaiúnin (Länsi-Sahara) surullisen kuuluisassa "Mustassa vankilassa" aloitti 24. joulukuuta nälkälakon vankilassa vallitsevien epäinhimillisten olosuhteiden takia. Todennäköisesti monia vangeista on kidutettu, pahoinpidelty ja eristetty täydellisesti ulkomaailmasta. Vankien tukemiseksi heidän omaisensa järjestivät rauhanomaisen mielenosoituksen, jonka Marokon viranomaiset tukahduttivat väkivaltaisesti.

Länsi-Saharassa ihmisoikeuksien loukkaukset ovat raaistuneet, kun taas päinvastaisena hyvän tahdon eleenä Polisario-rintama päätti tammikuun 2. päivänä 2002 vapauttaa 115 marokkolaista sotavankia.

Mitä tietoja neuvostolla on edellä mainituista tapauksista? Onko neuvosto ottanut yhteyttä Marokon hallitukseen asian selvittämiseksi ja pyytääkseen positiivisia toimenpiteitä? Eikö neuvosto katso, että alueelle on tarpeen lähettää mahdollisimman pian tarkkailijavaltuuskunta tutkimaan tilannetta?

(2002/C 205 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0410/02

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) neuvostolle

(11. helmikuuta 2002)

Aihe: Yhteisön välitystoiminta ja Saharan konfliktiin liittyvä vankien vapauttaminen

Saharan pitkään kestäneestä konfliktista on ollut monien muiden seikkojen ohella seurauksena se, että kummallakin osapuolella on huomattavat määrät sotavangeja. Vangit viettävät aikaansa vuosi vuodelta vankilan kurjuutta sietäen. He ovat vain heikosti tietoisia syistä, miksi heidän on täytynyt elää vuosikausia ahtaissa oloissa kansainvälisten humanitaaristen sopimusten vastaisesti.

Odoteltaessa historian ratkaisevan Espanjan entisen siirtomaan tulevaisuuden poliittisen kohtalon kukaan ei voi olla unohtamatta vankien kohtaloa. Heillä ei ole aavistustakaan, milloin heidän vankeutensa päättyy, kuten ei ole olemassa käsitystä siitäkään, milloin mainittu konflikti päättyy.

Ottamatta kantaa asiaan liittyviin poliittisiin seikkoihin ja toimimatta mitenkään välittäjänä asiaa koskevissa ratkaisuisa, katsooko neuvosto, että yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa sen pitäisi ehdottaa lopullista humanitaarista ratkaisua, joka koskee kummankin puolen kaikkia vankeja, jotka kärsivät vankeudesta konfliktissa, jonka päättymisen ajankohta on epävarma?

**Yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0208/02 ja P-0410/02**

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto ilmoittaa kysyjälle, ettei se tunne El Aaiúnin vankilan tapahtumia, joihin kysyjä Carlos Canero González viittaa.

Yleisesti ottaen neuvosto on hyvin huolestunut 1 350 yhä pidätettynä olevan (useimmat jo yli 20 vuotta) sotavangin kohtalosta. Asia vaatii nopeaa ja Geneven yleissopimuksen velvoitteiden mukaista ratkaisua. Neuvosto on aina korostanut, ettei pidä odottaa poliittisen prosessin päättymistä sitoutuakseen etsimään

ratkaisua kiireellisiin humanitaarisiin kysymyksiin, kuten omaisten vierailut tai sotavankien vapauttaminen. Vähäisestä edistyksestä huolimatta neuvosto pahoittelee edelleen Saharan pakolaisten hyvin huolestuttavaa tilannetta Tindoufin leirillä ja toteaa samalla, että Länsi-Saharan kireä tilanne vaikeuttaa humanitaaristen kysymysten ratkaisua vielä entisestään. Myös juuri tästä syystä neuvosto, joka on säännöllisesti yhteydessä YK:n pääsihteerin henkilökohtaiseen edustajaan James Bakeriin ja kaikkiin kiistan osapuoliin, on valmis edesauttamaan luottamuksen ilmapiirin syntymistä asianomaisten osapuolten välille hyväksyttävään ratkaisuun pääsemiseksi.

(2002/C 205 E/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0209/02

esittäjä(t): Ulpu Iivari (PSE) neuvostolle

(5. helmikuuta 2002)

Aihe: Vainajien kotiuttaminen EU:n sisällä

Kasvava joukko Euroopan unionin kansalaisia elää nykyisin muussa EU-maassa kuin kotimaassaan. Siitä seuraa, että yhä useampi unionin kansalainen kuolee muualla kuin kotimaassaan. Nykyisin vainajien kotiuttamista valtiosta toiseen säätelevät Berliinin sopimus vuodelta 1937 sekä Euroopan neuvoston sopimus vuodelta 1973. Nämä sopimukset eivät ole nykyisin enää ajanmukaisia, koska ne perustuvat sellaiseen rajakontrolliin, jota ei enää ole. Vallitseva tilanne aiheuttaa monenlaista viivytystä ja hankaluutta vainajan omaisille heidän surunsa keskellä.

Tiedustelen Euroopan unionin neuvostolta, velvoittavatko EU:n perussopimukset unionia takaamaan vainajien vapaan kotiuttamisen EU:n sisällä, kun kyseessä on unionin kansalainen sekä olisiko mahdollista saada aikaan ruumiiden kotiuttamista koskeva säännös, jonka nojalla kotiuttaminen jäsenmaasta toiseen olisi yhtä yksinkertaista kuin kotiuttaminen jäsenmaan sisällä?

(2002/C 205 E/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0343/02

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) neuvostolle

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Vainajien kuljetukset EU:n sisällä

Kasvava joukko Euroopan unionin kansalaisia elää muussa EU-maassa kuin kotimaassaan: monet EU-kansalaiset työskentelevät toisessa EU-maassa, turismi lisääntyy jatkuvasti ja yhä enemmän eläkeläisiä Pohjois-Euroopasta muuttaa pysyvästi Etelä-Eurooppaan. Lisääntyneestä siirtolaisuudesta ja matkustelusta seuraa väistämättä, että yhä lisääntyvässä määrin EU-kansalaisia kuolee muualla EU:ssa kuin kotimaassaan.

Samalla kun EU:n sisämarkkina-alue toimii yhä täydellisemmin, esiintyy absurdeja vaikeuksia kotiutettaessa vainajaa EU-jäsenmaasta toiseen. Tämä aiheuttaa vainajan omaisille tarpeettomia kustannuksia ja tuskallisia viivytyksiä.

Vainajien kotiuttamista valtiosta toiseen säätelee Berliinin sopimus (1937) ja Euroopan neuvoston sopimus ruumiiden kuljettamisesta (Strasbourg 1973). Nämä sopimukset eivät enää ole ajanmukaisia, koska ne perustuvat sellaiseen rajakontrolliin, jota ei enää ole. Esimerkiksi sinkkiarkkua ei tarvita kuljetettaessa vainajaa (maanteitse) Strasbourgista Lyoniin (460 km), mutta sinkkiarkku on välttämätön kuljetettaessa vainaja Strasbourgista Baden Badeniin (50 km)? Ei ole järkeenkäyviä hygienia- tai turvallisuusyhtiä, joiden vuoksi tämä olisi perusteltua.

Velvoittaako EU:n perussopimus Euroopan unionia takaamaan vainajien vapaan kotiuttamisen EU:n sisällä, kun kyseessä on EU:n kansalainen?

Onko asiaa koskevan sääntelyn ajanmukaistaminen vireillä EU:ssa tai kansainvälisesti?

Olisiko mahdollista saada aikaan ruumiiden kotiuttamista EU:ssa koskeva säännöstö, jonka nojalla kotiuttaminen jäsenmaasta toiseen olisi yhtä yksinkertaista kuin kotiuttaminen jäsenmaan sisällä?

Millaisella aikataululla asiassa olisi mahdollista edetä?

**Yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0209/02 ja E-0343/02**

(21. toukokuuta 2002)

Kysyjien esille ottamasta asiasta ei ole määräyksiä tai säännöksiä Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa eikä yhteisön johdetussa oikeudessa.

Neuvosto ei näin ollen pysty vastaamaan tähän kysymykseen.

(2002/C 205 E/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0211/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) neuvostolle

(5. helmikuuta 2002)

Aihe: Yhteisön laajentumista käsittelevän toimikunnan puheenjohtajaksi pyrkivän ehdokkaan odottamattomat ja kohtuuttomat taloudelliset vaatimukset

1. Onko neuvosto tai mikään muu yhteisön toimielin sopinut tai luvannut – ennen kuin 15. joulukuuta 2001 päätettiin pyytää Valéry Giscard d'Estaingia puheenjohtajaksi Euroopan Unionin tulevaisuutta käsittelevään toimikuntaan – hänelle ja hänen varaedustajilleen Giuliano Amatoille ja Jean-Luc Dehaenelle, että heidät vapautetaan veroista, heidän kulunsa korvataan, maksetaan ylellinen asunto Brysselissä ja heille annetaan käyttöön kahdentoista hengen henkilökunta?

2. Mitkä olivat neuvoston odotukset koskien taloudellisia etuja, joista Valéry Giscard d'Estaing nauttisi työtään tehdessä? Onko neuvosto ottanut huomioon, että kyse ei ole työttömästä, eikä henkilöstä, jonka täytyy irtisanoutua työstään, vaan pysyviä ja huomattavia tuloja nauttivasta entisestä Ranskan presidentistä ja Euroopan parlamentin jäsenestä, jolle tarjotaan ainutlaatuinen tilaisuus jatkaa edelleen uraansa ja päättää se kunniakkaasti?

3. Onko neuvosto yllätynyt Giscard d'Estaingin esittämien ehtojen määrästä? Katsooko neuvosto, että Giscard d'Estaingin vaatima 20 000 euron nettopalkka kuukaudessa on oikean suuruinen häntä varten suunniteltuun tehtävään, jos ottaa huomioon, että on helposti nähtävissä, että kansalaisia on sen vuoksi entistä vaikeampaa saada osallistumaan yhteisön rakenteisiin, joiden arvo vaikuttaa heistä usein kiistanalaisalta?

4. Katsooko neuvosto, että Valéry Giscard d'Estaingin esittämät taloudelliset ehdot ovat yhteisön äänestäjien mielestä puolusteltavissa? Jos neuvosto katsoo näin, aikooko se antaa suostumuksensa näille ehdoille tai osaan niistä tarkistamalla talousarviota?

5. Oliko neuvostolla etukäteen näkemystä siitä, mikä olisi kohtuullinen kuukausipalkka toimikunnan puheenjohtajalle ja onko sillä nykyistä kantaa? Mikä on tämän summan määrä?

6. Onko tapahtumien kulusta johtuen syytä harkita vielä muita mahdollisia ja kenties vielä vapaana olevia puheenjohtajaehdokkaita?

Lähteet: sanomalehtien "Het Parool" 19. tammikuuta 2002 ja "Financieel Dagblad" 22. tammikuuta 2002 ilmestynyt numero.

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, jotka neuvosto antoi tästä asiasta kyselytunnilla tämän vuoden helmikuussa pidetyssä istunnossa (Hans-Peter Martinin kysymys H-0055/02 "Valmistelukunnan puheenjohtajan palkkavaatimukset"), sekä Hans-Peter Martinin kirjalliseen kysymykseen P-3630/01 "Valmistelukunnan puheenjohtaja" annettuun vastaukseen.

Neuvosto huomauttaa, että Euroopan parlamentti päätti täysistunnessaan 27. ja 28. helmikuuta 2002 hyväksyä järjestelyt valmistelukunnan rahoituksen varmistamiseksi.

Neuvosto muistuttaa kysyjälle lisäksi, että Valéry Giscard d'Estaingin nimitti valmistelukunnan puheenjohtajaksi Eurooppa-neuvosto, kuten käy ilmi puheenjohtajan päätelmien (Laeken 14. ja 15. joulukuuta 2001) liitteen I "Laekenin julistus Euroopan unionin tulevaisuudesta" III kohdasta. Näin ollen kysymys 6 ei ole enää ajankohtainen.

(2002/C 205 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0230/02

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Lisäeläkejärjestelmien aiheuttamat vapaan liikkuvuuden rajoitukset

Lisäeläkejärjestelmät rajoittavat niiden yhteisön kansalaisten liikkuvuutta, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet uransa aikana eri jäsenvaltioissa. Esimerkki kyseisestä rajoituksesta on, että tietyiltä sopimuksilta edellytetään karenssiaikaa, joka edeltää eläkeoikeuden voimaantuloa, ja vielä säännöllisemmin ilmenee, ettei työkausia ole mahdollista laskea yhteen. Kun ottaa huomioon, etteivät asetukset koske lisäeläkkeitä, ei ole mitään korvaavaa järjestelmää, joka estäisi työntekijöiden liikkuvuuden rajoittamista.

Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että lisäeläkejärjestelmät rajoittavat työntekijöiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä? Aikooko komissio ryhtyä korjaaviin toimenpiteisiin tämän asian vuoksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2002)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen oikeutetusti toteaa, siirtotyöläisten sosiaaliturvaa koskeva nykyinen yhteisön lainsäädäntö (asetus (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾) ei kata lisäeläkejärjestelmiä.

Lisäeläkejärjestelmät kuuluvat direktiivin 98/49/EY⁽²⁾ soveltamisalaan. Direktiivillä taataan yhdenvertainen kohtelu eläkeoikeuksien säilyttämisen osalta. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lisäeläkejärjestelmiin kuuluvien lailliset eläkeoikeudet säilyvät niillä, joiden osalta ei enää suoriteta maksuja kyseiseen järjestelmään heidän muutettuaan jäsenvaltiosta toiseen, samassa laajuudessa kuin niillä, joiden osalta ei enää suoriteta maksuja mutta jotka jäävät edelleen samaan jäsenvaltioon.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että lisäeläkejärjestelmistä maksetaan järjestelmän piiriin kuuluville henkilöille samoin kuin muille tällaisten järjestelmien mukaisten oikeuksien haltijoille muissa jäsenvaltioissa kaikki ne etuudet, jotka heille näiden järjestelmien mukaan kuuluvat, mahdolliset verot ja toimituskulut

vähennettyinä. Direktiivi 98/49/EY mahdollistaa lisäksi sen, että jäsenvaltiossa perustettuun lisäeläkejärjestelmään kuuluva lähetetty työntekijä työskennellessään lähetettynä toisessa jäsenvaltiossa voi edelleen tai hänen puolestaan voidaan edelleen suorittaa maksuja kyseiseen lisäeläkejärjestelmään.

Direktiivissä ei kuitenkaan käsitellä muita ongelmia, kuten karenssiaikoja. Kysymys on monimutkainen, sillä se koskee sekä sosiaalista suojelua että verotusta. Siksi on tärkeää, että kaikki asiaankuuluvat osapuolet otetaan mukaan kehittämään sopivia ratkaisuja. Komissio onkin perustanut Euroopan eläkefoorumin, jotta jäsenvaltiot, työmarkkinaosapuolet sekä eläkelaitokset ja -rahastot voivat yhdessä käsitellä suurimpia esteitä ja pyrkiä määrittämään parhaimmat ratkaisut. Kuten 13. helmikuuta 2002 päivätyssä ammattitaitoa ja liikkuvuutta koskevassa komission toimintasuunnitelmassa⁽³⁾ todetaan, komissio kuulee näiden foorumilla käytyjen keskustelujen tuloksen perusteella työmarkkinaosapuolia virallisesti keväällä 2002 kartoittaakseen jatkotoimet, joiden avulla voidaan edistää siirtotyöläisten lisäeläkeoikeuksien siirrettävyyttä koskevissa kysymyksissä.

Lisäeläkkeiden verotus aiheuttaa usein esteitä työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle. Siksi komissio antoi 19. huhtikuuta 2001 tiedonannon, jonka aiheena on ”Rajat ylittävää työeläketarjontaa koskevien veroesteiden poistaminen”⁽⁴⁾. Ecofin-neuvosto pyrkii nyt tiedonannon perusteella parantamaan jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa työeläkekysymyksissä, ja se käsittelee samalla myös kaksinkertaista verotusta sekä kaksinkertaista verottamattomuutta. Ecofin-neuvoston on määrä saada työ päätökseen tämän vuoden loppuun mennessä. Komissio puolestaan tutkii parhaillaan, mitä verotussääntöjä jäsenvaltiot soveltavat työeläkkeisiin. Komissio toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että EY:n perustamissopimuksen mukaisia perusvapauksia noudatetaan, mukaan luettuna asian mahdollinen vieminen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla. Tuomioistuimessa on jo käsiteltävänä kaksi tähän liittyvää asiaa: Danner ja Skandia-Ramstedt⁽⁵⁾. Molemmat asiat voisivat myötävaikuttaa suuresti verotuksellisten esteiden poistamiseen, mikäli tuomiot ovat veronmaksajien kannalta myönteisiä.

- ⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14. kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 149, 5.7.1971. Asetus on saatettu ajan tasalle 2. joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997), ja sitä on viimeksi muutettu 5. kesäkuuta 2001 annetulla parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1386/2001 (EYVL L 187, 10.7.2001).
- ⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 98/49/EY, annettu 29. kesäkuuta 1998, yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta, EYVL L 209, 25.7.1998.
- ⁽³⁾ KOM(2002) 72 lopullinen.
- ⁽⁴⁾ Komission tiedonanto neuvostolle, parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle, EYVL C 165, 8.6.2001.
- ⁽⁵⁾ Asiat C-136/00 ja C-422/01.

(2002/C 205 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0231/02

esittäjä(t): **Arlindo Cunha (PPE-DE) komissiolle**

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Yhteisön tukikehysten toteuttaminen Portugalin metsäalalla

Portugalia koskevaa yhteisön tukikehystä hyväksyttäessä maatalousministeri ilmoitti, että hallituksen tavoite oli nostaa metsäalaan tehtävien sijoitusten määrä 200 miljardiin escudoon. Alan asiantuntijoilta saamani tiedot osoittavat kuitenkin, että tukien toteutusaste (valtion myöntävät tuet edunsaajille) sekä Agro-ohjelmasta (toimi 3) että Ruris-suunnitelmasta (maanviljelysalueiden metsittäminen) on huomattavasti jäljessä siitä, mitä komission kanssa sovittiin. Tästä voi aiheutua yhteisön määrärahojen siirtoa muihin jäsenvaltioihin vuoden 2002 jälkeen.

Mikä on edellä esitettyyn liittyen toimien materiaallinen ja rahoituksellinen toteutusaste (myönnettyjen tukien eikä hyväksytyjen hankkeiden määrä)?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2002)

Portugalia koskevan rakennerahastoista vuosina 2000–2006 yhteisrahoitettavan yhteisön tukikehyksen yhteydessä, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastosta rahoitetaan mantereen metsiä koskevan tuen yhteydessä toimenpideohjelmassa ”Maatalous ja maaseudun kehittäminen” (jonka komissio hyväksyi 30. lokakuuta 2000) toimenpidekokonaisuus ”Metsien kestävä kehitys”, jossa on varattu kyseiseksi kaudeksi julkisia menoja varten kokonaisuudessaan 239,5 miljoonaa euroa, joista 119,8 miljoonaa euroa kuuluu EMOTR:n ohjausosaston vastuulle.

Ohjelman seurantakomitean 22. marraskuuta 2001 pidetystä kolmannelta kokouksesta saatujen tietojen mukaan kyseistä toimenpidekokonaisuutta varten on ohjelman alusta alkaen sidottu julkisia menoja varten 30,5 miljoonaa euroa, joista 15,6 euroa kuuluu EMOTR:n ohjausosaston vastuulle.

Rakennerahastojen rahoitussääntöjen mukaan ohjelmille myönnettyjä varoja voidaan sitoa 31. joulukuuta 2006 saakka ja niitä koskevia menoja suorittaa 31. joulukuuta 2008 saakka. Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ 31 artiklan 2 kohdassa säädettyjä rahoituksellisia seuraamuksia ei voida soveltaa toimenpidekokonaisuuksettain eikä niiden yhteydessä ole missään tapauksessa säädetty mahdollisuudesta siirtää varoja toisen jäsenvaltion hyväksi. EMOTR:n ohjausosastosta on jo suoritettu kaksi ohjelman väliarviointiin perustuvaa maksua.

Lisäksi Portugalissa toteutetaan (EMOTR:n tukiosaston vastuulle kuuluvan) mantereen maaseudun kehittämissuunnitelman, jonka komissio on hyväksynyt 22. marraskuuta 2000, yhteydessä toimenpidekokonaisuutta ”Maatalousmaan metsittäminen”, jolle on varattu koko kaudelle 2000–2006 julkisia menoja varten 470 miljoonaa euroa, joista 352 miljoonaa euroa kuuluu EMOTR:n tukiosaston vastuulle. Komissio on korvannut Portugalille 15. lokakuuta 2001 mennessä 72,7 miljoonaa euroa, jotka vastaavat sen osuutta suoritetuista julkisista menoista, jotka ovat olleet kokonaisuudessaan noin 98 miljoonaa euroa.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1750/1999⁽²⁾ 39 artiklassa säädettyjä rahoitussääntöjä sovelletaan suunnitelmaan kokonaisuudessaan riippumatta kussakin toimenpidekokonaisuudessa käytettyjen varojen määrästä.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

⁽²⁾ EYVL L 214, 13.8.1999.

(2002/C 205 E/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0232/02

esittäjä(t): Karla Peijs (PPE-DE) komissiolle

(31. tammikuuta 2002)

Aihe: Arvonlisäveroasiat

Arvonlisäveron maksaminen kansainvälisissä muutoissa asianmukaisella ja laillisella tavalla muodostaa suuren ongelman kansainvälisistä muuttopalveluista pääasiassa huolehtiville pk-yrityksille. Muuttajille ei aina ole selvää, mille kansallisille veroviranomaisille arvonlisämaksut pitäisi suorittaa, eivätkä verohallinnon edustajan palvelujen käyttämisestä aiheutuneet kulut ole suhteessa maksettavaan arvonlisäveroon. Lisäksi verohallinnon edustajat yleensä kieltäytyvät yhteistyöstä muuttopalvelujen kanssa jaetun vastuun periaatteen vuoksi.

Harkitseeko komissio järjestelmää, jolla arvonlisämaksut voitaisiin maksaa yhteiselle eurooppalaiselle elimelle, joka jakaisi myöhemmin oikeat rahamäärät eri jäsenvaltioille?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(26. helmikuuta 2002)*

Komissio ei harkitse toistaiseksi arvoisan parlamentin jäsenen ehdottaman kaltaisen järjestelmän käyttöönottoa.

Suurin kansainvälisiä muuttoja järjestäviä yrityksiä koskeva ongelma liittyy palvelujen tarjoamispaikan määrittäviin alv-sääntöihin. Muiden kuin verovelvollisten henkilöiden hyväksi suoritettujen yhteisön sisäisten kuljetuspalvelujen verotuspaikkana pidetään paikkaa, josta kuljetus alkaa. Tämä ongelma on korostunut myös useissa alan yritysten vastauksissa palvelujen sisämarkkinastrategiaan ⁽¹⁾.

Komissio myöntää, että sisämarkkinat toimisivat paremmin, jos alv-järjestelmä perustuisi alkuperämaahan. Sellainen järjestelmä ei vaikuta kuitenkaan poliittisesti toteuttamiskelpoiselta lyhyellä aikavälillä, kun ottaa huomioon, ettei neuvostossa ole edistytty komission vuonna 1996 ehdottoman ohjelman hyväksymisessä; ohjelmassa ehdotettiin asteittaista siirtymistä alkuperämaahan perustuvaan alv-järjestelmään. Komissio pitää kuitenkin edelleen sellaista verotusjärjestelmää yhteisön pitkän aikavälin tavoitteena.

Jäsenvaltiot suhtautuivat myönteisesti neuvostolle esiteltyyn uuteen strategiaan alv-järjestelmän toiminnan parantamiseksi lyhyellä aikavälillä ⁽²⁾. Siinä komissio yksilöi yhdeksi muutosta edellyttäväksi aiheeksi tarpeen muuttaa palvelujen tarjoamispaikan määrittämistä koskevia sääntöjä. Komissio pyrkii laatimaan palvelujen tarjoamispaikkaa koskevan ehdotuksen mahdollisimman pian, aikaisintaan vuonna 2003, ottaen huomioon kansainvälisiä muuttoja järjestävien yritysten kohtaamat ongelmat.

⁽¹⁾ KOM(2000) 888 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2000) 348 lopullinen.

(2002/C 205 E/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0238/02**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) ja Christos Folias (PPE-DE) komissiolle***(6. helmikuuta 2002)*

Aihe: Yhteisön maataloustuen maksujen viivästyminen ja pidättäminen Kreikassa sekä yhteisön oikeuden rikkominen

Vastaperustettu yhteisön tukien valvonta- ja maksajavirasto on maksanut yhteisön tukea maanviljelijöille huomattavasti myöhässä, mikä on aiheuttanut viljelijöille taloudellista vahinkoa ja herättänyt vastalauseita. Kreikan valtio on esimerkiksi ottanut käyttöön 924,540 miljoonaa euroa yhteisön tukea vuodelta 2001 (337,500 miljoonaa euroa vehnälle, 190,760 miljoonaa euroa oliiviöljylle, 249,550 miljoonaa euroa puuvillalle ja 146,730 miljoonaa euroa tupakalle myönnettyä tukea), jota ei ole vielä maksettu maanviljelijöille.

Kun otetaan huomioon, että nämä viivästymiset sekä Kreikan maatalouspankin ja muiden tahojen tekemät laittomat pidätykset ovat olleet komission tiedossa jo vuosia ja että komission vastauksessa esittämäni kysymykseen E-2923/01 ⁽¹⁾ todetaan, että ”komissio tutkii asiaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätyn rikkomismenettelyn mukaisesti”, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mihin välittömiin toimiin komissio aikoo ryhtyä yhteisön lainsäädännön noudattamiseksi ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston määrärahojen maksamiseksi heti maanviljelijöille?
2. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta tuensaajille maksettaisiin ”täysimääräinen tuki”, josta säädetään yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1259/1999 ⁽²⁾ 2 artiklassa?
3. Paljonko yhteisön määrärahoista on menetetty, kun otetaan huomioon, että asetuksen (EY) N:o 296/96 ⁽³⁾ mukaan kaikkia määritettyjen edellytysten ja määräaikojen ulkopuolella maksettuja menoja koskee sakkojärjestelmä ja näin ollen Kreikka menettää nämä varat?

4. Missä vaiheessa on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä oleva Kreikan maatalousvakuutusjärjestön (ELGA) palkkioita koskeva asia C-355/00, kun otetaan huomioon, että sosiaaliturvamaksuihin suunnitellaan parhaillaan uutta 50 prosentin korotusta ylivelkaantuneen ELGA:n tukemiseksi 102,714 miljoonalla eurolla?
5. Aikooko komissio tutkia Kreikan maatalouspankin toimintaa valtionpankkina sekä sen soveltamia käytänteitä (esimerkiksi maanviljelijöiden velvoittamista antamaan pankille valtuudet arveluttaviin pidätyksiin heidän tileiltään) esitettyjen syytösten pohjalta, jotka koskevat yhteisön sääntöjen sekä vapaamarkkinoiden ja terveen kilpailun periaatteiden rikkomista, valtiontukia ja kuluttajien (maanviljelijöiden) suojelua yhteismarkkinoilla?

(¹) EYVL C 115 E, 16.5.2002, s. 194.

(²) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113.

(³) EYVL L 39, 17.2.1996, s. 5.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2002)

Pyytäisin tämän kysymyksen 1, 2 ja 5 kohdan osalta arvoisia parlamentin jäseniä tutustumaan parlamentin jäsenen Alexandros Alavanosin kirjalliseen kysymykseen E-0128/02 (¹) annettuun komission vastaukseen.

Kysymyksen 3 kohtaan vastaan, että jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettujen menojen kuukausittaisesta kirjanpidosta 16 päivänä helmikuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 296/96 (²) perusteella on varainhoitovuoden 2001 osalta sovellettu seuraavia korjauksia: 1 708 570,96 euroa, joista 630 301,74 euroa koskee ajanjaksoa 1. heinäkuuta 2001 – 15. lokakuuta 2001.

Varainhoitovuoden 2002 (joka on meneillään) osalta asetuksen (EY) N:o 296/96, sellaisena kuin se on muutettuna 1 päivänä elokuuta 2001 asetuksella (EY) N:o 1577/2001, 4 artiklassa säädetään vähennysten laskemisesta ja soveltamisesta, joissa noudatetaan 16. lokakuuta 2001 alkavan ja 31. maaliskuuta 2002 päättyvän kauden kattavaa aikataulua.

Kyseisen kauden korjausten laskemista, esittämistä ja määrittelyä koskevaa menettelyä ei ole vielä käynnistetty. Menettely päättyy elokuuhun 2002 mennessä.

Arvoisien parlamentin jäsenten kysymyksen 4 kohdasta todettakoon, että yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut asian C-355/00 suullisen käsittelyn toteutettavaksi 7. maaliskuuta 2002.

(¹) EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 148.

(²) EYVL L 39, 17.2.1996.

(2002/C 205 E/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0241/02

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Banaanidirektiivit

Brittilehdistössä esiintyy jatkuvasti väitteitä, joiden mukaan Euroopan unioni puuttuu yhtenäen joutaviin pikkuasioihin säätämällä tarpeettomia direktiivejä. Toisten mukaan tällaiset väitteet ovat euromyyttejä. Kaikkein useimmin toistuva väite koskee banaanien myyntiä.

Voiko komissio kertoa, onko totta, että kaikkien Euroopan unionissa myytyjen banaanien on oltava tiettyjen standardien mukaisia, kaarevuus ja koko mukaan lukien? Jos näin on, voiko komissio tarkentaa, mistä direktiivistä on kysymys ja mihin ominaisuuksiin banaanien vähittäiskauppioiden on pääasiassa kiinnitettävä huomiota?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(6. maaliskuuta 2002)*

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että banaanian yhteisestä markkinajärjestelystä 13. helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93⁽¹⁾ 2 artiklassa säädetään, että laatuvaatimukset vahvistetaan tuoreina kuluttajalle myytäviksi tarkoitetuille banaaneille, lukuun ottamatta jauhobanaaneja.

Yksityiskohtaisista teknisistä säännöksistä säädetään banaanien laatuvaatimuksista 16. syyskuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2257/94.⁽²⁾

Komissio haluaa kiinnittää parlamentin jäsenen huomion siihen, että näiden vaatimusten hyväksymistä edelsivät laajat neuvottelut alan toiminnanharjoittajien kanssa, sillä nämä sovelsivat kaupanpidon osalta jo omia sääntöjään.

On lisäksi syytä muistuttaa, että laatuvaatimuksia on säädetty useille maataloustuotteille tuottajien, kaupan ja kuluttajien etua silmällä pitäen.

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993.

⁽²⁾ EYVL L 245, 20.9.1994.

(2002/C 205 E/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0253/02**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle***(6. helmikuuta 2002)*

Aihe: Clophenvuoto Kreikan sähkölaitoksen Kozanissa sijaitsevassa Agios Dimitriosin höyryvoimalassa

Kreikan sähkölaitoksen Kozanissa sijaitsevassa Agios Dimitriosin höyryvoimalassa räjähti 25. joulukuuta 2001 korkeajännitemuuntaja, joka aiheutti myrkyllisten kaasujen, kuten clophenin ja dioksiinin vuodon. Tarkemmin sanottuna kävi ilmi, että kondensaattorien kolmesta clophensäiliöstä (kussakin kondensaattorissa oli 20–30 kiloa clophenia) kaksi oli tyhjiä, mistä asiasta vastaavat tahot päättelivät, että tätä vaarallista ainetta oli vuotanut ilmaan. Kun otetaan huomioon, että

polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) annetun direktiivin 96/59/EY⁽¹⁾ mukaan jäsenvaltioiden on tehtävä inventaariot laitteista, joiden PCB-määrät ylittävät 5 dm³, niiden on toimitettava komissiolle yhteenveto tällaisesta inventaarioluettelosta kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta ja laadittava suunnitelmat inventaarioluettelossa olevien laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamiseksi ja/tai käsittelemiseksi sekä pääpiirteittäinen suunnitelma tällaisten laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi, ja näiden myrkyllisten aineiden vaikutukset kansanterveyteen ovat herättäneet suurta huolestuneisuutta,

kysyn komissiolta, ovatko Kreikan asiasta vastaavat viranomaiset panneet täytäntöön edellä mainitun direktiivin ja ovatko he laatineet Kreikkaa koskevan kertomuksen myrkyllisistä ja vaarallisista jätteistä huolehtimisesta direktiivin 78/319/ETY⁽²⁾ mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 84, 31.3.1978, s. 43.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(2. huhtikuuta 2002)*

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä polykloorattuja bifenyylejä (PCB-yhdisteitä) sisältävien laitteiden turvallisen käsittelyn tärkeydestä. Polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) 16. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY 4 artiklassa jäsenvaltiot todellakin veloitetaan tekemään inventaariot laitteista, jotka sisältävät enemmän kuin viisi litraa PCB-yhdisteitä, ja toimittamaan komissiolle tiivistelmän tällaisista inventaarioista.

Komissio käynnisti huhtikuussa 2000 rikkomisesta johtuvan menettelyn Kreikkaa vastaan sillä perusteella, ettei se ollut noudattanut direktiivin 96/59/EY 4 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklaa. Menettely käynnistettiin erityisesti sen vuoksi, ettei Kreikka ollut toimittanut tiivistelmää laiteinventaarista, suunnitelmaa kyseisten laitteiden käsittelemiseksi eikä suunnitelmaa inventaarioluetteloon kuulumattomien laitteiden keräämiseksi ja käsittelemiseksi. Asiaa koskevassa kirjeenvaihdossa Kreikan viranomaiset toimittivat komissiolle joitakin tietoja. Komissio katsoi kuitenkin, etteivät tiedot olleet riittäviä ottaen huomioon direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklassa asetetut velvoitteet. Sen vuoksi komissio päätti 20. joulukuuta 2001 viedä asian yhteisöjen tuomioistuimeen.

Vaarallisista jätteistä 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽¹⁾ täytäntöönpanosta voidaan todeta, että komissio käynnisti syyskuussa 1998 rikkomisesta johtuvan menettelyn Kreikkaa vastaan sillä perusteella, ettei se ollut toimittanut direktiivin 8 artiklan 3 kohdassa vaadittuja tietoja laitoksista, jotka huolehtivat vaarallisista jätteistä tai hyödyntävät niitä. Asia on jo viety yhteisöjen tuomioistuimeen (asia C-33/2001).

Vaarallisia jätteitä koskevan direktiivin täytäntöönpanoon liittyvästä kertomuksesta voidaan puolestaan todeta, että Kreikan viranomaiset toimittivat 21. marraskuuta 2001 eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY⁽²⁾ mukaisesti vastauksen asiaa koskevaan kyselyyn, joka käsittää vuodet 1998–2000.

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

(2002/C 205 E/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0262/02

esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) neuvostolle

(8. helmikuuta 2002)

Aihe: Neuvosto

Miten komission jäsenen Pascal Lamyn näkemys, jonka mukaan Ranskan ja Saksan yhteistyö on kompromissien perusta Euroopan unionissa ja Ranska ja Saksa yhdessä ovat tärkeiden kompromissien edelläkävijöitä, ja komission puheenjohtajan edustajan lausunto, jonka mukaan kaikki jäsenvaltiot ovat keskenään tasavertaisia, sopivat neuvoston mielestä yhteen? Jos nämä näkemykset sopivat neuvoston mielestä yhteen, niin miten?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvostolla ei ole tapana ottaa kantaa komission jäsenten lausumiin.

(2002/C 205 E/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0264/02

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(8. helmikuuta 2002)

Aihe: Kuolemantapaukset, kidutukset ja katoamiset Tsetseniassa

Ihmisoikeusjärjestöt ja venäläisten sotilaiden äitien yhdistykset valittavat yhä useammista kuolemantapauksista, kidutuksista ja katoamisista Tšetšeniassa Venäjän armeijan entistä tehokkaampien iskujen vuoksi. Syyskuun 11. päivän jälkeen armeija katsoo olevansa oikeutettu tukahduttamaan Tšetšenian itsenäisyysliikkeen hyökkäämällä siviiliväestöä vastaan ja rikkomalla ihmisoikeuksia.

Miten neuvosto suhtautuu itseään EU:n jäsenvaltioiden ystävänä pitävän Venäjän valtion menettelyyn?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

EU on pannut hyvin huolestuneena merkille ETYJ:n avustusryhmän, Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen sekä kansalaisjärjestöjen, kuten Memorialin ja Médecins sans frontières -järjestön raportit. EU on kyseisten raporttien pohjalta ottanut Tšetšeniän tilanteen esille kaikissa Venäjän kanssa viime aikoina järjestetyissä poliittiseen vuoropuheluun kuuluvissa kokouksissa ja aikoo edelleenkin tehdä niin. Tämä ei ole mitään uutta, sillä EU on kerta toisensa jälkeen ilmaissut selkeästi ja painokkaasti tuomitsevansa kaikki ihmisoikeusrikkomukset sekä paikallisen väestön ja pakolaisten ahdinkotilan Tšetšeniassa. EU on pysynyt johdonmukaisesti periaatteellisessa kannassaan ja tehnyt Venäjälle selväksi, että se jatkaa Venäjän painostamista niin kauan, kuin Tšetšeniassa vallitsee sekasorto.

EU luonnollisesti tuomitsee jyrkästi kaikki terroriteot, mutta terrorismin ja ääriainesten toiminnan vastaisessa taistelussa on kuitenkin noudatettava oikeusvaltion periaatetta ja kunnioitettava tinkimättä ihmisoikeuksia. Summittainen voimankäyttö johtaa vain väkivallan kierteseen, jonka seurauksista kärsitään vielä vuosienkin päästä.

Neuvosto uskoo, että tämä tiedostetaan Venäjällä yhä laajemmalti. Joitakin oikeasuuntaisia toimia on jo toteutettukin, joskin niihin olisi pitänyt ryhtyä jo aikaisemmin ja niiden olisi pitänyt olla kattavampia. EU pani erityisen tyytyväisenä merkille presidentti Putinin lausunnot, joiden mukaan ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneet Venäjän asevoimien edustajat saatetaan oikeuteen ja tuomitaan. EU odottaa Venäjän viranomaisten pitävän tämän lupauksensa ja estävän tulevaisuudessa kaikki ihmisoikeusloukkaukset.

EU:n vakaa näkemys on viime aikoina ollut, että Tšetšeniän konflikti voidaan ratkaista vain poliittisin keinoin. Tämän vuoksi neuvosto uskoo lujasti ja on vakuuttunut siitä, että aktiivinen osallistuminen on paras tapa, jolla EU voi edistää Venäjän federaation kuuluvan Tšetšeniän tasavallan tilanteen kohentamista. Kattava ja vilpitön keskustelu kyseisistä asioista on mahdollista juuri unionin ja Venäjän strategisen kumppanuuden ansiosta.

Lähikuukausiksi on suunniteltu EU:n Moskovan-edustustojen johtajien troikan vierailua Tšetšeniaan. Tämä tarjoaisi EU:lle merkittävän tilaisuuden muodostaa oma arvionsa tilanteesta.

(2002/C 205 E/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0276/02

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(8. helmikuuta 2002)

Aihe: Kansanterveyden vaarantava myrkyllisten aineiden vuoto DEI:n laitoksella

DEI:n voimalaitosyksikössä Kozanissa sattunut onnettomuus aiheutti myrkyllisiin polykloorattuihin bifenyyleihin (PCB) kuuluvien kemiallisten kaasujen, muun muassa clophenin, vuotoja. DEI salaili tätä onnettomuutta ja näin ollen yhdellekään tieteelliselle laitokselle ei ilmoitettu myrkyllisen nesteen palamisen aiheuttaman ympäristön saastumisen toteamisesta eikä edes lääkäreitä kutsuttu tutkimaan työntekijöitä. Ottaen huomioon, että vuodesta 1991 lähtien on keskusteltu kondensaattorien nesteiden korvaamisesta vähemmän vaarallisilla aineilla ja että Clophenin polttamisen synnyttämät dioksiinit ovat karsinogeenisiä, kysyn:

1. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa kansanterveyden suojelemiseksi, kun otetaan huomioon edellä mainitun onnettomuuden vaikutukset niin työntekijöihin kuin alueen asukkaisiin, joille ei tiedotettu ja joille ei ajoissa suoritettu lääkärintutkimuksia?

2. Noudatettiin vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjuntaa koskevia sääntöjä (direktiivi 96/82/EY⁽¹⁾) sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä koskevia sääntöjä (direktiivi 96/61/EY⁽²⁾)?
3. Onko Kreikassa järjestetty tiloja myrkyllisten jätteiden varastoinniseksi direktiivin 78/319/ETY⁽³⁾ mukaisesti ja jos näin on tehty, missä ne sijaitsevat?
4. Onko Kreikka kuljettanut vaarallisia jätteitä teollisuuslaitosten tai muiden yritysten vaarallisten jätteiden rajan yli tapahtuvien siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta Euroopan yhteisössä annetun direktiivin 84/631/ETY⁽⁴⁾ mukaisesti, ja jos se on näin tehnyt, onko tästä olemassa välttämättömät kuljetusasiakirjat, joihin sisältyy riittävästi tietoja niistä kuljetuksen turvallisuutta koskevista toimista, jotka on toteutettava?
5. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa, jotta Kreikka noudattaisi direktiiviä 96/59/EY⁽⁵⁾, kun otetaan huomioon, että polykloorattuja bifenyylejä (PCB) pidetään myrkyllisinä ja vaarallisina, dioksiineja tuottavina jätteinä?
6. Onko Kreikka toteuttanut direktiivin 91/689/ETY⁽⁶⁾ mukaisesti tarvittavat toimet vaarallisten jätteiden kirjaamiseksi ja yksilöimiseksi niissä paikoissa, minne niitä kaadetaan?
7. Noudattaako Kreikka jäteöljyhuollosta annetun direktiivin (EY) N:o 75/439/ETY⁽⁷⁾ säännöksiä?

(¹) EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

(²) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

(³) EYVL L 84, 31.3.1978, s. 43.

(⁴) EYVL L 326, 13.12.1984, s. 31.

(⁵) EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.

(⁶) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

(⁷) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2002)

1. Kyseiseen tapaukseen sovelletaan seuraavia yhteisön direktiivejä, joilla pyritään suojelemaan työntekijöiden terveyttä: puitedirektiivi 89/391/ETY⁽¹⁾, syöpää aiheuttavia aineita koskeva direktiivi 90/394/ETY (muutettuna)⁽²⁾ sekä kemiallisia tekijöitä koskeva direktiivi 98/24/EY⁽³⁾. Direktiiveissä säädetään selkeästi työnantajan vastuusta antaa työntekijöille asianmukaiset tiedot ja vahvistetaan toteutettavat ennaltaehkäisevät toimenpiteet tämän tyyppisten onnettomuuksien välttämiseksi. Työntekijöiden terveyden tehostetusta valvonnasta säädetään syöpää aiheuttavia aineita ja kemiallisia tekijöitä koskevilla direktiiveillä. Kansallisten viranomaisten tehtävänä on valvoa, että direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia kansallisia säännöksiä noudatetaan ja että direktiivejä sovelletaan. Jäsenvaltioiden on myös toimittava, jos kansallisia säännöksiä ei noudateta. Jos on olemassa näyttöä siitä, että jokin jäsenvaltio ei huolehdi niiden toimenpiteiden soveltamisesta käytännössä, jotka koskevat direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, komissio voi ryhtyä toimiin asiassa. Lisäksi neuvoston direktiivissä 96/82/EY säädetään erityisesti asukkaiden suojelemisesta sellaisten laitosten läheisyydessä, joissa on vaarallisia aineita, kuten jäljempänä esitetään.

2. Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9. joulukuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/82/EY sovelletaan laitoksiin, joissa vaarallisten aineiden määrät ylittävät tietyt vähimmäismäärät. Itse asiassa kutakin vaarallista ainetta tai vaarallisten aineiden luokkaa varten direktiivissä vahvistetaan kaksi vähimmäismäärää. Kun määrä ylittää suuremman vähimmäismäärän, sovelletaan direktiivin kaikkia säännöksiä (niin kutsutut ylempien tason tuotantolaitokset). Kun määrä ylittää vain alemman vähimmäismäärän, sovelletaan joitakin direktiivin säännöksiä (niin kutsutut alemman tason tuotantolaitokset). Alemman vähimmäismäärän alle jääviin määriin ei sovelleta direktiiviä 96/82/EY.

Jos direktiiviä 96/82/EY sovelletaan, suoraan onnettomuuksien välttämiseen tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi sovelletaan myös muita toimenpiteitä, kuten yleisötiedotusta tai maankäytön suunnittelua. Ylempien tason tuotantolaitoksille olisi laadittava ulkoiset pelastussuunnitelmat, joita harjoitetaan säännöllisin väliajoin.

DE:n Kozanissa sijaitsevaa laitosta ei mainita Kreikan viranomaisten toimittamassa luettelossa Kreikan ylempään tason tuotantolaitoksista. Komissio on kuitenkin pyytänyt Kreikan viranomaisilta lisätietoja, erityisesti saadakseen tiedot direktiivin 96/82/EY 15 artiklassa tarkoitetuista suuronnettomuuksista.

Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24. syyskuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/61/EY (IPPC-direktiivi) koskee polttolaitoksia, joiden lämmöntuotto on enemmän kuin 50 megawattia (liitteen I 1.1 kohta). Olettaen, että kyseinen laitos on direktiivissä tarkoitettu "olemassa oleva laitos" eli että se on ollut toiminnassa tai että siitä on ainakin esitetty täydellinen lupanomus ennen lokakuun loppua 1999, Kreikan viranomaisten on varmistettava, että laitos toimii direktiivin vaatimusten mukaisesti lokakuun 2007 loppuun mennessä.

3. Vaarallisista jätteistä 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 8 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo kaikista laitoksista tai yrityksistä, jotka huolehtivat vaarallisista jätteistä tai hyödyntävät niitä (tähän kuuluvat myös alueet, joilla aineita varastoidaan myöhemmin tapahtuvaa huolehtimista tai hyödyntämistä varten). Komissio aloitti syyskuussa 1998 rikkomisesta johtuvan menettelyn Kreikkaa vastaan, koska se ei ollut toimittanut komissiolle tietoja kaikista Kreikassa vaarallisia jätteitä käsittelevistä yrityksistä. Asia on jo annettu yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi (asia C-33/2001).

4. Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1. helmikuuta 1993 annetun ja sittemmin muutetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93⁽⁴⁾, jäljempänä "siirtoja koskeva asetus", perusteella ei ole aloitettu yhtään EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista rikkomisesta johtuvaa menettelyä Kreikkaa vastaan. Komission saamista tiedoista ei käy ilmi, ettei Kreikka täyttäisi asetuksen menettelyvaatimuksia. Komissio kuitenkin tarkastelee kahta Kreikkaa vastaan esitettyä valitusta. Kyseisissä tapauksissa pääasiana ei kuitenkaan ole siirtoja koskeva asetus — se on valitusten kannalta toissijainen seikka.

Jos parlamentin jäsenellä on todisteita siitä, että Kreikka ei noudata siirtoja koskevan asetuksen vaatimuksia, häntä pyydetään toimittamaan tiedot komissiolle.

5. Komissio aloitti huhtikuussa 2000 rikkomisesta johtuvan menettelyn Kreikkaa vastaan, koska tämä ei ollut noudattanut polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) 16. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY 4 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklaa. Kreikka ei erityisesti ollut toimittanut yhteenvetoa laitteiden inventaarioluettelosta, suunnitelmaa laitteiden käsittelemiseksi ja pääpiirteittäistä suunnitelmaa inventaarioluetteloon kuulumattomien laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi. Asiasta käydyssä kirjeenvaihdossa Kreikan viranomaiset toimittivat komissiolle joitakin tietoja. Komissio kuitenkin piti tietoja riittämättöminä direktiivissä säädettyihin velvoitteisiin nähden. Tästä syystä komissio päätti 20. joulukuuta 2001 antaa asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

6. Kreikan viranomaiset toimittivat heinäkuussa 2000 vaarallisia ja tavanomaisia jätteitä koskevan kansallisen jätehuoltosuunnitelman, mutta ne eivät ole toteuttaneet tarpeellisia toimenpiteitä direktiivin 91/689/ETY 2 artiklan mukaisesti yksilöidäkseen ja kirjatakseen kaikki paikat, joihin vaarallisia jätteitä kaadetaan. Saamansa valituksen perusteella komissio lähetti joulukuussa 2001 EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti vielä virallisen ilmoituksen, jossa katsotaan, ettei Kreikka ole noudattanut edellä mainitun direktiivin 2 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

7. Komissio aloitti lokakuussa 2001 rikkomisesta johtuvan menettelyn Kreikkaa vastaan, koska se ei ole pannut täytäntöön jäteöljyhuollosta 16. kesäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/439/ETY ja erityisesti sen 2, 3, 4, 5 ja 11 artiklaa, jotka koskevat jäteöljyjen keräämistä ja uudistamista.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989.

⁽²⁾ EYVL L 196, 26.7.1990, EYVL L 138, 1.6.1999.

⁽³⁾ EYVL L 131, 5.5.1998.

⁽⁴⁾ EYVL L 30, 6.2.1993.

(2002/C 205 E/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0282/02**esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) neuvostolle**

(8. helmikuuta 2002)

Aihe: Railtrack

Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on jokin aika sitten asettanut julkisen osakeyhtiön Railtrackin selvitystilaan. Näyttää todennäköiseltä, että Railtrackin osakkeenomistajat menettävät käytännöllisesti katsoen kokonaisuudessaan yhtiöön tekemänsä pääomasijoituksen, ilman mitään korvausta. Onko neuvosto huolissaan tavasta, jolla Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on hoitanut Railtrackin selvitystilaa?

Erityisesti kysyn: Katsooko neuvosto, että Railtrackin osakkeiden tosiasiallinen takavarikointi Yhdistyneessä kuningaskunnassa saattaa vaarantaa liikenteen perusrakenteiden vapauttamista koskevat suunnitelmat kautta Euroopan, koska sijoittajat luopuvat investoinneista tällaisiin hankkeisiin siinä pelossa, että Railtrackin ennakkotapaus toistuu ja yhtäkkiä sijoituskohde kansallistetaan uudelleen ilman korvausta? Katsooko neuvosto, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen olisi maksettava Railtrackin osakkeenomistajille korvauksia?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä esittämään kysymyksensä EY:n komissiolle.

(2002/C 205 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0283/02**esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle**

(8. helmikuuta 2002)

Aihe: Railtrack

Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on jokin aika sitten asettanut julkisen osakeyhtiön Railtrackin selvitystilaan. Näyttää todennäköiseltä, että Railtrackin osakkeenomistajat menettävät käytännöllisesti katsoen kokonaisuudessaan yhtiöön tekemänsä pääomasijoituksen, ilman mitään korvausta. Onko komissio huolissaan tavasta, jolla Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on hoitanut Railtrackin selvitystilaa?

Erityisesti kysyn: Katsooko komissio, että Railtrackin osakkeiden tosiasiallinen takavarikointi Yhdistyneessä kuningaskunnassa saattaa vaarantaa liikenteen perusrakenteiden vapauttamista koskevat suunnitelmat kautta Euroopan, koska sijoittajat luopuvat investoinneista tällaisiin hankkeisiin siinä pelossa, että Railtrackin ennakkotapaus toistuu ja yhtäkkiä sijoituskohde kansallistetaan uudelleen ilman korvausta? Katsooko komissio, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen olisi maksettava Railtrackin osakkeenomistajille korvauksia?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2002)

Rautateiden infrastruktuurin hallinto on tärkeä osa yhteisön ja jäsenvaltioiden liikennepoliittikkaa. Komissiolle on tiedotettu Railtrackin tilanteesta ja ratkaisusta, joita on suunniteltu selvitystilan päättämiseksi. Komissio on vakuuttunut siitä, että selvittäjien on toimittava yleisen edun sekä Railtrackin velkojien ja sijoittajien edun mukaisesti. Lisäksi se arvostaa sitä, että rautatiepalvelujen tarjonta on varmistettava selvitystilan aikana.

Koska omistusoikeutta koskeva kysymys kuuluu rautatiealalla toissijaisuussääntöjen mukaan jäsenvaltioiden toimivaltaan, komissio ei voi kommentoida tapaa, joilla Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on käsitellyt Railtrackin selvitystilaa.

Komissio ei myöskään ota kantaa kysymykseen, joka koskee hallituksen Railtrackin osakkeenomistajille mahdollisesti myöntämää korvausta.

(2002/C 205 E/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0286/02**esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle**

(8. helmikuuta 2002)

Aihe: Komissiota koskevat ennustukset

Komission johtajanpaikkoja (yksikönpäälliköt, johtajat ja pääjohtajat) koskevien kilpailujen yhteydessä ammattiliitto R & D ilmoittaa lentolehtisen välityksellä, että sillä on varmuudella tiedossaan ominaisuudet, joiden perusteella voidaan saada selville, kuka hakijoista selvittää kilpailun, ja että se ilmoittaa pyydettyä kyseisen hakijan nimen.

Miten on mahdollista, että ammattiliitto R & D on onnistunut joka kerta arvaamaan, kuka hakijoista kulloinkin tulee valituksi?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 2002)

Ylempien johtajanvirkojen⁽¹⁾ täyttämismenettelyjen periaatteet esitettiin 23. joulukuuta 2000 hyväksytyssä ja julkistetussa tiedonannossa komission ylempien virkamiesten arvioinnista, valitsemisesta ja nimityksestä⁽²⁾. Komissio noudattaa näitä sääntöjä ja menettelyjä pyrkiessään varmistamaan, että johtajanvirkoihin nimitetyillä henkilöillä on hyvä pätevyys ja hyvät ansiot ja että heillä on hyvää näyttöä johtamistaidosta. Lisäksi tiedonannon mukaisesti on tehty muutoksia, jotta nämä menettelyt voitaisiin toteuttaa täysin avoimesti. (Esim. ilmoitukset avoimista viroista ovat olleet selkeämpiä ja yksityiskohtaisempia, ja on käytetty ulkopuolisten konsulttien apua.)

Kaikkia keskijohdon nimitysmenettelyjä seuraavat nykyisin "esittelijät", jotka ovat nimittävistä pääosastosta riippumattomia ylempiä virkamiehiä. Nämä esittelijät ovat mukana koko nimitysmenettelyn ajan, ja he ovat myös mukana haastateltaessa luetteloon otettuja ehdokkaita yhdessä asianomaisen pääjohtajan kanssa tai (pääjohtajaa nimitettäessä) komission jäsenen kanssa.

Sitten esittelijät laativat esivalintamenettelyn tuloksista esityksen nimitysasioita käsittelevälle neuvonantavalle komitealle (CCA), joka on puolueeton elin ja jonka tehtävänä on antaa komissiolle suositus sopivista ehdokkaista mihin tahansa virkaan.

Lopullisen päätöksen nimityksestä ylempään virkaan tekee komissio ottaen huomioon kyseisestä politiikan alasta vastaavan komission jäsenen suosituksen ja sopien asiasta henkilöstöstä ja hallinnosta vastaavan komission jäsenen, joka olen tällä hetkellä minä, ja puheenjohtajan kanssa.

Komissiossa täytettiin vuonna 2001 noin 270 johtajanvirkaa. Komissio ymmärtää, että joissakin näistä tapauksista, mutta ei kuitenkaan kaikissa, arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema ammattiliitto väitti tietävänsä, kuka ehdokkaista valitaan. Koska kyseinen organisaatio ei julkistanut yksityiskohtaisia tietoja, komissio ei kuitenkaan voi selvittää, olivatko arvaukset oikeita.

Jos arvoisa parlamentin jäsen on aina saanut ammattiliiton veikkaaman nimen, kuten hän antaa kysymyksessään ymmärtää, ja jos ammattiliitto on tehnyt veikkauksen kaikista viroista ja jos osoittautuu pitävän paikkansa, että ammattiliitto on kaikissa tapauksissa veikannut oikein valitun ehdokkaan nimen, arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kysymään ammattiliitolta, kuinka tämä on mahdollista, koska ainoastaan sen edustajat näyttävät tietävän, kenet valitaan.

(1) A1- ja A2-virat: pääjohtajat, varapääjohtajat, johtajat, pääneuvonantajat ja kabinettipäälliköt.

(2) SEC(2000) 2305, edellinen SEC(1999) 1485.

(2002/C 205 E/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0288/02**esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle**

(8. helmikuuta 2002)

Aihe: Suurnopeusradan ympäristövaikutukset Toscanassa: yhteisön tärkeänä pitämällä alueella n:o 37 (Moscheta) sijaitsevien lähteiden kuivattaminen

Kysymyksen esittäjä ilmoitti aiemmin esittämässään kysymyksessä P-2368/01⁽¹⁾, että suurnopeusradan rakennustyöt johtavat Moschetan ja Felciaionen lähteiden (yhteisön tärkeänä pitämä alue n:o 37) vesien juoksun katkaisemiseen ja lähteiden kuivumiseen. Vahinko ehti jo tapahtua 20. joulukuuta 2001. Toscanan alue ilmoitti virallisesti 8. tammikuuta 2002, että Moschetan lähteen veden juoksu oli katkaistu 20. joulukuuta 2001 lähtien ja että Rovigon tunnelin kaivuutöiden aikana Firenzen suunnalta oli löydetty kaksi uutta lähdetä.

1. Aikooko komissio selvittää, onko edellä mainitun hankkeen yhteydessä noudatettu tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä 97/11/EY⁽²⁾, sillä hankkeen hydrogeologista vaikutusta ei ole riittävästi otettu huomioon?

2. Voisiko komissio ryhtyä toimiin, jotta yhteisön tärkeänä pitämälle alueelle n:o 37 palautettaisiin ennen suurnopeusradan työmaan avaamista vallinneet ympäristöolosuhteet ja varsinkin kyseisen paikan aiemmat vesivarat?

3. Voisiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin on ryhdytty muiden tämän hankkeen vaarantamien yhteisön tärkeinä pitämien alueiden (Monte Morello, Sasso di Castro, Gigo-Colla di Casaglia) suojelemiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 81 E, 4.4.2002, s. 161.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2002)

Siltä osin kun on kyse tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾, joko alkuperäisessä muodossaan tai muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla direktiivillä 97/11/EY, ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ soveltamisesta tässä erityistapauksessa, parlamentin jäsentä pyydetään palaamaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen kirjalliseen kysymykseensä P-2368/01⁽³⁾.

Komissio aloitti kirjallisen kysymyksen P-2368/01 johdosta omasta aloitteestaan tutkimukset parlamentin jäsenen esiin tuomassa asiassa ja lähetti Italian viranomaisille kirjeen, jossa se pyysi lisätietoja asiasta. Kirjeessä kysyttiin nimenomaan sitä, onko suoritettua ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä otettu asianmukaisesti huomioon hankkeen hydrogeologiset vaikutukset ja voiko hanke vakavasti vaarantaa luontotyyppien ja lajien ja erityisesti ensisijaisesti suojeltavien luontotyyppien ja lajien suojelun kyseisillä alueilla. Komissio ei ole vielä saanut kirjallista vastausta.

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽³⁾ EYVL C 81 E, 4.4.2002, s. 161.

(2002/C 205 E/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0289/02**esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle**

(11. helmikuuta 2002)

Aihe: Lisävakuutuskassan aiheuttama kilpailun vääristyminen Saksan rakennusalalla

1. Mitä mieltä komissio on Saksan rakennusalalle muuhun Eurooppaan verrattuna koituvasta haitasta, joka aiheutuu pakollisista maksuista Wiesbadenissa sijaitsevalle rakennusalan lisävakuutuskassalle (ZVK)?
2. Mitä komissio aikoo tehdä tämän kilpailun vääristymisen suhteen? Onko jo tehty selvityksiä, tutkimuksia, päätöksiä tai muita suunnitelmia siitä, miten tämän Saksan rakennusalan koskevan epätasa-arvoisen kohtelun suhteen tulisi menetellä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2002)

EU:n kilpailusäännöissä kielletään kilpailua vääristävät yritysten väliset sopimukset, (Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 81 artikla), määräävän aseman väärinkäyttö (Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 82 artikla) ja tietyt valtiontuet, jotka saattavat vääristää kilpailua. Sen sijaan Euroopan kilpailuoikeus ei koske kansallisia sääntöjä, jotka ovat tulosta säädöksistä tai työehtosopimuksista ja jotka saattavat heikentää jonkin sektorin kilpailukykyä. Olisikin vastoin työmarkkinaosapuolten itsenäisen sopimukseteko-oikeuden periaatetta, jos yhteisön lainsäädäntö estäisi niitä neuvottelemasta työntekijöiden palkkauksesta ja siihen liittyvistä menettelyistä jollakin alalla. Oikeudellisista säännöistä huomattakoon, että sellaisilla säännöksillä, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ei ole haittaa muiden jäsenvaltioiden yrityksille, eikä niihin näin ollen ole tarvetta puuttua yhteisötasolla.

(2002/C 205 E/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0295/02**esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) ja Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle**

(11. helmikuuta 2002)

Aihe: Belgian lain mukaisten taattujen perhe-etuuksien aiheuttamat vapaan liikkuvuuden rajoitukset

Sosiaaliturvaa säätelevien määräysten mukaan vastuu perhe-etuuksista on sillä valtiolla, jonka alueella rajatyöntekijät käyvät töissä.

Belgia on kuitenkin sijoittanut lainsäädäntönsä taatuista perhe-etuuksista (Belgiassa 20 päivänä heinäkuuta 1971 annettu laki) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 II a liitteen 10 a artiklaan⁽¹⁾). Kyseisen lain mukaan etuuksia ei ole mahdollista siirtää toiseen valtioon. Alankomaissa asuvilla ja Belgiassa työssä käyvillä rajatyöntekijöillä ei ole esimerkiksi tämän asetuksen mukaista oikeutta Belgian äitiyslomiin tai adoptiolisiin. Belgian ja Alankomaiden uusi keskinäinen verosopimus määrää, että Belgiassa työskentelevillä rajatyöntekijöillä on veronmaksuvelvollisuus Belgiaan, eli työntekijät maksavat Belgian määräämät verot ja sosiaalikulut.

1. Onko komissio kanssamme yhtä mieltä siitä, että kyseinen rajoitus on este työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle? Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo tämän vuoksi ryhtyä?

2. Vastauksissaan aikaisempiin Bartho Pronkin esittämiin kysymyksiin komissio lupasi tarkastella Jauch ja Leclere -tuomioiden johdosta uudelleen neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 II a liitteen 10 a artiklaa (vastaus kirjalliseen kysymykseen E-2262/01⁽¹⁾). Onko komissio valmis sisällyttämään erityisesti myös Belgian lain taatuista perhe-etuuksista (Belgiassa 20 päivänä heinäkuuta 1971 annettu laki) tähän tarkasteluunsa ja siten varmistaa se, että asianomaisille rajatyöntekijöille myönnetään heille kuuluvat oikeudet?

(1) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

(2) EYVL C 40 E, 14.2.2002, s. 229.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2002)

Arvoisat parlamentin jäsenet nostavat esiin kysymyksen belgialaisten "taattujen perhe-etuuksien" (20. heinäkuuta 1971 annettu laki) sisällyttämisestä asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ liitteen II a 10 a artiklaan. Maastaviennin periaate ei koske kyseiseen liitteeseen merkittyjä sosiaaliturvaetuuksia.

Kuten komissio on jo osoittanut vastauksessaan Bartho Pronkin esittämään kysymykseen E-2262/01⁽²⁾, tuomioistuin on nimenomaisesti vastannut kysymykseen siitä, onko asetus N:o 1247/92, jolla asetukseen N:o 1408/71 lisättiin liite II a, pätevä, ja Snares-tuomiolla⁽³⁾ vahvistanut kyseisen poikkeuksen sosiaaliturvaetuuksien maastaviennin periaatteeseen olevan yhteensopiva EY:n perustamissopimuksen kanssa, etenkin koska kysymys on erityiseen taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen läheisesti liittyvistä etuuksista. Tuomioistuin ei ole tutkinut, millä edellytyksillä jokin erityisetuus on voitu kansallisen oikeuden piiriin kuuluvien ominaisuuksiensa mukaisesti sisällyttää liitteeseen II a, eikä siis tällaisten etuuksien yleistä oikeellisuutta. Tuomioistuin on kuitenkin täydentänyt kyseistä oikeuskäytäntöä asioissa Jauch⁽⁴⁾ ja Leclere⁽⁵⁾ antamallaan tuomioilla. Näissä tuomioissaan tuomioistuin on katsonut, että poikkeus tiettyjen etuuksien maastaviennin periaatteeseen sen vuoksi, että ne on merkitty liitteeseen II a, on ristiriidassa EY:n perustamissopimukseen sisältyvän työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa, varsinkaan kun kyseiset etuudet eivät ole luonteeltaan erityisiä vaan kuuluvat sosiaaliturvan perinteisille aloille.

Tämän oikeuskäytännön valossa komissio tutkii parhaillaan, koskevatko tuomioistuimen vahvistamat vientikiellon perusteet yhä liitteessä II a luetteloituja etuuksia. Selvityksen kohteena ovat kaikki luetteloon merkityt etuudet, myös belgialaiset taatut perhe-etuudet. Komissio aikoo esittää lähikuukausina yhteisön lainsäätäjälle joukon erilaisia muutoksia asetukseen (ETY) N:o 1408/71. Yhtenä niistä komissio ehdottaa, että liitteestä II a poistetaan etuudet, jotka eivät komission käsityksen mukaan enää ole perusteltuja, kuten erityisesti luxemburgilaiset ja itävaltalaiset etuudet, jotka tuomioistuin on edellä mainituissa Jauch- ja Leclere-tuomioissaan katsonut maastaviennin piiriin kuuluviksi.

Syntymäävustus ja adoptioavustus ovat molemmat asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteen II osaan II merkittyjä etuuksia, eivätkä ne tämän vuoksi kuulu kyseisen asetuksen eivätkä siihen sisältyvien, etuuksien maastavientiä koskevien säännösten soveltamisalaan.

Edellä mainitussa Leclere-tuomiossaan tuomioistuin on kuitenkin osoittanut, että koska neuvostolla on laaja harkintavaltaa päättää toimenpiteistä perustamissopimuksen 48 ja 51 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden toteuttamiseksi, se, että tiettyä etuusryhmää ei ole otettu mukaan asetuksella N:o 1408/71 toteutettuun yhteensovittavaan järjestelmään, ei kuitenkaan merkitse sitä, että kyseisiä asetuksen säännöksiä olisi pidettävä pätemättöminä. Asetuksen N:o 1408/71 soveltamisalan tämällyppinen rajoittaminen ei sellaisenaan voi aiheuttaa sitä, että jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen välillä vallitsevat erot, jotka johtuvat kansallisten lainsäädäntöjen yhteensovittamisen puutteesta, entisestään kasvavat, tai sitä, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta loukataan.

Toisaalta tuomioistuin on todennut, että etuuksien jättämisestä asetuksen N:o 1408/71 soveltamisalan ulkopuolelle ei kuitenkaan aiheudu se, että jäsenvaltiot vapautuvat velvollisuudestaan varmistua siitä, ettei mikään muu eikä varsinkaan asetukseen N:o 1612/68⁽⁶⁾ perustuva yhteisön oikeussääntö estä asumisedellytyksen asettamista. Ansiotyössä olevien rajatyöntekijöiden osalta asumisedellytyksen asettaminen syntymäävustuksen ja adoptioavustuksen saamiselle olisi kuitenkin välillisesti syrjivä ja sellaisenaan ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan ja asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdan kanssa.

Komissio on ollut yhteydessä Belgian viranomaisiin ja muihinkin jäsenvaltioihin (erityisesti Ranskaan, Luxemburgiin ja Suomeen), joilla on vastaavia asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteen II osaan II merkittyjä ja sen vuoksi asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jääviä etuuksia, ja tiedustellut niiden kantaa tähän kysymykseen. Komissio pitää arvoisat parlamentin jäsenet ajan tasalla asiassa aiheellisiksi katsomistaan jatkotoimista.

Lisäksi komissio ilmoittaa heille aikovansa esittää ennen vuoden loppua tiedonannon tuomioistuimen viimeaikaisesta oikeuskäytännöstä työntekijöiden vapaan liikkuvuuden ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen alalla. Tiedonannossa pyritään kartoittamaan ja valaisemaan kyseisestä oikeuskäytännöstä Euroopan kansalaisille seuraavia oikeuksia.

(¹) Neuvoston asetus (EY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 149, 5.7.1971. Asetuksella (EY) N:o 118/97 ajan tasalle saatettu asetus (EYVL L 28, 30.1.1997).

(²) EYVL C 40 E, 14.2.2002.

(³) Asia C-20/96, Snares, tuomio 4. marraskuuta 1997, Kok. s. I-6057.

(⁴) Asia C-215/99, Jauch, tuomio 8. maaliskuuta 2001, Kok. s. I-1901.

(⁵) Asia C-43/99, Leclere, tuomio 31. toukokuuta 2001, Kok. s. I-4265.

(⁶) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68, annettu 15 päivänä lokakuuta 1968, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella (EYVL L 257, 19.10.1968).

(2002/C 205 E/123)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0310/02

esittäjä(t): **Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE)**
ja **Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(11. helmikuuta 2002)

Aihe: Piiskaniskuvamman eli niin sanotun niskan retkahdusvamman ennaltaehkäisy

Yhteisön alueella sattuu vuosittain paljon auto-onnettomuuksia, joiden seurauksena on piiskaniskuvamma. Tämä vamma aiheuttaa usein kroonisia niskaseudun oireita, jotka johtavat usein pysyvään työkyvyttömyyteen. Näiden niskavammojen aiheuttamat yhteiskunnalliset kulut ovat yhteisössä vuosittain noin 5–10 miljardia euroa (lähde: Slachtoffer en samenleving, Stichting Achmea, 2001). Alankomaiden soveltavien luonnontieteiden tutkimuslaitoksen (TNO) tutkimuksen 96. OR. BV.050. O/EJ (1996) johtopäätöksen mukaan kaikki testatut autot suojaavat riittävästi sisätilassa istuvia matkustajia, kun auton etu- tai takaosaan törmätään. Piiskaniskuvammoja voidaan ehkäistä teknisten vaatimusten parannuksilla autojen tuotannossa.

1. Onko komissio tietoinen edellä mainitusta tutkimuksesta ja jos komissio on tietoinen, miten se aikoo hyödyntää tutkimusta, kun se valmistelee lainsäädäntöä liikenteen turvallisuudesta yhteisössä?

2. Onko komissio valmis ryhtymään toimiin ehkäistäkseen piiskaniskuvammoja ja jos se on valmis, voiko komissio ilmoittaa mihin toimiin ja millä aikataululla se aikoo niihin ryhtyä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2002)

1. Komissio on tietoinen TNO-raportista, joka laadittiin Achmea-säätiön pyynnöstä Alankomaissa.

Raportin valmistumisen aikaan Alankomaiden hallitus kiinnitti komission huomion tarpeeseen parantaa yhteisön lainsäädäntöä tältä osin. Näin ollen moottoriajoneuvojen sisustusta (istuimien ja niiden kiinnityspisteiden lujuuutta) koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä heinäkuuta 1974 annettua neuvoston direktiiviä 74/408/ETY (¹) muutettiin merkittävästi 17 päivänä kesäkuuta 1996 annetulla komission direktiivillä 96/37/EY (²) erityisesti pääntukien osalta. Kaksi TNO-raportin tärkeimmistä suosituksista otettiin siis huomioon.

2. Ajan kuluessa kaikki asiantuntijat ovat tunnustaneet piiskaniskuvammat tärkeäksi ajoneuvojen turvallisuuskysymykseksi. Tämän vuoksi komissio päätti käynnistää tutkimusaloitteita tällä alalla osana neljättä tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmaansa.

Tutkimuksia pidettiin tarpeellisina, jotta kaikista saatavilla olevista julkaisuista voitaisiin koota asianmukaista tietoa seuraavista aiheista:

- biomekaanisen alan tietämystä niskavammoista;
- sopivien testausnukkejen kehittäminen turvallisuuden arvioimiseksi takatörmäystilanteissa;
- niskavammojen riskiä koskevat mittauskriteerit.

Näitä tietoja tarvitaan uusien istuinselkänöja- ja pääntukimallien käyttöön ottamiseksi.

Tutkimukset ovat edelleen käynnissä. Heti kun niiden tulokset ovat saatavilla, komissio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet uusien vaatimusten sisällyttämiseksi yhteisön lainsäädäntöön.

(¹) EYVL L 221, 12.8.1974.

(²) EYVL L 186, 25.7.1996.

(2002/C 205 E/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0312/02

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(11. helmikuuta 2002)

Aihe: Mercedes de Solan kirje ”Tukholman skandaalin” todistajalle

Komission kurinpitoyksikön päällikkö Mercedes de Sola on tietojeni mukaan lähettänyt kirjeen todistajalle, jonka tiedot koskevat komission Tukholman tiedotustoimiston taloudellisia väärinkäytöksiä. Tietojeni mukaan todistajaa on kehoitettu pitämään salassa se, mitä hän on kertonut tutkijoille kuulustelujen aikana.

Tämä on järkyttänyt monia ruotsalaisia, joiden mielestä kirje sopii huonosti yhteen sen kanssa, miten Ruotsissa suhtaudutaan ilmaisuvapauteen, ja kuvastaa Ruotsin olosuhteissa täysin vierasta hallintokulttuuria.

Voiko komissio julkistaa kirjeen ja ilmoittaa, mistä syystä Mercedes de Sola lähetti mainitun kirjeen? Katsooko komissio, että Mercedes de Sola toimi oikein tässä tapauksessa?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2002)

Kirje, johon arvoisa parlamentin jäsen viittasi, on komission vakiomuotoinen muodollinen ilmoitus todistajille kurinpitomenettelyssä, ja sen sanamuoto on seuraavanlainen:

Vastauksena useilta henkilöiltä, joihin käynnissä oleva menettely liittyy, tullessiin pyyntöihin haluan ilmoittaa teille, että asianosaiset ovat arvioineet teidän lausuntonne puolustusoikeuksiansa mukaisesti, jotka komissiolla on velvollisuus turvata tutkimusten aikana.

Minun on myös korostettava sitä, että annetut lausunnot jäävät luottamuksellisiksi. Näin ollen niitä ei voida käyttää mihinkään muuhun kuin käynnissä olevaan menettelyyn eikä paljastaa kenellekään muulle kuin menettelyssä asianosaisina oleville henkilöille, jotka ovat ainoina oikeutettuja olemaan tietoisia niistä.

Komissio toimitti olennaiset osat tästä vakiomuotoisesta kirjeestä kattavine selityksineen sen tarkoituksesta ja merkityksestä Ruotsin lehdistölle ja TV4-kanavalle 1. helmikuuta 2002. Tämä materiaali toimitettiin, jotta voitaisiin vastata tapaukseen, jota nähtävästi kutsuttiin ”vaiennetun todistajan” tapaukseksi Nyheterna- uutislähettyksessä lauantaina 26. tammikuuta 2002.

Tämän vakiomuotoisen kirjeen tarkoituksena on ilmoittaa todistajille, että heidän todistajanlausuntonsa on asetettu vastaajien saataville käynnissä olevassa kurinpitomenettelyssä, jotta vastaajat voisivat saada tietoja heitä vastaan esitetystä syytöksistä ja valmistella puolustustaan. Kirjeen tarkoituksena on vakuuttaa näille todistajille, että komissio ja vastaajat eivät saa käyttää näitä todistajalausuntoja missään muussa yhteydessä kuin käynnissä olevassa asianmukaisessa kurinpitomenettelyssä.

Kirje ei näin ollen liity mitenkään kyseisten todistajien ilmaisuvapauteen. Sanamuodon voitaisiin katsoa olevan ainoastaan pyyntö todistajalle "pysyä vai" , jos sitä olisi tulkittu vakavasti väärin. Monien vuosien aikana komissio ei ole aiemmin saanut valituksia tai vastalauseita siitä, että tällaisten kirjeiden tarkoituksena olisi varmistaa todistajien pysyminen vai. Mahdollisten tarkoituksellisten ja vahingossa tapahtuvien väärinkäsitysten välttämiseksi tulevaisuudessa tämän vakiomuotoisen kirjeen sanamuotoa ollaan kuitenkin muuttamassa.

Sen sijaan että olisi kysymys todistajien "vaientamisesta", kirjeen tarkoituksena on ainoastaan pitää todistajat ajan tasalla menettelystä ja vakuuttaa heille, että komissio kunnioittaa heidän lausuntojensa luottamuksellisuutta. Ilmoitusjärjestelmän, jossa ilmoitetaan asianmukaisesti vastaajille heihin liittyvistä todistajanlausunnoista ja todistajille siitä, että vastaajat ovat saaneet tiedot, tarkoituksena on erityisesti olla yksi keinoista turvata sekä todistajien että vastaajien kansalaisoikeudet. Sen sijaan että menettely olisi ristiriidassa oleellisten ilmaisuvapauksien ja oikeuden kanssa, sen tarkoituksena on selvästi pyrkiä suojelemaan näitä tärkeitä yksilön oikeuksia, ja se on täysin kaikkialla unionissa valitsevien demokratian parhaiden käytäntöjen ja "kulttuurin" mukainen.

Näin ollen komissio pysyy kannassaan, että kurinpitoyksikön päällikkö on toiminut oikein noudattaessaan tämän kirjeen lähettämisen vakiomenettelyä.

(2002/C 205 E/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0315/02

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus otsonikerrosta heikentävistä aineista

Millä tieteellisillä todisteilla voidaan perustella eristysmateriaalin poistaminen kotitalouksien käyttämistä jääkaapeista ja pakastimista ennen laitteiden hävittämistä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 2002)

Vanhat käytetyt jääkaapit ja pakastimet sisältävät usein otsonikerrosta heikentäviä aineita, kuten kloorifluorihilivetyä (CFC), sekä jäähdytysjärjestelmässä että kalusteen rakentamisessa eristykseen käytettävässä kovassa solumuovissa. Kun CFC-yhdisteistä puhutaan kylmälaitteiden yhteydessä, mainitaan usein vain jäähdytyslaitteet, mutta oikeastaan CFC:tä käytettiin enemmän kovan solumuovin valmistuksessa vaahdon muodostamiseen. Kotitalouden jääkaapin jäähdytysjärjestelmässä on jäähdytysainetta arviolta noin 170 grammaa (25 % jääkaapin kaikesta CFC:stä), ja eristeissä sitä on noin 510 grammaa (75 % CFC:n kokonaismäärästä).

On vaikeata saada tarkkoja tietoja siitä, kuinka paljon CFC:tä sisältäviä kotitalouksien jääkaappeja ja pakastimia kaikkiaan tulee vuosittain romuksi. Arviolta kuitenkin EU:n kotitalouksien kylmälaitteikannan (jääkaappien, jää-pakastekaappien ja pakastinten yhteismäärän) arvioidaan olevan noin 230 miljoonaa kappaletta.

Tieto perustuu seuraavaan laskelmaan:

- Euroopan unionin kotitalouksien lukumäärä: n. 150 miljoonaa;
- Kaikilla kotitalouksilla on joko jääkaappi tai jääkaappi-pakastinyhdistelmä = 150 miljoonaa;

- 50 prosentilla kotitalouksista on pakastin = 75 miljoonaa;
- Hotelleja, kauppoja, ravintoloita, toimistoja jne. arviolta 5 miljoonaa;
- Yhteensä: 230 miljoonaa⁽¹⁾.

Jos oletetaan, että nämä laitteet uusitaan kymmenen vuoden välein, joissain jäsenvaltioissa useamminkin, romuksi tulee noin 23 miljoonaa kotitalouksien kylmälaitetta vuodessa. Koska suurin osa nyt romuksi tulevista kylmälaitteista on valmistettu ennen vuotta 1995, jolloin CFC:n käyttö näissä laitteissa lopetettiin, voidaan olettaa, että suurin osa niistä sisältää CFC:tä. Jos CFC:tä on jokaisessa kylmälaitteessa kaikkiaan 680 grammaa, kylmälaitteista talteen otettavan CFC:n määräksi arvioidaan noin 15 640 tonnia. Olettaen, että talteenotossa päästään hyvään 80 prosentin tasoon, talteen voitaisiin ottaa noin 12 512 tonnia CFC:tä.

Laskelma perustuu seuraaviin lukuihin:

- Euroopan unionin kotitalouksien kylmälaitetekanta: 230 miljoonaa;
- Korvattavien laitteiden osuus vuodessa: 10 % (kylmälaitteen keskimääräinen elinikä 10 vuotta);
- Vuosittain korvattavien laitteiden määrä = 23 miljoonaa (10 prosenttia 230 miljoonasta);
- CFC:tä/laitte: 680 grammaa;
- Talteenottopotentiali = $(23\,000\,000 \times 680) / 1\,000 = 15\,640\,000 \text{ kg} = 15\,640 \text{ tonnia}$;
- Talteenotto prosentti 80 % = 12 512 tonnia

Tätä 15 640 tonnin talteenottopotentialia on tarkasteltava komission yleistavoitteen valossa, joka on CFC-yhdisteiden poistaminen käytöstä. Vuonna 1999 CFC-yhdisteiden kokonaistuotanto lukuun ottamatta ei-dispersiivistä käyttöä esimerkiksi raaka-aineena (muiden kemikaalien, lähinnä teflonin, valmistukseen käytetty CFC, joka muutetaan kokonaan alkuperäisestä koostumuksestaan) oli noin 31 000 tonnia, joista suurin osa vietiin kehitysmaihin kotitalouskäyttöön ja välttämättömiin käyttötarkoituksiin. Yhteisössä CFC:n käyttö useimpiin tarkoituksiin on nyt kiellettyä. Poikkeuksia on olemassa monia välttämättömiä käyttötarkoituksia varten, esimerkiksi astmapotilaiden inhalaatiosumutteille, ja näiden perusteella on sallittu noin 3 600 tonnin käyttö vuodessa. Nämäkin poikkeukset vähenevät vähitellen. Lisäksi kehitysmaat ovat nyt luopumassa CFC-yhdisteiden käytöstä, ja prosessin olisi tarkoitus valmistua vuoteen 2010 mennessä.

Kaiken tämän tarkoituksena on suojella otsonikerrosta, joka on palautumisessaan kriittisessä vaiheessa. Eurooppalaista stratosfäärin tutkimusta koskevassa, hiljattain tehdyssä arviointikertomuksessa todettiin, että otsonikerroksen kehityskulku on vielä suuri huolenaihe. Tärkeimpiä tuloksia ovat, että pohjoisella napaseudulla syntyi suuria otsonikatoja talvea 1993–1994 seuraavina viitenä kylmänä talvena, ja että stratosfäärin otsonimäärä Euroopan manteren yläpuolella alkoi vähentyä 1970-luvulla, ja talvisin ja keväisin syntyneet suuremmat tuhot (5–10 prosenttia otsonikerroksen korkeudesta) ovat johtaneet biologisesti aktiivisen ultraviolettisäteilyn (UV) lisääntymiseen maan tasolla otsonimäärän vähenemistä vastaavalla tavalla. Tämä kehityssuunta vaikuttaa kielteisesti ihmisten terveyteen muun muassa lisäämällä ihosyöpien määrää ja vähentämällä immuunivastetta, ja myös herkästi vahingoittuviin ekosysteemeihin. Otsonin täydellistä palautumista voidaan toivoa vasta, kun ilmakehän klooripitoisuudet palaavat otsoniaukon syntymistä edeltävälle tasolle noin 50 vuoden kuluttua. Tämä palautuminen saattaa kuitenkin vaarantua ilmastomuutoksen vaikutusten ja stratosfäärin muiden kaasujen vaikutuksesta.

Euroopan yhteisö sitoutui otsonikerrosta heikentävistä aineista 29. kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2037/2000⁽²⁾ noudattamaan Montrealin pöytäkirjasta, tieteellisiin todisteisiin perustuvasta kansainvälisestä sopimuksesta, johtuvia velvoitteitaan. Komissio uskoo, että luotettavat tieteelliset ja ympäristösyvät puoltavat kustannustehokkaita pyrkimyksiä CFC-yhdisteiden talteenottamiseen ja hävittämiseen. Siksi on asetuksen (EY) N:o 2037/2000 16 artiklan mukaisesti

välttämätöntä varmistaa, että CFC-yhdisteet otetaan talteen ja hävitetään myös kotitalouksien vanhojen jääkaappien ja pakastinten solumuoveista. Ainakin kahdeksassa jäsenvaltiossa käytetään hyväksi todettuja kaupallisia tekniikoita CFC-yhdisteiden poistamiseen eristyssolumuovista.

Kotitalouksien jääkaapeista ja pakastimista syntyvän jätteen talteenottolaitosten perustaminen on pitkäaikainen investointi. Kuten edellä todettiin, suuri osa nykyään romuksi tulevista jääkaapeista ja pakastimista sisältää CFC-yhdisteitä. Ne korvaavissa laitteissa voi olla osittain halogenoituja kloorifluorihilivetyjä (HCFC-yhdisteitä), jotka ovat myös valvottuja aineita, sekä nykyään myös fluorihilivetyjä (HFC), jotka ovat Kioton pöytäkirjan nojalla valvottavia, voimakkaita kasvihuonekaasuja, jotka on myös otettava talteen. Talteenottolaitokset helpottaisivat myös sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta ehdotetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin täytäntöönpanoa ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Lähde: Eurostat.

⁽²⁾ EYVL L 244, 29.9.2000.

(2002/C 205 E/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0320/02

esittäjä(t): Christopher Beazley (PPE-DE) komissiolle

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Eurooppa-neuvoston Barcelonan kokouksen valmistelut

Vuonna 2000 Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti neuvostoa ja komissiota tarvittaessa yhdessä jäsenmaiden kanssa "helpottamaan Euroopan laajuisen erittäin nopean sähköisen tietoliikenneverkon luomista tiedeyhteisöä varten Euroopan investointipankin tuella vuoden 2001 loppuun mennessä; verkon tarkoituksena on yhdistää toisiinsa tutkimuslaitokset ja yliopistot, tieteelliset kirjastot, tiede-keskukset ja asteittain myös koulut". Saavutettiinkö tämä tavoite?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 2002)

Komissio ja sen kanssa yhteistyössä toimivat jäsenvaltiot voivat tyytyväisinä todeta, että mainittu Eurooppa-neuvoston vuonna 2000 asettama tavoite saavutettiin ajoissa. Näin luotiin tutkimusta palvelevalle nopealle Euroopan laajuiselle tietoliikenneverkolle maailmanlaajuisesti katsoen erittäin hyvä asema.

Euroopan kansallisten tutkimus- ja koulutusverkkojen, (National Research and Education Networks, NREN), yhteen liittäminen on poliittisesti erittäin tärkeää, sillä se muodostaa yhden tärkeimmistä Internetin seuraavan sukupolven rakennuspalikoista ja luo perustaa eurooppalaiselle tutkimusalueelle (ERA).

Euroopassa onkin 1. marraskuuta 2001 lähtien ollut käytössä täysin toimiva Euroopan laajuinen, 32 kansallista tutkimus- ja koulutusverkkoa yhteen liittävä tietoliikenneverkko (GEANT). Yhteysnopeus verkossa on 10 gigabittia sekunnissa, ja se on kuusitoistakertaistunut vuoden 2000 jälkeen.

Samaan aikaan kansallisia tutkimus- ja koulutusverkkoja on parannettu, ja tämän ansiosta kaikkien Euroopan tutkimuslaitosten ja yliopistojen pääsy tietoverkkoon on yleisesti huomattavasti parantunut.

Parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristöön on lähetetty suoraan hyödyllistä tietoa sisältävä liite, josta käy ilmi Euroopan hyvinkin kilpailukykyinen asema kansainvälisesti tarkastellen.

Erittäin vaativia tutkijayhteisöjä (kuten Euroopan ydintutkimusjärjestö CERN ja Euroopan molekyyli-biologian laboratorio EMBL) varten on lisäksi kokeiluluontoisesti käytössä täydentäviä GRID-infrastruktuureja.

Koulujen yhteydet tietoverkkoon on järjestetty eri tavoin eri jäsenvaltioissa, mutta useissa tapauksissa niistä huolehtii kansallinen tutkimus- ja koulutusverkko.

Yhteistyö Euroopan investointipankin (EIP) kanssa johti yhteismuistion allekirjoittamiseen kesäkuussa 2001. Tämä sopimus vahvistaa yhteistyötä yhteisön ja EIP:n välillä tutkimuksen ja teknologisen innovoinnin edistämiseksi Euroopassa tarjoamalla tutkijoille täydentäviä – mutta muista erillisiä – taloudellisia tukimuotoja. Lisäksi EIP:n Innovaatio 2000 -ohjelma kohdistuu erityisesti tieto- ja viestintäteknologia-verkkojen alalle. Euroopan yhteisön kuudennen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelman odotetaan niin ikään avaavan uusia mahdollisuuksia tutkimusinfrastruktuureiden tarjoamiseksi ja rahoittamiseksi.

Komissio siis katsoo, että Eurooppa-neuvoston asettama tavoite saavutettiin määräajassa. Lisätoimenpiteitä Euroopan aseman säilyttämiseksi ja parantamiseksi tullaan toteuttamaan kuudennen puiteohjelman yhteydessä. Puiteohjelmaan sisältyvät GEANT- ja GRID -hankkeisiin liittyvät toimet ovatkin jo saaneet laajaa kannatusta sekä Euroopan parlamentissa että Eurooppa-neuvostossa.

(2002/C 205 E/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0324/02

esittäjä(t): Hans-Peter Martin (PSE) neuvostolle

(5. helmikuuta 2002)

Aihe: Kokouksiin, päätöksiin ja asiakirjoihin liittyvä avoimuus

Euroopan kansalaiset pitävät enenevässä määrin kattavaa avoimuutta keskeisenä asiana. Tämä koskee erityisesti EU:n toimielimien avoimuutta, mihin sisältyy mahdollisimman hyvä asiakirjojen saatavuus ja kokousten mahdollisimman hyvä seurattavuus.

Millä tavoin neuvosto perustelee sitä, ettei neuvoston koko toiminta neuvotteluista äänestyksiin voisi olla täysin avointa ja seurattavissa julkisuudessa?

Sekä Ruotsi että Belgia painottivat toistuvasti puheenjohtajakausillaan avoimuuden parantamisen merkitystä, mutta asiassa ei tapahtunut juurikaan konkreettista edistymistä. Mitä päätelmiä näistä kokemuksista voidaan tehdä?

Missä määrin neuvosto voi omassa toiminnassaan parantaa asiakirjojen saatavuutta ja kokousten seurattavuutta? Miten nykyinen puheenjohtajavaltio Espanja aikoo käsitellä tätä asiaa?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto palauttaa arvoisan parlamentin jäsenen mieleen toteuttaneensa tarvittavat toimenpiteet Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 panemiseksi täytäntöön.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että neuvosto on tehnyt neuvoston työjärjestyksen muuttamista koskevan päätöksen N:o 2001/840/EY, jossa muutetaan osaa nykyisistä yleisön oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevista määräyksistä ja johon sisältyy myös uusia määräyksiä, jotka ovat seurausta asetuksen 1049/2001 täytäntöönpanosta.

Neuvosto pitää näiden välineiden asianmukaista soveltamista erityisen tärkeänä. Ne ovat olennainen edistysaskel pyrittäessä antamaan yleisölle oikeus tutustua toimielimen asiakirjoihin.

Neuvosto haluaa myös muistuttaa jo olemassa olevista välineistä, jotka koskevat äänestystulosten, pöytäkirjoihin merkittävien lausumien ja tietäntyyppisten kokousten esitysluetteloiden julkistamista sekä julkisten keskustelujen järjestämistä tärkeistä lainsäädäntöehdotuksista.

Neuvosto on vakuuttunut todellisen avoimuuden eduista, kunhan tämä avoimuus pystytään sovittamaan yhteen päätöksenteon tehokkuuden ja vaikuttavuuden säilyttämisen kanssa.

Tässä yhteydessä on aiheellista korostaa sitä, että neuvoston avoimuuden lisääminen etenkin lainsäätäjänä sisältyy Eurooppa-neuvoston Laekenin julistuksessa esille ottamiin kysymyksiin, joista on tarkoitus keskustella valmistelukunnassa, jonka tehtävänä on valmistella seuraavaa hallitustenvälistä konferenssia perussopimusten uudistamisesta.

(2002/C 205 E/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0329/02

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Puutteet yhteisön kolmannen tukikehyksen hallintoviranomaisten toiminnassa

Kreikan lehdistössä 4. lokakuuta 2001 julkaistujen tietojen mukaan Kreikan viranomaisille toimitettiin Kreikan pysyvän Brysselin edustuston kautta aluepolitiikan pääosaston pääjohtajan kirje, jolla Euroopan komissio ilmoitti Kreikan hallitukselle Kreikassa 11.–15. kesäkuuta 2001 tehdyn yhteisön kolmanteen tukikehykseen liittyvän tarkastusmatkan tuloksista.

Komissio havaitsi, että yhteisön kolmannen tukikehyksen hallintoviranomaiset, jotka Kreikan hallitus oli nimittänyt ja jotka ovat vastuussa määrärahojen jakamisesta sekä sopimusten ja hankkeiden etenemisen valvonnasta, eivät käytännössä toimi lainkaan. Lisäksi komissio havaitsi, etteivät viranomaiset olleet asettaneet minkäänlaisia vähimmäisvaatimuksia, jotka takaisivat hallitun, avoimen ja objektiivisen ehdotusten arviointijärjestelmän hyödyntämällä yleisesti hyväksytyjä kriteerejä. Tämän vuoksi saatetaan hyväksyä muita kuin parhaimpia ehdotuksia, joihin sisältyy toteutettavien hankkeiden kustannuksia, laatua ja aikatauluja koskevia epäselvyyksiä.

Euroopan komissio totesi, että hankkeiden valvontaa varten ei ole laadittu vahvistettuja ohjeita ja luetteloita. Lisäksi taloudellisen tuen myöntävän viranomaisen ja hakijan välillä ei ole yksityiskohtaista ja kattavaa sopimussuhdetta, mikä vaikuttaa myös jo käynnistettyihin hankkeisiin siten, että mahdollisilla oikeudellisilla kiistoilla voi olla haitallisia seurauksia hankkeen etenemiselle ja sille myönnettävälle rahoitukselle. Niinkään havaittiin puutteita, jotka johtuivat sopimusten etenemisen valvontaan käytettävän tietojärjestelmän toimimattomuudesta. Komission asiakirjassa todetaan lopuksi, että suunnittelu- ja valvontajärjestelmä, jonka tulee taata hankkeiden esteetön eteneminen ja laadukkuus, puuttuu.

Kun otetaan huomioon edellä esitetyt seikat, mitä Euroopan komissio aikoo tehdä valvontaviranomaisten havaitsemien ilmiöiden suhteen? Miten komissio aikoo toimia ja milloin?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

Asiakirja, joka julkaistiin Kreikan lehdistössä 4. lokakuuta 2001, oli ilmoitus Kreikan pysyville edustustolle Euroopan unionissa tärkeimmistä havainnoista, päätelmistä ja suosituksista, joita oli tehty komission Kreikkaan 11.–15. kesäkuuta 2001 tekemän tarkastuskäynnin tuloksena ohjelmakaudella 2000–2006 toteutettavien ehkäisevien tilintarkastusten puitteissa.

Ehkäisevien tilintarkastusten tarkoituksena on vaikuttaa rakentavasti hallinto- ja valvontajärjestelmien parantamiseen. Kreikkaan 11.–15. kesäkuuta 2001 tehty tarkastuskäynti, samoin kuin sitä seuranneet muut tarkastuskäynnit, ovat osa käynnissä olevaa prosessia standardien parantamiseksi.

Kreikan viranomaiset vahvistivat 14. marraskuuta 2001 antamassaan vastauksessa komission havaintoihin, että merkittävä osa tilintarkastajien suosituksista on pantu täytäntöön.

(2002/C 205 E/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0332/02

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Kreikan rautatieinfrastruktuuri

Jatkona komission jäsenen Michel Barnier'n komission puolesta 24. tammikuuta 2002 antamaan vastaukseen (kysymykseeni P-3122/01)⁽¹⁾ kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Minkä verran yhteisön toisesta tukikehyksestä vuosina 1994–1999 ja koheesiorahastosta on maksettu määrärahoja kuhunkin Kreikan rautatieinfrastruktuuria koskevaan hankkeeseen, liikkuva kalusto ja tutkimukset mukaan luettuina?
2. Minkä verran komissio on tähän mennessä maksanut määrärahoja Thriasio–Elefsina–Korinti-rata-hankkeeseen, Evangelismos–Leptokaria-ratahankkeeseen ja PATHE-sähköistämishankkeeseen (Patras–Ateena–Thessaloniki-moottoritie) ennen hankkeiden fyysisen kohteen ja taloudellisten puitteiden muuttamista ja sen jälkeen?
3. Onko rautatieverkkoa koskeviin hankkeisiin tehty muita muutoksia?
4. Minkä verran Kreikan rautatieinfrastruktuurihankkeisiin tarkoitettuja määrärahoja yhteensä Kreikka on esittänyt komission yksiköille ja mitä fyysistä kohdetta nämä määrärahat vastaavat?
5. Mikä fyysinen kohde ja mitkä taloudelliset puitteet on toteutettu kolmea edellä mainittua hanketta koskevan uuden aikataulun mukaisesti?
6. Euroopan komissio on ilmoittanut PATHE-sähköistämishankkeen yhteisrahoittamisen keskeyttämisestä. Kun otetaan huomioon, että alun perin hyväksytty hanke kutistui joidenkin tutkimusten rahoitukseksi sekä nykyisen merkintäjärjestelmän muuttamiseksi, ovatko PATHE-sähköistämishankkeen menot komission mielestä tukikelpoisia silloin, kun ne eivät koske päätökseen saatettua ja toiminnassa olevaa hanketta, mitä yleensä vaaditaan yhteisrahoituksen ennakkoehtona?
7. Milloin komissio ilmoitti tarkastustensa tuloksista ja pyysi vastausta Kreikan viranomaisilta?
8. Mitä mieltä komissio on yrityksen hankkeiden toteuttamisessa saavuttamista tuloksista yleensä?

⁽¹⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2002)

1. Euroopan aluekehitysrahastosta on tähän mennessä yhteisön tukikehykseen kuuluvan rautateitä koskevan toimenpideohjelman mukaisesti maksettu Kreikalle ohjelmakaudella 1994–1999 yhteensä 363 miljoonaa euroa, liikkuva kalusto ja tutkimukset mukaan luettuina. Komissio ryhtyy suorittamaan jäsenvaltioille välimaksuja ohjelmakauden 1994–1999 toimenpideohjelmista jäsenvaltioiden esittämien, koko toimenpideohjelman koskevien menoilmoitusten perusteella. Tässä vaiheessa komissiolla ei ole käytössään tietoja kuhunkin yksittäiseen hankkeeseen maksetusta määrästä.

Koheesiorahaston osalta voidaan todeta, että 1. helmikuuta 2002 Kreikan rautatieinfrastruktuuria koskevaan hankkeeseen suoritettujen maksujen kokonaismäärä on 453 756 412 euroa, joka jakautuu yksittäisten hankkeiden kesken seuraavasti:

(euroa)

Koheesiorahaston rautatiehankkeet	Maksut
Sähköistäminen	21 555 000
Paleofarsala–Kalampaka	14 957 647
Thessaloniki–Aleksandroupoli	27 150 958
Evangelismos–Leptokaria (vaihe A)	234 855 000
Thriassio–Elefsis–Korintti (vaihe A)	54 000 000
Thriassio–Pireus-rataosuutta koskeva tutkimus	1 060 000
Aksios	12 210 000
Palataki	6 178 636
Uuden rataosuuden rakentaminen välille Korintti–Kiato	9 980 000
Thriassio-kompleksin ja rautatieliittymän rakentaminen	41 100 029
Evangelismos–Leptokaria (vaihe B)	–
Thriassio–Elefsina–Korintti (vaihe B)	16 500 000
Uuden rataosuuden rakentaminen välille Thriassio–Ikonionin satama	14 299 142

2. ja 5. Koheesiorahastosta on maksettu kysymyksessä mainittuihin yksittäisiin hankkeisiin yhteensä seuraavanlaiset määrät:

- Thriassio–Elefsis–Korintti (vaihe A) ennen alustavan päätöksen muuttamista: 54 miljoonaa euroa (joka vastaa 90:tä prosenttia hyväksytystä tuesta ja 25,5:tä prosenttia hyväksytystä fyysisestä kohteesta).
- Thriassio–Elefsis–Korintti (vaihe B) hanketta koskevan alustavan päätöksen muuttamisen jälkeen: 16,5 miljoonaa euroa (joka vastaa 20:tä prosenttia hyväksytystä tuesta ja joka on suoritettu ennakkomaksuna).
- Evangelismos–Leptokaria (vaihe A): 234,85 miljoonaa euroa (joka vastaa 90:tä prosenttia hyväksytystä tuesta ja 63:a prosenttia hyväksytystä fyysisestä kohteesta).
- Ateenan ja Thessalonikin välisen rataosuuden sähköistäminen: 21,6 miljoonaa euroa (joka vastaa 64:ää prosenttia hyväksytystä tuesta ja 23:a prosenttia hyväksytystä fyysisestä kohteesta).

Kahteen viimeksi mainittuun hankkeeseen ei ole suoritettu maksuja sen jälkeen, kun niitä koskevia yhteisrahoituspäätöksiä viimeksi muutettiin vuosina 2001 ja 1999.

3. Rautateitä koskevaa toimenpideohjelmaa, joka hyväksyttiin joulukuussa 1994, on muutettu neljästi: vuosina 1996, 1998, 1999 ja viimeksi vuonna 2000.

Yksittäisiin rautatiehankkeisiin myönnettävää koheesiorahaston tukea koskevia komission päätöksiä on muutettu seuraavasti:

Koheesiorahaston rautatiehanke	Alustava rahoituspäätös	Muutokset
Evangelismos–Leptokaria (vaihe A)	1993	1995 – 1999
Evangelismos–Leptokaria (vaihe B)	2001	–
Paleofarsala–Kalampaka	1993	1994 – 1997 – 1999
Sähköistäminen	1994	1997 – 1999

Koheesiorahaston rautatiehanke	Alustava rahoituspäätös	Muutokset
Thessaloniki—Aleksandroupoli	1994	1997 — 1999
Thriassio—Elefsis—Korintti (vaihe A)	1996	2000
Thriassio—Elefsis—Korintti (vaihe B)	2001	—
Thriassio—kompleksi	1994	2001

4. Kreikan viranomaisten tähän mennessä ilmoittamien, ohjelmakauden 1994–1999 rautateitä koskevan toimenpideohjelman perusteella tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärä on 547 miljoonaa euroa. Tähän mennessä ilmoitettu koheesiorahaston rautatiehankkeiden vastaava määrä eli tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärä on noin 600 miljoonaa euroa.

6. On syytä todeta, että tähänastiset sähköistämishankkeeseen suoritettavat maksut käsittävät hankkeen tulevaa kehitystä koskevia suunnittelu- ja valmistelutoimia. Komissio haluaa myös kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että tähänastiset hanketta koskevat maksusuoritukset ovat olleet ennakko- ja välimaksuja. Kun lopullista maksusuoritusta koskeva pyyntö esitetään, komissio tarkastaa, että hanke tai hankkeen vaihe on saatu päätökseen ja että toiminta on määräysten mukaista. Komissio on esittänyt kantansa tätä hanketta koskevista lisämaksuista arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen P-3122/01 ⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa.

7. Komission teettämistä sähköistämishankkeen ja rataosuutta Evangelismos—Leptokaria koskevan hankkeen asiantuntijatarkastusten tuloksista ilmoitettiin Kreikan viranomaisille 25. heinäkuuta 2001. Kreikan viranomaiset esittivät komissiolle näkemyksensä ja huomautuksensa tarkastusten tuloksista 30. tammikuuta 2002.

8. Ergosen perustaminen on osa politiikkaa, jonka Kreikan viranomaiset ja komissio ovat hyväksyneet vuosien 1994–1999 yhteisön tukikehyksen yhteydessä. Tällä politiikalla pyritään luomaan uusien suurten infrastruktuurihankkeiden hallinnoinnista vastaavia itsenäisiä elimiä, jotta näiden hankkeiden täytäntöönpanon suunnitteluun, budjetointiin, ajoitukseen ja laatuun liittyvät ongelmat voitaisiin voittaa.

Muita esimerkkejä edellisen tukikehyksen yhteydessä Kreikkaan perustetuista elimistä ovat Attiko Metro Company, joka vastaa Ateenan metron rakentamisesta ja laajentamisesta, ja Egnatia Company, joka vastaa Egnatian moottoritien rakentamisesta.

Komissio pyrkii asiantuntijoiden avustamana tutkimaan edellä mainittujen elinten harjoittaman projektin hallinnan tehokkuutta ja laatua. Ensimmäisenä toimenpiteenä on Ergosen tarkastus, joka suoritetaan lähikuukausina.

⁽¹⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002.

(2002/C 205 E/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0334/02

esittäjä(t): **Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle**

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Ydinvoima

1. Mikä osuus komission asiantuntijoilla oli Eurelectricin tammikuussa 2002 julkaisemassa selonteossa "Nuclear Power Plants' Radwaste in Perspective"?

2. Onko komissio saanut Ison-Britannian viranomaisilta vastausta kysymykseen vuosien 1965 ja 1982 välillä Atlantin valtameren (400 km Cornwallin rannikolta länteen) upotetun brittiläisen ydinjätteen vaikutuksista ympäristöturvallisuuteen? Entä onko komissio saanut hiljattain tietoja äskettäin ilmi tulleesta vuoden 1969 tapauksesta, jossa täysi ydinjättesäiliö oli haljennut MV Topaz -nimisellä laivalla ja saastuttanut laivan kannen ja jossa vaurioitunut ydinjättesäiliö oli heitetty mereen?

3. Mitä tutkimuksia komission yhteiset tutkimuskeskukset ja Euratom ovat tehneet reaktoreista poistetun MOX-plutonium -tyyppisen säteilytetyn ydinpolttoaineen a) välitöntä hävittämistä, b) pitkän aikavälin varastointia ja c) uudelleen käsittelyä koskevan teknisen toteuttamiskelpoisuuden ja kustannusvertailun suhteen?
4. Minä päivänä Euratomin turvatarkastajat suorittivat ensimmäisen paikan päällä tapahtuneen tarkastuksen BNFL:n ydinlaitoksissa Sellafieldissä, kuinka kauan vierailu kesti ja millainen selvitys vierailusta annettiin?
5. Onko komissio arvioinut Irlannin säteilyturvalaitoksen tuoreinta vuosikertomusta (Annual Report and Accounts for 2000), jonka mukaan Sellafieldistä peräisin oleva radioaktiivisuus Irlannin koillisrannikon merilevyssä on 150 kertaa suurempi kuin etelä- ja länsirannikoiden merilevyssä; mihin ympäristöä suojeleviin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä suojellakseen Irlannin kansalaisia tämän radioaktiivisuuden vaaroilta?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2002)

1. Komission asiantuntijat laativat Eurelectricin pyynnöstä selostuksen radioaktiivisen jätteen käsittelyyn liittyvistä toimista energian ja liikenteen pääosastossa (ko. toimet kuuluivat alun perin ympäristöasioiden pääosastolle) sekä tutkimuksen pääosastossa. Kyseinen selostus julkaistiin Eurelectricin raportin osana III.2. Komission asiantuntijoilla oli täydet toimitukselliset oikeudet raportin kyseisen osan sisällön suhteen. Komissio ei antanut muuta tukea tai apua raportin laatimiseen.
2. Kuten komissio totesi vastauksessaan Chris Daviesin kirjalliseen kysymykseen E-0500/01 ⁽¹⁾, komissio tarkasteli Atlantin valtameren aikoinaan upotetusta brittiläisestä ydinjätteestä aiheutuneita ympäristövaikutuksia raportissaan "The radiological exposure of the population of the European Community from radioactivity in North European marine waters, project 'Marina'" (Radiation Protection 47, 1990). Kyseisessä raportissa käytettiin useita tietolähteitä. Kansainvälisistä asiantuntijoista koottu ryhmä saattaa parhaillaan raporttia ajan tasalle ja tarkastelee siinä uudelleen kaiken saatavissa olevan tiedon perusteella, miten merkittäviä vaikutuksia Atlantin valtameren lasketulla ydinjätteellä on. Selvitys on määrä julkaista vuoden 2002 puolivälissä. Komissio ei ole hiljattain saanut mitään uusia tietoja parlamentin jäsenen mainitsemasta MV Topazin tapauksesta.
3. Säteilytetyn ydinpolttoaineen suoraa loppusijoitusta koskeva tutkimus on kuulunut osana komission neljännen ja viidennen puiteohjelman tutkimusohjelmiin. Tutkimusta erityisesti säteilytetystä sekaoksidipolttoaineesta (MOX) on tehty vain vähän. Pääasiassa tällainen tutkimus on koskenut käytetyn polttoaineen liukenemista. Yleisempää tutkimusta käytetyn polttoaineen ja korkea-aktiivisen jätteen loppusijoituksesta voidaan kuitenkin soveltaa suurelta osin myös sekaoksidipolttoaineen loppusijoitukseen. Tutkimuksessa on tarkasteltu polttoaineen, korkea-aktiivisen jätteen, jätepakkauksen ja jätettä ympäröivän täyteaineen käyttäytymistä sekä radioaktiivisten aineiden käyttäytymistä geologisessa ympäristössä, johon ne on loppusijoitettu.
4. Ensimmäinen Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen VII luvun nojalla tehty valvontatarkastus BNFL:n ydinlaitoksissa Sellafieldissä suoritettiin 4.–6. joulukuuta 1973. Selvitys tarkastuksesta ja sen tuloksista on kirjattu sisäiseen tarkastusraporttiin. Tarkastuksen tulokset toimitettiin ydinlaitoksen toiminnanharjoittajalle ja niistä annettiin jäljennökset Britannian hallituksen viranomaisille. Tärkeä kysymys oli pääsy tarkastamaan siviilikäyttöön tarkoitettua ydinmateriaalia sellaisissa laitoksissa, joissa käsitellään samanaikaisesti puolustuskäyttöön tarkoitettua ydinmateriaalia.
5. Ajan tasalle saatettavassa Marina-raportissa tarkastellaan radioaktiivisuuden vaikutuksia eliöstöön, mukaan luettuna merilevä, ja käytetään apuna useita tieteellisiä selvityksiä, kuten Irlannin säteilyturvalaitoksen raportteja radioaktiivisuuden seurannasta Irlannin meriympäristössä (Monitoring of radioactivity in the Irish marine environment). Komissio on tietoinen siitä, että merilevien radionuklidipitoisuus vaihtelee hyvinkin paljon eri alueilla. Absoluuttiset pitoisuudet eivät kuitenkaan ole säteilyn kannalta merkittäviä.

⁽¹⁾ EYVL C 318 E, 13.11.2001.

(2002/C 205 E/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0338/02**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Tupakkatuet

Voisiko komissio esittää erittelyn kullekin jäsenvaltiolle maksetuista tupakkatuista viimeisten viiden vuoden ajalta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2002)

Seuraavassa taulukossa näkyvät Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta tupakka-alalle maksetut palkkiot, jotka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet vuosilta 1997–2001.

Tupakkapalkkio (B1-171)

(miljoonaa euroa)

	2001	2000	1999	1998	1997
Belgia	3,1	3,6	3,6	3,2	3,2
Saksa	33,7	36,3	23,2	29,5	27,0
Kreikka	376,4	374,8	374,9	365,8	355,9
Espanja	115,5	115,6	70,7	107,4	122,3
Ranska	77,0	79,7	70,1	79,8	84,2
Italia	338,3	357,4	348,4	260,0	394,2
Itävalta	1,0	0,8	0,7	0,7	0,6
Portugali	19,0	16,7	18,3	19,8	17,9
Palkkiot yhteensä	963,9	984,8	909,8	866,2	1 005,3

(2002/C 205 E/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0342/02**esittäjä(t): Pierre Jonckheer (Verts/ALE) komissiolle**

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Tuet ja hiiliavolouhokset Alto Carriónin alueella, Palenciassa (Espanja)

Viitataan kysymykseen E-2270/01 ⁽¹⁾ [Hiiliavolouhos Palencian pohjoisosassa (Alto Carriónin alue, Espanja)]. Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

- Miten paljon Espanjan valtio on käyttänyt yhteisön varoja hiilialan tukemiseen?
- Minkä nojalla varoja on myönnetty?
- Kenen kautta niitä on välitetty?
- Onko hiiliavolouhoksista Alto Carriónin alueella vastaava yritys Unión Minera del Norte S. A. (Uminsa) saanut yhteisön rahoitusta tai valtiontukea?
- Viimeksi mainitussa tapauksessa, minkä nojalla, missä yhteydessä ja miten paljon?

⁽¹⁾ EYVL C 115 E, 16.5.2002, s. 48.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2002)

Komissio on hyväksynyt EHTY:n perustamissopimuksen 56 artiklan nojalla avustusten myöntämisen kaivostyöntekijöiden ammatilliseen uudelleen koulutukseen seuraavasti: 18 517 miljoonaa euroa vuonna 1998, 11 828 miljoonaa euroa vuonna 1999, 7 220 miljoonaa euroa vuonna 2000 ja 19 165 miljoonaa euroa vuonna 2001. Avustukset on myönnetty Espanjan hiilikaivosteollisuuden uudelleenjärjestelytoimenpiteistä kärsineille kaivostyöntekijöille.

Espanjan viranomaiset ovat maksaneet Unión Minera del Norte S. A. nimiselle yritykselle (Uminsa) takaisin 1 851 461 euroa vuonna 1998, 469 000 euroa vuonna 1999, 906 708 euroa vuonna 2000 ja 832 500 euroa vuonna 2001 korvauksena avustuksista, jotka yritys on maksanut korvauksina kaivostyöntekijöille.

Espanja on niin ikään myöntänyt Uminsaalle tukia sen tappioiden kattamiseksi. Komissio on hyväksynyt mainitut tuet vuosiksi 1998, 1999, 2000 ja 2001, jolloin kivihiihisuunnitelma 1998–2002 on ollut voimassa ja komissio on katsonut sen olevan säännösten mukainen 3. kesäkuuta 1998 tehdyllä päätöksellä 98/637/EHTY⁽¹⁾, 4. toukokuuta 1999 tehdyllä päätöksellä 1999/451/EHTY⁽²⁾, 13. joulukuuta 2000 tehdyllä päätöksellä 2001/162/EY⁽³⁾ ja 11. joulukuuta 2001 tehdyllä päätöksellä, jota ei ole vielä julkaistu. Parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön toimitetaan kopio viimeksi mainitusta päätöksestä.

Komission Uminsan tapauksessa hyväksymät tuet ovat seuraavat:

- päätöksen 3632/93/EHTY⁽⁴⁾ 3 artiklan nojalla myönnetty toimintatuki, jonka määrä oli 5 370 miljoonaa pesetaa vuonna 1999, 6 453 miljoonaa pesetaa vuonna 2000 ja 6 786 miljoonaa pesetaa vuonna 2001
- päätöksen 3632/93/EHTY 4 artiklan nojalla myönnetty tuotannon vähentämistuki, jonka määrä oli 600 miljoonaa pesetaa vuonna 2000
- päätöksen 3632/93/EHTY 5 artiklan nojalla myönnetty poikkeuksellisten uudelleenjärjestelykulujen kattamiseen tarkoitettu tuki, jonka määrä oli 2 762 miljoonaa pesetaa vuonna 2000; Espanja on myös myöntänyt tukea uudelleenjärjestelyiden kohteena oleville työntekijöille, mutta Uminsan työntekijöilleen maksamista korvauksista on pyydettävä tarkemmat tiedot Espanjan viranomaisilta.

Edellä mainittujen tietojen tarkastelussa on otettava huomioon myös, että Uminsa on muodostettu fuusioimalla useissa eri vaiheissa yhteensä 17 eri yritystä vuosina 1998–1999 ja että yrityksen koko on muuttunut useasti mainitun ajanjakson aikana.

⁽¹⁾ EYVL L 303, 13.11.1998.

⁽²⁾ EYVL L 177, 13.7.1999.

⁽³⁾ EYVL L 58, 28.2.2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 329, 30.12.1993.

(2002/C 205 E/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0353/02

esittäjä(t): Paul Rübige (PPE-DE) komissiolle

(14. helmikuuta 2002)

Aihe: Rajat ylittävien työsuoritusten ja toimitusten verotuksen muuttaminen Saksassa

Rakennusurakoista myönnettävistä korvauksista, jotka Saksassa myönnetään liikevaihtoveron perusteella yrittäjäksi katsottavalle oikeus- tai yksityiselle henkilölle, on pitänyt maksaa 15 prosentin ennakonpidätys 1. tammikuuta 2002 lähtien. Ennakonpidätyksen maksamiselta vältyy vain, jos palvelun tarjoaja esittää toimeksiantajalle toimivaltaiselta Saksan verotuslautakunnalta saadun vapautustodistuksen.

Veroviranomaisten tavanomaisen käytännön mukaan Saksassa asuvien itävaltalaisien yrittäjien ei tarvitse anoa vapautusta erikseen jokaista rakennusurakkaa varten hankalan hallintomenettelyn kautta. Laaja lisäilmoitusvelvollisuus aiheuttaa varsinkin pk-yrityksille hankaluuksia palvelusten tuottamisessa Saksassa, varsinkin koska Saksan veroviranomaiset voivat hankkia keskeisiä tietoja kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eli Saksan ja Itävallan tekemän keskinäistä virka-apua koskevan sopimuksen johdosta. Erityisen syrjivältä vaikuttaa se, että Saksassa tuloveroa maksavat yritykset (eli kaikki saksalaiset rakennusalan yritykset) saavat hallinnollisen käytännön mukaisesti tavallisesti yhdestä kolmeen vuotta voimassa olevan vapautustodistuksen ja pääsevät täten byrokratiasta paljon vähemmällä, mikä antaa saksalaisille yrityksille kilpailuedun.

Onko Saksan veroviranomaisten toiminta EU-lainsäädännön vastaista, kun otetaan huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio De Costerin tapauksessa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2002)

Täydennykseksi vastaukseen, jonka komissio antoi Elly Plooj-van Gorselin kirjalliseen kysymykseen E-2875/01 ⁽¹⁾ ja johon arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan, voidaan lisätä seuraavaa:

- Välitön verotus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja niiden on noudatettava EY:n perustamissopimuksen 49 artiklassa määrättyä palvelujen vapaan tarjoamisen periaatetta.
- Tarkoituksena tässä yhteydessä on torjua veronkiertoa rakennusalalla. Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kyseisestä lainsäädännöstä on tehty kantelu komissiolle, joka tarkastelee sitä parhaillaan. Ennen kuin komissio ottaa kantaa siihen, onko tämän kantelun johdosta perusteltua aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen jäsenyysselvöitysten laiminlyöntiä koskeva menettely, tarvitaan vielä lisäselvityksiä, joihin kuuluu myös kevään aikana todennäköisesti annettavan täytäntöönpanosäädöksen tarkastelu.

⁽¹⁾ EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 17.

(2002/C 205 E/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0359/02

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(14. helmikuuta 2002)

Aihe: Vesipula Kreikassa

Jokin aika sitten Kreikkaa koetteli runsas lumentulo ja yli kahden ja puolen kuukauden ajan (marraskuun 2001 alusta tammikuun 2002 puoliväliin asti) koko Kreikan alueella satoi ennennäkemättömän rankasti. Kuitenkin pelätään suuresti, että tämä vesi ei kertynyt minnekään, koska asianmukaisia hankkeita ei ole toteutettu.

Tietääkö komissio, mikä on sen yhteisrahoittamien ja Kreikassa viimeisten kymmenen vuoden aikana vesipulan hillitsemiseksi toteutettujen merkittävien hankkeiden täsmällinen määrä? Onko komissio tyytyväinen Kreikan suorituksiin veden keräämisen suhteen? Mikä on komission arvio vesipulan ilmenemisestä Kreikassa seuraavien kymmenen vuoden aikana?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus*(15. huhtikuuta 2002)*

Kreikassa on lukuisia valumavesien keruujärjestelmiä, joista osalle on rakennerahastojen ja koheesio-rahaston kymmenen ensimmäisen toimintavuoden aikana myönnetty yhteisrahoitusta maatalouden käyttövesien ja juomaveden saannin helpottamiseksi. Yhteisön tukea on myönnetty muun muassa Ateenan kaupungin vesihuoltojärjestelmän kehittämiseen liittyvään Evinosin suurpatohankkeeseen. Muita tukikohteita ovat olleet Kozanissa sijaitseva Voionin pato, Draman hallintoalueella sijaitsevat Lefkoian ja Kyrgian padot, Kalabakassa sijaitseva Agia Paraskevin pato, Kilkisissä sijaitseva Goumenissan patoallas sekä useat tekoaltaat ja patoaltaat erityisesti saarilla.

Kreikan viranomaisilta saatujen tietojen mukaan seuraavat hankkeet ovat käynnistyneet tai niiden suunnittelu on loppuvaiheessa: Patraksen kaupunkia palvelevat Piroksen ja Parapiroksen padot, Aposseleminen ja Potamonin padot Kreetalla, Gadouraksen pato Rhodoksella, Agionerin ja Panayotikon padot Thessaliassa, Vrakhoksen pato Kastoriassa, Grevenan ja Akironin padot Eolia-Akarnaniassa ja Seta-Manikian pato Kreikan mantereella, Korfun saaren vesihuoltojärjestelmä, Arzan-Amatovon patoallas Kilkisissä sekä Karlan vanhan altaan osittainen kunnostaminen Thessaliassa.

Komissio muistuttaa parlamentin jäsentä siitä, että vesien keruuseen ja vesivarojen riittävyyden arviointiin liittyvät kysymykset eivät kuulu sen toimivaltaan. On kuitenkin huomattava, että jäsenvaltioiden on yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston ja parlamentin direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ mukaisesti toimitettava vesihuoltoon liittyvät tiedot komissiolle. Direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 22. joulukuuta 2003 mennessä.

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000.

*(2002/C 205 E/135)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-0373/02****esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle***(14. helmikuuta 2002)*

Aihe: Julkiset tarjouskilpailut, mafia ja komissio

Komissio on vastannut aiempiin kysymyksiini E-2663/01⁽¹⁾ ja E-3366/01⁽²⁾, jotka koskivat julkisia tarjouskilpailuja koskevan yhteisön lainsäädännön rikkomista Italiassa sen jälkeen kun ministeri Lunardi ilmoitti että "mafian kanssa on eletävä". Huolestuttavaa näissä vastauksissa on se, että komissio vähättelee asiaa.

1. Eikö komissio katso, että "eläminen mafian kanssa" Italiassa on julkisia tarjouskilpailuja koskevan yhteisön lainsäädännön vastaista?
2. Koska ministeri Lunardi on julkisesti lausunut, että "mafian kanssa on eletävä", mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen lain noudattamisen Euroopan unionissa?
3. Miksi komissio ei ole ryhtynyt virallisiin toimiin Italian hallituksen suhteen ministeri Lunardin lausuntojen johdosta, jotka ovat selvästi yhteisön lainsäädännön vastaisia?

⁽¹⁾ EYVL C 115 E, 16.5.2002, s. 142.

⁽²⁾ Katso sivu 29.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(22. maaliskuuta 2002)*

1. Viittaamme vastauksiin, jotka komissio on antanut arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisiin kysymyksiin E-2663/01⁽¹⁾ ja E-3366/01⁽²⁾.

Komissio muistutti, että se on tehnyt ehdotuksen julkisia tavarantoimien ja palveluhankintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien menettelyjen yhteensovittamista koskevaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ja esittänyt sen 46 artiklan 1 kohdassa, että tarjouspyyntöön osallistumisen ulkopuolelle jätetään taloudellinen toimija, joka on tuomittu päätöksellä, johon ei voi hakea muutosta, rikollisjärjestön toimintaan osallistumisesta, lahjuksen antamisesta tai yhteisön taloudellisiin etuihin kohdistuneista petoksista. Euroopan parlamentti on jo hyväksynyt ehdotuksen yhteispäätösmenettelyyn kuuluvassa ensimmäisessä käsittelyssä.

Komissio huomautti mm. myös, että Italian hallitus on tässä yhteydessä aina osoittanut pyrkivänsä noudattamaan kyseisessä ehdotuksessa tarkoitettuja tavoitteita. Tämän vuoksi komissio toteaa, että Italian hallitus on tähän asti ollut yhtä mieltä komission kanssa sen edellä mainitusta asiasta laatimista ehdotuksista ja tukenut niitä direktiiviehdotuksesta käydyissä keskusteluissa.

2. Komissio muistutti myös, että yhteisön voimassa olevissa direktiiveissä säädettyjen menettelyiden sekä niiden avulla aikaan saatavan avoimuuden tarkoituksena on torjua lahjusmenettelyitä ja petoksia julkisissa hankinnoissa. Näiden menettelyjen noudattamista valvovat muun muassa komissio sekä kansalliset tuomioistuimet, ja valvonta edistää osaltaan näiden ilmiöiden torjumista. Komissio on vakuuttunut siitä, että tultuaan hyväksytyksi ja astuttuaan voimaan uusi säädös edistää julkisten hankintamenettelyjen valvonnan tehostamista. Sopimusviranomaisilla on tällä hetkellä oikeus jättää tarjouspyyntöön osallistumisen ulkopuolelle taloudellinen toimija, joka on syyllistynyt edellä mainittuihin rikkomuksiin.

3. Julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön rikkomisen osalta voidaan todeta, että komissio ei pidä ministeri Lunardin lausuntoja sellaisinaan yhteisön lainsäädännön vastaisina.

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan joka tapauksessa ilmoittamaan komissiolle, jos hän saa tietoa julkisista hankintamenettelyistä, joissa Italian viranomaiset olisivat suosineet rikollisjärjestöjä lähellä olevia yrittäjiä. Jos tapauksia ilmenee, komissio tutkii samansa tiedot ja pyytää Italian viranomaisilta tarvittavia lisätietoja voidakseen päätellä, onko aihetta aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen rikkomisesta johtuva menettely.

(¹) EYVL C 115 E, 16.5.2002, s. 142.

(²) Katso sivu 29.

(2002/C 205 E/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0375/02

esittäjä(t): **Hartmut Nassauer (PPE-DE) komissiolle**

(19. helmikuuta 2002)

Aihe: Jätteistä annetut direktiivit 91/156/ETY ja 94/31/EY – Euroopan jätteiden nykyinen hyödyntäminen ja kierrätys

1. EU:n jätteitä koskevan direktiivin (neuvoston 18. maaliskuuta 1991 antama direktiivi 91/156/ETY (¹) jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamiseksi) ja neuvoston 27. kesäkuuta 1994 antaman direktiivin 94/31/EY (²) (vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY muuttamiseksi) mukaan käsite kierrätys tai jätteiden hyödyntäminen sisältää mekaanisen kierrätyksen, raaka-aineen kierrätyksen sekä energian hyödyntämisen. Onko tämä näkemys oikea?

2. Mikä on jätteiden polttokapasiteetin kuormitusta koskeva nykyinen tilanne Euroopassa, ongelma-jätteet pois lukien?

3. Mikä on polttokapasiteettia koskeva nykyinen tilanne Euroopassa

a) jätehuoltoon liittyvässä lämpökäsittelyssä;

b) energian hyödyntämisessä?

4. Millaiset ovat kustannukset tällä hetkellä Euroopassa jätetonna kohti
  - a) lämpökäsittelyssä;
  - b) energian hyödyntämisessä?
5. Mitä käytäntöjä Euroopassa on yleisesti muovijätteiden kierrätyksessä ja erityisesti muovijohtojen ja PVC-muovijohtojen kierrätyksessä?
6. Mitkä kysymyksessä 5 mainitut käytännöt kuuluvat
  - a) mekaanisen kierrätyksen;
  - b) raaka-aineen kierrätyksen;
  - c) energian kierrätyksen piiriin?
7. Millainen kapasiteetti on käytössä kysymyksessä 5 mainituille kierrätyskäytännöille mekaanisen kierrätyksen, raaka-aineen kierrätyksen ja energian kierrätyksen piirissä?
8. Millaiset ovat
  - a) mekaanisen;
  - b) raaka-aineen;
  - c) energian kierrätyksen kustannukset Euroopassa?
9. Onko Euroopassa tutkittu kierrätyslaitoksissa valmistettujen tuotteiden markkinamahdollisuuksia?
10. Millaisina pidetään kunkin kierrätysmenetelmän avulla valmistettujen yksittäistuotteiden markkinamahdollisuuksia?

(¹) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

(²) EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2002)

Komissio haluaisi huomauttaa parlamentin jäsenelle, ettei komissiolla ole käytettävissään kaikkia muovien hyödyntämisen talouteen ja tekniikkaan liittyviä tietoja.

1. ja 6. Jätteiden hyödyntäminen ja jätteistä huolehtiminen määritellään jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY (¹) viittaamalla toimintojen luetteloon. Kierrätystä ei sinänsä määritellä, mutta direktiivin liitteessä II B olevassa hyödyntämistoimien luettelossa määritellään tietyt toimet käyttämällä sanaa kierrätys.

Direktiivin 75/442/ETY liitteeseen II B sisältyvät kaksi toimea ovat seuraavat:

- hyödyntämistoimi R1: käyttö pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi;
- R3: sellaisten orgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto, joita ei käytetä liuottimina (myös kompostointi ja muut biologiset muuntamismenetelmät).

Prosessit, jotka tunnetaan yleisesti muovien kierrätyksenä syöttöaineeksi, voivat olla keskenään hyvinkin erilaisia. Joitakin niistä voitaisiin pitää suorina energian hyödyntämistoimina (R1), kun taas toisissa saadaan lopputuotteina aineita tai polymeerejä, jotka voidaan käyttää uudelleen joko materiaalina tai energiana. Hyödyntämisen tyypistä riippuen prosessit kuuluisivat siis joko R1- tai R3-toimiin.

2.–5. ja 7.–10. Asiaa koskevia tietoja saattaa löytyä asiakirjoista ja tutkimuksista, jotka ovat saatavilla tai jotka pian tulevat saataville komission [www-sivuilla](http://www.europa.eu.int) (2).

Lisätietoja kierrätysprosesseista ja materiaalien, myös muovijätteiden kierrätysmarkkinoista kootaan tarpeen mukaan valmisteltaessa kierrätystä koskevaa teemakohtaista strategiaa, joka on tarkoitettu sisällyttämään kuudenteen ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan. Tällaisia tietoja sisältävät tutkimukset tulevat myös saataville komission [www-sivujen](http://www.europa.eu.int) kautta.

(1) EYVL L 194, 25.7.1975.

(2) Asiaa koskevia tutkimuksia [www-sivulla](http://www.europa.eu.int/comm/environment/waste/facts_en.htm) http://www.europa.eu.int/comm/environment/waste/facts_en.htm ovat mm. seuraavat:

- PVC-jätteiden mekaaninen kierrätys, Prognos
- muovijätteiden (PVC ja muut hartsit) kemiallinen kierrätys, TNO
- kustannus- ja hyötyarvio eri pakkausmateriaalien uudelleenkäytön ja kierrätystavoitteiden toteutumiseksi pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevan direktiivin 94/62/EY puitteissa
- yhdyskuntajätehuollon kustannukset EU:ssa, Ecotec (ei vielä [www-sivuilla](http://www.europa.eu.int)).

Lisätietoja löytyy asiakirjasta KOM(1999) 752 tai [www-sivulta](http://europa.eu.int/comm/enterprise/events/recycling/recycling.htm) <http://europa.eu.int/comm/enterprise/events/recycling/recycling.htm>.

(2002/C 205 E/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0383/02

esittäjä(t): **Bernard Poignant (PSE) komissiolle**

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Ajoverkot

Ajoverkkojen käyttäminen on ollut kiellettyä 1. tammikuuta 2002 lähtien. Kielto on seurausta kalastajien ja ympäristönsuojelijoiden, joiden mukaan tämä kalastustekniikka on vahingollinen delfiineille, välisestä pitkästä taistelusta. Tällä hetkellä pelaginen troolous on hyökkäyksen kohteena.

Kalastusasiantuntijat katsovat, että kielto ei ole perusteltu. Silti päätös pysyy voimassa.

Kysymyksen esittäjä on myös huomionnut, että Välimeren kalastajat, jotka ovat saman ongelman edessä, pystyvät jatkamaan toimintaansa, jos he varustavat verkkonsa erityisillä äänikarkottimilla, jotka pitävät merinisäkkäät pois verkoista.

Tämä herättää useita kysymyksiä: onko tämä menetelmä tunnettu? Voivatko Atlantin valtameren kalastajat käyttää samaa menetelmää ja jatkaa siten toimintaansa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2002)

Tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 894/97 muuttamisesta 8. kesäkuuta 1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1239/98 (1) tuli voimaan 1. tammikuuta 2002. Tämä tarkoittaa, että tiettyjen laajasti vaeltavien pelagisten lajien pyyntiin käytettävillä ajoverkoilla kalastus on nyt kielletty kaikkialla yhteisön vesillä ja yhteisön aluksilla. Poikkeuksen muodostavat kuitenkin tietyistä Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueiden kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 18. joulukuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 88/98 (2) soveltamisalaan kuuluvat vesialueet.

Yhteisön lainsäädännössä ei tätä nykyä ole akustisia hälytyslaitteita (ns. äänimajakoita) koskevia säännöksiä, joilla sallittaisiin äänimajakoilla varustettujen suurten pelagisten ajoverkkojen käyttö. Äänimajakat ovat teknisesti lupaavia, ja niistä voi olla hyötyä vähennettäessä pienten valaiden joutumista saaliiksi tahattomasti ainakin jossakin tietyssä kalastuksessa. Tätä käsitystä on vahvistanut se, että sivusaaliiksi joutuvien pyöriäisten määrä Tanskan verkkokalastuksessa on vähentynyt. Näiden laitteiden tehokkuudesta muussa kalastuksessa ei kuitenkaan voida olla varmoja, koska lajit ja olosuhteet, joissa lajit joutuvat satunnaissaaliiksi, vaihtelevat.

Akustisia hälytyslaitteita koskeva tieteellinen työ etenee yhteisön rahoituksen tuella. Tavoitteena on ratkaista ongelma, joka liittyy pienten valaiden joutumiseen saaliiksi tahattomasti.

Alustavat tiedot merellä tehdyistä kokeista, joissa testattiin äänimajakoiden käyttöä pelagisissa trooleissa, eivät kuitenkaan ole rohkaisevia. Ratkaisuun pitäisi todennäköisesti pyrkiä käyttämällä erilaisia valikointi- ja erottelulaitteita. Kummankintyyppisiä kokeita tehdään parhaillaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

(¹) EYVL L 171, 17.6.1998.

(²) EYVL L 9, 15.1.1998.

(2002/C 205 E/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0385/02

esittäjä(t): Bernard Poignant (PSE) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Virkistyskalastus

Euroopan parlamentti on antanut osana yhteisen kalastuspolitiikan uudistamista mietintönsä vihreästä kirjasta (A5-0470/2001). Missään ei ole tässä yhteydessä mainittu virkistys- tai vapaa-ajan kalastusta. Tätä harrastusmuotoa ei ole mainittu myöskään vihreässä kirjassa.

Kuitenkin vaikuttaa siltä, että virkistyskalastuksella on suuri vaikutus rannikkoalueiden talouselämään ja että virkistyskalastajien meriympäristön tuntemus on varsin merkittävä.

Onko komissio jo alkanut tutkia virkistyskalastuksen sosioekonomista asemaa Euroopan unionissa? Jos ei, aikooko komissio esittää, että tällainen tutkimus aloitettaisiin? Millaisen aseman komissio suunnittelee antavansa virkistyskalastukselle?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2002)

Komissio on tietoinen virkistyskalastuksen huomattavasta vaikutuksesta rannikkoalueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen. Tietyillä alueilla virkistyskalastus täydentää myös arvokkaalla tavalla perinteistä kalastusta ja tuo asukkaille erittäin tärkeitä taloudellisia resursseja.

Samalla on myönnettävä, että vapaa-ajan kalastuskäytännöt vaihtelevat huomattavasti eri alueilla. Siksi vaikuttaa vaikealta ehdottaa koko yhteisön kattavaa toimintakehystä, jossa eri kalastusmuodot olisivat kaikki mukana. Komission käsityksen mukaan, joka on täsmennetty myös yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3760/92 (¹), on ensisijaisesti jäsenvaltioiden asiana valvoa, että muu kuin ammatillinen toiminta tapahtuu johdonmukaisesti kalavarojen hallinnan kanssa.

Koska eri alueiden tilanteet ovat varsin erilaisia, komissio ei ole katsonut aiheelliseksi tehdä tutkimusta vapaa-ajan kalastuksesta. Kuten se on jo selvittänyt yhteisön kalastusjärjestöjen vastuuhenkilöille, tällaiset erittäin kalliit tutkimukset eivät kuitenkaan johda toimintakelpoiisiin päätelmiin.

(¹) EYVL L 389, 31.12.1992.

(2002/C 205 E/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0393/02**esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) komissiolle**

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Tasapuoliset kilpailumahdollisuudet julkisten hankintojen yhteydessä

Kotikaupungissani Oulussa tehtiin vuonna 2001 pieneläinten tilapäisen hoidon järjestämistä ja noutopalvelua koskeva hankintapäätös. Kyseinen kaupunki kilpailutti kunnallisesti Suomen eläinsuojelulakiin perustuvaa pieneläinten tilapäisen hoidon järjestäjää.

Eläinkuljetuksia on kaupungissa vuoden aikana varsin paljon, noin 400/vuosi (368 maksullista ja muut joista maksua ei ole peritty). Päädyttiin kuitenkin ratkaisuun, jossa kaupunki valitsi pieneläinten hoidon järjestäjäksi yleishyödyllisen eläinsuojelujärjestön.

Yleishyödyllinen järjestö kykeni huomattavasti edullisempaan tarjoukseen kuin alan yksityiset yrittäjät vapaaehtoistyövoiman laajan käytön sekä lahjoitusvarojensa vuoksi. Lahjoitusvarat voidaan rinnastaa julkisiin tukiin ja lahjoitusvarojen vaikutukset tulisi ottaa samalla tavalla huomioon kuin suorien tukien.

Huomionarvoista on, että edellä mainittu yleishyödyllinen järjestö veloitti kaupungilta kaikki suorittamansa palvelut.

Yleishyödyllinen järjestö ei tietojemme mukaan noudattanut toiminnassaan Suomen lainsäädännön ja EY-direktiivin vähimmäisvaatimuksia (Suomen eläinsuojelulaki 30 § ja neuvoston direktiiviin 95/29/EY⁽¹⁾ perustuva Suomen lain asetus 491/96 eläinkuljetuksesta). Järjestöllä ei esimerkiksi ole käytössään EU-lainsäädännön normit täyttävää, eläinkuljetusluvan saanutta ajoneuvoa. Edellä mainittu järjestö pystyi siis myös tämän vuoksi halvempaan tarjoukseen, koska se ei sijoittanut varoja eläinhoidon järjestämiseen lain vaatimusten mukaisesti.

1. Miten komissio suhtautuu tilanteisiin, joissa yleishyödylliset järjestöt voivat laajan vapaaehtoistyövoiman käytön, lahjoitusvarojen ja julkisten tukiensä ansiosta saada tietyillä aloilla kilpailuetuja suhteessa vapaisiin alan yrittäjiin, jotka joutuvat toiminnassaan luonnollisesti ottamaan huomioon taloudelliset kannattavuusvaatimukset?
2. Miten komissio aikoo varmistaa, ettei julkisten hankintojen yhteydessä yleishyödyllisen järjestön statusta väärinkäytetä kilpailuedun saamiseksi pohjimmitaan kaupalliselle toiminnalle?
3. Miten komissio aikoo varmistaa, että EY-lainsäädännön noudattaminen on yksi peruskriteereistä julkisia hankintapäätöksiä tehtäessä?

⁽¹⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

1. Jos julkisten varojen myöntäminen yleishyödylliselle järjestölle täyttää EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan ehdot, siitä on ilmoitettava komissiolle, jotta se voi varmistaa, että varojen myöntäminen soveltuu yhteismarkkinoille.

On huomattava, että valtiontuen kielto koskee näiltä osin vain valikoivia etuja, joihin ei liity vastasuoritusta. Kielto ei siis koske tapauksia, joissa valtio hankkii tavaroita tai palveluita markkinahintaan tai joissa valtio korvaa yritykselle lisäkustannuksia, joita sille koituu julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä.⁽¹⁾

EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa valtiontuella tarkoitetaan valtion suoraan tai epäsuorasti rahoittamia toimenpiteitä. Yleishyödyllisille organisaatiolle koituvat kilpailuedut eivät tämän vuoksi kuulu EY:n perustamissopimuksen valtiontukea koskevien määräysten piiriin, jos rahoitus on peräisin yksityisiltä lahjoittajilta.

EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa kielletään valtiontuki vain siltä osin, kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan. Voidaan kysyä, vaikuttavatko yleishyödyllisten ja täysin paikallisesti toimivien järjestöjen saamat tuet jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ja jos vaikuttavat, missä määrin. Lisäksi EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12. tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001⁽¹⁾ mukaisesti tukitoimenpiteiden ei katsota kuuluvan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan piiriin, jos ne ovat suuruudeltaan korkeintaan 100 000 euroa kolmen vuoden aikana.

2. Yhteisöjen tuomioistuin on 7. joulukuuta 2000 asiassa C-94/99 (Arge Gewässerschutz vs. Bundesministerium für land und Forstwirtschaft) ilmaissut näkemyksensä tapauksista, joissa julkista tukea saavat tahot osallistuvat tarjouskilpailuun julkisia palveluhankintoja koskevasta sopimuksesta.

Tuomioistuimen mukaan ei ole tasa-arvoisen kohtelun vastaista, jos hankintaviranomaiset antavat tukea saavien elinten osallistua tarjouskilpailuun julkisia palveluhankintoja koskevasta sopimuksesta tarjoushinnoilla, jotka ovat selvästi alhaisempia kuin tukea vaille jäävien tarjouksentekijöiden hinnat. Tuomioistuin katsoi, että jos yhteisön lainsäädännössä olisi pyritty siihen, että sopimusviranomaisten olisi suljettava julkista tukea saavat tarjouksentekijät tarjouskilpailun ulkopuolelle, tämä olisi ilmaistu yksiselitteisesti. Tuomioistuin katsoi myös, että sopimusviranomaiset voivat vain tietyissä erityistapauksissa ottaa huomioon tuet ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen vastaisen tuen sulkeakseen tarvittaessa tällaisen tuen saajat tarjouskilpailun ulkopuolelle. Tällainen tilanne on kyseessä esim. silloin, kun saatu tuki on ollut EY:n perustamissopimuksen vastaista ja tuen takaisin maksaminen vaarantaisi tarjouksen tekijän rahoitusaseman.

3. Julkisten hankintojen osalta direktiivit sitovat jäsenvaltioita vain tapauksissa, joissa tietyt, sovellettavan direktiivin mukaiset kynnysarvot ylittyvät. Tästä huolimatta kaikissa julkisissa hankinnoissa, myös kynnysarvojen alle jäävissä hankinnoissa, on yleisesti noudatettava EY:n perustamissopimuksen perussääntöjä ja erityisesti syrjimättömyyttä kansallisuuden perusteella. Sopimusviranomaiset ovat yhteisössä toimivia oikeushenkilöitä, joiden on noudatettava kaikkea EY:n perustamissopimuksesta johdettua lainsäädäntöä ja siihen liittyviä täytäntöönpanosääntöjä. Näitä ovat mm. eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta 29. kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/29/EY.

EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan mukaisesti komission tehtävänä on valvoa, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan oikein jäsenvaltioissa. Tämä tapahtuu eri tavoin, esim. omien tutkimusten tai yritysten ja yksityishenkilöiden tekemien valitusten pohjalta.

⁽¹⁾ Tuomioistuimen 22. marraskuuta 2001 antama tuomio, Ferring SA ja ACOSS, asia C-53/00.

⁽²⁾ EYVL L 10, 13.1.2001.

(2002/C 205 E/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0397/02

esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle

(11. helmikuuta 2002)

Aihe: Pettenin korkean vuon reaktorin sulkeminen Alankomaissa

Onko komissio tietoinen turvallisuusongelmista, jotka johtivat Pettenin korkean vuon reaktorin väliaikaiseen sulkemiseen?

Onko komissio tietoinen siitä, että tarpeellisia turvallisuusmääräyksiä ei noudatettu? Jos komissio on tästä tietoinen, mitä se aikoo tehdä varmistaakseen jatkossa parhaat mahdolliset turvallisuustakuut?

Onko nyt vaarana se, että Euroopassa tulee reaktorin sulkemisen vuoksi puutetta radio-isotoopeista, ja miten komissio aikoo varmistaa sen, että Pettenissä hoidetut syöpäpotilaat saavat edelleen riittävän hyvää hoitoa?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus*(12. maaliskuuta 2002)*

Paikallisessa sanomalehdessä 1. helmikuuta 2002 julkaistussa artikkelissa kerrottiin, että suurvuoreaktorissa on halkeama (tosiasiassa epäsäännöllinen hitsaussauma). Se on ollut reaktorissa siitä lähtien, kun nykyinen reaktoriastia asennettiin vuonna 1984. Halkeamasta on tehty tarvittavat ilmoitukset sääntelyviranomaisille. Halkeamaa on seurattu ja mitattu jatkuvasti vuosien ajan käyttötarkastuksissa, ja elokuussa 2001 tarkastuksen tulokset ja sisäisen halkeaman mittaus herättivät julkisuudessa huolen siitä, että halkeama olisi kasvanut. Testit suorittaneet tieteelliset asiantuntijat ja Nuclear Research and Consultancy Group (NRG) ilmoittivat, että halkeaman näennäinen suureneminen johtui mittauksissa käytetyn laitteen vaihtamisesta ja ettei turvallisuusvaaraa ollut olemassa. Keskustelujen ja mittausten teknisten yksityiskohtien tarkastelun jälkeen Alankomaiden turvallisuusviranomainen (Kern Fysische Dienst, KFD) salli reaktorin jatkaa toimintaansa, mutta edellytti, että se tarkastetaan uudelleen kesällä 2002.

Suurvuoreaktoria käyttävän alankomaalaisen yrityksen NRG:n henkilökuntaan kuuluvan henkilön vuonna 2001 tekemien väitteiden takia Alankomaiden lupaviranomainen käynnisti tutkimuksen suurvuoreaktorin turvallisuudesta ja toiminnasta. Komissio, joka on lisenssinhaltija, helpotti kaikin tavoin tarkastusviranomaisten työtä. Tutkimuksessa päädyttiin siihen, että vaikka suurvuoreaktorin johto oli täysin noudattanut lupaehtoja, NRG:n soveltamat käyttöohjeet ja turvallisuutta koskevat tekniset eritelmat eivät täysin vastanneet toisiaan. Tämän seurauksena joidenkin menettelyjen soveltamista voitiin tulkita eri tavoin. Edellä esitetyn valossa komissio ilmoitti näkökantanaan Alankomaiden viranomaisille ja NRG:lle, että suurvuoreaktorin toimintaa koskevan turvallisuuskulttuurin parantaminen on mahdollista ja suotavaa.

Kansainvälinen atomienergiajärjestö (IAEA), jonka päämaja on Wienissä, lupautui Yhteisen tutkimuskeskuksen (YTK) pyynnöstä suorittamaan turvallisuuskulttuurin tarkastuksen. Tarkastus alkoi 13. helmikuuta 2002. Tarkastuksen suorittava IAEA:n asiantuntijaryhmä raportoi suoraan komissiolle YTK:n energia-alan tutkimuslaitoksen välityksellä.

Viimeisimmän kehityksen valossa komissio on suositellut, että reaktori suljetaan väliaikaisesti halkeaman (epäsäännöllisen hitsaussauman) uudelleenmittaamista varten. Aikaa, jolloin reaktori on suljettuna, käytetään myös nopeuttamaan koulutuksen toteutusta ja muita toimia, joilla tehostetaan turvallisuuskulttuuria.

KFD:n kanssa sovitun mukaisesti suurvuoreaktori on päätetty pitää toiminnassa nykyisen jakson loppuun (18. helmikuuta 2002) saakka, jotta minimoidaan syövään diagnoosissa ja hoidossa käytettävien lääkinnällisten radioisotooppien lyhyen aikavälin toimituksen mahdolliset häiriöt. Näin radioisotooppien tuottajien pitäisi ehtiä löytää vaihtoehtoisia toimituslähteitä. Tässä yhteydessä komissio toteaa, että Euroopan radioisotooppituottajien ja Euroopan tutkimusreaktorien järjestön kokous, joka on suunniteltu pidettäväksi lähiaikoina ja jossa on tarkoitus neuvotella reaktorioperaattorien kanssa kyseisten isotooppien toimituksista helmi-maaliskuun 2002 aikana, on varmasti erittäin hyödyllinen.

(2002/C 205 E/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0400/02**esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) neuvostolle***(22. helmikuuta 2002)*

Aihe: Ikaroksen myytti ja eurooppalainen kulttuuripolitiikka

Tulossa olevan brittiohjaaja Peter Greenaway'n Ikaros-teoksen tuotannossa ei mukaan ole otettu lainkaan Ikarian saarta, jonka luona Ikaros putosi ja jonne hänet haudattiin hänen putoamisestaan kertovan muinaisen myytin mukaan. Tämä on herättänyt voimakasta paheksuntaa saaren asukkaiden ja laajemmin kreikkalaisen yleisön keskuudessa.

Kyseisen tuotannon rahoittaminen kulttuuriolympialaisten varoista herättää huolestumista ja epäilyksiä kulttuuripolitiikan sisällön ja tavoitteiden sekä sen suhteen, onko kyseisellä politiikalla mahdollista suojella ja tuoda esiin kansojen erityislaatuista kulttuuriperintöä.

Millä tavoin Euroopan unioni osallistuu kulttuuriolympialaisten ohjelmiin taloudellisesti ja poliittisesti? Mikä on neuvoston näkemys mainitusta asiasta ja mihin toimiin se aikoo sen suhteen ryhtyä?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä osoittamaan kysymyksensä komissiolle.

(2002/C 205 E/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0401/02

esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Klementiiniongelmia

Sitruhedelmät ovat tunnetusti tärkeitä Valencian alueen taloudelle. Viime joulukuusta lähtien klementiini-ala on kärsinyt *Ceratitis Wiedin* eli hedelmäkärpäsen aiheuttamasta vaikeasta tilanteesta, jonka vuoksi Yhdysvaltojen viranomaiset ovat asettaneet Valencian klementiinit tuontikieltoon. Tämä asia oli amerikkalaisten tarkastajien Valencian matkan aiheena, eikä matkan aikana havaittu mitään ongelmia tai merkkejä siitä, että Yhdysvaltojen kasvi- ja elintarviketurvallisuus voisi olla vaarassa.

On selvää, että sitruhedelmäalaa koskeva ongelma on aiheutunut siitä, että Espanjan ja Yhdysvaltojen kahdenvälisiä sopimuksia sekä GATTin puitteissa suunniteltua ja WTO:n tukemaa vapaakauppaa koskevaa sopimusta ei ole pantu täytäntöön.

Onko komissio tietoinen ongelmasta?

Voiko komissio ottaa kantaa siihen, onko Yhdysvallat rikkonut WTO-sopimusten 2, 5, ja 6 artiklaa samoin kuin GATT-sopimusten XXII ja XXIII artiklaa?

Mikäli rikkomuksen todetaan tapahtuneen, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2002)

Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle ongelmista, joita espanjalaiset – ja erityisesti Valencian alueen – klementiinit ovat kohdanneet Yhdysvalloissa. Samoin ne ovat pitäneet komission ajan tasalla Yhdysvaltain hallinnon kanssa sekä poliittisella että teknisellä tasolla käymistään keskusteluista ongelman ratkaisemiseksi mahdollisimman nopeasti, jotta se ei vaikuttaisi seuraavaan satokauteen.

Myös kauppapolitiikasta vastaava komission jäsen otti tämän ongelman esille vierailullaan Washingtonissa 24. ja 25. tammikuuta 2002.

Mitä tulee siihen, ovatko Yhdysvaltojen toteuttamat toimet sopusoinnussa Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten kanssa, komissio analysoi parhaillaan käytettävissä olevaa aineistoa sen määrittämiseksi, onko Yhdysvallat rikkonut kansainvälisiä velvoitteitaan, ja päättääkseen tämän tärkeän asian jatkokäsittelystä.

(2002/C 205 E/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0402/02

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Kaivamisjätteet ja louhosten täyttäminen

Italian 21. joulukuuta 2001 annetun lain N:o 443 (tuotantotoiminnan edistäminen) mukaan Italiassa louhintamaata ei määritellä jätteeksi, vaikka se olisi saastunutta. Lain 1 pykälän nojalla ”vuonna 1977

annetun asetuksen N:o 22/7 pykälän 3 b momenttia sekä 8 artiklan 1 f a momenttia tulkitaan siten, että louhintamaa ja kivet, myös tunnelien louhinnasta syntynyt maa, eivät ole jätteitä ja siksi ne ovat asetuksen soveltamisalan ulkopuolella, vaikka ne olisivat saastuneet tuotantosyklin aikana kaivaus-, louhinta- tai rakennustoiminnasta syntyneiden epäpuhtauksien johdosta, mikäli kokonaisuudessaan keskimääräisessä koostumuksessa ei ole voimassaolevan lainsäädännön sallimia pitoisuuksia suurempaa saastepitoisuutta" (17 momentti) (1). Aiemmasta jätelainsäädännöstä poiketen (asetus N:o 22/1997) nykyään ei pidetä enää jätteinä sellaista louhintamaata, joka on tarkoitettu täyttömaaksi, tasoitusmaaksi, kaivosten täyttömaaksi jne., tai mihin tahansa "teollisuustuotannon vaiheeseen", vaikka se olisi saastunutkin.

Komissio aloitti jo 29. syyskuuta 1997 (kirjelmä nro 6465) rikkomusmenettelyn Italiaa vastaan, koska asetuksella 22/1997 ei saatettu yhteisön lainsäädäntöä asianmukaisella tavalla osaksi Italian lainsäädäntöä.

On huomattava, että tällainen liiketoiminnan vapauttaminen on johtanut välittömästi siihen, että viime vuosina eri puolilla Italiaa suurnopeusrautatieyömailla louhintajätteen, jotka hyvin usein ovat saastuneet juuri tästä toiminnasta, käyttämiseksi tehdyistä lainvastaisista kaatopaikoista aloitetut rikosmenettelyt peruutettiin (2).

Voiko komissio varmistaa yhteisön jätehuoltolainsäädännön noudattamisen ja sen, että louhintamaata pidetään jätteenä?

(1) 1 pykälän mukaan "17 momentissa esitettyjen raja-arvojen noudattaminen varmistetaan kaivausmateriaalin määränpäässä paikan päällä. Hyväksyttävät enimmäismäärät on vahvistettu ympäristöministeriön 25. lokakuuta 1999 antaman asetuksen liitteen 1 taulukon 1 B sarakkeessa ja siihen tehdyissä muutoksissa, mikäli täyttöpaikka ei asemakaavan vuoksi vaadi alempaa enimmäismäärää". (18 momentti); ja että "17 momentissa tarkoitettujen materiaalien on tarkoitettu käytettäväksi täyttömaaksi, tasoitusmaaksi, runkoaineeksi, hiekaksi sekä käytettäväksi eri teollisuustuotannon vaiheissa, mukaan lukien louhosten täyttö sekä siirto toiseen paikkaan toimivaltaisen viranomaisen luvalla sillä ehdolla, että 18 momentin raja-arvoja noudatetaan ja siirto tehdään kyseisen alueen hyväksytyjen ympäristösääntöjen mukaisesti" (19 momentti).

(2) Tällainen oletus on ilmeinen, jos ottaa huomioon, että lakiin 443/01 on lisätty aiemmassa lainsäädännössä olleeseen ilmaukseen "kaivumaa ja kivet" maininta "sekä tunnelien louhinnasta syntynyt maa", ja samaan aikaan on huolehdittu siitä, että valvontakriteereitä on muutettu siten, että juuri huippunopeiden rautateiden rakennus-työmaiden saastuneen maan kohdalle tehdään poikkeus.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2002)

Jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annetulla neuvoston direktiivillä 75/442/ETY (1), sellaisena kuin se on muutettuna 18. maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (2), pyritään suojelemaan ihmisten terveyttä ja ympäristöä jätteen keräämisen, kuljettamisen, käsittelemisen, varastoimisen ja kaatopaikalle sijoittamisen vahingollisilta vaikutuksilta. Direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a kohdassa määritellään, että jäte on mikä tahansa liitteessä I esitetyissä luokissa mainittu aine tai esine, jonka haltija hävittää, aikoo hävittää tai on velvollinen hävittämään.

Kaivettu maa-aines on jätedirektiivin (direktiivi 75/442/ETY) 1 artiklan a kohdassa tarkoitettua jätettä, joka on hävitettävä. Näin on siitä huolimatta, että kaivettu maa-aines on pysyvää jätettä tai/ja että sitä toivotaan ja odotetaan voitavan käyttää uudelleen. On tärkeää panna merkille, että kaivetulla maa-aineksella, jota ei käsitellä asianmukaisesti, on todellisia tai mahdollisia haitallisia vaikutuksia ympäristöön, sillä se voi vaikuttaa maaperään, aiheuttaa mahdollisen maanvyyrymävaaran jne.

Komissio on laatinut direktiivin 91/156/ETY 18 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti luettelon jätteistä, jotka kuuluvat liitteessä I lueteltuihin luokkiin (eurooppalainen jäteluettelo). Jäteluetteloa koskevan päätöksen 2000/532/EY muuttamisesta 16. tammikuuta 2001 annetun komission päätöksen 2001/118/EY (3) liitteessä oleva nimikeryhmän 17 otsikko on Rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet (saastuneilta alueilta kaivetut maa-ainekset mukaan luettuina). Maa- ja kiviainekset, jotka sisältävät vaarallisia aineita ja muut kuin vaarallisia aineita sisältävät maa- ja kiviainekset kuuluvat mainittuun nimikeryhmään (eurooppalaisen jäteluettelon nimikkeet 17.05.03 ja 17.05.04).

Komissio kiinnitti huomiota jo vuonna 1997 Italian lainsäädäntöön (Decreto Legislativo 5 febbraio 1997 n° 22, 8 artiklan 2 kohdan c alakohta, ensimmäinen versio), jolla siirretään yhteisön jätedirektiivit osaksi Italian kansallista lainsäädäntöä, sillä siinä suljettiin ”kaivamalla tuotetut vaarattomat ainekset” Italian jätelainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle. Asia korjattiin säädöksen seuraavassa versiossa.

Edellä olevan perusteella 21. joulukuuta 2001 annettu Italian laki nro 443, jolla kielletään määrittelemästä kaivettu maa-aines ja kivet jätteiksi, vaikka ne olivatkin saastuneita, saattaa rikkoa yhteisön jätelainsäädäntöä.

Komissio aikoo ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että tässä asiassa noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä. Jos komissio katsoo, että asiassa rikotaan yhteisön lainsäädäntöä, komissio ei epäröi EY:n perustamissopimuksen valvojana toteuttaa kaikkia EY:n perustamissopimuksen nojalla sen toimivaltaan kuuluvia toimenpiteitä – EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätyt rikkomista koskevat menettelyt mukaan luettuina – voidakseen varmistaa, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991.

(³) EYVL L 47, 16.2.2001.

(2002/C 205 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0416/02

esittäjä(t): **Sérgio Marques (PPE-DE) komissiolle**

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Galileo

Helmikuun 10. päivänä 1999 antamassaan tiedonannossa komissio esitti ohjelman itsenäisestä satelliittipaikannusjärjestelmästä. Galileo-nimisen järjestelmän kehittäminen ehdotettiin suoritettavaksi neljässä vaiheessa, jotka ovat määrittäminen, kehitys ja arviointi, täytäntöönpano sekä tutkimus.

Määrittämisvaihe on jo päättynyt, eikä komissio ole esittänyt minkäänlaisia rahoituksellisia, taloudellisia tai teknisiä toimia Galileo-hankkeen kehitysvaiheen käynnistämiseksi. Onko odotettavissa, että suunniteltua aikataulua noudatetaan?

GPS:n ja Galileon tyyppisiä itsenäisiä, mutta keskenään kilpailevia satelliittipaikannusjärjestelmiä voidaan soveltaa uusiin käyttökohteisiin. Niiden käyttö yleistyy yhä nopeammin lukuisilla aloilla.

Komissio on Euroopan unionin jäsenvaltioiden valtuuttamana käynyt asiaa koskevia kahdenvälisiä neuvotteluja Yhdysvaltojen kanssa. Voiko komissio ilmoittaa, missä vaiheessa neuvottelut ovat tällä hetkellä? Onko kahden eri satelliittipaikannusjärjestelmän tehokasta koordinoitua odotettavissa, jotta niiden tuottamilla palveluilla voidaan varmistaa huipputason turvallisuus?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(17. huhtikuuta 2002)

Galileo-satelliittipaikannusjärjestelmän kokonaiskustannusten arvioidaan olevan 3,2–3,4 miljardia euroa.

Ohjelma koostuu kolmesta vaiheesta:

- kehitys- ja validointivaihe (2001–2005):
  - satelliittien ja maassa sijaitsevien osien kehittäminen;
  - järjestelmän validointi ”kiertoradalla”;

- käyttöönotto vaihe (2006–2007):
  - satelliittien rakentaminen ja laukaisu kiertoradalle;
  - valmiin maasegmentin käyttöönotto;
- kaupallisen hyödyntämisen vaihe (2008 lähtien).

Järjestelmän määrittelyvaihe on jo toteutettu (1999–2001).

Liikenneneuvosto hyväksyi komission ehdotukset 26. maaliskuuta 2002, ja edellä esitettyjä määräaikoja kyetään noudattamaan. Kaupallisista syistä on erittäin tärkeää, että palvelut saadaan toimintaan vuonna 2008.

Galileo on suorituskyvyltään maailmanlaajuisista GPS-paikannusjärjestelmää parempi, mutta se on GPS-järjestelmää täydentävä siinä mielessä, että:

- kahden infrastruktuurin harmonisoitu käyttö (kaksi palvelulähdettä) tuottaa käyttäjille todellista hyötyä tarkkuuden, turvallisuuden ja maksujen osalta;
- kahdesta erillisestä järjestelmästä on hyötyä kaikille käyttäjille, jotka voivat vastaanottaa GPS:n ja Galileon signaaleja samalla laitteella;
- Galileo-satelliittien lähettämät signaalit välitetään maassa sijaitsevien lähettimien kautta, jotta voidaan tarjota palvelut kiinteistöissä ja maan alla, kuten tunneleissa.

Toisin kuin sotilaskäyttöön tarkoitettu GPS, Galileo on siviilihanke, joka takaa palvelun varmemman jatkuvuuden tietyille sovelluksille. Galileo on kehittyneemmän järjestelmäarkkitehtuurinsa ja signaalien luotettavuutta koskevien sanomien ansiosta tarkempi järjestelmä.

Komissio sai syyskuussa 1999 tehtäväksi neuvotella asiasta Yhdysvaltojen kanssa, ja useita tapaamisia on järjestetty.

Neuvotteluissa käsitellään pääasiassa mainittujen kahden järjestelmän yhteentoimivuutta, taajuuksien käyttöä, standardointia ja kaupallisia näkökohtia. Osapuolet tapasivat viimeksi lokakuussa 2001. EU:n neuvottelijat ovat esittäneet Galileon taajuuksien ja signaalien määrittelyyn, turvallisuusnäkökohtiin ja Yhdysvaltojen ja EU:n väliseen koordinointiin liittyviä asiakirjoja sekä Galileon ja GPS:n signaalien välisiä interferenssitasoja koskevia laskelmia, joista käy ilmi, että häiriötasot ovat hyväksyttäviä. Yhdysvallat tarkastaa parhaillaan eurooppalaisten asiantuntijoiden laatimia teknisiä analyyssejä radiotaajuisesta häiriötömyydestä Galileon ja GPS-järjestelmän välillä. Kyseisten järjestelmien lähettämien signaalien yhteentoimivuus voisi johtaa uuteen satelliittinavigointi- ja paikannusjärjestelmästandardiin (GNSS); tällainen standardi voisi täyttää yhteisen tavoitteen. Osapuolet toivovat pääsevänsä asiassa piakkoin sopimukseen. Neuvotteluja jatketaan lähiviikkoina.

(2002/C 205 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0418/02

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Eläinten viennistä kolmansiin maihin maksettava tuki

Miten paljon vientitukea elävien eläinten viennistä kolmansiin maihin komissio maksoi kaiken kaikkiaan vuonna 2001?

(2002/C 205 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0420/02**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle**

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Toimet elävien eläinten maastaviennin vähentämiseksi

Unionin maksamaa eläintenvientitukea on toistuvasti kritisoitu siitä, että se lisää elävien eläinten tuskallisia kuljetuksia kolmansiin maihin.

Mitä toimia komissio on valmis toteuttamaan vähentääkseen, ja pitkällä aikavälillä lakkauttaakseen, elävien eläinten viennin kolmansiin maihin?

**Franz Fischlerin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0418/02 ja E-0420/02**

(4. huhtikuuta 2002)

Vuonna 2001 karjan viennistä maksettiin vientitukea yhteensä 44,4 miljoonaa euroa⁽¹⁾. Viime vuosina teurastettavaksi myytävästä karjasta maksettavat tuet ovat vähentyneet merkittävästi 60,50 eurosta 100 kilogrammalta (vuonna 1999) 41,00 euroon 100 kilogrammalta (vähennystä 32 prosenttia). Jalostuskarjasta maksettava vientituki vähentyi 63,00 eurosta 100 kilogrammalta 53,00 euroon 100 kilogrammalta (vähennystä 16 prosenttia).

Elävien eläinten viennin vähentämiseen liittyvien toimenpiteiden osalta komissio haluaa viitata arvoisalle parlamentin jäsenelle jäsen de Rossan kirjalliseen kysymykseen P-0480/02⁽²⁾ antamaansa vastaukseen. (On syytä mainita, että eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean kertomus eläinten hyvinvoinnista kuljetuksen aikana hyväksyttiin 11. maaliskuuta 2002.)

⁽¹⁾ Luku perustuu GATT:ltä vuosina 2000–2001 anottuihin lisensseihin.

⁽²⁾ EYVL C 160 E, 4.7.2002, s. 220.

(2002/C 205 E/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0424/02**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) neuvostolle**

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Vahingonkorvaus Israelilta tuhotuista EU-hankkeista

Mitä neuvosto aikoo tehdä painostaakseen Israelia maksamaan korvausta niistä vahingoista, joita se on aiheuttanut EU:n rahoittamille palestiinalaishankkeille? Onko mahdollista kansainvälisten sanktioiden tai kauppasaarron avulla saada Israel maksamaan vahingonkorvausta aiheuttamistaan tuhoista?

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka neuvosto on antanut Emilio Menéndez del Vallen samasta aiheesta esittämään kirjalliseen kysymykseen 0112/02.

(2002/C 205 E/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0429/02**esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle**

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Teknisten oppilaitosten aseman korottaminen

Kreikassa käydään parhaillaan erityisen vilkasta keskustelua teknisten oppilaitosten (TEI) aseman korottamisesta. Maan hallitus päätti, käymättä vuoropuhelua yliopistoyhteisön kanssa, muuttaa tekniset oppilaitokset korkeamman asteen oppilaitoksiksi (AEI), mikä on herättänyt perusteltuja kysymyksiä sekä opetushenkilökunnan että korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden taholta.

Voiko komissio ilmoittaa minulle, missä EU:n jäsenvaltioissa tekniset oppilaitokset ovat täysin samanarvoisia korkeakoulujen kanssa? Ovatko muiden jäsenvaltioiden korkeakouluista valmistuneet taloudellisesti ja institutionaalisesti täysin tasa-arvoisia teknisistä oppilaitoksista valmistuneiden kanssa? Ovatko teknisten oppilaitosten opettajat täysin tasa-arvoisia korkeakoulujen opettajien kanssa? Mitä ennakkoehtoja teknisten oppilaitosten on täytettävä yhteisön voimassa olevan lainsäädännön mukaan, jotta niistä tulee täysin samanarvoisia korkeakoulujen kanssa? Voiko niistä tulla täysin samanarvoisia, kun ne muutetaan tällä tavoin opistotasoisista oppilaitoksista korkeakouluiksi?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2002)

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 149 artiklan mukaan yhteisön on kunnioitettava jäsenvaltioiden vastuuta ja koulutusjärjestelmiensä järjestämisessä.

Näin ollen kirjallisen kysymyksen aihe ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

(2002/C 205 E/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0430/02**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Kreikan maatalousosuuskunnat pidättävät maanviljelijöiltä laittomasti yhteisön tukea

Maanviljelijöiden esittämien syytösten ja tähän liittyen yleiselle syyttäjälle esitettyjen maatalousjärjestöjen edustajien syytösten mukaan tietyt Kreikan maatalousosuuskuntien liitot pidättävät laittomasti pakolla osan maanviljelijöille myönnetystä yhteisön tuesta. Komissio on tietoinen asiasta, ja se on vastannut minulle pohtivansa Kreikan haastamista Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen.

Uutena tietona nyt lisättäköön, että tietyt maatalousosuuskuntien liitot pakottavat maanviljelijät allekirjoittamaan muka vapaaehtoisesti asiakirjan, jolla he valtuuttavat osuuskunnat pidättämään 2–5 prosenttia heille myönnetystä tuesta, ja puolestaan niille maanviljelijöille, jotka kieltäytyvät allekirjoittamasta, ei täydetä rahasto- ja kohdeasiakirjoja. Nämä asiakirjat ovat välttämättömiä tuen maksamiseksi. Syytösten mukaan tyypillisiä esimerkkejä tästä ovat Apokoronon ja Sfakian sekä Malemen osuuskuntien liitot Kreetalla.

Koska tiettyjen osuuskuntien liittojen käytänteet ovat yhä selvemmin yhteisön lainsäädännön vastaisia, mitä komissio aikoo tehdä asian suhteen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(25. maaliskuuta 2002)*

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään kuvaama tilanne johtuu maatalousosuuskuntien ja niiden jäsenten välisestä yksityisestä suhteesta. Näin ollen komissio katsoo, että yhteisön lainsäädäntöä ei ole rikottu. Saadakseen lisätietoja arvoisa parlamentin jäsen voi tarkastella komission vastauksia jäsen Alavanosin kirjalliseen kysymykseen E-0128/02⁽¹⁾ ja jäsen Trakatellisin kirjalliseen kysymykseen E-0238/02⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 148.

⁽²⁾ Katso sivu 99.

(2002/C 205 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0431/02**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle***(21. helmikuuta 2002)*

Aihe: Huvivenesatamien rakennusohjelman epäonnistuminen – Ongelmat yhteisön toiseen tukikehykseen sisältyvän alaohjelman ”Matkailu” toteutuksessa

Euroopan komission tiedossa on, että osana yhteisön toiseen tukikehykseen sisältyvää alaohjelmaa ”Matkailu” Kreikkaan päätettiin rakentaa neljä huvivenesatamaa (Zakynthosiin, Ikariaan, Argostoliin ja Thassokseen) siten, että julkisen rahoituksen osuus on 18 miljoonaa euroa ja yksityisen rahoituksen osuus 13 miljoonaa euroa. Työt aloitettiin vuonna 1996. Vuosi töiden käynnistämisestä (1997) katsottiin aiheelliseksi laatia elinkelpoisuustutkimus, joka osoitti hankkeiden olevia elinkelpoisia. Kolme vuotta myöhemmin (1999) katsottiin, että siihen saakka sovellettua yksityisen sektorin osallistumista koskevaa mallia (Kreikan valtion matkailutoimiston välitön osallistuminen) tulisi muuttaa ja olisi palkettava rahoitusneuvoja. Palkattiin rahoitusneuvoja, joka allekirjoitti sopimuksen ja pyysi lisäinvestointeja. Vaikka hänen velvollisuutenaan oli luovuttaa tarjouseritelmät yksityisen sektorin osallistumista varten (huvivenesatamien käyttö) 7. joulukuuta 2001 mennessä, hän ei ole niin tehnyt tähän päivään mennessä. Lisäksi Zakynthosin huvivenesataman rakennettava osa on edelleen täysin kesken, ja yksityisten tahojen osallistumisesta ei ole vielä puhuttakaan. Ikariassa on käytetty kolmasosa hankkeen talousarviosta, jonka avulla on ainoastaan kaadettu betonia mereen, jonka jälkeen työt on jätetty kesken. Thassoksessa fyysistä kohdetta on pienennetty (esimerkiksi polttoainesäiliöön, aallommurtajaan ja opasteisiin liittyvien ongelmien vuoksi).

1. Mitä komissio aikoo tehdä näiden ongelmien ratkaisemiseksi?
2. Mitä tuloksia yhteisön toiseen tukikehykseen sisältyvässä alaohjelmassa ”Matkailu” on tähän mennessä saavutettu Kreikassa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus*(22. huhtikuuta 2002)*

Komissio muistuttaa, että hankkeiden asianmukaisesta toteuttamisesta vastaavat kansalliset viranomaiset.

Komissio on tietoinen vaikeuksista, jotka liittyvät parlamentin jäsenen mainitsemien neljän huvivenesataman yhteisrahoitukseen. Hanke sisältyy matkailua ja kulttuuria koskevan toimenpideohjelman matkailun alaohjelmaan, ja sille on myönnetty yhteisrahoitusta ohjelmakauden 1994–1996 Kreikkaa koskevasta yhteisön tukikehyksestä. Komissio on jo käynyt asiasta kirjeenvaihtoa Kreikan viranomaisten kanssa.

Heinäkuun 20. päivänä 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2082/93 mukaisesti Kreikkaa koskevan toisen tukikehyksen matkailua koskevasta alaohjelmasta ohjelmakaudella 1994–1999 rahoitettuja hankkeista aiheutuneiden menojen tukikelpoisuusaika päättyi 31. joulukuuta 2001.

Jäsenvaltioiden on toimitettava lopulliset maksupyynnöt liiteasiakirjoineen hyväksyttäväksi 30. kesäkuuta 2002 mennessä.

Viimeisimmän käytettävissä olevan vuosikertomuksen (1998) perusteella matkailua koskevasta ala-ohjelmasta koituneet kauden 1994–1999 julkiset menot olivat 45 miljoonaa euroa, mikä on 44 prosenttia ohjelman julkisista kokonaismenoista. Kreikan viranomaisilta vuoden 2000 alussa saatujen täydentävien tietojen mukaan julkiset menot ovat 61 miljoonaa euroa, mikä on noin 65 prosenttia ohjelmaan 6. toukokuuta 2000 tehdyn viimeisimmän muutospäätöksen mukaisesta julkisesta rahoituksesta. Alaohjelman lopullinen tilanne voidaan selvittää vasta vuosien 1999–2001 tarkat tiedot sisältävän, Kreikan viranomaisten laatiman loppuraportin perusteella.

Tässä vaiheessa komissio ei pysty vielä tarkistamaan, ovatko Kreikan viranomaiset noudattaneet kaikkia ohjelmaan liittyviä sitoumuksia. Tämä koskee myös rakennustöiden toteuttamista sekä yksityisen sektorin osallistumista satamarakennusten toteuttamisen ja koko huvivenesatamalueen hallintoon. Komissio on kuitenkin pyytänyt Kreikan viranomaisilta yksityiskohtaista selvitystä edellä mainitun toimenpideohjelman toimenpiteen 1.1 ”Merimatkailu” toteuttamisesta.

(2002/C 205 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0433/02

esittäjä(t): Rijk van Dam (EDD) ja Albert Maat (PPE-DE) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Belgian lipun alla purjehtivilta kalastusaluksilta vaadittava taloudellinen yhteys

Belgian hallitus sääti 3. helmikuuta 1999 annetulla kuninkaallisella säädöksellä, että Belgian lipun alla purjehtivilla kalastusaluksilla on oltava taloudellinen yhteys Belgian rannikkoalueeseen. Käytännössä tämä merkitsee, että joko puolet aluksen miehistöstä tulee Belgian rannikkoalueelta tai että merkittävä osa saaliista tuodaan Belgian satamiin tai myydään Belgialaisissa huutokaupoissa.

Belgian hallitus ilmoitti komissiolle tästä säädöksestä sen laatimisvaiheessa ja komissio hyväksyi sen, koska sen määräykset noudattivat EY:n tuomioistuimen antamaa tuomiota, jossa tunnustetaan jäsenvaltioiden oikeus vaatia niiden lipun alla purjehtivilta aluksilta tosiasiallista taloudellista yhteyttä kyseiseen jäsenvaltioon.

Toisaalta tuomioistuin määräsi, että ei saa vaatia paikallisten huutokauppojen käyttämistä eikä paikallisen miehistön palkkaamista. Komissio on myös nostanut kanteen sitä vastaan, että alankomaalaiset kiintiönhallintaryhmät vaativat jäseniään myymään saaliit Alankomaalaisissa kalahuutokaupoissa.

Vastauksessaan aikaisempiin kysymyksiin (E-2205/00 ja P-2236/00) ⁽¹⁾ komissio sanoi ilmoittavansa parlamentille edellä mainittua vaatimusta koskevan ja alankomaalaisten laivanvarustajien esittämän valituksen käsittelystä. Tähän mennessä (puolitoista vuotta on kulunut) komissio ei ole antanut Euroopan parlamentille tietoa valituksen käsittelystä.

1. Miksi komissio ei ole toimittanut kyseisiä tietoja? Missä vaiheessa valituksen käsittely on tällä hetkellä ja mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa asian suhteen?

2. Miten komissio suhtautuu siihen, että vaaditaan kansallista huutokauppaa? Aikooko komissio tehdä eron huutokauppavaatimusten välillä sen mukaan esitetäänkö niitä kansallinen vai yksityinen taho? Jos aikoo, miksi, ja jos ei aio, miksi alankomaalaisia kiintiönhallintaryhmiä kohdellaan eri tavalla kuin Belgian viranomaisia?

⁽¹⁾ EYVL C 89 E, 20.3.2001, s. 160.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. huhtikuuta 2002)

Kyseisen tapauksen taustalla on valitus, jonka komissiolle teki ryhmä Belgian lipun alla purjehtivien alusten omistajia. Komissio tutkii tapausta edelleen.

Valitus koskee Belgian soveltamaa edellytystä, jonka mukaan aluksilla on oltava "todellinen taloudellinen yhteys" rannikkoalueeseen, jolla ne toimivat. Jäsenvaltiot voivat vaatia tätä edellytystä niiden lipun alla purjehtivilta aluksilta. Laivanvarustajalla on tähän vaatimukseen mukautuakseen käytössään erilaisia tapoja, joita voidaan myös yhdistää: miehistöstä huomattavalla osalla on kotipaikka jäsenvaltion rannikkoalueella, määrätty osa saaliista puretaan aluksesta ja/tai myydään jäsenvaltion satamissa, kalatuotteiden viennistä huomattava prosenttiosuus viedään asianomaisen jäsenvaltion kalastussatamista ja hankinnat tehdään kyseisissä satamissa olevilta aluksilta jne. Yhteisön tuomioistuin on oikeuskäytännössään määritellyt tällaisten sääntöjen soveltamiselle rajat, jottei yhteisön oikeutta rikota.

Komissio katsoi ensimmäisessä arvioinnissaan, että Belgia sovelsi tätä sääntöä tavalla, joka nimenomaan rikkoi yhteisön oikeutta. Se tiedotti Belgialle tästä arvioinnistaan 11. huhtikuuta 2001 annetulla virallisella ilmoituksella.

Belgian viranomaiset toimittivat huomautuksensa 15. kesäkuuta 2001 päivätyllä kirjeellä. Komission olisi tavallisesti pitänyt ottaa kantaa asian jatkokäsittelyyn rikkomisia käsittelevässä vuoden 2001 toisessa puolivuotiskertomuksessa. Komissio sai kuitenkin kirjeitse 5. lokakuuta 2001 Belgialta lisähuomautuksia, joihin oli liitetty hiljan annettuja, kyseistä asiaa koskevia belgialaisten tuomioistuinten tuomioita. Komissio katsoi saatujen lisätietojen tarkastelun tärkeäksi, joten sen oli lykättävä päätöksentekoaan, joka olisi tapahtunut vuoden 2001 toisen kertomuksen yhteydessä.

Tämän vuoksi kyseisen tapauksen tarkastelu on lykätty vuoden 2002 ensimmäisen puolivuotiskertomuksen yhteyteen eli vuoden 2002 heinäkuuhun.

Lähestymistavassaan komissio ei erottele sitä, onko vaatimusten esittäjinä julkiset viranomaiset vai yksityiset ryhmittymät. Komission tehtävänä on valvoa yhteisön oikeuden noudattamista, ja se pyrkii lakkauttamaan mahdolliset havaitut rikkomiset riippumatta siitä, kuka niiden tekijänä on. Tässä tehtävässään komissiota sitovat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja johdetun oikeuden menettelysäännöt.

Kyseiset kaksi menettelyä on käynnistetty tässä hengessä, ja niiden käynnistäjinä ovat lisäksi komission kaksi eri pääosastoa. Ensimmäinen menettely koskee edellä mainittua "tosiasiallista taloudellista yhteyttä" ja toinen kalastuksen hoitoryhmittymien alankomaisille kalastajille asettamaa velvoitetta myydä kalastustuotteensa yksinomaan alankomaisissa huutokaupoissa. Kutakin tapausta on käsitelty siihen sovellettavien säännösten mukaisesti. Ensimmäiseen sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan 2 kohdan määräyksiä. Toiseen sovelletaan kyseisen perustamissopimuksen 81 artiklan erityismääräyksiä, jotka koskevat yritysten välisiä sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja. Toinen tapaus on loppuunkäsitelty, sillä kalastuksen hoitoryhmittymät ovat vetäneet pois vaatimuksen myynnistä alankomaisissa huutokaupoissa. Sitä vastoin ensiksi mainittu "todellista taloudellista yhteyttä" koskeva tapaus on edelleen tarkasteltavana.

Komissio tiedottaa parlamentin jäsenille kannasta, johon se päättyy tämän tarkastelun aikana.

Komissio julkaisee rikkomisten osalta hiljattain tehdyt päätökset Europa-sivulla: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_fr.htm#infractions. Näitä tietoja päivitetään säännöllisesti, erityisesti kunkin todetuista ja oletetuista rikkomisista tehdyn määräaikaiskertomuksen jälkeen.

(2002/C 205 E/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0442/02

esittäjä(t): Samuli Pohjamo (ELDR) komissiolle

(12. helmikuuta 2002)

Aihe: Selvitys arktisten alueiden aluepolitiikasta

Komission tuoreessa raportissa taloudellisen ja sosiaalisen koheesion edistymisestä⁽¹⁾ tuodaan esille, että komissio on valmistelemassa selvityksiä alueista, joilla on pysyviä luonnonolosuhdehaittoja. Lisäksi komissio on järjestämässä useita seminaareja, joissa pohditaan näiden alueiden ongelmia.

Komissio suunnittelee tekevänsä kaksi tutkimusta, toisen saarialueista ja toisen vuoristoalueista. Tavoitteena on kerätä tietoa tekijöistä, jotka haittaavat alueellista kehitystä. Samalla tavoitteena on pohtia alueiden kehitystarpeita sekä menetelmiä, miten kyseisillä alueilla saadaan uutta kehitystä aikaan.

Pyydän saada tietää, tekeekö komissio tutkimuksen myös pohjoisen harvaanasutun alueen tarpeista ja kehittämismenetelmistä. Miten komissio huomioi näiden alueiden ongelmat, kun se järjestää erilaisia seminaareja EU:n tulevan aluepolitiikan valmistelemiseksi?

(¹) KOM(2002) 46.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2002)

Kuten ensimmäisessä taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevassa väliraportissa (¹) mainitaan, komissio on käynnistänyt kaksi tutkimusta, joista toinen koskee saarialueita ja toinen vuoristoalueita. Tutkimusten tarkoituksena on saada objektiivinen selvitys näiden alueiden tilanteesta. Vuoristoalueisiin kuuluvat arktiset alueet eli 62. leveysasteen pohjoispuoliset alueet. Näiden alueiden kohdalla tutkimuksessa pyritään vertaamaan ja arvioimaan niillä esiintyviä haittoja, kuvaamaan niiden erityistarpeita ja analysoimaan jäsenvaltioiden ja unionin kehittämiä toimia ja politiikkoja sekä niiden vaikutuksia.

Pohjoisten harvaan asuttujen alueiden tilannetta käsitellään myös Brysselissä 27. ja 28. toukokuuta 2002 järjestettävässä alueellisten toimintalinjojen seminaarissa, johon kutsutaan myös parlamentin edustajia. Aihe liittyy erityisesti alueiden integroitumista käsittelevään työryhmään. Näissä seminaareissa pyritään selvittämään, olisiko kussakin toimintalinjassa löydettävissä sellainen yhteisön toimille soveltuva ja rajattavissa oleva alue, joka muodostaisi myöhemmin rakennerahastojen tukiperusteen.

(¹) KOM(2002) 46 lopullinen.

(2002/C 205 E/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0444/02

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Uusi tekosyy vuoden 1991 paristodirektiivin välttämättömän tarkistamisen lykkäämiselle

Paristodirektiivin (91/157 (¹) ja 93/86 (²)) tarkistamista on valmisteltu vuodesta 1997. Sitä on toistuvasti lykätty, koska esim. kadmiumin riskiarviointia ei ollut tehty. Näin siitä huolimatta, että Tanska ja Hollanti ovat 1980-luvulta lähtien yleisesti kieltäneet kadmiumin käytön ja että neuvosto antoi 25. tammikuuta 1988 päätöslauselman (³), jossa neuvostoa kehoitettiin mahdollisimman pian erityistoimenpiteisiin, jotta yhteisölle saadaan kadmiumin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen torjumiseen tähtäävä toiminta-ohjelma, ja huolimatta neuvoston kesäkuussa 2001 tekemistä johtopäätöksistä, joiden mukaan uudet sähkö- ja elektroniikkalaitteet eivät saa sisältää kadmiumia. Tämän johdosta kysyn komissiolta, onko sillä tietoa yrityksistä, jotka varmistavat paristoja, jotka eivät sisällä kadmiumia, ja mistä yrityksistä ja tuotteista mahdollisesti on kysymys.

Komission jäsen Wallström tapasi viimeksi joulukuussa 2001 epävirallisesti useita Euroopan parlamentin ympäristövaliokunnan PSE-jäseniä, joille hän kertoi, että komissiolta odotettiin aloitetta tammikuussa 2002, mutta aloitetta on jälleen kerran tietävästi lykätty. Siksi kysyn komissiolta, mihin tämä lykkäys nyt perustuu. Onko kyseessä tällä kertaa sama peruste, jota ei ole saatu tutkituksi pian viiteen vuoteen? Voiko komissio selvittää, mitkä suuret teollisuuden organisaatiot tai yritykset ovat kääntyneet komission puoleen? Lisäksi pyydän komissiota ilmoittamaan, milloin aloite nyt on odotettavissa? Vaikuttaa siltä, että tarkistusta

viivytäneiden riskianalyyysien aikataulua on edelleen lykätty – vaikka ne todellisuudessa on jo tehty. Voiko komissio ilmoittaa, mihin mennessä se odottaa voivansa esittää paristodirektiivien tarkistamista koskevan ehdotuksen?

(¹) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 38.

(²) EYVL L 264, 23.10.1993, s. 51.

(³) EYVL C 30, 4.2.1988, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2002)

Vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18. maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY (¹) tulevan tarkistamisen pääasiallisena tavoitteena on taata ympäristön kannalta järkevä tapa huolehtia kaikista paristoista ja akuista. Tämä tavoite hyväksytään laajasti, ja se vastaa useissa sellaisissa jäsenvaltioissa käytettyä lähestymistapaa, jotka ovat hyväksyneet kaikkien paristojen keräämistä ja kierrätystä koskevia vaatimuksia.

Direktiivin tarkistamisen pääasiallisena kiistakysymyksenä ovat toimenpiteet, joilla varmistetaan, etteivät nikkelikadmiumparistot (NiCd) aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Uuden ehdotuksen valmistelemiseksi komissio analysoi parhaillaan potentiaalisia riskejä sekä erilaisia mahdollisia riskin vähentämistoimia. Tällaisia ovat pakolliset takaisinottojärjestelmät, panttijärjestelmät ja/tai kaupan pitäminen ja käyttöä koskevat rajoitukset. Tässä yhteydessä tarkastellaan myös nikkelikadmiumparistojen korvaamista muun tyyppisillä paristoilla, joka tuodaan esiin parlamentin jäsenen kysymyksen alkuosassa. Useat yritykset tuottavat tietenkin monen tyyppisiä paristoja, jotka eivät sisällä kadmiumia. Markkinoilla on erilaisia ladattavia paristoja, joista kullakin on omat tekniset ja ympäristöominaisuutensa. Komission päätös tulee perustumaan kadmiumin kieltämisen suhteellisten hyötyjen analyysiin verrattuna muihin taloudellisiin välineisiin, erityisesti panttijärjestelmään.

Edellä mainittu arviointi on pohjana komission ehdotukselle, joka annetaan lähitulevaisuudessa.

Lisäksi komissio käy avointa ja rakentavaa vuoropuhelua kaikkien tahojen kanssa, mukaan luettuina kansalaisyhteiskunnan, kansallisten viranomaisten ja teollisuuden edustajat. Näitä ovat muun muassa paristojen eurooppalainen kierrätysjärjestö EBRA (European Battery Recycling Association), CollectNiCad, kannettavien akkujen ja paristojen valmistajien ja myyjien eurooppalainen järjestö EPBA (European Portable Battery Association) ja akkujen valmistajien järjestö Eurobat (Association of European Storage Battery Manufactures).

(¹) EYVL L 78, 26.3.1991.

(2002/C 205 E/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0448/02

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Kansalaisjärjestöt

Mitkä järjestöt muodostavat kansalaisjärjestöjen sosiaalisen foorumin?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2002)

Euroopan sosiaalisten kansalaisjärjestöjen keskustelufoorumilla (jota kutsutaan usein sosiaalseksi foorumiksi) on 37 sosiaalialalla toimivaa eurooppalaista jäsenjärjestöä. Lisäksi useita täysjäsenyyteen tähtääviä hakemuksia on käsiteltävänä, ja ehdokasmaiden sosiaaliset kansalaisjärjestöt voivat nykyään osallistua foorumiin liitännäisjäseninä.

Foorumin jäsenluettelo lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön.

Lisätietoja saa foorumin [www-sivuilta](http://www.sivuilta) osoitteessa www.socialplatform.org.

(2002/C 205 E/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0449/02

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(21. helmikuuta 2002)

Aihe: Naisten eurooppalainen eturyhmä

Kuinka paljon Naisten eurooppalainen eturyhmä (EWL) on kunakin kolmena viime vuonna saanut rahaa Daphne-ohjelmasta?

Suositaanko Naisten eurooppalaista eturyhmää muihin naisjärjestöihin verrattuna?

Antaako komissio samalla tavoin rahaa muillekin järjestöille kuin Naisten eurooppalaiselle eturyhmälle eurooppalaisten poliitikkojen lobbaamiseen, jotta ne voivat turvata niille kohdennetun rahoituksen säilymisen tai hankkia lisää varoja?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(5. huhtikuuta 2002)

Naisten eurooppalaiselle eturyhmälle on myönnetty seuraavat määrärahat Daphne-ohjelmasta (budjettikohta B5-802):

- 1999/DAP/050 – Naisiin kohdistuvan väkivallan torjuminen: Hyvien toimintatapojen vaihtaminen – myönnetty määrärahat: 78 373 euroa;
- 2000/DAP/046 – Hiljaisuuden muurin murtaminen: Kampanjoita naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi – myönnetty määrärahat: 110 000 euroa;
- 2001/DAP/011 – Hiljaisuuden muurin murtaminen: Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa tarkastelevan eurooppalaisen seurantakeskuksen perustaminen (kaksivuotinen hanke) – vuonna 2001 myönnetty määrärahat: 125 000 euroa – vuonna 2002 myönnetty määrärahat: 125 000 euroa;

Määrärahoja on myönnetty vuosina 1999–2002 yhteensä 438 373 euroa.

Naisten eurooppalainen eturyhmä (EWL) kuuluu niihin Euroopan kansalaisyhteiskuntaa edistäviin järjestöihin, jotka saavat yhteisön rahoitustukea talousarvion luvun A-30 mukaisesti. Kuten budjettikohtaa A-3037 koskevassa selvitysosassa todetaan, naisten eturyhmä on nykyään korvaamaton osa naisille tarkoitettuja yhteisön toimia. Komissio onkin sitä mieltä, että on täysin luonnollista, että tämänkaltaisen järjestö voi jokavuotisessa julkisessa ehdotuspyynnössä ilmoitettuja edellytyksiä ja menettelytapoja noudattaen osallistua Daphne-ohjelmaan, josta myönnetään tukea lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisille toimenpiteille.

Luvun A-30 mukaiset tuet on yleisesti ottaen tarkoitettu Euroopan edun mukaisten itsenäisten elinten rahoittamiseen ja perustamissopimuksen periaatteiden mukaisesti Euroopan kansalaisyhteiskuntaa edistävien järjestöjen tai hankkeiden rahoitukseen osallistumiseen. Tällaista tukea saavien järjestöjen on kunnioitettava avustusten hallinnon käsikirjaan sisältyviä periaatteita. Komissio pyrkii myös noudattamaan budjettikohtien selvitysosia, joista käy ilmi budjettivallan käyttäjän eli myös parlamentin tahto. Komissio toimii näin kuitenkin vain sillä edellytyksellä, ettei asiasta synny ristiriitaa suhteessa komission tehtäviin talousarvion täytäntöönpanijana. Budjettivallan käyttäjän tahto käy ilmi erityisesti siinä, että määrärahoja varataan ennakolta tiettyjen budjettikohtien käyttöön. Komissio vastustaa tätä käytäntöä mutta pyrkii kuitenkin noudattamaan sitä.

(2002/C 205 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0464/02**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 98/35/EY sisällyttäminen Kreikan kansalliseen lainsäädäntöön

Komission tiedonannossa merenkulkijoiden koulutuksesta ja palvelukseen ottamisesta⁽¹⁾ todetaan seuraavaa: "Merenkulkualan koulutuksella on ratkaiseva merkitys EU:n merenkulkijoiden ammattipätevyyden, työllistyvyyden ja liikkuvuuden lisäämisessä. Hyvin koulutetut merenkulkijat parantavat osaltaan Euroopan merenkulkualan kilpailukykyä sekä kohottavat turvallisuuden ja ympäristönsuojelun tasoa." Tiedonannossa todetaan niinkään, että 80 prosenttia kaikista onnettomuuksista johtuu inhimillisestä erehdyksestä.

Merenkulkijoiden koulutuksesta annetulla direktiivillä 98/35/EY⁽²⁾, johon sisältyy Kansainvälisen merenkulkujärjestön merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskeva kansainvälinen yleissopimus (STCW-yleissopimus), varmistetaan merenkulkijoiden yhteinen vähimmäiskoulutustaso Euroopan unionissa. Direktiivissä säädetään myös kolmansien maiden myöntämien tutkintojen tunnustamista koskevasta yhteisön menettelystä, ja se merkitsee huomattavaa edistysaskelta miehistöjen ammattitaidon varmistamisen ja merenkulkualan ammattien arvostuksen palauttamisen kannalta, koska suuri joukko kolmansien maiden kansalaisia työskentelee merenkulkijoina yhteisössä.

Kun otetaan huomioon merenkulun merkitys Kreikalle ja jäsenvaltioiden velvollisuus sisällyttää edellä mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään 1. heinäkuuta 1999 mennessä, voiko komissio toimittaa minulle tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa?

⁽¹⁾ KOM(2001) 188.

⁽²⁾ EYVL L 172, 17.6.1998, s. 1.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(17. huhtikuuta 2002)

Kuten parlamentin jäsen mainitsee, komissio korosti merenkulkijoiden koulutusta ja palvelukseen ottamista koskevassa tiedonannossaan⁽¹⁾, että merenkulkualan koulutus on keskeinen kysymys sekä työllisyyden edistämisen, turvallisuuden varmistamisen että meriympäristön suojelun kannalta.

Perustamissopimusten valvojana komission tehtävänä on varmistaa, että merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta 4. huhtikuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/25/EY⁽²⁾, jolla merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyyskirjoja koskevat kansainväliset vaatimukset⁽³⁾ saatetaan osaksi yhteisön lainsäädäntöä, noudatetaan kaikilta osin koko yhteisössä.

Lukuun ottamatta Alankomaita, missä direktiivin saattaminen osaksi maan lainsäädäntöä on vielä hieman kesken, kaikki jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet toimenpiteistä, jotka ne ovat toteuttaneet direktiivin saattamiseksi osaksi lainsäädäntöään. Alankomaiden on vielä annettava kolme asetusta, jotta direktiivi olisi täysin saatettu osaksi lainsäädäntöä. Asetukset annettaneen pian.

⁽¹⁾ KOM(2001) 188 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 136, 18.5.2001. Direktiivillä kumotaan 22. marraskuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/58/EY sellaisena kuin se on muutettuna 25. toukokuuta 1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/35/EY.

⁽³⁾ Vaatimukset on määritelty Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kansainvälisessä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevassa vuoden 1978 yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on tarkistettuna vuonna 1995.

(2002/C 205 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0465/02**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Neljän puuvillan laadunvalvontakeskuksen perustaminen Kreikkaan

Yhteisön toiseen tukikehykseen ja Itä-Makedonian, Traakian, Keski-Makedonian, Thessalian ja Manner-Kreikan itäosan alueellisiin toimintaohjelmiin sisältyi neljän puuvillan laadunvalvontakeskuksen perustaminen (puuvillan, josta siemenet on poistettu, standardisointi ja luokittelu), jonka tarkoituksena oli kreikkalaisen puuvillan laadun ja kaupan kehittämiseen tähtäävän nykyaikaisen infrastruktuurin luominen. Nämä neljä keskusta oli määrä saada valmiiksi ja niiden toiminnan oli määrä käynnistyä hankkeiden toteuttamisaikataulun mukaan vuoden 1999 loppuun mennessä.

1. Kuinka pitkälle keskusten rakennustyöt ovat edenneet? Minkä verran on myönnetty rahoitusta tähän mennessä? Miten ja milloin rakennustyöt saadaan valmiiksi ja keskuksat aloittavat toimintansa?
2. Mitä takuita komissio on saanut keskusten moitteettomasta toiminnasta, kun otetaan huomioon, että aiempi toimivaltaiseksi tahoksi määrätty puuvillavirasto on lopetettu ja sen asiantunteva henkilöstö, jonka oli määrä toimia laadunvalvontakeskuksissa, on siirtynyt muihin tehtäviin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2002)

Neljän alueellisen keskuksen rakentamistyöt ovat edistyneet seuraavasti:

- Kentriki Makedonian ja Sterea Elladan alueellisia toimintaohjelmia koskevat alustavat tutkimukset on saatettu päätökseen vuosien 1994–1999 yhteisön tukikehyksen mukaisesti ja kummankin keskuksen kustannukset ovat olleet 0,3 miljoonaa euroa. Keskusten rakentaminen ja varustaminen on otettu vuosien 2000–2006 yhteisön tukikehykseen siinä sovituin menetelmin, joihin kuuluu teknisen selvityksen toimittaminen kummankin ohjelman vastaaville hallintoviranomaisille ja arviointi ohjelmien seurantakomiteoiden hyväksymien valintakriteerien perusteella.
- Anatoliki Makedonian – Thrakin ja Thessalian alueellisten ohjelmien tutkimus- ja rakennustyöt on saatettu päätökseen vuosien 1994–1999 yhteisön tukikehysten mukaisesti ja niiden kustannukset ovat olleet vastaavasti 1,51 miljoonaa euroa ja 3,79 miljoonaa euroa. Vuosien 2000–2006 yhteisön tukikehykseen on otettu laitteiden hankinta edellä esitettyjen menetelmien mukaisesti.

Kaikki neljä keskusta perustuvat maatalousministeriön esitykseen. Maatalousministeriössä tutkitaan parhaillaan keskusten hallintoelimen perustamista, kun keskusten toiminnan vastuuelimeksi suunniteltu puuvillakeskus ei enää ole toiminnassa. Töiden valintaperusteiden mukaan ohjelmien hallinnasta vastaavat viranomaiset eivät saa hyväksyä töitä, jollei vastaavissa teknisissä selvityksissä esitetä tarkasti yhteisrahoitettujen hankkeiden toimintatakeita. Komissio tietää kyllä, ettei keskusten hallintoelintä ole vielä määritely, ja seuraa tarkoin tilanteen kehitystä.

(2002/C 205 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0477/02**esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (NI) komissiolle**

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Rikkomisesta johtuva menettely nro 1999/4715, joka koskee Teramon ja Giulianovan välistä, valtatie nro 80:n vaihtoehtoista tieosuutta eli ns. Lotto Zero -tiehanketta

Komissio välitti 26. heinäkuuta 2001 Italian viranomaisille perustellun lausunnon, joka koski tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ säännösten rikkomista.

Komissio totesi esittämässään lausunnossa, että Italia on jättänyt noudattamatta direktiivin 85/337/ETY 4 artiklan 2 kohdan velvoitteita, koska se ei ollut tarkistanut, edellyttääkö Teramon kaupungin ohikulkutietä koskeva rakennushanke (Teramon ja Giulianovan välinen, valtatie nro 80:n vaihtoehtoinen tieosuus eli ns. Lotto Zero -tiehanke) – direktiivin 85/337/ETY liitteen II mukainen hanke – ympäristövaikutusten arvioinnin tekemistä direktiivin 5 ja 10 artiklan mukaisesti.

Komissio kehotti ETY:n perustamissopimuksen 226 artiklan perusteella Italiaa ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin perustellun lausunnon noudattamiseksi.

- Miten rikkomisesta johtuvan menettelyn käsittelyssä on edetty ja onko Italia ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin noudattaakseen komission lausuntoa?
- Jos vastaus on myönteinen, mitä toimia komissio on jo toteuttanut ja mitä toimia se pitää asianmukaisina ja riittävinä?
- Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä siinä tapauksessa, että Italia ei ole ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. huhtikuuta 2002)

EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätään, että ”jos komissio katsoo, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille tämän sopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, komissio antaa asiasta lausunnon perusteluineen varattuaan ensin sille valtiolle, jota asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa. Jos valtio, jota asia koskee, ei noudata lausuntoa komission asettamassa määräajassa, komissio voi saattaa asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi.”

Uusin käänne parlamentin jäsenen mainitsemassa, EY:n perustamissopimuksen mukaisessa menettelyssä on komission päätös nostaa kante Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Komissio katsoo, että Italia on kyseisessä tapauksessa rikkonut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY (¹). Rikkomisesta johtuvan menettelyn sisältö on luottamuksellinen.

Parlamentti saa säännöllisesti tiedon meneillään olevien rikkomisesta johtuvien menettelyjen tilanteesta. Yksityiskohtaiset tiedot sellaisten jäsenvaltioiden vastaan aloitettujen rikkomisesta johtuvien menettelyjen tilanteesta, joissa on vähintään annettu perusteltu lausunto, löytyvät komission julkaisemista vuosikertomuksista yhteisön oikeuden valvonnasta.

Rikkomisesta johtuvia menettelyjä koskevat tiedot julkaistaan ja niitä päivitetään säännöllisesti myös Internetissä komission Europa-palvelimella (²).

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985; direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, EYVL L 73, 14.3.1997.

(²) http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_en.htm#infractions.

(2002/C 205 E/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0478/02

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(14. helmikuuta 2002)

Aihe: Kiinteiden yhdyskuntajätteiden käsittelylaitos Salamancan Gomacellossa Espanjassa

Hanketta kiinteiden yhdyskuntajätteiden käsittelylaitoksen rakentamiseksi Salamancan Gomacelloon ollaan parhaillaan hyväksymässä. Asukkaat vastustavat suuresti hanketta, ja he ovat muodostaneet yhdistyksen Gomacelloon rakennettavan kaatopaikan vastustamiseksi.

Kansalaisfoorumi on tuonut julkisuuteen muun muassa seuraavaa:

- jätteenkäsittelylaitoksen sijoittamiselle on parempia vaihtoehtoja, jotka on torjuttu suosimalla Gomecelloa siten, että maatalouskäyttöön tarkoitettuja alueita on säännönmukaisesti luokiteltu uudelleen (viljelyalueella tuotetaan aitoja Armañan linssejä, joille on myönnetty alkuperänimitys);
- yhteisön lainsäädännön mukaista julkista tiedottamista ei ole hoidettu oikein ja asianosaisten esittämät perustelut on jätetty huomiotta;
- ympäristövaikutusten arviointiselostus on aivan liian riittämätön direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ määräysten ja sen myöhempien muutosten mukaan.

Voisiko komission ilmoittaa, onko Gomacellon jätteenkäsittelylaitokselle myönnetty yhteisön rahoitusta?

Katsooko komissio, että laitoksen rakentaminen nykyisessä muodossaan on Euroopan unionin lainsäädännön mukaista, erityisesti mitä tulee ympäristöä koskevan tiedon saantiin ja ympäristövaikutusten arviointiin?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2002)

Espanjan viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle yhteisrahoitushakemuksen saadakseen koheesiorahastosta rahoitusta Salamancan provinssissa toteutettavalle kiinteiden yhdyskuntajätteiden käsittelylaitoksen ("Centro de Tratamiento de Residuos Urbanos de Gomecello") rakentamishankkeelle.

Komissio on äskettäin saanut kansallisilta viranomaisilta pyytämäänsä täydentäviä tietoja, erityisesti ympäristövaikutuksia koskevan tutkimuksen tekemisestä tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Komissio päättää yhteisrahoituksesta vasta, kun se on tutkinut tarkoin edellä mainitut tiedot.

Komissio palauttaa myös mieliin, että koheesiorahastosta 16 päivänä toukokuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1164/94⁽²⁾ mukaan rahastosta rahoitettavien hankkeiden on oltava yhteisön säännösten mukaisia, mukaan lukien ympäristönsuojelua koskeva säännöstö.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista ei käy ilmi, onko kyseisessä hankkeessa täytetty ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/313/ETY⁽³⁾ asetetut velvoitteet. Tältä osin komissio muistuttaa, että tiedonsaantiin liittyviä kansalaisten oikeuksia suojellaan tiedon saantia koskevalla kansallisella lainsäädännöllä.

⁽¹⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽²⁾ EYVL L 130, 25.5.1994, sellaisena kuin se on muutettuna 21. kesäkuuta 1999 annetuilla neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1264/1999 ja (EY) N:o 1265/1999, EYVL L 161, 26.6.1999.

⁽³⁾ EYVL L 158, 23.6.1990.

(2002/C 205 E/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0482/02

esittäjä(t): **Adriana Poli Bortone (UEN), Cristiana Muscardini (UEN), Roberta Angelilli (UEN), Sergio Berlato (UEN), Roberto Bigliardo (UEN), Antonio Mussa (UEN), Sebastiano Musumeci (UEN), Mauro Nobilia (UEN) ja Franz Turchi (UEN) komissiolle**

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Kansallisjärjestöjä koskeva tutkimus

Kansalaisjärjestöillä on yhä keskeisempi asema kansainvälisessä politiikassa ja talouselämässä. Itse asiassa monet kansainväliset, eurooppalaiset ja kansalliset yhteisöt sekä hallitukset uskovat niille huomattavien

varojen ja talousasioiden hoidon. Nämä varat on tarkoitettu merkittävien hankkeiden toteuttamiseen etenkin humanitaarisen avun alalla. Lisäksi monista kansalaisjärjestöistä on tullut monien hallitusten ja kansainvälisten yhteisöjen etuoikeutettuja kumppaneita ja niitä kuullaan ennen tärkeiden päätösten tekemistä.

Edellä mainitun roolin huomioonottaen, joka tulee yhä tärkeämmäksi kuulemis- ja päätöksentekoprosessissa Euroopan unionissa, mutta myös esille tulleiden lukuisten hallinnollisten epäkohtien vuoksi, on ehdottoman tärkeää taata, että toimitaan mahdollisimman avoimesti päätettäessä siitä, mitkä kansalaisjärjestöt yhteisön toimielimet tunnustavat ja mitä kansalaisjärjestöjä ne kuulevat.

1. Voisiko komissio ilmoittaa, millä perusteella kansalaisjärjestö tunnustetaan ja miten se kontrolloii kansalaisjärjestön toimintaa ennen tunnustamista ja sen jälkeen varmistuakseen siitä, että järjestö on täysin luotettava?
2. Voisiko komissio laatia luettelon tähän mennessä tunnustetuista kansalaisjärjestöistä ja ilmoittaa, mitkä niistä hallinnoivat yhteisön talousarviosta myönnettäviä varsin merkittäviä varoja?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

1. Komissio haluaa tähdentää, ettei sillä ole yleistä tunnustamisjärjestelmää, jolla kansalaisjärjestöille myönnetään komission tunnustaman järjestön asema.

Siten kansalaisjärjestöt voivat osallistua komission kuulemismenettelyyn tai hyötyä yhteisön ohjelmista ja hankkeista riippumatta siitä, onko niitä aiemmin rekisteröity tai tunnustettu.

Humanitaarisen avun saralla tehokas hätätilanteisiin reagointi edellyttää nopeaa päätöksentekomenettelyä. Tästä syystä vuonna 1993 luotiin toimeenpanevien järjestöjen tarkastusmenettely, jonka ansiosta Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) ei tarvitse toistuvasti käydä läpi raskaita ja aikaa vieviä tarjouspyyntömenettelyjä, joita yleensä sovelletaan tukia myönnettäessä. Tämä tarkastusmenettely tunnetaan kumppanuutta koskevana puitesopimuksena (FPA).

Toimeenpanevien järjestöjen tarkastus- ja valintamenettelyssä noudatetaan tarkkoja ennalta määrättyjä sääntöjä. Hakemusten käsittelyssä ECHOn vakiomenettely perustuu sen oikeusperustaan (humanitaarisesta avusta 20 päivänä kesäkuuta 1996 annettu asetus (EY) N:o 1257/96⁽¹⁾, 7 artiklan 1 ja 2 kohta), sekä varainhoitoasetukseen ja sen täytäntöönpanotoimiin.

Humanitaarisen avun toimisto pyrkii aina turvautumaan kussakin avustusoperaatiossa soveliaimpaan toimeenpanijaan, jotta apu saataisiin perille mahdollisimman tehokkaasti. Siksi ECHO voi, kunkin kansalaisjärjestön erityisosaamisesta ja avustusoperaation tarpeista riippuen, poikkeuksellisesti tehdä avustussopimuksia myös sellaisten kansalaisjärjestöjen kanssa, jotka eivät (vielä) kuulu kumppanuutta koskevan puitesopimuksen piiriin.

Kansalaisjärjestöjen kuulemisesta tulisi huomata, että komissio on hyvää hallintotapaa käsittelevässä valkoisessa kirjassa sitoutunut edistämään avoimuutta kansalaisjärjestöjen ja muiden kansalaisyhteiskunnan järjestöjen osallistumisessa kuulemismenettelyyn. Komissio onkin luomassa tietokantaa, joka sisältää tietoa tästä kuulemisjärjestelmästä ja siihen osallistuneista kansalaisjärjestöistä. Kun kaikki aineisto on koossa, tietokanta asetetaan saataville EUROPA-palvelimen kautta.

2. Komission avustusten hallinnoinnin käsikirjassa määrätään, että kaikkien komission yksikköjen on kerran vuodessa julkaistava tiedot niiden myöntämistä avustuksista EUROPA-palvelimella. Tiedot julkaistaan hajautetusti eli kunkin yksikön omilla kotisivuilla. Lista ECHOn kumppaneista on samoin kaikkien saatavilla Internetissä⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 163, 2.7.1996.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/echo/en/index_en.html.

(2002/C 205 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0485/02

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Ison-Britannian E-111 -lomakkeet

Saamieni tietojen mukaan Espanja ja Ranska kieltäytyvät hyväksymästä yhtä vuotta vanhempia E-111 -lomakkeita. On lainvastaista, että ilmainen hoito evätään siihen oikeutetuilta henkilöiltä.

Onko komissio tietoinen tällaisesta käytännöstä, ja mitä komissio aikoo tehdä, jotta Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilta ei vastaisuudessa evätä heille kuuluvia oikeuksia?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2002)

Asetuksen N:o 1408/71⁽¹⁾ 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti henkilö, joka tilapäisesti oleskelee toisen jäsenvaltion alueella, voi käyttää niitä sairaanhoitopalveluja, jotka hänen oleskelunsa aikana osoittautuvat välttämättömiksi. Näistä palveluista aiheutuvat kustannukset maksaa se jäsenvaltio, jossa henkilö on vakuutettuna.

Sen jäsenvaltion, jossa henkilö on vakuutettuna, antamalla lomakkeella E-111 todistetaan, että kyseinen henkilö on vakuutettu ja että hänellä on oikeus sairausvakuutuksen luontoisuuksiin toisessa jäsenvaltiossa oleskelunsa aikana.

Lomakkeessa E-111 mainitaan oikeuden sairaanhoitopalveluihin olevan voimassa oleskelun aikana joko tietyn ajanjakson tai tietyistä ajankohdasta alkaen määrittelemättömän ajan.

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat päättäneet antaa aikarajattoman lomakkeen E-111 sellaisille henkilöille, jotka ovat vakuutettuina sillä perusteella, että ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia ja asuvat Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin äskettäisissä päätöksissään⁽²⁾ on todennut, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 artiklassa mainitun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti toisten jäsenvaltioiden laitokset eivät saa hylätä voimassaoloajan perusteella sellaisia lomakkeita E-111, joiden voimassaoloaika on rajaton ja jotka Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvat, siellä vakuutetut henkilöt esittävät.

Komissio ottaa yhteyttä kansallisiin viranomaisiin ja ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle asian jatkokehityksestä. Lisäksi komissio pyytää parlamentin jäsentä toimittamaan komissiolle (työllisyyden ja sosiaaliasioiden pääosastolle) tapausten tarkastelua varten lisätietoja hylkäyspäätöksen saaneista yksittäistapauksista.

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72, EYVL L 74, 27.3.1972; muutettu ja ajantasaistettu neuvoston asetuksella (ETY) N:o 118/97, 2. joulukuuta 1996, EYVL L 28, 30.1.1997.

⁽²⁾ Asiassa C-202/97, Fitzwilliam, 10.2.2000 annettu tuomio; asiassa C-178/97, Banks, 20.3.2000 annettu tuomio.

(2002/C 205 E/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0495/02**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Vuoden 1991 nitraattidirektiivi

Ison-Britannian maanviljelijöiden keskusliitto (National Farmers' Union) väittää, että nitraattidirektiivillä ei ole tieteellisiä perusteita, että nitraattien haitallista vaikutusta ihmisten terveydelle ei ole todistettu, että nitraatit saattavat jopa olla hyödyllinen osa ruokavaliota ja että empiiristen todisteiden puutteesta huolimatta jokivesistöille on asetettu epäasianmukainen 50 miljoonasosan nitraattipitoisuusraja.

Keskusliitto väittää myös, että Englannin "valtavilla" maa-alueilla sijaitsevien valuma-alueiden sisällyttäminen nitraattialttiisiin vyöhykkeisiin on tarpeetonta, koska Iso-Britannia on syvien vesien ympäröimä saari, jossa vuorovesien vaihtelu on voimakasta. Tämän vuoksi se kärsii sisävesien rehevöitymisestä vähemmän kuin monet muut jäsenvaltiot.

Miten komissio vastaa näihin väitteisiin?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2002)

Methemoglobinemiaa, joka on yhteydessä juomaveden korkeisiin nitraattipitoisuuksiin, esiintyy edelleen sekä Itä-Euroopassa (satoja tapauksia Romaniassa, Liettuassa ja Puolassa, johtuu kyläkaivojen korkeista nitraattipitoisuuksista) että Yhdysvalloissa. Juomavedelle Euroopan unionin alueella asetettu raja-arvo 50 mg/l (jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden laatuvaatimuksista 16. kesäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/440/ETY) on yhdessä korkeamman bakteriologisen laadun kanssa yksi päätekijöistä, jotka selittävät Euroopan unionin paremman tilanteen maapallon muihin osiin verrattuna. Juomaveden nitraattipitoisuuden kansainvälisesti suositeltu Maailman terveysjärjestön WHO:n standardi on enimmäisraja-arvo 50 mg/l, joka on sama kuin unionissa sovellettava standardi.

Ihmisten terveydelle aiheutuvien vaikutusten lisäksi maataloudesta ja jäteveden käsittelystä peräisin olevat nitraattipäästöt vaikuttavat merkittävästi sekä makeiden vesien että merivesien rehevöitymiseen. Nitraationien muodossa olevan typen sekä fosforin yhteisvaikutus edistää planktonilevän, makroskooppisen levän ja makrofytytien luonnottoman suurta kasvua. Äärimmäisissä tapauksissa tämä saattaa johtaa vakaviin häiriöihin sekä makean veden että meren elinympäristöissä. On muistettava, että nitraatin "luonnollinen" pitoisuus vedessä on alle 10 mg/l (jopa alle 2 mg/l pohjoisten alueiden tai vuoristojen vesissä). Merivesissä esiintyvää tyyppiä tiedeyhteisö pitää rajoittavana tekijänä, joka aiheuttaa esimerkiksi leväkukintoihin ja happivaihteluun liittyviä huomattavia ongelmia (ja kalakuolemia) Pohjanmeressä ja Itämeressä (ks. Euroopan ympäristöviraston tekniset raportit). Yhdistynyt kuningaskunta on unionin toteuttamien merien suojelutoimenpiteiden ja Oslon-Pariisin yleissopimuksen kautta mukana yhteisessä toiminnassa, jonka tavoitteena on vähentää jyrkästi rannikkovaltioiden Pohjanmereen tekemiä typpipäästöjä (yli miljoona tonnia vuodessa, 60 % peräisin maataloudesta) (1).

Nitraattidirektiivin (vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12. joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/676/ETY (2)) tarkoituksena on suojella väestöä nitraattien toksisilta vaikutuksilta ja vähentää unionin järvien, jokien sekä rannikko- ja merivesien rehevöitymistä. Jäsenvaltioiden toteuttama nitraattien aiheuttamalle pilaantumiselle alttiiden vyöhykkeiden määrittely on osa direktiivissä säädettyä lähestymistapaa vesivarojen suojelemiseksi alueilla, jotka ovat alttiita nitraattien aiheuttamalle pilaantumiselle. Edellä esitetyn valossa komissio ei voi hyväksyä väitettä, jonka mukaan nitraattien aiheuttama pilaantuminen ei muodostaisi uhkaa ihmisten terveydelle ja

ympäristölle. Komissio ei voi myöskään hyväksyä väitettä, jonka mukaan direktiivin edellyttämä pilaantumisen alttiiden vyöhykkeiden määrittely olisi tarpeetonta tai epäasianmukaista: näiden vyöhykkeiden määrittely on yksi ensisijaisista välineistä saastumisen vähentämiseksi kohdennetulla ja tasapainoisella tavalla.

(¹) Lähde: Euroopan ympäristövirasto.

(²) EYVL L 375, 31.12.1991.

(2002/C 205 E/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0496/02

esittäjä(t): Manuel Medina Ortega (PSE) komissiolle

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Vesiviljelyn vaikutukset Kanariansaarten rannikkokalastukseen

Ottaen huomioon mahdollisen yhteensopimattomuuden merialueiden käytössä, voiko komissio antaa tietoja selvityksistä, joita on tehty vesiviljelyn vaikutuksista Kanariansaarten rannikkokalastukseen? Voiko komissio myös tehdä selkoa tuesta, jota on myönnetty kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) vuosina 1994–1999 ja Kanariansaarten kalatalousalaa koskevan varsinaisen suunnittelukauden aikana sekä ilmoittaa vesiviljelylle ja rannikkokalastukselle myönnetyn tuen määrät? Miten komissio valvoo suojeluvaatimusten täyttämistä? Millaisin varoin Espanjan viranomaiset ovat rahoittaneet näitä toimintoja?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2002)

Komissio haluaa saattaa arvoisan parlamentin jäsenen tietoon, ettei se ole teettänyt tutkimuksia vesiviljelyn vaikutuksista Kanariansaarten rannikkokalastukseen eikä tunne muitakaan tästä asiasta tehtyjä tutkimuksia.

Komissiolla on käytössään tietoja kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) rahoitetuista tutkimuksista, joita on myönnetty Kanariansaarten vesiviljelyyn ohjelmakausina 1994–1999 ja 2000–2006. Komission saamista tiedoista ei sen sijaan käy ilmi pienimuotoiselle rannikkokalastukselle myönnettyjä tukimuotoja, sillä tämä tuki myönnetään yhdessä kalastusaluksille myönnettävän tuen kanssa KOR-ohjelman täytäntöönpanoon liittyvien toimenpiteiden yhteydessä.

Suunnittelukautena 1994–1999 tuet jakautuivat seuraavasti:

- Vesiviljely: 1 802 079 €
- Alukset: 27 571 500 €.

Komissio on havainnut, että Kanariansaarten viranomaiset eivät olleet 30. syyskuuta 2001 mennessä suorittaneet lainkaan ohjelmakautena 2000–2006 vesiviljelylle ja kalastusaluksille tarkoitettuja maksuja.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat suojeluvälitteet jäivät hieman epäselviksi. Komissio ei suoraan valvo ympäristönsuojelua koskevien velvoitteiden täyttämistä. Jäsenvaltiot valvovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti suunnitelmallista maankäyttöä koskevien säännösten noudattamista.

(2002/C 205 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0504/02**esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle***(22. helmikuuta 2002)**Aihe:* Suklaamunien aiheuttamat tapaturmat

Ateenan yliopiston tapaturmien tutkimus- ja ehkäisykeskus, joka on kirjannut suklaamunien sisällä olevien ei-syötävien esineiden aiheuttamat tapaturmat EHLASS-järjestelmää käyttäen, huomauttaa, että nämä tuotteet ovat vaarallisia ja aiheuttavat jatkuvasti tapaturmia, varsinkin lapsille. Samanaikaisesti Saksassa, Israelissa ja Yhdysvalloissa tehdyt tutkimukset vahvistavat Ateenan yliopiston tekemät johtopäätökset.

Komissiolta kysytään pääsääntä silmällä pitäen: Mitä toimia se aikoo toteuttaa, jotta saatettaisiin voimaan ei-syötäviä esineitä sisältäviä elintarvikkeita koskevat lainsäädännökset ja normit (esimerkiksi koskien niiden kokoa), joilla varmistettaisiin näiden elintarvikkeiden turvallisuus ja kiellettäisiin tällainen syötävien ja ei-syötävien valmistajien sekoittaminen? Kuinka komissio voi edistää näiden tuotteiden turvallisempaa suunnittelua koskevan sopimuksen tekemistä valmistajien kanssa, jotta vastaisuudessa ei enää tapahtuisi kuolemaan johtavia tapaturmia?

(2002/C 205 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0548/02**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle***(28. helmikuuta 2002)**Aihe:* Suklaamunissa olevien pienten esineiden lapsille aiheuttamat tapaturmat

Kreikassa toimiva lasten tapaturmien tutkimus- ja ehkäisemiskeskus on tuonut julki huolestumisensa lasten tapaturmista, jotka aiheutuvat suklaamunissa olevien, pienten, ei-syötävien esineiden (lelujen) nielemisestä. Huolimatta suklaamunien valmistajien yritysten vakuutuksista, joiden mukaan nämä tuotteet ovat turvallisia eivätkä aiheuta tapaturmia, arvioidaan, että Euroopassa kirjataan vuosittain 2 000 tapaturmaa, ja tukehtumisen aiheuttamia kuolemantapauksia on jo sattunut eikä kukaan voi ennakoita, koska seuraava kuolemaan johtava tapaturma sattuu. Yhdysvalloissa näiden tuotteiden myyminen on jo kielletty.

Onko komissiolla käytettävissään tutkimuksia ja tilastotietoja tämäntyyppisistä tapaturmista?

Mitä toimia se aikoo toteuttaa lakkauttaakseen tämän vaarallisen käytännön, syötävien ja ei-syötävien valmistajien sekoittamisen pienille lapsille tarkoitetuissa tuotteissa?

Voivatko jäsenvaltiot ryhtyä yksipuolisesti toimiin, kun kysymys on kansanterveydestä?

**David Byrnen komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0504/02 ja E-0548/02**

(25. huhtikuuta 2002)

Komissio teki vuonna 1999 alustavan tutkimuksen riskeistä, joita aiheutuu ei-syötävien esineiden (usein lelujen) ja elintarvikkeiden (usein makeisten) yhdistämisestä. Tutkimuksessa tarkasteltiin ei-syötäviä tuotteita, jotka on liitetty elintarvikkeisiin erillisessä pakkauksessa. Tarkasteltuihin tuotteisiin kuuluivat myös ”yllätysmunat”, jotka sisältävät erikseen (kapseliin tai muuhun) pakattuja leluja. Tällaisista tuotteista on syytä erottaa ei-syötävät tuotteet, joita ei ole pakattu erikseen vaan jotka on suoraan yhdistetty (sekoitettu) elintarvikkeeseen. Näiden tuotteiden katsottiin jo vuonna 1997 olevan kiellettyjä yleisestä tuoteturvallisuudesta 29. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/59/ETY⁽¹⁾ nojalla, koska niistä aiheutuu suuri riski.

Vuonna 2000 päättyneessä tutkimuksessa otettiin huomioon kaikki saatavilla olevat tiedot kirjatuihin tapaturmista ja jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta kerätyt tiedot. Kaikki tutkimuksesta saadut tulokset on toimitettu Euroopan parlamentille vetoomuksen 280/99, suulliseen kysymykseen 21/00 annetun vastauksen⁽¹⁾ sekä parlamentin eri jäsenten kysymyksiin annettujen komission vastausten (erityisesti yhteinen vastaus Jorge Moreira Da Silvan kysymykseen E-2630/00⁽²⁾), Elisa Maria Damião'n kysymykseen 2631/003⁽³⁾ ja Carlos Lagen kysymykseen 2632/003⁽³⁾) yhteydessä.

Direktiivillä 92/59/ETY perustetun kiireellisiä tuoteturvallisuusasioita käsittelevän komitean avustama komissio saattoi näiden kerättyjen tietojen perusteella tulla siihen tulokseen, että kyseiset tuotteet saattavat aiheuttaa riskejä. Nämä riskit eivät kuitenkaan eroa niistä riskeistä, joita pienet lelut yleensä tai pienistä osista koostuvat lelut aiheuttavat.

Ei-syötävien tuotteiden yhdistämistä elintarvikkeisiin, silloin kun ne on pakattu erikseen, ei näin ollen pidetty erityisenä riskitekijänä, koska tässä vaiheessa ei ollut mahdollista luoda syy-seurausyhteyttä erikseen makeisen mukaan pakatun lelun ja tapaturmariskin välille. Riski riippuu ei-syötävän tuotteen tai sen pakkauksen erityispiirteistä tämä koskee erityisesti pieniä leluja tai pienistä osista koostuvia leluja. Näiden jälkimmäisten turvallisuutta säädellään lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3. toukokuuta 1998 annetulla neuvoston direktiivillä 88/378/ETY⁽⁴⁾.

(¹) EYVL L 228, 11.8.1992.

(²) Suullinen vastaus, 14.4.2000.

(³) EYVL C 136 E, 8.5.2001.

(⁴) EYVL L 187, 16.7.1988.

(2002/C 205 E/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0507/02

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(22. helmikuuta 2002)

Aihe: Alankomaiden tilintarkastustuomioistuimen kertomus ministeriöistä, jotka käyttivät vuosina 1994–1999 Euroopan sosiaalirahaston tavoite 3 -ohjelman rahoitusta

Alankomaiden tilintarkastustuomioistuin julkisti 7. helmikuuta 2002 kertomuksen ("ESF3-geld ministeries 1994–1999") ministeriöistä, jotka käyttivät vuosina 1994–1999 Euroopan sosiaalirahaston tavoite 3 -ohjelman rahoitusta. Tilintarkastustuomioistuin tutki, mitkä valvontatutkimustulokset olivat käytettävissä Alankomaiden opetus-, kansanterveys-, oikeus- ja maatalousministeriön projekteista, joille myönnettiin rahoitusta 1994–1999 kyseisestä ohjelmasta. Tilintarkastustuomioistuin päätelee, että kaikilla kyseisten ministeriöillä oli ohjelmia, joihin sisältyi puutteita. Näitä ovat epätäydelliset osanottaja-, työaika-, ja projektitiedot, sekä lisäykset kuluista, jotka eivät ole tukikelpoisia.

1. Onko komissio tietoinen Alankomaiden tilintarkastustuomioistuimen 7. helmikuuta 2002 julkistamasta kertomuksesta ministeriöistä, jotka käyttivät vuosina 1994–1999 Euroopan sosiaalirahaston tavoite 3 -ohjelman rahoitusta?
2. Onko komissio kanssani samaa mieltä, että tämä kertomus sisältää relevantteja uusia tosiasioita, jotka voivat vaikuttaa Euroopan sosiaalirahaston vuosien 1994–1996 ja 1996–1998 lopulliseen tilinpäätökseen?
3. Oliko komissio tietoinen opetus-, kansanterveys-, oikeus- ja maatalousministeriöiden roolista kyseisessä tapauksessa ja Alankomaiden tilintarkastustuomioistuimen havaitsemista puutteista, kuten epätäydellisistä osanottaja-, työaika- ja projektitiedoista ja kulujen lisäyksistä, jotka eivät ole tukikelpoisia?
4. Osa kyseisistä ministeriöistä järjestää myös projekteja Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ja kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen puitteissa. Onko komissio selvittänyt esiintyvätkö Euroopan sosiaalirahaston myöntämän rahoituksen yhteydessä havaitut puutteet myös muiden rahastojen kohdalla? Jos ne esiintyvät, niin mitä asiasta on käynyt ilmi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(17. toukokuuta 2002)*

1. Komissio sai tiedon tästä Alankomaiden tilintarkastustuomioistuimen Internet-sivustossa julkaistusta kertomuksesta tiedotusvälineiden kautta, ja se on käynyt kertomuksen läpi.
2. Kertomuksessa esiin tuoduilla seikoilla saattaa olla vaikutusta Euroopan sosiaalirahaston (ESR:n) kauden 1994–1999 lopulliseen menoilmoitukseen sekä vastaavaan tilitykseen. Komissio tutkii asiaa yhdessä Alankomaiden viranomaisten kanssa.
3. Opetus-, oikeus-, terveys- ja maatalousministeriöt ovat saaneet ESR:n tukea hankkeiden rahoitusta varten. Komissiolla ei ollut tietoa, että kyseisten ministeriöiden toteuttamassa ESR:n hankkeiden hallinnoinnissa olisi esiintynyt sääntöjenvastaisuuksia. Alankomaiden viranomaiset toimittavat parhaillaan kattavia tarkastuksia ESR:sta rahoitettujen hankkeiden alalla. Tarkastukset kohdistuvat myös kyseisten ministeriöiden toteuttamiin hankkeisiin. Mikäli sääntöjenvastaisuuksia on esiintynyt, ne todetaan varmasti näissä tarkastuksissa.
4. Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) osallistui kyseisenä kautena Alankomaiden ohjelmien rahoittamiseen tavoitteiden 1, 2 ja 5b samoin kuin tiettyjen yhteisöaloiteohjelmien, kuten Urbanin ja Interregin, alalla. Toisin kuin Euroopan sosiaalirahastossa, hallinnoinnista huolehtivat paikalliset viranomaiset — yleensä maakunnat tai maakuntien muodostamat yhteenliittymät. Hallinnointi ei kuulunut ministeriöille, jotka arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään mainitsee.

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät sekä hallinnoinnista vastaavat tahot vaihtelevat kyseisten rakennerahastojen mukaan. Riskitason pitäisi näin ollen olla erilainen. Komission toimittamissa EAKR:n osarahoittamien hankkeiden tarkastuksissa ei ole tähän mennessä todettu vastaavia sääntöjenvastaisuuksia, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa ja joita Alankomaiden tilintarkastustuomioistuin on havainnut.

Aluepolitiikan pääosaston on määrä tehdä ohjelmien päättämiseen liittyviä tarkastuksia. Tarkastettava otos käsittää edellä mainittuun kauteen kuuluvia ohjelmia, ja siinä otetaan huomioon tämän tyyppisten laiminlyöntien mahdollisuus.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR:n) ohjausosastosta ja kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR:stä) rahoitetut hankkeet poikkeavat myös huomattavasti ESR:n rahoittamista hankkeista. Komissio ei ole tähän mennessä todennut EMOTR:n ja KOR:n hankkeissa samanlaisia ongelmia kuin ESR:n hankkeissa. Komissio tekee jäsenvaltioissa paikan päällä säännöllisesti tarkastuksia, ja Alankomaihin on tarkoitus tehdä molemmissa ohjelmissa tarkastuskäyntejä vuonna 2002. Komissio käy kyseisten kauden 1994–1999 ohjelmien päätösvaiheessa tarkoin läpi, mihin jatkotoimiin todetut puutteet ja sääntöjenvastaisuudet — myös Alankomaiden tilintarkastustuomioistuimen tarkastustulokset — ovat johtaneet.

(2002/C 205 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0509/02**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle***(28. helmikuuta 2002)**Aihe: Sähkölaiteromun käsittely*

Sähkölaiteromun (tietokoneet, printterit, faksit jne.) käsittely on asia, joka on saavuttanut yhä laajemmat mittasuhteet. Romun määrä kasvaa vuosi vuodelta. Pelkästään vuonna 1998 Euroopan unionissa tuotettiin 8 miljoonaa tonnia tätä jätettä.

1. Mitkä ovat ihmisten terveydelle aiheutuvat haitat, joita aiheutuu sähkölaiteromun laittomasta hylkäämisestä luontoon?
2. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta sähkölaiteromun käsittely saataisiin kokonaan hallintaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2002)

Suurin ongelma tässä yhteydessä on vaarallisten aineiden huuhtoutuminen ja haihtuminen. Elohopeaa huuhtoutuu, kun tietyt elektroniikkalaitteet, kuten elohopeakatkaisijat, tuhoutuvat. Sama pätee kondensaattoreiden sisältämiin polykloorattuihin bifenyyleihin (PCB-yhdisteisiin). Bromattuja palonestoaineita tai kadmiumia sisältävistä muoveista voi kaatopaikalla huuhtoutua maaperään ja pohjaveteen sekä polybromidifenyyleettereitä (PBDE-yhdisteitä) että kadmiumia. On havaittu, että rikkoutuneesta lyijyä sisältävästä lasista, esimerkiksi katodisädeputken kartiomaisesta lasista, liukenee huomattavasti lyijyioneja, jos pohjavesi on hapanta, kuten kaatopaikoilla usein on asianlaita. Näin ollen tällaisen lasin aiheuttama ympäristön pilaantuminen on kaatopaikoilla todennäköistä. Elohopean huuhtoutumisen lisäksi erityisongelmia aiheuttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sisältämän metallisen elohopean ja dimetyleenielohopean haihtuminen. Lisäksi kaatopaikoilla voi syttyä tulipaloja, joita on vaikea hallita. Näiden tulipalojen vaikutuksesta voi vapautua sekä metalleja että muita kemikaaleja, kuten halogenoituja palonestoaineista ja PCB-yhdisteitä sisältävistä kondensaattoreista vapautuvia erittäin myrkyllisiä dioksiineja ja furaaneja, esimerkiksi tetraklooridibentsodioksiinia (TCDD) sekä polykloorattuja ja polybromattuja dioksiineja ja -furaaneja (PCDD-, PBDD- ja PCDF-yhdisteitä).

Ongelman ratkaisemiseksi komissio antoi 13. kesäkuuta 2000 kaksi direktiiviehdotusta ⁽¹⁾: yhden sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta ja toisen tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa. Neuvosto vahvisti yhteiset kannat näihin ehdotuksiin 4. joulukuuta 2001 ⁽²⁾. Yhteiset kannat ovat parhaillaan parlamentin toisessa käsittelyssä.

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000.

⁽²⁾ SEC(2001) 2021 lopullinen ja SEC(2001) 2023 lopullinen.

(2002/C 205 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0517/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(28. helmikuuta 2002)

Aihe: Vakiintuneiden lentoyhtiöiden jääminen toiseksi uusien halpalentoyhtiöiden esiinmarssin johdosta ja sen kielteiset seuraukset matkustajille, henkilöstölle ja ympäristölle

1. Voiko komissio vahvistaa, että huolimatta siitä, että 11. syyskuuta 2001 jälkeen vuosikautia kestänyt lentomatrustajien määrän kasvu on kääntynyt laskuun ja Sabenan ja Swissairin kaltaiset vanhat ja vakiintuneet yhtiöt ovat menneet vararikoon, uudet ja pienemmät lentoyhtiöt, kuten Virgin, Easyjet ja Ryanair, kasvattavat jatkuvasti markkinaosuuttaan avaamalla uusia lentoreittejä, ottamalla hoitaakseen osan katoavien lentoyhtiöiden liikennöintioikeuksista ja ostamalla suuria määriä uusia lentokoneita?

2. Voiko komissio vahvistaa, että Ryanair, joka aikoo nelinkertaistaa koneidensa määrän hankkimalla 150 Boeing 737-800 -koneita ja joka muun muassa avaa uuden reitin Lontoon ja Eindhovenin välille, on nykyään Euroopan tuottavin lentoyhtiö? Miten komission mukaan kyseiset suuret voitot ovat selitettävissä nykyisenä laskevien tuottojen aikana?

3. Miten halpojen hintojen ja nopean laajenemisen yhdistelmä vaikuttaa tarjotun palvelun turvallisuuteen, laatuun ja jatkuvuuteen sekä henkilöstöön ja ympäristöön? Mistä merkittävistä tavoitteista tinkimällä komissio katsoo hinnalla kilpailevien "low cost" -halpalentoyhtiöiden voivan tarjota muihin nähden niin edullisia lentoja? Mitä halpojen hintojen ja nopean laajenemisen yhdistelmä merkitsee turvallisuuden, ympäristön ja henkilöstön kannalta?

4. Odottaako komissio ilmailualalla uusia kriisin muotoja siinä vaiheessa, kun halpayhtiöt alkavat hallita markkinoita, vanhat yhtiöt lopettavat toimintansa ja kansainvälinen lentoliikenne romahtaa epävakauden ja ylisuurten riskien johdosta?

5. Onko komissio valmis toimimaan sen puolesta, että otetaan käyttöön vähimmäishinnat, jotka tekevät hinnoilla tempuilun mahdottomaksi ja estävät sen, että hinnat putoavat niin alhaiselle tasolle, että ympäristöä ja turvallisuutta koskevia vaatimuksia ei käytännössä enää ole mahdollista noudattaa?

Lähde: "De Volkskrant" -päivälehti, 25. tammikuuta 2002.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 2002)

1. Vaikka lentoliikenteessä oli havaittavissa pientä taantumaa jo vuoden 2001 alkupuoliskolla, on totta, että liikenne väheni tuntuvasti nimenomaan syyskuun 11. päivän 2001 jälkeen. Niin kutsuttujen halpalentoyhtiöiden syntyminen ja kehittyminen on kuitenkin paljon tätä vanhempi ilmiö. Kyseisten yhtiöiden liikeideana on operoida mahdollisimman alhaisin toimintakustannuksin ja siirtää näin saadut säästöt matkalippujen myyntihintaan. Halpalentoyhtiöt ovat yleisesti ottaen selviytyneet perinteisiä lentoyhtiöitä paremmin kriisistä, johon lentoliikenne on joutunut syyskuun 2001 terrori-iskujen jälkeen. Tämä johtuu muun muassa siitä, että halpalentoyhtiöillä ei ole pitkiä lentoreittejä eikä erityisesti Atlantin ylittäviä reittejä, ja siitä, että niiden kaupallinen tarjonta on useimmiten rajoitettu yksinomaan turistiluokkaan.

2. On totta, että Ryanair-lentoyhtiö on jo vuosia kuulunut Euroopan tuottavimpiin lentoyhtiöihin juuri edellä mainituista syistä.

3. Komission käytettävissä olevista tiedoista ei käy ilmi, että halpalentoyhtiöiden nopea kasvu ja edullinen hinnoittelu tapahtuisivat turvallisuuden tai ympäristön kustannuksella. Niiden säästöt perustuvat oleellisilta osin niiden kaupallisen tarjonnan mukauttamiseen ja vähiten kustannuksia aiheuttavien toimintatapojen systemaattiseen valintaan. Ympäristön kannalta voidaan todeta, että halpalentoyhtiöt käyttävät säästösyistä useimmiten nykyaikaisia lentokoneita, jotka aiheuttavat yleensä vähemmän melua ja kuluttavat vähemmän polttoainetta kuin vanhemmat lentokoneet. Turvallisuuden osalta kaikkia eurooppalaisia lentoyhtiöitä koskevat samat normit, eikä komissiolla ole tietoja siitä, että halpalentoyhtiöiden toiminnassa olisi tältä osin puutteita. Sosiaaliselta kannalta halpalentoyhtiöt vaativat henkilökunnaltaan keskimääräistä suurempaa tuottavuutta, mutta myös niitä koskee eri jäsenvaltioissa tai yhteisön tasolla sovellettava työmarkkinalainsäädäntö. Ainakaan komissiolla ei ole tietoja alaa koskevan yhteisön lainsäädännön rikkomisesta.

4. Monien lentoyhtiöiden kannattavuus oli heikentynyt jo ennen syyskuun 11. päivää 2001. Kuten komissio totesi 10. lokakuuta 2001 antamassaan tiedonannossa Yhdysvalloissa suoritettujen terrori-iskujen seurauksista ilmailualalla⁽¹⁾, perinteisten lentoyhtiöiden vaikeudet ovat rakenteellisia: ne johtuvat pääasiassa liiallisesta tarjonnasta sekä suhteellisesta epätasapainosta tarjottujen palvelujen ja markkinoiden kysynnän välillä. Lisäksi jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden välillä tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin sisältyvät omistajuutta ja määräysvaltaa koskevat säännöt estävät toteuttamasta lentoliikennealalla tarvittavaa rakenneuudistusta. Tämän vuoksi komissio pyrkii luomaan olosuhteet, joissa ala voisi uudistua perinpohjaisesti.

5. Komission käytettävissä on jo oikeudellinen väline, tarkemmin sanottuna lentoliikenteen kuljetus- ja rahtimaksuista 23. heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2409/92⁽²⁾, jonka avulla voidaan estää lentoliikenteen hintojen hallitsematon nousu tai lasku. Välinettä ei ole tähän mennessä käytetty, koska komissiolle ei ole osoitettu yhtään asiaa koskevaa kantelua. Edellä sanotun johdosta komissio ei myöskään tässä vaiheessa suunnittele toimenpiteitä vähimmäishintojen vahvistamiseksi.

⁽¹⁾ KOM(2001) 574 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 240, 24.8.1992.

(2002/C 205 E/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0518/02**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(28. helmikuuta 2002)

Aihe: Ulkomaisiin määränpäihin tarvittavien rautatielippujen rajoitetusta saatavuudesta johtuva Alankomaista lähtevän rajat ylittävän rautatieliikenteen vaikeutuminen

1. Onko komissio tietoinen siitä, että joidenkin jäsenvaltioiden rautatieasemien lipunmyyntipisteiden tietokoneista on saatavana välittömästi lippuja runsaaseen valikoimaan ulkomailla sijaitsevia lähtö- ja määränpääasemia, kun taas muissa jäsenvaltioissa liput on tilattava etukäteen, jolloin ne toimitetaan perille postitse, tai niitä voi ostaa joiltakin suurilta rautatieasemilta erityisistä kansainvälisen liikenteen myyntipisteistä, jotka ovat avoinna vain rajoitetusti (esimerkiksi arkisin kello 10–17)?
2. Onko komissio tietoinen siitä, että Alankomaiden rautatieyhtiö (Nederlandse Spoorwegen), joka jo aiemmin on lopettanut lippujen myymisen pitkän matkan päässä sijaitseviin suurehkoihin kaupunkeihin ja joka on rajoittanut kaikkia yli 200 kilometrin etäisyydellä ja maayhteyden päässä olevia määränpäitä koskevien lippujen ja varausten saatavuuden suurimpiin kaupunkeihin, raja-asemiin ja lentokentälle (27:ään 410:stä rautatieasemasta), harkitsee parhaillaan kyseisen myynnin rajoittamista edelleen, nyt ainoastaan kymmeneen asemaan?
3. Pitääkö komissio hyvänä asiointilana sitä, että Alankomaista matkaan lähtevien junamatkustajien on lippujen rajoitetun saatavuuden ja myyntipisteiden lyhyiden auki-oloaikojen johdosta nykyään usein ostettava lippunsa kauempana sijaitseviin ulkomaisiin määränpäihin, kuten Berliiniin, Pariisiin tai Strasbourgiin, kesken matkansa Hampurissa, Hannoverissa, Kölnissä tai Brysselissä?
4. Tietääkö komissio, onko muissa jäsenvaltioissa, joilla on rautatieyhteys toisiin jäsenvaltioihin, ulkomailla sijaitsevia määränpäitä koskevien rautatielippujen saatavuus yhtä rajallinen kuin mitä se on Alankomaissa?
5. Aikooko komissio saattaa Alankomaiden rautatieyhtiön sataprosenttisesti omistavan Alankomaiden hallituksen tietoon selvityksensä kielteiset tulokset?

Lähde: "De Volkskrant" -päivälehti 2. helmikuuta 2002.

(2002/C 205 E/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0520/02**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(28. helmikuuta 2002)

Aihe: Rajat ylittävän rautatieliikenteen edistäminen laajentamalla ulkomaiden määränpäihin ostettavien rautatielippujen saatavuutta

1. Tietääkö komissio, mitkä ovat ne syyt, jotka estävät sen, että rautatielippuja olisi välittömästi saatavilla rautatieasemien lipunmyyntipisteistä koko niiden aukio-oloaikana ulkomaisiin määränpäihin ja ulkomaisilta lähtöasemilta ja jopa ulkomaisilta lähtöasemilta oman maan läpi ulkomaisiin määränpäihin, kuten lippuja voi jo nyt ostaa Saksan rautatieyhtiön (Deutsche Bahn) toimipisteistä esimerkiksi Ruotsin ja Ranskan tai Alankomaiden ja Itä-Euroopan välisille yhteyksille?
2. Onko komission mielestä hyväksyttävää se, että rautatieyhtiöt tyytyvät tarjoamaan henkilöliikenteen osalta puhtaasti kansallista palvelua ja jättävät siten kansainväliset kuljetukset yhä enenevässä määrin linja-auto- ja lentoliikenteen huoleksi, vai aikooko komissio toteuttaa toimia kyseisen kehityskulun torjumiseksi jo valkoisen kirjankin mukaisesti?
3. Onko komissio valmis toimimaan sen puolesta, että kaikissa jäsenvaltioissa – mahdollisesti lukuun ottamatta Irlantia, Suomea ja Kreikkaa, joilla ei ole rajat ylittäviä rautatieyhteyksiä muihin jäsenvaltioihin – on laajalti saatavana rautatielippuja ainakin kaikkiin verkkoon kuuluviin määränpäihin, jotka sijaitsevat enintään 200 kilometrin päässä valtion rajasta, ulkomaisiin rautatieverkon solmukohtiin ja Euroopan suuriin kaupunkeihin?

4. Pitääkö komissio mahdollisena sitä, että mahdollisimman laadukkaan palvelutason tarjoamista rajat ylittävissä rautatiehenkilöliikenteessä edistettäisiin julkaisemalla säännöllisesti vertailevia katsauksia ja/tai perustamalla vuosittain myönnettävä palkinto, jonka saa se rautatieyhtiö, joka tarjoaa asiakkailleen parhaat rajat ylittävään liikenteeseen liittyvät palvelut?

**Loyola de Palacion komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0518/02 ja E-0520/02**

(18. huhtikuuta 2002)

Alankomaiden viranomaiset ja rautatieyhtiö "Nederlandse Spoorwegen (NS) Reizigers" ovat tehneet päärautatieverkkoa koskevan julkisen palvelun sopimuksen ("prestatiecontract"), joka sisältää kyseisessä rautatieverkossa tapahtuvaa rautatiepalveluiden tarjoamista koskevat vaatimukset ja suoriutumisindekaattorit. Komissio katsoo, että mainitun sopimuksen täytäntöönpano on sopimuksen allekirjoittaneiden osapuolten vastuulla ja että se ei voi puuttua asiaan, ellei ole syytä olettaa, että "prestatiecontract"-sopimuksen määräykset eivät ole yhdenmukaisia yhteisön säännösten kanssa. Esitetyt seikat eivät kuitenkaan anna aihetta olettaa, että näin olisi asian laita. Alankomaiden viranomaisilla on toki mahdollisuus tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa luodakseen ja rahoittaakseen valtioiden rajat ylittäviä rautatieliikennepalveluja. Rautatieyritysten kanssa solmittavat julkisen palvelun sopimukset voisivat sisältää esimerkiksi lippujen saatavuutta ja/tai lipunmyyntipisteiden aukioloaikoja koskevia määräyksiä.

Komissio teetätti äskettäin EU:n rautateiden matkustajaliikenteen kehittämistä koskevan tutkimuksen "Developing EU (International) Rail Passenger Transport" ⁽¹⁾, jossa arvioidaan rautateiden kansainvälisten henkilöliikennepalvelujen todellisia ja potentiaalisia markkinoita. Tutkimus antaa kattavan kuvan rautateiden kansainvälisten henkilöliikennepalvelujen nykytilasta, ongelmista ja kehittämishaasteista. Tutkimuksessa annetaan esimerkkejä muun muassa ongelmista, jotka liittyvät kansainvälisiä henkilöliikennepalveluja koskevaan tiedonsaantiin ja mahdollisuuksiin varata kyseisiä palveluja. Siinä tuodaan esille myös lippujen yhdistelyyn ja käyttämättä jääneiden lippujen korvaamiseen liittyviä puutteita. Esitetyt luvut osoittavat selvästi, että kansainvälisten rautatiepalvelujen markkinat ovat kasvamassa. Toisaalta OGM:n raportissa tuodaan esille myös osa-alueita, joilla on selkeästi parantamisen varaa. Kappaleet tutkimuksesta on lähetetty erikseen parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristöön.

Komissio ehdotti liikennepoliittikkaa koskevassa valkoisessa kirjassaan ⁽²⁾ sekä tiedonannossaan "Kohti yhdenmukaista eurooppalaista rautatieliikennealuetta" ⁽³⁾, että rautatieyhtiöt toteuttaisivat vapaaehtoisia toimia parantaakseen palvelujensa laatua. Lisäksi komissio aikoo antaa ennen vuoden 2002 loppua ehdotuksen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista kansainvälisessä rautatieliikenteessä. Ehdotuksen on määrä sisältää säännöksiä, jotka koskevat oikeudenmukaisia sopimusehtoja ja sopimusehtojen selkeyttä, kuluttajien kuulemista, valitusten käsittelyä ja tuomioistuinten ulkopuolista riidanratkaisua, sekä lisäksi säännöksiä myöhästymisten, peruutusten, menetettyjen jatkoyhteyksien ja katteettomien paikanvarausten vuoksi annettavista korvauksista ja avusta. Komissio aikoo myös vaatia hintoja, lippuja, aikatauluja ja palveluja koskevan tiedon parempaa saatavuutta sähköisessä muodossa.

Komissio on alkanut luoda järjestelmää rautatiemarkkinoiden, mukaan luettuina henkilöliikenteen markkinat, kehityksen seuraamiseksi. Kyseinen seurantajärjestelmä, joka on perustettu muutetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY 10 b artiklan ⁽⁴⁾ mukaisesti, tulee sisältämään liikennemääriä osoittavia indikaattoreita sekä laatuindikaattoreita, kuten matkustajajunien myöhästymisiin liittyvät indikaattorit.

⁽¹⁾ Konsulttiyritys OGM:n helmikuussa 2002 tekemä tutkimus "Developing EU (International) Rail Passenger Transport: Assessment of the actual and potential market for international rail passenger services".

⁽²⁾ KOM(2001) 370 lopullinen.

⁽³⁾ KOM(2002) 18 lopullinen.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 91/440/ETY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991, yhteisön rautateiden kehittämisestä, EYVL L 237, 27.8.1991, sellaisena kuin se on muutettuna 26 päivänä helmikuuta 2001 annetulla direktiivillä 2001/12, EYVL L 75, 15.3.2001.

(2002/C 205 E/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0523/02**esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle**

(19. helmikuuta 2002)

Aihe: Yksityiset audiovisuaalisen alan tiedotusvälineet Euroopan unionissa

Euroopan audiovisuaalisen alan seurantakeskuksen tilastojen mukaan Euroopan unionissa toimii tällä hetkellä 843 televisioyhtiötä ja 1424 radioyhtiötä, joista monet ovat yksityisiä.

Kysyn komissiolta: Mikä on yksityisiä audiovisuaalisia tiedotusvälineitä koskeva järjestely Kreikassa ja erityisesti, ovatko taajuuksien hallussapitäjät velvollisia suorittamaan maksun taajuuksien käytöstä?

Lisäksi kysyn: Sovelletaanko direktiiviä 89/552/ETY⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1997, erityisesti II luvun 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa sekä VII luvun 25 artiklan 2 kohdassa olevia säännöksiä, jotka koskevat radio- ja televisioasemien toiminnan laillisuuden valvontaa?

⁽¹⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2002)

Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3. lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 30. kesäkuuta 1997 annetulla parlamentin ja neuvoston direktiivillä⁽¹⁾, 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa toisten jäsenvaltioiden televisiolähetystyksiä. Tämä televisio ilman rajoja -direktiivi noudattaa sisämarkkinoiden periaatteita, ja erityisesti alkuperämaata koskevia sääntöjä.

Toimilupien myöntäminen televisiolähetystoiminnalle kuuluu jäsenvaltioiden vastuualueeseen. Tämän yhteydessä on noudatettava erityisesti palveluiden tarjoamisen vapautta koskevia EY:n perustamissopimuksen peruseriaatteita. Myös verkkoon pääsy ja taajuuksien varaaminen kuuluvat jäsenvaltioiden vastuualueeseen, jos niistä ei säädetä muissa asioissa koskevilla direktiiveillä (jotka kuuluvat sähköisen viestinnän lainsäädäntökokonaisuuteen). Televisio ilman rajoja -direktiivin 25 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava kyseisessä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Tästä syystä jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta ilmoittaa komissiolle lupamenettelyistään.

⁽¹⁾ EYVL L 202, 30.7.1997.

(2002/C 205 E/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0525/02**esittäjä(t): Gian Gobbo (NI) komissiolle**

(19. helmikuuta 2002)

Aihe: Tupakan viljelyn tulevaisuus Euroopassa ja Veneton alueella

Tupakkaa on viljelty Euroopassa 1600-luvulta lähtien. Euroopassa tupakkaa viljelevät pienviljelijät isältä pojalle kulkeutuvan perinteen mukaisesti. Tupakanviljely mahdollistaa yhdessä muun viljelyn ja karjanhoidon kanssa monipuolisen maatalouden harjoittamisen esimerkiksi Veneton alueella ja erityisesti Veronan maakunnassa.

Euroopassa on 130 000 tupakanviljelijää, jotka työllistävät noin 500 000 työntekijää pääasiassa Italiassa, Kreikassa, Ranskassa ja Espanjassa.

Euroopan komissio on hiljattain antanut asetusehdotuksen, jossa säädetään tukien poistamisesta Euroopan unionin tupakanviljelijöiltä. Tällainen toimenpide johtaisi tupakanviljelyn lopettamiseen Euroopassa ja suosisi yhteisön ulkopuolista tuotantoa. Se ei myöskään millään tavoin vähentäisi savukkeiden kulutusta, koska yksikään unionin jäsenvaltioista ei suunnittele tupakoinnin kieltämistä.

Eikö komission mielestä olisi sosiaalista syytä ja maatalouden tasapainon säilyttämiseksi syytä suojella tätä vuosisataista viljelymuotoa?

Pitääkö komissio edelleen pätevänä "yhteisön etuuskohtelun" periaatetta, johon yhteinen maatalouspolitiikan luominen ja kehitys perustuu?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2002)

Komissio teki 21 päivänä marraskuuta 2001⁽¹⁾ ehdotuksen neuvoston asetukseksi tupakanlehtien jäsenvaltiokohtaisten palkkioiden ja takuukynnysten vahvistamisesta lajikeryhmittäin satovuosiksi 2002, 2003 ja 2004 sekä raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92⁽²⁾ muuttamisesta.

Ehdotus on Euroopan unionin kestävän kehityksen strategiaa koskevassa komission tiedonannossa tupakantuotannon tulevasta tukemisesta muotoiltujen komission suuntausten mukainen. Erityisesti siinä on otettu huomioon tarve liittää tupakkatuen asteittaiseen purkamiseen toimenpiteitä, joilla autetaan tupakankasvattajia ja tupakantuotantoon osallistuvia työntekijöitä löytämään muita tuloja ja muuta taloudellista toimintaa.

Tämän komission päätöksen perusteena on maatalouspolitiikan yhdenmukaistaminen EY:n perustamis-sopimuksen 152 artiklan kanssa. Tässä artikkelissa määrätään, että "kaikkien yhteisön politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu".

Komissio tietää kyllä, että raakatupakatuotannon tuotantosuunnan muuttaminen voi olla vaikeaa erityisesti tietyillä tuotantoalueilla. Tämän vuoksi ehdotuksessa muutetaan tietyt yhteisen markkinajärjestelyn järjestelmiä. Erityisesti tupakka-alan rahasto on uudistettu siten, että siitä voidaan rahoittaa mm. tutkimuksia, jotka koskevat raakatupakka-alan tuotannon suuntaamista muuhun viljelyyn ja muuhun taloudelliseen toimintaan ja tuotantoalueilla toteutettuja ensimmäisiä tuotantosuunnan muuttamiseen tähtäviä erityistoimia.

Lisäksi yhteistä markkinajärjestelyä koskeva arvio tehdään ennen uusien ehdotusten esittämistä. Komissio haluaa edetä päättäväisesti ja asteittain varmistaakseen tupakantuotantoalueiden taloudellisen ja sosiaalisen elinvoiman säilyttämisen.

⁽¹⁾ KOM(2001) 684 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

(2002/C 205 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0536/02

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(28. helmikuuta 2002)

Aihe: Kullanlouhinnan aiheuttamat ympäristötuhot

Traakiaan kuuluvien läänien pääkaupunkeihin perustettujen "hallintokomiteoiden" syytösten mukaan tietyt yritykset suunnittelevat kullanlouhinnan käynnistämistä Rodopin läänin Sapesissa ja Evrosin läänin Peramassa. Hallintokomiteoiden mukaan louhinta tuhoaa ympäristöä, koska sen yhteydessä maanpintaan nousee rikkiä, joka veden kanssa kosketuksiin joutuessaan muodostaa sulfaattia ja saastuttaa pohjavesiä. Lisäksi kivien louhinnassa käytettävien murskaimien synnyttämä laastipöly kulkeutuu ilman mukana saastuttaen maataloustuotteita. Nämä seikat vaarantavat näin ollen Traakian asukkaiden terveyden ja aiheuttavat ongelmia alueen maanviljelijöille ja kalastajille, koska ekosysteemi, josta he saavat elantonsa, kuormittuu vaarallisesti.

Ovatko edellä mainitut seikat komission tiedossa? Miten komissio voi puuttua asiaan estääkseen tällaiset suunnitelmat, jotka uhkaavat haavoittuvia alueita, kuten Traakiaa – yhteisön äärialueetta, joka ei valitettavasti kuulu yhteisön vauraimpien alueiden joukkoon?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 2002)

Komissio on sille osoitettujen kantelujen myötä saanut tietää kullanlouhinnan käynnistämissuunnitelmista Sapesissa ja Peramassa. Komissio on useaan otteeseen pyytänyt Kreikan viranomaisilta tietoja kyseisestä asiasta erityisesti ympäristövaikutusten arvioinnin hyväksymismenettelyyn liittyen.

Sapesin hankkeen osalta Kreikan viranomaisilta saaduista tiedoista käy ilmi, että alustava päätös louhintapaikasta tehtiin 10. helmikuuta 2000. Kreikan ympäristöministeriöön ei kuitenkaan ole vielä toimitettu minkäänlaista ympäristövaikutusten arviointia koskevaa selvitystä. Kreikan viranomaiset ovat vahvistaneet, että hankkeen hyväksymismenettelyssä noudatetaan sekä kansallista että yhteisön lainsäädäntöä.

Peraman hankkeen alustava louhintapaikkapäätös tehtiin 24. maaliskuuta 2000. Ympäristöministeriöön on toimitettu selvitys arvioiduista ympäristövaikutuksista. Kreikan viranomaisten antamien tietojen mukaan hankkeen monimutkaisuuden takia on perustettu tieteellinen komitea arvioimaan hankkeen vaikutuksia ja päättämään, tarvitaanko asiassa lisäselvityksiä. Kreikan viranomaiset ilmoittavat komissiolle, kun vaikutusten arvioinnin ja hankkeen ympäristövaatimusten hyväksymismenettely on saatu päätökseen.

Komissio seuraa jatkossakin tarkasti kyseisiä hankkeita ja toteuttaa tarvittaessa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen yhteisön ympäristölainsäädännön noudattamisen.

(2002/C 205 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0542/02

esittäjä(t): Gilles Savary (PSE) komissiolle

(28. helmikuuta 2002)

Aihe: Yhdistetyt kuljetukset ja ajoneuvojen suurin sallittu paino

Neuvoston direktiivillä 96/53/EY⁽¹⁾ vahvistetaan tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmat kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallitut mitat ja suurimmat kansainvälisessä liikenteessä sallitut painot. Siinä sallitaan painorajan nostaminen 40:stä 44:ään tonniin ainoastaan 40 jalan ISO-konttia käyttäville yhdistelmäliikenteen ajoneuvoille.

Onko komissio tietoinen, että eräät jäsenvaltiot tulkitsevat tätä määräystä rajoittavasti ja esimerkiksi soveltavat sitä ainoastaan yhdistettyihin rautatie–maantie- tai maantie–sisävesikuljetuksiin ja jättävät näin yhdistetyt maantie–merikuljetukset sen ulkopuolelle? Mitä komissio aikoo tehdä tilanteen korjaamiseksi?

Yhteisö on ottanut yhdistettyjen kuljetusten kehittämisen poliittiseksi painopistealueekseen, mikä vahvistettiin äskettäisessä valkoisessa kirjassa eurooppalaisesta liikennepoliitikasta vuoteen 2010.

Aikooko komissio siis ehdottaa direktiivin 96/53 muuttamista, jotta 44 tonnin poikkeusta, joka nyt sallitaan vain 40 jalan ISO-kontteja käyttäville yhdistetyille kuljetuksille, voitaisiin soveltaa kaikessa intermodaalissa liikenteessä? Jos ei, mitä toimia se aikoo ehdottaa poistaakseen tämän esteen, joka haittaa yhdistettyjen kuljetusten, etenkin sellaisten, joihin on yhdistetty merikuljetukset, kehitystä?

⁽¹⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 59.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(15. huhtikuuta 2002)*

Tieliikenteen ajoneuvoille sallituista kokonaispainoista säädetään tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisissa ja kansainvälisissä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista 25. heinäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/53/EY⁽¹⁾. ”Yhdistetyt kuljetukset” puolestaan määritellään tietynlaisia jäsenvaltioiden välisiä yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä 7. joulukuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/106/ETY⁽²⁾. Määritelmän mukaan, mikäli kyseessä on merisatama, yhdistetyn kuljetuksen on täytettävä samanaikaisesti kaksi edellytystä: merenkulkuosuuden on oltava pituudeltaan yli 100 km linnuntietä ja maantieosuus (kuljetuksen alussa ja lopussa) saa olla enintään 150 km linnuntietä.

Jotta voitaisiin soveltaa yhteisön lainsäädännön mukaista 44 tonnin painorajaa, yhdistetyn meri–maantiekuljetuksen on näin ollen täytettävä seuraavat kolme edellytystä:

- merikuljetuksen pituus yli 100 km linnuntietä;
- maantiekuljetus matkan alku- ja loppuosuudella enintään 150 km:n säteellä linnuntietä;
- 40 jalan ISO-kontin sekä kolmiakselisen moottoriajoneuvon ja kaksi- tai kolmiakselisen puoliperävaunun käyttö (kuten on esitetty direktiivin 96/53/EY liitteessä I olevassa 3 kohdassa).

Kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet edellä mainitut kaksi direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komission tietojen mukaan Ranska soveltaa asianmukaisesti yhteisön oikeuden mukaisia sääntöjä, eikä komissiolla näin ollen ole tarvetta puuttua asiaan.

Direktiivin 96/53/EY mukaan jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia sellaisten ajoneuvojen, joiden paino ja mitat poikkeavat direktiivissä säädetystä, liikkumisen alueellaan. Tietty jäsenvaltiot ovatkin tältä osin toteuttaneet vaadittua pitemmälle meneviä toimenpiteitä. Kyse on kuitenkin toimenpiteistä, joihin komissio ei voi velvoittaa jäsenvaltioita.

Komissio ehdotti 10. heinäkuuta 1998 direktiivien 92/106/ETY ja 96/53/EY muuttamista⁽³⁾. Hyväksymissään tarkistuksissa Euroopan parlamentti poisti kaksi keskeistä toimenpidettä, joilla olisi muutettu pysyväksi viikonloppuisin tapahtuvia kuljetuksia koskeva poikkeus sekä sallittu 44 tonnin enimmäispaino kaikissa yhdistettyjen kuljetusten tyypeissä. Näiden poistojen myötä ehdotus olisi menettänyt suurelta osin merkityksensä, joten komissio peruutti sen⁽⁴⁾.

Vaikka 44 tonnin sääntö voisikin olla hyödyllinen tiettyjen intermodaaliliikenteen muotojen kannalta, on vaikea arvioida sen myönteistä vaikutusta yhdistettyjen kuljetusten lisääntymiseen. Tällä hetkellä näyttäisi olevan ensisijaisen tärkeää puuttua rakenteellisiin ongelmiin, jotka hidastavat intermodaaliliikenteen kehittämistä. Marco Polo -ohjelma ja erityisesti siihen kuuluvat edistämistoimenpiteet sekä yhteisen tietämyksen rakentamiseen tähtäävät toimet auttavat määrittelemään parhaimmat keinot tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 235, 17.9.1996.

⁽²⁾ EYVL L 368, 17.12.1992.

⁽³⁾ Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 92/106/ETY muuttamisesta ja ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 96/53/EY muuttamisesta, EYVL C 261, 19.8.1998.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 763 lopullinen.

*(2002/C 205 E/175)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-0544/02****esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle***(28. helmikuuta 2002)*

Aihe: Bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta annetun direktiivin 98/44/EY täytäntöönpano

Euroopan parlamentti antoi vuonna 1998 direktiivin 98/44/EY⁽¹⁾ bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin piti perusteettomana Alankomaiden hallituksen

esitystä kumota kyseinen direktiivi vuonna 2001 (asia C-377/98). Alankomaiden täytyy siten noudattaa yhteisön lainsäädännön velvoitteita. Alankomaiden lainsäätäjä (toinen kamari) on kuitenkin tähän asti kieltäytynyt ottamasta direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä, vaikka niin olisi täytynyt tehdä jo ennen 30. kesäkuuta 2000. Tämä on erittäin haitallista olemassa oleville ja aloitteleville bioteknologian alan yrityksille Alankomaissa ja Euroopassa.

1. Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?
2. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Alankomaat noudattaisi sitä sitovia yhteisön määräyksiä ja panisi täytäntöön nopeasti ja täysimääräisesti edellä mainitun direktiivin?
3. Mitkä muut jäsenvaltiot eivät vielä ole ottaneet direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään?

(¹) EYVL L 213, 30.7.1998, s. 13.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2002)

Arvoisa parlamentin jäsen kiinnittää komission huomion tietyissä jäsenvaltioissa ilmenneisiin ongelmiin, jotka koskevat biotekniikan keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY täytäntöönpanoa.

1. Komissio on täysin tietoinen siitä, että direktiiviä 98/44/EY ei ole pantu täytäntöön eräissä jäsenvaltioissa. Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen tekemiin huomioihin siitä, että jäsenvaltioiden on ehdottomasti välittömästi saatettava kyseinen direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään, sillä täytäntöönpanon määräajasta on kulunut jo pitkä aika. Lisäksi direktiivin laillisuutta koskevat mahdolliset epäselvyydet on poistettu yhteisöjen tuomioistuimen hylättyä 9. lokakuuta 2001 direktiivin kumoamista koskevan kanteen.
2. Komissio haluaa muistuttaa, että se on lähettänyt 30. marraskuuta 2000 virallisen ilmoituksen jäsenvaltioille, jotka eivät siihen mennessä olleet saattaneet direktiiviä 98/44/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään. On huomattava, että tämän menettelyn seuraava vaihe on perustellun lausunnon lähettäminen jäsenvaltioille, jotka eivät ole tiedottaneet kansallisista täytäntöönpanotoimista.
3. Viisi jäsenvaltiota on tähän mennessä saattanut direktiivin 98/44/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään: Tanska, Kreikka, Irlanti, Suomi ja Yhdistynyt kuningaskunta.

(2002/C 205 E/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0551/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(28. helmikuuta 2002)

Aihe: Karjatautien tarttuminen uusien jäsenvaltioiden mahdollisista tautipesäkkeistä vanhojen jäsenvaltioiden karjaan

1. Voiko komissio vahvistaa maatalouden etujärjestöjen näkemykset, joiden mukaan perinteisten karjatautien kuten sikaruton ja suu- ja sorkkataudin leviäminen, ja sen myötä tautien siirtyminen myös terveeseen karjan keskuuteen, on todennäköisempää mantereiden ehdokasvaltioissa kuin nykyisissä jäsenvaltioissa?
2. Jakaako komissio kyseisten järjestöjen tunteman huolen siitä, että lihaa ja elävää karjaa koskevien kuljetusten ja kaupan esteiden poistaminen EU:n jäsenvaltioiden nykyiseltä yhteiseltä itärajalta johtaa eläintautien laajaan leviämiseen nykyisissä jäsenvaltioissa?
3. Odottaako komissio uusien itäisten jäsenvaltioiden lihan ja karjan myynnin kasvavan voimakkaasti, kun pidetään mielessä alhaisesta palkkatasosta johtuvat matalat tuotantokustannukset? Millaisen osuuden nykyisistä markkinoista ne tulevat valloittamaan?

4. Varaudutaanko jo liittymisneuvotteluissa siihen, että nykyisellä itäraajalla pidetään pitkään voimassa tiukat valvontatoimet eläintautien varalta, myös sen jälkeen kun kyseisestä rajasta on tullut sisäraja?
5. Tehostetaanko liha- ja karjakuljetuksia koskevaa valvontaa entiseen Neuvostoliittoon ja Jugoslaviaan kuuluneiden valtioiden vastaisilla uusilla itäisillä ulkorajoilla? Jos vastaus on myönteinen, miten valvontaa aiotaan tehostaa?
6. Mitä mahdollisuuksia jäsenvaltioille jää jäljelle kotimaan karjakantansa suojelemiseksi mahdollisilta tautialueilta peräisin olevan lihan ja karjan tuonnin aiheuttamalta tartuntavaaralta?
7. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta päästäisiin siihen, että lihan kulutus ja karjan lihottaminen tapahtuisi aina mahdollisimman lähellä karjan alkuperää, jotta kuljetustarpeita voitaisiin rajoittaa ja jotta eläntaudit eivät voisi levitä pitkien etäisyyksien päähän?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2002)

1. Yleisimmät eläntaudit, kuten suu- ja sorkkatauti tai klassinen sikarutto, ovat kutakuinkin yhtä suuri ongelma ehdokasmaissa ja jäsenvaltioissa.

Maailman eläintautijärjestö on peruuttanut viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana – kaikki jäsenvaltiot ja ehdokasmaat yhteen laskettuina – vain neljältä jäsenvaltiolta aseman maana, joka on ilman rokottamista täysin vapaa suu- ja sorkkataudista. Kyseisissä neljässä jäsenvaltiossa on esiintynyt suu- ja sorkkatautia. Klassista sikaruttoa tavattiin samanaikaisesti viidessä ehdokasmaassa ja seitsemässä jäsenvaltiossa. Ehdokasmaiden ja yhteisön tilanne on sama muiden yleisten eläintautien osalta.

Komissio on tästä syystä sitä mieltä, että ehdokasmaiden eläinten terveydentila ja eläinlääkintäpolitiikka eivät aiheuta nykyisille jäsenvaltioille merkittävää eläintautivaaraa.

2. Komissio auttaa ehdokasmaita sisällyttämään yhteisön säännösten osaksi kansallista lainsäädäntönsä, jotta ne noudattavat menettelyitä ja vaatimuksia, joista yhteisössä on säädetty eläintautien torjumiseksi ja niiden mahdollisen leviämisen estämiseksi yhteisön eri alueiden välillä.

3. Yhteisön säännöksiä mukaisten tuotantolaitosten tuotantokapasiteetista saatavilla olevien tietojen perusteella komissio ei odota tulevista jäsenvaltioista peräisin olevien naudan- ja sianlihatoimitusten määrän kasvavan.

Elävien eläinten lukumäärä saattaa kuitenkin kasvaa liittymisen jälkeen, kun otetaan huomioon muutamien nykyisten jäsenvaltioiden perinteinen kysyntä.

4. Komissio vahvistaa, että nykyiset jäsenvaltioiden karjan terveyden suojelua koskevat vaatimukset ovat osa yhteisön säännöstöstä käytäviä liittymisneuvotteluita. Tavoitteena on varmistaa voimassa olevien säännösten noudattaminen, sillä ne ovat rajattomien eurooppalaisten sisämarkkinoiden edellytys.

5. Komissio auttaa ehdokasmaita perustamaan yhteisön säännösten mukaiset rajatarkastusasemat uusille yhteisille ulkorajoille, jotka rajoittuvat Venäjään, Valko-Venäjään, Ukrainaan, Moldoviaan, Kroatiaan, entiseen Jugoslaviaan ja Turkkiin. EU:n uusilla ulkorajoilla tulee olemaan yhteensä 67 rajatarkastusasemaa, jos kaikista ehdokasmaista tulee jäsenvaltioita.

6. Yhteisö toteuttaa sääntelytoimia terveystarkistusten vähentämiseksi. Niiden avulla pyritään torjumaan tautien esiintyminen yhteisön alueella tai mahdollisten tartuntatapauksen leviäminen. Tästä syystä eläinten ja eläintuotteiden tuonti yhteisöön sekä niiden kaupan pitäminen sisämarkkinoilla on sallittua vain, jos kaikki terveyden suojelun edellytykset täyttyvät. Kaikki nämä säännökset ovat osa yhteisön säännöstöä, joka ehdokasmaiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöään.

7. Yhteisön rakennepolitiikan puitteissa on mahdollista toteuttaa useita maaseudun kehittämiseen tarkoitettuja tukitoimia, joiden avulla paikallisten tuotteiden tuotantoa ja myyntiä voidaan edistää. Lisäksi yhteisössä on jo olemassa säännöksiä, joissa säädetään eläinten ja eläintuotteiden siirtorajoituksista tautitapausten yhteydessä.

(2002/C 205 E/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0577/02

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kotieläinten laitton maahantuonti Euroopan unionissa

Lehdistössä esiintyneiden tietojen mukaan Euroopan unioniin on tuotu viime vuosina laittomasti suuria määriä kotieläimiä, varsinkin Itä-Euroopan maista, ja nämä eläimet myydään sitten ilman että keskeisiä hygieniatakoja koskevia periaatteita on noudatettu. Tästä seuraa, että eläinten kuolleisuus kasvaa ja myös kuluttajien terveyteen kohdistuva vaara suurenee.

Kysyn komissiolta: Mihin toimiin se aikoo tulevaisuudessa ryhtyä torjuakseen tätä laitonta kauppaa ja parantaakseen kotieläinten elämänlaatua?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2002)

Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista, joiden on täyttyvä tuotaessa eläviä eläimiä yhteisön alueelle, säädetään useissa neuvoston direktiiveissä.

Arvoisa parlamentin jäsen tarkoittanee kysymyksellään erityisesti kissoja ja koiria, joita koskevista vaatimuksista säädetään erityisesti eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, 13. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/65/ETY⁽¹⁾ 10 ja 16 artiklassa.

Lisäksi kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15. heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/496/ETY⁽²⁾ säädetään eläinlääkintätarkastusten yleisistä periaatteista, joita on noudatettava tuotaessa eläimiä Euroopan unionin alueelle. Tässä direktiivissä säädetään erityisesti eläinten järjestelmällisestä tarkastamisesta rajatarkastusasemalla yhteisöön tehtävän tuonnin yhteydessä.

Yhteisön säännöksiä koskevat aloitteet kuuluvat yleensä komission vastuualaan, mutta niiden täytäntöönpano kuuluu jäsenvaltioiden asiasta vastaaville viranomaisille. Kansallisten viranomaisten on näin ollen huolehdittava voimassa olevien yhteisön säännösten asianmukaisesta soveltamisesta ja toimien toteuttamisesta laittoman tuonnin ja petosten torjumiseksi.

Komissio tarvitsisi tarkempia tietoja laittomasta tuonnista, jonka arvoisa parlamentin jäsen mainitsee kysymyksessään, jotta se voisi tutkia perusteellisesti, täyttävätkö kyseiset jäsenvaltiot velvollisuudet, jotka niille tällä alalla kuuluvat.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 14.9.1992.

⁽²⁾ EYVL L 268, 24.9.1991.

(2002/C 205 E/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0578/02**esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle**

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Hintojen kaksoismerkintöjen valvonta

Euron käyttöönoton jälkeen on havaittu epämiellyttäviä ilmiöitä hyödykemarkkinoilla, mitä tulee hintojen kaksoismerkintöihin. Monissa unionin maissa nimittäin useat kauppiat ilmoittivat hinnan ainoastaan euroissa tai kansallisessa valuutassa tai eivät ilmoittaneet hintaa lainkaan ja aiheuttivat näin kuluttajille vaikeuksia lisäten kuluttajien kauppiaita kohtaan tuntemaa epäluottamusta.

Kysyn siis komissiolta: Onko se ryhtynyt toimiin näiden epäluottamusta herättävien ilmiöiden torjumiseksi, jotka voivat pitkällä aikavälillä johtaa taluskriisiin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

Hintojen kaksoismerkintä oli kiistanalainen aihe koko euroon siirtymisen valmistelun ajan. Kaksoismerkintä on monimutkainen aihe, johon liittyy ristiriitaisiakin näkökohtia.

Toisaalta hintojen kaksoismerkintä on arvokas väline, jolla varmistetaan, että kuluttajat ymmärtävät ilmoitetut euromääräiset hinnat oikein ja että kauppiat muuntavat hinnat euromääräisiksi asianmukaisesti. Lisäksi viranomaiset voivat valvoa muunnettujen hintojen paikkansapitävyyttä ja tarvittaessa langettaa seuraamuksia.

Toisaalta taas kansallisten valuuttayksikköjen poistuminen ja niiden korvaaminen eurolla tarkoittaa sitä, että kuluttajien on opittava laskemaan hinnat euroina. Kaikki tutkimukset ovat kuitenkin osoittaneet, että kaksoismerkintä ei ole edistänyt tarpeeksi euron omaksumista, vaan kuluttajat laskevat hinnat edelleen mieluummin kansallisena valuuttana, mikä aiheuttaa heille entistä enemmän vaikeuksia. Euron käytön oppiminen edellyttää kielten oppimisen lailla, että sen käyttöä harjoitellaan turvautumatta tuttuun ja turvalliseen.

Komissio on tästä syystä suositellut kaksoismerkinnän vapaaehtoista käyttämistä⁽¹⁾. Jäsenvaltiot ovat itse saaneet säätää asiaa koskevia säädöksiä, kuten erityisesti Itävalta ja Kreikka ovat tehneet. Näin on voitu edistää kuluttajien ja kaupan alan edustajien välisiä neuvotteluita, joiden tuloksena on saatu aikaan vapaaehtoinen sopimus⁽²⁾. Tämä ns. eurosopimus on otettu käyttöön kaikissa euroalueen maissa paitsi Itävallassa.

Eurosopimusta on yleisesti ottaen noudatettu hyvin. Erityisen tarkkaan sitä on noudatettu suurissa liikkeissä ja postimyynnin alalla – pienissä yrityksissä hieman löyhemmin. Sopimuksen umpeutumispäivämäärä oli 28. helmikuuta 2002, mutta muutamat maat ovat päättäneet pidentää voimassaoloa kesäkuuhun 2002 asti.

Eurosta käytiin julkista keskustelua sisämarkkinaneuvoston kokouksessa 1. maaliskuuta 2002. Komissio edusti keskustelussa sitä näkemystä, että edellä mainituista syistä johtuen jäsenvaltioiden on voitava päättää itse kaksoismerkinnän käytön pidentämisestä. Komissio on kuitenkin tällä välin ehdottanut, että jäsenvaltiot jatkavat euromääräisiä hintoja ja arvoja koskevia tiedotuskampanjoitaan, koska suurella osalla kansalaisista on edelleen vaikeuksia laskea hinnat ainoastaan euroina.

Ei ole syytä pelätä, että nykyinen tilanne kehittyy hallitsemattomaksi tai aiheuttaa epäluottamusta kansalaisissa. Komissio ja jäsenvaltiot seuraavat silti tarkasti tilanteen kehittymistä.

⁽¹⁾ Komission suositus, annettu 23 päivänä huhtikuuta 1998, hintojen ja muiden rahamäärien kaksoismerkinnästä (98/287/EY), EYVL L 130, 1.5.1998.

⁽²⁾ Brysselissä 30. kesäkuuta 1998 tehty euroon siirtymistä valmisteleva kuluttajien edustajien sekä vähittäiskaupan, matkailun, käsiteollisuuden ja pk-yritysten edustajien välinen eurooppalainen sopimus (ns. eurosopimus).

(2002/C 205 E/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0595/02**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(27. helmikuuta 2002)

Aihe: Otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun asetuksen 2037/2000/EY täytäntöönpano

Voiko komissio ilmoittaa, missä vaiheessa kussakin jäsenvaltiossa ollaan otsonikerrosta heikentävien aineiden poistamista ja tuhoamista jäähdytysteknisistä laitteista koskevan asetuksen 2037/2000/EY⁽¹⁾ täytäntöönpanon suhteen? Mikä on tilanne eritoten niissä valtioissa, joissa on laaja järjestelmä kloorifluorihilivety (CFC) -jäähdytysaineiden poistamiseksi jäähdytysnesteistä ja joissa on kehitetty järjestelmät niiden poistamiseksi vaahdosta?

Missä jäsenvaltioissa käytetyt jääkaapit saattoivat vielä helmikuun 2002 lopussa päätyä kaatopaikalle ilman, että niistä oli poistettu otsonikerrosta heikentävät aineet?

Onko komissio tietoinen siitä, että joissakin jäsenvaltioissa ei edelleenkään ole ryhdytty edes alkeellisiin toimiin CFC-yhdisteiden poistamiseksi, ja mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä?

⁽¹⁾ EYVL L 244, 24.9.2000, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2002)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan tämän esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0255/02⁽¹⁾ annettuun vastaukseen. Vastauksessa kerrotaan komission tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella tarkemmin siitä, miten yksittäiset jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön otsonikerrosta heikentävistä aineista 29. kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 jäähdytyslaitteistoissa olevien otsonikerrosta heikentävien aineiden talteenoton ja hävittämisen osalta.

Asetuksen (EY) N:o 2037/2000 16 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että käytetyistä kotijääkaapeista ja -pakastimista otetaan valvottavat aineet talteen hävitettäväksi osapuolten hyväksymiä teknisiä menetelmiä tai muuta ympäristön kannalta hyväksyttävää hävittämismenetelmää käyttäen. Komissiolla ei ole tietoja siitä, mitkä jäsenvaltiot sallivat vielä helmikuun 2002 lopussa käytettyjen jääkaappien viemisen kaatopaikoille ilman valvottavien aineiden talteenottoa. Asetuksen (EY) N:o 2037/2000 mukaan jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saisi sallia käytetyissä jääkaapeissa olevien valvottavien aineiden vastaanottoa kaatopaikoilla. Komission käsityksen mukaan useimmat jäsenvaltiot ottavat talteen valvottavia aineita, esimerkiksi kloorifluorihilivetyjä (CFC-yhdisteitä), kaupallisten ja teollisten jäähdytyslaitteiden jäähdytysjärjestelmistä, mitä varten on olemassa vakiintunutta teknologiaa. Tiedot valvottavien aineiden talteenottokäytännöistä kotijääkaappien ja -pakastimien jäähdytysjärjestelmistä ovat vaihtelevampia, mutta ilmeisesti erittäin monissa jäsenvaltioissa aineita otetaan talteen kyseisistä laitteista.

Kuten edellä mainittiin, valvottavien aineiden talteenottoon jäähdytyslaitteiden eristykseen käytetystä solumuovista tarkoitettu teknologia on käytössä, mutta vielä uutta. Kuusi jäsenvaltiota – Saksa, Italia, Luxemburg, Itävalta, Suomi ja Ruotsi – ilmoitti komissiolle käyttävänsä kaupallisia laitoksia valvottavien aineiden talteenottoon kotijääkaappien ja -pakastimien solumuovista. Neljä muuta jäsenvaltiota – Belgia, Tanska, Espanja ja Alankomaat – ilmoitti, että niillä on laitoksia valvottavien aineiden ottamiseksi talteen kotijääkaapeista ja -pakastimista, mutta ne eivät vielä toimittaneet asiasta yksityiskohtaisia tietoja. Yhdistynyt kuningaskunta varastoi käytettyjä kotijääkaappeja ja -pakastimia siihen saakka, kunnes sellaiset kaupalliset laitokset, jotka ovat erikoistuneet valvottavien aineiden talteenottoon solumuovista ja niiden hävittämiseen, aloittavat toimintansa. Muut jäsenvaltiot eivät vielä ole toimittaneet tietoja komission useista pyynnöistä huolimatta.

Kokonaiskuva selkiytyy, kunhan kaikki jäsenvaltiot ovat toimittaneet 16 artiklan 6 kohdassa vaaditut tiedot. Kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle käyttämistään valvottavien aineiden talteenotto- ja hävittämisyjärjestelmistä 31. joulukuuta 2001 mennessä. Tähän mennessä vasta kaksi jäsenvaltiota on antanut ilmoituksen. Komissio on tällä hetkellä aikeissa laatia yhteisön ja kunkin yksittäisen jäsenvaltion tilanteesta kattavan yhteenvedon, joka perustuu jäsenvaltioiden antamiin tietoihin.

Tietoja arvioituaan komissio voi ryhtyä tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat asetusta (EY) N:o 2037/2000 kaikilta osin.

(¹) EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 168.

(2002/C 205 E/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0596/02

esittäjä(t): Hans Modrow (GUE/NGL) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Tyhjiin olevien asuntojen käyttö rajaseuduilla

1. Euroopan unionin ulkorajalla Saksan liittotasavallassa on Oder- ja Neisse-jokien alueella huomattava määrä tyhjiä asuntoja. Esimerkiksi Görlitzissä 25 prosenttia asunnoista on tyhjiin, ja Puolassa Zgorzelecissa tyhjiin olevien asuntojen määrä on yhtä suuri. Pitäisikö komissio arveluttavana, jos Saksa tarjoaisi asuntoja puolalaisten käyttöön?
2. Voisiko komissio tukea tällaista Görlitzissä toteutettavaa hanketta taloudellisesti sekä rajaseudun hallintoviranomaisille ja Saksan ja Puolan hallituksille antamalla asiaa koskevilla suosituksilla?
3. Olisiko komission mielestä mahdollista tukea muita vastaavia hankkeita muilla raja-alueilla, esimerkiksi Saksan liittotasavallan ja Tšekin tasavallan rajalla tai muiden jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden välisillä rajoilla?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 2002)

Komissio muistuttaa, että asuntojen vuokraaminen kuuluu jäsenvaltioiden yksityisoikeuden piiriin, eikä komissiolla siten ole siihen liittyvää toimivaltaa.

Rakennerahastojen osalta ei myöskään ole oikeusperustaa, jonka nojalla komissio voisi tukea Saksassa sijaitsevien asuntojen luovuttamista Puolan kansalaisten käyttöön. Euroopan aluekehitysrahastosta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1783/1999 (¹) 2 artiklassa määritellyn rahaston soveltamisalan perusteella asuntoihin liittyvät tukitoimenpiteet eivät ole mahdollisia.

Jotta Puolan kansalaiset voisivat todella osallistua Saksassa toteutettaviin hankkeisiin, kuten yritys-harjoitteluun tai kielenopetukseen, heidän majoittamistaan voitaisiin kuitenkin tukea osana laajempaa yhteistyöhanketta Interreg III -yhteisöaloitteen ja sen rajat ylittävää yhteistyötä koskevan osan perusteella. Tukeen olisivat oikeutettuja tietenkin kaikki unionin raja-alueet.

(¹) EYVL L 213, 13.8.1999.

(2002/C 205 E/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0604/02

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Tonnikalan selkäfileet, Meksiko

"Tonnikalan selkäfiletoimitusten kysyntä – arvio tonnikalan selkäfileiden toimittamisesta yhteisön markkinoille lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä" -nimisen tutkimuksen jälkeen komissio päätti sisällyttää kalastus- ja vesiviljelytuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn kaudelle 2000–2003 vuotuisen 4 000 tonnin kiintiön tonnikalan selkäfileille, johon sovelletaan kuuden prosentin etuustullia.

Toisaalta EU lupasi Meksikolle tarkastella ennen 1. syyskuuta 2001 mahdollisuutta myöntää vapaa-kauppasopimuksen puitteissa etuustullikiintiö tonnikalan selkäfileille.

Missä vaiheessa nämä neuvottelut Meksikon kanssa ovat?

4 000 tonnin tonnikalan selkäfileekiintiötä, johon sovelletaan kuuden prosentin etuisuustullia, ei ole käytetty loppuun kumpanakaan voimassaolovuotena (2000 ja 2001). Katsooko komissio kuitenkin, että tarvitaan uutta etuustullikiintiötä kolmansista maista kuten Meksikosta tuotaville tonnikalan selkäfileille?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. huhtikuuta 2002)

Yhteisön ja Meksikon yhteisneuvoston päätöksen N:o 2/2000/EY⁽¹⁾ 10 artiklan 5 kohdassa osapuolet veloitetaan aloittamaan neuvottelut mahdollisuudesta myöntää tonnikalan selkäfileiden etuustullikiintiö ennen 1. tammikuuta 2002.

Meksikon viranomaiset esittivät komissiolle neuvottelujen virallisen aloittamispyynnön 2. lokakuuta 2001 pidetyssä yhteisön ja Meksikon yhteisneuvoston kokouksessa. Komission edustajat ja Meksikon viranomaiset pitivät marras- ja joulukuussa 2001 teknisiä kokouksia edellä mainitun kiintiön myöntämismahdollisuuksien kartoittamiseksi. Muita aihetta käsitteleviä kokouksia ei ole toistaiseksi suunnitteilla.

Kysymyksen toisen osan suhteen parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan komission vastaukseen parlamentin jäsenen aiemmin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1156/01⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(2002) 125 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 318 E, 13.11.2001.

(2002/C 205 E/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0605/02

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Chilen satamien avaaminen eurooppalaisten laivojen kalasaaliiden purkamiselle

Vaikka EU ja Chile pääsivät viime vuoden tammikuussa sopimukseen komission – eurooppalaisten varustamoiden puolesta – WTO:lle esittämän valituksen jälkeen, Chilen viranomaiset hankaloittavat edelleen kalasaaliiden purkamista kansainvälisillä vesillä lakien ja valvontatoimien avulla. Euroopan kalatalousalan edustajat ovat valittaneet tästä.

1. Onko komissio tietoinen Chilen lainsäädännöstä, joka saattaa olla kansainvälisen oikeuden vastainen?
2. Onko komissio tietoinen Chilen viranomaisten toiminnasta, jolla hankaloitetaan yhteisön laivaston saaliiden purkamista?
3. Voiko komissio tiedottaa mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä Chilen suhteen tämän asian johdosta?
4. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt perustaakseen uuden alueellisen kalastusjärjestön, joka hoitaisi EU:n kalastuslaivastolle tärkeitä kansainvälisten vesialueiden kalavaroja eteläisellä Tyynellämerellä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(23. huhtikuuta 2002)*

Yhteisö ja Chile sopivat tammikuussa 2001 järjestelystä, jonka ansiosta yhteisön Maailman kauppajärjestössä (WTO) ja Chilen Kansainvälisessä merioikeustuomioistuimessa vireillepanemien kanteiden käsittely on voitu keskeyttää toistaiseksi.

Yhteisön WTO:lle tekemän kantelun mukaan Chilen lainsäädäntö estää kansainvälisillä vesillä purjehtivien yhteisön alusten saaliiden purkamisen ja jälleenlaivauksen Chilen satamissa.

Komissio seuraa tiiviisti 25. tammikuuta 2001 sovitun järjestelyn toimeenpanoa. Komissio ja chileläiset hallintoviranomaiset ovat hioneet useissa kokouksissa erityisesti yhteiskalastusohjelman käynnistämiseen liittyviä käytännön seikkoja. Myös Espanjan hallintoviranomaiset ovat vastuualueiden jaon perusteella ottaneet osaa näihin kokouksiin. Suurin osa teknisistä kysymyksistä on nyt ratkaistu, ja komissio odottaa luetteloa ohjelmaan osallistuvista espanjalaisista aluksista toimittakseen sen Chileen. Tämän jälkeen ohjelma voidaan aloittaa.

Viimeinen kysymys koskee uuden alueellisen kalastusjärjestön perustamista kaakkoiselle Tyynelle valtamerelle. Sen osalta voidaan todeta, että komissio ja Chilen hallintoviranomaiset ovat hiljakkoin sopineet Chilessä toukokuussa 2002 järjestettävistä kansainvälisistä neuvotteluista. Yhteisö ja Chile ovat kutsuneet neuvotteluun useita tahoja, joita miekkakalan kalastus kaakkoisella Tyynellä valtamerellä koskee. Kokouksen päätavoitteena on laatia viite-ehdot ja kartoittaa tarkoituksenmukaisimmat monenvälisen yhteistyön muodot.

(2002/C 205 E/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0612/02**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle***(6. maaliskuuta 2002)*

Aihe: Kestävä kalastuspolitiikka ja Atlantic Dawn -alus

Komissio tekee vihreässä kirjassaan yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuudesta⁽¹⁾ selväksi tahtonsa saada EU:n kalastuslaivaston ylikapasiteettia pienennettyä, ja vaatii tämän tapahtuvan kestävä ja vastuullisen politiikan mukaisesti, jossa sidosryhmät ovat sopivasti edustettuina.

Noudattaako se, että komissio uudelleenrekisteröi 144-metrinen Atlantic Dawnin kalastusalukseksi, tätä sitoumusta, kun otetaan huomioon, että Irlannin avomerikapasiteettia on pienennettävä huomattavasti yhden aluksen vuoksi, mikä väistämättä riistää monilta muilta kalastajilta heidän toimeentulonsa?

Eikö tämä ole ristiriidassa sen kanssa, että EU on sitoutunut Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön kalastuskapasiteetin hallintoa koskevaan kansainväliseen toimintasuunnitelmaan?

Kun otetaan huomioon EU:n ja Mauritanian välinen sopimus, suuri osa Atlantic Dawnin pyytämistä kaloista kuljetetaan Kanariansaarille ja viedään takaisin Länsi-Afrikkaan. Voiko komissio ilmoittaa, millaisen vaikutuksen se odottaa sopimuksella olevan paikallisiin kalastajiin ja markkinointiverkostoihin Länsi-Afrikassa?

⁽¹⁾ KOM(2001)135.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(24. huhtikuuta 2002)*

Komission 31. tammikuuta 2002 tekemä päätös 2002/104/EY Irlannin kalastuslaivaston monivuotisen ohjausohjelman hyväksymisestä 1 päivän tammikuuta 1997 ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi tehdyn päätöksen 98/125/EY muuttamisesta⁽¹⁾ perustui Irlannin pyyntöön ottaa huomioon Mauritanian ja

sen viereisten vesien lisäkalastusmahdollisuudet. Päätöksessä hyväksyttiin Irlannin pelagista aluetta koskevan monivuotisen ohjausohjelman tavoitetta koskeva muutos. Komission on otettava huomioon tieteellisten asiantuntijoiden lausunnot tällaisia pyyntöjä käsitellessään. Tässä tapauksessa lausunto pyydettiin tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta. Komissio saattoi siten hyväksyä Irlannin pyytämän kiintiön, joka oli itse asiassa pienempi kuin arvioidut kalastusmahdollisuudet, koska pyyntiponnistukset ovat vähentyneet alueella Tyynenmeren itäosissa sijaitsevien maiden vähennettyä kalastustaan viime vuosikymmeninä.

Jäsenvaltion monivuotisen ohjausohjelman tavoitteiden savuttaminen on erillinen kysymys. Irlanti on tällä hetkellä ylittänyt pelagiselle alueelleen määritetyt monivuotisen ohjausohjelman kapasiteettitavoitteet, mikä on säännösten vastaista, ja Irlannin osalta onkin aloitettu rikkomusmenettely. Irlannin viranomaisten on korjattava tilanne mahdollisimman pikaisesti.

Myös Atlantic Dawn -aluksen rekisteröinti on erillinen kysymys. Komissio ei rekisteröi aluksia, vaan se kuuluu jäsenvaltioiden velvollisuuksiin. Atlantic Dawn -alus ei ole koskaan ollut rekisteröitynä Irlannin kalastusaluerekisteriin eikä siten myöskään yhteisön kalastusaluerekisteriin, vaikka se purjehtiikin Irlannin lipun alla. Tämä on laitonta, ja Irlannin osalta onkin käynnistetty rikkomusmenettely.

Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) hyväksymän kalastuskapasiteetin hallinnon kansainvälisen toimintaohjelman mukaan valtioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet liiallisen kalastuskapasiteetin ehkäisemiseksi ja sen varmistamiseksi, että pyyntiponnistukset ovat sopu-soinnussa kalakantojen kestävä hyödyntämisen kanssa. Yhteisön aluevesien ulkopuolisten kalavarojen hyödyntämiseen ei vaikuta ainoastaan kantojen biologinen tila vaan myös kalastusoikeudet, joita yhteisö voi hankkia neuvottelemalla asianomaisten rannikkovaltioiden kanssa. On siis luontevaa mukauttaa yhteisön kalastuskapasiteetti yhteisölle kolmansien maiden vesille mahdollisesti myönnettäviin kalastus-oikeuksiin.

On korostettava, että Atlantic Dawn -aluksen toiminta ei ole koskaan kuulunut yhteisön ja Mauritanian välisen kalastussopimuksen piiriin, koska sopimus rajoittaa Mauritanian vesillä toimivien yhteisön alusten koon 9 500 bruttorekisteritonniin. Sopimus sisältää muun muassa kalastusalueita ja teknisiä järjestelyjä koskevia määräyksiä, joiden tarkoitus on suojella paikallista pienimuotoista kalastusta. Sopimuksessa on sovittu myös joistakin yhteisön rahoittamista erityistoimista pienimuotoisen kalastuksen ja paikallisten markkinointiverkoston tukemiseksi ja kehittämiseksi.

Kyseisille verkostoille on todennäköisesti hyötyä nimenomaan siitä sopimuksen määräyksestä, jonka mukaan yhteisön alusten on purettava tietty määrä saaliita Mauritanian satamissa.

(¹) EYVL L 38, 8.2.2002.

(2002/C 205 E/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0614/02

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kalastusalan työntekijöiden koulutus

Komissio antoi 4. huhtikuuta 2001 neuvostolle ja Euroopan parlamentille tiedonannon merenkulkijoiden koulutuksesta ja palvelukseen ottamisesta (¹). Tiedonannolla pyritään edistämään perusteellista tutkimusta merenkulkijoiden nykyisestä koulutustilanteesta, ehdotetaan lainsäädännöllisiä sekä muita toimenpiteitä, jotka komissio on jo hyväksynyt, ja toimenpiteitä, joilla parannetaan tilannetta sekä meriliikenteen työmarkkinaosapuolten että merenkulkualan opetuksen ja koulutuksen tarjoajien osalta.

Nimestään huolimatta tiedonanto koskee vain merikuljetusalan ammattilaisia ja jättää huomiotta Euroopan koko kalastusalan huolimatta kalastusalalla työskentelevien suuresta lukumäärästä, vaikeista työolosuhteista ja korkeista onnettomuuslukuista.

Miksi komissio sulkee kalastusalan ehdotustensa ulkopuolelle?

Aikooko komissio tehdä aloitteen, jolla täydennetään jo esitettyä ehdotusta ja jossa on ehdotuksia kalastusalan ammatillisesta koulutuksesta ja palvelukseen ottamisesta?

(¹) KOM(2001) 188 lopullinen.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 2002)

Tiedonanto, johon parlamentin jäsen viittaa, koskee henkilöiden ja tavaroiden merikuljetuksen erityisongelmaa. Ala kärsii vakavasta työvoimapulasta, ja varsinkin päällystöstä on pulaa. Mainitussa tiedonannossa asetetaan kaksi tavoitetta: merenkulun tekeminen nykyistä houkuttelevammaksi alusten turvallisuustasoa ja elinolosuhteita parantamalla sekä varmistamalla maalla ja merellä annettavan merenkulkualan koulutuksen tasokkuus. Tällä tavoin pyritään lisäämään alalle hakeutuvien työntekijöiden määrää.

Vaikka osalla tiedonannossa käsitellyistä seikoista voisi olla merkitystä myös kalastajien kannalta, tiedonannolle asetetut tavoitteet rajaavat heidät sen tarkastelukohteen ulkopuolelle.

Komissio on tietoinen siitä, että kalastajien koulutukseen liittyvät ongelmat ovat ainakin yhtä suuria, elleivät suurempiakin, kuin merenkulkijoiden koulutukseen liittyvät. Onhan kyseessä vaarallinen ja raskas ammatti, jonka harjoittajien koulutus on usein riittämätön. Komissio katsoo, että erityisesti kalastusalan koulutusta, turvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskevat kysymykset vaativat erityistarkastelua.

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston puitedirektiivin 89/391/ETY (¹) ja erityisesti turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista kalastusaluksilla tehtävässä työssä 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/103/EY (²) säännöksiin, joissa annetaan yksityiskohtaisia sääntöjä työntekijöille tiedottamisesta ja heidän koulutuksestaan.

Direktiivin 93/103/EY 9 artiklan 2 kohdan mukaan koulutusta on annettava tulipalon torjunnassa, pelastautumis- ja ensiapuvälineiden käytössä, kalastus- ja vetolaitteiden käytössä sekä erilaisten merkinantotapojen käytössä ja erityisesti käsimerkkien antamisessa.

Direktiivin 93/103/EY 10 artiklassa säädetään myös, että henkilöille, jotka saattavat joutua toimimaan aluksen päällikkönä, on annettava syventävää koulutusta:

- a) sairauksien ja työtaturmien ehkäisemisestä aluksella sekä toiminnasta onnettomuustilanteissa;
- b) aluksen vakauteen vaikuttavista seikoista ja vakauden säilyttämisestä kaikkien ennakoitavissa olevien kalastustoimenpiteiden aikana;
- c) navigoinnista ja radioviestinnästä.

Lisäksi terveydelle ja turvallisuudelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista aluksilla tapahtuvan sairaanhoidon parantamiseksi 31 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/29/ETY (³) 5 artiklassa annetaan yksityiskohtaisia sääntöjä onnettomuustapauksessa tai hengenvaarallisessa tilanteessa toteutettavia lääkinnällisiä avustustoimenpiteitä ja ensiaputoimenpiteitä koskevasta tiedottamisesta ja koulutuksesta.

Työntekijöiden saantiongelmat eivät kosketa kalastusta samalla tavoin kuin muuta merenkulkua. Kalastusalalla ei ole varsinaista työvoimapulaa mutta kylläkin ongelmia nuorten houkuttelemisessa alalle. Onkin tärkeää ryhtyä toimenpiteisiin alan julkisuuskuuvan parantamiseksi.

Vuonna 2001 julkaistiin vihreä kirja yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuudesta⁽⁴⁾, josta eri osapuolet, kuten parlamentti, keskustelivat. Komissio viimeistelee parhaillaan näihin keskusteluihin perustuvaa tiedonantoa yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta. Siinä käsitellään myös koulutukseen ja turvallisuuden liittyviä kysymyksiä. Tämä tiedonanto ja eräitä vuoden 2002 jälkeiseen uuteen yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyviä säännösehdotuksia annetaan parlamentin käsiteltäväksi ennen kesää 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989.

⁽²⁾ EYVL L 307, 13.12.1993.

⁽³⁾ EYVL L 113, 30.4.1992.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 135 lopullinen.

(2002/C 205 E/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0617/02

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE-DE) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Alueelliset innovaatio-ohjelmat

Inforegio/News -tiedotteen (tammikuu 2002) mukaan komissio on saanut päätökseen neuvottelut 58:sta alueellisesta innovaatio-ohjelmasta.

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monta innovaatio-ohjelmaa se on hylännyt Espanjassa ja miksi?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(5. huhtikuuta 2002)

Komissiolle ennen 31. päivää toukokuuta 2001 esitetyistä 18:a alueellista innovaatio-ohjelmaa koskevista Espanjan ehdotuksista 17 on jo hyväksytty tai parhaillaan hyväksyttävänä. Niiden kokonaisrahoitus on yli 80 miljoonaa euroa, josta yhteisön osuus on yli 45 miljoonaa euroa.

Yksi ehdotus hylättiin, koska sen ei katsottu täyttävän riittävällä tavalla komission tiedonannossa⁽¹⁾ määriteltyjä arviointiperusteita. Ehdotuksessa etusija oli annettu viestintäinfrastruktuuria koskeville toimenpiteille, ja se vastasi siten perinteistä toimenpideohjelmaa pikemminkin kuin todellista innovatiivista toimintaohjelmaa.

⁽¹⁾ Alueet uudessa taloudessa – Suuntaviivat EAKR:n innovatiivisille toimille kaudella 2000–2006 – KOM(2001) 60 lopullinen.

(2002/C 205 E/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0618/02

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Corrubedon kosteikko Cousossa (La Coruña, Espanja)

Vaikka Xunta de Galicia on ottanut Corrubedon kosteikon Natura 2000 -verkostoon sisällytettävien alueiden luetteloon, aluetta koskevia rakennuslupia on myönnetty laivanrakentamista ja teollisuuskäyttöä varten.

Voiko komissio ilmoittaa, miten etenee valitus 2001/4904, SG (2001) A/8849/2, jolla tämä asia on esitetty komissiolle?

Voiko komissio ilmoittaa, millaisia vastauksia se on tähän mennessä saanut Espanjan viranomaisilta?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(24. huhtikuuta 2002)*

Komissio voi vahvistaa, että kantelua 2001/4904 tarkastellaan parhaillaan yhdessä muiden samaa asiaa koskevien asiakirjojen kanssa.

Koska asian käsittelyä ei ole vielä saatu päätökseen, asiasta ei ole vielä käyty kirjeenvaihtoa Espanjan viranomaisten kanssa.

(2002/C 205 E/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0619/02**esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle***(6. maaliskuuta 2002)*

Aihe: Espanjan hallituksen lämpövoimalaitoksiin liittyvän politiikan ja Kioton sitoumusten yhteen-sopimattomuus

Euroopan unionin tämänhetkisenä puheenjohtajana toimiva Espanja on jo hyväksynyt ympäristö-vaikutusten arviointiselostuksen, jotta 22 uutta lämpövoimalaitosta voidaan sijoittaa sen alueelle. Mainittuihin laitoksiin pitää vielä lisätä lähitulevaisuudessa rakennettaviksi ilmoitetut 49 voimalaitosta, joiden suunniteltu teho olisi 31 000–36 000 MW ja joiden yhteenlasketut CO₂-päästöt olisivat 108–126 miljoonaa tonnia vuodessa.

Tähän liittyen Greenpeacen kritisoima Endesa-yhtiön Carbonerasissa (Almería) sijaitsevan laitoksen suunniteltu laajentaminen on erityisen merkityksellistä, sillä toteutuessaan laitoksen teho olisi 1 859–1 959 MW, mikä tekisi siitä selvästi Espanjan suurimman myös CO₂-päästöjen suhteen (laitoksen päästöt voisivat olla yli 14 miljoonaa tonnia vuodessa).

Katsooko komissio, että uusien lämpövoimalaitosten laajennus- ja rakennussuunnitelmat ovat johdonmukaisia ja sopivat yhteen Kioton pöytäkirjan ratifiointiin liittyvien CO₂-päästöjen vähentämistavoitteiden kanssa?

Aikooko komissio pyytää puoli vuotta EU:n puheenjohtajana toimivan Espanjan hallitusta harkitsemaan uudelleen nykyistä lämpövoimalaitoksiin liittyvää politiikkaansa ja muuttamaan sitä Kioton pöytäkirjassa asetettujen tavoitteiden mukaiseksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(16. huhtikuuta 2002)*

Toimivalta ratkaista energialähteitä koskevat kysymykset kuuluu jäsenvaltioille.

Jäsenvaltiot päättävät myös siitä, kuinka poliittisesti sovitut päästöjen vähentämistavoitteet pyritään saavuttamaan. Tietyissä olosuhteissa uudet voimalaitokset voivat edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä. Näin voi käydä esimerkiksi silloin, kun vanhat ja tehottomat hiilivoimalat, joiden hiilidioksidipäästöt ovat suhteellisen suuret, korvataan uusilla ja tehokkailla voimalaitoksilla, joissa käytetään vähemmän hiilidioksidia (CO₂) tuottavia polttoaineita, kuten kaasua (niin sanottu korvautuvuusvaikutus). On huomattava, että yhteisön suuria polttolaitoksia koskevan lainsäädännön mukaan⁽¹⁾ voimalaitosten on noudatettava rikkidioksidia (SO₂) ja typen oksideja (NO_x) koskevia päästörajoitusvaatimuksia. Toimenpiteet toimituspuolella eivät kuitenkaan todennäköisesti riitä sovitettujen päästötavoitteiden saavuttamiseen. Toimenpiteet kysyntäpuolella, kuten parempi energiatehokkuus, ovat myös hyvin tärkeitä.

Yhteisön CO₂-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmästä tehdyn päätöksen 93/389/ETY⁽²⁾ muuttamisesta tehdyssä neuvoston päätöksessä 1999/296/EY velvoitetaan jäsenvaltiot ilmoittamaan komissiolle vuosittain kasvihuonekaasupäästöt sekä päästöjen vähentämistä edistävät

toimintalinjat ja toimenpiteet. Päätöksessä säädetään, että komissio arvioi saamansa tiedot ja laatii niiden perusteella vuosittaisen selonteon jäsenvaltioiden todellisesta ja suunnitellusta edistymisestä.

Uusin arviointi jäsenvaltioiden ja koko Euroopan tasolla tapahtuneesta edistymisestä on julkaistu marraskuussa 2001 komission vuosittaisessa kasvihuonekaasupäästöjen seurantakertomuksessa⁽¹⁾. Espanjan osuus yhteisön yhteenlasketusta kasvihuonekaasujen päästömäärästä on 9 prosenttia ja näin ollen sillä on EU:n viidenneksi suurimmat kasvihuonekaasupäästöt. Vuosien 1990 ja 1999 välisenä aikana Espanjan päästöt ovat lisääntyneet yli 20 prosenttia. Jotta Espanja pysyisi Kioton pöytäkirjassa sovitussa vastuun jakamistavoitteessa (+ 15 %) kaudella 2008–2012, merkittävät lisätoimenpiteet ovat selvästi välttämättömiä.

Jotta yhteisö voi saavuttaa sovitut kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteet, komissio sekä edellyttää, että jäsenvaltiot laativat ja panevat täytäntöön kansallisia ilmastonmuutosstrategioita, että täydentää niitä tekemällä konkreettisia toimintalinjoja ja toimenpiteitä koskevia ehdotuksia Euroopan unionin tasolla.

⁽¹⁾ EYVL L 309, 27.11.2001 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY, annettu 23. lokakuuta 2001, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhkauspäästöjen rajoittamisesta.

⁽²⁾ EYVL L 117, 5.5.1999.

⁽³⁾ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmästä tehdyn päätöksen 93/389/ETY (muutettu neuvoston päätöksellä 1999/296/EY) mukainen kertomus.

(2002/C 205 E/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0621/02

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Lourinhässa sijaitseva jurakauden museo

Länsi-Portugalin alueella ja erityisesti Lourinhän kunnassa on suurten dinosauruseriä, krokotiilien, kilpikonien, kalojen ja selkärangattomien maailmanlaajuisesti merkittäviä muinaisjäänteitä, jotka ovat 150 miljoonaa vuotta vanhoja.

Nykyinen Lourinhän museo on hyvin pieni ajatellen sen suuren muinaisjäännemäärän kulttuurillista ja tieteellistä tärkeyttä. Tästä johtuen tieteellinen yhteisö ryhtyi kehittämään ajatusta siitä, että rakennettaisiin erilaisilla paikallisilla avustuksilla lähiaikoina suurisuuntainen monikulttuurinen keskus, johon kuuluisi uusi museo ja monitoimitilat tieteelliselle tutkimukselle, opetukselle, vapaa-ajan vietoille ja viihteelle.

Lukuisten laitosten ja ihmisten aktiivisen ponnistelun tuloksena saatiin käyttöön suuri 32 hehtaarin maa-alue Lourinhän kylän läheisyydessä. Arkkitehtiryhmän luovuuden avulla saatiin laadittua suunnitelma rakennushankkeesta, jonka arvioidut kustannukset nousevat 20 miljoonaan euroon. Tämä hanke on Portugalille, sen läntiselle alueelle ja Lourinhän kunnalle erittäin tärkeä tieteellisesti, kulttuurisesti ja koulutuksellisesti.

Komissiota pyydetään kertomaan voidaanko tälle tärkeälle kulttuurihankkeelle saada rahoitusta.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2002)

Komissio on neuvotellut Portugalin viranomaisten kanssa ohjelmakauden 2000–2006 kulttuuria koskevasta toimenpideohjelmasta, johon sisältyy muun muassa kansallisten museoiden nykyaikaistamis- ja elvyttämistoimenpiteitä samoin kuin historiallisten ja kulttuuri-kohteiden suojele- ja kunnostamistoimenpiteitä.

Komissio muistuttaa parlamentin jäsenelle, että sekä hankkeiden valinta että niiden toteuttaminen kuuluvat kumppanuusperiaatteen mukaisesti Euroopan aluekehitysrahastosta yhteisrahoitettavien ohjelmien hallinnoinnista ja seurannasta vastaaville paikallisille viranomaisille. Kyseessä olevan hankkeen edistämisestä vastaavat tahot voivat esittää ehdotuksensa kulttuuriministeriölle (Gabinete de gestão do P. O. Cultura – Palácio Nacional da Ajuda).

(2002/C 205 E/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0625/02

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) ja Ioannis Marinos (PPE-DE) komissiolle

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Cedefopin käytännöt

Erittäin luotettavan Agence Europe -tiedotuslehden (N:o 8131, 18. tammikuuta 2002) mukaan Euroopan oikeusasiamies on päättänyt suorittaa tutkimuksen siitä, millaista kieltä Cedefop käyttää ollessaan yhteydessä kansalaisiin. Tässä julkaisussa annetaan täydellinen kuvaus edellä mainitun erillisviraston virallisiin asiakirjoihin sisältyvistä väheksyvistä ilmauksista, joita se käyttää tuodakseen julki näkemyksensä sen käytäntöjä vastaan protestoineista Euroopan kansalaisista. Huomautettakoon, että yhteisön toimielimet ja kansainvälinen lehdistö ovat useita kertoja aikaisemminkin joutuneet ottamaan esiin tämän viraston harrastamat käytännöt, sillä viime joulukuussa Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuini ilmoitti, että monet Cedefopin suorittamista työhönotoista olivat riittämättömästi perusteltuja. Tilanne vaikuttaa kielteisesti Kreikkaan, joka on tämän viraston isäntämaa ja tekee kaiken voitavansa tuodakseen sen tehtävää esiin ja helpottaakseen sen työtä, mutta joutuu kärsimään sen käytäntöjen aiheuttamista sivuvaikutuksista.

Mikä on komission näkemys tästä Cedefopin taktiikasta? Kuka on vastuussa epäasianmukaisesta sanankäytöstä, jota tämän viraston asiakirjoissa esiintyy? Kuka tarkalleen sanoen on vastuussa työhönotossa todetuista säännönvastaisuuksista? Monellako kielellä ja millä kielillä Cedefopin asiakirjat ja tiedotteet laaditaan?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2002)

Cedefop on hajautettu erillisvirasto, joka on perustettu Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämissäkeskuksen perustamisesta 10. helmikuuta 1975 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 337/75⁽¹⁾. Se harjoittaa itsenäistä henkilöstöpolitiikkaa, johon komissio ei voi puuttua; komissio on ainoastaan edustettuna sen hallintoneuvostossa. Perustamisasetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaan johtaja ”on henkilöstön esimies ja vastaa henkilöstön palvelukseen ottamisesta ja erottamisesta”⁽²⁾. Johtaja, joka siis vastaa henkilöstöasioista, toimittaa kirjalliset lausunnot Euroopan oikeusasiamiehelle.

Oikeusasiamies ryhtyi oma-aloitteiseen tutkimukseen 7. tammikuuta 2002 ja lähetti hallintoneuvoston puheenjohtajalle kirjeen, joka koski Cedefopin käyttämää kieltä yhteydenpidossa oikeusasiamiehen toimistoon, ei kansalaisiin. Hallintoneuvoston puheenjohtaja vastasi 6. maaliskuuta 2002 Cedefopin puolesta.

Vastauksessa todettiin, että Cedefop pahoittelee valituksia koskevissa lausunnoissaan käyttämäänsä kieltä ja ettei se odottanut, että lausunnot julkaistaan. Cedefop korosti, että sen yksiköt ovat aina kiinnittäneet suurta huomiota kohteliaisuuteen ja avuliaisuuteen ollessaan tekemisissä kansalaisten ja näiden tekemien valitusten kanssa. Tämä koski myös oikeusasiamiehen kirjeessä esiin otettua asiaa kolmesta valituksesta. Hallintoneuvosto kehotti johtajaa toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet ja ohjeistamaan henkilöstöä niin, ettei asiatonta kielenkäyttöä esiinny tulevaisuudessa vastattaessa kirjallisesti valituksiin.

Oikeusasiamies ilmoitti 13. maaliskuuta 2002 päivätyssä kirjeessään hallintoneuvoston puheenjohtajalle, että hänen tutkimustensa mukaan Cedefopissa ei oltu syyllistytty hallinnollisiin virheisiin, ja lopetti näin ollen asian käsittelyn.

Komissio haluaa muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle aiemmasta vastauksestaan Marínosin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3675/01⁽³⁾, joka koski Cedefopin rekrytointipolitiikkaa, ja etenkin tilintarkastustuomioistuimen joulukuussa 2001 annettuun raporttiin sisältyvästä lausunnosta, jonka mukaan useat Cedefopin nimityksistä olivat ”riittämättömästi perusteltuja”.

Cedefopin tehtävistä, toiminnasta ja tuotteista on saatavilla esite (”Cedefop in brief”) painettuna ja sähköisessä muodossa (<http://www.cedefop.eu.int/>) kaikilla yhteisön 11 virallisella kielellä. Tärkeimmistä Cedefopin julkaisuista pyritään tekemään tiivistelmät kaikilla virallisilla kielillä (esim. ”Pätevöittävä koulutus ja oppiminen – Toinen raportti ammatillisen koulutuksen tutkimuksesta Euroopassa”). Suurin osa Cedefopin tiedotusmateriaalista, joka on saatavilla eurooppalaisesta koulutuskeskuksesta (www.trainingvillage.gr), samoin kuin ammatillista koulutusta käsittelevä lehti ”Vocational Training”⁽⁴⁾, julkaistaan englanniksi, ranskaksi, saksaksi ja espanjaksi. Cedefop julkaisee neljännesvuosittain tiedotteen (”Cedefop Info”) englanniksi, ranskaksi ja saksaksi.

⁽¹⁾ EYVL L 39, 13.2.1975.

⁽²⁾ Katso myös vastaus kirjalliseen kysymykseen E-2549/98, EYVL C 118, 29.4.1999.

⁽³⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002.

⁽⁴⁾ Lehti ilmestyy myös portugaliksi, mutta sen julkaisemisesta vastaavat Portugalin viranomaiset.

(2002/C 205 E/190)

KIRJALLINEN KYSYMYKSEN E-0626/02

esittäjä(t): **Concepción Ferrer (PPE-DE) komissiolle**

(6. maaliskuuta 2002)

Aihe: Sähkömarkkinat

Komission hiljattain julkaisemassa sähkömarkkinoiden avautumista käsittelevässä kertomuksessa korostetaan, että sisämarkkinoilla vallitsee huomattavia kilpailuvääristymiä, etenkin sellaisia, jotka koskevat liian suuria maksuja sähköverkkoon liittymisen yhteydessä.

Aikooko komissio ryhtyä toimenpiteisiin vaatiakseen jäsenvaltioita korjaamaan tämän yritysten kilpailua huomattavasti vaikeuttavan tilanteen?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(17. huhtikuuta 2002)

Kuten kertomuksen⁽¹⁾ päätelmissä todetaan, komissio uskoo, että ongelma voidaan ratkaista panemalla nopeasti täytäntöön sen ehdotukset markkinoiden avoimuuden laajentamiseksi ja verkkoon pääsyn eriyttämistä säädellyin valvonnan vahvistamiseksi.

Muita erityistoimia ei tietenkään voida sulkea pois, jos voimassa olevia direktiivejä rikotaan tai jos yhteisön kilpailulainsäädäntöä ei noudateta. Rikkomisesta johtuvia menettelyjä on jo toteutettu Belgiaa vastaan sähködirektiivin⁽²⁾ osalta sekä Saksaa ja Ranskaa vastaan kaasudirektiivin⁽³⁾ osalta, koska kyseisten direktiivien täytäntöönpanossa esiintyi viivästymistä tai koska niitä ei ollut pantu täytäntöön osittain tai kokonaan.

Komissio aikoo uusia benchmarking-menettelyn vuosittain kehityksen seuraamiseksi. Seuranta voi johtaa muihin rikkomisesta johtuviin menettelyihin, komission suosituksiin tai uusiin lainsäädäntöehdotuksiin.

⁽¹⁾ Ensimmäinen kertomus sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden toteuttamisesta (”benchmarking”), SEC(2001) 1957.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/92/EY, annettu 19. joulukuuta 1996, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä, EYVL L 27, 30.1.1997.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/30/EY, annettu 22. kesäkuuta 1998, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä, EYVL L 204, 21.7.1998.

(2002/C 205 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0628/02**esittäjä(t): Raina Echerer (Verts/ALE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 2002)

Aihe: Ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin täytäntöönpano Itävallassa

Euroopan talousalueesta tehdyllä sopimuksella, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 1994, Itävalta sitoutui saattamaan yhteisön säännösten osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sopimuksen 74 artiklassa todetaan, että erityisiä ympäristösuojelutoimia koskevat säännökset sisältyvät sopimuksen liitteeseen XX. Liitteen mukaan direktiivi 85/337/ETY⁽¹⁾ on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Euroopan talousalueesta tehty sopimus tuli Itävallassa voimaan 1. tammikuuta 1994 ilman siihen liittyviä siirtymäsäännöksiä. Tällöin sovittiin vain kolmesta poikkeuksesta periaatteeseen, jonka mukaan yhteisön säännöstö on saatettava välittömästi osaksi kansallista lainsäädäntöä, eikä mikään niistä koske ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä.

Itävallan ympäristövaikutusten arvioinnista annetun lain 46 pykälän 1 kohdan mukaan kansallinen laki tuli voimaan 1. heinäkuuta 1994, ellei toisin ole säädetty. Kyseisen lain 46 pykälän 4 kohdan mukaan sen säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta hankkeisiin, joita koskevat hakemukset on tehty 30. kesäkuuta 1994 mennessä. Tämä on johtanut siihen, että monia hankkeita, joille olisi direktiivin 85/337/ETY mukaan pitänyt suorittaa ympäristövaikutusten arviointi, koskevat hakemukset jätettiin muutama päivä ennen ympäristövaikutusten arviointia koskevan lain voimaantuloa, jotta voitiin välttää lain soveltaminen. Yva-direktiiviin ei kuitenkaan sisälly Itävallan ympäristövaikutusten arvioinnista annetun lain 46 pykälän säännöksiä vastaavia siirtymäsäännöksiä. Näin ollen hankkeisiin, joita koskevat hakemukset on tehty ennen 1. heinäkuuta 1994, on sovellettava suoraan yva-direktiivin säännöksiä.

Itävallan hallinto-oikeus on kuitenkin katsonut oikeuskäytännössään, että ETA-sopimus on tavanomainen kansainvälisen oikeuden sopimus, eikä se ole luonteeltaan ylikansallinen kuten EY:n perustamissopimus. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaa koskeva oikeuskäytäntö ei vastaa ETA-sopimuksen 3 artiklaa koskevaa oikeuskäytäntöä. Itävallan hallinto-oikeus katsoo, että ETA-sopimus ei siksi ole Itävallan lainsäädännön mukaan normihierarkiassa kansallisen lainsäädännön yläpuolella, ja näin ollen ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä ei voida soveltaa 1. tammikuuta 1994 ja 1. heinäkuuta 1994 välisenä aikana suoraan eikä sillä voida korvata Itävallan asiaa koskevan lain 46 pykälää (Itävallan hallinto-oikeus 3. lokakuuta 1996, 95/06/0246).

Onko komissio Itävallan hallinto-oikeuden kanssa yhtä mieltä siitä, että Euroopan talousalueesta tehty sopimus on tavanomainen kansainvälisen oikeuden sopimus, joka ei ole luonteeltaan ylikansallinen?

Onko komissio Itävallan hallinto-oikeuden kanssa yhtä mieltä siitä, että Euroopan talousalueen puitteissa yhteisön oikeudella ei ole etusijaa kansalliseen lainsäädäntöön nähden?

Onko komissio Itävallan hallinto-oikeuden kanssa yhtä mieltä siitä, että ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä ei ollut mahdollista soveltaa suoraan 1. tammikuuta 1994 ja 1. heinäkuuta 1994 välisenä aikana?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2002)

Asia koskee Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen oikeudellista luonnetta ja sopimukseen liittyvää johdettua oikeutta ajanjaksona, jolloin Itävalta kuului ETA-alueeseen (1. tammikuuta – 31. joulukuuta 1994). Keskeinen asiaa koskeva dokumentti on tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/EY (ympäristövaikutusten arviointia (YVA) koskeva direktiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY⁽¹⁾, jota Itävallan oli määrä soveltaa ETA-sopimuksen perusteella 1. tammikuuta 1994 alkaen.

Itävallan kansallinen täytäntöönpanosäädös (UVP-G) tuli voimaan kuitenkin vasta 1. heinäkuuta 1994 eikä se ollut sovellettavissa hankkeisiin, joiden hakemukset oli tehty ennen kyseistä päivämäärää. Parlamentin jäsen viittaa myös Itävallan hallinto-oikeuden vuonna 1996 tekemään päätökseen, jonka mukaan ETA-sopimus on tavanomainen kansainvälinen sopimus eikä siis luonteeltaan ylikansallinen. Näin ollen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaan (Amsterdamin sopimuksen jälkeen 10 artiklaan) perustuva oikeuskäytäntö ei olisi sovellettavissa ETA-sopimuksen osalta sillä seurauksella, että YVA-direktiivi jäisi ilman suoraa vaikutusta.

Komissiota on pyydetty antamaan lausunto Itävallan hallinto-oikeuden päätöksestä seuraavissa kysymyksissä:

- ETA-sopimuksen oikeudellinen luonne (ylikansallinen vai tavanomainen kansainvälinen sopimus),
- yhteisön oikeuden ensisijaisuus suhteessa kansalliseen lainsäädäntöön ETA-maissa sekä
- YVA-direktiivin välitön soveltaminen Itävallassa 1. tammikuuta ja 1. heinäkuuta 1994 välisenä aikana.

Parlamentin jäsenen kuvailemaa tilannetta tarkasteltuaan komissio kehottaa parlamentin jäsentä osoittamaan tiedustelunsa Euroopan vapaakauppajärjestön (EFTA) valvontaviranomaiselle.

ETA-sopimukseen liittyen parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan seuraaviin oikeustapauksiin: T-115/94, Opel Austria, [1997] ECR II-39; E-9/97, Sveinbjörnsdóttir, [1998] EFTAn oikeustapauskokoelma 95 ja E-1/01, Einarsson, EFTAn tuomioistuimen päätös, annettu 22. helmikuuta 2002, ei vielä julkaistu.

(¹) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2002/C 205 E/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0629/02

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(8. maaliskuuta 2002)

Aihe: Eläinkokeista saadut tiedot ja Euroopan unionin kemikaaleja koskeva politiikka

Miten komissio aikoo taata kemikaalipolitiikkaa koskevassa direktiiviluonnoksessa, ettei sellaisia eläinkokeita, joista on jo olemassa tietoja, tarvitse uusia?

Onko komissio tietoinen amerikkalaisen EPA:n (Environmental Protection Agency) HPV Challenge -ohjelman yhteydessä aloittaman 120 päivän julkisen valitusajan ja muiden toimien, joilla pyritään vähentämään eläinkokeiden tarvetta, hyvästä menestyksestä? Katsooko komissio, että tästä voitaisiin ottaa opiksi jotain?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2002)

Valkoisen kirjan "Tulevaa kemikaalipolitiikkaa koskeva strategia" (¹) julkaisemisen jälkeen komissio kuuli laajalti monia eläinsuojelujärjestöjen, jäsenvaltioiden ja teollisuuden edustajista koostuvia sidosryhmien työryhmiä siitä, miten strategia olisi paras toteuttaa. Yksi työryhmistä pohti kysymyksiä, jotka liittyvät eläinkokeisiin ja erityisesti siihen, miten tarpeettomat, toistuvat kokeet ovat vältettävissä. Ryhmän keskustelut otetaan huomioon uuden lainsäädännön valmistelussa.

Vaikka työryhmät koostuivat Euroopan unionin alueelle sijoittautuneiden organisaatioiden edustajista, komissio haluaisi ottaa huomioon kaikki asiaa koskevat kansainväliset tiedot. Tästä syystä komissio on lähestynyt Yhdysvaltain ympäristönsuojeluvirastoa ja pyytänyt lisätietoja sen käyttämästä 120 päivän julkisesta valitusajasta. Viraston vastaus otetaan myös huomioon uuden lainsäädännön valmistelussa.

Kun komissio on valmistellut lainsäädäntöehdotuksensa, ehdotus siirretään Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi yhteispäätösmenettelyssä. Eläinkokeisiin liittyvistä säännöksistä voidaan sitten keskustella kaikkien sidosryhmien kanssa uudesta lainsäädännöstä käytävän laajemman keskustelun tärkeänä osana.

(¹) KOM(2001) 88 lopullinen.

(2002/C 205 E/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0633/02**esittäjä(t): Reinhold Messner (Verts/ALE) komissiolle***(4. maaliskuuta 2002)*

Aihe: Brescia–Padova-moottoritietä hoitavan yhtiön toimiluvan uusiminen ja Pedemontana–Veneta–Ovest-tien rakentaminen (Montebellosta Thieneen)

Brescian ja Padovan välisen moottoritien hallinnointia koskevaa toimilupaa pidennettiin toukokuussa 2001 yhdeksällä vuodella (vuoden 2011 loppuun asti) ilman tarjouskilpailua. Sopimuksen osapuolina ovat Brescia-Padova-yhtiö ja ANAS (Azienda Nazionale Autonoma Strade), tieverkosta vastaava Italian valtion laitos.

Ns. Ciampi–Costa-direktiivin⁽¹⁾ nojalla moottoriteitä koskevia toimilupia voidaan poikkeuksellisesti jatkaa vain riita-asioiden ratkaisemiseksi (esim. maksujen mukauttamatta jättäminen, jalkapallon MM-kilpailujen vuonna 1990 ja Columbuksen juhluvuoden 1992 vuoksi tehtyjen töiden tunnustaminen sekä muut riita-asiat, joista tarvitaan ao. viranomaisen lausunto). Tässä tapauksessa toimiluvan pidentäminen vaikuttaa perustellulta, koska toimiluvan haltijalle on myönnetty lupa sellaisten monien uusien moottoritieosuuksien rakentamiseen, jotka kuuluvat sopimukseen ja rahoitussuunnitelmaan. Näiden uusien osuuksien joukossa on edellä mainittu Pedemontana–Veneta–Ovest-tie, jolla yhdistetään A4 (Montebello Vicentinon lähellä) ja A31 (Thienen lähellä) 27,4 km:n pituisella moottoritiellä ja 19 km:n pituisilla liittymäosuuksilla. Työn arvioidut kustannukset ovat 540 661 miljoonaa liiraa (noin 280 milj. euroa). Tämä moottoritie ei kuitenkaan ole pelkkä A4:n ja A31:n välinen yhdystie, sillä nämä tiet ovat jo yhteydessä toisiinsa Vicenzan pohjoisen tietullimaksupaikan kautta, vaan kyseessä on kokonaan uusi moottoritie Valtrompian ja Valdasticon teiden lisäksi, jotka myös sisältyvät Brescia–Padova-tien toimiluvan haltijan rahoitussuunnitelmaan ja joista olen jo esittänyt komissiolle kysymykset (E-0371/01⁽²⁾) ja E-4047/00⁽³⁾)⁽⁴⁾.

Onko Pedemontana–Veneta–Ovest-moottoritien (Montebello Vicentinosta Thieneen) tapauksessa kyse uudesta työstä, jolloin toimiluvan pidentämistä ei voida perustella ilman tarjouskilpailua?

⁽¹⁾ Vrt. yleisten töiden ministeriön yhdessä valtiovarain-, budjetti- ja taloussuunnitteluministeriön kanssa 20.10.1998 antama direktiivi, pöytäkirja nro 011790/valtiovarainministeriö.

⁽²⁾ EYVL C 235 E, 21.8.2001, s. 189.

⁽³⁾ EYVL C 174 E, 19.6.2001, s. 220.

⁽⁴⁾ Rahoitussuunnitelmassa investoinnit uusiin töihin ovat yhteensä 2 466 miljardia liiraa (1 273 miljoonaa euroa).

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(27. maaliskuuta 2002)*

Komissio on jo pyytänyt Italian viranomaisilta tietoja yritykselle "Società per l'autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova" myönnetyn moottoritietä koskevan toimiluvan voimassaoloajan pidentämisestä. Viranomaisten antaman vastauksen mukaan voimassaolon pidentäminen ei liity uusien moottoriteiden toteutukseen, vaan toimiluvan myöntäneen viranomaisen kanssa syntyneen riita-asian päättämiseen. Se koskee etenkin maksujen jäädyttämistä inflaation torjumiseksi 20. lokakuuta 1998 annetun ministeriöiden välisen ohjeen nro 238 perusteita noudattaen.

Komissio aikoo kuitenkin pyytää kyseisiltä viranomaisilta kaikki tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, onko Pedemontana–Veneta–Ovest-tieosuuden toteutusta ja hallinnointia koskevan toimiluvan myöntäminen edellä mainitulle yritykselle ollut yhteisön lainsäädännön mukaista. Mikäli kyseisten tietojen tarkastelusta kävisi ilmi noudatetun menettelyn olleen yhteisön säännösten vastainen, komissio ryhtyy tietenkin välittömästi aiheellisiin toimiin.

(2002/C 205 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0642/02**esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle**

(28. helmikuuta 2002)

Aihe: Australian kanta turvapaikkaoikeuteen

Australian jyrkkä kanta turvapaikkaoikeuteen on joutunut kansainvälisen huomion keskipisteeseen. Australiassa kaikkia laittomia maahanmuuttajia pidetään vangittuina, lapsiperheet ja ilman perheenjäseniä saapuvat alaikäiset mukaan lukien. Australian hallitus suhtautuu tähän ongelmaan edelleen varsin välinpitämättömästi, vaikka maassa on ensimmäistä kertaa ryhdytty voimakkaasti vastustamaan pidätyskeskuksia ja vaadittu niiden sulkemista. Kohdellessaan huono-osaisia ihmisiä tällä tavoin Australia ei ota huomioon turvapaikkaan ja alaikäisten suojeluun liittyviä kansainvälisiä velvoitteita.

Voisiko Euroopan komissio ilmoittaa, mitä mieltä se on edellä mainitusta asiasta? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä auttaakseen myönteisen ratkaisun löytämistä edellä mainittuun vaikeaan ongelmaan, joka vaivaa maata, johon on kautta aikojen tultu siirtolaisina, mutta joka näyttää nykyään menettäneen kosketuksen omaan historiaansa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2002)

Australian historia perustuu siirtolaisuuteen. Australia on allekirjoittanut pakolaisten oikeusasemasta vuonna 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen ja siihen liitetyn vuonna 1967 tehdyn pöytäkirjan. Se on myös ottanut käyttöön erityisen uudelleensijoittamisohjelman pakolaisten vastaanottamiseksi, jolloin pakolaiset, jotka ovat löytäneet ensimmäisen turvapaikkamaan, voivat tulla Australiaan laillisesti ja saada suojelua ja oleskeluoikeuden. Kuten EU:n jäsenvaltiot, Australia on kohdannut uusia turvapaikanhakijoiden saapumismuotoja viime vuosina. On huomattava, että vuodesta 1945 yli puoli miljoonaa ihmistä on saapunut Australiaan sen pakolais- ja humanitaarisen ohjelman perusteella ja että vuosina 2000–2001 Australia myönsi lähes 14 000 viisumia humanitaarisista syistä. Näistä viisumeista 8 000 myönnettiin ulkomailla.

Komissio myöntää, että turvapaikanhakijoiden säilöön ottaminen on kiistanalainen asia sekä Australiassa että Euroopassa. Geneven yleissopimuksen 31 artiklassa säännellään niiden pakolaisten asemasta, jotka tulevat sopimuksen allekirjoittaneeseen maahan ja oleskelevat siellä laittomasti. Kansainvälinen yhteisö aloitti vuonna 2000 YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun suojeluksessa kansainväliset neuvottelut kansainvälisen suojelujärjestelmän ja erityisesti Geneven yleissopimuksen soveltamisen vahvistamiseksi. Tämän monenvälisen hankkeen perusteella tunnustettiin, että 31 artiklan täytäntöönpanoon ja turvapaikanhakijoiden säilöönottoa koskevaan kysymykseen oli kiinnitettävä erityistä huomiota. Australia osallistuu aktiivisesti tähän neuvotteluprosessiin.

Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän käyttöönottamiseksi komissio on eurooppalaisten perinteiden ja Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien perusteella hyväksynyt normit turvapaikanhakijoiden säilöönnotosta pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskevista menettelyistä⁽¹⁾ ja turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevista vähimmäisvaatimuksista⁽²⁾ annetuissa ehdotuksissa direktiiveiksi, joista neuvotellaan parhaillaan. Nämä normit pohjautuvat useisiin periaatteisiin. Turvapaikanhakijoita ei saa ottaa säilöön vain siksi, että he ovat turvapaikanhakijoita tai saapuneet maahan laittomasti. Turvapaikkamenettelyn aikana voi kuitenkin ilmetä perusteltuja syitä henkilön liikkumisen estämiseksi. Tällaisia rajoituksia voidaan käyttää vain niin kauan kuin se on ehdottomasti tarpeen. Säilöönottotarvetta on tarkasteltava säännöllisesti ja alaikäisten erityistilanne on otettava huomioon. Säilöönoton aikana on varmistettava inhimilliset olosuhteet ja perusoikeuksien kunnioittaminen.

Komissio aikoo edelleen tukea monenvälistä keskustelua näistä monitahoisista asioista, hyvien toimintatapojen vaihtoa ja YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun pyrkimyksiä tehdä yhteistyötä asianomaisten maiden kanssa Geneven yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevista kysymyksistä. Komissiolle ja Australialle on mahdollisuus keskustella turvapaikka- ja siirtolaisuuskysymyksistä lähiviikkoina.

⁽¹⁾ EYVL C 62 E, 27.2.2001.

⁽²⁾ EYVL C 213 E, 31.7.2001.

(2002/C 205 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0645/02**esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle**

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Lamyn kuulustelu petostentorjunnan koordinoituyksikössä

Kirjallisessa kysymyksessäni E-1174/01⁽¹⁾ pyysin komissiota toimittamaan täydellisen listan kaikista istunnoista, joihin Lamy oli osallistunut Euroopan komission minkä tahansa tason virkamiesten kanssa ollessaan Crédit Lyonnais -pankin hallituksen jäsen, sekä ilmoittamaan jokaisen istunnon ajankohdan, paikan ja syyn.

Vastauksessaan komissio ilmoitti, että Lamy tapasi komission virkamiehiä virallisesti vain kerran (Brysselissä 1.–3. toukokuuta 1998) ollessaan Crédit Lyonnais'n hallituksen jäsen. Tapaamisen syy oli Crédit Lyonnais'ta koskevan valtiontuen käsittely.

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni P-3450/01⁽²⁾ komissio myönsi, että mainitun tapaamisen lisäksi Lamylla oli kyseisenä ajanjaksona muitakin yhteyksiä komission jäseniin tai yksiköihin. Sen sijaan, että komissio olisi pyytänyt anteeksi ensimmäistä, puutteellista ja siten harhaanjohtavaa vastaustaan, se syytti minua saman tien vastauksen irrottamisesta kontekstistaan ja väärästä tulkinnasta.

1. Onko komissio samaa mieltä siitä, että alunperinkään ei kysytty Lamyn tapaamisista Crédit Lyonnais'n hallituksen jäsenen ominaisuudessa, vaan hänen tapaamisistaan hänen ollessaan Crédit Lyonnais'n hallituksen jäsen, ja että tässä on ero?
2. Onko komissio samaa mieltä siitä, että sen tähänastisista puutteellisista ja virheellisistä vastauksista saa vaikutelman, että Lamylla on jotain salattavaa?
3. Onko komissio valmis toimittamaan minulle täydellisen listan kaikista Lamyn virallisista tapaamisista komission jäsenten kanssa kyseisenä ajanjaksona?
4. Voiko komissio ilmoittaa, milloin ja missä sen vastauksessa kirjalliseen kysymykseen P-3450/01 mainittu istunto petostentorjunnan koordinoituyksikön (UCLAF) kanssa pidettiin, ja mikä oli istunnon syy?
5. Voiko komissio ilmoittaa, onko tämän istunnon pöytäkirja olemassa?
  - a) Jos on, voiko komissio toimittaa minulle kopion tästä pöytäkirjasta?
  - b) Jos ei, miksi istunnossa ei pidetty pöytäkirjaa?

⁽¹⁾ EYVL C 318 E, 13.11.2001, s. 219.

⁽²⁾ EYVL C 134 E, 6.6.2002, s. 233.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2002)

1. Komission tehtävä ei ole tulkita parlamentin jäsenten esittämiä kysymyksiä vaan vastata niihin, minkä se pyrkii tekemään täsmällisesti ja täysin noudattaen avoimuutta.
2. Komissio ei pidä aiemmin antamiaan vastauksia puutteellisina tai virheellisinä; päinvastoin niissä yritettiin vastata arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksiin.
3. Komissio ei ole pitänyt kirjaa virallisista tapaamisista, joita entisellä kabinettipäälliköllä olisi voinut olla aikaisempien tehtäviensä vuoksi komission edustajien kanssa mainittuna ajankohtana.

4. ja 5. Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) mukaan kokous, johon viitattiin arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen P-3450/01 annetussa vastauksessa ⁽¹⁾, pidettiin Pariisissa 20. marraskuuta 1997, ja sen aiheena oli ryhmän 4 sopimus. OLAFilla ei ole käytettävissään pöytäkirjaa tästä kokouksesta, joka pidettiin petostentorjunnan koordinoituyksikön (UCLAF) silloin suorittaman tutkimuksen yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL C 134 E, 6.6.2002, s. 233.

(2002/C 205 E/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0647/02

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Televisio ilman rajoja

Voiko komissio kertoa, aikooko se antaa uuden ns. televisio ilman rajoja -direktiivin nykyisen komission toimikauden aikana?

Millaisella aikataululla direktiivi mahdollisesti annetaan?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2002)

Arvoisa parlamentin jäsen kiinnittää huomiota Televisio ilman rajoja -direktiivin tarkistamiseen (Televisio-toimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/552/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY ⁽²⁾). Arvoisa parlamentin jäsen tiedustelee, onko nykyisellä komissiollla suunnitteilla uusi direktiivi toimikautensa aikana ja mikä olisi ehdotuksen ennakoitu aikataulu.

Televisio ilman rajoja -direktiivin 26 artiklan mukaisesti komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000 ja sen jälkeen kahden vuoden välein Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin kokonaisvaltaisen tarkastelun. Komissio teettää kolme laajaa puolueetonta tutkimusta direktiivin soveltamisalalta (alan teknologian ja markkinoiden viimeaikainen kehitys, uudet mainostekniikat, eurooppalaisten televisio-ohjelmien levityksen ja tuotannon edistämistoimien vaikutus). Nämä tutkimukset ja lisäselvitykset ovat huomattavaksi avuksi direktiiviä tarkistettaessa.

Voidakseen valmistella vuoden 2002 kertomusta (ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia direktiiviin) komissio on käynnistänyt Televisio ilman rajoja -direktiivin kokonaisvaltaisen tarkastelun. Komissio teettää kolme laajaa puolueetonta tutkimusta direktiivin soveltamisalalta (alan teknologian ja markkinoiden viimeaikainen kehitys, uudet mainostekniikat, eurooppalaisten televisio-ohjelmien levityksen ja tuotannon edistämistoimien vaikutus). Nämä tutkimukset ja lisäselvitykset ovat huomattavaksi avuksi direktiiviä tarkistettaessa.

Tässä vaiheessa komissio ei voi ennakoida tarkastelun tuloksia. Komissio julkaisee määräaikaan eli vuoden 2002 loppuun mennessä direktiivin täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen.

⁽¹⁾ EYVL L 298, 17.10.1989.

⁽²⁾ EYVL L 202, 30.7.1997.

(2002/C 205 E/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0648/02**esittäjä(t): Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle**

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Radioaktiivisen jätteen laskeminen Atlantin valtameren

Viime tammikuussa lehdissä paljastettiin, että Yhdistynyt kuningaskunta oli 1960-luvulla laskenut plutoniumia sisältävää radioaktiivista jätettä Atlantin valtameren Espanjan luoteisrannikon edustalla ja että jotkut radioaktiivisen jätteen laskemiseen käytetyistä laivoista olivat eksyneet kurssilta niin, ettei Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilla ole nykyään tarkkaa tietoa siitä, mille kohtaa rannikkoaluetta osa jätteestä laskettiin. Mihin toimiin komissio näin ollen aikoo ryhtyä arvioidakseen, millaisia vaaroja meriympäristölle ja millaisia vaikutuksia kalastusteollisuudelle tästä on seurannut?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2002)

Kuten komissio totesi vastauksessaan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-0334/02⁽¹⁾, se on arvioinut Atlantin valtameren aikoinaan upotetun brittiläisen ydinjätteen aiheuttamia ympäristövaikutuksia raportissaan *The radiological exposure of the population of the European Community from radioactivity in North European marine waters, project "Marina"* (Radiation Protection 47, 1990). Raporttia ollaan parhaillaan saattamassa ajan tasalle, ja siinä tarkastellaan uudelleen kaiken saatavissa olevan tiedon perusteella Atlantin valtameren upotetun ydinjätteen vaikutuksia, mukaan luettuina kalojen saastumista aiheuttavat säteilyvaikutukset. Selvitys on määrä julkaista vuoden 2002 puolivälissä.

⁽¹⁾ Katso sivu 120.

(2002/C 205 E/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0652/02**esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle**

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Carime-pankin työntekijöiden oikeuksien loukkaaminen

Carime-pankin työntekijät Calabrian, Basilicatan ja Puglian alueilla ovat viime viikkoina ryhtyneet erilaisiin työtaistelutoimiin mainittua pankkia vastaan, josta Comindustria on hiljattain hankkinut 75 prosenttia. Pankki on akuutissa kriisissä, johon on vaikea löytää ratkaisua ja tällä on ollut vakavia työllisyysvaikutuksia.

Tässä dramaattisessa tilanteessa pankissa edustettuina olevat ammattiyhdistykset FABI, FALCRI, FIBA/CISL, FISAC/CGIL, UILCA/UIL, joihin kuuluu yli 80 prosenttia pankin työntekijöistä, ovat arvostelleet avoimesti Carime-pankin johtoa, koska se rikkoo 11. heinäkuuta 1999 tehdyn kansallisen työehtosopimuksen 14 artiklan 2, 3 ja 7 kohtaa sekä 2. helmikuuta 2001 annetun asetuksen N:o 18 2 artiklaa, jossa säädetään, että ammattiyhdistysten edustajien pakollista kuulemisesta koskevat yhteisön säännökset on pantava täytäntöön. Pankin uusi johto aloitti toimintansa yli yhdeksän kuukautta sitten, mutta tästä huolimatta se ei ole vielä esittänyt uuden omistajan todellisia tavoitteita ja strategioita koskevaa toimialakohtaista suunnitelmaa ja näin ollen työntekijät ovat täyden epätietoisuuden varassa.

Pankki rikkoo myös muulla tavoin lainsäädäntöä ja työehtosopimusta:

- työnantaja on kieltäytynyt tunnustamasta työntekijöiden oikeuden bonuksiin vuodelta 2000 Carime-pankin ylijäämäisestä tuloksesta huolimatta ja huolimatta siitä, että budjetti-indikaattorit osoittavat tuloksen parantuneen edellisestä vuodesta (11. heinäkuuta 1999 tehdyn työehtosopimuksen 40 artikla) ja se on keskeyttänyt ylityökorvauksen maksamisen työntekijöille, joille se kuuluu (edellä mainitun työehtosopimuksen 32 artikla);

- sovittuja työaikoja ei ole noudatettu, mikä loukkaa selkeästi sopimusehtoja (88, 89 ja 91 artikla) ja työaikalainsäädäntöä;
- työnantaja on uhkaillut ja jopa irtisanonut sairaslomalla olevia työntekijöitä; näitä toimia voidaan pitää tuomittavina, etenkin kun ne koskevat henkilöitä, jotka heikon terveystensä vuoksi ovat henkisesti ja fyysisesti haavoittuvampia; työnantaja on myös uhkaillut ammattiyhdistysten edustajia kurinpito-toimilla.

Nämä erittäin vakavat seikat huomioonottaen, jotka myös Italian pankkiyhdistyksen puheenjohtaja on julkisesti tuominnut, tiedustelin komissiolta, onko sen mielestä tässä rikottu työntekijöille tiedottamista ja työntekijöiden kuulemista koskevia yhteisön direktiivejä? Jos vastaus on myönteinen, mihin toimiin komissio voi ryhtyä, jotta yhteisön oikeutta noudatetaan tulevaisuudessa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2002)

Arvoisan parlamentin jäsenen esille tuoma tilanne näyttää kuuluvan yksinomaan Italian viranomaisten toimivaltaan.

Mainituilla kansallisilla säännöksillä direktiivi 98/50/EY⁽¹⁾ (yritysten luovuttaminen) saatetaan osaksi Italian kansallista lainsäädäntöä. Direktiiviä ei sovelleta komissiolle esitetystä kysymyksessä kuvatuissa tilanteissa, joissa yrityksen osakasrakenne muuttuu.

Koska yhteyttä yhteisön lainsäädäntöön ei ole, komissio ei voi puuttua asiaan varsinkaan EY:n perustamis-sopimuksen 226 artiklan nojalla. On siis Italian viranomaisten asia arvioida tapaus asiaan liittyvän Italian lainsäädännön kannalta.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 98/50/EY, annettu 29. kesäkuuta 1998, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 77/187/ETY muuttamisesta, EYVL L 201, 17.7.1998. Nämä kaksi direktiiviä on konsolidoitu 12. maaliskuuta 2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/23/EY, EYVL L 82, 22.3.2001.

(2002/C 205 E/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0662/02

esittäjä(t): Roberto Bigliardo (UEN) komissiolle

(1. maaliskuuta 2002)

Aihe: Acerrassa sijaitseva Montefibren teollisuuslaitos

Onko komissio tietoinen Montefibre s. p. a. -yhtiön teollisuuslaitoksen jo vuosikymmenien ajan aiheuttamista ympäristöhaitoista Acerran alueella Napolissa?

Eri poliittisia kantoja edustavat ympäristöryhmät ovat ilmaisseet syvän huolestuneisuutensa ympäristö-saasteista, jotka ovat ilmeisesti peräisin edellä mainitusta teollisuuslaitoksesta, joka on anonut Acerran kunnan viranomaisilta lupaa toiminnan laajentamiseen ja saanut luvan jo joitakin kuukausia sitten.

Tiedustelin komissiolta, ovatko toimivaltaiset viranomaiset tehneet minkäänlaista tutkimusta tai selvitystä kansalaisten ja ympäristöryhmien huolestuneisuuden lievittämiseksi? Onko ympäristövaikutusten arviointia tehty silloin kun Acerran kunta on myöntänyt luvan toiminnan laajentamiseen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2002)

Komission tehtävänä on varmistaa yhteisön lainsäädännön asianmukainen soveltaminen sille EY:n perustamissopimuksessa annetun toimivallan mukaisesti. Perustamissopimuksen valvojan ominaisuudessaan komissio ei epäröi ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, perustamissopimuksen 226 artiklan mukaiset rikkomisesta johtuvat menettelyt mukaan luettuina, varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

Komissio ei voi kuitenkaan olla tietoinen kaikista tapauksista, joissa voidaan katsoa, että jäsenvaltiot ovat todennäköisesti soveltaneet yhteisön ympäristölainsäädäntöä puutteellisesti. Tällaiset tapaukset tuodaan tavallisesti komission tietoon valituskirjeillä, parlamentin kirjallisilla kysymyksillä ja parlamentin vetoomusvaliokunnalle osoitetuilla vetoomuksilla. Tapaukset, joiden väitetään olevan ristiriidassa sovellettavan yhteisön lainsäädännön kanssa, on kuitenkin kuvattava täsmällisesti, jotta komissio voisi arvioida niitä suhteessa sovellettavaan yhteisön ympäristölainsäädäntöön.

Parlamentin jäsenen mainitsemissa tapauksissa mahdollisesti sovellettava yhteisön lainsäädäntö on ympäristövaikutusten arvioinnista annettu direktiivi (tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY⁽¹⁾) joko alkuperäisessä muodossaan tai muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla direktiivillä 97/11/EY⁽²⁾).

Parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella ei voida todeta, että yhteisön lainsäädäntöä olisi rikottu, koska ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin soveltamista koskevalle valitukselle ei ole esitetty perusteita. Komissio pystyisi tutkimaan asiaa, jos parlamentin jäsen toimittaisi yksityiskohtaisia tietoja, joiden valossa asiaa voitaisiin arvioida suhteessa edellä mainittuun direktiiviin.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

(2002/C 205 E/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0668/02

esittäjä(t): **Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Sähköautomarkkinoiden tukeminen

Kaupunkialueiden ympäristön kuormittumisen taustaa vasten kysyn: Voisiko komissio kertoa, mitä toimia se aikoo toteuttaa ja ehdottaa jäsenvaltioiden toteuttavan tukeakseen sähköautomarkkinoita tai sellaisten autojen markkinoita, joissa yhdistetään sähkövoima perinteisiin voimanlähteisiin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2002)

Kuten valkoisessa kirjassa "Eurooppalainen liikennepoliittikka vuoteen 2010: valintojen aika"⁽¹⁾ täsmennetään, kaupunkialueiden liikenne kuuluu toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ennen kaikkea kansallisten ja paikallisten viranomaisten toimivaltaan.

Komissio on kuitenkin tietoinen kaupunkiliikennettä ja kaupunkilaisten elämänlaatua heikentävistä tekijöistä.

Komissio edistää tältä osin ennen kaikkea kyseisten alojen hyviä toimintatapoja ja tukee tutkimus-, kehitys- ja demonstratiohjelmiensa avulla monia vaihtoehtoisia polttoaineita ja ajoneuvoja koskevia hankkeita.

Komissio käynnisti lokakuussa 2000 muun muassa Civitas-aloitteen, jota varten on varattu 50 miljoonan euron määrärahat, edistääkseen puhdasta kaupunkiliikennettä koskevien integroitujen ja innovatiivisten hankkeiden toteuttamista. Näiden hankkeiden ansiosta sähköautojen käyttö saattaa laajeta merkittävästi.

Lisäksi vuosina 1995–1999 tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen Thermie-ohjelmasta myönnettiin 25 miljoonaa euroa noin 15 hankkeelle, joissa demonstroidaan kaupunkiympäristössä "puhtaita" (etenkin sähkö- tai hybridi-) ajoneuvoja.

Komissio pyrkii vaihtoehtoisia polttoaineita koskevan strategiansa ⁽²⁾ mukaisesti arvioimaan, missä määrin tärkeimmät poliittiset ongelmat – muun muassa riippuvuus maaöljytuotteista, toimitusvarmuus, kasvi-huonekaasupäästöt ja ympäristön pilaantuminen – voitaisiin ratkaista eri vaihtoehtoisten polttoaineiden avulla. Tätä varten se on käynnistänyt äskettäin polttokennoilla toimivia sähköbusseja koskevia uusia demonstrointihankkeita (muun muassa CUTE ja ECTOS), joita varten on myönnetty yli 25 miljoonaa euroa. Näiden hankkeiden avulla voidaan tutkia, kuinka kuljetusyrietykset ja kunnat voivat hyödyntää kyseistä teknologiaa.

Komissio edistää markkinoilla olevien puhtaiden ajoneuvojen kehittämistä asettamalla yhä tiukempia päästörajoituksia sekä tukemalla sellaisia tutkimus- ja demonstrointihankkeita, joiden avulla uuden ajoneuvoteknologian hyödynnettävyyttä voidaan kehittää kannattavaksi. Sen sijaan toimenpiteet, joilla kannustetaan tällaisten ajoneuvojen ostamiseen, kuuluvat toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten toimivaltaan.

⁽¹⁾ KOM(2001) 370 lopullinen.

⁽²⁾ Komission tiedonanto parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle vaihtoehtoisista tieliikenteen polttoaineista sekä toimenpiteistä biopolttoaineiden käytön edistämiseksi. KOM(2001) 547 lopullinen.

(2002/C 205 E/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0676/02

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(1. maaliskuuta 2002)

Aihe: Thessalonikin metron rakentamista koskevan tarjouskilpailun peruuttaminen

Nyt kun on kulunut kolme vuotta siitä, kun Kreikan parlamentti vahvisti lailla 2717/99 sopimuksen Thessalonikin metron rakentamisesta, Kreikan hallitus on aikeissa hylätä metron rakentamissuunnitelmat ja julistaa raitiovaunuverkoston rakentamista koskevan tarjouskilpailun.

Onko komissio tietoinen Kreikan hallituksen edellä mainituista aikeista?

Mistä Thessalonikin metron rakentamishankkeessa ilmenneet viivästymiset johtuvat?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2002)

Komissio ei ole tietoinen siitä, aikooko Kreikan valtio menetellä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalla tavalla. Sen vuoksi komissio ei voi vahvistaa eikä kieltää parlamentin jäsenen antamia tietoja, joiden mukaan Kreikan valtio aikoo peruuttaa kyseisen hankkeen ja ryhtyisi sen sijaan rakentamaan raitiovaununlinjaa.

Vastauksena parlamentin jäsenen toiseen kysymykseen komissio korostaa, että jäsenvaltioiden julkisiin rakennushankkeisiin liittyvien toimilupien varsinainen täytäntöönpano kuuluu toimiluvan haltijan ja kyseisen valtion vastuualueeseen. Kuten komissio on useaan kertaan todennut parlamentille, näyttää siltä, että hankkeen rahoitussuunnitelmaa ei ole vielä lyöty lukkoon ja että siitä neuvotellaan edelleen jäsenvaltion, toimiluvan haltijan, Euroopan investointipankin ja liikepankkien välillä.

(2002/C 205 E/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0677/02**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle**

(5. maaliskuuta 2002)

Aihe: Tuki alkuperäisrotuiselle nautakarjalle

Tuki alkuperäisroduille on perusteltua, sillä se ei ainoastaan myötävaikuta geneettisen perimän ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen, vaan myös edistää korkealaatuisen lihan tuotantoa, on ympäristön kannalta hyödyllistä ja takaa lukuisten työpaikkojen olemassaolon sellaisilla alueilla (kuten vuoristoseudut), joilla on erityisvaikeuksia, ennalta ehkäisten maaseudun autioitumista. Lihantuotannon laatua ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat kysymykset ovat erityisen ajankohtaisia, kun otetaan huomioon viimeaikainen BSE-kriisi ja sen seuraukset karjankasvatukselle.

Tässä asiayhteydessä on huolestuttavaa, että alkuperäisrotuisesta nautakarjasta saatavan lihan tuotanto laski yli 20 prosenttia, ja joissakin tapauksissa tuottajien määrä väheni noin 50 prosenttia Portugalissa vuonna 2001. Pääasiallinen syy, joka vaikuttaa 11 suojeltuun alkuperäisnimikkeeseen, oli se, että avustuskasvatusta siirrettiin yhteisön toisesta tukikehyksestä kolmanteen, mikä on ilmennyt erityisesti avustusten myöntämisen viivästymisenä ja myös tuen vähäisenä määränä.

Voiko komissio kertoa:

- Mitkä ovat nykyiset avustuskasvatustukemekanismit alkuperäisten rotujen tukemiseksi, ja mitkä ovat vastaavat Euroopan unionin määrärahat jäsenvaltiota ja rotua kohden vuosiksi 1994–1999 ja 2000–2006?
- Mikä on sen vastuu niistä ongelmista, joita on aiheutunut avustussummien siirrosta toisesta yhteisön tukikehyksestä kolmanteen?
- Aikooko komissio esittää uusia toimenpiteitä ja avustuskasvatustukemekanismeja tukeakseen alkuperäisrotuisen karjan kasvattajia sekä edistääkseen korkealaatuisen lihan tuotantoa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2002)

Uhanalaisten paikallista rotua olevien kotieläinten kasvattamisen säilyttämistä on voitu tukea sekä edellisellä (1993–1999) että nykyisellä ohjelmakaudella (2000–2006) maaseudun kehittämissuorituksiin kuuluvana maatalouden ympäristötoimenpiteenä. Tällaisella tuella edistetään yhden edellä mainitun politiikan tavoitteen – geneettisen monimuotoisuuden parantamisen – saavuttamista. Maatalouden ympäristötuen tarkoituksena ei ole korkealaatuisen lihan tuotannon edistäminen, työllisyyden säilyttäminen erityisvaikeuksissa olevilla alueilla eikä elintarvikevarmuuden turvaaminen. Näitä viimeksi mainittuja tavoitteita toteutetaan yhteisön maatalous- ja koheesio politiikan käytössä olevin tarkoituksenmukaisin välinein.

Kyseiset toimenpiteet kuuluivat ohjelmakautena 1993–1999 maatalouden ympäristöohjelmiin, joista on säädetty ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopuisuudesta maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2078/92 (1). Asetuksen 4 artiklassa vahvistetaan tuen yhteisrahoitettavaksi enimmäismääräksi 100 euroa (2) nautayksiköltä. Unioni on jatkanut asian käsittelyä ohjelmakautena 2000–2006 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1257/1999 (3), jossa yhdistetään samaan sääntelyvälineeseen kaikki maaseudun kehittämistä tukevat toimenpiteet, mm. asetuksen (ETY) N:o 2078/92 tavoitteet. Asetuksen 22–24 artiklassa tarkoitettujen maaseudun ympäristötoimenpiteiden yhteydessä tuetaan maanviljelijöitä, jotka mm. sitoutuvat säilyttämään geneettisen monimuotoisuuden. Asetuksen liitteessä vahvistetaan 450 euroa hehtaarilta yhteisrahoitettavan tuen enimmäismääräksi, jonka jäsenvaltiot voivat myöntää tämän toimenpiteen edunsaajille.

Komissiolla ei ole mahdollisuuksia toimittaa näiltä kahdelta ohjelmakaudelta tuen jäsenvaltiokohtaista ja eläinrotukohtaista jakautumista, sillä toimenpidettä sovelletaan eri tavoin jäsenvaltioiden ohjelmissa ja niistä toimitetaan suuret määrät tietoja. Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan ohjelmakauden 1993–1999 osalta asetuksen (ETY) N:o 2078/92 toteuttamista koskevaan arviointikertomukseen, joka löytyy www-sivuilta http://europa.eu.int/comm/agriculture/envir/programs/index_fi.htm. Nykyisessä suunnitteluvaiheessa kaikki yksityiskohtat kuuluvat maaseudun kehittämissuunnitelmiin, jotka on toimitettu kokonaisuudessaan parlamentille 6 päivänä toukokuuta 1999 komission toteuttamasta rakennepolitiikasta vahvistettujen parlamentin ja komission käytäntösääntöjen mukaisesti. Komissio toimittaa parlamentille ja neuvostolle lisää yksityiskohtia tästä toiminnasta sekä muista maaseudun kehittämistoimenpiteistä yhteenvedossa, joka koskee maaseudun kehittämissuunnitelmien seurantaan yhteisössä.

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1750/1999⁽⁴⁾ (joka on korvattu asetuksella (EY) N:o 445/2002⁽⁵⁾) 13 artiklassa säädetään, että maaseudun ympäristöohjelmia koskevaan tukeen voi kuulua sitoumus uhanalaisten paikallista rotua olevien kotieläinten kasvatukseen. Saman komission asetuksen liitteen (9 kohdan, VI alakohdan, toisen luetelmakohdan) mukaan jäsenvaltioiden on maaseudun kehittämissuunnitelmiaan toimitettava uhanalaisten kotieläinrotujen osalta alan viranomaisina pidettyjen kansainvälisten järjestöjen hyväksymien tieteellisten tietojen mukaiset todisteet rodun uhanalaisuudesta. Maaseudun kehittämissuunnitelmia tarkasteltaessa on käynyt ilmi, että monet jäsenvaltiot eivät olleet toimittaneet edellä mainittuja todisteita. Näin ollen komissio perusti ehdotettujen rotujen uhanalaisuutta koskevan arvionsa YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n asiakirjaan "World Watch list (WWL) for domestic animal diversity (2nd and 3rd edition)", joka on nykyään ainoa yhtenäinen kansainvälinen ja julkisesti saatavilla oleva luettelo. FAO:n vuoden 1996 jälkeen luettelojen laatimisessa noudattamat perusteet ovat kuitenkin hyvin tiukkoja, erityisesti verrattuna unionin käyttämiin perusteisiin tukikelpoisuudesta asetuksen (ETY) N:o 2078/1992 nojalla. Näitä perusteita noudattaen uusissa maaseudun kehittämissuunnitelmissa tietyt rodut, joista jo maksetaan asetuksen (ETY) N:o 2078/1992 nojalla maaseudun ympäristötukea, on suljettu pois tuen piiristä.

Useimpien jäsenvaltioiden maatalousneuvoston kokouksen yhteydessä esittämien kysymysten vuoksi komissio päätyi siihen, että FAO:n perusteet ovat osoittautuneet liian tiukoiksi, jotta niillä voitaisiin edistää neuvoston asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista, ja että näin ollen olisi laadittava toimenpiteen täytäntöönpanoa varten FAO:n perusteita asianmukaisemmat perusteet. Tässä yhteydessä kävi ilmi, että oli tarpeen saada aikaan väliaikainen ja taannehtiva ratkaisu, jota sovellettaisiin 1. tammikuuta 2000 alkaen, kunnes uudet tukikelpoisuusperusteet on laadittu. Tämän vuoksi asetuksen (EY) N:o 1750/1999 muuttamisen jälkeen (asetuksen (EY) N:o 1750/1999 muuttamisesta 2 päivänä huhtikuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 672/2001⁽⁶⁾) jäsenvaltiot voivat tehdä edellisellä ohjelmakaudella tuettuja eläinrotuja koskevia uusia sitoumuksia viideksi vuodeksi siirtymäkauden loppuun, 31 päivään joulukuuta 2001, asti.

Edellä mainitun komission asetuksen muuttamisen yhteydessä – uutta asetusta saatetaan parhailaan julkaisukuntoon – yhteisön säännöstöön on otettu uusi käsite uhanalaisista paikallisista roduista ja uudet tukikelpoisuusmääritelmät, joita aletaan soveltaa jäljellä olevana ohjelmakautena. Nämä perusteet eivät ole yhtä tiukkoja kuin aiempana ohjelmakautena käytetyt, minkä vuoksi toimenpidettä pitäisi voida soveltaa entistä laajemmin ja lopulta saavuttaa neuvoston asetuksessa säädetty geneettisen monimuotoisuuden tavoite.

Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo käynnistäneensä jo tarvittavat toimet uhanalaisten paikallista rotua olevien kotieläinten kasvattamisen tukemiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

⁽²⁾ Määrä on korjattu 120,8 euroksi nautayksiköltä asetuksessa (ETY) N:o 2078/92 olevien ecuina ilmoitettujen arvojen korvaamisesta 30 päivänä marraskuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2772/95, EYVL L 288, 1.12.1995.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

⁽⁴⁾ EYVL L 214, 13.8.1999.

⁽⁵⁾ EYVL L 74, 15.3.2002.

⁽⁶⁾ EYVL L 93, 3.4.2001.

(2002/C 205 E/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0680/02**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 2002)

Aihe: Metsänriistan säteilypitoisuus

Kemiallisessa laboratorioissa Speyerissä tutkittiin tammikuussa 2002 elintarvikekokeissa Birkenfeldin ja Pirmasensin (Rheinland-Pfalz) alueen villisikojen radioaktiivisuutta. Kokeissa todettiin, että EU:n vahvistama raja-arvo (600 Bq/lihakilo) ylitettiin noin viidessä prosentissa tapauksista, joissakin jopa huomattavasti. Asiantuntijoiden mukaan nämä pitoisuudet ovat seurausta huhtikuussa 1986 tapahtuneesta Tšernobylin ydinreaktorionnettomuudesta. On mahdollista, että metsien maaperään on edelleen varastoitunut radioaktiivisia aineita, erityisesti cesiumia ja että tulevana vuosina saattaa ilmetä yhä uusia pitoisuushuippuja.

1. Mitä tietoja komissiolla on viimeisimmistä tutkimuksista (vuosilta 2000, 2001, 2002) metsänriistan radioaktiivisuudesta EU:n alueella?
2. Millä EU:n alueilla todettiin voimassa olevien metsänriistan sisältämää radioaktiivisuutta koskevien raja-arvojen ylitykset?
3. Kuinka taattua komission mukaan on, että säteilypitoisuus tutkitaan riittävän hyvin kaikilla metsänriistaa tuottavilla alueilla?
4. Mitä uusia tietoja (vuosilta 2000, 2001, 2002) komissiolla on unionin ulkopuolisista Euroopan maista tuodun metsänriistan säteilypitoisuuksista?
5. Miten komission mukaan varmistetaan, ettei kolmansista maista tuotu, myytäväksi tarkoitettu metsänriista ylitä voimassa olevia raja-arvoja?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2002)

Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle unionin alueelta peräisin olevien riistaeläinten lihassa havaitut radioaktiivisen cesiumin pitoisuudet neuvoston asetuksen (ETY) n:o 737/90 7 artiklan⁽¹⁾ mukaisesti perustetun komitean kokouksissa. Komission näin saamista tiedoista käy ilmi, että tietyissä paikoissa unionin alueella, esimerkiksi Saksassa, riistaeläinten ja etenkin villisian lihassa voi esiintyä radioaktiivisen cesiumin pitoisuuksia, jotka ylittävät yhteisössä sallitun enimmäistason, 600 becquereliä kilogrammassa (Bq/kg). Näitä tietoja tukevat myös Tšernobylin onnettomuuden jälkeen tehtyjen tutkimusten tulokset, jotka osoittavat, että radioaktiivista cesiumia voi jäädä tiettyihin luonnontilaisiin tai puoliksi luonnontilaisiin ympäristöihin, kuten metsiin, aiheuttaen huomattavaa saastumista muun muassa sienissä, marjoissa ja riistaeläinten lihassa.

Yhteisön sallimien enimmäistasojen on havaittu ylittyvän erityisesti niiden unionin alueelta peräisin olevien riistaeläinten lihassa, jotka ovat saastuneet Tšernobylin onnettomuuden seurauksena muun muassa Saksan eteläosissa. Seurannan puitteissa komissio julkaisi vuonna 1998 tutkimuksen Cesiumlaskeuman kartoitus Euroopassa Tšernobylin onnettomuuden jälkeen⁽²⁾.

Toimet jäsenvaltioiden alueella perustuvat valtioiden lainmukaiseen veloitteeseen soveltaa Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) perustamissopimuksen 35 ja 36 artiklaa sekä noudattaa perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13. toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom⁽³⁾ säädöksiä. Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimet taatakseen, että jäsenvaltiot täyttävät tässä suhteessa lainmukaiset veloitteensa.

Komissio on teetättänyt viime vuosina tutkimuksia voidakseen arvioida niiden tuotteiden mahdollisen maahantuonnin määrän, joiden cesiumpitoisuus ylittää asetuksessa (ETA) n:o 737/90 sallitut enimmäistasot. Tutkimuksista käy ilmi, että tietyt tuotteet, mukaan luettuna riistaeläinten liha, voivat sisältää suhteellisen korkeita määriä radioaktiivista cesiumia. Komissio on kiinnittänyt yhteisön ulkopuolisten maiden viranomaisten huomiota siihen, että niiden tulisi järjestää mainittuja tuotteita varten tehokkaat tarkastukset ennen tuotteiden vientiä unionin alueelle. Kahdessa näistä valtioista, Puolassa ja Bulgariassa,

komission elintarvike- ja lääkintävirasto on tehnyt tarkastuksen. Kyseiset toimet sekä yhteisten metsäsieniä koskevien tiukempien tuontiehtojen vahvistaminen⁽⁴⁾ ovat vaikuttaneet niin, että yhteisön sallimien enimmäistasojen ylittymiseen liittyviä ilmoituksia on komission ennakkovaroitusjärjestelmään kirjattu kahden edeltävän vuoden aikana vain muutamia. Riistaeläinten lihaa koskevia enimmäistasojen ylittymisiä on ilmoitettu vuonna 2000 ainoastaan yksi tapaus (Puolasta peräisin oleva metsäkauriinliha) ja vuonna 2001 ei ainuttakaan.

Edellä esitetyt yhteisön toimet ja varsinkin neuvoston asetuksen (ETA) n:o 737/90 mukainen jäsenvaltioiden velvoite suorittaa tuotteiden, kuten riistaeläinten lihan, kuljetuksia koskevia tarkastuksia takaavat, ettei näiden tuotteiden radioaktiivisen cesiumin määrä ylitä sallittua enimmäistasoa 600 Bq/kg.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 737/90, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1990, kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen (EYVL L 82, 29.3.1990), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 616/2000, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000 (EYVL L 75, 24.3.2000).

⁽²⁾ Atlas of caesium deposition on Europe after the Chernobyl accident, 1998, ISBN 92-828-3140-X.

⁽³⁾ EYVL L 159, 29.6.1996.

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 1661/1999, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1999, neuvoston asetuksen (EY) N:o 737/90 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 197, 29.7.1999).

(2002/C 205 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0683/02

esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle

(12. maaliskuuta 2002)

Aihe: Euroopan unionin ja Algerian välinen kauppa

Euroopan unioni ja Allergia allekirjoittivat 19. joulukuuta 2001 assosiaatiosopimuksen.

Sopimus koskee erityisesti maataloustuotteiden vaihtoa. Euroopan unioni vie Algeriaan viljoja, sokeria ja öljykasveja ja tuo sieltä vihanneksia, oliiviöljyä, hedelmämehua ja viinejä.

Lisäksi Algeria sitoutuu vähitellen poistamaan tullimuurinsa, jotta eurooppalaisten tuotteiden vienti Algeriaan helpottuu.

Vaikka voidaankin iloita näiden suhteiden luomisesta ja toivoa, että ne auttavat rauhan ja ihmisoikeuksien kunnioituksen palauttamisessa maahan, on kuitenkin todettava, että suunniteltu kauppavirta aiheuttaa lisäkilpailua Etelä-Euroopan tuotannolle, joka on jo nykyään kriisissä. Sopimus hyödyttää vain Pohjois-Euroopan vaurasta maataloutta ja teollisuutta.

Onko komissio samaa mieltä tästä asiasta?

Jos on, mihin tasoitusmenettelyihin komissio aikoo ryhtyä Välimeren alueen tuottajien hyväksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2002)

Unionin ja Algerian välinen assosiaatiosopimus parafoitiin 19. joulukuuta 2001. Sopimuksen maataloutta käsittelevässä osassa määrätään unionin ja Algerian välisen maataloustuotteiden kaupan asteittaisesta vapauttamisesta unionin 15 jäsenvaltion ja Välimeren alueen kumppanuusvaltioiden vuonna 1995 allekirjoittamassa Barcelonan julistuksessa tarkoitetun Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen luomiseksi.

Osapuolet ovat sittemmin sopineet monia maataloustuotteita koskevista vastavuoroisista myönnytyksistä. Jotta kaupan vapautuminen jatkuisi, sopimukseen sisältyy tarkistuslauseke, jonka perusteella voidaan sopia lisämyönnytyksistä sopimuksen viidennestä voimassaolovuodesta alkaen.

Parafoidussa sopimuksessa tarkoitetuista tullietuuksista neuvoteltiin Barcelonan julistuksen periaatteiden mukaisesti. Julistuksen mukaan yhteisön ja Välimeren maiden maataloustuotteiden kauppa on vapautettava asteittain soveltamalla osapuolten perinteiseen kaupankäyntiin vastavuoroisen etuuskohtelun periaatetta. Tämä merkitsee sitä, että myönnytyksistä neuvotellaan nykyisten kaupankäyntirakenteiden pohjalta: Algeria on myöntänyt tullietuuskohtelun tuotteille, joita maassa ei tuoteta tarpeeksi. Näitä ovat erityisesti maitotuotteet, vilja, liha, sokeri ja öljyt. Yhteisö on puolestaan myöntänyt samat etuudet perinteisille tuontituotteille erityisesti hedelmä- ja vihannesalalla. On kuitenkin korostettava, että myös Algeria on tehnyt eräiden hedelmien ja vihannesten tuontia koskevia myönnytyksiä.

Algerialaisten maataloustuotteiden tuonti yhteisöön on ollut yleensä vähäistä.

Sopimuksen mukaan kaupan vapauttaminen on vastavuoroista ja kumpaakin osapuolta hyödyttävää.

Kuten parlamentin jäsen huomauttaa, assosiaatiosopimusta on tarkasteltava myös Algerian kehityksen ja demokratiaprosessin etenemisen tukemisen valossa. Jotta tuki olisi tehokasta, sopimuksen taloutta ja erityisesti maataloutta käsittelevien osien on oltava tasapainoisia ja vastattava Algerian todellisia vientimahdollisuuksia ja tuontitarpeita.

(2002/C 205 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0693/02

esittäjä(t): Roberto Bigliardo (UEN) komissiolle

(5. maaliskuuta 2002)

Aihe: Telecom Italian liittymämaksut

Italiassa televiestintäverkkoja hoitava yhtiö ei ole enää monopoliasemassa, joten Telecom Italian olisi pitänyt poistaa asiakkailtaan liittymämaksut jo vuoden 2001 aikana. Mitkä ovat todelliset syyt siihen, että italialaisilta puhelimen käyttäjiltä peritään edelleen tällaisia maksu?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

Puhelinverkon liittymämaksu ("canone") kattaa puhelinkeskuksen ja tilaajan välisen kuparijohdon ylläpitokustannukset. Sillä korvataan Telecom Italialle palvelut, joita sen on tarjottava yhtä hyvin kilpailu- kuin monopolitilanteessakin.

Helmikuun 26 päivänä 1998 avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY (1) 17 artiklan 2 kohdassa määrätään tähän liittyen, että julkisen palvelun kiinteästä puhelinverkosta ja sen puhelinpalveluista perittävien käyttömaksujen täytyy noudattaa kustannuksiin suhteuttamisen periaatteita. Kansallisten valvontaviranomaisten on valvottava, että vahvassa markkina-asemassa olevat puhelinpalvelujen tarjoajat noudattavat näitä periaatteita. Italiassa tuosta valvonnasta vastaa kansallinen televiestintäviranomainen (AGCOM).

Lisäksi 28 päivänä kesäkuuta 1990 telepalvelumarkkinoiden kilpailusta annetun komission direktiivin 90/388/ETY (2), sellaisena kuin se on muutettuna, 4 b artiklan mukaan jäsenvaltioiden on sallittava puhelumaksujen mukauttaminen niistä aiheutuviin kustannuksiin. Tämän velvoitteen tavoitteena on välttää kustannuksia alhaisempien hintojen ylläpitäminen markkinoilla. Tuollaiset eriytettyjä tilaajayhteyksiä halvemmat vähittäishinnat vähentävät uusien toimijoiden kysyntää ja estävät todellista paikallistason kilpailua.

Tämä tarkoittaa sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaan sitä, että entisten monopolien täytyy voida periä tilaajiltaan niin korkeita liittymämaksuja, että ne riittävät kattamaan liittymäpalvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kulut. Komissio ei hyväksy useiden jäsenvaltioiden tapaa rajoittaa vakiintuneiden teleoperaattoriensa vapautta mukauttaa liittymämaksujaan palvelujen tarjonnasta aiheutuviin kustannuksiin.

Italian tapauksessa on syytä muistaa, että AGCOM soveltaa Telecom Italian hinnoittelussa hintakattojärjestelmää. Siten Telecom Italian on liittymämaksuja nostessaan samalla aina laskettava muita hintojaan, jotta se pysyisi AGCOM:n asettamissa rajoissa. Tavallisen kuluttajan puhelumaksuihin toimenpiteellä ei siis ole vaikutuksia.

(¹) EYVL L 101, 1.4.1998.

(²) EYVL L 192, 24.7.1990.

(2002/C 205 E/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0694/02

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(14. maaliskuuta 2002)

Aihe: Viivästymiset luonnonmukaisen maatalouden kehittämisessä Kreikassa

Kreikan luonnonmukaisten maataloustuotteiden sertifiointijärjestön julkaisemien tietojen mukaan Kreikka on Euroopan unionin jäsenvaltioista viimeisellä sijalla luonnonmukaisten maataloustuotteiden tuotannossa.

Vastaavasti sama järjestö toteaa, että kaksi vuotta asiaa koskevan yhteisön asetuksen hyväksymisen jälkeen maatalousministeriö ei ole ryhtynyt tarvittaviin toimiin luonnonmukaisen karjankasvatuksen edistämiseksi.

Vastauksessaan kysymykseen E-3998/00 (¹) komissio katsoi, että asetuksen (ETY) N:o 2078/92 (²) mukainen Kreikan luonnonmukaista maataloutta koskeva ohjelma ei ole viivästynyt merkittävästi.

1. Kuinka suurella prosenttiosuudella viljelyksistä harjoitetaan luonnonmukaista viljelyä verrattuna kaikkiin viljelyksiin yhteensä EU:n kussakin jäsenvaltiossa?
2. Minkä verran Kreikalle on myönnetty rahoitusta yhteisön talousarviosta tätä tarkoitusta varten ja minkä verran se on hyödyntänyt näitä määrärahoja?
3. Mitkä syyt selittävät viivästymiset Kreikassa muihin maihin nähden?
4. Mitä erityisiä ongelmia liittyy luonnonmukaisen karjankasvatuksen edistämiseen Kreikassa?

(¹) EYVL C 187 E, 3.7.2001, s. 103.

(²) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2002)

1. Komissiolle toimitettujen vuotta 1999 koskevien konsolidoitujen tietojen mukaan unionin käytetystä maatalousmaasta 2,6 prosenttia on luonnonmukaisesti viljeltyä tai sen viljelyssä ollaan siirtymässä luonnonmukaiseen viljelytapaan.

Jäsenvaltiot voidaan luokitella kolmeen ryhmään:

- maat, joissa luonnonmukaista maataloutta harjoitetaan selvästi yli edellä mainitun keskiarvon: Tanska, Italia, Itävalta, Suomi ja Ruotsi (5–8,5 prosenttia);
- keskiarvomaat: Saksa (2,6 prosenttia) ja Yhdistynyt kuningaskunta (2,5 prosenttia);
- keskiarvon alapuolelle jäävät maat: Belgia, Kreikka, Espanja, Ranska, Irlanti, Luxemburg, Alankomaat ja Portugal (Kreikan 0,5 prosentista Espanjan 1,3 prosenttiin).

Yksityiskohtaisia tietoja luonnonmukaisesta maataloudesta unionissa on julkaisussa Luonnonmukainen maatalous – Tietoja ja lukuja, joka on luettavissa englanniksi, ranskaksi ja saksaksi [www-osoitteessa http://europa.eu.int/comm/agriculture/qual/organic/index_fi.htm](http://europa.eu.int/comm/agriculture/qual/organic/index_fi.htm)

2. Kreikan luonnonmukaiseen maatalouteen kohdistetun maatalouden ympäristörahoituksen perustana ovat ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 2078/92⁽¹⁾ ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾. Rahoitusperusteiden selvittämiseksi on tarkasteltava kyseistä toimintaa ja sen muotoutumista pitemmän ajan kuluessa. Asetuksen (ETY) N:o 2078/92 mukaisen, vuoden 1999 alussa muutetun vanhan ohjelman sekä ohjelmakautta 2000–2006 koskevaan maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjaan asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti sisällytetyn luonnonmukaisen maatalouden toimen ohjeellinen kokonaistalousarvio on noin 79,4 miljoonaa euroa. EMOTR:n tukiosaston osuus tästä on kaikkiaan noin 59,5 miljoonaa euroa. Tuensaajille näistä kahdesta välineestä maksettiin vuosi 2000 mukaan lukien yhteensä 17,93 miljoonaa euroa.

On myös pidettävä mielessä, että vanha ohjelma rajoittui käytännössä vain yhteen kokonaiseen vuoteen (1999). Niinpä maksut tuensaajille vuosina 1999–2000 eli neljänneksenä kokonaiskaudesta 1999–2006 (vanha ja uusi luonnonmukaisen maatalouden ohjelma) edustavat noin 23:a prosenttia luonnonmukaiselle maataloudelle suunnatuista kokonaismäärärahoista. Lisäksi on huomattava, että luonnonmukainen kotieläintuotanto on lisätty kauden 2000–2006 ohjelma-asiakirjaan uutena toimena, jonka kokonaismenoiksi arvioidaan noin 45,7 miljoonaa euroa, josta EMOTR:n osuus on noin 34,3 miljoonaa euroa. Yhteisö siis yhteisrahoittaa luonnonmukaista maataloutta (kasvinviljely ja kotieläintuotanto) kaikkiaan noin 93,8 miljoonalla eurolla.

3. Edellä esitetyt Kreikan luonnonmukaista maataloutta (kasvinviljely) koskevat tiedot näyttäisivät vahvistavan komission edellisessä vastauksessaan E-3998/00⁽³⁾ parlamentin jäsenelle esittämän näkemyksen siitä, että kyseisen maaseudun kehittämisohjelman mukaisen toimen täytäntöönpanossa esiintyneet viivästykset eivät ole olleet merkittäviä. Kreikka on todellakin muihin jäsenvaltioihin verrattuna viimeisellä sijalla luonnonmukaisen maatalouden kehittämisessä, kuten edellä mainitussa komission julkaisussa todetaan. Hitaaseen kehitykseen on komission mielestä kaksi pääsyä: markkinointikanavien sekä luonnonmukaisten tuotteiden jalostus- ja tuotteistustoiminnan käynnistämisen vaativuus ja hitaus samoin kuin eräiden maatalouden ympäristötoimenpiteiden hallinnointiin liittyvät puutteet erityisesti maatalousministeriössä.

Edellä mainitusta julkaisusta ilmenee myös, että Kreikassa maatalouden ympäristötukea saavan luonnonmukaisesti viljellyn maatalousmaan ja maatalouden ympäristötukea saavan maatalousmaan kokonaismäärän suhde on suurempi kuin yhteisössä keskimäärin. Keskimääräinen suhde 15 jäsenvaltiossa on 6,5 prosenttia, mutta Kreikassa se on 13 prosenttia. Tämä osoittaa, että luonnonmukaisen maatalouden houkuttelevuus muihin maatalouden ympäristötoimenpiteisiin verrattuna on lisääntymässä ja että kyseisen tuotantomenetelmän osuus on voimistumassa Kreikan maataloudessa.

Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 täydentämisestä siten, että asetusta käsittelee myös eläintuotannon⁽⁴⁾, 19 päivänä heinäkuuta 1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1804/1999 on uusi ja se koskee koko alaa. Kreikassa on päätetty ryhtyä noudattamaan yhteisön asettamia normeja luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa, mikä selittää omalta osaltaan myöhäisen liikkeellelähdon tällä alalla. Kuten edellä todettiin, luonnonmukainen kotieläintuotanto on sisällytetty ohjelmakauden 2000–2006 maaseudun kehittämisen Kreikkaa koskevaan toimenpideohjelmaan. Kansalliset säännökset toimen täytäntöönpanemiseksi hyväksyttiin vuonna 2001, mutta maatalouden ympäristösitoumuksia ei ole vielä ryhdytty panemaan täytäntöön. Edellä mainitut seikat ovat nimenomaan syynä tähän viivästymiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

⁽³⁾ EYVL C 187 E, 3.7.2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 222, 24.8.1999.

(2002/C 205 E/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0695/02**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(14. maaliskuuta 2002)

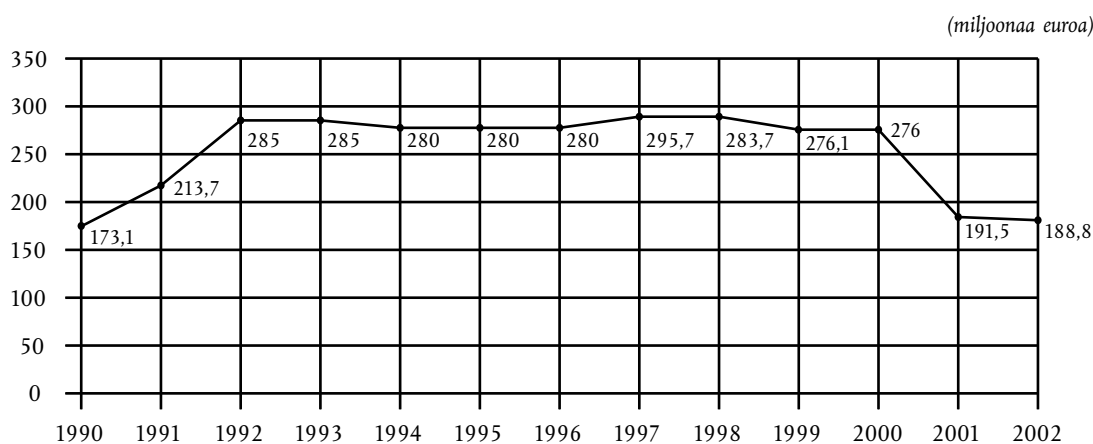
Aihe: EU:n ulkopuolisten kalastusalueiden käytön kustannukset

Voiko komissio ilmoittaa, miten paljon kustannuksia EU:n ulkopuolisten kalastusalueiden käyttöoikeudesta on aiheutunut kunkin viimeksi kuluneen seitsemän vuoden kuluessa? Mitkä jäsenvaltiot ovat hyötynet eniten tästä järjestelystä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2002)

1. Ulkoista osaa koskevat yhteisön talousarvion menot ovat kehittyneet jäljempänä olevan kaavion mukaisesti. Vuonna 2000 ne olivat 276,1 miljoonaa euroa (sitoumukset) ja vuonna 1990 puolestaan 173,1 miljoonaa euroa. Kalastussopimusten osuus oli vuonna 2000 noin 28,5 prosenttia yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevista yhteisön määrärahoista.

2. Myönnettyjen lisenssien perusteella taloudelliset korvaukset mahdollistavista kalastussopimuksista ovat eniten hyötynet seuraavat jäsenvaltiot: Espanja, Ranska, Portugal, Italia, Kreikka ja Alankomaat (tässä järjestyksessä).

(2002/C 205 E/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0697/02**esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle**

(14. maaliskuuta 2002)

Aihe: EU:n tavoitteet ILO:n maailmankomissiossa

Maaillan työjärjestö ILO on perustanut maailmankomission selvittämään globalisaation, kaupan vapauttamisen ja sosiaalisen kehityksen välisiä kysymyksiä. Luonnollisesti nuo kysymykset ovat tärkeitä myös EU:lle.

Maaillmankomission toinen puheenjohtajista on EU:n jäsenvaltiosta, Suomen tasavallan presidentti Tarja Halonen.

Maaillmankomission on määrä raportoida työnsä tuloksista maaliskuussa 2003.

Mitkä ovat EU:n tavoitteet maailmankomission työskentelyssä?

Onko tavoitteista ja/tai maailmankomission päätelmistä tarkoitus keskustella Euroopan parlamentin kanssa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(24. huhtikuuta 2002)*

Komissio antaa täyden tukensa Kansainvälisen työjärjestön ILO:n päätökselle perustaa globalisaation sosiaalisia näkökohtia käsittelevä maailmankomissio. Komissio on ilmaissut myös haluavansa osallistua elimen toimintaan.

Maailmankomissio voi auttaa kansainvälistä yhteisöä ymmärtämään paremmin ne monimutkaiset yhteydet, jotka vallitsevat globalisaation, kaupan vapauttamisen, köyhyyden vähentämisen, sosiaalisen kehityksen ja ihmisarvoisen työn – johon kuuluvat mm. perustyönormit – välillä. Maailmankomissio voisi lisäksi ehdottaa innovatiivisia ja tehokkaita toimintamalleja ja aloitteita, joilla vahvistettaisiin globalisaation sosiaalista ulottuvuutta. Komissio toivoo, että tämä parantaisi kansainvälisen yhteisön kykyä hallita globalisaatiota ja maksimoida sen ja kaupan taloudellinen ja sosiaalinen hyöty. Maailmankomission olisi pyrittävä luomaan kokonaisvaltainen ja kattava toimintamalli kutsumalla toimintaan mukaan myös muita kansainvälisiä organisaatioita, kuten Maailman kauppajärjestö WTO, YK:n kaupp- ja kehityskonferenssi UNCTAD, Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto IMF jne.

Maailmankomissio toimittaa ILO:lle raportin vuonna 2003. Uusista aloitteista ja toimenpiteistä päättävät ILO:n hallintoneuvosto ja Kansainvälinen työkonferenssi, jotka ovat jäsenvaltioiden edustajista koostuvia kolmikantaelimiä.

Komissio toimii osaltaan aktiivisesti globalisaation sosiaalisen ulottuvuuden hyväksi. Se antoi 18. heinäkuuta 2001 tiedonannon⁽¹⁾ perustyönormien edistämisestä ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmän kehittämistä maailmanlaajuistumisen yhteydessä. Komissio on lisäksi laatinut yritysten sosiaalista vastuuta käsittelevän vihreän kirjan.⁽²⁾ Molemmat asiakirjat ovat parhaillaan parlamentin käsiteltävinä.

ILO:n kanssa tehtävää yhteistyötä on tiivistetty, ja 14. toukokuuta 2001 komissio ja ILO vahvistivat uuden kirjeenvaihdon, jolla yhteistyötä lujitetaan. Komissio ja ILO käynnistivät korkean tason kokouksessaan 14. helmikuuta 2002 uuden vaiheen yhteistyössään. Siihen kuuluu myös perustyönormeihin, kapasiteetin luomiseen, köyhyyden vähentämiseen, työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun, sosiaalisen suojeluun ja ihmisarvoiseen työhön liittyvä tekninen ja kehitysyhteistyö.

⁽¹⁾ KOM(2001) 416 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2001) 366 lopullinen.

(2002/C 205 E/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0708/02

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Autojen mainostettu suorituskyky

Autoteollisuus mainostaa ylpeänä tuottamiensa mallien suorituskykyä. Ylivoimaisesti suurin osa tuotetuista autoista pystyy Euroopan moottoriteiden nopeusrajoitukset huomattavasti ylittäviin nopeuksiin, eikä ole harvinaista, että niistä saadaan irti 250:n tai 300:n kilometrin tuntivauhti tai tätäkin suurempia nopeuksia. Useimmissa EU-maissa nopeusrajoitukset ovat tunnetusti 100–140 kilometriä tunnissa.

Kuinka voidaan perustella sellaisten mallien mainostamista, joiden nopeus ylittää kaksin- tai kolminkertaisesti lainsäätäjän asettamat nopeusrajoitukset? Kuka toimivaltainen viranomainen hyväksyy sellaiset automallit, joiden nopeus ylittää Euroopan moottoriteiden rajoitukset? Voidaanko edellä mainittua tilannetta mitenkään oikeuttaa? Mikä ratkaisu voitaisiin löytää, jotta kuljettajia ei kehoitettaisi epäsuorasti rikkomaan jäsenvaltioiden laeissa säädettyjä nopeusrajoituksia?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2002)

Nykyään useimpien henkilöautojen suurin rakenteellinen nopeus on yli 140 kilometriä tunnissa (km/h). Koska yhteisön moottoriajoneuvoja koskevassa lainsäädännössä ei aseteta ylärajaa ajoneuvojen rakenteelliselle nopeudelle, jäsenvaltiot eivät voi kieltäytyä myöntämästä yhteisön tyyppihyväksyntää suurinopeuksisille autoille. Yhteisön tyyppihyväksyntää ei kuitenkaan voida tulkita niin, että se antaisi luvan ajaa ajoneuvoa nopeuksilla, jotka ylittävät yleisille teille asetetut nopeusrajoitukset.

On syytä huomata, että yhteisön alueella moottoriteiden joillakin osuuksilla ajoneuvojen nopeutta ei ole rajoitettu ja että ajosäännöt kuuluvat laajalti jäsenvaltioiden toimivaltaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Ei ole olemassa yhteisön lainsäädäntöä, jolla kielletäisiin mainostajaa ilmoittamasta mainoksessaan moottoriajoneuvon suurimman nopeuden. On kuitenkin kansallisia lainsäädäntöjä ja käytäntöjä, joilla kielletään nopeuteen perustuvien käsitteiden käyttö automainonnassa.

(2002/C 205 E/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0715/02

esittäjä(t): Guido Podestà (PPE-DE) ja Raffaele Lombardo (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Lapsen oikeudet ja homoparit

Norjassa homoparit voivat adoptoida jommankumman aiemmassa suhteessa syntyneitä lapsia. Ruotsin hallitus on valmistelemassa lakiesitystä, jolla myös homoparit saavat adoptio-oikeuden.

Lisäksi homoparit ovat useaan otteeseen pyytäneet oikeutta keinohedelmöitykseen. Asia on vakava ja se vaarantaa lasten oikeudet, jotka on asetettava parien oikeuksien edelle. Näin tehtiin Nizzassa hyväksytyssä perusoikeuskirjassa. Siinä viitataan perhe-elämän suojelemiseen ja korostetaan nimenomaan lasten oikeuksia.

- Pitäisikö komission mielestä edistää tutkimuksia ja arvioita siitä, millaisia psykologisia, henkisiä ja sosiaalisia ominaisuuksia on kehittynyt lapsissa, jotka joissakin valtioissa jo kasvavat homo-seksuaalisissa perheissä?
- Olisiko tehtävä kyselyjä, joilla tutkitaan voidaanko vanhempien merkitys lasten persoonallisuuden terveille kehitykselle sovittaa yhteen homoparien tilanteen kanssa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. toukokuuta 2002)

Arvoisien parlamentin jäsenten esiin nostama aihe ei kuulu yhteisön, vaan jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Terveyteen liittyviä tutkimuksia voidaan rahoittaa terveyden edistämistä, terveydestä tiedottamista, terveyskasvatusta ja -koulutusta koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta⁽¹⁾. Siitä on tuettu useita toimia, joilla edistetään hyviä mielenterveyden käytäntöjä. Yksikään tutkimuksista ei ole käsitelty parlamentin jäsenten esiin ottamaa aihetta.

Heinäkuussa 2001 julkaistiin viimeinen ehdotuspyyntö vuoden 2002 rahoituskierrökselle, minkä jälkeen kyseinen ohjelma samoin kuin muut seitsemän kansanterveyden toimintaohjelmaa korvataan uudella yhteisön kansanterveysalan ohjelmalla, joka on parhaillaan parlamentin ja neuvoston käsiteltävänä.

Komissio ei voi katsoa mainitun kaltaisten tutkimusten kuuluvan tulevan ohjelman painopistealoihin, koska kyseinen keinoehdelmätyö tai adoptointi ei koske kaikkia jäsenvaltioita.

(¹) Päätös N:o 645/96/EY, 29. maaliskuuta 1996, EYVL L 95, 16.4.1996, sellaisena kuin se on pidennettynä päätöksellä N:o 521/01/EY, 26. helmikuuta 2001, EYVL L 79, 17.3.2001.

(2002/C 205 E/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0716/02

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) ja Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Flanderin alueen hoitovakuutus

Belgian Flanderin alueella on hiljattain otettu käyttöön hoitovakuutus. On epäselvää kuuluuko tämä hoitovakuutus asetuksen 1408/71 (¹) soveltamisalaan.

Katsooko komissio, että Flanderin hoitovakuutus on asetuksen 1408/71 4 artiklan, 1 kohdan A alakohdan soveltamisalan mukainen? Jos komissio ei ole tätä mieltä, voiko Flanderin alueen hallinto säätää odotusajan Euroopan talousalueelta tuleville työnhakijoille tai eläkeläisille, jotka muuttavat Flanderin alueelle?

(¹) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2002)

Kun kyseessä on sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 asiallinen soveltamisala, komissio haluaisi muistuttaa arvoisille parlamentin jäsenille, että soveltamisalaan kuuluvien ja kuulumattomien etuuksien määrittäminen perustuu pääasiassa kunkin etuuden perusominaisuuksiin ja varsinkin etuuden tarkoitukseen ja myöntämisehtoihin. Se ei perustu siihen, onko etuus määritelty sosiaaliturvaetuudeksi kansallisessa lainsäädännössä (ks. asiassa Molenaar annettu tuomio (¹), 19 kohta). Lisäksi se, että etuudet perustuvat asetukseen (ETY) N:o 1408/71, ei vaikuta mitenkään jäsenvaltioiden sisäisessä oikeudenkäytössä määriteltyyn etuuksien luonteeseen (ks. vastaava tuomio asiassa komissio vastaan Ranskan tasavalta (²), 32 kohta).

Etua voidaan pitää asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 tarkoitettuna sosiaaliturvaetuutena, jos sen myöntäminen etuudensaajille perustuu tiettyyn laissa määriteltyyn asemaan yksilöllisestä tarveharkinnasta riippumatta ja jos etuus liittyy johonkin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 4 artiklan 1 kohdassa nimenomaisesti lueteltuun vakuutustapahtumaan. Luettelo on tyhjentävä, koska sellaista sosiaaliturvan osaa, jota luettelossa ei ole mainittu, ei voida pitää asetuksen tarkoittamana sosiaaliturvana, vaikka se antaa oikeuden etuuteen (ks. etenkin asiassa Molenaar annettu tuomio, 20 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

Mitä tulee parlamentin jäsenten kysymyksessä esiintuotun hoitovakuutukseen, joka luotiin Belgian flaaminkielisen yhteisön 30. maaliskuuta 1999 antamalla asetuksella, on selvää, että kyseisen hoitovakuutuksen etuuksien saamista koskevissa säännöksissä edunsaajille annetaan oikeudellisesti määritelty oikeus etuuksiin.

Kyseisen lainsäädännön ja komission saamien tietojen perusteella hoitovakuutuksella katetaan kokonaan tai osittain tietyt vakuutetun hoidon tarpeesta aiheutuvat kulut. Tällaisia ovat mm. kotihoito, erikoislaitoksissa annettu hoito, vakuutetulle välttämättömien laitteiden ja materiaalien hankinta (esimerkiksi erikoissänky, -patja tai -tuoli, hengityslaitteet ja happipullot). Tämänäyttöisillä etuuksilla on päätarkoituksena täydentää sairausvakuutuksen antamaa vakuutusturvaa ja kohentaa hoidon tarpeessa olevien henkilöiden

terveydentilaa ja elämänlaatua. Näin ollen kyseiset etuudet on katsottava asetuksen (ETY) N:o 1408/71 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuiksi sairausetuuksiksi (ks. myös asiassa Molenaar annettu tuomio, 23–25 kohta, ja asiassa Jauch annettu tuomio⁽³⁾, 28 kohta).

Koska kyseiset lisäsairausvakuutuksen kattamat, vakuutetun hoidon tarpeesta aiheutuvat kulut otetaan vastattaviksi suoraan tai niistä maksetaan korvaus jälkikäteen, kyse on nimenomaan asetuksen (ETY) N:o 1408/71 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 25 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 28 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista luontoissuorituksista (ks. asiassa Molenaar annettu tuomio, 32 kohta).

Tämän asetuksen 18 artiklaa sovelletaan myös kyseisiin etuuksiin. Artiklan 1 kohdan mukaisesti ”sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännön mukaan etuuksia koskevan oikeuden saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi edellytetään vakuutus-, työskentely- tai asumiskausien täyttymistä, ottaa tarpeellisessa määrin huomioon vakuutus-, työskentely- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ikään kuin nämä kaudet olisivat täyttyneet sen soveltaman lainsäädännön mukaan”.

Parlamentin jäsenten tarkoittaman, sovellettavaan lainsäädäntöön 18. toukokuuta 2001 annetulla asetuksella liitetyn ja yhteisön kansalaisia koskevan edellytyksen mukaisesti on ehtoa, jonka mukaan vakuutusmaksuja on täytynyt maksaa vähintään viiden vuoden ajalta, sovellettava siten, että jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet sairausvakuutuskaudet otetaan huomioon samalla tavoin kuin sovellettavan lainsäädännön mukaiset vakuutuskaudet.

Komissio on ottanut yhteyttä Belgian viranomaisiin ja tiedustellut, onko kyseinen lainsäädäntö yhteisön lainsäädännön mukaista ja miten sitä sovelletaan yhteisön kansalaisiin. Parlamentin jäsenet pidetään ajan tasalla asian kehityksestä.

⁽¹⁾ Asia C-160/96, Molenaar, tuomio 5. maaliskuuta 1998, Kok. I-0843.

⁽²⁾ Asia C-169/98, komissio vastaan Ranskan tasavalta, tuomio 15. helmikuuta 2000, Kok. I-1049.

⁽³⁾ Asia C-215/99, Jauch, tuomio 8. maaliskuuta 2001, Kok. 1901.

(2002/C 205 E/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0718/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Microsoft ”.NET Passport” -ohjelman käyttäjiä koskevien tietojen pyytämättä tapahtuva keräys ja toimenpiteet käyttäjien yksityisyyden suojaamiseksi

1. Onko komissio tietoinen Microsoftin ilmaisesta .NET Passport -palvelusta, jolla pyritään siihen, että esimerkiksi sähköpostiohjelma (Hotmail), chat-ohjelma (MSN Messenger), sähköinen kauppa (Expedia.com), huutokauppa (QXL), sähköinen yhteisö (MSN Communities) tai hotelliketju (Hilton.com) voi kerätä jatkuvasti kuluttajien henkilötietoja näiden ollessa verkossa ja tehdessä ostoksia tai kyselyjä tai pelatessa pelejä tai asioidessaan pankin kanssa, minkä seurauksena välitetään tuntemattomille tahoille huomamattomasti ja salaa suuri määrä etenkin Hotmail-osoitteiden haltijoiden henkilötietoja?

2. Onko komissio myös tietoinen, että jos käyttäjät eivät rekisteröi .NET Passport -palvelua, heiltä estetään yhteys moneen www-palveluun ja rekisteröintiä ei voi peruuttaa ja vain vanhentunut tieto poistetaan ajoittain ja että järjestelmänhaltijaksi tekeytyvät henkilöt tai sanakirja-asiantuntijat voivat usein helposti avata vaadittavat salasanat (jotka voivat sisältää vähimmillään ainoastaan kuusi merkkiä)?

3. Pitääkö komissio hyväksyttävänä, että yliopistojen, kirjastojen tai Internet-kahviloiden yleisten päätteiden käyttäjät, jotka eivät kirjoitaudu oikealla tavalla pois ohjelmasta, voivat välittää luottamuksellisia tietojaan seuraavalle käyttäjälle, ja kun Internetin kautta vuokrataan ohjelmistoja (käyttämällä Microsoftin palvelinta oman kovalevyn sijaan), on pääsy tietoihin mahdollista ainoastaan .NET Passportin kautta ja koska Microsoftilla on käytännössä monopoliasema, voi se laskuttaa piakkoin korkeaa hintaa palvelusta, joka on toistaiseksi ilmainen?

4. Onko lainmukaista, että hallitsevassa asemassa oleva yritys voi rakentaa erittäin laajan henkilötietoja sisältävän tietokannan? Onko .NET Passportista ilmoitettu yksityisyysuojan liittyvien lakien toimeenpanosta vastaaville kansallisille viranomaisille? Onko se pakollista jokaisessa jäsenvaltiossa? Onko se pakollista myös silloin, kun tietokanta ei ole EU:n jäsenvaltioiden alueella?
5. Voivatko kansalliset tai eurooppalaiset rikostutkimuksia suorittavat viranomaiset käyttää tietoja ilman asianomaisilta henkilöiltä tai tuomarilta etukäteen saatua lupaa?
6. Onko komission mukaan aihetta antaa uusia määräyksiä, jotta suljetaan pois se mahdollisuus, että asianomaiset käyttävät väärin ja heikentävät voimassa olevia yksityisyyden suojaa koskevia säännöksiä?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2002)

1.–3. Komissio on todellakin tietoinen Microsoftin .NET Passport -järjestelmästä ja sen väitetyistä ominaisuuksista ja jakaa joitakin arvoisan parlamentin jäsenen huolenaiheista. Komissio on asettanut tämän asian tarkastelun etusijalle, ja se tutkii yhteistyössä kansallisten tietosuojaviranomaisten kanssa, onko järjestelmä yhteensopiva EU:n tietosuojalainsäädännön kanssa.

4. Unionin alueella toimivan yrityksen on noudatettava yhteisön oikeutta, ja se voi kerätä henkilötietoja sisältävän tietokannan sillä edellytyksellä, että yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽¹⁾ säädettyjä velvoitteita noudatetaan. Näitä ovat muun muassa: tietty laillinen tarkoitus, informointi rekisterinpitäjän henkilöllisyydestä, tietojenkäsittelyn tarkoituksesta ja rekisteröidyn oikeuksista, kuten oikeudesta saada itseään koskevia tietoja. Tapauksissa, joissa tietojenkäsittelyyn tarvitaan suostumus, sen on direktiivin mukaan oltava yksiselitteinen ja rekisteröidyn vapaasta tahdostaan antama. Lisäksi direktiivissä säädetään myös velvollisuudesta ilmoittaa tällaisesta tietojenkäsittelystä kansallisille tietosuojaviranomaisille. Direktiivissä säädetään kuitenkin myös joistakin poikkeuksista ilmoitusvelvollisuuteen. Komissiolla ei tällä hetkellä ole tietoa siitä, onko kyseinen tietojenkäsittelytoimenpide ilmoitettu yhteisössä.

Kysymys siitä, sovelletaanko direktiiviä ja missä määrin tietokantaan (tai direktiivin termiä käyttäen rekisterinpitäjään), joka sijaitsee unionin ulkopuolella, erityisesti silloin kun henkilötietoja kerätään suoraan Internetin kautta, on monimutkainen, ja komissio ja kansalliset tietosuojaviranomaiset tutkivat sitä parhaillaan huolellisesti. Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään sen soveltamisesta tapauksissa, joissa rekisterinpitäjä käyttää jäsenvaltion alueella sijaitsevia automatisoituja tai muunlaisia välineitä, joten direktiiviä sovelletaan ainakin joissain tapauksissa yhteisön ulkopuolella sijaitseviin rekisterinpitäjiin. Lisäksi sovellettavaksi voivat tulla erityiset kansalliset säännöt, jotka koskevat kolmatta maata, johon rekisterinpitäjä on sijoittautunut, ja ne voidaan panna täytäntöön kyseisellä oikeudenkäyttöalueella. Tähän liittyen todetaan, että Microsoft on ilmoittanut Yhdysvaltojen kauppaministeriölle noudattavansa tietosuojakäytäntöä, joka on Safe Harbor -periaatteiden⁽²⁾ mukainen.

5. Lainsäädännön mukaan rikostutkijat voivat käyttää kerättyjä tietoja ilman asianomaisten henkilöiden tai tuomioistuinten etukäteissuostumusta sillä edellytyksellä, että asianomaisten henkilöiden oikeutta puolustukseen kunnioitetaan ja että yksityisyyden suojan rajoittaminen on rikostutkinnan vuoksi välttämätöntä. Lisäksi tutkinnan aikana kerättyjä tietoja voidaan käyttää ainoastaan siinä määrin kuin on välttämätöntä kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

6. Direktiivin 33 artiklan mukaisesti komissio tutkii parhaillaan direktiivin 95/46/EY soveltamista ja odottaa voivansa antaa raportin vuoden loppuun mennessä. Nykyisten sääntöjen kiertämistä tarkastellaan tässä yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995.

⁽²⁾ Katso komission päätös 2000/520/EY, tehty 26 päivänä heinäkuuta 2000, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti yksityisyyden suojaa koskevien safe harbor -periaatteiden antaman suojan riittävydestä ja niihin liittyvistä Yhdysvaltojen kauppaministeriön julkaisemista tavallisimmista kysymyksistä, EYVL L 215, 25.8.2000.

(2002/C 205 E/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0719/02**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Maksamattomat ympäristölle aiheutetut vauriot ja hyvitys huonosta kilpailuasemasta maataloustuottajille, jotka ovat käyttäneet paljon luontoa säästäviä keinoja

1. Katsooko komissio, että maatalouden aiheuttamat ympäristökustannukset, jotka päätyvät yhteiskunnan muiden toimijoiden kannettavaksi, tai jotka uhkaavat jäädä tulevien sukupolvien vastuulle, on myös otettava huomioon arvioitaessa yhteensopivuutta kestävä kehityksen kanssa, mikä koskee etenkin suurten rehuerien maahantuonnin ja erittäin myrkyllisten lannoitteiden käytön johdosta lisääntyneen ammoniakkin, nitraatin ja fosfaatin, ja kemiallisten torjunta-aineiden vuoksi lisääntyneen kuparin ja kadmiumin mineraalitasapainolle aiheuttamia vahinkoja?
2. Miksi maataloudella on yhä poikkeusasema yleisesti sovellettuun "saastuttaja maksaa" -periaatteeseen nähden nyt kun maatalousyritysten täytyy maksaa ehkäisevistä toimenpiteistä, mutta ei vielä itse saastuttamisesta?
3. Onko syynä se, että koska maataloustulot saadaan muihin aloihin verrattuna epätavallisin keinoin (pienet palkat, paljon perheyriä), on helpoin keino saada tällä alalla säästettyä se, että ympäristölle aiheutettuja seurauksia ei oteta huomioon eikä niihin käytetä varoja?
4. Yhtyykö komissio siihen, että orgaanisia tuotteita kasvattavien yritysten tuotteet olisivat markkinoilla halvempia kuin tavalliseen tapaan toimivien yritysten tuotteet, jos viimeksi mainittujen olisi korvattava niiden työskentelytavoista syntyvä ympäristörasitus?
5. Myöntääkö komissio, että edellisissä kysymyksissä mainittujen ympäristökustannusten siirron vaikutusta voidaan pitää tavallisen ja orgaanisen maanviljelyn välisenä kilpailun vääristymisen muotona?
6. Pitääkö komissio mahdollisena, että ympäristökustannukset "sisällytetään" maatalouteen – mihin on myös liikenteen alalla pyritty – eli tuotantokustannuksia vertaamalla suositaan mieluummin niitä yrityksiä, jotka saastuttavat kaikkein vähiten, kuin niitä, jotka eivät pyri vähentämään saastuttamistaan?
7. Onko kyseinen "sisällyttäminen" otettu osaksi valmisteltavana olevaa seuraavina vuosina ajateltua muutosta yhteisen maatalouspolitiikkaan varatussa rahoituksessa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2002)

1. Komissio on vakuuttunut siitä, että maatalousalan on minkä tahansa muun alan tai yksittäisen kansalaisen tavoin noudatettava ympäristölaatu- ja vähennettävä ympäristökustannuksia yhteiskunnan odotuksia vastaavalla tavalla. Komissio uskoo, että tämä on yksi maatalouden kestävä kehityksen edellytyksistä. Tätä näkemystä on korostettu mainitsemalla "ympäristönsuojelun vaatimukset" yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevissa yhteisissä säännöissä (17. toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artikla) (1).
2. Komissio haluaa korostaa sitä, että maatalousalaa ei ole millään tavalla vapautettu saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamisesta. Kuten millä tahansa muulla alalla, maanviljelijöiden on täytettävä ympäristölainsäädännön mukaiset velvollisuutensa omalla kustannuksellaan. Tätä lainsäädäntöä on annettu sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla, ja se käsittää monenlaisia ympäristökysymyksiä maatalouden tuotantopanosten (nitraattien ja kasvinsuojeluaineiden) aiheuttaman ympäristön pilaantumisen estämisestä elinympäristöjen ja biologisen monimuotoisuuden suojeleluun.

3. Maanviljelijät ovat mukana markkinoilla käytävässä kilpailussa, ja taloudellisella elinkelpoisuudella tarkoitetaan ensisijaisesti tuotantoa, jonka kustannukset ovat kilpailukykyisiä. Kilpailukykyä ei tietenkään pidä pyrkiä saavuttamaan ympäristön kustannuksella. Tämän vuoksi maanviljelijän on minkä tahansa muun tuottajan tai kansalaisen tavoin toimittava ympäristöä säästäen, noudattaen selkeästi määriteltyjä sääntöjä.

4. Komissio ei usko, että luonnonmukaisesta tuotannosta tulee halvempaa, jos perinteistä tuotantoa harjoittaviin viljelijöihin kohdistuisi nykyistä tiukempia ja sen vuoksi kustannuksiltaan kalliimpia ympäristörajoituksia. Voidaan kuitenkin olettaa, että nykyistä tiukemmat ympäristölaatu-normit parantaisivat luonnonmukaisen viljelyn kilpailuasemaa perinteiseen viljelyyn nähden, mikäli luonnonmukaista tuotantoa harjoittavat viljelijät pystyvät noudattamaan normeja halvemmin kustannuksin.

5. Koska pakolliset ympäristölaatu-normit koskevat sekä perinteistä viljelyä että luonnonmukaista viljelyä, komissio ei yhdy näkemukseen, jonka mukaan luonnonmukaisen ja perinteisen viljelyn välinen kilpailu on epätervettä, mikäli jäsenvaltiot panevat ympäristölaatu-normit täytäntöön tehokkaasti, kuten asianlaita ei usein ole. Komissio myöntää kuitenkin, että luonnonmukainen viljely hyödyttää ympäristöä riippumatta oikeudellisesti sitovista normeista. Luonnonmukaisen viljelyn tuomat hyödyt puoltavat maatalouden ympäristöavustuksia, jotka lasketaan luonnonmukaisen viljelyn ja perinteisen viljelyn kustannusten eron perusteella. Koska avustusten maksaminen luonnonmukaista tuotantoa harjoittaville viljelijöille on sallittu maaseudun kehittämissuunnitelmien mukaisena maatalouden ympäristötoimenpiteenä, jäsenvaltiot soveltavat tätä toimenpidettä vaihtelevassa määrin.

6. "Ympäristökustannusten sisällyttämisellä" nimenomaan tarkoitetaan saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti, että ympäristönlainsäädännöstä aiheutuvien velvollisuuksien noudattamisen kustannukset maksaa mahdollinen saastuttaja. Tämän vuoksi komissio ei ole halukas palkitsemaan pakollisten ympäristölaatu-normien noudattamisesta. Kyseessä on erilainen tilanne, jos maanviljelijät itse sitoutuvat toimimaan ympäristöä säästävällä tavalla, joka ylittää pakollisten ympäristölaatu-normien vaatimustason. Maanviljelijä ylittää tämän vertailutason, jota tavallisesti kutsutaan "hyväksi maatalouskäytännöksi", kun hän käyttää tuotantovälineitään tuottaakseen arvokkaita ympäristösuoritteita. On sitä paitsi täysin järjestyksessä rohkaista tällaisten palvelujen tarjoamiseen taloudellisten kannustimien avulla, koska toiminta on maatalouden ympäristötoimenpiteiden mukaisesti vapaaehtoista ja sopimusperusteista.

7. Kuten komissio ilmaisi selkeästi Göteborgissa esitetystä kestävästä kehityksestä koskevassa Euroopan unionin strategiassa, yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari ja varsinkin maatalouden ympäristötoimenpiteet kuuluvat yhteisen maatalouspolitiikan kehittämisen ensisijaisiin osa-alueisiin.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999.

(2002/C 205 E/214)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0722/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Van der Valk -konsernin eri yhteisön jäsenvaltioihin rakennettujen motellien ja ravintoloiden poikkeuksellisesta rakennustavasta johtuva romahdusvaara

1. Onko komissio tietoinen, että Alankomaissa sijaitsevassa Tielin kaupungissa romahti vuosien 1982 ja 1986 välillä rakennetussa motellissa sunnuntaina 10. helmikuuta pysäköintialueen katto, ja että tämä onnettomuus olisi voinut vaatia useita ihmishenkäiä jos se olisi tapahtunut juuri loppuneen tietokone-messun aikana, tai jos autotalli olisi suunnitelmien mukaan muutettu pysyvästi juhlasaliksi, jota olisi käytetty tilaisuuksien järjestämiseen?

2. Onko komissio myös tietoinen, että kysymyksessä 1 tarkoitettu motelli kuuluu Van der Valk -konserniin, jolla on Alankomaissa monia hotelleja, ravintoloita ja virkistyskeskuksia ja että konsernin oma rakennusfirma on suunnitellut ja rakentanut niistä suuren osan ja käyttänyt useimmiten kevyempiä perustuksia, huokeampaa rakennusmateriaalia ja poikkeavia ratkaisuja; Tietääkö komissio myös, että konserni käytti hyväksi myös sitä, että monet kunnat eivät esittäneet esteitä saadakseen alueelleen tunnetun yrityksen pitämän motellin ja siihen liittyvän ravintolan, minkä seurauksena rakennusvaiheen aikana

tavanomaisia materiaalien kuntoon, kantovoimaan ja tasapainoon liittyviä tarkistuksia helpotettiin tai jätettiin tekemättä?

3. Onko komissio tietoinen etenkin siitä, että tämä tilanne, jossa rakennussuunnitelmat ja -piirustukset puuttuvat ja seurauksena monet rakennukset voivat mahdollisesti myöhemmin sortua joko kokonaan tai osittain, on tehnyt aiheelliseksi Alankomaissa sen, että tarkistusta eivät tee ainoastaan rakennuspaikasta vastuussa olevat kunnat vaan myös asunto- ja ympäristöministeriön tarkastajat, jotka tutkivat miten Van der Valk -yrityksen rakennukset on tehty ja mitä materiaaleja niihin on käytetty?

4. Onko komissio tietoinen, että Van der Valk -yrityksellä on vähintään 21 tytäryritystä myös Alankomaiden ulkopuolella sijaitsevilla yhteisön jäsenvaltioissa, joista 13 Saksassa (joista osa suunniteltiin alunperin entisen DDR:n kanssa tehdyn sopimuksen mukaan), 6 Belgiassa (suurimmaksi osaksi Flanderissa), 1 Ranskassa (Saint Aygulf) ja 1 Espanjassa (Barcarola)?

5. Kun otetaan huomioon ongelman laajuus ja sen mahdolliset tuhoiset seuraukset, onko komissio valmis avustamaan kansallisia ja paikallisia viranomaisia kyseisissä jäsenvaltioissa tiedottamalla rakennustavasta ja avustamaan niin pian kuin mahdollista salattujen ongelmien jäljittämiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2002)

Komissiolla ei ole tarkempia tietoja onnettomuuksista, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Tähän mennessä Alankomaiden viranomaiset eivät ole tiedottaneet asiasta komissiolle eivätkä pyytäneet komissiolta apua.

Rakennusala ja kiinteistöjen turvallisuutta koskevat säännökset sekä näiden rikkomisesta johtuvien onnettomuuksien tutkiminen ovat yksinomaan jäsenvaltioiden vastuulla.

Ainoa rakennusala koskeva yhteisön säädös on direktiivi 89/106/ETY⁽¹⁾, ja tässäkin säädetään vain rakennusalan tuotteiden⁽²⁾ saattamisesta yhteisön markkinoille. Direktiivissä todetaan jäsenvaltioiden velvollisuutena olevan huolehtia, että talon- ja maanrakentaminen niiden alueilla suunnitellaan ja toteutetaan siten, ettei henkilöille aiheudu vaaraa.

Direktiivin mukaan rakennusalan tuotteilta vaadittavia ominaisuuksia ovat mekaaninen lujuus ja vakavuus, mutta direktiivissä ei säädetä rakennusten ja rakennuskohteiden turvallisuudesta.

Koska rakennusten turvallisuus ei kuulu yhteisön toimivaltaan, komissiolla ei ole käytettävissään menettelyitä eikä järjestelmiä, joiden avulla voitaisiin tukea asiasta vastaavia kansallisia ja alueellisia viranomaisia vaaratilanteiden selvittämiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/106/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä – EYVL L 40, 11.2.1989.

⁽²⁾ "Tuotteita, jotka valmistetaan käytettäväksi pysyvinä osina rakennuskohteissa".

(2002/C 205 E/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0728/02

esittäjä(t): **Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle**

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Isyysloma

Äidit ovat jo kauan voineet pitää synnytyksen jälkeen äitiyslomaa. He eivät kuitenkaan ole yksin vastuussa lasten kasvatuksesta. Kaikissa EU:n jäsenvaltioissa on nykyisin lakeja, joilla miehille taataan oikeus isyyslomaan.

Se, missä määrin tätä oikeutta käytetään, vaihtelee kuitenkin huomattavasti jäsenvaltioittain sen mukaan miten tärkeänä asiaa pidetään.

Saksan liittotasavallassa käsitellään parhaillaan mielenkiintoista, vanhempainlomaa koskevaa ehdotusta. Ehdotuksen mukaan isän ja äidin olisi mahdollista ottaa vanhempainlomaa yhtä aikaa ja heidän olisi myös mahdollista työskennellä edelleen 30 tuntia viikkoa kohti. Tällä järjestelyllä on tarkoitus taata, etteivät perheen tulot vähene liian jyrkästi ja että vanhempainlomasta tulisi miehille houkuttelevampi vaihtoehto.

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se on tähän mennessä ryhtynyt isyyslomaa koskevien säännösten yhdenmukaistamiseksi unionissa?

Eikö olisi perheitä tukevan Euroopan edun mukaista tarjota äideille ja isille yhtäläiset mahdollisuudet lasten kasvatukseen?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2002)

Tärkein arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalla alalla tähän mennessä toteutettu toimi on UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta 3. kesäkuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/34/EY⁽¹⁾.

Puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdassa myönnetään työntekijöille, niin naisille kuin miehille, yksilöllinen oikeus vanhempainlomaan lapsen syntymän tai adoptoimisen vuoksi, jotta he voivat huolehtia lapsesta vähintään kolmen kuukauden ajan tiettyyn ikään, kuitenkin enintään kahdeksanteen ikävuoteen asti. Lisäksi puitesopimuksen yleishuomioiden 8 kohdassa mainitaan, että miehiä olisi kannustettava kantamaan yhtäläinen osuus perhevelvollisuuksista.

Komissio tutkii parhaillaan direktiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja aikoo hyväksyä asiaa koskevan tiedonannon myöhemmin tänä vuonna. Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen lailla huolestunut isyyslomaa kohtaan osoitetusta vähäisestä kiinnostuksesta. Tämän vuoksi komissio on valinnut vuoden 2002 sukupuolten tasa-arvoa koskevan rahoitusohjelman ensisijaiseksi tavoitteeksi työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen ja korostanut asiaa koskevassa avoimessa ehdotuspyynnössään⁽²⁾ erityisesti miesten osallistumista hoitotyöhön.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 19.6.1996.

⁽²⁾ EYVL C 23, 25.1.2002.

(2002/C 205 E/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0731/02

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Yhteisön lait

Kuinka monta yhteisön lakia kumottiin vuonna 1999, 2000 ja 2001?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2002)

Ilmaisu "yhteisön lait" on tulkittu siten, että sillä tarkoitetaan asetuksen tai direktiivin muodossa annettua yhteisön lainsäädäntöä. Kumottujen säädösten ohella on otettu huomioon säädökset, joiden voimassaolo-aika päättyi mainittuina vuosina.

Vastaus kysymykseen annetaan seuraavan taulukon muodossa.

		1. tammikuuta voimassa olevien lakitekstien lukumäärä	Niiden lakitekstien lukumäärä, joiden voimassaolo päättyi vuoden aikana	Vuoden aikana kumottujen lakitekstien lukumäärä
1999	Asetukset	8 212	937	160
	Direktiivit	1 973	73	55
2000	Asetukset	7 275	822	133
	Direktiivit	1 900	76	34
2001	Asetukset	6 453	842	166
	Direktiivit	1 824	62	29

Tämän taulukon tiedot perustuvat Euroopan unionin oikeudellisten asiakirjojen tietokantaan Celexiin.

(2002/C 205 E/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0732/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kap Verde

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Kap Verdeä koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Kap Verdeä koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2002/C 205 E/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0733/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kap Verde

Voiko komissio antaa selonteon Kap Verdeä koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2002/C 205 E/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0734/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kamerun

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Kamerunia koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Kamerunia koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2002/C 205 E/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0735/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kamerun

Voiko komissio antaa selonteon Kamerunia koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2002/C 205 E/221)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0736/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Komorit

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Komoreja koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Komoreja koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2002/C 205 E/222)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0737/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Komorit

Voiko komissio antaa selonteon Komoreja koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2002/C 205 E/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0738/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kongo

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Kongoa koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Kongoa koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2002/C 205 E/224)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0739/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kongo

Voiko komissio antaa selonteon Kongoa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2002/C 205 E/225)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0740/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Norsunluurannikko

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Norsunluurannikkoa koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Norsunluurannikkoa koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2002/C 205 E/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0741/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Norsunluurannikko

Voiko komissio antaa selonteon Norsunluurannikkoa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

**Poul Nielsonin komission puolesta antama
yhteinen vastaus****kirjallisiin kysymyksiin E-0732/02, E-0733/02, E-0734/02, E-0735/02, E-0736/02,
E-0737/02, E-0738/02, E-0739/02, E-0740/02 ja E-0741/02**

(13. toukokuuta 2002)

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydyt tiedot.

(2002/C 205 E/227)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0742/02**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle**

(15. maaliskuuta 2002)

Aihe: Padon rakentaminen Mouro-jokeen

Pohjois-Portugalissa sijaitsevan Vale do Mouro -alueen kuntayhdistykseen kuuluvien kunnanvaltuutettujen mukaan Mouro-jokeen (Minho-joen sivujoki) aiotaan rakentaa pato, johon kuuluu 50 metriä korkea seinämä. Hanke voi tuhota joen koko ekosysteemin.

Aguas do Minho e Lima -niminen yhtiö on tehnyt tämän kiistanalaisen ehdotuksen ja luottaa saavansa yhteisön tukea hankkeelle. Kyseiset kunnanvaltuutetut ovat kuitenkin esittäneet muita vaihtoehtoja, kuten vedenottoa suoraan joesta ilman patoamista.

1. Vahvistaako komissio tiedon, että Mouro-joen padon rakentamiselle olisi luvattu yhteisön rahoitusta?
2. Jos tieto pitää paikkansa, voiko komissio ilmoittaa, tehdäänkö kyseisestä hankkeesta ympäristövaikutusten arviointi ja onko harkittu myös muita mahdollisia vaihtoehtoja?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2002)

Portugalin viranomaiset jättivät komissiolle vuonna 1999 hakemuksen saadakseen koheesiorahastosta yhteisrahoitusta Minho-Liman alueen kuntien yhteiseen vesihuoltojärjestelmään, jonka yhtenä osatekijänä olisi Mouro-jokeen rakennettava pato (Barragem de Lamas de Mouro).

Koska joitakin järjestelmän osia ei ollut kaikilta osin määritelty teknisessä ja ympäristövaikutuksia koskevassa arvioinnissa, komissio pyysi Portugalin viranomaisia laatimaan ehdotuksensa uudelleen. Muutetussa hakemuksessa olivat mukana tietyt järjestelmän osat, ja niille myönnettiin rahoitusta vuonna 2001, mutta muutetussa hakemuksessa ei mainittu padon sisältävää osaa. On kuitenkin mahdollista, että sitä koskeva hakemus jätetään uudelleen tuonnempana.

(2002/C 205 E/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0743/02

esittäjä(t): Francesco Speroni (NI) komissiolle

(8. maaliskuuta 2002)

Aihe: Syrjintä hinnoittelussa

Kysymyksessäni E-0049/02⁽¹⁾ kysyin, onko asianmukaista, että 28. huhtikuuta 2002 juostavan Padovan maratonin osanottajilta peritään erisuuruiset osallistumismaksut sen mukaan, missä maassa he asuvat. Mainitsin myös www-sivuston, josta tämän tiedon löysin.

Komission jäsen Bolkestein vastasi, että komissio ei löytänyt näitä tietoja ilmoittamastani sivustosta. Ehkä tämä johtuu siitä, että sen työntekijät vain vilkaisivat sivuja nopeasti, etsimättä tietoja perusteellisesti.

Toistan, että sivusto on siis www.maratonasant-antonio.com, ja täsmennän, että tiedot löytyvät sivulta, jossa on teknisiä tietoja ja jonne pääsee klikkaamalla ensin otsaketta "Benvenuti!" ja sitten otsaketta "Informazione tecniche" tai kirjoittamalla osoitteeksi suoraan www.maratonasant-antonio.com/ita/quote.htm.

Toistan nyt kysymykseni tällaisen hinnoittelun asianmukaisuudesta ja kysyn lisäksi, aikooko komissio panna alulle rikkomismenettelyn, koska asiaan ovat sekaantuneet myös Italian olympiakomitea (CONI) ja Italian urheiluliitto (FIDAL).

⁽¹⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2002)

Kirjalliseen kysymykseen E-0049/02⁽¹⁾ antamansa vastauksen mukaisesti ja arvoisan parlamentin jäsenen antamien uusien tietojen perusteella komissio aikoo tutkia mahdollisuutta EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittamiseen Italiaa vastaan.

Komissio on lisäksi nostanut yhteisön tuomioistuimessa Italiaa vastaan kanteen jäsenvelvoitteen noudattamatta jättämisestä palvelujen vapaan liikkuvuuden alalla (EY:n perustamissopimuksen 49 artikla). Kanne koskee syrjiviä maksuja (joita tietyt museot veloittavat sisäänpääsystä), jotka perustuvat kansallisuuden lisäksi asuinpaikkaan samaan tapaan kuin arvoisan parlamentin jäsenen esittämässä tapauksessa.

Tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa (C-388/01) jatkossa antamalla tuomiolla voi näin olla tärkeä merkitys myös tässä kirjallisessa kysymyksessä esitetyn tilanteen kaltaisissa tapauksissa.

Komissio huomauttaa lisäksi, että yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yhteisön kansalaiset voivat vedota palvelujen vapaan tarjonnan periaatteeseen myös kansallisissa tuomioistuimissa.

⁽¹⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002.

(2002/C 205 E/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0744/02**esittäjä(t): Pernille Frahm (GUE/NGL) komissiolle**

(8. maaliskuuta 2002)

Aihe: Maatalouden valtiontuki

Samalla kun annan täyden tunnustuksen sille, että komissio on puuttunut portugalilaisten siiankasvattajien laittomaan valtiontukeen, haluan tiedustella, miten komissio suhtautuu tukeen, jota neuvosto on päättänyt antaa Ranskalle ja Italialle viinin tuhoamista varten?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2002)

Komissio on ilmoittanut niiden neuvoston päätösten johdosta, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, neuvostolle seuraavaa:

Komissio suhtautuu yleisesti ottaen kielteisesti toimintatukiin. Yksipuoliset valtiontukitoimet, joiden tarkoituksena on yksinkertaisesti parantaa tuottajien taloudellista tilannetta mutta jotka eivät mitenkään vaikuta alan kehitykseen, sekä erityisesti tuet, joita myönnetään pelkästään hinnan, määrän tai tuotantoyksikön perusteella, katsotaan toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille. Lisäksi luonteensa vuoksi tällaiset tuet myös todennäköisesti häiritsevät yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeja.

Uusi viinin markkinajärjestely on ollut voimassa vasta 1. elokuuta 2000 lähtien. Se heijastelee jäsenvaltioiden yhteistä kantaa siitä, millainen taloudellinen tuki on riittävää ja tarpeellista, jotta viinimarkkinat toimisivat. On huolestuttavaa, että jäsenvaltiot turvautuvat jo nyt tyypiltään sellaisten kansallisten lisätukien antamiseen, joita komissio ei yleensä voi hyväksyä, koska ne ovat puhtaasti toimintatukia, jotka eivät saa aikaan mitään rakenteellisia parannuksia alalla.

On olemassa vakava riski, että jäsenvaltioiden välinen kilpailu vääristyy, jos tällainen valtiontuki hyväksytään tarkistamatta, liittyvätkö nämä tuet rakenteellisiin toimenpiteisiin, tai jos tukien ei velvoiteta liittyvän niihin. Muille jäsenvaltioille aiheutuu paineita toimia samalla tavalla ja myöntää myös tukea. Viljelijöiden kannustimet toteuttaa rakenneuudistus viinin markkinajärjestelyn puitteissa heikkenevät.

Komissio pidättää itsellään oikeuden pyytää EY:n tuomioistuimelta neuvoston päätöksen kumoamista.

Komissio ei ole tässä vaiheessa vielä päättänyt, pyytääkö se neuvoston päätöksen kumoamista vai ei.

(2002/C 205 E/230)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0746/02**esittäjä(t): Wolfgang Ilgenfritz (NI) komissiolle**

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Elintarvikkeiden merkinnät

Eräs italialainen liikemies haluaa avata Kärntenin osavaltiossa (Itävallassa) diskonttausliikkeen. Nyt hänen on tiedettävä, miten elintarvikkeet on merkittävä, jotta niitä voidaan myydä Itävallassa.

Elintarvikkeiden merkintää koskevan asetuksen 1993 – LMKV, BGBI. N:o 72 (viimeksi muutettuna asetuksella BGBI. II N:o 462/1999) 3 §:n 1 kohdan mukaan merkintöjen on oltava helposti ymmärrettäviä, niiden on oltava pakkauksessa näkyvällä paikalla ja selvästi luettavia ja niiden on pysyttävä kiinni pakkauksessa tai pakkaukseen liitettyssä etiketissä.

Välitän komissiolle sosiaaliministeriön kirjeen, josta käy ilmi, että Itävallassa tällainen helposti ymmärrettävä kieli on saksa ja että merkintöjen on siksi Itävallassa oltava saksankielisiä.

Se, että elintarvikkeet on merkittävä maan virallisella kielellä, asettaa mielestäni italialaisen liikemiehen epätasa-arvoiseen asemaan.

Pyydän siksi ilmoittamaan, onko EU:n säädösten mukaista, että elintarvikkeiden merkinnät on tehtävä maan virallisella kielellä. Jos näin ei ole, pyydän ilmoittamaan, mitä merkintävelvollisuuksia italialaisella liikemiehellä on. (Mihin merkintä on tehtävä? Millä kielellä merkintä on tehtävä? Mitä merkintävelvollisuuksia koskevia säädöksiä EU:ssa on?)

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2002)

Direktiivin 2000/13/EY⁽¹⁾ 16 artiklassa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat elintarvikkeiden merkinnöissä käytettävää kieltä.

Säännöksissä edellytetään pääpiirteissään, että merkinnät ovat kuluttajan helposti ymmärtämällä kielellä. Lisäksi niiden mukaan jäsenvaltio, jossa tuotetta pidetään kaupan, voi säätää, että kyseiset merkinnät tehdään yhdellä tai useammalla sen määräämällä yhteisön virallisella kielellä.

Näin ollen vaatimus, jonka mukaan merkintöjen on Itävallan alueella oltava ainakin saksaksi, näyttää olevan täysin edellä mainittujen, kuluttajille tiedottamisen ja kuluttajansuojan välttämättömyyteen perustuvien säännösten mukainen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20. maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä — EYVL L 109, 6.5.2000.

(2002/C 205 E/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0753/02

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2002)

Aihe: EU:n liittyminen Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomissioon (IATTC)

IATTC kiinnitti Guayaquilissa Ecuadorissa 8.–10. kesäkuuta 1999 pidetyssä 63. kokouksessaan huomiota EU:n haluun liittyä suojelukomissioon. Liittymisen mahdollistamiseksi se pääsi sopimukseen pöytäkirjasta, joka koskee IATTC:n perustamista koskevan vuoden 1949 yleissopimuksen muuttamista. Tämän pöytäkirjan, joka mahdollistaisi EU:n liittymisen yleissopimukseen, voimaantulo on riippuvainen kaikkien yleissopimuksen osapuolten ratifioinnista. Osapuolet ilmoittivat olevansa valmiita tekemään kaiken mahdollisen, jotta sisäinen ratifiointiprosessi tapahtuisi mahdollisimman nopeasti.

Tähän mennessä kahdestatoista jäsenestä vain seitsemän (Ecuador, Yhdysvallat, Nicaragua, Meksiko, Panama, Ranska ja Vanuatu) on allekirjoittanut pöytäkirjan. Mikään valtio ei ole ratifioinut sitä.

Tämän EU:n liittymisen yleissopimukseen mahdollistavan pöytäkirjan jättäminen ratifioimatta merkitsee vakavaa haittaa itäisellä Tyynellämerellä pyytävälle yhteisön tonnikalalaivastolle, joka ei voi toimia vapaasti itäisellä Tyynellämerellä, vaikka se on sen oikeus. Laivastoa syrjitään, koska sen on pakko hyväksyä IATTC:n päätökset ilman, että se voisi keskustella niistä tai vastustaa niitä.

Voisiko Euroopan komissio tiedottaa syistä, esteistä ja maista, jotka estävät EU:n liittymisen tähän yleissopimukseen huolimatta siitä, että EU anoi liittymistä jo 8. kesäkuuta 1999?

Mihin toimiin Euroopan komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä vauhdittaakseen EU:n liittymisprosessia tähän yleissopimukseen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2002)

Komissio pitää arvoisan parlamentin jäsenen tavoin erittäin valitettavana, että yhteisön liittyminen Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomissioon (IATTC) ei ole edistynyt toivotulla tavalla. Yhteisön tonnikala-alukset ovat toimineet jo useita vuosia Tyynenmeren alueellisen kalastusjärjestön toimivaltaan kuuluvalla alueella. Yhteisön alukset ovat noudattaneet kaikilta osin alueellisen kalastusjärjestön määrittämiä suojelutoimenpiteitä, vaikka yhteisö ei nautikaan kaikista jäseneduista, varsinkaan oikeudesta osallistua järjestön päätöksetekoon.

Siitä, kun IATTC:n osapuolet hyväksyivät yhteisön liittymisen järjestöön vuonna 1999 tehdyllä Guayaquilin pöytäkirjalla, on kulunut lähes kolme vuotta. Vaikka eräät osapuolet ovatkin allekirjoittaneet pöytäkirjan, ratifiointimenettelyt ovat edistyneet erittäin hitaasti. Osapuolet ovat ilmoittaneet syyksi maidensa sisäisten lainsäädäntöprosessien monimutkaisuuden ja hitauden.

Komissio on pitänyt asian jatkuvasti esillä järjestön virallisissa kokouksissa ja korostanut, että IATTC:n osapuolten olisi nopeutettava ratifiointimenettelyjään, jotta yhteisö voi käyttää kaikkia oikeuksiaan ja täyttää kaikki velvollisuutensa IATTC:n osapuolena eikä sen tarkkailijana. Edellä mainittujen IATTC:n kokousten aikana toteuttamien virallisten toimenpiteiden lisäksi komissio lähetti joulukuun 2001 lopussa kaikille IATTC:n osapuolille ns. verbaalinootin, jossa se pyysi osapuolilta tietoja sisäisten ratifiointimenettelyjen edistymisestä ja kehotti niitä saattamaan nämä menettelyt päätökseen mahdollisimman pian.

(2002/C 205 E/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0759/02

esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE-DE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2002)

Aihe: Yhden verkon sääntö

Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan tanskalaiset ja hollantilaiset kutterit kalastavat samanaikaisesti kahdella tai jopa neljällä verkolla ja täydentävät näin saaliitaan sen sijaan, että siirtyisivät uusille pyyntipaikoille. Tämä on täysin ristiriidassa kestävä kalastuksen tavoitteiden ja biomassan säilyttämisen kanssa, koska näin kyseiset alueet kalastetaan tyhjiksi. Tähän liittyy läheisesti kysymys sivusaaliiden käytöstä.

1. Onko komissio tietoinen tästä käytännöstä?
2. Onko tämä pyyntimenetelmä yhteensopiva ns. yhden verkon säännön kanssa?
3. Jos menetelmä ei ole yhteisön sääntöjen mukainen, mitä komissio aikoo tehdä asialle?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2002)

Usein kalastusalukset kalastavat samanaikaisesti useammalla kuin yhdellä verkolla. Esimerkkinä voidaan mainita kalastus puomitroolilla (kaksitakilaisella puomitroolilla), jossa alukset tavallisesti käyttävät samanaikaisesti kahta verkkoa, yhtä aluksen kummallakin puolella. Toisena esimerkkinä voidaan mainita merirapujen tai kampeloiden kalastus kahdella (tai kolmella tai useammalla) ovellisella troolilla, jolloin alukset käyttävät kahdesta tai useammasta toisiinsa yhdistetystä troolista muodostuvaa pyydystä.

Niin sanottu yhden verkon sääntö (kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30. maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98⁽¹⁾ 4 artikla) ei estä useamman kuin yhden verkon samanaikaista käyttöä, kunhan pyydysten silmäkoko täyttää asetuksessa säädetyt vaatimukset. Yleensä tämä tarkoittaa sitä, että samanaikaisesti käytettävien pyydysten silmäkokojen on oltava samat. Komission tietämyksen mukaan näin onkin asianlaita, kun kalastuksessa käytetään samanaikaisesti useampaa kuin yhtä pyydystä.

⁽¹⁾ EYVL L 125, 27.4.1998.

(2002/C 205 E/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0765/02

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) ja Inger Schörling (Verts/ALE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2002)

Aihe: Eläinkokeettoman strategian edistäminen

Kestävän kehityksen kaiken ylittävän tavoitteen saavuttamiseksi komissio on määrittänyt useita tavoitteita tulevaisuuden kemikaalipolitiikkaa koskevassa valkoisessa kirjassa. Nämä tavoitteet ovat välttämättömiä kestävän kehityksen saavuttamiseksi kemian teollisuudessa yhteismarkkinoiden puitteissa. Näitä tavoitteita ovat ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu sekä eläinkokeettoman strategian edistäminen.

Tässä mielessä komissio toteaa, että ”täsmälliset tiedot luontaisista ominaisuuksista, tietyn käyttötarkoituksen aiheuttamasta altistumisesta ja kemikaalin hävittämisestä ovat välttämätön edellytys kemikaalien turvallisen käytön hallintaa koskevalle päätöksenteolle”. Tämä nostaa esille kysymyksen siitä, miten tämän ehdoton vaatimus voidaan täyttää tehokkaimmin ja lyhyimmässä mahdollisessa aikataulussa siten, että samalla minimoidaan eläinkokeet laboratorioissa ja toisaalta lopetetaan valvoton miljoonien kemikaalitonniensa testaaminen ihmisten ja ympäristön kustannuksella.

Tässä yhteydessä voitaisiin toteuttaa samanaikaisesti useita rinnakkaisia strategioita, joita on käsitelty esim. Euroopan parlamentin päätöslauselmassa (A5-0356/2001) tulevaa kemikaalipolitiikkaa koskevasta strategiasta:

- teollisuus, yhteenliittymät mukaan lukien, tekee keskenään yhteistyötä rekisteröitäviä aineita koskevien tietojen välittämisessä tehtävien päällekkäisyyksien välttämiseksi;
- eläinkokeiden käyttämisen kieltäminen tapauksissa, joissa viranomaisten hyväksymiä vaihtoehtoisia kokeita on käytettävissä, sekä muiden kuin eläimillä tehtävien kokeiden kehittämisen ja validoinnin nopeuttaminen;
- asteittainen toteutettava eläinkokeeton strategia, jossa käytetään kemikaalien vaarallisia ominaisuuksia ennustavia tietokonemalleja (QSAR) sekä hajoavuutta ja bioakkumuloituvuutta määrittäviä fysikaalis-kemiallisia kokeita ja viranomaisten tunnustamia päällekkäisiä in vitro -kokeita;
- aineiden ryhmittely arviointitarkoituksessa;
- hajoavien ja bioakkumulatiivisten aineiden asteittainen käytöstä poistaminen ilman että ne on todistettava myrkyllisiksi.

Miten komissio arvioi kutakin edellä mainittua strategiaa tarvittujen tietojen saannin tehokkuuden ja eläinkokeiden vähentämisen kannalta?

Mitä näistä strategioista komissio aikoo toteuttaa ja millä tavalla?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2002)

Komissio valmistelee parhaillaan lainsäädäntöehdotusta, joka perustuu tulevaa kemikaalipolitiikkaa koskevaa strategiaa käsittelevään valkoiseen kirjaan ⁽¹⁾ ja jossa otetaan asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselma (A5-0356/2001) ja neuvoston päätelmät.

Uuden lainsäädännön valmistelussa otetaan huomioon kaikki eläinkokeiden vähentämiseksi laaditut strategiat, joihin edellä mainitussa päätöslauselmassa viitataan. Komissio on lisäksi neuvotellut laajalti valkoisen kirjan strategian täytäntöönpanoon liittyvistä teknisistä seikoista lukuisten sidosryhmiä edustavien työryhmien kanssa, joihin kuului eläinten hyvinvointia edistävien järjestöjen, jäsenvaltioiden viranomaisten ja teollisuuden edustajia. Eräs työryhmistä tarkasteli eläinkokeisiin liittyviä kysymyksiä, ja sen käymät keskustelut otetaan myös huomioon uuden lainsäädännön valmistelussa.

Komission saatua lainsäädäntöehdotuksensa valmiiksi se jätetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle käsiteltäväksi yhteispäätösmenettelyssä. Eläinkokeisiin liittyvistä säännöksistä voidaan sen jälkeen keskustella kaikkien sidosryhmien kanssa tärkeänä osana uutta lainsäädäntöä koskevaa laajempaa keskustelua.

⁽¹⁾ KOM(2001) 88 lopullinen.

(2002/C 205 E/234)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0781/02

esittäjä(t): Brian Simpson (PSE) komissiolle

(20. maaliskuuta 2002)

Aihe: Eläkeläisten alennuskortti

Onko komissio harkinnut Euroopan laajuisen eläkeläisten alennuskortin käyttöönottoa? Kortilla eläkeläiset voisivat saada alennuksia esimerkiksi julkisen liikenteen matkalipuista tai museoiden ja gallerioiden pääsymaksuista? Jos tällaista suunnitelmaa ei ole ollut, miksi ei? Milloin komissio aikoo tehdä asiaa koskevia ehdotuksia?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2002)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, jotka komissio on antanut kirjallisiin kysymyksiin E-2326/01 (Gallagher) ⁽¹⁾, E-2406/99 (McCartin) ⁽²⁾, E-1054/99 (Billingham) ⁽³⁾ sekä parlamentin kyselytunnilla marraskuussa ⁽⁴⁾ ja joulukuussa ⁽⁵⁾ 1998 esitettyihin suullisiin kysymyksiin H-1148/98 (Andrews) ja H-1023/98 (Evans).

⁽¹⁾ EYVL C 93 E, 18.4.2002, s. 109.

⁽²⁾ EYVL C 93 E, 18.4.2002, s. 126.

⁽³⁾ EYVL C 348, 3.12.1999.

⁽⁴⁾ Kirjallinen vastaus, 15.12.1998.

⁽⁵⁾ Suullinen vastaus, 17.11.1998.

(2002/C 205 E/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0783/02**esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle**

(20. maaliskuuta 2002)

Aihe: Energiansaanti

Euroopan yhteisöä kohtasivat 1970-luvulla energian hintojen nousu, Lähi-idän kriisit ja öljydollarin pahentama inflaatio. Samanlainen tilanne voi olla jälleen edessä ja lähialueiden tilanteen vuoksi vielä vakavampana.

Komissio arvelee, että 20 tai 30 vuoden kuluttua unioni joutuu tuomaan 90 prosenttia tarvitsemastaan öljystä. Maakaasun vastaavaksi määräksi komissio arvioi 70 prosenttia ja kivihiilen vastaavaksi määräksi lähes sata prosenttia. Suurin osa unioniin tuotavasta energiasta on peräisin poliittisesti epävakailta alueilta. Länsi-Euroopasta on tullut yksi maailman tasapainoisimmista ja rauhallisimmista alueista, mutta sen ulkopuolella vallitsevan epävakauden seuraukset voivat koskettaa sitäkin.

Komission vihreässä kirjassa "Energiahuoltostrategia Euroopalle" esitetään yleiskatsaus niihin asioihin, jotka vaikuttavat energian toimitusvarmuuteen talousjärjestelmissä, jotka ovat tulevaisuudessa yhä suuremmassa määrin toisistaan riippuvaisia. Käsitelty ajanjakso (vuoteen 2030 asti) on kuitenkin liian lyhyt, ja olisi ollut parempi käsitellä vuonna 2050 odotettavissa olevaa tilannetta. Ottaen huomioon myös 11. syyskuuta 2001 tehdyt terrori-iskut, miten komissio aikoo jatkossa menetellä energiansaantia koskevassa asiassa, millaisten konkreettisten keinojen avulla, millä aikavälillä ja minkälaisin kustannuksin Euroopan unioni voisi monipuolistaa energialähteitään ja edistää uusien energiamuotojen käyttöä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2002)

Energiahuoltostrategiaa koskeva komission vihreä kirja⁽¹⁾ käynnisti niin Euroopassa kuin sen rajojen ulkopuolellakin 15 kuukautta kestäneen ennennäkemättömän keskustelun energiahuollon tulevaisuudesta ja energiahuoltopolitiikasta. Keskustelun keskeisenä teemana ovat olleet riskit, jotka johtuvat EU:n riippuvuudesta tuontienergiasta.

Komissio laatii parhaillaan säädöksiä, joilla voidaan auttaa EU:ta selviytymään energiahuollon tulevaisuuden haasteista. Esimerkkeinä tällaisesta säästöyöstä voidaan mainita esimerkiksi seuraavat: ehdotukset sisämarkkinadirektiivien tarkistamisesta⁽²⁾, sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27. syyskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY⁽³⁾, vaihtoehtoisia tieliikenteen polttoaineita koskeva ehdotuspaketti⁽⁴⁾, rakennusten energiatehokkuutta koskeva direktiiviehdotus⁽⁵⁾, kivihiihiteollisuuden valtiontukea koskeva asetusehdotus⁽⁶⁾, strateginen kumppanuus Venäjän kanssa, kuudes tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelma ja energiainfrastuktuuria koskeva tiedonanto⁽⁷⁾. Laadintavaiheessa on uusia ehdotuksia, jotka koskevat energiatehokkuuden ja varmuusvarastojen parantamista tai joissa tarkastellaan ydinenergiatuotannon asemaa tulevaisuudessa.

Komissio aikoo esittää Eurooppa-neuvostolle Sevillassa (21.–22. kesäkuuta 2002) yhteenvetokertomuksen vihreästä kirjasta käydystä keskustelusta ja tulevista toimenpiteistä.

(1) KOM(2000) 769 lopullinen.

(2) KOM(2001) 125 lopullinen.

(3) EYVL L 283, 27.10.2001.

(4) KOM(2001) 547 lopullinen.

(5) KOM(2001) 226 lopullinen.

(6) KOM(2001) 423 lopullinen.

(7) KOM(2001) 775 lopullinen.

(2002/C 205 E/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0784/02**esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle**

(20. maaliskuuta 2002)

Aihe: Syövän seulonta

Kuten komissio varmasti tietää, yli puolet maapallon asukkaista on naisia. Euroopan unionissa yksi nainen kahdeksasta sairastuu rintasyöpään. Maailman terveysjärjestön äskettäin julkaiseman raportin mukaan Euroopan unionissa kuolee joka seitsemäs minuutti yksi nainen rintasyöpään, ja se on 35–55-vuotiaiden naisten yleisin kuolinsyy.

Ei ole millään muotoa hyväksyttävää, että Euroopan unionin sisällä potilaat saavat eritasoista hoitoa. Ongelmana eivät ole kustannukset, vaan terveydenhuoltojärjestelmän rakenne. On tärkeää ottaa huomioon, että terveydenhuoltopalvelujen laadun parantaminen johtaa pidemmän päälle eurooppalaisille sosiaaliturvajärjestelmille koituvien kulujen vähenemiseen.

Miten nopeasti on mahdollista

- perustaa syöpätapauksia koskevat rekisterit, joiden avulla voidaan parantaa vertailukelpoisten ja keskitettyjen tietokantojen pohjalta tapahtuvaa tutkijoiden välistä tietojen vaihtoa (kotona ja vapaa-aikana tapahtuvia tapaturmia koskevan yhteisön EHLASS-tietojenvaihtojärjestelmän tapaan);
- laajentaa, tehostaa ja nopeuttaa kokemusten vaihtoa kaikkien syöpätyyppien nykyisistä hoitomuodoista;
- perustaa rintasyövän tutkimus- ja seulontakeskuksia sellaisessa suhteessa, että niitä olisi yksi 300 000 Euroopan unionin asukasta kohti?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2002)

Komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että ensimmäisen Eurooppa syöpää vastaan -ohjelman käynnistyttyä vuonna 1987 komissio on perustanut syöpärekistereiden eurooppalaisen verkoston (ENCR) ja osallistunut sen rahoittamiseen. Tätä verkostoa koordinoi Lyonissa Ranskassa sijaitseva Maailman terveysjärjestön (WHO) kansainvälinen syöväntutkimuskeskus (IARC). Verkosto on onnistunut yhdessä kehittämään eurooppalaiset standardit syövän ilmaantuvuutta ja syöpäkuolleisuutta koskevien tietojen vertailukelpoisuutta varten. Näitä tietoja keräävät korkealuokkaiset valtakunnalliset tai alueelliset väestöön pohjautuvat syöpärekisterit eri puolilla unionia. Nämä standardit toimivat nykyään mallina muille niitä seuranneille lääketieteellisille rekistereille, kuten kotona ja vapaa-aikana tapahtuvia tapaturmia koskevalle yhteisön tietojenvaihtojärjestelmälle (Ehlass). Verkosto kattaa noin puolet kaikista Euroopan kansalaisista. Se on kehittänyt kaksi erillistä tietokantaa: Internetin kautta käytettävän väestölle yleisesti suunnatun EUCAN-tietokannan sekä syövän epidemiologian alalla työskenteleville tiedemiehille tarkoitetun EuroCim-tietokannan ja -analyysivälineen.

EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan 5 kohdassa määrätään, että yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet. EY:n perustamissopimus ei näin ollen salli komission perustaa monitieteisiä rintasyövän tutkimus- ja hoitokeskuksia jäsenvaltioihin tai vaatia sitä jäsenvaltioilta. Yhteisö on kuitenkin tukenut ja tukee edelleen eurooppalaisten parhaiden toimintatapojen kehittämistä syövän hoidon alalla lähinnä tutkimusohjelmiensa kautta.

Lisäksi Euroopan rintasyöpäverkosto (EBCN), joka onnistui Eurooppa syöpää vastaan -ohjelman pitkäaikaisella tuella kehittämään eurooppalaisia parhaita toimintatapoja rintasyövän ennaltaehkäisyä alalla, laajensi toiminta-alaansa niin, että siihen kuuluu nyt parhaiden hoitoon liittyvien toimintatapojen kehittäminen niille eurooppalaisille naisille, joiden havaittiin toimintaan osallistuvissa seulontakeskuksissa sairastavan rintasyöpää. Hyvin tiedossa oleva tämän verkoston aikaansaama tuotos ovat mammografia-seulonnan laadunvarmistusta koskevat eurooppalaiset ohjeet (European Guidelines for Quality Assurance

Mammographic Screening), jonka kolmannen painoksen Luxemburgissa sijaitseva Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto julkaisi heinäkuussa 2001.⁽¹⁾ Jotkin jäsenvaltiot, joilta on tähän asti puuttunut valtakunnallinen seulontaohjelma, ovat nyt ryhtyneet perustamaan valtakunnallisia rintasyövän seulontaohjelmia näiden eurooppalaisten ohjeiden perusteella.

⁽¹⁾ ISBN 92-894-1145-7.

(2002/C 205 E/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0793/02

**esittäjä(t): Peter Skinner (PSE), Torben Lund (PSE)
ja Helle Thorning-Schmidt (PSE) komissiolle**

(21. maaliskuuta 2002)

Aihe: Direktiivin 89/48/ETY noudattaminen ja ulkomaalaisiin kohdistuva syrjintä

Yksi hyvin toimivien sisämarkkinoiden edellytyksistä on se, että muista jäsenvaltioista tulevia työntekijöitä ei syrjitä. Valitettavasti vaikuttaa siltä, että monet jäsenvaltiot eivät vieläkään noudata direktiiviä 89/48/ETY⁽¹⁾. Kyseistä ongelmaa kuvaa hyvin eräs tapaus Iossa-Britanniassa, jossa Britannian psykologien yhdistys BPS (British Psychological Society) kieltäytyy tunnustamasta erään tanskalaisen psykologin (psykologian kandidaatti) yliopistotutkintoa. Kyseistä henkilöä ei tämän vuoksi voida ottaa yhdistyksen jäseneksi ja niinpä hän ei voi harjoittaa ammattiaan Iossa-Britanniassa.

Uskomme, että on syytä kantaa yleisestikin huolta siitä, että ulkomaisia tutkintoja arvioidessaan sekä yksityiset että julkiset laitokset usein eivät anna todistuksille niille oikeutetusti kuuluvaa laillista arvoa. Tämä johtaa siihen, että EU:n kansalaiset eivät voi harjoittaa ammattiaan tasa-arvoisesti.

Edellä mainitussa tapauksessa, joka muistuttaa muita markkinoilla esiintyvän syrjinnän tapauksia, BPS varmistaa omille jäsenilleen epäoikeudenmukaisen suosituimmuusaseman markkinoilla voidessaan valvoa muista jäsenvaltioista saapuvien psykologien markkinoille pääsyä. Lisäksi BPS käsittelee tapauksia niin hitaasti, että useimmat hakijat yleensä luopuvat oikeuksiensa vaatimisesta.

Tässä nimenomaisessa tapauksessa kyseisellä henkilöllä on takanaan lainopillisen neuvonantajan ja Eurojust-verkon tuki. Molemmat katsovat, että BPS ei toimi direktiivin 89/48/ETY mukaisesti.

Tämän vuoksi pyydämme komissiota kertomaan, miten se aikoo huolehtia siitä, että jäsenvaltiot noudattavat direktiiviä 89/48/ETY sekä sen, onko se tietoinen edellä mainitusta tapauksesta tai muista vastaavista tapauksista. Lopuksi pyydämme komissiota erittelemään ne toimet, jotka se aikoo toteuttaa varmistaakseen, että yhdessä EU:n jäsenvaltioissa koulutetut psykologit ja muut korkeasti koulutetut ammatinharjoittajat voivat toimia ammatissaan myös jossakin toisessa jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2002)

Arvoisat parlamentin jäsenet esittivät yleisen kysymyksen vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21. joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY soveltamisesta. Komissio haluaa täsmentää, että tämän direktiivin kansalliselle täytäntöönpanolle asetetun määräajan (4. tammikuuta 1991) jälkeen komission tietoon on tullut vain pieni määrä toistuvia direktiivin rikkomistapauksia jäsenvaltioissa. Kun komissio toteaa kansallisen sääntelyn tai hallinnollisen menettelyn olevan direktiivin 89/48/EY vastainen, se käynnistää aina rikkomismenettelyn, jonka tuloksena tarvittaessa päädytään asian saattamiseen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään näitä rikkomistapauksia. Menettely toteutetaan niin nopeasti kuin mahdollista, kuitenkin siten, että rikkomisen aiheena olevat tosiseikat tarkistetaan ja hankitaan kaikki aiheeseen liittyvät tiedot.

Komissiolla ei ole tietoja parlamentin jäsenten mainitsemasta nimenomaisesta tapauksesta, joka koskee direktiivin 89/48/ETY soveltamista ja psykologin ammatin tunnustamisessa toimivaltaista Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisesta (British Psychological Society, BPS). Komissio pyytääkin parlamentin jäseniä ehdottamaan asianomaiselle henkilölle, että tämä toimittaisi komissiolle tarkempia tietoja tapauksesta. Mikäli komissio toteaa saamiensa tietojen tarkastelun perusteella, että kyseistä direktiiviä on rikottu, se toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joihin kuuluu myös tarvittaessa rikkomismenettelyn käynnistäminen kyseistä jäsenvaltiota vastaan.

Komissio haluaa myös täsmentää, että direktiivin 89/48/ETY soveltamisen ensimmäisinä vuosina komission tietoon tuli useita sellaisia BPS:ään liittyviä tapauksia, joissa muiden jäsenvaltioiden tutkintotodistusten haltijoilla oli ongelmia psykologin tutkinnon tunnustamisessa, mutta sen jälkeen ei ole ilmoitettu uusista tapauksista.

(2002/C 205 E/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0798/02

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2002)

Aihe: Lannan vienti

Joulukuuhun 2000 saakka Saksa ei sallinut Alankomaiden karjankasvattajien, joiden maatala sijaitsi osittain Saksan puolella, levittää lannoitetta maatilansa Saksan puoleiselle alueelle. Joulukuussa 2000 sovittiin kuitenkin täydentävästä yhteisön päätöksestä, jonka mukaan jäsenvaltioiden oli sallittava edellä mainitut toimenpiteet. Alankomaiden maatalous-, kalastus- ja ympäristöministeriö pääsi vuonna 2001 sopimukseen Saksan Niedersachsenin ja Nordrhein-Westfalenin osavaltioiden kanssa. Niedersachsenin osavaltio soveltaa tällä hetkellä päätöstä ja Alankomaiden Niedersachsenin rajalla olevat karjankasvattajat voivat siten levittää lantaa Saksan puoleiselle osalle maatilastaan. Nordrhein-Westfalenin osavaltio ei ole kuitenkaan pannut toimeen päätöstä.

1. Katsooko komissio, että Saksan osavaltio Nordrhein-Westfalen ei ole onnistunut toimeenpanemaan edellä mainittua päätöstä?
2. Jos komission vastaus on myönteinen, mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2002)

Eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset, säädetään 17. joulukuuta 1992 annetun direktiivin 92/118/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 19. joulukuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä 2001/7/EY⁽²⁾, liitteessä I olevan 14 luvun I osan A kohdan 1 kohdan a alakohdassa. Mainitussa kohdassa säädetään, että muiden eläinlajien kuin siipikarjan ja hevoseläinten käsittelemättömällä lannalla käytävä kauppa on kielletty, lukuun ottamatta lantaa, joka täyttää kaikki seuraavassa luetellut ehdot: lanta tulee alueelta tai tilalta, johon ei sovelleta rajoituksia vakavan tartuntataudin vuoksi, ja on tarkoitettu levitettäväksi toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa noin 20 kilometrin säteellä kahden jäsenvaltion välisen rajan molemmin puolin sijaitseville maille, jotka muodostavat osan samasta tilasta tai jotka kuuluvat samaan tilaan, vaikka tila sijaitisi erillään.

Tuolloin tilan omistajan on pidettävä kirjaa tällaisista raja-alueirroista, jotta ne voidaan hyväksyä. Viranomaisen on pidettävä kirjaa tällaisista hyväksytyistä tiloista.

Komission tietoon on tullut joitakin ongelmia, joita on ilmennyt Niedersachsenissa käytettäessä lantaa, joka on peräisin osavaltioon rajoittuvilta Alankomaiden tiloilta. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan ongelmia ei enää ole, minkä myös arvoisa parlamentin jäsen vahvistaa. Komissio ei sitä vastoin ole ollut tietoinen siitä, että Nordrhein-Westfalenin viranomaiset ovat kieltäytyneet soveltamasta edellä mainittuja ehtoja.

Näin ollen komissio ottaa yhteyttä Saksan viranomaisiin ja tarkistaa arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomat seikat.

(¹) EYVL L 62, 15.3.1993.

(²) EYVL L 2, 5.1.2001.

(2002/C 205 E/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0799/02

esittäjä(t): Niels Busk (ELDR) komissiolle

(14. maaliskuuta 2002)

Aihe: Newcastlel tauti merimetsoissa

Tanskalaisen tutkimushankkeen yhteydessä todettiin syyskuussa 2001 tarttuvaa siipikarjan eläintautia (Newcastlen tauti) merimetsoista saaduista näytteistä.

Alaa koskeva säädös on 14. heinäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi N:o 92/66/EHTY (¹) yhteisön toimenpiteistä Newcastlel taudin torjumiseksi siipikarjankasvatustiluksissa, kirjekyyhkysissä ja muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa. Merimetson kaltaiset villit linnut, jotka elävät vapaudessa, eivät kuulu direktiivin piiriin, mutta kun tartunta on todettu, toteutettavat toimenpiteet ovat yksittäisen jäsenvaltion asia, ja se ilmoittaa niistä komissiolle jälkikäteen.

Direktiivissä todetaan myös, että lisäksi on säädettävä yhteisön vähimmäistoimenpiteistä Newcastlel taudin torjumiseksi eräiden muiden kuin direktiivissä mainittujen lajien osalta.

Merimetsoissa Tanskassa todettu Newcastlel tauti antaa aiheen seuraaviin kysymyksiin:

- Kuinka monta Newcastlel tautitapausta merimetsoissa on todettu jäsenvaltioissa, ja miten tautia torjutaan?
- Noudatetaanko taudin puhjetessa samoja suuntaviivoja kuin siipikarjankasvatustiluksissa, joissa siipikarja teurastetaan, ja miten tartunnalta suojaudutaan?
- Mitä yhteisön toimenpiteitä on toteutettu merimetsojen Newcastlel taudin torjumiseksi?

(¹) EYVL L 260, 5.9.1992, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2002)

Newcastlel tauti on virustauti, jota esiintyy kesyillä ja villeillä linnuilla, villien vesilintujen muuttavat lajit ja muut vesilinnut mukaan luettuina. Taudin vakavuusaste vaihtelee suuresti ja riippuu useita tekijöistä kuten tiettyjen viruskantojen virulenssista ja tautia kantavasta lajista.

Yhteisön toimenpiteistä Newcastlel taudin torjumiseksi 14. heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/66/ETY otetaan huomioon taudin ominaispiirteet ja määritellään tapaukset, joissa on tarpeen toteuttaa torjuntatoimenpiteitä esimerkiksi taudin puhjetessa siipikarjankasvatustiluksissa.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot taudista, jonka esiintyminen villeillä linnuilla on vahvistettu. Komission käytettävissä olevien virallisten tietojen mukaan Tanskassa merimetsoilla esiintyneen Newcastlel taudin vahvistaminen on ensimmäinen ilmoitus tämän taudin esiintymisestä merimetsoilla unionin alueella. Tieteellisessä kirjallisuudessa kuitenkin mainitaan Newcastlel tautia esiintyneen merimetsoilla Yhdistyneessä kuningaskunnassa (Skotlannissa) 1940-luvulla.

Neuvoston direktiivissä 92/66/ETY ei säädetä villoilla esiintyvää Newcastle'n tautia koskevista torjuntatoimenpiteistä. Koska villieläinten osuudesta Newcastle'n taudin epidemiologiassa ei ole tieteellistä tietoa, toistaiseksi on ollut mahdotonta antaa täsmällisiä koko yhteisön alueella noudatettavia sääntöjä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on tarkasteltava paikallista epidemiologista tilannetta ja päätettävä toimenpiteistä, joilla voitaisiin päästä toivottuun tulokseen.

(2002/C 205 E/240)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0805/02

esittäjä(t): Eurig Wyn (Verts/ALE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2002)

Aihe: Virkistyskalastus merellä ja yhteisen kalastuspolitiikan tarkistus

Vaalipiirini virkistyskalastajat ovat ilmaisseet huolensa heitä lähinnä olevilla merialueilla tapahtuvasta kalakantojen ryöstöhyödyntämisestä ja siihen liittyvistä ympäristövahingoista, jotka aiheutuvat kestäättömistä kaupallisista kalastustavoista.

Onko komissio samaa mieltä, että EU:n nykyisessä politiikassa ei ole onnistuttu ottamaan huomioon merellä tapahtuvaan virkistyskalastukseen perustuvaa lähestymistapaa, joka on ollut selvästi menestyksekkästä sellaisissa maissa kuten Yhdysvallat, Australia ja Argentiina?

Onko komissio samaa mieltä, että tulevaisuudesta yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevissa ehdotuksissa pitäisi ottaa enemmän huomioon merellä kalastavien virkistyskalastajien esittämiä näkökantoja? Nykyisessä politiikassa suositaan huomattavasti suurta kaupallista kalastusalaa.

Onko komissio samaa mieltä, että tarvitaan tasapainoisempaa kalastuslainsäädäntöä, jotta ympäristötuhoja voidaan välttää ja turvata virkistyskalastus, jota harrastaa yli miljoona ihmistä pelkästään Yhdistyneessä kuningaskunnassa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2002)

Komissio on täysin tietoinen merellä harjoitettavan virkistyskalastuksen merkityksestä ja sen vaikutuksesta tiettyjen rannikkoalueiden hyvinvointiin. Komissio uskoo kuitenkin, että yleensä ottaen merellä harjoitettava virkistyskalastusta koskevat järjestelyt olisi parasta jättää jäsenvaltioiden hoidettaviksi, koska ne ovat lähellä kyseistä toimintaa ja koska useissa tapauksissa tähän toimintaan ei liity selkeää kansainvälistä ulottuvuutta.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että yhteisön olisi oltava kiinnittämättä tähän toimintaan lainkaan huomiota. On selvää, että joissakin tapauksissa tällä toiminnalla on yhteisönlaajuinen ulottuvuus, esimerkiksi silloin kun pyydytetyt lajit kuuluvat yhteisön järjestelyjen piiriin tai kun virkistyskalastajien vaikutus tiettyjen kalakantojen kalastuskuolleisuuteen on mahdollisesti merkittävä. Tällöin komissio katsoo, että yhteisön toimenpiteet voivat olla tarpeen ja jäsenvaltioilta voidaan edellyttää yhteisön poliittisia tarpeita vastaavien merellä harjoitettavaa virkistyskalastusta koskevien toimenpiteiden toteuttamista.

Virkistyskalastajien osallistumisesta yhteisön päätöksentekoprosessiin komissio toteaa, että asianomaisten osapuolten osallistumismahdollisuuksien parantaminen on yksi yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan uudistuksen painopistealueista. Tässä yhteydessä ja aina kun komissio tekee merellä harjoitettavaa virkistyskalastusta tai kalastusta koskevia aloitteita, joihin liittyy merkittäviä virkistyskalastajien yhdistysten intressejä, näitä yhdistyksiä varmasti kuullaan, koska ne kuuluvat olennaisella tavalla tämän toiminnan asianomaisiin osapuoliin.

(2002/C 205 E/241)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0823/02**esittäjä(t): Karl von Wogau (PPE-DE) komissiolle**

(25. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kasvinsuojeluaineiden turvallisuuden tutkiminen

Onko komissio tietoinen siitä, että kuluttajat ja maanviljelijät ovat huolissaan siitä, että kasvinsuojeluaineiden turvallisuutta ei tutkita?

Mihin mennessä komissio arvelee voivansa saattaa päätökseen turvallisuuden arvioinnin?

Mitä mieltä komissio on tilanteen aiheuttamista kilpailun vääristymistä ja kuluttajien ja maanviljelijöiden huolestumisesta?

Baden-Württembergin osavaltiossa on todettu kasvinsuojeluaineiden jäämiä useissa hedelmissä. Monet maanviljelijät ovat myöntäneet hankkineensa kasvinsuojeluaineita Italiasta, koska sikäläiset hinnat ovat vain seitsemäsosa tai joissakin tapauksissa vain kymmenesosa Saksan hinnoista. Nämä aineet eivät enää ole hyväksytyjä Saksassa, mutta Italiasta niitä voi ostaa ongelmitta. Aineilla käsiteltyjen puiden ja pensaiden hedelmät voi saattaa markkinoille kaikissa jäsenvaltioissa, joten Saksan maatalous joutuu tässä tilanteessa muita heikompaan asemaan. Ensiksikin Saksassa ei saa käyttää kaikkia kasvinsuojeluaineita, mikä saattaa heikentää sadon laatua, ja toiseksi Saksassa hyväksytyt kasvinsuojeluaineet ovat huomattavasti kalliimpia. Lopputuotteet kilpailevat kuitenkin elintarvikemarkkinoilla suoraan muiden tuotteiden kanssa.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2002)

Komissio on täysin tietoinen siitä, että kasvinsuojelutuotteiden tarkastelun olisi edettävä mahdollisimman nopeasti, jotta markkinoilla ei ole muita kuin kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15. heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ korkeiden turvallisuusvaatimusten mukaisia tuotteita. Neuvostolle ja parlamentille kesäkuussa 2001 antamassaan kertomuksessa⁽²⁾ komissio käsitteli viivästyksen syitä ja ehdotti toimenpiteitä tarkastelun saattamiseksi päätökseen vuonna 2008.

Kilpailun vääristymiin liittyvien näkökohtien osalta komissio viittaa vastaukseen, jonka se antoi Werner Langenin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-0567/02.⁽³⁾

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991.

⁽²⁾ KOM(2001) 444 lopullinen.

⁽³⁾ EYVL C 160 E, 4.7.2002, s. 223.

(2002/C 205 E/242)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0825/02**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(19. maaliskuuta 2002)

Aihe: Jim Currie

Komission ympäristöasioiden pääosaston entinen pääjohtaja Jim Currie päätti liittyä British Nuclear Fuels Ltd:n hallitukseen vain neljä kuukautta pääjohtajan toimestaan luopumisen jälkeen. Tämä antaa pakostakin aiheen epäillä mahdollisia eturistiriitoja, siitä syntyy vaikutelma, että ympäristöasioiden pääosastolla on liian läheiset suhteet teollisuuteen, ja se kyseenalaistaa komission puolueettomuuden ympäristöpolitiikassa.

Komission jäsen Wallström mainitsi asiasta Euroopan parlamentissa 12. maaliskuuta 2002. Katsooko komissio, että Currie on noudattanut tarkoin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien säännösten 16 artiklaa?

Aikooko komissio kehottaa Currieta luopumaan tehtävästään? Jos ei aio, miksi?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2002)

Entisten vakituisten virkamiesten ja muiden palvelussuhteessa olleiden on palvelussuhteen päätyttyä noudatettava henkilöstösääntöjen 16 ja 17 artiklaa.

Henkilöstösääntöjen 16 artiklan mukaan virkamiehen on noudatettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä hyväksyessään tiettyjä tehtäviä tai etuja.

Henkilöstösääntöjen 17 artikla koskee vaitiolovelvollisuutta sellaisten tietojen suhteen, jotka virkamies on saanut hoitaessaan (entisiä) tehtäviään.

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamassa tapauksessa komissio voi vahvistaa, että se tutkii parhaillaan, voiko komission ympäristöasioiden pääosaston entinen pääjohtaja noudattaa asian kannalta merkityksellisiä henkilöstösääntöjen määräyksiä (16 ja 17 artiklaa) liittyessään British Nuclear Fuels UK:n hallitukseen johtoon kuulumattomana riippumattomana jäsenenä. Tutkimukset on tarkoitus saada päätökseen huhtikuun aikana. Komissio on tutkimusten aikana saanut entiselle virkamiehelle osoitettuun kirjeeseensä vastauksen, jossa entinen virkamies ilmoittaa, että hän ei ole vielä ottanut vastaan kyseisiä tehtäviä.

Komissio toteaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että tarkastellessaan tällaisia asioita komissio odottaa virkamiestensä pidättyvän sellaisten tehtävien vastaanottamisesta, jotka johtaisivat eturistiriitaan heidän entisen komissiovirkansa kanssa. Tällaisen eturistiriidan katsotaan yleensä syntyvän, jos uudet tehtävät liittyvät tehtäviin, joita virkamies hoiti komissiossa ja jos hänen on uusia tehtäviä hoitaessaan toimittava vastoin komission kantaa kyseisessä asiassa. Tilanne on sama silloin, kun virkamies saattaa hyötyä edellisten tehtävien hoitamisen yhteydessä saamistaan luottamuksellisista tiedoista. Jos komissio epäilee, että vaitiolovelvollisuutta on rikottu, se tarkastaa asian viipymättä ja tarvittaessa rankaisee tämän velvollisuuden rikkomisesta.

Hallinnonuudistukseen sisältyvässä henkilöstösääntöjen muuttamista koskevassa ehdotuksessaan komissio ehdottaa, että 16 artiklan määräyksiä on entisestään tiukennettava siten, että entisen virkamiehen olisi palvelussuhteensa päättymistä seuraavan kahden vuoden ajan ilmoitettava aikomuksistaan harjoittaa ammattitoimintaa toimielimille, joissa hän on toiminut. Samaten ehdotuksessa pyritään tiukentamaan 17 artiklaa sellaisten tietojen julkistamisen osalta, jotka eivät ole vielä julkisia.

(2002/C 205 E/243)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0828/02

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2002)

Aihe: Yrittäjyyden edistäminen kouluopetuksessa

Äskettäin pidetyssä PK-yrityksistä vastaavien yhteisön ministerien tapaamisessa Aranjuezissa todettiin, että jo ala-asteen opetuksessa on syytä alkaa edistää yrittäjyyttä.

Ehdotusta on epäilemättä tarkasteltava hyvin huolellisesti, jotta se voidaan toteuttaa. Jotta aloitteesta aiheutuva hyöty saavutettaisiin, ehdotuksen toteuttamista koskeva strategia on määriteltävä asianmukaisesti.

Katsooko komissio, että sen pitää käynnistää EU:n laajuinen ohjelma aloitteiden keräämiseksi, jotta se voi ehdottaa kokonaisvaltaista koulujen opetusohjelmaa, jolla edistettäisiin yrittäjyyttä yhteisön koululaisten keskuudessa, sillä he toimivat tulevaisuudessa yrittäjinä EU:ssa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2002)

Lissabonissa 23.–24. maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että eurooppalaisten yhteiskuntien on muututtava yrittäjähenkisemmiksi, että on tarpeen luoda innovatiivisten yritysten perustamiselle ja kehittämiselle suotuisa ympäristö ja että Euroopan on edistytävä yleisesti tällä alalla.

Nämä päätelmät vahvistettiin tammikuussa 2001 annetussa komission raportissa, joka käsittelee koulutusjärjestelmien tulevaisuuden tavoitteita. Lapsille opetettavat asiat eivät raportin mukaan kannusta heitä perustamaan omaa yritystä varteenotettavana vaihtoehtona palkkatyölle. Tutkimukset kuitenkin osoittavat, että tällaiset päätökset tehdään niinkin varhain kuin 12–13-vuotiaana. Yrittäjyys on muutakin kuin liiketoimintaa. Se merkitsee aktiivista ja reaktiokykyistä henkeä, jota koko yhteiskunnan tulisi arvostaa.

Yrittäjähenkisyys ja varsinkin itsenäisyys sekä riskinotto-, ongelmanratkaisu-, sopeutumis- ja ryhmätyökyky kuuluvat siis vastedes perustaitoihin, joita Euroopan jokaisen kansalaisen olisi voitava hankkia koulutuksen kautta.

Neuvosto ja komissio esittivät Barcelonan Eurooppa-neuvostolle maaliskuussa 2002 raportin koulutusjärjestelmien tulevaisuuden tavoitteista Euroopassa. Raporttiin liittyy yksityiskohtainen työohjelma, jonka toteutus perustuu avoimeen koordinoitimenetelmään. Siihen kuuluu muun muassa jo määritettyjen perustaitojen – esimerkiksi yrittäjyyden – tarkempi kuvaus indikaattorien avulla, opettajakoulutus mukaan luettuna. Lisäksi siihen sisältyy tehtävä, jonka mukaan on tarkistettava, miten nämä taidot voitaisiin ottaa huomioon opintokokonaisuuksissa siten, ettei niihin aiheutuisi liikakuormitusta.

Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat tässä yhteydessä hyväksytyt aloitteet noudattaen koulutusalan toimivaltaansa sekä toissijaisuusperiaatetta.

Nykyisin on yleisesti hyväksytty, että yrittäjyyskoulutuksen olisi oltava olennainen osa elinikäistä oppimista. Kaikenikäisiä ihmisiä voidaan kannustaa kehittämään yrittäjähenkisiä asenteita ja taitoja jo peruskoulun ala-asteelta lähtien.

Useimmissa jäsenvaltioissa on jo käynnissä tämän alan aloitteita. Komissio on koonnut kvalitatiivisia tietoja Euroopassa sovelletuista hyvistä toimintatavoista. Nyt on tarpeen kartoittaa toteutetut toimenpiteet ja arvioida niiden sisältö ja vaikutukset. Siksi komissio on yrityksiä ja yrittäjyyttä koskevassa monivuotisessa ohjelmassa (2001–2005) käynnistänyt Best-menettelyn mukaisen hankkeen, jonka aiheena on yrittäjyyteen tähtäävä yleissivistävä ja ammatillinen koulutus.

Hankkeessa pyritään kartoittamaan ja vertailemaan eri puolilla Eurooppaa toteutettavia aloitteita, joissa on tavoitteena edistää yrittäjyyttä käsittelevää opetusta koulutusjärjestelmissä peruskoulun ala-asteesta yliopistoon asti. Jotta tavoite saavutettaisiin, komissio tekee tiivistä yhteistyötä 16 maan viranomaisten nimeämien asiantuntijoiden kanssa. Hankkeen lopulliset tulokset ovat käytettävissä syyskuussa 2002, ja niihin sisältyy yhteenveto Euroopassa sovelletuista toimenpiteistä ja hyvistä toimintatavoista, vertaileva analyysi hankkeeseen osallistuvien maiden tilanteesta sekä asiaankuuluvat toimintalinjoja koskevat päätelmät.

(2002/C 205 E/244)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0830/02**esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 2002)

Aihe: Vaihtoehtoiseen riitojenratkaisumenettelyyn kuuluvien yhteisön yritysten lukumäärä

Euroopan laajuisen tuomioistuinten ulkopuolisen verkon kokeiluvaiheen käynnistyttyä yhteisön kuluttajien mahdollisuudet käyttää heille sopivinta tapaa vaihtoehtoiseen riitojenratkaisumenettelyyn yhteydessä ovat lisääntyneet.

Tästä syystä jäsenvaltioiden lukuisat kuluttajajyhdistykset kysyvät, olisiko jo aika käynnistää vaihtoehtoiseen riitojenratkaisumenettelyyn tai kuluttaja-asioita koskevaan välimiesmenettelyyn kuuluvien yhteisön yritysten lukumäärän selvittäminen, jotta sekä kuluttajilla että yrityksillä olisi käytettävissään tehokkaita keinoja lisätä keskinäistä luottamusta, joka on olennaista nykyaikaisten ja kilpailukykyisten sisämarkkinoiden toiminnan kannalta.

Katsooko komissio, että Euroopan laajuisen tuomioistuinten ulkopuolisen verkon kokeiluvaiheen käynnistyttyä sen olisi syytä edistää rekisterin perustamista yhteisön yrityksistä, jotka ovat liittyneet kuluttaja-asioita koskevaan välimiesmenettelyyn riitojen ratkaisemiseksi vaihtoehtoisella tavalla ja joille voitaisiin myöntää järjestelmään kuulumisesta virallinen tunnus, joka lisäisi kuluttajien luottamusta missä tahansa jäsenvaltiossa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2002)

Euroopan laajuisen tuomioistuinten ulkopuolisen verkon kokeiluvaihe alkoi 16. lokakuuta 2001, ja se kestää vuoden. Verkossa on mukana yhteensä 17 maata (kaikki jäsenvaltiot sekä Norja ja Islanti). Katsottiin, että on parempi suorittaa aluksi kokeiluvaihe – jotta verkko saadaan kokonaan valmiiksi, jotta kuluttajariitoja ratkaisevat elimet voivat omaksua verkon ja tutustua siihen ja jotta voidaan toimittaa jatkuva arviointi toiminnan parantamiseksi. Komission on määrä raportoida kokeiluvaiheen onnistumisesta syksyllä 2002.

Komissio on lisäksi perustanut hallitusten asiantuntijoista muodostuvan ryhmän, joka kokoontuu säännöllisesti. Ryhmä valvoo kokeiluvaiheen etenemistä ja keskustelee verkkoon liittyvistä kysymyksistä. Vaikkei tällä hetkellä ole tarkoitus luoda rekisteriä riitojenratkaisujärjestelmään osallistuvista yrityksistä, komissio myöntää, että ajatusta voitaisiin tutkia tarkemmin. Kysymyksestä on jo käyty alustavia keskusteluja hallitusten asiantuntijoista koostuvassa ryhmässä, ja asiaa käsitellään laajemmin syksyllä annettavassa raportissa.

(2002/C 205 E/245)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0834/02**esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle**

(26. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kalastuslaivastojen romuttamisesta

Parlamentin kyselytunnilla 12. maaliskuuta 2002 komission jäsen Franz Fischler vastasi kysymykseen vuoden 2002 budjetin käsittelyn yhteydessä hyväksytystä kalastuslaivastojen romuttamisen tukemisesta. Hän ei kuitenkaan vastannut kysymykseen eikä lisäkysymykseen siltä osin, voidaanko EU-tukea tässä yhteydessä maksaa myös sellaisten laivojen romuttamiseen, jotka on rakennettu jollain muulla aikaisemmin saadulla EU-tuella. Kysyn siis uudelleen, voidaanko?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(22. huhtikuuta 2002)*

Kuten kalastuksesta vastaava komissaari selitti parlamentin jäsenen suulliseen kysymykseen H-83/02 parlamentin maaliskuun 2002 istunnon kyselytunnilla antamassaan vastauksessa⁽¹⁾, tällä erityistoimenpiteellä, joka johtuu siitä, että Marokon kanssa tehtävää sopimusta ei ole saatu valmiiksi, käyttöön saatettavat varat tulevat kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) saatavien varojen lisäksi.

Kaikki jäsenvaltiot voivat saada rahoitusta KOR:stä, ja sitä koskevat säännöt ja edellytykset on vahvistettu kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999⁽²⁾. Näiden sääntöjen mukaan kalastusalusten romuttaminen kuuluu tukikelpoiisiin toimenpiteisiin. Yksi romuttamista koskevista pääedellytyksistä on, että alusten on oltava vähintään 10 vuotta vanhoja. Sama koskee myös aluksia, joiden rakentamiseen on saatu julkista tukea. Tämä tarkoittaa sitä, että aikaisemmin yhteisön rakennustukea saaneita aluksia ei ole automaattisesti suljettu pois.

Tässä yhteydessä olisi kuitenkin muistettava, että tämä ei ole "romuta ja rakenna" -ohjelma, sillä laivaston hallinnon tärkeimpiin edellytyksiin kuuluu vaatimus siitä, että julkisella tuella rakennettu kapasiteetti korvataan poistamalla vähintään yhtä suuri määrä ilman tukea rakennetusta kapasiteetista ja että julkisella tuella poistettua kapasiteettia ei korvata.

⁽¹⁾ Suullinen vastaus, 12.3.2002.

⁽²⁾ EYVL L 337, 30.12.1999.

(2002/C 205 E/246)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0838/02**esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle***(26. maaliskuuta 2002)*

Aihe: EY:n perustamissopimuksen 151 artikla ja kulttuuriperintö – talousarvionäkökohdat

Perustamissopimuksen 151 artiklan 2 kohdan mukaan toimet Euroopalle merkittävän kulttuuriperinnön säilyttämiseksi ja suojaamiseksi ovat mahdollisia Euroopan unionissa.

Miten paljon EY:n talousarviosta on myönnetty yhteensä varoja tälle alalle vuodesta 1999 lähtien ja mistä budjettikohdista?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(21. toukokuuta 2002)*

EY:n perustamissopimuksen 151 artiklassa määrätään, että yhteisöllä on toimivalta rohkaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukea ja täydentää niiden toimintaa tietyillä aloilla, kuten eurooppalaisen kulttuuriperinnön suojelemisen ja säilyttämisen alalla. Tähän tavoitteeseen pyritään eurooppalaisen kulttuuriyhteistyön edistämistä koskevalla Kulttuuri 2000 -puiteohjelmalla (budjettikohta B3-2008). Ennen tämän puiteohjelman voimaantuloa vuonna 2000 samaa päämäärää tavoiteltiin Rafael-ohjelmalla (entinen budjettikohta B3-2000).

Vuonna 1999 varattiin yksinomaan kulttuuriperintöä koskeville toimille 6,5 miljoonaa euroa (budjettikohta B3-2000).

Vastaavat luvut ovat vuoden 2000 osalta 14,4 miljoonaa euroa ja vuoden 2001 osalta 11,8 miljoonaa euroa (budjettikohta B3-2008).

Lisätietoja vuonna 2000 ja 2001 toteutetuista kulttuuriperinnön suojelemista ja säilyttämistä koskevista hankkeista saa Internetistä seuraavasta osoitteesta: http://europa.eu.int/comm/culture/eac/index_fr.html.

On huomattava, että myös muiden yhteisön ohjelmien ja toimien (esimerkiksi rakennerahastojen ja ympäristön suojeluun tarkoitettujen rahastojen) yhteydessä toteutetaan hankkeita, joilla edistetään eurooppalaisen kulttuuriperinnön suojelemista ja säilyttämistä. Komissio aikoo laatia tiedonannon EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdan⁽¹⁾ täytäntöönpanosta. Tämän vuoksi se on päättänyt toimittaa jäsenvaltioille kyselylomakkeen, joka koskee näiden suoraan hallinnoitujen rakennepoliittisten määrärahojen käyttöä kulttuurialan toimiin, myös eurooppalaisen kulttuuriperinnön suojelemiseen ja säilyttämiseen.

⁽¹⁾ EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdassa määrätään, että yhteisö ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden tämän sopimuksen määräysten mukaisessa toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

(2002/C 205 E/247)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0845/02

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(27. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kielto tehdä mediaryitysten kanssa julkisia hankintoja koskevia sopimuksia

Kreikan hallituksen esittämän uuden lakiehdotuksen mukaan, jolla rajoitetaan julkisten sopimusten tekemistä mediaryityksissä mukana olevien henkilöiden kanssa, tällaisten yritysten varsinaisina osakkaina olevilta luonnollisilta ja oikeushenkilöiltä kielletään julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekeminen. Tämän ehdotuksen mukaan varsinaiseksi osakkaaksi katsotaan henkilö, jonka hallinnassa on vähintään 5 prosenttia mediaryityksen koko osakepääomasta.

Kun otetaan huomioon, kuinka vaikeaa on tarkastaa, niin yhteisön tasolla kuin maailmanlaajuisesti, ketkä ovat varsinaisia osakkaita, komissiolta kysytään:

1. Missä määrin oikeudenmukaisuuden yleisiin periaatteisiin kuuluvaa tasa-arvon periaatetta loukataan kansallisten yritysten kohdalla, kun on mahdotonta tarkastaa sellaisia yrityksiä, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa, ja niin kutsuttuja off-shore-yrityksiä?
2. Onko jäsenvaltioilla velvollisuutta tehdä yhteistyötä vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa varsinaisen osakkaan asemaa koskevassa valvonnassa (tietojen luovuttaminen, tutkimuksen suorittaminen jne.), varsinkin siinä tapauksessa, että niiden vastaava kansallinen lainsäädäntö ei edellytä tällaista valvontaa?
3. Edustaako tarkastuksen mahdollinen viivästyminen yhteisön yritysten kohdalla tasa-arvoperiaatteen kiertämistä ja yhteisön yrityksiin kohdistuvaa syrjintää verrattuna vastaaviin kotimaisiin yrityksiin?
4. Missä määrin yhteisön yritysten mahdollinen sulkeminen ulkopuolelle televisiolisenssejä koskevista julkisista sopimuksista on mahdollista toteuttaa ja lainmukaista, kun otetaan huomioon, että käytännössä näissä yrityksissä ei pystytä suorittamaan tarkastuksia?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. toukokuuta 2002)

Komissio ei tunne riittävästi arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa ongelmaa. Koska kyseessä on vasta lakiluonnos, komissio ei voi annettujen tietojen perusteella ottaa kantaa esitettyihin kysymyksiin.

(2002/C 205 E/248)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0864/02**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(3. huhtikuuta 2002)

Aihe: Ksantiinioksidaasin mahdollisesti aiheuttamat terveysthaitat

Onko komissio tietoinen, että homogenisoidussa maidossa esiintyvä ksantiinioksidaasi saattaa aiheuttaa haittaa?

Aikooko komissio ryhtyä toimenpiteisiin, jotta varmistettaisiin, että maitotuotteeseen merkitään asianmukaisesti, onko tuote homogenisoitu?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Komissio vastaa arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen samalla lailla kuin Nicholas Cleggin esittämään kysymykseen E-2907/00 ⁽¹⁾, että komission saamien tietojen mukaan ei ole tieteellisesti todistettu, että homogenisoitu maito olisi uhka kansanterveydelle.

Komission mukaan ei ole todistettu tieteellisesti myöskään sitä, että homogenisoidun maidon sisältämällä entsyymillä ksantiinioksidaasilla olisi kielteisiä vaikutuksia ihmisiin. Jos tulevaisuudessa saadaan todisteita siitä, että homogenisointi aiheuttaa vaaran kansanterveydelle, komissio selvittää, millaisiin toimiin olisi ryhdyttävä.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle homogenisoidun maidon merkinnän osalta, että kuluttajien asianmukaisesta tiedottamisesta säädetään jo myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ⁽²⁾ 5 artiklan 3 kohdassa, jonka mukaan myyntinimityksen on sisällettävä tai siihen on oltava liitettyinä tarkat tiedot elintarvikkeen ominaisuuksista, kuten fysikaalisesta olomuodosta tai suoritetuista erityiskäsittelyistä (esimerkiksi jauhettu, kylmäkuivattu, pakastettu, säilötty, savustettu), jos tällaisen tiedon poisjättäminen saattaisi aiheuttaa ostajassa sekaannusta.

⁽¹⁾ EYVL C 136 E, 8.5.2001.

⁽²⁾ EYVL L 109, 6.5.2000.

(2002/C 205 E/249)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0866/02**esittäjä(t): Francis Decourrière (PPE-DE) komissiolle**

(3. huhtikuuta 2002)

Aihe: Omistaja-yrittäjien luopuminen yrityksistään – Ranskan lainsäädäntö

Euroopan komissio kehotti maaliskuussa 1998 antamassaan tiedonannossa jäsenvaltioiden hallituksia muuttamaan suotuisammaksi kansallisia säännöksiään, jotka koskevat omistaja-yrittäjien luopumista yrityksistään. Komissio perusteli, että huonosti hoidetut yritysten luovutukset vaarantavat työpaikkojen säilymisen Euroopan yhteisössä.

Euron käyttöönotto tammikuusta 2002 alkaen on kuitenkin tuonut esiin oikeudellisiin säännöksiin ja verotussäännöksiin liittyvät kilpailun vääristymät, joista ranskalaiset omistaja-yrittäjien yritykset kärsivät.

Ranskan lainsäädäntö näyttää olevan tällä alalla edelleen jäljessä muista jäsenvaltioista.

Esitellessään Euroopan unionin tulevan veropolitiikan painopistealueita komissio muistutti, että se aikoo kiinnittää erityistä huomiota verotusta koskeviin ongelmiin, joita sisämarkkinoilla toimivat yksityishenkilöt ja yritykset kohtaavat.

Aikooko komissio toteuttaa koordinoituja toimia verotusta koskevien esteiden voittamiseksi ja verotuksessa olevien aukkojen täyttämiseksi yritysverotuksen alalla ja etenkin omistaja-yrittäjien luopuessa yrityksistään? Aikooko se tehdä selvityksen jäsenvaltioiden parhaista käytännöistä euroon siirtymisen jälkeen, kuten se teki vuonna 1997?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. toukokuuta 2002)

Yritysten luovutusta koskeva komission toiminta alkoi jo vuonna 1993, jolloin komissio järjesti symposiumin tarkoituksenaan kartoittaa eri jäsenvaltioissa vallitseva tilanne ja määrittää parhaat käytänteet. Vuosien varrella komissio on jatkanut työtään tällä alalla, ja se käynnisti marraskuussa 2000 yritysten luovutusta koskevan hankkeen yritystoiminnan pääosaston Best-menettelyn yhteydessä. Best-menettely-hankkeen osana perustettiin asiantuntijaryhmä, jonka tarkoituksena oli auttaa komissiota valvomaan, miten jäsenvaltiot soveltavat pienten ja keskisuurten yritysten luovuttamisesta 7 päivänä joulukuuta 1994 annettua komission suositusta 94/1069/EY⁽¹⁾. Ryhmän tehtäviin kuuluu oikeudellisten toimenpiteiden, myös verotuksen, kartoittaminen sekä ensimmäisen katsauksen laatimisesta eli vuodesta 1998 alkaen⁽²⁾ jäsenvaltioiden suorittamien toimenpiteiden tukeminen, mainittujen toimenpiteiden arvioiminen ja jatkotoimien ehdottaminen. Komission tehtävänä on jatkossakin koordinoida ja mahdollistaa parhaita käytänteitä koskeva tiedonvaihto jäsenvaltioiden välillä. Jäsenvaltioiden velvollisuutena on tehdä tarvittavat muutokset lainsäädäntöön tai tarjota tukea yritysten luovutuksille.

Asiantuntijaryhmä antaa lopullisen kertomuksensa vuoden 2002 kesäkuussa. Ryhmätyön ensimmäiset tulokset esitettiin jo perheyrityksiä käsitelleessä eurooppalaisessa keskustelutilaisuudessa, joka järjestettiin Espanjan puheenjohtajuuskaudella 24. helmikuuta 2002. Tulokset esitetään yhteenvetotaulukon muodossa, josta ilmenee mitkä suosituksen osa-alueet kukin jäsenvaltio on pannut täytäntöön. Taulukko on seuraavalla verkkosivustolla: http://europa.eu.int/comm/enterprise/entrepreneurship/support_measures/transfer_business/index.htm.

Best-hanke päättyy yritysten luovutusta käsittelevään eurooppalaiseen seminaariin, joka pidetään Itävallan Wienissä 23. ja 24. syyskuuta 2002 (www.transferofbusinesses.at). Seminaarissa esitetään asiantuntijaryhmän lopullinen kertomus ja esimerkkejä alan hyvistä käytänteistä.

Komissio jatkaa yritysten luovutusta koskevaa työtään seminaarin jälkeen. Seuraavaksi autetaan jäsenvaltioita mittaamaan tai vertaamaan (benchmark) omaa suoritumistaan ja ottamaan oppia konkreettisista ratkaisuista alalla edistymiseksi samoin kuin asiantuntijaryhmän esittämiin ehdotuksiin vastaamiseksi.

Yritysverotuksella luodut esteet ja verotuksen kiertokeinot ovat tietenkin myös jatkossa komission ensisijaisia tarkastelukohteita, kuten tulevien vuosien ensisijaisia tavoitteita koskevassa, toukokuussa 2001 annetussa komission tiedonannossa⁽³⁾ ja sitä seuranneessa sisämarkkinoiden veroesteiden poistamista koskevassa, lokakuun 2001 tiedonannossa⁽⁴⁾ todettiin. On kuitenkin huomattava, että tässä työssä keskitytään sisämarkkinoihin vaikuttaviin kysymyksiin. Mikäli perheyritysten luovutuksessa ilmenee ongelmia kansallisissa yhteyksissä, ne käsitellään edellä kuvatun menettelyn mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 385, 31.12.1994.

⁽²⁾ Komission tiedonanto pienten ja keskisuurten yritysten luovutuksesta, EYVL C 93, 28.3.1998.

⁽³⁾ EYVL C 284, 10.10.2001.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 582 lopullinen.

(2002/C 205 E/250)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0867/02**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(3. huhtikuuta 2002)

Aihe: Opiskelijoiden houkuttelevuus muista jäsenvaltioista keinona lisätä rahoitusta kotimaisille opetuslaitoksille

1. Onko komissio tietoinen Alankomaissa syntyneestä kohusta, joka johtuu oppilaiden samanaikaisesta rekisteröitymisestä eri ammatillisiin korkeakouluihin, millä pyritään saamaan kaksinkertaista Alankomaiden opetus- ja tiedeministeriön tukea ja siitä, että tämä koskee etenkin Alankomaiden ulkopuolelta tulevia opiskelijoita?
2. Onko komissio myös tietoinen, että on luotu eräs järjestelmä, jossa alankomaalainen opetuslaitos on virallisesti vastuussa merenkulkualan opetuksen teoriaosasta Espanjassa, vaikka se järjestää ainoastaan käytännön osan opetusta Alankomaissa ja että näiden opintojen osa-alueita koordinoidaan vain vähän, mutta siitä huolimatta rahoitusta annetaan sen perusteella, että koko opetus järjestetään Alankomaissa?
3. Johtuuko opiskelijavirran siirtyminen sisärajojen yli ulkomaille päämäärästä tukea korkeakoulutason ammattikoulutuksen ja tieteellisen koulutuksen standardointia yhteisössä ja myöntää tutkintoja, jotka ovat samanarvoisia kaikissa yhteisön jäsenvaltioissa?
4. Onko jäsenvaltioiden välillä EU:n tason tai EU:n tukemia sopimuksia, joiden mukaan kyseisille opetuslaitoksille on taloudellisesti kannattavaa rekisteröidä mahdollisimman paljon opiskelijoita muista jäsenvaltioista, koska se tarjoaa niille keinon ratkaista taloudelliset ongelmansa?
5. Rohkaistaanko ulkomaisia opiskelijoita kirjoittautumaan Alankomaiden lisäksi muihin jäsenvaltioihin siten, että valtio tukee laitoksia avokätisesti riittävää avoimuutta noudattamatta? Jos opiskelijoita rohkaistaan kirjoittautumaan, niin missä jäsenvaltioissa ja minkä syiden perusteella?
6. Minkä kriteerien perusteella komissio katsoo, että opiskelu muussa kuin opiskelijan omassa jäsenvaltiossa on mielekästä? Onko näiden kriteerien perusteella opetuslaitokset tehtävä taloudellisesti riippuvaisiksi ulkomaalaisista opiskelijoista?
7. Onko komissio valmis varmistamaan, että epäasianmukaisia näkökohtia, kuten lisävarojen hankkimista, ei enää käytettäisi ulkomaisten opiskelijoiden houkuttelemiseen näin hämäräperäisellä tavalla?

Lähde: Alankomaiden TV kanava 3, Nova-uutisohjelma, 13. maaliskuuta 2002

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2002)

Kysymykset 1 ja 2: Komissio tietää, että joissakin yliopistoissa Alankomaissa on rekisteröity samat opiskelijat kahdesti. Komission saamien tietojen mukaan asiasta vastuussa oleva ministeri on jo pyytänyt asiasta rikostutkintaa.

Kysymys 3: Opiskelijoiden ja opetushenkilökunnan liikkuvuus sekä korkeakoulututkintojen vastavuoroinen tunnustaminen kuuluvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 149 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määrättyihin yhteisön toiminnan tavoitteisiin. Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään ystävällisesti tutustumaan erityisesti Erasmus-ohjelmaan liittyvään yhteisön lainsäädäntöön sekä opiskelijoiden, koulutuksessa olevien, vapaaehtoisten, opettajien ja kouluttajien liikkuvuudesta Euroopan yhteisössä 10 päivänä heinäkuuta 2001 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseen⁽¹⁾.

Muut rahoitukseen liittyvät kysymykset: Komissio korostaa, että koulutuksen rahoitus ei kuulu komission, vaan jäsenvaltioiden toimivaltaan.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 9.8.2001.

(2002/C 205 E/251)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0869/02**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle**

(3. huhtikuuta 2002)

Aihe: Torjunta-aineet pohjavesissä

Ruotsin Greenpeace ilmoitti 22. helmikuuta 2002, että Ruotsin kansallinen kemikaalien tarkastusvirasto (Kemikalieinspektionen) oli kirjoittanut komissiolle kirjeen, jossa se vetäytyy noudattamasta sitä periaatetta, että torjunta-aineet eivät saisi vuotaa pohjavesiin. Yli kymmenen vuotta Ruotsi on väittänyt, että torjunta-aineet aiheuttavat vakavan riskin, jos ne pääsevät pohjavesiin. Tarkastusviraston kirjeen mukaan Ruotsi on nyt kuitenkin valmis hyväksymään EU:n suuntaviivat, jotka sallivat hajoamistuotteet pohjavesistössä. Vaarattomina pidettyjen aineiden pääsy pohjavesiin hyväksytään. Historia on kuitenkin osoittanut, että on vaikeaa ennustaa, mitkä aineet ovat vaarallisia.

Voiko komissio vahvistaa, että Ruotsin kansallinen kemikaalien tarkastusvirasto on muuttanut näkökantaansa? Katsooko komissio, että on mahdollista sanoa sataprosenttisen varmasti, mitkä aineet ovat vaarattomia, jos ne joutuvat pohjavesiin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2002)

Komissio ei voi vastata Ruotsin kansallisen kemikaalien tarkastusviraston (Kemikalieinspektionen) puolesta. Komissio ei ole saanut tietoonsa, että kyseinen virasto olisi muuttanut kantaansa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalla tavalla.

Komissio katsoo, että kehityksen huippua edustavilla tieteellisillä arvioinneilla voidaan määrittää yksittäisten aineiden altistustasot, jotka eivät aiheuta kohtuutonta vaaraa kuluttajille. Tämä näkyy monilla yhteisön lainsäädännön aloilla, mm. juomavesidirektiivissä (Jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden laatuvaatimuksista 16 päivänä kesäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/440/ETY⁽¹⁾), jossa säädetään suurimmat pitoisuusrajat monille yhdisteille, muun muassa kuparille, joka on torjunta-aineen tehoaine, ja tietyille klooratuille hiilivedyille, joita myös esiintyy torjunta-aineiden hajoamistuotteina.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975.

(2002/C 205 E/252)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0871/02**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle**

(3. huhtikuuta 2002)

Aihe: Syklamaatti – terveysriski?

Syklamaatti on makeutusaine, joka Ruotsin elintarvikeviraston mukaan voi aiheuttaa sen, että joidenkin ihmisten elimistössä muodostuu tiettyä ainetta (CHA), joka eläinkokeissa on suurina määrinä vaikuttanut kiveksiin. Ruotsissa aikanaan voimassa ollut kielto käyttää syklamaattia (E 952) makeutusaineena elintarvikkeissa poistettiin 1999. Ruotsissa syklamaattia on ollut saatavissa vain tabletteina tai jauheena, kun taas EU:ssa sen käyttö on sallittu vähäkalorisissa tuotteissa kuten virvoitusjuomissa, leivonnaisissa, jäätelössä, jälkiruuissa ja säilykehedelmissä. Ruotsin hallitus kehotti elintarvikevirastoa tekemään tutkimuksen syklamaatista. Tutkimuksen tulokset osoittavat, että jotkut diabetesta sairastavat lapset ovat jo saaneet elimistönsä liikaa syklamaattia. Jos sitä nyt aletaan käyttää makeutusaineena hedelmämehuissa ja virvoitusjuomissa, on olemassa riski, että yhä useammat diabeetikot ylittävät sallitun päiväannoksen.

Luokitteleeko komissio syklamaatin terveydelle haitalliseksi? Onko mahdollista, että sen käyttö kiellettäisiin yhteisössä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(29. huhtikuuta 2002)*

Arvoisan parlamentin jäsenen kannattaa tutustua komission vastaukseen Alexander de Roon kirjalliseen kysymykseen E-0051/02 ⁽¹⁾.

Komissio haluaa lisäksi huomauttaa, että Ruotsin Livsmedelsverketin tilaama tutkimus, joka koski makeutusaineiden saantia ja niille altistumista ruotsalaisten diabeetikoiden keskuudessa, perustuu yhteisön lainsäädännössä vahvistettuihin syklamaatin käyttömääriin. Vaikka tulokset perustuvat aiempaan hyväksyttävän päiväsaannin (ADI) arvoon, ne heijastavat näin ollen jo vuoden 1999 jälkeistä tilannetta. Syklamaatin käyttökielto poistettiin Ruotsissa kyseisenä vuonna, ja tutkimuksessa näkyy näin ollen syklamaatin käyttö hedelmämehuiissa ja virvoitusjuomissa.

⁽¹⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002.

(2002/C 205 E/253)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0878/02**esittäjä(t): Marit Paulsen (ELDR) komissiolle***(21. maaliskuuta 2002)*

Aihe: Päätöksen 2000/766/EY (prosessoitujen eläinperäisten proteiinien kieltäminen) rikkominen

Neuvoston päätös (2000/766/EY ⁽¹⁾) velvoittaa jäsenvaltiot kieltämään elintarvikkeiksi kasvatettavien eläinten rehuksi tarkoitettujen prosessoitujen eläinperäisten proteiinien viennin ja tuonnin. Komission päätös (2001/9/EY ⁽²⁾) velvoittaa jäsenvaltiot valvomaan tätä kieltoa tietyillä komission määräämillä tavoilla.

Näistä toimenpiteistä huolimatta nyttemmin esiintyy tietoja siitä, että prosessoituja eläinperäisiä proteiineja viedään Belgian ja Alankomaiden satamien kautta Brasiliaan, missä niitä käytetään sellaisten broilerin rehuna, jotka sittemmin tuodaan EU:hun ja myydään elintarvikkeina.

Voiko komissio vahvistaa tai kumota nämä tiedot? Jos komissio vahvistaa tiedon, mitä komissio on tehnyt viennin pysäyttämiseksi? Jos komissio voi kumota tiedot, millä tavalla komissio on varmistautunut tietojen oikeellisuudesta?

⁽¹⁾ EYVL L 306, 7.12.2000, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 2, 5.1.2001, s. 32.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(22. huhtikuuta 2002)*

Tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita ja tiettyjen prosessoitujen eläinperäisten proteiinien käyttöä ruokinnassa koskevista tietyistä suojatoimenpiteistä tehdyn neuvoston päätöksen 2000/766/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista valvontatoimenpiteistä 29 päivänä joulukuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/9/EY ⁽¹⁾ (laajennettu rehunkäyttökielto) 3 artiklan 2 kohdassa kielletään prosessoitujen eläinperäisten proteiinien vienti EU:n ulkopuolelle rehunkäyttökiellon alaisiin käyttötarkoituksiin. Näin ollen prosessoituja eläinperäisiä proteiineja ei saa viedä maasta, jos niillä aiotaan ruokkia tuotantoeläimiä, joita pidetään, lihotetaan tai kasvatetaan lihan tuotantoa varten (esimerkiksi broilerit). Jäsenvaltio voi viedä prosessoituja eläinperäisiä proteiineja muihin käyttötarkoituksiin, esimerkiksi lemmikkieläinten ruoan valmistukseen tai poltettavaksi. Tällöin jäsenvaltiolla on oltava kohdemaan kanssa ennen vientiä tehty kahdensivlinen sopimus, jossa kohdema sitoutuu lopulliseen käyttötarkoitukseen ja pidättyy viemästä prosessoitua eläinperäistä proteiinia maasta kiellettyihin käyttötarkoituksiin. Tällaisen viennin sallivien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista kyseisen kolmannen maan kanssa sovitusta ehdoista ja edellytyksistä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean puitteissa.

Komissio on muistuttanut jäsenvaltioita näistä velvollisuuksista useaan otteeseen. Tämän lisäksi elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastuskäynneillä kiinnitetään erityistä huomiota mm. prosessoitujen eläinperäisten proteiinien tuotantoon, käyttöön, tuhoamiseen ja vientiin.

Lisäksi komissio teki äskettäin kyselytutkimuksen, jossa käsiteltiin muun muassa prosessoitujen eläinperäisten proteiinien hävittämistä. Kyselyssä tuli esille, että muutamat jäsenvaltiot vievät prosessoituja eläinperäisiä proteiineja unionin ulkopuolisiin maihin poltettavaksi tai käytettäväksi lemmikkieläinten ruoassa. Tämä vienti on toteutettu päätöksen 2001/9/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Yksikään jäsenvaltio ei ole ilmoittanut komissiolle prosessoitujen eläinperäisten proteiinien viennistä Brasiliaan. Jos arvoisalla parlamentin jäsenellä on tietoja tällaisesta Brasiliaan suuntautuvasta viennistä, häntä pyydetään ystävällisesti toimittamaan tiedot komissiolle.

(¹) EYVL L 306, 7.12.2000.

(2002/C 205 E/254)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0883/02

esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle

(3. huhtikuuta 2002)

Aihe: Komission toimet yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-1/00 13. joulukuuta 2001 antaman tuomion johdosta

Onko komissio ryhtynyt mihinkään toimiin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 13. joulukuuta 2001 asiassa C-1/00 antaman tuomion perusteella (Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta; jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – brittiläisen naudanlihan tuontikiellon kumoamatta jättäminen)?

Ranska jatkaa edelleen laitonta brittiläisen naudanlihan tuontikieltoa. Onko komissio ryhtynyt toimenpiteisiin EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan nojalla? Artiklassa annetaan komissiolle oikeus yksilöidä uhkasakko, joka Ranskan olisi suoritettava.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2002)

Koska komissio ei ole saanut riittäviä takeita Ranskan hallitukselta tuomioistuimen päätöksen noudattamisesta, komissio on käynnistänyt Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisen menettelyn. Menettelyyn kuuluva virallinen huomautus, jossa Ranskalle annettiin 30 vuorokautta esittää huomautuksensa, lähetettiin 21. maaliskuuta 2002. Ranskan viranomaiset antoivat vastauksen 19. huhtikuuta, ja se on parhaillaan käsiteltävänä.

Perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kiinteämääräinen hyvitys tai uhkasakko tulee ajankohtaiseksi vasta myöhemmässä vaiheessa: jos kyseinen jäsenvaltio ei toimi komission perustellun lausunnon mukaisesti, komissio saattaa asian tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Tällaisessa tapauksessa komission on määritettävä sopivaksi katsomansa kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon määrä. Lopullinen päätös kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon määräämisestä kuuluu tuomioistuimelle.

(2002/C 205 E/255)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0887/02

esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle

(3. huhtikuuta 2002)

Aihe: Italian virallinen kieli

Italian parlamentti käsittelee parhaillaan perustuslain muutosehdotusta, jolla pyritään julistamaan italia tasavallan viralliseksi kieleksi. Tämä rikkoo perinnettä, jonka mukaan Italian tasavallan jonkin osan muita virallisia kieliä suojellaan ja vaalitaan, ja on vastoin maan kielellistä rikkautta.

Vastaavanlaisen perustuslaillisen säännöksen vuoksi Ranskassa on juridisesti mahdoton tunnustaa niin sanottujen vähemmistökielten tai alueellisten kielten asemaa. Äskettäin antamassaan päätöksessä perustuslakineuvosto katsoo, että perustuslain 2 pykälän ensimmäisen momentin – tasavallan kieli on ranska – nojalla ranskan kielen käyttö on välttämätöntä suhteissa hallintoon ja valtion virastoihin. Se katsoo lisäksi, ettei julkisten oppilaitosten oppilaita voida pakottaa käyttämään muuta kieltä kuin ranskaa oppilaitoksen toiminnassa eikä muiden oppiaineiden kuin kyseisen kielen opetuksessa.

Katsooko komissio, että tämä menettely sopii yhteen perussopimuksissa taatun kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden kanssa? Edellyttääkö kansalaisten Eurooppa komissionkin mielestä kaikkien kielten tehokasta suojelua? Aikooko se pyytää italian parlamentilta ja hallitukselta tietoja?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2002)

Komissio on tietoinen Italian senaatin käsiteltävänä parhaillaan olevasta lakiehdotuksesta, joka koskee Italian perustuslain 12 pykälän muuttamista. Jokaisella jäsenvaltiolla on yksinomainen toimivalta määrätä perustuslakinsa säännökset virallisten kielten määrittelyn osalta.

(2002/C 205 E/256)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0889/02

esittäjä(t): **Antonio Mussa (UEN) komissiolle**

(3. huhtikuuta 2002)

Aihe: Kansanterveyden tulevaisuus jäsenvaltioissa Euroopan unionin laajentumisen jälkeen

Terveyden suojeleminen on Euroopan unionin jäsenvaltioiden kehitystä koskevien toimintaperiaatteiden ensisijainen tavoite. Amsterdamin sopimuksessa määrätään, että "kaikkien yhteisön politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa varmistetaan ihmisen terveyden korkeatasoinen suojeleminen".

Kansalaisten terveyden suojeleminen varmistetaan itse asiassa takaamalla tehokas ja korkealaatuinen yhteinen terveydenhuoltojärjestelmä, kuten kansanterveyttä koskevassa yhteisön toimintasuunnitelmassa 2001–2006 todetaan.

Mainittujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää erityisten toimintaperiaatteiden kehittämistä, joilla taataan ammatillisen pätevyyden ja asiantuntemuksen jatkuva edistäminen Euroopan unionin jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmissä. Koska ehdokasvaltioiden nykyiset terveydenhuolto- ja terveydenhuollon toimintaperiaatteet ovat selkeästi jäljessä Euroopan unionin jäsenvaltioiden kehityksestä, tiedustelin komissiolta seuraavaa:

- Onko olemassa tutkimuksia tai simulaatioita Euroopan unionin laajentumisen todellisista vaikutuksista terveydenhuoltoalaan jäsenvaltioissa?
- Aikooko komissio valvoa yhteisön säännösten saattamista osaksi Keski- ja Itä-Euroopan maiden kansallista lainsäädäntöä?
- Onko olemassa toimenpiteitä, joilla estetään, ettei terveydenhuollon taso laske nykyisissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa ehdokasvaltioiden liittyessä Euroopan unioniin, ja milloin tällaisia toimenpiteitä aiotaan toteuttaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2002)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen mainitsee, Amsterdamin sopimuksessa asetetaan tavoitteeksi ihmisten terveyden korkeatasoisen suojeleminen yhteisön politiikkojen ja toimien määrittelyn ja täytäntöönpanon yhteydessä.

Komissio pyrkii tähän tavoitteeseen suunnitellessaan ja toteuttaessaan yhteisön toimia. Maaliskuussa 2000 annettu yhteisön terveysstrategiaa koskeva tiedonanto⁽¹⁾ ja ehdotus kansanterveysalan toimintaohjelmaksi edistävät osaltaan tämän tavoitteen saavuttamista. EY:n perustamissopimuksessa määrätään kuitenkin lisäksi, että yhteisön on kansanterveysalaa koskevissa toimituksissa otettava huomioon, että terveyspalveluiden ja sairaanhoidon järjestäminen ja tarjoaminen on yksinomaan jäsenvaltioiden vastuulla. Tämän vuoksi kyseisen ohjelman tarkoituksena ei suinkaan ole luoda Eurooppaan yhteistä terveydenhoitojärjestelmää.

Komissio auttaa ehdokasmaita EY:n perustamissopimuksen puitteissa valmistelemaan liittymistä, jotta ehdokasmaihin voidaan luoda tarvittavat terveydenhuoltorakenteet ja asianmukainen terveyspolitiikka. Lisäksi ehdokasmaille myönnetään teknistä tukea, joka rahoitetaan Phare-ohjelmasta.

Komissio tekee muun muassa Maailman terveysjärjestön ja Euroopan terveydenhoitojärjestelmien seuranta-keskuksen kanssa yhteistyötä, jonka tavoitteena on selvittää, mitä vaikutuksia laajentumisella on jäsenvaltioiden kansanterveyteen. Komissio on esimerkiksi yhteisrahoittanut Highlights on Health -sarjan laatimista ja julkistamista kymmenen Keski- ja Itä-Euroopan ehdokasmaan osalta.

Kansanterveyttä koskeva yhteisön säännöstö rajoittuu nykyään tupakoinnin torjuntaan sekä tartuntatautien seurantaan ja valvontaan. Komissio valvoo säännöllisesti yhteisön säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa vuosittaisten määräaikauskertomustensa sekä säännöllisesti annettavien seurantakertomustensa avulla. Tänä vuonna komissio toteuttaa lisäksi tehostetun seurannan, johon sisältyy vertaisarviointien tekeminen ehdokasmaista yhdessä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa ja kunkin ehdokasmaan tilannetta kuvaavien yksityiskohtaisten kyselylomakkeiden laatiminen. Lisäksi komissio kuulee ehdokasmaita veren, kudosten ja solujen laadun ja turvallisuuden tasosta tulevaa kansanterveyttä koskevaa yhteisön säännöstöä varten.

Kuten edellä on mainittu, terveyspalvelujen järjestäminen on EY:n perustamissopimuksen mukaan jäsenvaltioiden vastuulla. Yhteisö on kuitenkin pyrkinyt aloittamaan ehdokasmaiden kanssa yhteistyön terveyspalveluihin liittyvän tiedon ja taitotiedon vaihtamiseksi. Yhteisö on myös myöntänyt ehdokasmaille liittymistä valmistelevaa tukea terveyspalveluiden kehittämiseksi. Yhteisössä käydään yhä tiiviimpää keskustelua yhteisön lainsäädännön vaikutuksista terveydenhuoltojärjestelmien toimintaan laatustandardien osalta, kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden väliset rajat ylittävät potilasvirrat. Huomio kohdistuu muun muassa terveydenhuollon laatuun, joka on tärkeä kysymys, ja siihen, onko tällä alalla tarpeen kehittää lisätoimia.

⁽¹⁾ KOM(2000) 285 lopullinen.

(2002/C 205 E/257)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0896/02

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(5. huhtikuuta 2002)

Aihe: OBD-direktiivi 98/69/EY

Minulle on esitetty kysymys, joka koski komission kertomusta vakioidun elektronisen esitystavan kehittämisestä korjaustietoja varten. Kertomus oli tarkoitus esittää 1. tammikuuta 2002 mennessä (OBD-direktiivi 98/69/EY⁽¹⁾).

Onko kyseinen kertomus jo ilmestynyt ja saatavissa?

Ellei ole, mitä komissio aikoo tehdä asialle, ja milloin kertomus ilmestyy?

Kertomus on yhteydessä OASIS-hankkeeseen, jota komissio ei ole jatkanut. Onko hanke tarkoitus ottaa uudelleen esille?

Mitä komissio aikoo tehdä sen varmistamiseksi, että kuluttajat ja erityisesti autoilijat ja autonomistajat saavat nykyisestä myynti- ja korjausjärjestelmästä riippumatta korjaustietoja?

⁽¹⁾ EYVL L 350, 28.12.1998, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. toukokuuta 2002)

Moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta 13. lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/69/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio on valmistellut vakiomuotoa päästöihin liittyville korjaustiedoille. Kansainvälisen yhdenmukaistamisen helpottamiseksi komissio on tarkoin seurannut Yhdysvaltojen ympäristönsuojeluviraston (American Environmental Protection Agency – EPA) ja Kalifornian ilmansuojeluviranomaisen (California Air Resources Board – CARB) lainsäädäntötyötä. EPA:n ja CARB:n ehdottamien sääntöjen mukaisesti valmistajien edellytetään antavan päästöihin liittyviä diagnostiikka- ja korjaustietoja Internetissä. Koska Pohjois-Amerikkaan ajoneuvojaan myyvien eurooppalaisten valmistajien on noudatettava EPA:n ja CARB:n sääntöjä, on perusteltua omaksua samankaltainen lähestymistapa myös yhteisössä. Yhteisö valmistelee ratkaisua, jolla valmistajat velvoitettaisiin saattamaan kaikki päästöihin liittyvät diagnostiikka- ja korjaustiedot yleisesti markkinoilla saataviksi www-sivuston kautta.

EPA ja CARB katsovat, että www-sivustojen laatimisessa olisi käytettävä SAE-standardia (Society of Automotive Engineers) J1930, jotta kaikki päästöihin liittyvät tiedot annettaisiin vakiotermein ja määritelmien. Vastaavaista termeistä ja määritelmistä säädetään Kansainvälisen standardoimisjärjestön (ISO) standardissa 15031-2, jota yhteisön tasoinen ratkaisu edellyttää. Samalla on otettava huomioon myös yhteisön kielet. Komission mielestä on kuitenkin mahdollisuuksien mukaan standardoitava myös tapa, jolla tiedot annetaan käyttäjille eri valmistajien www-sivustoilla, joilla tiedot voidaan esittää hyvinkin eri tavoin. Yhteyksien valmistajien www-sivustoille pitäisi olla käyttäjien – esim. riippumattomien korjaamoiden ja liikkuvien tiepalveluiden – kannalta yksinkertaisia ja kustannuksiltaan kohtuullisia, ja tarvittavat tiedot pitäisi niiden avulla saada nopeasti ja edullisesti.

Komissio onkin päättänyt jatkaa aktiivisesti ns. OASIS-hanketta, jossa määritellään www-sivustojen toiminnan edellyttämät parametrit ja käyttäjien tarvitsemat laitteet. Komissio ei ole vielä päättänyt, miten OASIS-hankkeen tulokset voidaan käytännössä toteuttaa, mutta lopputuloksena voi olla sellaisen ISO-standardin laatiminen, johon päästöihin liittyvien OBD-diagnostiikkatietojen (ajoneuvon sisäinen valvontajärjestelmä) ja korjaustietojen tarjoamista koskevassa direktiivissä voitaisiin viitata. OASIS-hankkeen perimmäisenä tausta-ajatuksena on ollut se, että sähköisen tiedon standardoinnin asiantuntija toteuttaa tarvittavan työn ja että työn edistymistä tarkastelee säännöllisesti ryhmä, jota eri sidosryhmät rahoittavat. Ryhmää koskevaan alustavaan sopimukseen pääseminen on valitettavasti vienyt kauan, mutta sopimus näyttäisi nyt olevan käsillä.

Komissio uskoo, että tällainen toimintatapa palvelee parhaiten ajoneuvojen valmistajien, varaosien valmistajien ja korjaajien etuja. Yhtä tärkeää on, että toimintatapa palvelee myös kuluttajien etuja tarjoamalla kaikille moottoriajoneuvojen huollon ja korjauksen piirissä toimiville tehokkaan ja edullisen tavan saada diagnostiikka- ja korjaustietoja, jotka liittyvät päästöjenrajoitusjärjestelmiin. Komissio antaa kertomuksen tästä kehityshankkeesta vuoden 2002 viimeiseen neljännekseen mennessä.

(2002/C 205 E/258)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0911/02

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(8. huhtikuuta 2002)

Aihe: Noni-tuotteiden markkinointi

Noni-tuotteiden markkinointiin suhtaudutaan nykyisin eri jäsenvaltioissa eri tavoin. Erityisesti Saksassa on kielletty näiden tuotteiden markkinointi, jotka koostuvat sataprosenttisesti noni-hedelmästä (lat. morinda citrifolia) ja jotka on EU:n lainsäädännön mukaisesti varustettu luonnonmukaisuuden osoittavalla

merkinnällä (ns. biosertifikaatti). Kielto perustuu uuselintarvikkeista annetun asetuksen (EY) N:o 258/97⁽¹⁾ laiminlyömiseen sekä siihen, ettei tuotteita ole hyväksytty. Saksan terveysturvaviranomaiset ovat todenneet, että tuote aiheuttaa merkittävän toksisten ja allergisten reaktioiden riskin. Muut jäsenvaltiot taas ovat hyväksyneet Noni-tuotteiden markkinoinnin rajoituksitta laatutasosta riippumatta. Biosertifoidut Noni-tuotteet on kiistatta tuotettu perinteisillä lisäys- tai kasvumenetelmillä. Sen sijaan on kiistanalaista, ovatko tuotteet vaarattomia, vaikka Noni-tuotteita onkin markkinoitu erityisesti Yhdysvalloissa jo vuosien ajan ja laajasti ilman havaintoja toksisista tai allergisista reaktioista.

1. Miten komissio selittää sen, että elintarvikkeelle on myönnetty biosertifikaatti, vaikka sitä ei ole hyväksytty uuselintarvikkeista annetun asetuksen mukaisesti?
2. Onko komissiolla tietoja Noni-tuotteiden kulutuksen aiheuttamista mahdollisista terveyshaitoista?

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. toukokuuta 2002)

Kaikki jäsenvaltiot ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että Noni-tuotteet (*Morinda citrifolia*) ovat uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27. tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisia uuselintarvikkeita, koska ne on saatettu markkinoille vasta asetuksen voimaantulon jälkeen. Tämän vuoksi Noni-tuotteiden pitäminen kaupan ennen asetuksen mukaisen hyväksynnän saamista on lainvastaista kaikissa jäsenvaltioissa. Jotta voitaisiin varmistaa, että Noni-tuotteita kohdellaan samalla tavalla kaikkialla yhteisössä, jäsenvaltiot ovat sopineet toteuttavansa asianmukaiset toimet lopettaakseen Noni-tuotteiden kaupanpitämisen alueellaan (ks. myös komission vastaus Rosemarie Müllerin kirjalliseen kysymykseen P-0325/02⁽¹⁾).

Arvoisan parlamentin jäsenen on syytä huomata, että toistaiseksi on jätetty ainoastaan yksi Noni-mehuun rajoittuva hakemus. Hakemus on parhaillaan tarkasteltavana asetuksen mukaisesti.

1. "Biosertifiointin" tarkoituksena on tuotantomenetelmien erottaminen toisistaan. Asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisten uuselintarvikkeiden osalta se ei kuitenkaan korvaa tarvittavaa arviointia, eikä se vaikuta asetuksen mukaisen hyväksyntämenettelyn tulokseen.
2. Komissio ei ole saanut mitään todistusaineistoa siitä, että Noni-tuotteiden kuluttaminen saattaisi vaarantaa ihmisten terveyden. Tämä ei kuitenkaan vaikuta siihen tosiseikkaan, että uuselintarvikkeet voidaan saattaa markkinoille vasta sen jälkeen, kun ne ovat saaneet asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisen hyväksynnän.

⁽¹⁾ EYVL C 160 E, 4.7.2002, s. 209.

(2002/C 205 E/259)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0912/02

esittäjä(t): **Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle**

(8. huhtikuuta 2002)

Aihe: Yhteinen sairausvakuutuskortti

Barcelonan huippukokouksessa Euroopan unionin jäsenvaltioiden johtajat sopivat erityisen sairausvakuutuskortin käyttöönotosta kaikissa 15 jäsenvaltiossa.

Kysyn komissiolta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen tämän aloitteen menestyksekkään täytäntöönpanon, ja milloin kortti on tarkoitus ottaa käyttöön?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(17. toukokuuta 2002)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, Barcelonassa 15.–16. maaliskuuta 2002 kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti komission 13. helmikuuta 2002 tekemän liikkuvuutta koskevaan toimintasuunnitelmaan sisältyneen ehdotuksen mukaisesti ja unionin sisällä tapahtuvan liikkuvuuden edistämiseksi, että lomakkeet, jotka nykyisin tarvitaan hoidon saamiseksi toisessa jäsenvaltiossa kuin missä henkilö on vakuutettuna, korvataan eurooppalaisella sairausvakuutuskortilla.

Barcelonassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti komission antaa tätä asiaa koskevan ehdotuksen ennen Eurooppa-neuvoston kokousta keväällä 2003.

Komission ehdotuksen laadinta edellyttää lainopillista ja teknistä valmistelua, johon myös jäsenvaltioiden edustajat ja kansalliset terveysviranomaiset osallistuvat. Asiasta keskustellaan lähiaikoina siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnassa ⁽¹⁾, johon kuuluu jäsenvaltioiden ja komission edustajia.

Komissio toivoo, että sairausvakuutuskortin edellyttämät päätökset voitaisiin tehdä ja panna täytäntöön vuoden 2004 aikana.

Tässä otetaan huomioon näillä aloilla viime vuosikymmenen aikana rahoitettujen tutkimushankkeiden tulokset sekä lukuisat jo tehdyt hakemukset. Näin pyritään mm. varmistamaan eri järjestelmien yhteensopivuus.

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuihin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 80 artikla, EYVL L 149, 5.7.1971, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, EYVL L 28, 30.1.1997.

(2002/C 205 E/260)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0914/02**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle***(8. huhtikuuta 2002)*

Aihe: Taxis-järjestelmän kautta sähköisesti tehtävien veroilmoitusten jättämisessä ilmenneet ongelmat

Aikaisempiin kysymyksiini (E-1802/98 ⁽¹⁾, E-0044/99 ⁽²⁾ ja P-0147/00 ⁽³⁾) antamissaan vastauksissa komissio vakuutti, että yhteisön rahoitusta saavan Taxis-ohjelman toteutus etenee tasaisesti. Viime viikolla valtiovarainministeriön tietojärjestelmistä vastaava osasto ilmoitti, ettei se ota vastaan uusia kirjautumishakemuksia sähköisten veroilmoitusten jättämistä varten järjestelmän toiminnassa ilmenneiden erilaisten ongelmien vuoksi.

1. Onko komissio edelleen tyytyväinen hankkeen etenemiseen?
2. Mikä oli hankkeen alkuperäinen talousarvio ja minkä suuruinen se on tällä hetkellä?
3. Mikä oli alkuperäinen hankkeen valmiiksi saattamisen aikataulu ja mikä se on tällä hetkellä?

⁽¹⁾ EYVL C 13, 18.1.1999, s. 88.

⁽²⁾ EYVL C 297, 15.10.1999, s. 140.

⁽³⁾ EYVL C 280 E, 3.10.2000, s. 186.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(22. toukokuuta 2002)*

Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR), Euroopan sosiaalirahasto (ESR) ja Kreikan viranomaiset ovat yhteisrahoittaneet Taxis-hanketta julkishallinnon nykyaikaistamiseen tähtäävän toimenpideohjelman yhteydessä Kreikan osalta vuosiksi 1994–1999 hyväksytyyn yhteisön tukikehyksen puitteissa.

Hanke hyväksyttiin seurantakomitean ensimmäisessä kokouksessa marraskuussa 1994, ja sille myönnetty kokonaisbudjetti oli 50 160 000 euroa. Täytäntöönpanokauden kaavailtiin kestävän vuoden 1998 lokakuuhun.

Koska hanke oli kuitenkin erittäin monimutkainen, alkuperäistä täytäntöönpanokautta päätettiin jatkaa vuoden 2001 ensimmäiselle vuosipuoliskolle. Kokonaisbudjettia korotettiin 59 691 031 euroon useiden ohjelmistosovellusten aiheuttamien lisäkustannusten kattamiseksi.

Toimenpideohjelman seurantakomitea on ilmoittanut komissiolle, että Taxis-hankkeen täytäntöönpano on jo saatu kokonaisuudessaan päätökseen vuoden 2001 ensimmäisellä vuosipuoliskolla sovitun aikataulun mukaisesti.

Komissio odottaa saavansa koko toimenpideohjelmaa ja erityisesti Taxis-hanketta koskevan täytäntöönpanoraportin ennen vuoden 2002 kesäkuun loppua. Kreikan viranomaiset esittävät kyseisen laadullista ja määrällistä tietoa sisältävän raportin samalla, kun ne esittävät lopullista maksua koskevan pyynnön ohjelman päättämisen yhteydessä.

(2002/C 205 E/261)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0919/02

esittäjä(t): **Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 2002)

Aihe: Lough Sheelin -järven saastuminen Cavanin kreivikunnassa Irlannissa

Kysyn, onko komissio tietoinen Lough Sheelin -järven vakavasta saastumisesta Cavanin kreivikunnassa Irlannissa? Tutkimustulokset osoittavat, että saastuminen johtuu pääasiassa maataloudesta peräisin olevan fosfaatin rikastumisesta, joka estää EU:n ympäristölainsäädännön suojeleman viherlevän (carophytes) kasvua. Viherlevä on villin järvitaimenen ja muiden villieläinten ja villikasvien kasvun ja kehittymisen kannalta ratkaisevan tärkeä tekijä.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että Irlannin hallitus ryhtyy tarvittaviin toimiin Lough Sheelin -järven palauttamiseksi luonnontilaan?

Aikooko komissio antaa Irlannin hallitukselle virallisen ilmoituksen siitä, että komissio on huolestunut Lough Sheelin -järven tilasta ja Irlannin hallituksen välinpitämättömyydestä tässä asiassa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2002)

Komissio on tietoinen, että Lough Sheelin -järvi on erittäin saastunut. Se on yksi Irlannin rehevöityneistä järvistä (rehevöitymistä aiheuttaa lähinnä fosfori). Komissio antoi Irlannille 28. heinäkuuta 2000 virallisen ilmoituksen⁽¹⁾ vaarallisia aineita koskevasta direktiivistä⁽²⁾, jossa säädetään fosforipäästöjen vähentämishajelmista. Virallisessa ilmoituksessa mainitaan Lough Sheel esimerkkinä vesistöä, jossa fosforipäästöjen vähentämistä ei ollut toteutettu. Sittemmin Irlannin viranomaiset ovat toteuttaneet uusia toimenpiteitä, esimerkiksi antaneet maatalousalan säädöksiä. On myös syytä mainita, että komissio käynnisti vuonna 2001 menettelyn Irlantia vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa⁽³⁾ nitraattidirektiivin⁽⁴⁾ puutteellisen täytäntöönpanon vuoksi. Nitraattidirektiivissä säädetään toimenpiteistä eläinten ulosteen käsittelystä siltä osin, kun se myötävaikuttaa nitraattien aiheuttamaan saastumiseen. Näyttää siltä, että Irlanti harkitsee direktiivin soveltamista kaikkialla maassa. Ulosteen käytön tiukemman valvonnan pitäisi hyödyttää Lough Sheelinin kaltaisia järviä.

⁽¹⁾ Menettely A 1990/5220.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 76/464/ETY, annettu 4. toukokuuta 1976, tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta (EYVL L 129, 18.5.1976).

⁽³⁾ Tapaus C-396/01.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12. joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991).

(2002/C 205 E/262)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0939/02**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(10. huhtikuuta 2002)

Aihe: Tavaramerkkioikeudet

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin vahvisti asiassa Tesco vastaan Levi Strauss (asiat C-414/99, C-415/99 ja C-416/99) antamassaan ratkaisussa tavaramerkkien omistajien oikeuden päättää tuotteidensa myynnin ehdoista Euroopan unionissa. Aikooko komissio ehdottaa nykyisen lainsäädännön tarkistamista, jotta voidaan edistää kuluttajien oikeutta ostaa tuotteita kohtuuhintaan sisämarkkinoilla?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. toukokuuta 2002)

Komissio on erittäin tietoinen siitä, että kuluttajien ja toisaalta tavaramerkin haltijoiden taloudellisten etujen välillä on löydettävä oikea tasapaino.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen hiljattain asiassa Tesco vastaan Levi Strauss antama tuomio, joka vahvistaa tavaramerkkiin perustuvan oikeuden sammumisperiaatetta koskevan tuomioistuimen aiemman oikeuskäytännön, ei ole kuitenkaan antanut komissiolle aihetta tarkastella uudelleen päätöstään olla ehdottamatta oikeuden sammumista koskevan säännösten muuttamista. Komissio seuraa siitä huolimatta tarkasti tavaramerkkiin perustuvan oikeuden sammumisesta käytävää keskustelua ja ryhtyy toimenpiteisiin, mikäli sellaista uutta ja merkittävää kehitystä ilmenee, joka oikeuttaisi tarkastelemaan asiaa uudelleen.

(2002/C 205 E/263)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0965/02**esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle**

(15. huhtikuuta 2002)

Aihe: Euroopan komission kuulemisasiakirja uuden lähestymistavan tarkastelusta

Komission yritystoiminnan pääosaston laatimasta kuulemisasiakirjasta, joka koskee uusiin lähestymistapoihin perustuvia direktiivejä, Internetin kautta annettava palaute on saatavilla vain kyselylomakkeen kautta seuraavasta osoitteesta: http://europa.eu.int/BFM/consultation/index.cfm?fuseaction=form&id_form=4.

Miksi Internetin kautta annettava palaute on saatavilla vain rajoitetussa muodossa kyselylomakkeen kautta?

Miksi kuulemisasiakirjan vastuuhenkilön nimi ei ole näkyvillä verkkosivuilla?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2002)

Uuden lähestymistavan tarkastelua koskevan kuulemisasiakirjan laati yritystoiminnan pääosasto, ja se on osa myöhemmin annettavan, uuden lähestymistavan direktiivien toimintaa koskevan komission tiedonannon valmistelua. Kuulemisen tarkoituksena oli kerätä laajalti arvioita ja palautetta eri osapuolilta, jotta tulevassa tiedonannossa voitaisiin esittää yksityiskohtaisempia ehdotuksia.

Harkittaessa tehokkainta tapaa toteuttaa mahdollisimman laaja kuuleminen uuden lähestymistavan tarkastelua varten pidettiin Internetissä toteutettavaa kuulemista parempana kuin tunnettuihin osapuoliin rajoitettua kyselytutkimusta, koska siten tavoitettaisiin laajempi joukko mahdollisia osanottajia. Kun sitten tarkasteltiin parasta muotoa tälle kuulemiselle, päätettiin, että komission käytössä jo oleva interaktiivinen politiikan suunnittelun väline ("Interactive Policy Making") sopisi parhaiten tämän kuulemisen tarkoituksiin. Tämän välineen etuja arvioitiin ja todettiin, että niin aikarajoitusten kuin tulosten nopeamman käsittelyn kannalta se olisi parempi kuin löyhemmin organisoitu kuuleminen.

Itse kuulemisasiakirja on tulosta kokemuksista, jotka on saatu uuden lähestymistavan toiminnasta jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla, sekä pidemmän ajan kuluessa käydyistä laajoista keskusteluista jäsenvaltioiden kanssa. Tämä jatkuvuus sekä tällaisen ajanjakson aikana väistämättä tapahtuvat muutokset henkilöstössä tarkoittavat sitä, että projekti on ennemminkin tiimityötä kuin yksittäisen henkilön tuotos. Kuulemisivulla annettiin virallinen sähköpostiosoite helpottamaan mahdollisten kysymysten esittämistä.

(2002/C 205 E/264)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0976/02

esittäjä(t): Ian Hudgton (Verts/ALE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2002)

Aihe: Ranskan asettama kielto brittiläisen naudanlihan tuonnille

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen syyskuussa 2001 tekemän päätöksen mukaan Ranska ei ole onnistunut täyttämään velvoitteitaan yhteisössä, koska se on edelleenkin kieltänyt brittiläisen naudanlihan maahantuonnin. Tämän yksipuolisen toimen vuoksi brittiläiset tuottajat ovat kärsineet kaupallisia tappioita.

- Mihin toimiin komissio on tähän mennessä ryhtynyt kiellon poistamiseksi, koska tuomioistuin antoi päätöksensä jo noin puoli vuotta sitten?
- Miten brittiläisiä naudanlihatuottajia hyvitetään Ranskan laittomien toimien korvaamiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2002)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-1/00 komissio v. Ranskan tasavalta antama tuomio on päivätty 13. joulukuuta 2001.

Pian tuomion jälkeen komissio pyysi Ranskaa antamaan tietoja toimista, joihin se ryhtyy tuomion täytäntöönpanemiseksi. Koska tyydyttävää vastausta ei saatu, Ranskan hallitukselle lähetettiin 21. maaliskuuta 2002 EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukainen virallinen ilmoitus.

Komission käynnistämä rikkomisesta johtuva menettely voi päätökseen vietynä johtaa siihen, että tuomioistuin määrää Ranskan hallituksen maksettavaksi kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon. Perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdassa ei kuitenkaan ole määräyksiä korvausten maksamisesta yksityishenkilöille.

Mitä tulee tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, joka koskee jäsenvaltioiden velvollisuutta hyvittää yksityishenkilölle yhteisön lainsäädännön rikkomisella aiheuttamansa vahinko, arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi parlamentin jäsenen Huhnen kirjalliseen kysymykseen E-3625/01. (1)

(1) EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 99.

(2002/C 205 E/265)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0983/02**esittäjä(t): Geneviève Frasse (GUE/NGL) komissiolle**

(15. huhtikuuta 2002)

Aihe: Sukupuoli-indikaattoreiden sisällyttäminen komission arviointikertomuksiin pienyrityksiä koskevasta eurooppalaisesta peruskirjasta

Feiran Eurooppa-neuvosto hyväksyi kesäkuussa 2000 pienyrityksiä koskevan eurooppalaisen peruskirjan, joka velvoittaa Euroopan unionin viranomaiset tukemaan pienyrityksiä. Komissio on jo julkaissut kaksi kertomusta tämän peruskirjan toteuttamisesta jäsenvaltioissa, jotka ovat edistyneet joillakin aloilla, esimerkiksi yritysten perustamisessa, luoton saatavuudessa, jne.

Onko komissiolle sukupuolen huomioon ottavia tilastoja tästä myönteisestä kehityksestä? Aikooko komissio sisällyttää seuraavaan kertomukseen arvion naisten ja miesten osuudesta pienyritysten kehittämisessä, ja tehdä selkoa siitä, millä keinoin sukupuolten tasa-arvoinen osallistuminen taataan?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(22. toukokuuta 2002)

Feirassa kesäkuussa 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymä pienyrityksiä koskeva eurooppalainen peruskirja muodostaa keskeisen osan toimissa, jotka toteutetaan tavoitteena tehdä Euroopasta maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin talous vuoteen 2010 mennessä. Peruskirjassa tunnustetaan pienten yritysten liikkeellepaneva tehtävä Euroopan kilpailukyvyyn, innovaatiotoiminnan ja työllisyyden kehittämisessä.

Tässä yhteydessä peruskirja on lähinnä työkalu jäsenvaltioiden poliitikkojen parantamisessa ja koordinoimisessa pienten yritysten hyväksi. Sen täytäntöönpanoa koskevat raportit on laadittu jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella. Koska naisten ja miesten väliseen tasa-arvoon liittyviä kysymyksiä ei ole otettu mukaan peruskirjan kymmeneen osa-alueeseen, tällaisen tiedon tuottaminen riippuu jäsenvaltioiden valinnasta. Tämän vuoksi on vaikeata antaa perusteellisia tietoja naisten ja miesten määrän jakautumisesta yritysmaailmassa.

Komissio on kuitenkin vakuuttunut tämän kysymyksen merkityksestä pienille yrityksille ja yrittäjyydelle. Tässä yhteydessä komissio on tehnyt aloitteen käynnistääkseen vuonna 2002 hankkeen "Yrittäjyyden edistäminen naisten keskuudessa", jonka tarkoituksena on tunnistaa jäsenvaltioiden hyviä toimintatapoja naisten yrittäjyyden edistämiseksi. Tulokset esitellään eurooppalaisessa foorumissa, joka järjestetään maaliskuussa 2003.

Eurostat julkaisee piakkoin "Statistics in Focus" -sarjassa naisten ja miesten tasa-arvoa yritysten johdossa koskevan arvioinnin tulokset. Niiden ansiosta opitaan paremmin tuntemaan naisten ja miesten määrän jakautuminen yritysten johtotehtävissä. Tätä tietoa kerätään säännöllisesti työvoimatutkimuksessa.

(2002/C 205 E/266)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0990/02**esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 2002)

Aihe: ILO:n maailmankomissio

Komission jäsen Pascal Lamy ilmoitti helmikuun 2002 lopussa tukevansa kansainvälisen työjärjestön (ILO) maailmankomission perustamista. Globalisaation sosiaalisen ulottuvuuden maailmankomission perustamisesta päätettiin ILO:n kokouksessa marraskuussa 2001. Komission tehtävänä on laatia tutkimuksia globaalistumisen sosiaalisesta ulottuvuudesta. Maailmankomission jäsenenä on 18 kansainvälisesti tunnettu henkilö, ja se toimittaa tutkimustensa tulokset ja johtopäätöksensä ILO:lle maaliskuussa 2003.

Euroopan komission jäsen Lamy painotti, että ILO:n maailmankomission työhön on otettava mukaan kaikki asianomaiset osapuolet, hallitukset, kansainväliset järjestöt, ammattiliitot, työnantajat ja kansalais-yhteisö.

Miten Euroopan parlamentin edustajien osallistuminen ILO:n maailmankomission työhön otettiin huomioon?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. toukokuuta 2002)

Komissio tukee Kansainvälisen työjärjestön ILO:n päätöstä perustaa globalisaation sosiaalisia näkökohtia käsittelevä maailmankomissio. Komissio on ilmaissut myös haluavansa osallistua elimen toimintaan.

Maailmankomissio voi auttaa kansainvälistä yhteisöä ymmärtämään paremmin ne monimutkaiset yhteydet, jotka vallitsevat globalisaation, kaupan vapauttamisen, köyhyyden vähentämisen, sosiaalisen kehityksen ja ihmisarvoisen työn – johon kuuluvat mm. perustyönormit – välillä. Maailmankomissio voisi lisäksi ehdottaa innovatiivisia ja tehokkaita toimintamalleja ja aloitteita, joilla vahvistettaisiin globalisaation sosiaalista ulottuvuutta. Komissio toivoo, että tämä parantaisi kansainvälisen yhteisön kykyä hallita globalisaatiota ja maksimoida sen ja kaupan taloudellinen ja sosiaalinen hyöty. Maailmankomission olisi pyrittävä luomaan kokonaisvaltainen ja kattava toimintamalli kutsumalla toimintaan mukaan myös muita kansainvälisiä organisaatioita, kuten Maailman kauppajärjestö WTO, YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssi UNCTAD, Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto IMF jne. Maailmankomissio pyytää todennäköisesti myös yhteisöä osallistumaan sen työhön.

Maailmankomissio toimittaa ILO:lle raportin vuonna 2003. Uusista aloitteista ja toimenpiteistä päättävät ILO:n hallintoneuvosto ja Kansainvälinen työkonferenssi, jotka ovat jäsenvaltioiden edustajista koostuvia kolmikantaelimiä.

Komissio toimii osaltaan aktiivisesti globalisaation sosiaalisen ulottuvuuden hyväksi. Se antoi 18. heinäkuuta 2001 tiedonannon⁽¹⁾ perustyönormien edistämisestä ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmän kehittämistä maailmanlaajuistumisen yhteydessä. Komissio on lisäksi laatinut yritysten sosiaalista vastuuta käsittelevän vihreän kirjan⁽²⁾. Molemmat asiakirjat ovat parhaillaan parlamentin käsiteltävinä. Maailmankomission perustamista voitaisiin myös käsitellä lausunnossa, jonka parlamentti antaa 18. heinäkuuta 2001 päiväystä komission tiedonannosta. Parlamentti voisi antaa asian tiedoksi maailmankomissiolle.

ILO:n kanssa tehtävää yhteistyötä on tiivistetty, ja 14. toukokuuta 2001 komissio ja ILO vahvistivat uuden kirjeenvaihdon, jolla yhteistyötä lujitetaan. Komissio ja ILO käynnistivät korkean tason kokouksessaan 14. helmikuuta 2002 uuden yhteistyövaiheen. Siihen kuuluu myös perustyönormeihin, kapasiteetin luomiseen, köyhyyden vähentämiseen, työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun, sosiaaliseen suojeluun ja ihmisarvoiseen työhön liittyvä tekninen ja kehitysyhteistyö.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle – Perustyönormien edistäminen ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmän kehittäminen maailmanlaajuistumisen yhteydessä, KOM(2001) 416 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2001) 366 lopullinen.

(2002/C 205 E/267)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0992/02

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(15. huhtikuuta 2002)

Aihe: Palvelut

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä yhteisön jäsenvaltiot antavat tällä hetkellä maantieteellisesti eriteltyjä tietoja niiden tuotteiden ja palvelujen tuonnista ja viennistä?

(2002/C 205 E/268)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0993/02**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle***(15. huhtikuuta 2002)**Aihe:* Kaupankäynti

1. Aikooko komissio antaa jokaista euroalueen jäsenvaltiota koskevat tiedot, joista ilmenevät euroalueen valtioiden välisen tuonnin ja viennin osuus bruttokansantuotteesta vuodesta 1995 vuoteen 2001 ja jotka vastaavat Eurostatin EU:n sisäisen kaupan sarjaa?
2. Aikoo komissio lisäksi antaa vastaavat maakohtaiset tiedot kolmen euroalueeseen kuulumattoman yhteisön jäsenvaltion euroalueelle suunnatun viennin ja niiden euroalueelta tulevan tuonnin bruttokansantuotteen osuudesta maakohtaisesti?

(2002/C 205 E/269)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0994/02**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle***(15. huhtikuuta 2002)**Aihe:* Tuotteiden ja palvelujen kauppa

1. Voiko komissio kertoa jokaisesta jäsenvaltiosta, joka antaa maantieteellisesti eriteltyjä tietoja, mikä on kyseisen valtion tuonnin ja viennin määrä euroalueen, muiden jäsenvaltioiden ja muun maailman osalta kunakin vuonna viimeisen kymmenen vuoden aikana?
2. Voiko komissio edelleen ilmoittaa kyseiset luvut prosenttimäärinä maiden bruttokansantuotteesta kyseisellä ajanjaksolla?

(2002/C 205 E/270)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1106/02**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle***(18. huhtikuuta 2002)**Aihe:* Tavaroiden ja palvelujen vienti

Komission vastauksessa kirjalliseen kysymykseeni E-1020/2001 ⁽¹⁾ ei annettu jäsenvaltiokohtaisia maantieteellisesti eriteltyjä tietoja tavaroiden ja palvelujen viennistä, minkä vuoksi kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mitkä EU:n jäsenvaltiot tuottavat tällä hetkellä maantieteellisesti eriteltyjä tietoja tavaroiden ja palvelujen viennistään (eli tavaroiden ja palvelujen viennin jakautumisesta (esimerkiksi liikenteeseen ja vakuutuksiin) kohteittain, kuten EU:hun, Pohjois-Amerikkaan ja Aasiaan)?
2. Voiko komissio ilmoittaa kyseisiä tietoja tuottavien jäsenvaltioiden tavaroiden ja palvelujen viennin kokonaismäärät, sekä euroalueelle, EU:hun ja muualle maailmaan suunnatun viennin määrät viimeisen kymmenen vuoden ajalta (tai mahdollisimman pitkältä ajalta, jos kymmenen vuoden tietoja ei ole yksittäisissä tapauksissa käytettävissä)?
3. Voiko komissio vielä ilmoittaa, kuinka suuren osan kunkin maan BKT:sta nämä luvut muodostivat kyseisenä ajankohtana?

⁽¹⁾ EYVL C 340 E, 4.12.2001, s. 149.

**Pedro Solbes Miran komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0992/02, E-0993/02, E-0994/02 ja E-1106/02**

(29. toukokuuta 2002)

Komissio kerää ulkomaankauppaa koskevia tietoja pääasiassa kahdesta lähteestä.

Tavaroita koskeva ulkomaankauppa

Tiedonkeruujärjestelmä on kaksiosainen.

- Intrastat: kansalliset vastuuviranomaiset (tilasto- ja tullilaitokset) keräävät tiedot suoraan tavaroiden tuontia/vientiä harjoittavilta yrityksiltä EU:n 15 jäsenvaltiossa.
- Extrastat: tilastot kerää pääasiassa tulli, ja ne kattavat EU:n ja sen ulkopuolisten maiden välisen kaupan.

Molemmista lähteistä saadaan yksityiskohtaista tietoa tuotteista ja niiden kohde- ja alkuperämaista. Kootut tiedot toimitetaan komissiolle kuukausittain. Kaikki jäsenvaltiot toimittavat nämä tiedot.

Suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle lähetetyistä taulukoista ilmenevät jäsenvaltioiden vienti maailman tärkeimmille alueille (noin kolme kohdetta maanosaa kohti) ja sen osuus bruttokansantuotteesta kaudella 1990–2001. Komissio lähettää myös suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle taulukot, joista ilmenee jäsenvaltioiden välinen tavaroiden tuonti ja vienti ja niiden osuudet bruttokansantuotteesta kaudella 1990–2001. Tietoja puuttuu niiden maiden osalta, jotka eivät olleet EU:n jäseniä tietyllä kaudella, tai tiedonkeruumenetelmän muuttamisen tai maantieteellisten mukautusten vuoksi.

Maksutase

Kuten parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-1020/01 annetussa komission vastauksessa todettiin⁽¹⁾, kaikki jäsenvaltiot toimittavat nykyisin Eurostatille maksutasetiedot, joihin sisältyvät tavaroita ja palveluja koskevat (kredit, debet ja netto) taloustoimet, maantieteellisesti eriteltyinä ainakin luokitus-tasolla 1 (koko maailma, EU:n 15 jäsenvaltiota (EU15), EU:n ulkopuoliset maat, Kanada, Yhdysvallat, Japani, muu maailma, euroalue, euroalueen ulkopuoliset maat).

Lisäksi maita pyydetään toimittamaan Eurostatille myös yksityiskohtaisempi maantieteellinen erittely: luokitus-tasolla 3 ja 4⁽²⁾. Eurostat yhdenmukaistaa tarvittaessa nämä tiedot ja lähettää ne takaisin jäsenvaltioille, jotka voivat halutessaan antaa Eurostatille luvan julkistaa yksittäistä jäsenvaltiota koskevat yhdenmukaistetut tiedot.

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaa euroalueen maksutaseaggregaattien kokoamisesta, ja EKP ja jäsenvaltiot ovat päättäneet, että jäsenvaltioiden osuutta euroalueen maksutaseaggregaattien kokoamisesta (euroalueen sisällä ja euroalueen ulkopuolella) ei julkaista. Koska EKP on yksin vastuussa näistä luvuista, niitä voidaan pyytää vain EKP:stä.

Eurostat voi siis antaa jäsenvaltiokohtaiset tavaroiden ja palveluiden maksutasetiedot vain luokitus-tasolla 1 (lukuun ottamatta euroaluetta ja sen ulkopuolista aluetta syystä, joka edellä on mainittu) sekä erällä luokitus-tasoon 3 kuuluvilla maantieteellisillä alueilla pisimmällä käytettävissä olevalla ajanjaksolla 1992–2000. Excel-tiedosto, josta ilmenee tavaroiden ja palveluiden tuonti ja vienti sekä niiden osuus bruttokansantuotteesta, lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

⁽¹⁾ EYVL C 340 E, 4.12.2001.

⁽²⁾ Luettelo tasot 3 ja 4 muodostavista maista on Eurostatin maksutasekäsikirjassa (Eurostat Balance of Payments Vade Mecum), joka on pyynnöstä saatavissa.

(2002/C 205 E/271)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1008/02**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle***(15. huhtikuuta 2002)*

Aihe: Elintarvikkeiden mukana tarjottavat lahjat

Tukehtuminen on yksi yleisimmistä lapsille sattuvista onnettomuuksista EU:ssa. Lapset kuolevat tukehtumalla, kun he ovat vielä oraalisisä kehitysvaiheessa ja vaistomaisesti laittavat esineitä suuhun.

Viime vuosina on alettu huolestua yhä enemmän uusista tuotteista, joiden pakkauksissa on lahjoja. Huolestuminen johtuu tilastoista, jotka osoittavat, että lapsia on kuollut tukehtumalla elintarvikkeiden mukana tarjottavien lahjojen vuoksi. Tällaisia elintarvikkeita ovat esimerkiksi suklaamunat ja viljatuotteet.

Pitäisikö komission mielestä ryhtyä erityisiin toimiin tämänikäisten kuluttajien suojelemiseksi vaaroilta, joita aiheutuu elintarvikepakkauksien mukana tulevasta lahjoista?

(2002/C 205 E/272)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1218/02**esittäjä(t): Arlindo Cunha (PPE-DE) komissiolle***(30. huhtikuuta 2002)*

Aihe: Elintarvikkeiden mukana tarjottavat lahjat

Euroopan komissio ja 15 jäsenvaltion edustajat tekivät 16. toukokuuta 2000 johtopäätöksen, että käytettävissä olevien tietojen perusteella ei ole näyttöä siitä, että elintarvikkeiden mukana tarjottavat lahjat aiheuttaisivat erityisen riskin kun ne ovat erillisissä pakkauksissa, esimerkiksi suklaamunien ja vilja-tuotteiden tapauksessa.

Euroopassa tehdyt tutkimukset kuitenkin osoittavat, että eri-ikäisiä lapsia loukkaantuu tai jopa kuolee näiden tuotteiden aiheuttamien tapaturmien vuoksi. Kuluttajien edustusta standardisoinnissa yhteen-sovittava eurooppalainen yhdistys (European Association for the Co-ordination of Consumer Representation in Standardisation, ANEC) on ponnistellut ankarasti sen puolesta, että kielletäisiin syötäväksi kelpaamattomien tuotteiden ja elintarvikkeiden yhdistäminen. Tällainen säännös ei kuitenkaan ole tullut vielä voimaan Euroopan unionissa päinvastoin kuin Yhdysvalloissa, Australiassa ja Malesiassa, joissa lainsäädäntö kieltää tällaisten tuotteiden myynnin.

Mihin toimiin komission mielestä olisi ryhdyttävä, jotta voitaisiin estää yleinen kaupallinen tapa myydä syötäväksi kelpaamattomia esineitä erityisesti lapsille tarkoitetuissa elintarvikepakkauksissa?

**David Byrnen komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-1008/02 ja E-1218/02**

(21. toukokuuta 2002)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys liittyy aiheeseen, josta esitettiin parlamentin jäsenten kysymyksiin komissio on vastannut usein aiemminkin. Siksi parlamentin jäsentä kehoitetaan ystävällisesti tutustumaan erityisesti komission yhdistettyihin vastauksiin Anna Karamanoun kirjalliseen kysymykseen E-0504/02 ja Alexandros Alavanosin kirjalliseen kysymykseen E-0548/02⁽¹⁾ sekä Jorge Moreira da Silvan kirjalliseen kysymykseen E-2630/00, Elisa Damião'n kirjalliseen kysymykseen E-2631/00 ja Carlos Lagen kirjalliseen kysymykseen E-2632/00⁽²⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 153.

⁽²⁾ EYVL C 136 E, 8.5.2001.

(2002/C 205 E/273)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1010/02**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle**

(4. huhtikuuta 2002)

Aihe: Ystävyyskaupunkiohjelman huono hallinto

Minulle on esitetty perusteltuja valituksia komission ystävyyskaupunkiohjelman huonon toiminnan ja puutteellisen hallinnon takia.

Joitakin merkkejä huonosta hallinnosta ja ylimielisyydestä on suoraan havaittavissa komission tiedonannossa DG EAC nro 63/2001 ⁽¹⁾, jossa kielletään hakemusten lähettäminen sähköisessä muodossa ja kerrotaan, että hallinnollisista päätöksistä ei ole valitusoikeutta (kohta 5 c). Asian osapuolet ovat kertoneet muista puutteista. Tällaisia ovat puhelinneuvonnan riittämättömyys, vastausten saaminen pyyntöihin kestää liian kauan, maksuviivästykset, postilähetysten viivästykset sekä hakemusten hylkääminen merkityksettömistä ja helposti korjattavissa olevista syistä.

Milloin komissio aikoo tehdä selvityksen asiaan liittyvien yksiköiden toiminnasta ja etenkin korjata perusoikeuskirjan 41 artiklaan, erityisesti sen 3 kohtaan liittyvät rikkomukset?

⁽¹⁾ EYVL C 283, 9.10.2001, s. 8.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2002)

Komissio pitää ystävyyskaupunkitoimintaa erittäin tärkeänä ja kohentaa entisestään sille antamaansa tukea.

Tämän vuoksi komissio ja sen hiljattain perustettu koulutuksen ja kulttuurin pääosasto päätti vuoden 2000 puolivälissä käynnistää ystävyyskaupunkitoiminnan tukiohjelman sisäisen tarkastuksen. Tarkastuksessa kävi ilmi, että ystävyyskaupunkitoiminnan tukiohjelma on uudistettava perinpohjaisesti ja että on ehdottoman tärkeää kehittää selkeä, ennustettavissa oleva ja toimiva järjestelmä. Uuden järjestelmän pitäisi palvella tuensaajia paremmin ja varmistaa samalla, että tukien myöntämistä koskevia sääntöjä noudatetaan tiukasti.

Kun oli kuultu ystävyyskaupunkitoiminnan kansallisia ja alueellisia edustajia, heidän suostumuksellaan otettiin marraskuussa 2000 käyttöön ehdotuspyyntöjärjestelmä vuotta 2001 varten. Tämä merkitsi merkittävää muutosta ystävyyskaupunkiohjelmassa ja kuten odottaa saattoi pakotti ottamaan tuensaajien kannalta käyttöön sopeutusjakson.

Komissio arvioi tämän siirtymäkauden järjestelyksi mielletyn uuden järjestelmän tiiviissä yhteistyössä ystävyyskaupunkitoiminnan edustajien ja Euroopan parlamentin kulttuurivaliokunnan kanssa. Tarkastelun tulokset vahvistettiin ystävyyskaupunkitoiminnan järjestöjen ja asiasta kiinnostuneiden parlamentin jäsenten kanssa 17. syyskuuta 2001 pidetyssä kokouksessa. Tarkastelun tulosten perusteella tarkistettu ehdotuspyyntöjärjestelmä otettiin käyttöön vuotta 2002 varten. Se pyrkii olemaan yksinkertainen, selkeä, avoin ja helpokäyttöinen mutta täyttämään samalla kuitenkin moitteetonta varainhoitoa koskevat komission tiukat vaatimukset. Vuoden 2002 ensimmäisellä neljänneksellä saadut kokemukset ovat rohkaisevia: muotoseikkojen vuoksi hylättyjen hakemusten määrä on huomattavasti pienempi kuin vuonna 2001. Tuensaajat ovat yleisesti ottaen olleet tyytyväisiä. Komissio aikoo edelleen käydä tiivistä vuoropuhelua ystävyyskaupunkitoimintaan liittyvien tahojen kanssa purkaakseen niin pian kuin mahdollista edellisen hallintojärjestelmän synnyttämät ruuhkat ja tarkistaakseen ja mukauttaakseen uutta järjestelmää vuosittain.

Komissio kiinnitti siirtymäkauden aikana erityishuomiota ohjelman hallintoon liittyviin viestintänäkökohtiin. On kehitetty yhteydenpitojärjestelmä hakijoiden kanssa (kirjeet, sähköpostit, puhelin), ja kaikkiin virallisiin teksteihin, lomakkeisiin, liiteasiakirjoihin ja yhteyspisteitä koskeviin tietoihin voi tutustua uusilla ja parannelluilla Internet-sivuilla ⁽¹⁾.

Ehdotuspyyntö 63/01 ⁽²⁾ ja ystävyyskaupunkitoiminnan tukiohjelman hallintomenettelyt vastaavat komission avustusten hallinnoinnin käsikirjassa esitettyjä periaatteita ja komission virkamiehiään varten laatimia hyvää hallintotapaa suhteissa yleisöön koskevia toimintasääntöjä. Lisäksi niissä noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan säännöksiä.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/dgs/education_culture/towntwin/index_fi.html.

⁽²⁾ EYVL C 283, 9.10.2001.

(2002/C 205 E/274)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1011/02

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(5. huhtikuuta 2002)

Aihe: Valtionapua saaneen Tipopiitiria Thivas -yrityksen toiminta

Vastauksessaan edelliseen kysymykseeni (P-3402/01 ⁽¹⁾), joka koskee asetusten (ETY) 355/77 ⁽²⁾ ja 866/90 ⁽³⁾ mukaisesti tukea saaneen Tipopiitiria Thivas -yrityksen toiminnan mahdollista lakkauttamista, komissio on ilmaissut kiinnostuksensa tämän yrityksen toimintaa kohtaan ja maininnut kääntyneensä kirjallisesti kreikkalaisten viranomaisten puoleen 23. marraskuuta 2001 pyytäen selityksiä ja toimia tilanteen korjaamiseksi yrityksen tavanomaisten toimintaedellytysten palauttamiseksi.

Onko komissio saanut vastausta 23. marraskuuta 2001 päivättyyn kirjeeseensä, jolla se pyysi kreikkalaisia viranomaisia kiirehtimään kysymyksen ratkaisemista? Tietääkö komissio, onko menettely yrityksen toiminnan jatkamisen mahdollistamiseksi pantu alulle?

⁽¹⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002.

⁽²⁾ EYVL L 51, 23.2.1977, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 91, 6.4.1990, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2002)

Komissio ei ole vielä saanut Kreikan viranomaisilta virallista vastausta, eikä sille ole siten ilmoitettu kirjallisesti, onko Tipopiitiria Thivas -yrityksen toiminnan jatkamisen mahdollistavaa menettelyä aloitettu.

Komissiolle on myös valitettu kyseisestä aiheesta, ja se käsittelee valituksen voimassa olevien menettelyjen mukaisesti. Komissio kuitenkin katsoo, että Kreikan oikeuslaitoksen, jonne riita-asia on toimitettu, olisi annettava siitä päätöksensä.

(2002/C 205 E/275)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1016/02

esittäjä(t): Dirk Sterckx (ELDR) komissiolle

(8. huhtikuuta 2002)

Aihe: Nk. mansikka-asetuksen soveltaminen Ranskan toimiin, joilla se pyrkii estämään tavaroiden rautatiekuljetukset kanaalitunnelin kautta

Yhteisön asetuksessa (EY) 2679/98 ⁽¹⁾ (nk. mansikka-asetus) säädetään toimista, joilla vastata tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen jäsenvaltioissa kohdistuviin vakaviin esteisiin.

Ranska on estänyt jo kuukausia kanaalitunnelin kautta rautateitse kuljetettavien tavaroiden vapaan liikkuvuuden.

Voisiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin Ranska on ryhtynyt täyttääkseen tästä asetuksesta johtuvat velvoitteensa? Katsooko komissio, että Ranska on toteuttanut "kaikki tarvittavat ja suhteelliset toimet" poistaakseen nämä tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet, joita ei voida hyväksyä? Kun otetaan huomioon, että komissio antoi tästä asetuksesta melko kielteisen arvion, pitääkö se asetusta riittämättömänä? Olisiko asianmukaista tehostaa tätä asetusta, jotta tulevaisuudessa tällaisiin epäkohtiin, jotka vaikuttavat haitallisesti sisämarkkinoiden periaatteeseen, voidaan puuttua nopeammin?

(¹) EYVL L 337, 12.12.1998, s. 8.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2002)

Vuoden 2001 marraskuusta lähtien Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisessä, Englannin kanaalitunnelin kautta kulkevassa rahtiliikenteessä on ollut jatkuvia häiriöitä, jotka johtuvat laittomien siirtolaisten massiivisesta ja laittomasta tunkeutumisesta Fréthunissa sijaitsevalle SNCF:n tavara-asemalle.

Komissio on puuttunut asiaan 19. marraskuuta 2001, 5. joulukuuta 2001 ja 14. maaliskuuta 2002 soveltamalla sisämarkkinoiden toimivuudesta jäsenvaltioiden välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden osalta 7. joulukuuta 1998 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2679/98 (¹).

Viimeisimmässä 20. maaliskuuta 2002 antamassaan vastauksessa Ranskan viranomaiset totesivat, että Fréthunin aseman turvallisuuden parantamistyöt, kuten lisäaitojen pystyttäminen ja nykyisten aitojen korottaminen 2,60 metriin, on saatu valmiiksi. Suoja-aidan pidentäminen kuuteen kilometriin ja aseman ulkopuolisten videokameroiden sekä valvontalaitteiden asentaminen saadaan pian valmiiksi. Muitakin toimenpiteitä tutkitaan jo suoritettujen töiden tehostamiseksi. Ranskan viranomaiset ovat sitoutuneet siihen, että ilmoitetut työt saadaan päätökseen siten, että vuoden 2002 kesäkuussa tunnelin rahtiliikenne palaa normaaliksi eli ennen vuoden 2001 lokakuuta vallinneeseen tilanteeseen. Maaliskuun 18. päivästä 2002 lukien Frétunin SNCF:n aseman turvallisuushenkilöstön määrää on lisäksi vahvistettu huomattavasti, ja se on nyt noin 150 henkilöä.

Sisämarkkinoista, verotuksesta ja tulliliitosta vastaavan komission jäsenen Frederik Bolkesteinin kirjeessä 26. maaliskuuta 2002 Ranskan Eurooppa-ministerille Pierre Moscovicille komissio otti kantaa Ranskan viranomaisten ilmoittamien toimenpiteiden laajuuteen ja näiden antamiin sitoumuksiin ja kehotti viranomaisia noudattamaan tarkasti sitoumuksiaan sekä muistutti edellä mainitussa asetuksessa N:o 2679/98 säädetyistä järjestelmällisen tiedonannon velvoitteista. Komissio on jatkuvasti yhteydessä Ranskan ja Britannian viranomaisiin ja asianomaisiin toimijoihin: asiasta järjestetään lähiaikoina kokous, jossa on tarkoitus kartoittaa kaikki vaihtoehdot mahdollisimman pikaisen ratkaisun saavuttamiseksi.

Komissio tähdentää, että kaikki ehdotukset ja toimet, jotka se voi itse suorittaa Englannin kanaalitunnelin tilanteen synnyttämien ongelmien perusteelliseksi ja pitkäaikaiseksi ratkaisemiseksi, ovat jo tarkasteltavana. Kyseeseen tulevat ensi sijassa yhteisön toimet yhteisen eurooppalaisen siirtolaisuus- ja turvapaikkasäännösten luomiseksi.

Asetuksen N:o 2679/98 osalta komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että mainitun asetuksen soveltamista koskevassa kertomuksessaan (²), komissio ehdotti yhtenä mahdollisena ajatusmallina asetuksen muuttamista siten, että sen soveltamisalaa laajennetaan ja parannetaan. Päätöslausemassaan 27. syyskuuta 2001 neuvosto hylkäsi tämän ajatusmallin ja asetti nykytilanteen säilyttämisen ja siihen liittyvän, asetuksen dynamisempaan soveltamiseen pyrkivän lähestymistavan etusijalle.

(¹) EYVL L 337, 12.12.1998.

(²) KOM(2001) 160 lopullinen, 22.3.2001.

(2002/C 205 E/276)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1044/02**esittäjä(t): Theresa Zabell (PPE-DE) komissiolle**

(9. huhtikuuta 2002)

Aihe: Urheilulisenssit

Joulukuussa 2001 espanjalainen Caja de Avila C. S. C -seuran joukkue voitti Saksan Münsterissä järjestetyn Euroopan lentopalloliiton virallisen turnauksen. Joukkue kuitenkin diskvalifioitiin, koska se esitti Espanjan lentopalloliiton myöntämän yhteisen joukkuelisenssin (kyseinen taho oli aikaisemmin vahvistanut, että asiakirja oli pätevä) sen sijaan, että se olisi esittänyt Euroopan lentopalloliiton myöntämän lisenssin. Tämän tahon mukaan espanjalainen lisenssi ei ollut pätevä. Espanjan lentopalloliitto edustaa ja valvoo espanjalaisia seuroja ja se on Euroopan lentopalloliiton edustaja Espanjassa. Eurooppalaisiin kilpailuihin osallistuvien espanjalaisten joukkueiden kaikki asiakirjat hoidetaan mainitun liiton kautta.

Euroopan unionissa kansalaisten oikeudet ulottuvat kaikkiin unionin muodostaviin maihin. Oikeuksia ei voida rajoittaa tai kaventaa. Voisiko komissio selittää, miten yhden jäsenvaltion urheiluliiton myöntämä lisenssi voidaan jättää hyväksymättä ja tunnustamatta toisessa jäsenvaltiossa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2002)

Komissio haluaa muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että sekä Helsingissä 10.–11. joulukuuta 1999 kokouneelle neuvostolle laaditussa urheilua koskevassa komission raportissa⁽¹⁾ että Nizzassa 7.–10. joulukuuta 2000 kokouneeseen Eurooppa-neuvoston päätelmiin liitettyssä julistuksessa⁽²⁾ todetaan urheilujärjestöjen autonomia ja oikeus huolehtia omasta järjestäytymisestään. Urheilujärjestöjen tehtävänä on siten organisoida edustamansa urheilulajin harrastaminen ja edistää sitä mm. järjestämällä kansainvälisiä kilpailuja. Toiminnassa on luonnollisestikin noudatettava kansallista ja yhteisön lainsäädäntöä.

Kansainvälisten kilpailujen ilmoittautumis- ja osallistumismuodollisuudet kuuluvat selvästi urheilulajin omien sääntöjen ja urheilujärjestöjen lajikohtaisten kilpailujen järjestämistä koskevan autonomian piiriin. Edellytyksenä on, että kyseiset säännöt eivät ole ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa ja etteivät ne mm. syrji ketään. Säännöt eivät kuitenkaan sinällään muodosta sellaista henkilöiden vapaata liikkuvuutta rajoittavaa estettä, jota ei voitaisi hyväksyä. Päin vastoin tällaiset muodollisuudet ovat välttämättömiä kansainvälisten kilpailujen järjestämiseksi asianmukaisesti. Komissiolle toimitettujen tietojen perusteella ei näin ollen voida tässä vaiheessa sanoa, oliko tapauksessa kyseessä yhteisön lainsäädännön vastainen menettely. Komissio voi tehdä asiasta päätelmiä vasta tarkasteltuaan tapausta tarkempien tietojen perusteella. Joka tapauksessa on kyseisen urheilujärjestön asiana vaatia päätökseen muutosta toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten kautta, jos järjestö katsoo päätöksen olevan yhteisön lainsäädännön mukaisen oikeuden vastainen.

⁽¹⁾ Komission selvitys Eurooppa-neuvostolle nykyisten urheiluun liittyvien rakenteiden turvaamisesta ja urheilun yhteiskunnallisen tehtävän säilyttämisestä Euroopan yhteisössä, KOM(1999) 644 lopullinen.

⁽²⁾ Julkilausuma yhteisten politiikkojen täytäntöönpanossa huomioon otettavista eurooppalaisen urheilun erityispiirteistä ja sen yhteiskunnallisesta merkityksestä, http://www.europarl.eu.int/summits/nice2_fi.htm#an4.

(2002/C 205 E/277)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1063/02**esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle**

(18. huhtikuuta 2002)

Aihe: EU:n toimielinten kotipaikka

Jokaisen EU:n perussopimuksen tekstissä on selkeä maininta yhteisön toimielinten kotipaikoista. Asiaa koskevaa keskustelua käydään jokaisen järjestettävän hallitustenvälisen konferenssin aikana ja päätökset sisällytetään kunkin uuden perussopimuksen tekstiin. Tunnetusti Brysselissä 28. helmikuuta 2002 alkaneen konferenssin myötä luodaan perustat unionin toimielinten toimintatavan tarkistamiselle ja unionin laajentumiselle uusiin jäsenvaltioihin.

Miten komissio arvioi konferenssin puitteissa käytävää keskustelua tiettyjen unionin toimielinten mahdollisesta siirtämisestä muihin kaupunkeihin Brysselistä ja Luxemburgista, ja nimenomaan joihinkin historiallisempiin unionin kaupunkeihin kuten Roomaan, Berliiniin, Pariisiin tai Ateenaan? Voitaisiinko tällaista keskustelua käydä konferenssissa ja päättää joidenkin unionin tärkeimpien toimielinten kotipaikkojen muutoksista?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(14. toukokuuta 2002)

Jäsenvaltioiden hallitukset vahvistavat yhteisellä sopimuksella yhteisön toimielinten kotipaikan (Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 289 artikla).

Lisäksi aiheesta jo tehdyt päätökset on otettu asiaa koskevaan pöytäkirjaan, joka on Amsterdamin sopimuksen liitteenä, ja ne siis kuuluvat vastedes unionin primaarioikeuteen.

Laekenissa 14. ja 15. joulukuuta 2001 pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmissä Euroopan unionin tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan toimeksiantoon ei sisälly ehdotuksen muotoilemista toimielinten kotipaikaksi. Valmistelukunta aloitti työnsä 28. helmikuuta 2002.

(2002/C 205 E/278)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1085/02

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(18. huhtikuuta 2002)

Aihe: Yhteisön tukikehyksen piiriin kuuluvien ohjelmien rahoitus Kreikassa

Kreikkalaisessa lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan Kreikan hallitus on pyytänyt komissiota nopeuttamaan rahoituksen myöntämistä (mahdollisesti jopa enemmän kuin alunperin tästä asiasta on määrätty rakennerahastoja koskevassa asetuksessa (EY) 1260/1999⁽¹⁾) yhteisön tukikehyksen piiriin kuuluville toimintaohjelmille, joiden se katsoo voivan edetä nopeammin vastaisuudessa, vastineena sille, ettei rahoiteta muita ohjelmia, jotka eivät ole riittävän kypsässä vaiheessa.

1. Pitävätkö nämä tiedot paikkansa?
2. Mitä komissio aikoo tehdä vastatessaan Kreikan hallituksen pyyntöön?

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(27. toukokuuta 2002)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2002/C 205 E/279)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1087/02**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(18. huhtikuuta 2002)

Aihe: Kreikan alueellisten toimintaohjelmien edistyminen

Tähänastisten tapahtumakulkujen perusteella on selvää, että Kreikkaa varten perustetusta yhteisön kolmannesta tukikehyksestä rahoitettavien alueellisten toimintaohjelmien piiriin kuuluvien toimenpiteiden ja ohjelmien toteuttamisen aloittamisessa ilmenee päättämättömyyttä. Viivästyminen on suhteutettava siihen, että kolmannen yhteisön tukikehyksen täytäntöönpanon teoreettisesta aloittamisesta on kulunut kaksi vuotta, ja siihen, että kansallisten (alakohtaisten) ohjelmien toteuttaminen etenee vähemmän hitaasti.

1. Mitkä ovat tämän viivästyksen syyt?
2. Koska komission näkemyksen mukaan tilanne saadaan purettua?
3. Pitääkö komissio mahdollisena, että tämä viivästyminen voisi tulevaisuudessa aiheuttaa ongelmia yhteisön kolmannen tukikehyksen yleisessä etenemisessä Kreikassa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(27. toukokuuta 2002)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2002/C 205 E/280)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1090/02**esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle**

(18. huhtikuuta 2002)

Aihe: Jäsenvaltioiden vieminen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen direktiivin 98/84/EY täytäntöönpanematta jättämisen vuoksi

Komissio on päättänyt viedä Belgian, Kreikan, Luxemburgin ja Espanjan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen vastaamaan siitä, etteivät ne ole toteuttaneet yleisölle maksua vastaan tarjottavia televisio- ja radiolähetyspalveluita koskevan direktiivin 98/84/EY⁽¹⁾ kansallisia täytäntöönpanotoimia.

Komissiolta kysytään, onko olemassa tietoja laittomien dekodeerereiden levinneisyydestä edellä mainituissa valtioissa?

⁽¹⁾ EYVL L 320, 28.11.1998, s. 54.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. toukokuuta 2002)

Ehdolliseen pääsyyn perustuvien tai ehdollisen pääsyn sisältävien palvelujen oikeussuojasta 20 päivänä marraskuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/84/EY tavoitteena on turvata yleisradiopalvelujen ja ehdollisella pääsillä suojattujen tietoyhteiskunnan palvelujen oikeussuoja luvattoman käytön estämiseksi. Direktiivissä tarkoitetaan laittomilla laitteilla laittomien dekodeerereiden ohella kaikkia sellaisia laitteita tai ohjelmia, jotka mahdollistavat luvattoman pääsyn suojattuun palveluun, kuten luvattomasti valmistettuja älykortteja.

Päämarkkinatoimijoita koskevasta kuulemisesta, joka liittyy direktiivin täytäntöönpanoa koskevan ensimmäisen kertomuksen valmisteluun, komissio on saanut näyttöä siitä, että maksupalvelujen luvaton käyttö on yhä huomattavaa. Käytössä olevien laittomien laitteiden lukumäärästä ei ole kuitenkaan luotettavia tilastoja. Komissio aikoo käsitellä tätä ilmiötä tulevassa kertomuksessaan.

(2002/C 205 E/281)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1098/02**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle**

(18. huhtikuuta 2002)

Aihe: Työntekijöiden suojeleminen vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä

Neuvoston direktiivin 91/382/ETY⁽¹⁾ mukaan asbesti on erityisen vaarallinen aine, joka voi aiheuttaa vakavia sairauksia ja jota esiintyy eri muodoissa työpaikoilla. Samoin neuvoston direktiivin 98/24/EY⁽²⁾ mukaan noudattamalla niitä vähimmäisvaatimuksia, jotka koskevat työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemista kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä, pyritään varmistamaan sekä yksittäisten työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojeleminen että tarjoamaan kaikille työntekijöille yhteisössä tietty vähimmäissuoja.

Kun otetaan huomioon sellaisten julkisten rakennusten suuri määrä Kreikassa, joiden rakentamisessa on käytetty asbestia, kuten Ateenan alioikeuden ja poliisituomioistuimen rakennukset sekä Thessalonikin ja Ilian alueen koulurakennukset, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Ovatko Kreikan viranomaiset antaneet lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia määräyksiä edellä mainittujen direktiivien täytäntöönpanemiseksi?
2. Onko Kreikan hallitus ryhtynyt tarvittaviin toimiin haitallisten tekijöiden määrittämiseksi työpaikoilla sekä asiaan liittyvien pakollisten tietojen tarjoamiseksi työntekijöille?
3. Onko sellaisilla työpaikoilla tehty tarkastuksia, jotka eivät täytä työntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä koskevia määräyksiä, ja jos on, kuinka usein?
4. Onko komission tiedossa rakennuksia, jotka on julistettu sopimattomiksi työntekijöiden terveydelle aiheutuvien vaarojen vuoksi, ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä näiden rakennusten korvaamiseksi?
5. Onko olemassa tietoja, jotka osoittavat, että työntekijöiden haitallisille kemiallisille tekijöille, joihin myös asbesti kuuluu, altistumisen kestoja ja voimakkuutta koskevia raja-arvoja noudatetaan, jotta rajoitetaan minimiin tästä aiheutuvat vaarat, erityisesti koulurakennuksissa?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 29.7.1991, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. toukokuuta 2002)

Komissio pitää arvoisan parlamentin jäsenen tavoin tärkeänä niiden vähimmäisvaatimusten noudattamista, jotka koskevat työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemista asbestialtistukseen liittyviltä riskeiltä.

Työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikoilla säädetään direktiivissä 83/477/ETY⁽¹⁾. Direktiiviä on muutettu ja saatettu ajan tasalle direktiiveillä 91/382/ETY⁽²⁾ ja 98/24/EY⁽³⁾. Komissio hyväksyi lisäksi 20. heinäkuuta 2001 ehdotuksen⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi, jolla muutetaan neuvoston direktiiviä 83/477/ETY. Ehdotuksen tarkoituksena on vahvistaa työntekijöiden suoja entisestään. Ehdotuksen keskeiset säännökset koskevat tiukempia raja-arvoja, työnantajan velvollisuutta esittää todisteet pätevydestään asbestinpoistoon liittyvien toimien osalta sekä kattavaa työntekijöille tiedottamisvelvollisuutta.

Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle direktiivien 91/382/ETY ja 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi annetut kansalliset säädökset ja hallinnolliset määräykset.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämien muiden kysymysten osalta olisi syytä muistaa, että yhteisön direktiivien siirtämiseksi kansalliseen lainsäädäntöön annettujen kansallisten terveys- ja turvallisuustoimenpiteiden asianmukainen soveltaminen kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle. Komissio ei voi toimia ellei se saa tietoa, joka osoittaa direktiivien mukaisesti annetun kansallisen lainsäädännön soveltamista laiminlyötävän järjestelmällisesti. Komissio ei ole saanut tietoja edellä mainittujen direktiivien vastaisten kansallisten säännösten soveltamisesta.

- (¹) Neuvoston direktiivi 83/477/ETY, annettu 19 päivänä syyskuuta 1983, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä (toinen direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi), EYVL L 263, 24.9.1983.
- (²) Neuvoston direktiivi 91/382/ETY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1991, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, annettun direktiivin 83/477/ETY (toinen direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi) muuttamisesta.
- (³) Neuvoston direktiivi 98/24/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 1998, työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi).
- (⁴) EYVL C 304 E, 30.10.2001.

(2002/C 205 E/282)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1114/02

esittäjä(t): Luigi Cocilovo (PPE-DE) komissiolle

(18. huhtikuuta 2002)

Aihe: Komission Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 15. tammikuuta 2002 antaman ratkaisun (tapaus C-55/2000) johdosta suunnittelemat lainsäädäntötoimet

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 12 ja 39 artiklassa kielletään kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä jäsenvaltioiden kansalaisten välillä. Tuomioistuin antoi 15. tammikuuta 2002 ratkaisun tapauksessa C-55/2000 (Gottardo vastaan Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)). Tuomioistuimen ratkaistavaksi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 234 artiklan nojalla annettu asia koski tapausta, jossa erään jäsenvaltion viranomaiset olivat estäneet erästä Euroopan unionin kansalaista, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen, käyttämästä eläkeoikeuksiaan, joista määrätään erään kolmannen jäsenvaltion kanssa tehdyssä kahdenvälisessä sopimuksessa. Kyseisiä määräyksiä sovelletaan vain kahden sopimuspuolen kansalaisiin. Tuomioistuin kiinnitti huomion 39 artiklan määräyksiin ja totesi, että jäsenvaltion täytyy eläkeoikeuksien määrittämistä varten ottaa huomioon jonkin jäsenvaltion kansalaisten jossakin toisessa jäsenvaltiossa ansaitsemat vakuutuskaudet kaikissa tapauksissa, joissa se ottaisi omien kansalaistensa vastaavat vakuutuskaudet huomioon.

Mitä lainsäädäntöaloitteita komissio on tehnyt tai aikoo tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot noudattavat tuomioistuimen päätöstä, ottaen huomioon edellä esitetyt seikat sekä sen, että kyseisestä ratkaisusta voisi olla hyötyä monille unionin kansalaisille?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2002)

Asiassa Gottardo annetussa tuomiossa (¹) todetaan, että jäsenvaltion ja kolmannen maan kesken tehdystä kahdenvälisestä sopimuksesta johtuvat etuudet on myönnettävä sopimukseen kuulumattomien toisten jäsenvaltioiden työntekijöille. Ratkaisu perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 39 artiklaan, jossa kielletään kaikki kansalaisuuteen perustuva jäsenvaltioiden työntekijöiden syrjintä.

Mainitun tuomion seurauksena komissio on pyytänyt jäsenvaltioita ilmoittamaan sille mahdollisista käytännön vaikeuksista, jotka liittyvät kyseisen oikeuskäytännön soveltamiseen, sekä toimista, joita ne aikovat toteuttaa varmistuakseen siitä, että eri sopimukset ovat Euroopan yhteisön tuomioistuimen ennakkopäätöksen mukaisia. Komissio tutkii parhaillaan jäsenvaltioiden antamia vastauksia.

(¹) Asia C-55/00 – Oikeustapauskokoelma 2002.

(2002/C 205 E/283)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1119/02**esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 2002)

Aihe: Asetuksen 1408/71 10 artiklan a kohdan liite II a

Esitin 31. heinäkuuta 2001 kirjallisia kysymyksiä asetuksen N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 10 artiklan a kohdan liitteestä II a (kirjallinen kysymys E-2262/01 ⁽²⁾).

Vastauksessaan tähän kysymykseen komission jäsen Anna Diamantopoulou totesi olevansa valmis tutkimaan kaikkien kyseisessä liitteessä mainittujen etuuksien osalta, onko ne sisällytetty kyseiseen luetteloon oikeutetusti, muun muassa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asioissa Jauch ja Leclere antamat tuomiot huomioon ottaen.

En ole tähän päivään mennessä saanut tietooni kyseisen tutkimuksen tuloksia. Olin sen vuoksi hyvin hämmästynyt, kun Alankomaiden sosiaali- ja työministeri Hand Hoogervorst lainasi otteita oletettavasti kyseiseen aiheeseen liittyvästä selvityksestä (toinen kamari, istuntovuosi 2001–2002, 22187, numero 23, sivu 4).

Tämä antaa minulle aiheen esittää seuraavat kysymykset:

- Onko luvattu liitteen II a etuuksia koskeva tutkimus saatu jo päätökseen?
- Jos vastaus on myönteinen: miten on mahdollista, että ministeri voi jo viitata kyseiseen selvitykseen, vaikka sen tuloksia ei ole vielä toimitettu Euroopan parlamentille?
- Jos vastaus on kielteinen: miten on mahdollista, että ministeri voi kyseisessä kirjeessään toiselle kamarille esittää tarkoittamani lainauksen, vaikka tuloksia ei vielä ole saatavilla? Onko tämän asian tiimoilta komission ja ministeri Hoogervorstin välillä ollut molemminpuolista yhteydenpitoa?
- Milloin tutkimuksen tulokset toimitetaan parlamentille?

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EYVL C 40 E, 14.2.2002, s. 229.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2002)

Komissio vahvistaa kirjalliseen kysymykseen E-2262/01 antamansa vastauksen ⁽¹⁾. Toisin sanoen komissio tutkii parhaillaan yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaisen oikeuskäytännön ja erityisesti asioissa Jauch ⁽²⁾ ja Leclere ⁽³⁾ annettujen tuomioitten pohjalta, vastaavatko asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽⁴⁾ liitteessä II a luetellut, asetuksen 10 a artiklassa tarkoitetut etuudet yhä yhteisöjen tuomioistuimen vahvistamia perusteita, joiden mukaan etuuksia ei voi maksaa toiseen valtioon. Selvityksen pitäisi auttaa komissiota ehdottamaan, että yhteisön lainsäätäjä poistaisi liitteen II a luettelosta ne kohdat, jotka eivät komission mukaan ole enää perusteltuja.

Voidakseen perustella esitystään asianmukaisesti – kun otetaan huomioon kyseisiin etuuksiin liittyvän jäsenvaltioiden lainsäädännön ominaispiirteet – komissio on yhteydessä eri jäsenvaltioiden, muun muassa Alankomaiden, hallituksia edustaviin asiantuntijoihin keskustellakseen yksityiskohtaisesti ominaispiirteistä. Yhteydenpito on parhaillaan käynnissä, eikä komissio ole tässä vaiheessa tehnyt päätöstä suunnittelemansa ehdotuksen täsmällisestä sisällöstä. Komissio ja Hand Hoogervorst eivät ole olleet aiheesta virallisesti yhteydessä.

Komissio toivoo voivansa esittää mainitun ehdotuksen parlamentille ja neuvostolle viimeistään syyskuussa 2002.

(¹) EYVL C 40 E, 14.2.2002.

(²) Asia C-215/99, Jauch, tuomio 8. maaliskuuta 2001 (Kok. s. I-190).

(³) Asia C-43/99, Leclere ja Deaconescu, tuomio 31. toukokuuta 2001 (Kok. s. I-4265).

(⁴) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 149, 5.7.1971. Asetus saatettu ajan tasalle 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, EYVL L 28, 30.1.1997.

(2002/C 205 E/284)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1132/02

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 2002)

Aihe: STAR 21 -ryhmän keskustelujen avoimuus

Uusi neuvoo-antava ryhmä STAR 21 kokoontui ensimmäisen kerran 6. heinäkuuta 2001. Ryhmän on määrä selvittää, onko nykyistä poliittista ja lainsäädännöllistä kehystä muutettava avaruus- ja puolustusalan kilpailukyvyyn säilyttämiseksi. Alunperin ryhmä toivoi saavansa suosituksensa valmiiksi maaliskuuhun 2002 mennessä. Neuvoo-antavan ryhmän tehtäviin kuuluu muun muassa sotilaallisuonteisten tarvikkeiden ostopolitiikan ja rajat ylittävän liikenteen uudelleenarviointi.

STAR 21 -ryhmään kuuluu peräti viisi komission jäsentä ja seitsemän avaruus- ja puolustusalan merkittävää teollisuusjohtajaa. Lisäksi ryhmän jäsenenä on kaksi Euroopan parlamentin jäsentä (joita Euroopan parlamentti ei ole valtuuttanut) sekä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja. Siviiliala ja kansalaisjärjestöt eivät ole edustettuina ryhmässä. Kuitenkin juuri kansalaisjärjestöt joutuvat useissa tapauksissa huolehtimaan liian leväperäisen asevientivalvonnan seurauksena syntyvistä aseviennin uhreista. Puolustusteollisuuden tavoitteet ovat tässä suhteessa nimittäin hyvin selkeät: se haluaa poistaa mahdollisimman suuren osan vientirajoituksista. Avaruus- ja puolustusala kun ei ensisijaisesti toimi "yhteisön edun" mukaisesti, vaan pyrkii lähinnä parantamaan osakekurssiensa arvoa.

STAR 21 -ryhmässä puolustusteollisuuden huippujohtajien ja komission jäsenten välillä käytävien keskustelujen tulokset vaikuttavat epäilemättä yhteisön turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehitykseen. Keskustelut eivät ole kuitenkaan kovinkaan avoimet.

Aikooko komissio tiedottaa STAR 21 -neuvoo-antavan ryhmän työn tuloksista Euroopan parlamentille?

Voiko komissio kertoa, miten neuvoo-antavan ryhmän työ on edistynyt tähän mennessä?

Voiko komissio kertoa, miksi, kun on kyse näin merkittävästä politiikan alasta, kansalaisyhteiskunnan edustajia ei ole kutsuttu osallistumaan neuvontaryhmän työhön?

Miten komissio aikoo pyytää kansalaisjärjestöjä ilmaisemaan näkemyksensä sotilaallisuonteisten tarvikkeiden ostopolitiikkaan ja rajat ylittävään liikenteeseen liittyvästä poliittisen ja lainsäädännöllisen kehityksen muuttamisesta?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2002)

Komissio on jo pitkään pitänyt kilpailukykyistä Euroopan mailu- ja avaruusteollisuutta ja puolustusteollisuutta yhtenä avaintekijänä, joka auttaa unionia saavuttamaan tavoitteensa.

Näin ollen komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion 24. syyskuuta 1997 antamaansa tiedonantoon "Euroopan ilmali- ja avaruusteollisuus ja maailmanlaajuisen haasteen kohtaaminen" ⁽¹⁾ sekä puolustusta koskevaan toimintasuunnitelmaansa "Puolustukseen liittyviä teollisuudenaloja koskevan Euroopan unionin strategian täytäntöönpano" ⁽²⁾. Näissä tiedonannoissa asetettiin puolustus-hankintoihin liittyvien kysymysten ja rajatylittävän kaupan tarkastelu etusijalle.

Vuonna 2001, kun komission puheenjohtaja oli saanut ilmali- ja avaruusteollisuudelta pyynnön ja kun otettiin huomioon alalla viime vuosina tapahtuneet muutokset, itsenäisistä asiantuntijoista koostuvalle neuvoo-antavalle ryhmälle annettiin tehtäväksi analysoida nykyistä ilmali- ja avaruusteollisuuden poliittista ja sääntelykehystä Euroopassa, todeta mahdolliset puutteet ja tehdä ehdotuksia parannuksiksi.

Mitä tulee ryhmän edustavuuteen, sen jäsenien katsotaan soveltuvan hyvin käsittelemään unionin politiikkaan kuuluvia merkittäviä taloudellisia ja poliittisia toimenpiteitä, jotka todennäköisimmin vaikuttavat ilmali- ja avaruusteollisuuden kilpailukykyyn.

Ryhmä on tähän mennessä kokoontunut kaksi kertaa, ja se on tarkastellut viittä aluetta, joilla voitaisiin toimia teollisuudenalan tulevaisuuden varmistamiseksi ja sen aseman vahvistamiseksi koko unionin eduksi – kilpailu maailmanmarkkinoilla, ilmali- ja avaruusalan toimintaympäristö, siviili-ilmailun hallinnointi Euroopassa, kehittyvät Euroopan puolustusmarkkinat ja eurooppalaisen avaruuspolitiikan tukeminen.

Ryhmä ei ole antanut väliraportteja, vaan se arvioi voivansa esittää loppuraportin komission puheenjohtajalle vuoden 2002 heinäkuuhun mennessä. Raportti, joka julkaistaan, toimitetaan kaikille yhteisön toimielimille parlamentti mukaan luettuna.

Kansalaisyhteiskunnan edustajat, esimerkiksi valtiosta riippumattomat järjestöt, voivat halutessaan vapaasti esittää kannanottojaan raportissa esitettyihin asioihin. On syytä huomauttaa, että neuvoo-antavan ryhmän tehtävänä on suorittaa analyysi ja antaa suosituksia. Se ei tee päätöksiä ja sen keskustelut käydään samalla tavoin kuin muissa vastaavissa ryhmissä.

Puolustusasioiden osalta komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion vastaukseen, jonka se antoi Elmar Brokin parlamentin kyselytunnilla huhtikuun 2002 istunnossa esittämään suulliseen kysymykseen O-90/01 ⁽³⁾ komission toiminta-aikeista puolustusteollisuuden suhteen. Komissio pitää myös tervetulleena parlamentin aloitetta Euroopan puolustusteollisuutta koskevan päätöslauselman hyväksymiseksi (2002-0172).

⁽¹⁾ KOM(97) 466 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(97) 583 lopullinen.

⁽³⁾ Suullinen vastaus, 19.4.2002.

(2002/C 205 E/285)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1145/02

esittäjä(t): **Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle**

(16. huhtikuuta 2002)

Aihe: Komission virkamiesten oman äidinkielen käyttämättä jättäminen

Euroopan parlamentti tarjoaa mahdollisuuden tulkaukseen kaikille unionin virallisille kielille kaikkien valiokuntakokouksensa aikana. Kuitenkin jotkut Euroopan komission virkamiehet (lähinnä kreikkalaiset ja hollantilaiset), jotka tulevat näihin kokouksiin ja joita pyydetään kertomaan mielipiteensä, käyttävät lähes yksinomaan englantia (ja vähemmässä määrin ranskaa), vaikka he voisivat mainiosti puhua äidinkieltään.

Jaetaanko komission yksiköissä jotakin yleiskirjettä, jossa kielletään virkamiehiä käyttämästä äidinkieltään ja määrätään, että heidän on puhuttava ainoastaan englantia ja ranskaa? Kuinka komissio aikoo toimia, jotta jotkut sen virkamiehet ymmärtäisivät, että he voivat käyttää ja että heidän on käytettävä äidinkieltään, sillä se on rikkomattomasti maanosamme monikulttuurisuuteen sidoksissa oleva elementti?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus*(23. toukokuuta 2002)*

Komissiossa ei ole jaettu mitään kiertokirjettä, jossa kiellettäisiin komission virkamiehiä käyttämästä äidinkieltään tai velvoitettaisiin heidät käyttämään ainoastaan englantia tai ranskaa.

Komissio korostaa ensinnäkin, että Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 28 artiklan f alakohdan nojalla yksi palvelukseenoton yleisistä edellytyksistä on, että hakijalla on "perusteellinen kielitaito yhdessä yhteisön kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa yhteisön kielessä". Säännöksessä ei näin ollen vaadita jonkin tietyn yhteisön kielen taitoa.

Komissio haluaa lisäksi muistuttaa, että työjärjestyksensä täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti se käyttää käytännössä kolmea kieltä eli englantia, ranskaa ja saksaa.

Komissio ei näe mitään objektiivisia syitä velvoittaa virkamiehiään käyttämään jotakin tiettyä kieltä olipa sitten vaikka kyse heidän omasta äidinkielestään ja poiketa näin voimassa olevista säännöistä ja totutuista käytänteistä.

Mitä tulee niihin erityistapauksiin, joissa komissio osallistuu parlamentin valiokuntiin, joissa on mahdollista saada tulkkaus kaikkiin unionin virallisiin kieliin, komission virkamiehet voivat valita käyttämänsä kielen. Näin ollen jotkut päättävät esimerkiksi asioiden sujuvuuden varmistamiseksi käyttää kieltä, jolla he ovat käsitelleet kyseistä asiaa. Jotkut taas päättävät keskustelun teknisen luonteen vuoksi käyttää kieltä, jota useimmat läsnäolijat osaavat, jotta heistä suurin osa voisi seurata käsittelyä suoraan.

(2002/C 205 E/286)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1211/02**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle***(30. huhtikuuta 2002)*

Aihe: Mirko Tremaglia

Ulkomailla asuvien italialaisten asioista vastaava ministeri Mirko Tremaglia pahoitteli *Corriere della Sera* -lehdessä 4. helmikuuta julkaistussa artikkelissa, että Mussolini ei voittanut toista maailmansotaa. Hän käytti ilmaisuja "totta kai sotaa käydään vapaaehtoisesti voitto mielessä". Sanoutuuko komissio irti tällaisista kannanotoista?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus*(15. toukokuuta 2002)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen E-0813/02 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 225.

(2002/C 205 E/287)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1291/02**esittäjä(t): Alejandro Cercas (PSE) komissiolle***(8. toukokuuta 2002)*

Aihe: Aguilar de Campoossa (Palencia, Espanja) sijaitsevan Fontanedan keksitehtaan sulkeminen

Aguilar de Campoossa (Palencia) on vuodesta 1881 lähtien toiminut keksitehdas, joka on merkinnyt vaurauden lähdeksi seudulle, joka sijaitsee tavoitteeseen 1 kuuluvalla alueella ja jolla on vakavia sosiaalisia, taloudellisia ja työllisyyteen liittyviä ongelmia.

Tehtaan ja tuotemerkin, joka on ollut Espanjan tunnetuin tuotemerkki ja korkean laadun tae jo sukupolvien ajan, uusi omistaja on monikansallinen United Biscuits -yhtiö. Joitakin päiviä sitten se ilmoitti tehtaan sulkemisesta yllättävistä syistä ja tiedotti pyrkivänsä sen siirtämiseen, mikä on epäinhimillistä ja julmaa koko tälle alueelle.

Tietääkö komissio tästä ongelmasta, joka on aiheuttamassa vakavia sosiaalisia ja yleiseen järjestykseen liittyviä ongelmia, sekä mahdollisista aloitteista tämän työllisyyttä heikentävän toimen estämiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2002)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Rodriguez Ramosin esittämään suulliseen kysymykseen H-0312/02 kyselytunnilla parlamentin toukokuun 2002 ensimmäisellä istuntojaksolla⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentin keskustelut (toukokuu 2002).
